ترجمه شریف

کتاب مکارم الاخلاق

تالیف

شیخ جلیل رضی الدین ابی نصر حسن بن فضل طبرسی

از علمای قرن ششم هجری

ترجمه بقلم

دانشمند محترم سید ابراهیم میر باقری

جلد دوم

مؤسسهٔ انتشارات فراهانی

۱ــ بازار کاشفی شمارهٔ ۲۲ تلفن ۵۶۳۵۴۲

۲ــ بازار بین‌الحرمین تلفن ۵۳۰۴۶۵

بعثت لاتمم مکارم الاخلاق
«حدیث نبوی شریف»

ترجمه شریف
کتاب
مکارم الاخلاق

تألیف

الشیخ الجلیل رضی الدین ابی نصر الحسن بن الفضل الطبرسی

از علمای قرن ششم هجری

ترجمه بقلم

دانشمند محترم سید ابراهیم میرباقری

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْبَابُ الْعَاشِرُ

﴿فِي الْأَدْعِيَةِ وَمَا يَتَعَلَّقُ بِهَا وَهُوَ خَمْسَةُ فُصُولٍ﴾

إِنَّ لِمَوْلَايَ وَوَلِيِّ نِعْمَتِي أَبِي – طَوَّلَ اللّٰهُ عُمْرَهُ وَمَتَّعَ الْمُسْلِمِينَ بِطُولِ بَقَائِهِ – مَجْمُوعَاتٍ جَامِعَةٍ فِي الدَّعَوَاتِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَنْتَزِعَ مِنْهَا بَاباً مُخْتَصَراً لَائِقاً بِهٰذَا الْكِتَابِ، مُسْتَجْمِعاً لِنَفَائِسِ هٰذَا الْفَنِّ، فَاسْتَخَرْتُ اللّٰهَ فِي جَمِيعِ ذٰلِكَ، فَخَرَجَ بِعَوْنِ اللّٰهِ بَاباً جَامِعاً، نَسْأَلُ اللّٰهَ تَوْفِيقَ الْعَمَلِ بِمَا فِيهِ بِفَضْلِهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ مُجِيبٌ.

بسم الله الرحمن الرحیم

باب دهم

در دعا و آنچه مربوط به آن است •

شامل پنج فصل

پدرم وولی نعمت ومولایم – که خداوند عمرش را درازگرداند ومسلمین را بطول عمراو بهره مند سازد – مجموعه ای کامل ازدعا دارد که من بابی مختصر که درخور این کتاب وحاوی مطالبی نفیس است ازآن جدا نموده در اینجا ذکرکرده ام ودراین همه ازخداوند خیروکمك خواسته‌ام وبحمد الله بابی جامع ازآب درآمده است ،وازخداوند یاری می جویم که بفضل خود توفیق عنایت کند که آنچه درآنست مورد عمل قرارگیرد •

الفَصْلُ الاَوَّلُ

﴿فِي فَضْلِ الدُّعاءِ وَكَيْفِيَّتِهِ﴾

﴿فِيما جاءَ فِي فَضْلِ الدُّعاءِ﴾

قالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله: ما مِنْ شَيْءٍ أَكْرَمُ عَلَى اللهِ تَعالى مِنَ الدُّعاءِ.

عَنْ حَنانِ بْنِ سَدِيرٍ، عَنْ أَبِيهِ قالَ: قُلْتُ لِلْباقِرِ عليه السلام: أَيُّ الْعِبادَةِ أَفْضَلُ؟ فَقالَ: ما مِنْ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ أَنْ يُسْأَلَ وَيُطْلَبَ مِمّا عِنْدَهُ. وَما أَحَدٌ أَبْغَضُ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ مِمَّنْ يَسْتَكْبِرُ عَنْ عِبادَتِهِ وَلا يَسْأَلُ ما عِنْدَهُ.

عَنِ الصّادِقِ عليه السلام: مَنْ لَمْ يَسْأَلِ اللهَ مِنْ فَضْلِهِ افْتَقَرَ.

قالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله: لا يَرُدُّ الْقَضاءَ إِلَّا الدُّعاءُ.

(فصل اول در فضیلت دعا و کیفیت آن)

(در روایاتی که در فضیلت دعا آمده است)

نبی اکرم (ص) فرمود هیچ چیز نزد خدا از دعا گرامی تر نمی باشد.

از حنان بن سدیر از پدرش روایت شده که بحضرت باقر (ع) عرضه داشتم که چه عبادتی از همهٔ عبادتها بالاتر است؟ امام علیه السلام فرمود: هیچ چیز نزد خداوند تبارك وتعالی از آن محبوبتر نیست که دعا کنی و از او حاجت بخواهی و هیچکس نزد خداوند مبغوض تر از آن نمی باشد که از عبادت او (یعنی دعا کردن و حاجت خواستن از او تکبر ورزی و از نعمتهایش چیزی نخواهی).

از امام ششم علیه السلام: هرکس از فضل و احسان الهی درخواست نکند فقیر و بیچاره گردد.

نبی اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: قضاء الهی را جز دعا برنمیگرداند.

وَقَالَ ﷺ : اَلدُّعَاءُ سِلَاحُ الْمُؤْمِنِ وَعَمُودُ الدِّينِ وَنُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ .

وَقَالَ ﷺ : أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ سِلَاحٍ يُنْجِيكُمْ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَيُدِرُّ أَرْزَاقَكُمْ ؟ قَالُوا : بَلَىٰ : يَا رَسُولَ اللهِ ، قَالَ : تَدْعُونَ رَبَّكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ، فَإِنَّ سِلَاحَ الْمُؤْمِنِ الدُّعَاءُ .

عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ قَالَ : كَانَ رَسُولُ اللهِ ﷺ يَرْفَعُ يَدَيْهِ إِذَا ابْتَهَلَ وَدَعَا كَمَا يَسْتَطْعِمُ الْمِسْكِينُ .

وَقَالَ ﷺ : أَعْجَزُ النَّاسِ مَنْ عَجَزَ عَنِ الدُّعَاءِ ، وَأَبْخَلُ النَّاسِ مَنْ بَخِلَ بِالسَّلَامِ .

وَقَالَ ﷺ : مَا مِنْ مُسْلِمٍ دَعَا اللهَ تَعَالَىٰ بِدَعْوَةٍ لَيْسَ فِيهَا قَطِيعَةُ رَحِمٍ وَلَا اسْتِجْلَابِ إِثْمٍ إِلَّا أَعْطَاهُ اللهُ تَعَالَىٰ بِهَا إِحْدَىٰ خِصَالٍ ثَلَاثٍ : إِمَّا أَنْ يُعَجِّلَ لَهُ الدَّعْوَةَ ، وَإِمَّا أَنْ يَدَّخِرَهَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ ، وَإِمَّا أَنْ يَرْفَعَ عَنْهُ مِثْلَهَا مِنَ السُّوءِ .

وفرمود : دعا اسلحهٔ مؤمن و عمود دين وروشنى بخش آسمانها وزمين است .

وفرمود : مى خواهيد كه شمارا به سلاحى رهبرى كنم كه شما را از دشمنان محفوظ نگهدارد ، وروزيتان رافراوان سازد ؟ گفتند آرى يارسول الله ، فرمود آفريدگار خود را شب وروز بخوان كه سلاح مؤمن دعااست .

ازحسين بن على عليه السلام : پيغمبر (ص) به هنگام گرفتارى و ناراحتى دست به دعابر ميداشت ومانند مسكين وگرسنه ايكه ازكسى طعام مى طلبد دعاميكرد وازخدا مسئلت مينمود .

پيغمبر (ص) فرمود : عاجزترين مردم آنست كه از دعا عاجزباشد وبخيل ترين مردم آنستكه د رسلام بخل ورزد .

وفرمود : هيچ مسلمانى دعانميكند بشرط آنكه دعاى اوبراى قطع رحم وارتكاب گناهى نباشد مگرآنكه خداوند يكى ازسه چيزرا باوعنايت ميكند : يا دعايش رامستجاب مى كند ويا پاداشش رابراى آخرت ذخيره مى سازد ويا آنكه بقدرخواسته اش بدى راازوى ميگرداند .

وَقالَ أَميرُ المُؤمِنينَ عليه السلام : لا تَستَحقِرُوا دَعوَةَ أَحَدٍ، فَإنَّهُ قَد يُستَجابُ لِليَهوديِّ فيكُم وَلا يُستَجابُ لَهُ في نَفسِه .

وَقالَ أَميرُ المُؤمِنينَ عليه السلام : أَحَبُّ الأَعمالِ إلى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ في الأَرضِ الدُّعاءُ، وَأَفضَلُ العِبادَةِ العَفافُ .

عَن عَبدِ اللهِ بنِ سِنانٍ ، عَن أَبي عَبدِ اللهِ عليه السلام قالَ : الدُّعاءُ يَرُدُّ القَضاءَ بَعدَما أُبرِمَ إبراماً ، فَأَكثِرُوا مِنَ الدُّعاءِ ، فَإنَّهُ مِفتاحُ كُلِّ رَحمَةٍ وَنَجاحُ كُلِّ حاجَةٍ ، وَلا يُنالُ ما عِندَ اللهِ إلّا بِالدُّعاءِ ، وَلَيسَ بابٌ يُكثَرُ قَرعُهُ إلّا يُوشِكُ أَن يُفتَحَ لِصاحِبِه .

عَبدِ اللهِ بنِ مَيمونٍ القَدّاحِ ، عَنهُ عليه السلام قالَ : الدُّعاءُ كَهفُ الإجابَةِ كَما أَنَّ السَّحابَ كَهفُ المَطَرِ .

وَعَنهُ عليه السلام قالَ : ما أَبرَزَ عَبدٌ يَدَهُ إلى اللهِ العَزيزِ الجَبّارِ عَزَّ وَجَلَّ إلّا استَحيا اللهُ عَزَّ اسمُهُ أَن يَرُدَّها صِفراً حَتّى يَجعَلَ فيها مِن فَضلِ رَحمَتِهِ ما يَشاءُ ، فَإذا دَعا أَحَدُكُم

ازامیرمؤ منان (ع) : دعای هیچ کس‌راکوچك مشمارید که گاهی دعای یك نفر جهود درباره شما مستجاب می شود ، گرچه درباره خود شربه اجابت نمیرسد .

ونیزفرمود : محبوب ترین کارها نزد خداوند دعاوبر ترین عادتها عفّت وپاکدامنی است .

ازعبدالله بن سنان : امام‌ششم (ع) فرمود : دعاقضاء خداوندرا پس‌ازآنکه حتمی شده باشدبرمیگرداندبسیار دعاکنید که‌دعاکلید همه‌رحمتها ووسیلهٔ‌رسیدن بهمهٔ‌خواسته‌هااست وبه‌فیوضات حق نتوان رسید مگربوسیله دعا ،که‌هردری که‌زیاد کوبیده شودبروی‌انسان گشاده خواهد شد .

ازامام (ع) : دعامنبع ومرکز وهم‌وسیلهٔ‌رسیدن بحاجات است‌چنانکه ابرهاپایگاه باران می باشد .

وازآنحضرت (ع): هیچ بنده‌دست بدرگاه خداوند عزیزجبار بر ندارد مگرآنکه خداوند عزّ وجلّ‌شرم میکند که‌دست اورا خالی برگرداندو

فَلا یَرُدُّ یَدَهُ حَتّی یَمْسَحَ عَلی رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ .

عَنْ هِشامِ بْنِ سالِمٍ قالَ : قالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه السلام : هَلْ تَعْرِفُونَ طُولَ الْبَلاءِ مِنْ قِصَرِهِ ؟ قِیلَ : لا ، قالَ : إِذا أُلْهِمَ أَحَدُکُمُ الدُّعاءَ عِنْدَ الْبَلاءِ فَاعْلَمُوا أَنَّ الْبَلاءَ قَصِیرٌ .

وَقالَ عليه السلام : إِنَّ الدُّعاءَ فِي الرَّخاءِ لَیَسْتَخْرِجُ الْحَوائِجَ فِي الْبَلاءِ .

وَقالَ عليه السلام : أَوْحَی اللهُ تَبارَکَ وَتَعالی إِلی داوُدَ عليه السلام : اُذْکُرْنِي فِي سَرّائِکَ أَسْتَجِبْ لَکَ فِي ضَرّائِکَ .

وَقالَ عليه السلام : مَنْ تَخَوَّفَ بَلاءً یُصِیبُهُ فَتَقَدَّمَ فِیهِ بِالدُّعاءِ لَمْ یُرِهِ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ ذٰلِکَ الْبَلاءَ أَبَداً .

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ وَأَبِي جَعْفَرٍ عَلَیْهِمَا السَّلامُ قالا : وَاللهِ ما یُلِحُّ عَبْدٌ عَلَی اللهِ إِلّا اسْتَجابَ لَهُ .

بهرحال ازفضل ورحمت خود چیزی در دست آومی نهد پس همیشه بعد از دعا دست ها را به سروصورت خود بکشید .

هشام بن سالم گوید حضرت صادق (ع) فرمود : آیا میدانید که به چه سبب گاهی بلا طولانی میشود وگاهی مدت آن کوتاه است ؟ گفتند نه ، فرمود اگر هنگام بلا بیاد دعا بیفتید وملهم شوید که دعا کنید بدانید که مدت بلا کوتاه است .

وفرمود : دعا کردن در وقت راحت سبب برآمدن حاجت بوقت گرفتاری است .

وفرمود : خداوند متعال بداود وحی کرد که در وقت راحت مرا بخوان تا در موقع سختی دعای ترا مستجاب کنم .

وفرمود : هرکه از بلایی بترسد وقبل ازآمدن آن دعا کند ، خداوند هرگز آن بلا را باو ننماید .

ازامام پنجم وششم (ع) : بخدا قسم هیچ بنده ای بدرگاه حق الحاح نکند مگر آنکه خداوند جوابش دهد .

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ فَأَتَمَّ رُكُوعَهُمَا وَسُجُودَهُمَا ثُمَّ سَلَّمَ وَأَثْنَى عَلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَعَلَى رَسُولِهِ صلى الله عليه وآله ثُمَّ سَأَلَ حَاجَتَهُ فَقَدْ طَلَبَ الْخَيْرَ فِي مَظَانِّهِ ، وَمَنْ طَلَبَ الْخَيْرَ فِي مَظَانِّهِ لَمْ يَخِبْ .

مِنَ الْفِرْدَوْسِ ، قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله : اَلْبَلَاءُ يَتَعَلَّقُ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ مِثْلَ الْقِنْدِيلِ ، فَإِذَا سَأَلَ الْعَبْدُ رَبَّهُ الْعَافِيَةَ صَرَفَ اللهُ عَنْهُ الْبَلَاءَ . وَقَالَ : سَلُوا اللهَ عَزَّ وَجَلَّ مَا بَدَا لَكُمْ مِنْ حَوَائِجِكُمْ حَتَّى شِسْعِ النَّعْلِ ، فَإِنَّهُ إِنْ لَمْ يُيَسِّرْهُ لَمْ يَتَيَسَّرْ . وَقَالَ : لِيَسْأَلْ أَحَدُكُمْ رَبَّهُ حَاجَتَهُ كُلَّهَا حَتَّى يَسْأَلَهُ شِسْعَ نَعْلِهِ إِذَا انْقَطَعَ .

قَالَ الصَّادِقُ عليه السلام : إِنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ جَعَلَ أَرْزَاقَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا ، وَذَلِكَ أَنَّ الْعَبْدَ إِذَا لَمْ يَعْرِفْ وَجْهَ رِزْقِهِ كَثُرَ دُعَاؤُهُ .

وَعَنْهُ عليه السلام قَالَ : مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُسْتَجَابَ لَهُ فِي الشِّدَّةِ فَلْيُكْثِرِ الدُّعَاءَ فِي الرَّخَاءِ .

ازامام ششم (ع): هرکه خوب وضوء بگیرد ودورکعت نماز گزارد ورکوع وسجده اش راکامل انجام دهد وبعدازسلام خدارا حمد کند وبر پیامبرصلی الله علیه وآله درود فرستد وبعدحاجت خودرا بخواهدخوبی را بنحو شایسته ای طلب نموده ونومید نخواهد شد .

پیغمبر (ص) فرمود : بلا چون قندیلی بین زمین وآسمان معلق می ماند ، اگر بنده ازخداعافیت بخواهد خداوند بلاراازوبگرداند ، وفرمود : نیازمندیهای خود حتی بند کفش را از خدابخواهید که اگر خداوندآنهارا برآورده نکند ، هرگز برآورده نخواهد شد ، وفرمود :حاجات خودحتی محکم شدن بند کفش را ازخدا بخواهید .

ازامام ششم (ع) :خداوند روزی مردم مؤمن راازجای بیگمان قرار داده ،زیرا وقتی بنده مرّی معیّن برای روزی خود درنظر نداشته بباشد بسیار دعا میکند .

ونیز ازانحضرت روایت است که هرکه میخواهد درهنگام مشکلات ،و شدائد حاجتش برآورده شود درموقع راحتی بسیار دعاکند .

عَنِ الرِّضَا عليه السلام قَالَ: دَعْوَةُ الْعَبْدِ سِرًّا دَعْوَةٌ وَاحِدَةٌ تَعْدِلُ سَبْعِينَ دَعْوَةً عَلَانِيَةً.

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ: إِنَّ اللهَ تَعَالَى يَعْلَمُ مَا يُرِيدُ الْعَبْدُ إِذَا دَعَا وَلٰكِنْ يُحِبُّ أَنْ يَبُثَّ إِلَيْهِ الْحَوَائِجَ.

عَنْهُ عليه السلام قَالَ: إِنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَسْتَجِيبُ دُعَاءً يَظْهَرُ مِنْ قَلْبٍ سَاهٍ، فَإِذَا دَعَوْتَ فَأَقْبِلْ بِقَلْبِكَ ثُمَّ اسْتَيْقِنْ بِالإِجَابَةِ.

وَعَنْهُ عليه السلام قَالَ: إِنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ كَرِهَ إِلْحَاحَ النَّاسِ بَعْضِهِمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الْمَسْأَلَةِ وَأَحَبَّ ذٰلِكَ لِنَفْسِهِ، إِنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ يُحِبُّ أَنْ يُسْأَلَ وَيُطْلَبَ مَا عِنْدَهُ.

وَعَنِ الرِّضَا عليه السلام أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ لِأَصْحَابِهِ: عَلَيْكُمْ بِسِلَاحِ الْأَنْبِيَاءِ، فَقِيلَ: وَمَا سِلَاحُ الْأَنْبِيَاءِ؟ قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: اَلدُّعَاءُ.

وَعَنِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: اَلدُّعَاءُ أَنْفَذُ مِنَ السِّنَانِ.

ازحضرت رضا (ع) : یك دعاء پنهانی برابراست باهفتاد دعای آشکار.

ازامام ششم (ع) : خداوند حاجت بنده اش را میداند ولی دوست دارد که بنده اش بسیار اصرار کند.

وازآنحضرت (ع) : دعایی کهازروی بی توجهی وغفلت باشد مستجاب نمی گردد، پس ازته دل بخدا توجه کن وبعد به استجابت دعایقین داشته باش.

وازآنحضرت (ع) : خداوند دوست ندارد کهبندگانش درخواهش به یکدیگر اصرارکنند، ولی درباره خود این مطلب را دوست دارد، که همواره دعاکنند وازفیوضات اومسئلت نمایند.

حضرت رضا (ع) همواره به اصحاب خود میفرمود : برشماباد به اسلحهٔ انبیاء. گفتند سلاح انبیا چیست؟ فرمود : دعا

وازامام صادق علیه السلام : دعا ازسنان نیزه نافذتراست.

وَعَنْ حمّادِبْنِ عُثْمانَ قالَ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ عَلَيْهِ السَّلامُ: اَلدُّعاءُ يَرُدُّ الْقَضاءَ وَيَنْقُضُهُ كَما يُنْقَضُ السِّلْكُ وَ قَدْ اُبْرِمَ إِبْراماً

عَنْ أَبِي الْحَسَنِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلامُ قالَ: عَلَيْكُمْ بِالدُّعاءِ، فَإِنَّ الدُّعاءَ وَالطَّلَبَ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ يَرُدُّ الْبَلاءَ وَ قَدْ قَدَّرَ وَ قَضى فَلَمْ يَبْقَ إِلَّا إِمْضاؤُهُ، فَإِنَّهُ إِذا دَعا اللهَ وَ سَأَلَهُ صَرَفَ الْبَلاءَ صَرْفاً

قالَ الصّادِقُ عَلَيْهِ السَّلامُ: عَلَيْكَ بِالدُّعاءِ، فَإِنَّ فِيهِ شِفاءً مِنْ كُلِّ داءٍ

وَ قالَ (ع): مَنْ تَقَدَّمَ فِي الدُّعاءِ اسْتُجِيبَ لَهُ إِذا نَزَلَ بِهِ الْبَلاءُ، وَ قِيلَ: صَوْتٌ مَعْرُوفٌ وَلَمْ يُحْجَبْ عَنِ السَّماءِ، وَ مَنْ لَمْ يَتَقَدَّمْ فِي الدُّعاءِ لَمْ يُسْتَجَبْ لَهُ إِذا نَزَلَ بِهِ الْبَلاءُ، وَ قالَتِ الْمَلائِكَةُ: إِنَّ ذَا الصَّوْتَ لا نَعْرِفُهُ

عَنْ زَيْنِ الْعابِدِينَ (ع) قالَ: اَلدُّعاءُ بَعْدَ ما يَنْزِلُ الْبَلاءُ لا يَنْفَعُ

عَنِ الصّادِقِ (ع) قالَ: إِذا دَعَوْتَ فَأَقْبِلْ بِقَلْبِكَ وَ ظُنَّ أَنَّ حاجَتَكَ بِالْبابِ

ازحمّادبن عثمان: از امام شنیدم که: دعا قضاء و قدر را بر می‌گرداند و آن را همانند ریسمان پاره میکند اگرچه سخت ومحکم شده باشد.

از موسی بن جعفر (ع): به دعا بسیار دست یازید، که دعا بلا را میگرداند بلائی که مقدّر شده و تا سرحدّ امضاء باریتعالی رسیده باشد، که چون خدا را بخوانی بلا را بشدت بر می‌گرداند.

از امام ششم(ع): برشماید به دعاکه وسیلهٔ شفاء هربیماری است.

و ازآنحضرت (ع): هرکه در دعا پیشدستی کند، بهنگام بلا جواب داده شود، و فرشتگان می گویند: این صدا بسیارآشنا است و از اینرو محجوب نمی ماند و رد نمی‌شود، و هرکه در دعا پیشدستی ننماید، بهنگام نزول بلا جوابش داده نشود و ملائکه گویند: ما با این‌صدا آشنا نیستیم.

از امام صادق علیه السلام: دعا پس از نزول بلا نتیجه نمیدهد.

وَقَالَ عليه‌السلام : لَا يُلِحُّ عَبْدٌ مُؤْمِنٌ عَلَى اللهِ تَعَالَى فِي حَاجَةٍ إِلَّا قَضَاهَا لَهُ.

وَقَالَ النَّبِيُّ صلى‌الله‌عليه‌وآله : رَحِمَ اللهُ عَبْداً طَلَبَ مِنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ حَاجَتَهُ وَأَلَحَّ فِي الدُّعَاءِ اسْتُجِيبَ لَهُ أَمْ لَمْ يُسْتَجَبْ وَتَلَا هٰذِهِ الآيَةَ « وَأَدْعُو رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيّاً ».

وَقَالَ أَمِيرُ المُؤْمِنِينَ عليه‌السلام : مَا مِنْ أَحَدٍ ابْتُلِيَ وَإِنْ عَظُمَتْ بَلْوَاهُ بِأَحَقَّ بِالدُّعَاءِ مِنَ المُعَافَى الَّذِي لَا يَأْمَنُ البَلَاءَ.

﴿ فِي الأَوْقَاتِ المَرْجُوَّةِ لإِجَابَةِ الدُّعَاءِ ﴾

زَيْدُ الشَّحَّامِ قَالَ : قَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه‌السلام : اطْلُبُوا الدُّعَاءَ فِي أَرْبَعِ سَاعَاتٍ : عِنْدَ هُبُوبِ الرِّيَاحِ ، وَزَوَالِ الأَفْيَاءِ ، وَنُزُولِ القَطْرِ ، وَأَوَّلِ قَطْرَةٍ مِنْ دَمِ القَتِيلِ المُؤْمِنِ [الشَّهِيدِ] ، فَإِنَّ أَبْوَابَ السَّمَاءِ تُفَتَّحُ عِنْدَ هٰذِهِ الأَشْيَاءِ.

ازامام صادق (ع) : چون خواهی دعاکنی باهمه دل بخداروکن وحاجت خود راروابدان .

وفرمود : هیچ بنده ای بدرگاه حق اصرار والحاح نکند مگرآنکه حاجت رواشود .

نبی اکرم (ص) فرمود : خدارحمت کند بنده ای راکه حاجاتش رااز خدابخواهد ودردعااصرار ورزد مستجاب بشود یانشود . وبعد این آیه را تلاوت فرمود : (خدارامیخوانم وامیدوارم دردعایم محروم نمانم ــ سوره مریم ۴۶) .

ازعلی (ع) : آدم گرفتار ازآنکه درعافیت است بدعاکردن شایسته تر نیست .

(اوقاتی که درآنها امیداستجابت است)

اززید شحام : حضرت صادق (ع) فرمود : دراین وقت دعاکنید وقت وزش بادها ، وغروب خورشید ، وفرود آمدن باران ، وریختن اولین

عَنْهُ عليه السلام قَالَ : يُسْتَجَابُ الدُّعَاءُ فِي أَرْبَعٍ : فِي الْوَتْرِ ، وَبَعْدَ الْفَجْرِ ، وَبَعْدَ الظُّهْرِ ، وَبَعْدَ الْمَغْرِبِ .

وَعَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام قَالَ : اغْتَنِمُوا الدُّعَاءَ عِنْدَ أَرْبَعٍ : عِنْدَ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ ، وَعِنْدَ الْأَذَانِ ، وَعِنْدَ نُزُولِ الْغَيْثِ ، وَعِنْدَ الْتِقَاءِ الصَّفَّيْنِ لِلشَّهَادَةِ .

عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام قَالَ : كَانَ أَبِي إِذَا كَانَتْ لَهُ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ حَاجَةٌ طَلَبَهَا هٰذِهِ السَّاعَةَ يَعْنِي زَوَالَ الشَّمْسِ .

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : إِذَا رَقَّ أَحَدُكُمْ فَلْيَدْعُ ، فَإِنَّ الْقَلْبَ لَا يَرِقُّ حَتَّى يَخْلُصَ .

عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ عَمَّارٍ ، عَنْهُ عليه السلام قَالَ : كَانَ أَبِي إِذَا طَلَبَ الْحَاجَةَ طَلَبَهَا عِنْدَ زَوَالِ الشَّمْسِ ، فَإِذَا أَرَادَ ذٰلِكَ قَدَّمَ شَيْئاً فَتَصَدَّقَ بِهِ وَشَمَّ شَيْئاً مِنَ الطِّيبِ وَرَاحَ الْمَسْجِدَ فَدَعَا فِي حَاجَتِهِ بِمَا شَاءَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ .

قطره خون شهید .

که دراین اوقات درهای آسمان بروی مردم بازمی شود .

وازآنحضرت (ع) : دعادرچهارجا مستجاب است : دروتر(نماز شب) وبعدازفجر ، وبعدازظهر ، وبعدازمغرب .

ازامیرمؤمنان (ع) : درچهاروقت دعا راغنیمت دانید : خواندن قرآن ، گفتن اذان ، آمدن باران ، روبروشدن صف های سپاه مسلمین در برابر کفاربرای شهادت .

ازحضرت باقر (ع) : پدرم هرگاه حاجتی بحق داشت وقت ظهر آن راازخدامسئلت می نمود .

ازامام ششم (ع) : چون قلب شمارقّت پیداکرد ، دعاکنید که قلب هرگاه رقّت آرد خلاصی پیدامیکند .

ازمعاویة بن عماراز امام (ع) : پدرم اگرحاجت داشت وقت ظهر دعامیکرد ، چون قصد دعاداشت ، چیزی صدقه میداد ، وعطرمیزد و به مسجد میرفت ، وبرای حاجت خود دعامینمود .

وَعَنْهُ عليه السلام قَالَ : إِذَا اقْشَعَرَّ جِلْدُكَ وَدَمَعَتْ عَيْنَاكَ فَدُونَكَ دُونَكَ فَقَدْ قُصِدَ قَصْدُكَ .

أَبُو الصَّبَّاحِ ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ الْبَاقِرِ عليه السلام قَالَ : إِنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ يُحِبُّ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ كُلَّ عَبْدٍ دَعَّاءٍ ، فَعَلَيْكُمْ بِالدُّعَاءِ فِي السَّحَرِ إِلَى طُلُوعِ الشَّمْسِ ، فَإِنَّهَا سَاعَةٌ تُفْتَحُ فِيهَا أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَتُقَسَّمُ فِيهَا الْأَرْزَاقُ وَتُقْضَى فِيهَا الْحَوَائِجُ الْعِظَامُ .

عَنْ عُمَرَ بْنِ أُذَيْنَةَ قَالَ : سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللهِ عليه السلام يَقُولُ : إِنَّ فِي اللَّيْلِ سَاعَةً لَا يُوَافِقُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ يُصَلِّي وَيَدْعُو اللهَ عَزَّ وَجَلَّ فِيهَا إِلَّا اسْتَجَابَ اللهُ تَعَالَى لَهُ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ ، قُلْتُ : أَصْلَحَكَ اللهُ وَأَيُّ سَاعَةٍ هِيَ مِنَ اللَّيْلِ ؟ قَالَ : إِذَا مَضَى نِصْفُ اللَّيْلِ وَهِيَ السُّدُسُ الْأَوَّلُ مِنْ أَوَّلِ النِّصْفِ .

عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : الرَّغْبَةُ أَنْ تَسْتَقْبِلَ بِبَطْنِ كَفَّيْكَ إِلَى السَّمَاءِ ، وَالرَّهْبَةُ أَنْ تَجْعَلَ ظَهْرَ كَفَّيْكَ إِلَى السَّمَاءِ . وَقَالَ فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ « وَتَبَتَّلْ

وازآنحضرت "ع" : هرگاه تنت بلرزه آمد وچشمانت پرآب شد ، اینحالت را غنیمت شمار وازآن بهره گیر ودعاکن ، که بــه مقصود نایل خواهی شد .

ازامام باقر (ع) : خداوندازمیان بندگان آدم بسیاردعاکننــده را دوست دارد ، برشما باد که ازسحرتابرآمدن خورشید دعاکنید ، که دراین ساعت درهای آسمان مفتوح می گردد ، روزیها تقسیم میشود ، وحاجت های بزرگ برآورده می گردد .

عمربن اذینه گوید : ازامام صادق (ع) شنیدم که فرمود : در شب ساعتی است که هیچ مسلمانی درآن ساعت نماز نگذارد ودعا نکند مگرآنکه خداوند دعای اورا مستجاب گرداند ، پرسیدم آن چه ساعتی است فرمود $\frac{1}{6}$ اول ازنیمه دوم شب .

(دعاوقت خواستن مطلب خود)

ازامام ششم (ع) : موقع دعاکردن برای مطلوبی دست رابه آسمان کن ، وبهنگام دعا برای ترس ازچیزی پشت دست بآسمان بگیر ، ودرباره

إليه تبتيلا » : الدعاءُ بإصْبَعٍ واحدةٍ تُشيرُ بها ، وَالتَّضرُّعُ أنْ تُشيرَ بإصْبعيكَ وتُحرِّكَهما ، وَالإبتهالُ رَفْعُ اليَدَيْنِ وَمَدُّهما ، وَذلكَ عِنْدَ الدَّمْعَةِ ثُمَّ ادْعُ .

وَعَنْهُ عليه السلام أنّه ذَكَرَ الرَّغْبَةَ ، وَأبْرَزَ بطنَ راحتيهِ إلى السَّماءِ ، وَهكَذا الرَّهبةُ وَجَعَلَ ظَهْرَ كَفَّيهِ إلى السَّماءِ ، وَهكَذا التَّضرُّعُ وَحَرَّكَ أصابِعَهُ يَميناً وَشِمالاً ، وَهكَذا التَّبتُّلُ وَيَرفَعُ أصابِعَهُ مَرَّةً وَيَضَعُها مَرَّةً ، وَهكَذا الإبتهالُ وَمَدَّ يَدَهُ بإزاءِ وَجْهِهِ إلى القِبْلَةِ ، وَقالَ : لا تَبْتَهِلْ حَتّى تَجْري الدَّمعةُ .

عَنْ هارُونَ بْنِ خارِجَةَ ، عَنْ أبي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قالَ : سَألْتُهُ عَنِ الدُّعاءِ وَرَفْعِ اليَدَيْنِ ؟ فَقالَ عليه السلام : عَلى أرْبَعَةِ أوْجُهٍ : أمّا التَّعَوُّذُ فَتَسْتَقْبِلُ السَّماءَ بِظَهْرِ كَفَّيْكَ ، وَأمّا الدُّعاءُ في الرِّزْقِ فَتَبْسُطُ كَفَّيْكَ وَتُفْضي بِبَطْنِهِما إلى السَّماءِ ، وَأمّا التَّبتُّلُ فَإيماؤُكَ بإصْبَعِكَ السَّبّابَةِ ، وَأمّا الإبْتِهالُ فَرَفْعُ يَدَيْكَ تُجاوِزُ بِهِما رَأْسَكَ في دُعائِكَ مَعَ التَّضرُّعِ .

آیهٔ شریفه که میفرماید :(بسوی خدا بسیار ابتهال وناله وزاری کنید — مزمل آیهٔ ۸) فرمود : ابتهال آنست که با یك انگشت به آسمان اشاره کنی وتضرّع آنست که یك انگشت راحرکت دهی ، وتبتّل اینست که هردودست رابآسمان برداری واشك بریزی ودعا کنی .

وازآنحضرت (ع) روایتست که دست بآسمان بلند کرد وفرمود: رغبت (دعابرای طلب خیری) ، وپشت دست بآسمان کرد وفرمود :این برای بیم ازچیزی است ، وانگشتان رابراست وچپ حرکت داد وفرمود : این برای تضرع است ،وانگشتان خودگاه بالابردوگاه پائین میآورد وفرمود :تبتّل چنین است ، ودودست راتاجلوی پیشانی بلند نمود ، ومیفرمود : این ابتهال است ، بعدفرمود ابتهال جزباریختن اشك نباشد .

ازامام ششم (ع) : ازدعاکردن ودست بآسمان برداشتن‌پرسیدم : فرمود : چهارگونه است .

تعوّذ پناه بردن بخدا ازناملایمات که پشت دستهارابآسمان گیری ودعا برای روزی که کف دستهابآسمان کنی ، وتبتّل که باانگشت سبابه اشاره نمائی ، وابتهال که دست را ازسربالا بری وباتضرّع دعانمائی

﴿ في مقدّمات الدعاء ﴾

عن ابن المغيرة قال سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: إيّاكم وأن يسأل أحدكم من ربّه عزّ وجلّ شيئاً من حوائج الدنيا والآخرة حتّى يبدأ بالثناء على الله عزّ وجلّ والمدحة له والصلاة على النبيّ صلى الله عليه وآله ثمّ يسأل الله حوائجه.

محمّد بن مسلم، عن أبي عبد الله عليه السلام: أنّ في كتاب أمير المؤمنين عليه السلام أنّ المدحة قبل المسألة، فإذا دعوت الله عزّ وجلّ فمجّده، قال: قلت: كيف أمجّده؟ قال: تقول: «يا من هو أقرب إليّ من حبل الوريد، يا فعّالاً لما يريد، يا من يحول بين المرء وقلبه، يا من هو بالمنظر الأعلى، يا من ليس كمثله شيء».

الحرث بن المغيرة، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إذا أردت أن تدعو فمجّد الله عزّ وجلّ واحمده وسبّحه وهلّله وأثن عليه وصلّ على النبيّ صلى الله عليه وآله، ثمّ سل تعط.

(مقدمات دعا)

ابن المغيره : ازامام صادق (ع) شنیدم كه : هرگزازخدا حاجتی برای دنیاویاآخرت مخواهید مگرآنكه دعارابمدح وثناء الهی آغازنمائید وبر محمد درود فرستید . وبعد حاجت خودرایادکنید .

ازامام صادق (ع) : درکتاب امیرمؤمنان است که بایدقبل‌ازدعا مدح خداشود . پس چون خدارامی خوانی نخست اورا مدح گو . گفتم چگونه اورامدح کنم ؟ فرمودبگو : ای آنكه ازرگ گردن به من نزدیك تری و ای آنكه هرچه بخواهی میکنی . وای کسیکه بین انسان ودل اوحائل شوی وای آنكه درمقامی بلند دوراز دسترس‌فكرها میباشی . وای آنكه همانند توکسی نیست .

ازامام ششم (ع) : چون خواهی دعا کنی خداوندعزّوجل‌راتمجید کن . وحمدگووتسبیح نما . وتهلیل بگوواوراثنانماوبرنبی اکرم (ص) درود فرست وسپس‌دعا کن که خواستهات برآورده شود .

وَعَنْهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ : إِذَا طَلَبَ أَحَدُكُمُ الْحَاجَةَ فَلْيُثْنِ عَلَى اللهِ سُبْحَانَهُ وَلْيَمْدَحْهُ فَإِنَّ الرَّجُلَ إِذَا طَلَبَ الْحَاجَةَ مِنَ السُّلْطَانِ هَيَّأَ لَهُ مِنَ الْكَلَامِ أَحْسَنَ مَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ ، فَإِذَا طَلَبْتُمُ الْحَاجَةَ فَمَجِّدُوا اللهَ الْعَزِيزَ الْجَبَّارَ وَامْدَحُوهُ وَأَثْنُوا عَلَيْهِ ، تَقُولُ : « يَا أَجْوَدَ مَنْ أَعْطَى ، يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ ، يَا أَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ ، يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ ، يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَداً ، يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَيَحْكُمُ مَا يُرِيدُ وَيَقْضِي مَا أَحَبَّ ، يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ ، يَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى ، يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ » . وَأَكْثِرْ مِنْ أَسْمَاءِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ فَإِنَّ أَسْمَاءَ اللهِ كَثِيرَةٌ ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقُلْ : « اَللّٰهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ مَا أَكُفُّ بِهِ وَجْهِي وَأُؤَدِّي بِهِ عَنْ أَمَانَتِي وَأَصِلُ بِهِ رَحِمِي وَيَكُونُ عَوْناً لِي عَلَى الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ » . وَقَالَ : إِنَّ رَجُلاً دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ سَأَلَ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ

وازآنحضرت علیه السلام : هرکه بخدا حاجتی دارد ، خدارا ثناگوید ومدح نماید ، که وقتی کسی ازپادشاهی قصد سؤالی دارد سخنی نیکو ومدحی درخور اوآماده می نماید ، پس بهنگام طلب حاجت ، خداوندعزیز جباررامدح وثناکنید ، وبگویید : ای باجودترین عطاکنندگان ، وای بهترین سؤال شوندگان ، وای مهربانترین کسیکه ازاورحمت خواهند ، ای واحد واحد وصمد ، ای آنکه زاییده نشده ونزاییده وهمسری برایش نباشد ، ای آنکه زن وفرزندی نگیرد ، وای آنکه هرچه خواهدکند ، وبه آنچه اراده دارد حکم نماید ، وآنچه راکه دوست میداردانجام بدهد ، وای آنکه بین انسان ودلش حائل میگردد ، وای آنکه درمنظر بلندی ، وای آنکه مثل ومانندی ندارد ، شنواوبینا است ، وبالاخره اسماء خدارا بسیار بگویید که اسماء الهی بسیاراست ، وبرمحمد وآلش صلوات بفرستید وبگویید : خداوندا روزی حلالت رابرمن فراوان کن ، چندانکه آبرویم راحفظ کنم ، وامانتم راادا کنم ، وصله رحم نمایم ، وحج وعمره انجام دهم .

وفرمود : مردی به مسجد درآمد ، ودورکعت نمازخواند واز

فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ : أَعْجَلَ الْعَبْدُ رَبَّهُ . وَجَاءَ آخَرُ فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ أَثْنَى عَلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَصَلَّى عَلَى النَّبِيِّ ﷺ ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ : سَلْ تُعْطَ .

دُرُسْتُ بْنُ أَبِي مَنْصُورٍ ، عَنْ أَبِي خَالِدٍ قَالَ : قَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ : مَا مِنْ رَهْطٍ أَرْبَعِينَ رَجُلًا اجْتَمَعُوا فَدَعَوُا اللهَ عَزَّ وَجَلَّ فِي أَمْرٍ إِلَّا اسْتَجَابَ اللهُ لَهُمْ ، فَإِنْ لَمْ يَكُونُوا أَرْبَعِينَ فَأَرْبَعَةٌ يَدْعُونَ اللهَ عَشْرَ مَرَّاتٍ إِلَّا اسْتَجَابَ اللهُ سُبْحَانَهُ لَهُمْ ، فَإِنْ لَمْ يَكُونُوا أَرْبَعَةً فَوَاحِدٌ يَدْعُو اللهَ أَرْبَعِينَ مَرَّةً فَيَسْتَجِيبُ اللهُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ لَهُ .

وَعَنْهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: كَانَ أَبِي إِذَا أَحْزَنَهُ أَمْرٌ جَمَعَ النِّسَاءَ وَالصِّبْيَانَ ثُمَّ دَعَا وَأَمَّنُوا.

وَعَنْهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ : الدَّاعِي وَالْمُؤَمِّنُ فِي الْأَجْرِ شَرِيكَانِ .

هِشَامُ بْنُ سَالِمٍ ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ : لَا يَزَالُ الدُّعَاءُ مَحْجُوباً حَتَّى يُصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ .

خداوند حاجت خواست .

پیغمبر (ص) فرمود : این بنده عجله کرد . دیگری آمد ونماز گزارد وخدارا مدح گفت وصلوات فرستاد . پیامبرفرمود : حاجتت رابخواه که برآورده خواهد شد .

ازامام ششم (ع) : هیچ گروه چهل نفری گرد هم جمع نشوند که بطوراجتماع خدارابخوانند مگراینکه خداوند دعایشان رامستجاب خواهد کرد . واگرچهل نفر نباشند چهارنفرهریک‌ده‌بار خدارابخوانند خداوند دعایشان را اجابت خواهد کرد . واگرچهارنفر نبودند یکنفرچهل بار خدارابخواند خداوندعزیزوجبار جوابش‌راخواهد داد .

وازآنحضرت (ع) : هرگاه چیزی پدرم راغمگین میساخت ،زنان وکودکان راجمع میکرد ، ودعامیفرمود ،آنهاآمین‌میگفتند .

وازآنحضرت (ع) : دعاکننده وآمین گوینده هردو دراجربرابرند

ازامام ششم : همواره دعا ازخدامحجوب خواهد بود تا آنگاه که دعاکننده صلوات‌بفرستد .

وَعَنْهُ عَلَيْهِ السَّلامُ قَالَ : مَنْ دَعَا وَلَمْ يَذْكُرِ النَّبِيَّ ﷺ رَفْرَفَ الدُّعَاءُ عَلَى رَأْسِهِ ، فَإِذَا ذَكَرَ النَّبِيَّ ﷺ رُفِعَ الدُّعَاءُ .

وَعَنْهُ عَلَيْهِ السَّلامُ قَالَ : إِنَّ رَجُلاً أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللهِ أَجْعَلُ ثُلُثَ صَلاتِي لَكَ ، لا بَلْ أَجْعَلُ نِصْفَ صَلاتِي لَكَ ، لا بَلْ أَجْعَلُهَا كُلَّهَا لَكَ ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ : إِذاً تُكْفَى مَؤُونَةَ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ .

عَنْ أَبِي بَصِيرٍ وَابْنِ الْحَكَمِ قَالا : سَأَلْنَا أَبَا عَبْدِ اللهِ عَلَيْهِ السَّلامُ مَا مَعْنَى أَجْعَلُ صَلاتِي كُلَّهَا لَكَ ؟ قَالَ : يُقَدِّمُهُ بَيْنَ يَدَيْ كُلِّ حَاجَةٍ ، فَلا يَسْأَلُ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ شَيْئاً حَتَّى يَبْدَأَ بِالنَّبِيِّ ﷺ فَيُصَلِّي عَلَيْهِ ثُمَّ يَسْأَلُ اللهَ حَوَائِجَهُ .

وَعَنْهُ عَلَيْهِ السَّلامُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ : لا تَجْعَلُونِي كَقَدَحِ الرَّاكِبِ فَإِنَّ الرَّاكِبَ يَمْلأُ قَدَحَهُ فَيَشْرَبُهُ إِذَا شَاءَ ، اجْعَلُونِي فِي أَوَّلِ الدُّعَاءِ وَآخِرِهِ وَوَسَطِهِ .

وازآنحضرت (ع): هرکه دعا کند ودرود به پیغمبر(ص) نفرستد دعا بر سرش بال زنان می ایستد (یعنی بالا نمیرود) وچون بر پیغمبر(ص) صلواة فرستد دعایش بالا رود .

وازآنحضرت (ع) : مردی محضر نبی اکرم (ص) شرفیاب شد وعرض کرد ، یارسول الله ثلث نه بلکه نصف ،بلکه همه درودهایم را نثار شما میکنم حضرت فرمود : با اینکار فیض دنیا وآخرت را تأمین کرده ای .

ابی بصیر وابن الحکم گویند : ازحضرت صادق (ع) پرسیدیم مراد از اینکه ثلث صلوات ودرودرا نثار تو میکنم یعنی چه ؟ فرمود : درود راقبل ازهردعایی می فرستد ، وازخداوند هیچ چیز نمیطلبد مگر آنکه سخن خود را بنام پیغمبر آغاز می کند ، وبعد حاجت می طلبد .

وازآنحضرت (ع) : پیغمبر (ص) فرمود : نام مرا مانند ظرف آبیکه مسافر سوار باخود برمیدارد که هروقت بخواهد ازآن می آشامد بحساب میاورید ، بلکه نام مرا دراول وآخر و وسط دعاقرار دهید .

وَعَنْهُ عَلَيْهِ السَّلامُ قالَ: مَنْ كانَتْ لَهُ حاجَةٌ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ فَلْيَبْدَأْ بِالصَّلاةِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ثُمَّ يَسْأَلُ اللهَ حاجَتَهُ ثُمَّ يَخْتِمُ بِالصَّلاةِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، فَإِنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ أَكْرَمُ مِنْ أَنْ يَقْبَلَ الطَّرَفَيْنِ وَيَدَعَ الْوَسَطَ، إِذا كانَتِ الصَّلاةُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ لا تُحْجَبُ عَنْهُ.

وَعَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عَلَيْهِ السَّلامُ قالَ: قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: ما مِنْ قَوْمٍ اجْتَمَعُوا فِي مَجْلِسٍ فَلَمْ يَذْكُرُوا اسْمَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ ﷺ إِلَّا كانَ ذٰلِكَ الْمَجْلِسُ حَسْرَةً وَوَبالاً عَلَيْهِمْ.

﴿ فِيمَنْ يُسْتَجابُ دُعاؤُهُ ﴾

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عَلَيْهِ السَّلامُ قالَ: ثَلاثَةٌ دَعْوَتُهُمْ مُسْتَجابَةٌ: الْحاجُّ فَانْظُرُوا بِما تَخْلُفُونَهُ، وَالْغازِي فِي سَبِيلِ اللهِ فَانْظُرُوا كَيْفَ تَخْلُفُونَهُ، وَالْمَرِيضُ فَلا تُغِيظُوهُ وَلا تُضْجِرُوهُ.

وَعَنْهُ عَلَيْهِ السَّلامُ قالَ: كانَ أَبِي يَقُولُ: خَمْسُ دَعَواتٍ لا يُحْجَبْنَ عَنِ الرَّبِّ تَبارَكَ

وازآنحضرت (ع) : هرکه راحاجتی باشد اوّل صلوات بفرستد ، بعد ازخدا حاجت بخواهد ، ودعارا نیز بصلواة ختم کند ، که خداوند متعال کریمتراز آنستکه دوطرف دعارا قبول کند ووسط آنرا فراموش نماید که صلوات هرگز بی استجابت نخواهد ماند .

ازامام ششم : پیغمبر (ص) فرمود : هیچ قومی درمجلسی جمع نشوند که درآنمجلس یاد خداوند وصلوات برمحمّد نباشد مگرآنکه آن مجلس حسرت ووبال بر مجلسیان خواهد بود .

(کسانی که دعایشان مستجاب میشود)

ازامام ششم (ع) : سه عدّه دعایشان مستجاب است : حاجیان جنگجویان در راه خدا ، بنگرید که آنهارا باچه حالی نسبت بخود بدرقه کرده اید ، وبیمار ، که بیماران رافراموش مکنید (وعیادت نمائید) ودلتنگشان مسازید

وَتَعالى : دَعْوَةُ الإِمامِ الْمُقْسِطِ، وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ ، يَقُولُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ : وَعِزَّتِي وَجَلالِي لَأَنْتَصِفَنَّ لَكَ وَلَوْ بَعْدَ حِينٍ ، وَدَعْوَةُ الْوَلَدِ الصّالِحِ لِوالِدَيْهِ ، وَدَعْوَةُ الْوالِدِ الصّالِحِ لِوَلَدِهِ ، وَدَعْوَةُ الْمُؤْمِنِ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ فَيَقُولُ : وَلَكَ مِثْلُهُ .

مِنَ الْفِرْدَوْسِ قالَ النَّبِيُّ ﷺ : ثَلاثُ دَعَواتٍ مُسْتَجاباتٍ لا شَكَّ فِيهِنَّ : دَعْوَةُ الْوالِدِ ، وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ ، وَدَعْوَةُ الْمُسافِرِ .

وَقالَ ﷺ : أَطِبْ كَسْبَكَ تُسْتَجَبْ دَعْوَتُكَ، فَإِنَّ الرَّجُلَ يَرْفَعُ اللُّقْمَةَ إِلَى فِيهِ فَما تُسْتَجابُ لَهُ دَعْوَةٌ أَرْبَعِينَ يَوْماً .

عَنِ الْفُضَيْلِ بْنِ يَسارٍ ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلامُ قالَ : أَوْشَكُ دَعْوَةٍ وَأَسْرَعُ إِجابَةٍ دَعْوَةُ الْمُؤْمِنِ لِأَخِيهِ الْمُؤْمِنِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ .

عَبْدُ اللهِ بْنِ سِنانٍ ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عَلَيْهِ السَّلامُ قالَ : دُعاءُ الرَّجُلِ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ يُدِرُّ الرِّزْقَ وَيَدْفَعُ الْمَكْرُوهَ .

وازآن حضرت (ع) : پدرم میفرمود : پنج دعاست که ازپروردگار متعال محجوب نماند : دعای امام عادل ، دعای مظلوم ، که خداوند عزّ وجل بوی میفرماید : قسم بعزّت وجلالم که حق ترا خواهم گرفت گرچه بعد ازمدتها باشد ، ودعای فرزند صالح برای پدرومادر ودعای پدرصالح درحق فرزندش، ودعایی که مؤمنی درغیبت مؤمنی برای او می کند که خداوند میفرماید : ای دعا کننده همین دعابرای تونیز خواهد بود .

پیغمبر (ص) فرمود : سه دعابیشك مستجاب است : دعای پدربرای فرزند ، دعای مظلوم ، دعای مسافر .

ونیز فرمود : کسب خودرا پاك وحلال بدار، که دعایت مستجاب گردد ، که مرد گاهی لقمه (حرام یامشتبهی) رابه دهن مینهد وتاچهل روزبعد دعایش مستجاب نمی گردد .

ازامام پنجم : آن دعاکه ازهمه بهتر وباجابت نزدیکتراست ، دعای مؤمن است درپشت سر برادر مؤمنش .

عَنْ يَحْيَى بْنِ مُعَاذٍ ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ لِرَجُلٍ : أُدْعُ بِهٰذَا الدُّعَاءِ وَأَنَا ضَامِنٌ لَكَ لِحَاجَتِكَ عَلَى اللهِ « اللَّهُمَّ أَنْتَ وَلِيُّ نِعْمَتِي وَأَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى طَلِبَتِي وَتَعْلَمُ حَاجَتِي فَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ لَمَّا قَضَيْتَهَا لِي » .

عَنِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ : الدُّعَاءُ لِأَخِيكَ بِظَهْرِ الْغَيْبِ يَسُوقُ لِلدَّاعِي الرِّزْقَ وَيَصْرِفُ عَنْهُ الْبَلَاءَ ، وَيَقُولُ الْمَلَكُ : لَكَ مِثْلُ ذٰلِكَ .

وَعَنْهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ : إِتَّقُوا دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ تَصْعَدُ إِلَى السَّمَاءِ .

وَعَنْهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ : مَنْ قَدَّمَ أَرْبَعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ثُمَّ دَعَا اسْتُجِيبَ لَهُ .

وَعَنْهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ : مَنْ دَعَا لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ وَكَّلَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ

ازامام ششم (ع) : دعاء انسان برای برادر مؤمنش درغیبت او روزی رافراوان میکند ، وناملایمات را برطرف می نماید .

ازیحی بن معاذ : امام پنجم (ع) بمردی فرمود این دعارابخوان من برآوردن حاجتت راضمانت میکنم : (خداوندا توولی نعمت منی وبر خواسته من توانائی وحاجت مرامیدانی) (بحق محمد وآل محمد ازتومیخواهم که آن رابرآوری) .

ازامام ششم (ع) : دعای تودرپشت سربرادرمؤمنت روزی رابرای توفراوان میکند ، وبلا راازتو میگرداند وفرشته میگوید : بقدرهمین دعانیز برای توخواهد بود .

وازآنحضرت (ع) : ازدعای مظلوم بترسید که دعای مظلوم به آسمان بالاخواهد رفت .

وازآنحضرت (ع) : هرکه چهل مؤمن راپیش ازخود دعاکند وبعد حاجت خود رابخواهد برآورده خواهد شد .

وازآنحضرت علیه السلام : هرکه درپشت سربرادرمؤمن برایش دعا کند خداوند ملکی رابگمارد که باو میگوید : مثل همین دعابرای تونیز

مَلَكاً يقولُ: وَلَكَ مِثْلُهُ.

وَقَالَ رَجُلٌ مِنْ أَصحابِ أَبِي عَبدِاللهِ عَلَيهِ السَّلامُ: قلتُ لِأَبِي عَبدِاللهِ عَلَيهِ السَّلامُ: إِنِّي لَأَجِدُ فِي كِتابِ اللهِ آيَتَينِ أَطْلُبُهُما فَلا أَجِدُهُما، فَقالَ عَلَيهِ السَّلامُ: وَمَا هُمَا؟ قُلتُ: «ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ» فَنَدعُوهُ فَما نَرى إِجابَةً، قالَ: أَفَتَرى اللهَ أَخلَفَ وَعدَهُ؟ قُلتُ: لا. قالَ: فَمِمَّ؟ قُلتُ: لا أَدرِي، قالَ: لكِنِّي أُخبِرُكَ [عَنْ ذلِكَ]: مَنْ أَطاعَ اللهَ فِيما أَمَرَ بِهِ ثُمَّ دَعاهُ مِنْ جِهَةِ الدُّعاءِ أَجابَهُ، قُلتُ: وَمَا جِهَةُ الدُّعاءِ؟ قالَ: تَبدَأُ فَتَحمَدُ اللهَ وَتُمَجِّدُهُ بِذِكرِ نِعَمِهِ عَلَيكَ فَتَشكُرُهُ ثُمَّ تُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ ﷺ ثُمَّ تَذكُرُ ذُنُوبَكَ فَتُقِرُّ بِها ثُمَّ تَستَغفِرُ مِنها فَهذِهِ جِهَةُ الدُّعاءِ، ثُمَّ قالَ عليه السلام: وَمَا الآيَةُ الأُخرى قُلتُ: قَولُهُ تَعالى: «وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ» فَإِنِّي أُنفِقُ وَمَا أَرى خَلَفاً قالَ:

خواهد بود .

یکی ازاصحاب حضرت صادق علیه السلام گوید بآنحضرت عرض کردم که : من دوآیه درقرآن دیده‌ام که هرچه آنرا می طلبم نمی‌یابم فرمود: چیست ؟ عرضه داشتم این آیه :(مرابخوانید تاجوابتان دهم ـ سوره مؤمن آیه ۶۲) وهرچه من خدارا میخوانم جواب نمیشنوم ودعایم‌مستجاب نمیگردد ، فرمود گمان میکنی که خداوندخلف وعده میکند ؟ گفتم نه‌فرمود پس چه گمان میکنی ؟ گفتم نمیدانم . فرمود : پس من واقع را برایت بگویم هرکه اوامرالهی رااطاعت کند وبعداورا باشرایط دعابخواند ،خداوند دعایش رامستجاب نماید ، پرسیدم شرایط وجهات دعاچیست ؟ فرمود اول خداراحمدکنی وبعدنعمت هایش رامتذکرشوی وشکرآنهارابجای آری بعد برپیغمبر(ص) درودفرستی ، بعدگناهانت رابیادآری ،وبآنها اقرارنمائی وازآنهااستغفارکنی ، اینهاشرایط وجهات دعااست ، بعد امام پرسید آیه دیگرکدامست ؟ گفتم این آیه :(هرچه انفاق کنیدپس اندازمیشود وعوض‌دارد ، سبا آیه ۳۷ـ) من انفاق میکنم وعوض نمی بینم ،فرمود : بگمانت که خدا خلف وعده میکند ؟ گفتم نه ، فرمود :

أَفَتَرَى اللهَ أَخْلَفَ وَعْدَهُ ، قُلْتُ : لَا ، قَالَ فَفِيمَ ؟ قُلْتُ : لَا أَدْرِي ، قَالَ : لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمُ اكْتَسَبَ الْمَالَ مِنْ حِلِّهِ وَأَنْفَقَهُ فِي حَقِّهِ لَمْ يُنْفِقْ دِرْهَماً إِلَّا أَخْلَفَ اللهُ عَلَيْهِ .

عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : إِنَّ اللهَ لَيَسْتَحْيِي مِنَ الْعَبْدِ أَنْ يَرْفَعَ إِلَيْهِ يَدَيْهِ فَيَرُدَّهُمَا خَائِبَتَيْنِ .

الْفَصْلُ الثَّانِي

﴿ فِيمَا يَتَعَلَّقُ بِالْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ مِنَ الْأَدْعِيَةِ الْمُخْتَارَةِ ﴾

﴿ فِيمَا يَخْتَصُّ بِالصَّبَاحِ وَالْمَسَاءِ ﴾

رَوَى عَبْدُ الْكَرِيمِ بْنُ عُتْبَةَ عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام أَنَّهُ قَالَ : مَنْ قَالَ عَشْرَ مَرَّاتٍ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا : « لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَيُمِيتُ وَيُحْيِي وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ » ، كَانَتْ كَفَّارَةً لِذُنُوبِهِ فِي ذٰلِكَ الْيَوْمِ .

پس چه خیال میکنی ؟ فرمود : اگرکسی ازحلال مالی بدست آرد ، هیچ چیزازآن انفاق ننماید ، مگرآنکه خداوند باوعوض دهد .

ازسلمان فارسی نقل شده : ازنبی اکرم (ص) : خداوند حیا میکند که دست بنده ای را که بسویش بنیازبلند شده خالی ونومید برگرداند .

(فصل دوّم)

(دعاهائی برای روز وشب)

(دعاهای بامداد و شامگاه)

ازامام صادق علیه السلام : هرکه قبل ازطلوع وغروب آفتاب دهبار بگوید : (لا اله الا الله وحده لاشریك له ، سلطنت جهان خاص اوست وسپاس مختص ذات اقدس اومی باشد بدست قدرت خویش میمیراند وزنده میگرداند وخود زنده ای است که مرگ دراوراه ندارد ـ واوبرهمه چیزتوانا است) این عمل کفّارهٔ گناهان آن روزاو خواهد بود .

وَرَوى عَنهُ عليه السلام حَفصُ بنُ البَختَري أنّهُ قالَ : كانَ نوحٌ عليه السلام يقولُ إذا أصبحَ وأمسى : « اللهمّ إنّي أُشهِدُكَ أنّهُ ما أصبحَ وَما أمسى بي مِن نِعمةٍ وعافيةٍ في ديني أو دُنيايَ فَمِنكَ وَحدَكَ ، لا شَريكَ لكَ ، فلكَ الحمدُ ولكَ الشُّكرُ بهِ عَلَيَّ حَتّى تَرضى وَبَعدَ الرِّضا » ، يقولُها إذا أصبحَ عشراً وإذا أمسى عشراً ، فَسُمّي بذلكَ عَبداً شَكوراً .

وَرَوى عَن مِسمَع بنِ عبدِ الملكِ كِردين أنّهُ قالَ : صَلّيتُ مَعَ أبي عبدِ اللهِ عليه السلام أربعينَ صَباحاً فَكانَ إذا انفتَلَ رَفَعَ يَدَهُ إلى السّماءِ ، فقالَ : « أصبَحنا وأصبحَ المُلكُ للهِ اللهمّ إنّا عَبيدُكَ وأبناءُ عَبيدِكَ ، اللهمّ احفَظنا مِن حَيثُ نَحتَفِظُ وَمِن حَيثُ لا نَحتَفِظُ ، اللهمّ احرُسنا مِن حَيثُ لا نَحتَرِسُ وَمِن حَيثُ نَحتَرِسُ ، اللهمّ استُرنا مِن حَيثُ نَستَتِرُ وَمِن حَيثُ لا نَستَتِرُ ، اللهمّ استُرنا بالغِنى والعافيةِ ، اللهمّ ارزُقنا العافيةَ [وارزُقنا] الشُّكرَ على العافيةِ » .

وازآنحضرت (ع) : نوح صبح وشام میفرمود : (خداوندا شهادت میدهم هرنعمتی که صبح وشام بمن میرسد وهرعافیتی که در دین ودنیا نصیب من میگردد ازناحیهٔ تست وتوتنهایی شریکی ، وحمدوسپاس این نعمت هابرکردن من است تاآنجاکه ازمن خوشنود گردی ...) واین دعا را ده بار رصبح وشام میخواند وازاینرو (عبد شکور) بنده‌ٔ شکرگذار لقب یافت .

ازمسمع بن عبدالملک : ۴۰ روزبا حضرت صادق (ع) نمازگزاردم امام علیه السلام بعد ازنماز دست به آسمان برمی داشت ومیفرمود : (صبح کردیم درحالی که سلطنت ازآن خداست ، خداوندا مابنده‌ٔ تو و فرزندبنده‌ٔ توئیم ، خداوندا مارا محافظت کن ، ومارا درسایهٔ حفظ و حراست خودقرارده ، خداوندا گناهان مارا مستوربدار آنطورکه ماخود مستورمیداریم ونمیتوانیم مستوربداریم . خداوندا جامه غناوعافیت بپوشان وتوفیق شکربرعافیت عنایت کن .

﴿ فِيمَا يُقَالُ فِي الصَّبَاحِ عِنْدَ الْمَخَاوِفِ ﴾

جَاءَتِ الرِّوَايَةُ عَنْ أَبِي السَّرِيِّ سَهْلِ بْنِ يَعْقُوبَ الْمُلَقَّبِ بِأَبِي نُوَاسٍ قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي الْحَسَنِ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْعَسْكَرِيِّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ: يَا سَيِّدِي قَدْ وَقَعَ إِلَيَّ اخْتِيَارَاتُ الْأَيَّامِ عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام مَا حَدَّثَنِي بِهِ الْحَسَنُ بْنُ عَبْدِ اللهِ بْنِ مُطَهَّرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سُلَيْمَانَ الدَّيْلَمِيِّ عَنْ أَبِيهِ، عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام فِي كُلِّ شَهْرٍ فَأَعْرِضُهُ عَلَيْكَ، قَالَ: افْعَلْ، فَلَمَّا عَرَضْتُهُ عَلَيْهِ وَصَحَّحْتُهُ قُلْتُ لَهُ: يَا سَيِّدِي فِي أَكْثَرِ هَذِهِ الْأَيَّامِ قَوَاطِعُ عَنِ الْمَقَاصِدِ لِمَا ذُكِرَ فِيهَا مِنَ النَّحْسِ وَالْمَخَاوِفِ فَدُلَّنِي عَلَى الْاحْتِرَازِ مِنَ الْمَخَاوِفِ فِيهَا، فَرُبَّمَا تَدْعُونِي الضَّرُورَةُ إِلَى التَّوَجُّهِ فِي الْحَوَائِجِ فِيهَا، فَقَالَ عليه السلام لِي: يَا سَهْلُ إِنَّ لِشِيعَتِنَا بِوَلَايَتِنَا عِصْمَةً لَوْ سَلَكُوا بِهَا فِي لُجَجِ الْبِحَارِ الْغَامِرَةِ وَسَبَاسِبِ الْبَيْدَاءِ الْغَائِرَةِ بَيْنَ سِبَاعٍ وَذِئَابٍ وَأَعَادِي الْجِنِّ وَالْإِنْسِ لَأَمِنُوا مِنْ مَخَاوِفِهِمْ بِوَلَايَتِهِمْ لَنَا، فَثِقْ بِاللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَأَخْلِصْ فِي الْوَلَاءِ لِأَئِمَّتِكَ الطَّاهِرِينَ وَتَوَجَّهْ حَيْثُ شِئْتَ وَاقْصِدْ مَا شِئْتَ، يَا سَهْلُ إِذَا أَصْبَحْتَ وَقُلْتَ ثَلَاثًا:

(دعای صبحگاهی در وقتیکه ترس از چیزی پیش آید)

ازابی نواس : بحضرت امام هادی (ع) عرض کردم : آقای من ؛ از حضرت صادق راجع به روزهای ماه چیزهائی واختیارهائی بمن رسیده میخواهم آنها را بیاورم و به شما عرضه بدارم . امام علیه السلام فرمود : بیاور من آنها را آورده با نظر امام تصحیح نمودم ، و عرضه داشتم : سیّد من بسیاری از روزهای ماه نحس شمرده شده و به بعضی از آنها خطرها ونحس ها نسبت داده شده که مانع از رفتن من بدنبال کار است . مرا به آنهائیکه احتراز از آنها لازمست رهبری فرما . که گاهی ضرورت است که بدنبال حوائج خود بروم . امام (ع) فرمود : ای سهل برای شیعیان ما ولایتی که دارند نگهدار و پناه است . که اگر به عمق دریاها غوطه خورند ودر دل بیابانهای بی آب وعلف به میان درندگان ودشمن از جن وانس راه بپیمایند از خطرها در امان باشند . پس بخدای متعال اتکاء کن ودر ولایت به ائمّه علیهم السلام خالص باش ، بعد به هرجا خواهی برو وهر مقصدی راکه داری

« أَصْبَحْتُ اللَّهُمَّ مُعْتَصِماً بِذِمَامِكَ الْمَنِيعِ الَّذِي لَا يُطَاوَلُ وَلَا يُحَاوَلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ غَاشِمٍ وَطَارِقٍ مِنْ سَائِرِ مَنْ خَلَقْتَ وَمَا خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصَّامِتِ وَالنَّاطِقِ فِي جُنَّةٍ مِنْ كُلِّ مَخُوفٍ بِلِبَاسٍ سَابِغَةٍ وَلَاءِ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مُحْتَجِباً مِنْ كُلِّ قَاصِدٍ لِي إِلَى أَذِيَّةٍ بِجِدَارٍ حَصِينٍ، الْإِخْلَاصِ فِي الْاعْتِرَافِ بِحَقِّهِمْ وَالتَّمَسُّكِ بِحَبْلِهِمْ جَمِيعاً مُوقِناً بِأَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَفِيهِمْ وَبِهِمْ أُوَالِي مَنْ وَالَوْا وَأُجَانِبُ مَنْ جَانَبُوا [وَأُحَارِبُ مَنْ حَارَبُوا] وَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعِذْنِي اللَّهُمَّ بِهِمْ مِنْ شَرِّ كُلِّ مَا أَتَّقِيهِ ، يَا عَظِيمُ [يَا عَظِيمُ] حَجَزْتَ الْأَعَادِيَ عَنِّي بِبَدِيعِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّا جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدّاً وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدّاً فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ » وَقُلْتَهَا عَشِيّاً ثَلَاثاً : « جَعَلْتَ فِي حِصْنٍ مِنْ مَخَاوِفِكَ وَأَمْنٍ مِنْ مَحْذُورِكَ » ، فَإِذَا أَرَدْتَ التَّوَجُّهَ فِي يَوْمٍ قَدْ حُذِّرْتَ فِيهِ فَقَدِّمْ أَمَامَ تَوَجُّهِكَ

دنبال نما ، ای سهل اگر دربامداد سه بارکوئی : (خداوندا صبح میکنم درحالیکه بریسمان محکم‌تو ـ که‌نه قدرت کسی برآن چیره شود ونه کسی آنرا میتواند بگسلاند ـ چنگ میزنم ، ازشرهرظالم وکاهن واز هرکس وهرمخلوقی گویاوخاموش‌تو ودرسپری ازلباس ولایت اهل بیت نبی تو ازشرهرکس که‌قصد اذیت مرادارد درحصارحصین توپناه می‌برم که می پوشم ، که اخـلاص و عتراف بحق ایشان است وبحبل ایشان وبه شفاعت آنهاازتوسئلت مینمایم ویقین دارم که حق باایشان وبرای ایشان ودر ایشان است ، وبواسطه‌آنها باهرکس که ولایت آنهارادارد دوستی می ورزم وازهرکه ازآنهادوری وکناره گیرد کناره میگیرم ، وبامحاربان ایشان محاربه میکنم‌خداوندا برمحمد وآل‌او درود بفرست ،وبه برکت ایشان ما راازشر چیزهائیکه هراس‌دارم، رامان بدار ، ای خدای بزرگ برای دشمنان به یاری آفریننده آسمانها وزمین از جلووپشت سرشان سدی قرارداديم وبرچشمانشان پرده کشيديم کـه نمی بينند. واين راسه بارميکوئی : (ازهراس‌وبيم هادرحصن‌تووازسختيها درامان توقرارمی گيرم .واگراراده داری درروزی که دوست نداری بسفربـا

«الحمد» و«المعوّذتين» و«الإخلاص» و«آية الكرسي» وسورة «القدر» و«الخمس الآيات من آل عمران» ثمّ قال: «اللّهمّ بك يصول الصائل وبقدرتك يطول الطائل ولا حول لكلّ ذي حول إلّا بك ولا قوّة يمتازها ذو قوّة إلّا منك، أسألك بصفوتك من خلقك وخيرتك من بريّتك محمّد نبيّك وعترته وسلالته عليه وعليهم السّلام وصلّ عليهم واكفني شرّ هذا اليوم وضرّه وارزقني خيره ويمنه واقض لي في متصرّفاتي بحسن العاقبة وبلوغ المحبّة والظفر بالأمنيّة وكفاية الطاغية الغويّة وكلّ ذي قدرة لي على أذيّة حتّى أكون في جنّة وعصمة من كلّ بلاء ونقمة، وأبدلني من المخاوف فيه أمناً ومن العوائق فيه يسراً حتّى لا يصدّني صادّ عن المراد ولا يحلّ بي طارق من أذى العباد، إنّك على كلّ شيء قدير والأمور إليك تصير، يامن ليس كمثله شيء وهو السّميع البصير».

كاري بروى، سوره حمد ومعوّذتين، واخلاص وآية الكرسى و٥ آيه اول آل عمران را بخوان. وبعد بگو: خداوندا افراد قوى وباصولت ازعظمت تو نيرومندى مى يابند، ومردم منعم وثروتمند ازدست كرم تو بدولت ميرسند و هيچ صاحب حول وقوه اى جزازناحيه تو قوه اى ندارد ترا بحق برگزيده آفريده ها وبهترين انسانها محمّد پيامبرت وهم بحق خاندان وذرّيه او كه ـ درود بروان پاكشان باد ـ برآنها درود فرست ومرا ازشرّ امروز كفايت فرما، وخيروبركت آن رانصيب من نما، ودركارهاى امروزم حسن عاقبت و موفقيت بمن عنايت كن وبه خواسته هايم برسان وازگردنكش گمراه وشيطان وهرقدرتمندى كه قصد آزارم را دارد محفوظ بدار، چنانكه ازهربلا ونقمتى درپناه تو باشم، ونيزدراين روز ازامورترس آور امانم بخش، واز مشكلات وسختيهايش راحتيم عنايت كن، چنانكه هيچ كس نتواند مرا ازمقصود بازدارد وازآزار مردم بمن چيزى نرسد، كه توبرهرچيزى توانائى دارى و سرانجام اموربتو بازگردد، اى آنكه همانندى ندارى وشنواوبينائى.

﴿ دُعاء في كُلِّ صَباحٍ وَمَساءٍ ﴾

كانَ الصّادِقُ عليه السلام يَقُولُ إذا أصْبَحَ : « بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَمِنَ اللهِ وَإلى اللهِ وَفي سَبيلِ اللهِ وَعَلى مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وآله ، اَللّهُمَّ إلَيْكَ أسْلَمْتُ نَفْسي وَإلَيْكَ فَوَّضْتُ أمْري وَإلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَجْهي وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ يا رَبَّ العالَمينَ ، اَللّهُمَّ احْفَظْني بِحِفْظِ الإيمانِ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفي وَعَنْ يَميني وَعَنْ شِمالي وَمِنْ فَوْقي وَمِنْ تَحْتي ، لا إلهَ إلّا أنْتَ ، لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إلّا بِاللهِ ، أسْألُ اللهَ العَفْوَ وَالعافِيَةَ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَشَرٍّ في الدُّنْيا وَالآخِرَةِ ، اَللّهُمَّ إنّي أعُوذُ بِكَ مِنْ عَذابِ القَبْرِ وَمِنْ ضيقِ القَبْرِ وَمِنْ ضَغْطَةِ القَبْرِ وَأعُوذُ بِكَ مِنْ سَطَواتِ اللَّيْلِ وَالنَّهارِ ، اَللّهُمَّ رَبَّ الشَّهْرِ الحَرامِ وَرَبَّ البَيْتِ الحَرامِ وَرَبَّ البَلَدِ الحَرامِ وَرَبَّ الحِلِّ وَالحَرامِ أبْلِغْ مُحَمَّداً وَآلِهِ عَنّي السَّلامَ ، اَللّهُمَّ إنّي أعُوذُ بِدِرْعِكَ الحَصينَةِ وَأعُوذُ بِوَجْهِكَ أنْ تُميتَني غَرَقاً أوْ حَرَقاً أوْ سَرَقاً أوْ قَوَداً أوْ صَبْراً أوْ هَدْماً أوْ تَرَدِّياً في بِئْرٍ أوْ أكيلَ السَّبُعِ أوْ مَوْتَ الفُجاءَةِ أوْ بِشَيْءٍ مِنْ ميتَةِ السُّوءِ ، وَلكِنْ أمِتْني عَلى

(دعاء هر صبح وشام)

امام صادق (ع) بهنگام صبح میفرمود : بنام خدا وبیاری خدا واز خدا وبسوی خدا ودرراه خدا وبردین رسول خدا ، خداوند خود را تسلیم تومیکنم وکارم رابتومی‌سپرم ، وروی بسوی تومی‌آورم ، وفقط برتوتوکل میکنم ای‌پروردگارجهانیان . خداوندا ایمانم راحفظ کن ومرا ازجلووپشت سر وازراست وچپ وازبالا وپائین محافظت نما ، جزتوخدائی نیست ، وجز ازتو تولّی‌نمیباشد ، ازخداوند ازهربدی دردنیاوآخرت عفووعافیت میجویم خداوندا ازعذاب قبر وتنگی وفشارقبر بتو پناه میبرم وازعذابهای نازله در شب وروز بتو پناه میجویم ، ای خداوند ماه حرام وخدای بیت الحرام و شهرحرام وخداوند حلّ وحرام ، بپیغمبروآلش راازمن درود فرست خداوندا به پناه توکه‌چون زرهی نگهدارا ست پناه میگیرم ، وازمردن باغرق یاسوختن ویابوسیله‌ٔ دزدان یاضربه های کوبنده یاسقوط درچاه ویابوسیله‌ٔ درندگان یا به مرگ ناگهان یا مرگ شومی بمیرانی ، ومرابرطاعت خود وپیغمبر

قَرَاشِي فِي طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُصِيباً لِلْحَقِّ غَيْرَ مُخْطِئٍ، أَوْ فِي الصَّفِّ الَّذِي نَعَتَّ أَهْلَهُ فِي كِتَابِكَ، كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ، أُعِيذُ نَفْسِي وَدِينِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَجَمِيعَ مَا أَعْطَانِي رَبِّي بِاللهِ الْوَاحِدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ، أُعِيذُ نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَجَمِيعَ مَا رَزَقَنِي رَبِّي، بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ، أُعِيذُ نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَجَمِيعَ مَا رَزَقَنِي رَبِّي، بِرَبِّ النَّاسِ، إِلَى آخِرِهِ. وَيَقُولُ عَقِيبَهُ: الْحَمْدُ لِلّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ اللهُ وَالْحَمْدُ لِلّهِ مِثْلَ مَا خَلَقَ اللهُ [وَالْحَمْدُ لِلّهِ مَلْءَ مَا خَلَقَ اللهُ] وَالْحَمْدُ لِلّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ زِنَةَ عَرْشِهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ رِضَا نَفْسِهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرَضِينَ السَّبْعِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ

(ص) بميران درحاليكه برطريق حق باشم وازخطا ايمن بمانم كه در صف بندگان ستوده خودت كه درشانشان فرمودى: (چون ديوار پولادين هستند/ سوره صف آيه ۴) قرارگيرم.

خودم ودينم ومالم واهلم وفرزندانم وآنچه خداوند به من عطاكرده همه رابه خداوند واحد بى نيازيكه نزائيده ونزايد وهمسرى ندارد مى سپرم وخود اهل ومال وفرزندم وآنچه را خداوند بمن روزى فرموده است مى سپرم به پروردگار سپيده دم ازشرّهمه افريده هايش واز شرّ تيرگى وظلمت آنگاه كه سراسرجهان رافرا گيرد، وازشرّ دميدن هاى درگره هاوازشرّحسود آنگاه كه رشك برد. خود ومال وفرزندانم وآنچه را كه خدا بمن روزى فرموده به آفريده گار مردمان .. تاآخر سوره ناس، ميسپرم، وبگويد: سپاس خدارا به تعداد آفريده هايش، وحمد خدارا به اندازه نوشته هاى حكمايش، وسپاس خدارا بوزن عرش الهى، وسپاس خدارا به قدر خشنودى او، نيست خداوندى جز خداوند حكيم وكريم، ونيست خدايى مگر خداوند علي وعظيم، منزّه است خداوند پروردگار آسمانهاى هفتگانه وزمين هاى هفتگانه، وآنچه بين آنها

بِكَ مِنْ دَرَكِ الشَّقاءِ وَأَعوذُ بِكَ مِنْ شَماتَةِ الأَعداءِ وَأَعوذُ بِكَ مِنَ الفَقْرِ وَالوَقْرِ وَأَعوذُ بِكَ مِنْ سُوءِ المَنْظَرِ فِي الأَهْلِ وَالمالِ وَالوَلَدِ، وَيُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ ﷺ عَشْرَ مَرّاتٍ.

﴿ فِي الأَدْعِيَةِ المَخْصُوصَةِ بِأَعْقابِ الفَرائِضِ ﴾

قَدْ وَرَدَ فِي الأَخْبارِ: أَنَّ مَنْ سَبَّحَ تَسْبِيحَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ عَلَيْها السَّلامُ فِي دُبُرِ الفَرِيضَةِ قَبْلَ أَنْ يَثْنِيَ رِجْلَيْهِ غُفِرَ لَهُ.

وَرُوِيَ أَنَّ أَمِيرَ المُؤْمِنِينَ عليه السلام قالَ لِرَجُلٍ مِنْ بَنِي سَعْدٍ: أَلا أُحَدِّثُكَ عَنِّي وَعَنْ فاطِمَةَ عَلَيْها السَّلامُ، أَنَّها كانَتْ عِنْدِي فَاسْتَقَتْ بِالقِرْبَةِ حَتَّى أَثَّرَ فِي صَدْرِها وَطَحَنَتْ بِالرَّحَى حَتَّى مَجِلَتْ يَداها وَكَسَحَتِ البَيْتَ حَتَّى اغْبَرَّتْ ثِيابُها وَأَوْقَدَتْ تَحْتَ القِدْرِ حَتَّى دَكِنَتْ ثِيابُها فَأَصابَها مِنْ ذَلِكَ ضَرَرٌ شَدِيدٌ، فَقُلْتُ لَها: لَوْ أَتَيْتِ أَباكِ فَسَأَلْتِهِ خادِماً يَكْفِيكِ حَرَّ ما أَنْتِ فِيهِ مِنْ هذا العَمَلِ، فَأَتَتِ النَّبِيَّ ﷺ فَوَجَدَتْ عِنْدَهُ

است، و پروردگار عرش عظیم، خداوندا من از ورطه های بدبختی بتو پناه می برم، و هم از ذلت و پستی درمیان اهل ومال وفرزندم بتو پناه می جویم، و بر نبی اکرم ده بار صلوات بفرستد.

(دعای مخصوص پس از نمازهای واجب)

در اخبار آمده: هرکه تسبیح حضرت زهراء (ع) را بعد از هر نماز پیش از آنکه پاها را جابجا کند، بخواند، خداوند اورا بیامرزد.

ودر روایت است که امیر مؤمنان (ع) بمردی از بنی سعد فرمود: می خواهی از حال خود وفاطمه (ع) برایت شرح دهم: فاطمه (ع) درخانه من چندان با مشك ازچاه آب بیرون آورد که دستهایش آبله زد، وچندان خانه را جاروب کرد، تاکه جامه اش تیره وغبار آلود گشت وچندان در اجاق آتش روشن کرد، که جامه اش دودآلود شد ورنج بسیار باو رسید، باو گفتم اگر (بخواهی) بخدمت پدر بزرگوار خود شرفیاب شو، وازاو خادمی بخواه که اینهمه رنج را ازگردن تو بردارد، فاطمه (ع) خدمت پیغمبر (ص) رسید

صلى الله عليه وآله حدّاثاً فاستحيت فانصرفت، فعلم صلى الله عليه وآله أنها جاءت لحاجة فغدا علينا ونحن في لفاعنا فقال: السلام عليكم، فسكتنا واستحيينا لمكاننا، ثم قال: السلام عليكم، فخشينا إن لم نرد عليه أن ينصرف وقد كان يفعل ذلك يسلّم ثلاثاً فإن أذن له وإلا انصرف، فقلت: وعليك السلام يا رسول الله أدخل، فدخل وجلس عند رؤوسنا فقال: يا فاطمة ما كانت حاجتك أمس عند محمد؟ فخشيت إن لم تجبه أن يقوم فأخرجت رأسي فقلت: أما والله أخبرك يا رسول الله أنها استقت بالقربة حتى أثرت في صدرها وجرت بالرحى حتى مجلت يداها وكسحت البيت حتى اغبرت ثيابها وأوقدت تحت القدر حتى دكنت ثيابها، فقلت لها: لو أتيت أباك فسألته خادماً يكفيك حر ما أنت فيه من هذا العمل، فقال صلى الله عليه وآله: ألا أدلكما على ما هو خير لكما من الخادم إذا أخذتما مضاجعكما، فكبرا أربعاً وثلاثين تكبيرة وسبحا ثلاثاً وثلاثين تسبيحة: واحمدا ثلاثاً

دید جمعی نزد پدر نشسته و مشغول سخن گفتن میباشند ازاینروشرم کرد که سخنی بگوید ، وبخانه بازگشت ، پیغمبر (ص) دانست که فاطمه برای حاجتی آمده ، فرداصبح بخانه ماآمد وما دررختخواب بودیم ، پیغمبر(ص) فرمود : سلام برشما ، ما دراینحالت خجالت کشیدیم که سلام اورا جواب گوئیم ، وساکت ماندیم ، دوبارهفرمود (سلام برشما) ، ترسیدیم که اگرجواب ندهیم بازگردد که همواره چنین عادت داشت که بردرهرخانه سه بارسلاممی کرد اگرصاحبخانه اجازه میداد وارد میشدوگرنه برمیگشت ، ازاینرو گفتم یا رسول الله برتوسلام باد ، بفرمائید ، حضرت وارد شد ، وبالای سر ما نشست ، وفرمود : فاطمه دیروز باپدرچه کارداشتی ؟ من ترسیدم که اگر حرف نزنم حضرت برخیزد وبرود ، گفتم یارسول الله فاطمه چندان آبکشی کرده که دستش طاول زده ... ، وگفتم اگرمایل باشد خدمت شما شرفیاب شود واز شماخادمی بخواهد تااینهمه رنج ومرارت نبیند ، پیغمبر(ص) فرمود : مایلید چیزی بشمابیاموزم که ازخادم بهتر باشد؟ بهنگام خواب ۳۴ بار تکبیر ، و۳۳بارتسبیح (سبحان الله) و۳۳بار تحمید (الحمد ا

وَثَلاثِينَ تَحْمِيدَةٍ ، فَأَخْرَجَتْ فَاطِمَةُ عَلَيْهَا السَّلَامُ رَأْسَهَا فَقَالَتْ : رَضِيتُ عَنِ اللهِ وَرَسُولِهِ ثَلاثَ مَرَّاتٍ .

مِنْ مَسْمُوعَاتِ السَّيِّدِ نَاصِحِ الدِّينِ أَبِي الْبَرَكَاتِ الْمَشْهَدِي ، رَوَى أَبُو خَالِدٍ الْقَمَّاطِ قَالَ : سَمِعْتُ الصَّادِقَ عليه السلام يَقُولُ : تَسْبِيحُ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ فِي كُلِّ يَوْمٍ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلاةٍ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَلْفِ رَكْعَةٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ .

وَقَالَ عليه السلام : مَنْ سَبَّحَ تَسْبِيحَ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ قَبْلَ أَنْ يَثْنِيَ رِجْلَيْهِ مِنْ صَلاةِ الْفَرِيضَةِ غُفِرَ لَهُ وَيَبْدَأُ بِالتَّكْبِيرِ .

عَنِ الْكَاظِمِ عليه السلام قَالَ : الْمُؤْمِنُ لا يَخْلُو مِنْ خَمْسَةٍ : مِسْوَاكٍ وَمُشْطٍ وَسَجَّادَةٍ وَسُبْحَةٍ فِيهَا أَرْبَعٌ وَثَلاثُونَ حَبَّةً وَخَاتَمِ عَقِيقٍ .

رَوَى إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُحَمَّدٍ الثَّقَفِي أَنَّ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ بِنْتَ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وآله كَانَتْ سُبْحَتُهَا مِنْ خَيْطِ صُوفٍ مُفَتَّلٍ مَعْقُودٍ عَلَيْهِ عَدَدَ التَّكْبِيرَاتِ ، فَكَانَتْ عَلَيْهَا السَّلَامُ

فاطمه (ع) سربرآورد وسه بارعرضه داشت : باین مطلب ازطرف خدا و پیغمبرش راضیم .

ازامام ششم (ع) : خواندن تسبیح حضرت فاطمه (ع) رابعد ازهر نماز ازهزار رکعت نماز درهر روزدوست تر میدارم .

وفرمود : هرکه پس ازهرنماز واجب قبل ازآنکه پابپا شود تسبیح حضرت زهراء (ع) رابخواند گناهانش بخشیده شود، و (درموقع گفتن تسبیح فاطمه علیها سلام) تکبیرها رااوّل بگوید .

ازامام هفتم (ع) : مؤمن ازپنج چیز جدا نخواهد بود : مسواک شانه ، سجّاده ، تسبیح ۳۴ دانه ، انگشترعقیق .

ازابراهیم بن محمّد ثقفی : فاطمه (ع) تسبیحش ازریسمان پشمین بود که به تعداد تکبیرها (۳۴ عدد) گره داشت ، حضرت آنراهمواره میی گردانید وباآن تکبیر وتسبیح می گفت ، تاوقتی حمزه شهید شد ، ازخاک قبر

تَدِيرُهَا بِيَدِهَا تُكَبِّرُ وَتُسَبِّحُ إِلَى أَنْ قُتِلَ حَمْزَةُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ سَيِّدُ الشُّهَدَاءِ فَاسْتَعْمَلَتْ تُرْبَتَهُ وَعَمِلَتْ الْمَسَابِيحَ فَاسْتَعْمَلَهَا النَّاسُ ، فَلَمَّا قُتِلَ الْحُسَيْنُ عليه السلام عَدَلَ بِالْأَمْرِ إِلَيْهِ فَاسْتَعْمَلُوا تُرْبَتَهُ لِمَا فِيهَا مِنَ الْفَضْلِ وَالْمَزِيَّةِ .

فِي كِتَابِ الْحَسَنِ بْنِ مَحْبُوبٍ ، أَنَّ أَبَا عَبْدِ اللهِ عليه السلام سُئِلَ عَنْ إِسْتِعْمَالِ التُّرْبَتَيْنِ مِنْ طِينِ قَبْرِ حَمْزَةَ وَالْحُسَيْنِ عليه السلام وَالتَّفَاضُلِ بَيْنَهُمَا ؟ فَقَالَ : السُّبْحَةُ الَّتِي مِنْ طِينِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عليه السلام تُسَبِّحُ بِيَدِ الرَّجُلِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يُسَبِّحَ . وَرُوِيَ أَنَّ الْحُورَ الْعِينَ إِذَا أَبْصَرْنَ بِوَاحِدٍ مِنَ الْأَمْلَاكِ يَهْبِطُ إِلَى الْأَرْضِ لِأَمْرٍ مَا - يَسْتَهْدِينَ مِنَ السُّبَحِ وَالتُّرَبِ مِنْ طِينِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عليه السلام .

رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله أَنَّهُ قَالَ : مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَخْرُجَ مِنَ الدُّنْيَا وَقَدْ تَخَلَّصَ مِنَ الذُّنُوبِ كَمَا يَتَخَلَّصُ الذَّهَبُ الَّذِي لَا كَدَرَ فِيهِ وَلَا يُطَالِبُهُ أَحَدٌ بِمَظْلَمَةٍ فَلْيَقُلْ فِي دُبُرِ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ نِسْبَةَ الرَّبِّ تَبَارَكَ تَعَالَى اِثْنَيْ عَشَرَ مَرَّةً ، ثُمَّ يَبْسُطُ يَدَهُ وَيَقُولُ : « اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْمَخْزُونِ الطَّاهِرِ الطُّهْرِ الْمُبَارَكِ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ

او دانه های تسبیح بساخت ، مردم نیز به تقلید او از تربت حمزه تسبیح ها ساختند و در موقع گفتن ذکر بکار بردند ، وچون حسین (ع) شهید شد تربت آنحضرت جای تربت حمزه را گرفت که فضل وبرتری دارد .

از امام ششم (ع) دربارهٔ استعمال تربت حسین (ع) وحمزه (ع) ، سؤال شد که کدام برتراست ؟ فرمود : تسبیحی که از تربت حسین علیه السلام است دردست انسان ذکرمیگوید بدون آنکه دارندهٔ آن تسبیح گوید . وروایت است که حورالعین چون فرشته‌ای را می‌بینند که عازم زمین است از او تقاضا میکنند که از تربت حسین (ع) برایشان هدیه آرد .

از نبی اکرم (ص) : هرکه خواهد در دنیا از گناهان پاک ومانند زرناب از دنیا بیرون رود وهیچکس از او مظلمه ای نخواهد ، پس از هرنماز واجب ۱۲ بار سورهٔ قل هو الله احد بخواند بعد دستها بگشاید وبگوید : (بارخدایا ترا بنام پنهانی ومخزون وپاك وپاكيزه ومبارك تومی خوانم ، وترا بنام عظيم و

وَسُلْطَانِكَ الْقَدِيمِ ، يَا وَاهِبَ الْعَطَايَا وَيَا مُطْلِقَ الْأُسَارَى يَا فَكَّاكَ الرِّقَابِ مِنَ النَّارِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَتُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِماً وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ آمِناً وَأَنْ تَجْعَلَ دُعَائِي أَوَّلَهُ فَلَاحاً وَأَوْسَطَهُ نَجَاحاً وَآخِرَهُ صَلَاحاً ، إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ » . قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام : هذا مِنَ الْمُخَبَّيَاتِ مِمَّا عَلَّمَنِي رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله وَأَمَرَنِي أَنْ أُعَلِّمَ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ .

« دعاءٌ آخرُ عن النبي صلى الله عليه وآله »

رُوِيَ أَنَّهُ مَنْ دَعَا بِهِ عَقِيبَ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ حُفِظَ فِي نَفْسِهِ وَدَارِهِ وَمَالِهِ وَوَلَدِهِ وَهُوَ : « اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَإِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي ، اَللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ بِعِلْمِكَ الْغَيْبَ وَبِقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ ، اَللَّهُمَّ مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْراً لِي فَأَحْيِنِي وَتَوَفَّنِي

سلطنت قدیمت مسئلت مینمایم ، ای بخشنده نعمتها وآزاد کننده اسیرها ورها کننده گردن ها ازآتش ازتو مسئلت دارم بحق محمد وآل محمد (ص) که مراازآتش دوزخ رهائی بخشی وازدنیا بادل وایمان سالم بیرون ببری وبه بهشت درآوری ، وابتدای دعای مرارستگاری ووسط آن راموفقیت وآخرش رااصلاح من قراردهی که توبرهمه غیبها آگاهی .

امیرمؤمنان فرمود : این دعاازاسرارپنهانی است که نبی اکرم آن را به من آموخت و به من فرمود که آن را به حسین (ع) بیاموزم .

(دعای دیگری ازنبی اکرم (ص))

هرکه این دعاهارا پس ازنمازهای واجب بخواند خود ومال وخانه و فرزندانش را محفوظ داشته :

خداوندا بیامرز برای من گناهان پیشین و پسین وآشکاروپنهان مرا واسراف برنفسم راوتوبه آن ازمن داناتری خدایاتوئی مقدم وتوئی مؤخرنیست سزاوار پرستش کسی مگر تو به سبب علم غیبت و قدرتت برهمه مخلوق خدایااگر زندگی برای من بهتراست مرا زنده بدار واگر مردن

إذا علمت الوفاة خيراً لي ، اللهم إني أسألك خشيتك في السر والعلانية وكلمة الحق في الغضب والرضا والقصد في الفقر والغنى ، وأسألك نعيماً لا ينفد وقرة عين لا تنقطع وأسألك الرضا بالقضاء وبرد الموت بعد العيش ولذة النظر إلى وجهك وشوقاً إلى رؤيتك ولقائك من غير ضراء مضرة ولا فتنة مضلة ، اللهم زينا بزينة الإيمان واجعلنا هداة مهتدين ، اللهم اهدنا فيمن هديت ، اللهم إني أسألك عزيمة الرشاد والثبات في الأمر والرشد وأسألك شكر نعمتك وحسن عافيتك وأداء حقك وأسألك يا رب قلباً سليماً ولساناً صادقاً وأستغفرك لما تعلم وأسألك خير ما تعلم وأعوذ بك من شر ما تعلم فإنك تعلم ولا نعلم وأنت علام الغيوب .

﴿ دعاء آخر ﴾

قال الصادق عليه السلام : من قال هذه الكلمات عند كل صلاة مكتوبة حفظ في نفسه

برای من بهتر است مرا بمیران ۰ خدایا ازتو می خواهم خشیت از تو را در پنهان وآشکار وگفتار حق درهنگام غضب و رضا و میانه روی درهنگام نا داری ودارائی ۰ وسؤال می کنم ازتو نعمتی که فنا نداشته و روشنی چشمی که انقطاع نداشته باشد ۰

و سؤال می کنم ازتو راضی بودن به قضارا وراحتی مردن بعد از زندگی راو لذت دیدار تو راو شوق ملاقاتت رابی آنکه ضرر وفتنه ای در آن باشد ۰ بارخدایا مارا به ایمان زینت بخش و راهنمایان هدایت شده قرار ده ۰خدایا هدایت کن مارا براه خودت ۰

خدایا سؤال می کنم ازتو تصمیم به رشد ورستگاری و ثبات درامر دین و توفیق شکر گذاری نعمت وحسن عافیت واداء حق را ۰و می خواهم ای پروردگار من از تو قلب سالم و زبان راستگو وطلب آمرزش می کنم از آنچه می دانی وبهتر از آن راو پناه می برم به تو از شرآنچه می دانی همانا تو می دانی وما نمیدانیم و تو داننده اسرار پنهان هستی ۰

وَدارِهِ وَمالِهِ وَوَلَدِهِ ، وَهِيَ : « أُجِيرُ نَفْسِي وَمالِي وَوَلَدِي وَأَهْلِي وَدارِي وَكُلَّ ما هُوَ مِنِّي بِاللهِ الْواحِدِ الأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ وَأُجِيرُ نَفْسِي وَمالِي وَوَلَدِي وَكُلَّ ما هُوَ مِنِّي « بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ ما خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غاسِقٍ » إِلى آخِرِهِ وَ « بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ » إِلى آخِرِهِ « وَبِاللهِ الَّذي لا إِلهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ » آيَةَ الْكُرْسِي إِلى آخِرِها .

مِنْ مَسْمُوعاتِ السَّيِّدِ ناصِحِ الدِّينِ أَبِي الْبَرَكاتِ ، عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام قالَ : قالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله : يا عَلِيُّ : إِقْرَأْ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلاةٍ مَكْتُوبَةٍ « آيَةَ الْكُرْسِي » ، فَإِنَّهُ لا يُحافِظُ عَلَيْها إِلاَّ نَبِيٌّ أَوْ صِدِّيقٌ أَوْ شَهِيدٌ .

﴿ دُعاءٌ آخَرُ ﴾

قالَ الصَّادِقُ عليه السلام : أَدْنى ما يُجْزِىءُ مِنَ الدُّعاءِ بَعْدَ الْمَكْتُوبَةِ أَنْ يَقُولَ : « اللّهُمَّ

ازامام ششم (ع) : هرکه این کلمات راپس ازهرنماز واجب گوید جان و مال وخانه و فرزندانش محفوظ بماند : (جان و مال و اهل و فرزندان وآنچه راکه از منست به پناه خداوند واحد بی نیازی که نزاده است و زائیده نشده.و همسری ندارد می سپارم . مال وجان و اهل و فرزندانم را به پروردگار سپیده دم (۱) ـ می سپرم ،وبه پروردگار مردم (۲) ... ـ و به خدائیکه جزاو خداوندی نیست و زنده و قیّوم است(۳) می سپرم .

ازامیر مؤمنان علیه السلام :پیامبر (ص) فرمود : یا علی پس از هرنماز واجب آیةالکرسی را بخوان که برخواندن آیة الکرسی مداومت نمی کند مگر پیغمبر یا صدّیق یا شهید .

(دعایی دیگر)

امام ششم علیه السلام فرمود :کمترین دعابعد ازنماز واجب این

۱ـ سوره فلق تا آخر ۲ـ سوره الناس تا آخر
۳ ـ آیة الکرسی تا آخر

صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، اَللّهُمَّ إِنّا نَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَحاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ أَحاطَ بِهِ عِلْمُكَ، اَللّهُمَّ إِنّا نَسْأَلُكَ عافِيَتَكَ في أُمُورِنا كُلِّها وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ خِزْيِ الدُّنْيا وَعَذابِ الآخِرَةِ».

﴿ دُعاءٌ آخر ﴾

عَنْهُ عليه السلام قالَ: أَتى جَبْرَئيلُ عليه السلام إِلى يُوسُفَ عليه السلام وَهُوَ فِي السِّجْنِ فَقالَ لَهُ: يا يُوسُفُ قُلْ في دُبُرِ كُلِّ صَلاةٍ [فَريضَةٍ] : «اَللّهُمَّ اجْعَلْ لي مِنْ أَمْري فَرَجاً وَمَخْرَجاً وَارْزُقْني مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لا أَحْتَسِبُ».

﴿ دُعاءٌ آخر ﴾

وَكانَ أَبُو جَعْفَرٍ عليه السلام يَقُولُ في دُبُرِ كُلِّ صَلاةٍ: «اَللّهُمَّ اهْدِني مِنْ عِنْدِكَ وَأَفِضْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَانْشُرْ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكاتِكَ».

است : (خداوندا بر محمد و آلش درود بفرست، خداوندا من از تو مسئلت می کنم هرآنچه از خوبی ها را که علم تو بر آن احاطه دارد و پناه می برم به تو از شرّی که دانش تو به آن محیط می باشد، خداوندا در همه امور از تو عافیت می جویم و از ذلّت دنیا و عذاب آخرت به تو پناه میبرم.

(دعایی دیگر)

ازآنحضرت علیه السلام : جبرئیل در زندان بر یوسف نازل شد و بوی گفت : ای یوسف پس از هرنماز واجب بگو خداوندا در کارم فرج وگشایشی قرارده وازجائی که گمان دارم وازجای بیگمان مرا روزی مقرّر فرما.

(دعا یی دیگر)

حضرت امام باقر بعد از هرنماز میفرمود (خداوندا مرا هدایت بخش واز فضل خود مرا بهره مند فرما وسایه رحمت خود را برمن گسترش ده ، وبرکاتت را برمن نازل فرما).

﴿ دعاء آخر ﴾

رُوِيَ عَنْ هِلْقَامِ بْنِ أَبِي هِلْقَامٍ أَنَّهُ قَالَ: أَتَيْتُ أَبَا إِبْرَاهِيمَ عليه السلام فَقُلْتُ لَهُ: جُعِلْتُ فِدَاكَ عَلِّمْنِي دُعَاءً جَامِعاً لِلدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَأَوْجِزْهُ، فَقَالَ عليه السلام: قُلْ فِي دُبُرِ صَلاةِ الْفَجْرِ إِلَى أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ: «سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ، أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَسْأَلُهُ مِنْ فَضْلِهِ»، قَالَ هِلْقَامُ: وَلَقَدْ كُنْتُ أَسْوَأَ أَهْلِ بَيْتِي حَالاً فَمَا عَلِمْتُ حَتَّى أَتَانِي مِيرَاثٌ مِنْ قِبَلِ رَجُلٍ مَا ظَنَنْتُ أَنَّ بَيْنِي وَبَيْنَهُ قَرَابَةً وَإِنِّي الْيَوْمَ لَمِنْ أَيْسَرِ أَهْلِ بَيْتِي وَمَا ذَلِكَ إِلَّا مِمَّا عَلَّمَنِي مَوْلَايَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ مُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ.

﴿ دعاء آخر ﴾

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا أَرْجُو وَخَيْرِ

(دعایی دیگر)

هلقام روایت میکند که بخدمت امام هفتم (ع) رفتم، وعرضه داشتم دعائی کوتاه وجامع که برای دنیا وآخرت سودمند باشد به من بیاموز. حضرت فرمود: بعد از نماز صبح قبل از طلوع آفتاب بگو: (منزّه است خداوند عظیم وسپاس اوراست، از خداوند طلب مغفرت میکنم واز فضل او مسئلت مینمایم).

هلقام گوید: وضع من درمیان قوم وخویش خود ازهمه بدتربود که ناگهان ازمردیکه هرگز ازخویشی او باخود اطلاع نداشتم ارثی فراوان به من رسید، واکنون وضع من ازهمه فامیلم بهتراست واین جز نتیجه دعای حضرت موسی بن جعفر نمیباشد.

(دعایی دیگر)

خداوندا از تو مسئلت مینمایم که بر محمد وآل او درود بفرستی وهر نوع خوبی آنچه راکه بخاطر دارم وآنچه راکه بخاطر ندارم بمن عنایت کنی واز شرّ آنچه میترسم ونمیترسم بتو پناه میبرم، بعد أحمد و(آیة الکرسی) و(شهد

ما لا أَرْجُو وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ ما أَحْذَرُ وَمِنْ شَرِّ ما لا أَحْذَرُ » ، وَاقْرَأْ : « الحَمْدُ » وَ « آيَةَ الكُرْسِي » وَ « شَهِدَ اللهُ » وَ « آيَةَ السُّخْرَةِ » [إِنَّ رَبَّكُمُ اللهُ الَّذِي إلى آخِرِها] وَقُلْ ثَلاثَ مَرّاتٍ : « سُبْحانَ رَبِّكَ رَبِّ العِزَّةِ عَمّا يَصِفُونَ وَسَلامٌ عَلَى المُرْسَلِينَ وَالحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ العالَمِينَ » وَقُلْ ثَلاثَ مَرّاتٍ : « اللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجاً وَمَخْرَجاً وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لا أَحْتَسِبُ [يا رَبَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النّارِ] » .

﴿ دُعاءٌ آخَرُ ﴾

رُوِيَ أَنَّ مَنْ دَعا بِهذا الدُّعاءِ عَقِيبَ كُلِّ فَرِيضَةٍ وَواظَبَ عَلى ذلِكَ عاشَ حَتّى يَمَلَّ الحَياةَ [وَيَتَشَرَّفُ بِلِقاءِ صاحِبِ الأَمْرِ عَجَّلَ اللهُ فَرَجَهُ] وَهُوَ : « اللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، اللّهُمَّ إِنَّ رَسُولَكَ الصّادِقَ المُصَدَّقَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ قالَ : إِنَّكَ قُلْتَ : ما تَرَدَّدْتُ فِي شَيْءٍ أَنا فاعِلُهُ كَتَرَدُّدِي فِي قَبْضِ رُوحِ عَبْدِيَ المُؤْمِنِ يَكْرَهُ المَوْتَ

الله) ، (وآیه سخره) ـ ان ربکم الله الذی ۰۰۰ اعراف آیه ۵۲) را بخوان وسه بار بگو (سبحان ربك رب العزة عما یصفون وسلام علی المرسلین والحمد لله رب العالمین وسه بار بگو اللهم صل علی محمد وآل محمد واجعل لی من امری فرجاً ومخرجاً وارزقنی من حیث احتسب ومن حیث لا احتسب، ـ یا ربّ محمد وآله صل علی محمد وآله وعجّل فرج محمّد وآله واعتق رقبتی من النار ۰

(دعایی دیگر)

روایت است هرکه این دعارا همیشه پس ازهرنمازواجب بخواند عمر اوچندان طولانی شود ، که زندگی براوملال آور گردد ، وبه ملاقات حضرت مهدی عج مشرف شود : (خداوندا برمحمد وآلش درود فرست ، خداوندا رسول راستگوی توخبرداده : که توفرموده ای : من درانجام هیچ چیزی

وَأَنَا أَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ » اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ لِأَوْلِيَائِكَ الْفَرَجَ وَالنَّصْرَ وَالْعَافِيَةَ وَلَا تَسُوؤْنِي فِي نَفْسِي وَلَا فِي فُلَانٍ » قَالَ : وَتَذْكُرُ مَنْ شِئْتَ .

﴿ دُعَاءٌ آخَرُ ﴾

يَقُولُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ وَهُوَ آخِذٌ بِلِحْيَتِهِ بِيَدِهِ الْيُمْنَىٰ وَيَدُهُ الْيُسْرَىٰ مَبْسُوطَةٌ بَاطِنُهَا مِمَّا يَلِي السَّمَاءَ : « يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَجِرْنِي مِنَ النَّارِ » ، ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَهُ الْيُمْنَىٰ وَيَجْعَلُ بَاطِنَهَا مِمَّا يَلِي السَّمَاءَ وَيَقُولُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ : « يَا عَزِيزُ يَا كَرِيمُ يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ » ، ثُمَّ يَقْلِبُهَا وَيَجْعَلُ ظَاهِرَهَا مِمَّا يَلِي السَّمَاءَ وَيَقُولُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ : « صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَجِرْنِي مِنَ الْعَذَابِ الْأَلِيمِ » ، ثُمَّ يَخْفِضُهَا وَيَقُولُ : « صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَقِّهْنِي فِي الدِّينِ وَحَبِّبْنِي إِلَى الْمُسْلِمِينَ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ وَارْزُقْنِي هَيْبَةَ الْمُتَّقِينَ ، يَا اللهُ يَا اللهُ يَا اللهُ ، أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ عَلَيْكَ عَظِيمٌ أَنْ تُصَلِّيَ

به اندازهٔ قبض روح مؤمن مردد نشوم که او از مرگ کراهت دارد ومن از آزردن او :

خداوندا بر محمد وآلش درود بفرست ودر فرج ویاری و عافیت اولیاء خود تعجیل فرما . ومرا وفلان کس (نام هرکه خواهی بگو) را بد حال مکن :

(دعا یی دیگر)

با دست راست ریش خود را بگیر ودست چپ را بطرف آسمان بگشا وبگو :(ای خدای) بزرگوار وکریم برمحمد وآلش درود بفرست ومرا از آتش دوزخ پناه ده . بعد دست راست را بگشا وکف دست را بآسمان کن وسه بار بگو :(یاعزیز یا کریم یا غفور یا رحیم) بعد پشت دست را بآسمان کن وسه بار بگو :(صل علی محمد وآل محمد واجرنی من العذاب الالیم) بعد دستها را فرود آر وبگو :

(خداوندا برمحمد وآلش درود فرست ومرا بدین معرفت ودرمیان

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَسْتَعْمِلَنِي بِمَا عَرَّفْتَنِي مِنْ حَقِّكَ وَأَنْ تَبْسُطَ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ».

﴿ دُعَاءٌ آخَرُ ﴾

« بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ حَسْبِيَ اللهُ لِدِينِي وَحَسْبِيَ اللهُ لِدُنْيَايَ وَحَسْبِيَ اللهُ لِآخِرَتِي وَحَسْبِيَ اللهُ لِمَا أَهَمَّنِي وَحَسْبِيَ اللهُ لِمَنْ بَغَى عَلَيَّ وَحَسْبِيَ اللهُ عِنْدَ الْمَوْتِ وَحَسْبِيَ اللهُ عِنْدَ مَسْأَلَةِ الْقَبْرِ وَحَسْبِيَ اللهُ عِنْدَ الْمِيزَانِ وَحَسْبِيَ اللهُ عِنْدَ الصِّرَاطِ وَحَسْبِيَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ».

﴿ دُعَاءٌ آخَرُ ﴾

وَهُوَ مِنْ دُعَاءِ السِّرِّ : يَا مُحَمَّدُ مَنْ أَرَادَ مِنْ أُمَّتِكَ أَنْ أَرْفَعَ صَلَاتَهُ مُضَاعَفَةً فَلْيَقُلْ خَلْفَ كُلِّ مَا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ مَعَ رَفْعِ يَدَيْهِ : « يَا مُبْدِئَ الْأَسْرَارِ ، يَا مُبَيِّنَ الْكِتْمَانِ ،

مسلمین محبوبیت عنایت کن وزبانی راستگو بمن عنایت کن ، وهیبت متقیان بمن عطافرما ، یاالله یاالله یاالله بحق آنکه حق او برتو بزرگ است مسئلت مینمایم که برمحمد وآلش درود فرستی ومرا در اداء حقوق خودت موفق بداری و روزی حلال رابرمن زیاد نمایی .

(دعایی دیگر)

بسم الله الرحمن الرحیم . خداوند برای دین ودنیایم کافیست وهم قدرت او در کارهای مهم من وجلوگیری ازستم کسانی که بمن ستم روا میدارند کافیست ونیزخداوند وقت مرگ وسؤال قبر ومیزان وصراط مراکافی است خدائیکه جزاوخدائی نیست مراکفایت میکند وبراوتوکل میکنم واوست پروردگار عرش عظیم .

(دعا یی دیگر)

واین دعا ازاسرار است : ای محمد هرکه خواهد نمازش راچند برابر پاداش دهم بعد ازهرفریضه دست بردارد وبگوید : ای پنهان دارنده

يَا شَارِعَ الْأَحْكَامِ ، وَيَا بَارِىءَ الْأَنْعَامِ ، وَيَا خَالِقَ الْأَنَامِ ، وَيَا فَارِضَ الطَّاعَةِ ، وَيَا مُلْزِمَ الْجَمَاعَةِ ، وَيَا مُوجِبَ التَّعَبُّدِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ تَزْكِيَةِ كُلِّ صَلَاةٍ زَكَّيْتَهَا لَهُ وَبِحَقِّ مَنْ زَكَّيْتَهَا بِهِ أَنْ تَجْعَلَ صَلَاتِي هَذِهِ زَاكِيَةً مُتَقَبَّلَةً بِتَقَبُّلِكَهَا وَتَصْيِيرِكَ وَلِيِّي بِهَا زَاكِيًا وَإِلْهَامِكَ قَلْبِي حُسْنَ الْمُحَافَظَةِ عَلَيْهَا حَتَّى تَجْعَلَنِي مِنْ أَهْلِهَا الَّذِينَ ذَكَرْتَهُمْ فِيهَا بِالْخُشُوعِ ، أَنْتَ وَلِيُّ الْحَمْدِ كُلِّهِ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ بِكُلِّ حَمْدٍ أَنْتَ لَهُ وَلِيُّهُ ، وَأَنْتَ وَلِيُّ التَّوْحِيدِ كُلِّهِ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَلَكَ التَّوْحِيدُ كُلُّهُ بِكُلِّ تَوْحِيدٍ أَنْتَ لَهُ وَلِيٌّ ، وَأَنْتَ وَلِيُّ التَّهْلِيلِ كُلِّهِ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَلَكَ التَّهْلِيلُ كُلُّهُ بِكُلِّ تَهْلِيلٍ أَنْتَ لَهُ وَلِيٌّ ، وَأَنْتَ وَلِيُّ التَّكْبِيرِ كُلِّهِ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَلَكَ التَّكْبِيرُ كُلُّهُ بِكُلِّ تَكْبِيرٍ أَنْتَ لَهُ وَلِيٌّ ، وَأَنْتَ وَلِيُّ التَّسْبِيحِ كُلِّهِ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَلَكَ التَّسْبِيحُ كُلُّهُ بِكُلِّ تَسْبِيحٍ أَنْتَ لَهُ وَلِيٌّ ، رَبِّ عُدْ عَلَيَّ فِي صَلَاتِي هَذِهِ بِرَفْعِكَهَا زَاكِيَةً مُتَقَبَّلَةً ، إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ، فَإِنَّهُ إِذَا قَالَ ذَلِكَ رُفِعَتْ صَلَاتُهُ مُضَاعَفَةً فِي اللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ .

اسرار واى آشكاركننده پنهانيها واى تشريع كننده احكام واى آفريننده چهار پايان ، واى خالق انسانها ، واى آنكه اطاعتش لازم وبا جمعيت ها ملازم است ، ترا بحق پاك كنندگى نماز وبحق آنكس كه نماز را ببركت او پاكيزگى دادى ، اين نمازم را وسيله پاك شدنم قرار دهى وبا قدرت دگرگون دهنده خود آنرا وسيله دگرگونى قرار دهى و دينم را بوسيله آن پاك نمايى وقلبم را برمحافظت آن ملهم كنى ، تا جاييكه از نمازگزاران با خشوع قرارم دهى كه فقط تو شايسته هرگونه سپاسى كه جزتو خدايى نيست وهمه حمد ها مختص ذات اقدس تست حمدى كه توخود ولى آن باشى وتو يگانه اى كه جزتو خدايى نيست كه هرنوع يگانگى مختص تست ، وهمه تهليل ها براى تست وجز تو خدايى نيست كه همه تهليل ها مختص تست ، وتو صاحب همه گونه تكبيرى كه جزتو خدايى نيست وهرنوع تكبيرى اختصاص بتو دارد ، وتو ولى هرگونه تسبيح مى باشى كه جزتو خدايى وجود ندارد وهرنوع تسبيحى مختص تو است ، خداوندا اين نماز را قبول كن وبا قبول آن مرا مورد عنايت خود قرار ده كه تو

رَوَى مُحَمَّدُ بْنُ مُسْلِمٍ عَنْ أَحَدِهِمَا عَلَيْهِمَا السَّلَامُ قَالَ : الدُّعَاءُ دُبُرَ الصَّلَاةِ الْمَكْتُوبَةِ أَفْضَلُ مِنَ الدُّعَاءِ دُبُرَ التَّطَوُّعِ كَفَضْلِ الْمَكْتُوبَةِ عَلَى التَّطَوُّعِ .

وَرُوِيَ عَنِ الْبَاقِرِ عليه السلام قَالَ : الدُّعَاءُ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ أَفْضَلُ مِنَ الصَّلَاةِ تَنَفُّلاً .

عَنْ أَبِي الْحَسَنِ الْعَسْكَرِيِّ ، عَنْ أَبِيهِ ، عَنْ آبَائِهِ ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَنَّهُ قَالَ : مَنْ صَلَّى لِلَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى صَلَاةً مَكْتُوبَةً فَلَهُ فِي أَثَرِهَا دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ .

« فِي سَجْدَةِ الشُّكْرِ »

رَوَى إِسْحَاقُ بْنُ عَمَّارٍ ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام أَنَّهُ قَالَ : كَانَ مُوسَى بْنُ عِمْرَانَ عليه السلام إِذَا صَلَّى لَمْ يَنْفَتِلْ حَتَّى يُلْصِقَ خَدَّهُ الْأَيْمَنَ بِالْأَرْضِ وَخَدَّهُ الْأَيْسَرَ بِالْأَرْضِ .

وَقَالَ أَبُو جَعْفَرٍ عليه السلام : أَوْحَى اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِلَى مُوسَى عليه السلام : أَتَدْرِي لِمَ

شنوا ود انا یی .

واگراین دعارا بخوانی پاداش نمازت در لوح محفوظ چند برابر شود .

محمدبن مسلم ازامام علیه السلام : دعابعدازنماز واجب بهتراست ازدعاء بعدازنمازمستحب بهمان اندازه که خود نمازواجب ازنماز مستحب برتراست .

ازامام پنجم (ع) : دعاء بعدازنماز واجب ازنماز نافله برتر است .

ازامام عسگری علیه السلام : ازامیرموءمنان (ع) : هرکه نماز واجب خدارا انجام دهد ، پس از نماز یك دعای مستجاب برای اوهست .

(سجده ٔ شکر)

ازامام ششم علیه السلام : حضرت موسی وقتی نمازمیخواند ازجا برنمیخاست تاآنکه گونه راست وچپ خود برزمین می نهاد .

اصْطَفَيْتُكَ بِكَلامِي دُونَ خَلْقِي ؟ قَالَ مُوسَى عليه السلام : لا يَا رَبِّ ، قَالَ تَعَالَى : يَا مُوسَى إِنِّي قَلَّبْتُ عِبَادِي ظَهْراً لِبَطْنٍ فَلَمْ أَجِدْ فِيهِمْ أَحَداً أَذَلَّ لِي نَفْساً مِنْكَ ، يَا مُوسَى إِنَّكَ إِذَا صَلَّيْتَ وَضَعْتَ خَدَّيْكَ عَلَى التُّرَابِ .

وَقَالَ الصَّادِقُ عليه السلام : إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا سَجَدَ فَقَالَ : « يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ » حَتَّى يَنْقَطِعَ نَفَسُهُ قَالَ لَهُ الرَّبُّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى : « لَبَّيْكَ ، مَا حَاجَتُكَ » ؟ .

عَنْ مرازم ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : سَجْدَةُ الشُّكْرِ وَاجِبَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ تُتِمُّ بِهَا صَلاتَكَ وَتُرْضِي بِهَا رَبَّكَ وَتُعْجِبُ الْمَلائِكَةَ مِنْكَ ، وَإِنَّ الْعَبْدَ إِذَا صَلَّى ثُمَّ سَجَدَ سَجْدَةَ الشُّكْرِ فَتَحَ الرَّبُّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى الْحِجَابَ بَيْنَ الْعَبْدِ وَبَيْنَ الْمَلائِكَةِ فَيَقُولُ : يَا مَلائِكَتِي انْظُرُوا إِلَى عَبْدِي ، أَدَّى فَرْضِي وَأَتَمَّ عَهْدِي ثُمَّ سَجَدَ لِي شَاكِراً عَلَى مَا أَنْعَمْتُ بِهِ عَلَيْهِ ، يَا مَلائِكَتِي مَاذَا لَهُ ؟ قَالَ : فَتَقُولُ الْمَلائِكَةُ : يَا رَبَّنَا رَحْمَتُكَ ، ثُمَّ يَقُولُ الرَّبُّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى : ثُمَّ مَاذَا لَهُ ، فَتَقُولُ الْمَلائِكَةُ : يَا رَبَّنَا لَهُ جَنَّتُكَ ، فَيَقُولُ الرَّبُّ تَبَارَكَ

وامام باقر (ع) فرماید : خداوند به موسی خطاب کرد که میدانی چراتو رابرای سخن گفتن باخود برگزیدم ودیگری راانتخاب نکردم؟موسی (ع) گفت خداوندا نه ، خداوندفرمود : ای موسی من به همهٔ بندگان خود نظر کردم ، ازتو متواضعتر وذلیل ترنسبت بخودم نیافتم ، ای موسی تو پس ازنمازصورت برخاک می نهی .

ازامام ششم (ع) : بنده اگردر سجده بقدریک نفس بگوید : (یارب یارب یارب) خداوند متعال باو میگوید : لبیک ، حاجتت چیست ؟

ازامام ششم علیه السلام : سجدهٔ شکربرهرمسلمانی واجب است نماز رابه ان پایان دهی وبااین کارخداوند راخشنود سازی ، وفرشتگانرابشگفت آری ، وبنده چون پس ازنماز سجدهٔ شکربجاآرد ، خداوند پرده بین او وفرشتگان راکنارزند ، وبگوید : ای فرشتگان‌من به بنده ام بنگرید ،که نماز واجب مراانجام داد ، وبراین نعمتیکه باو دادم سجدهٔ شکرنمود اینک چه چیزمیتواند پاداش‌اوباشد ؟ فرشتگان گویند : خداوندا رحمتت باز

وَتَعالى : ثُمَّ ماذا لَهُ؟ فَتَقولُ المَلائِكَةُ : كِفايَةُ مُهِمَّة ، فَيَقولُ الرَّبُّ تَبارَكَ وَتَعالى: ثُمَّ ماذا لَهُ؟ قـالَ : فَلا يَبقى شَيءٌ مِنَ الخَيرِ إلّا قالَتهُ المَلائِكَةُ ، فَيَقولُ اللهُ تَبارَكَ وَتَعالى : يا مَلائِكَتي ثُمَّ مـاذا لَهُ ؟ فَتَقولُ المَلائِكَةُ : يا رَبَّنا لا عِلمَ لَنا ، قالَ : فَيَقولُ اللهُ تَبارَكَ وَتَعالى : أَشكُرُ لَهُ كَما شَكَرَ لي وَأُقبِلُ عَلَيهِ بِفَضلي وَأُريهُ وَجهي .

وَكانَ عَلِيُّ بنُ الحُسَينِ عَلَيهِما السَّلامُ يَقولُ في سُجودِهِ : « اَللّهُمَّ إن كُنتُ قَد عَصَيتُكَ فَإنّي قَد أَطَعتُكَ في أَحَبِّ الأَشياءِ إلَيكَ وَهُوَ الإيمانُ بِكَ مَنّاً مِنكَ عَلَيَّ لا مَنّاً مِنّي عَلَيكَ وَتَرَكتُ مَعصِيَتَكَ في أَبغَضِ الأَشياءِ إلَيكَ وَهُوَ أَن أَدعُوَ لَكَ وَلَداً وَأَدعُوَ لَكَ شَريكاً مَنّاً مِنكَ عَلَيَّ لا مَنّاً مِنّي عَلَيكَ ، وَعَصَيتُكَ في أَشياءَ عَلى غَيرِ وَجهِ مُكابَرَةٍ وَلا مُعانَدَةٍ وَلا استِكبارٍ عَن عِبادَتِكَ وَلا جُحودٍ لِرُبوبِيَّتِكَ وَلَكِن اتَّبَعتُ هَوايَ وَاستَزَلَّنِيَ الشَّيطانُ بَعدَ الحُجَّةِ وَالبُرهانِ ، فَإن تُعَذِّبني فَبِذُنوبي غَيرَ ظالِمٍ وَإن تَغفِر لي وَتَرحَمني فَبِجودِكَ يا أَرحَمَ الرّاحِمينَ » .

خداوند میپرسد دیگرچه ؟ ملائکه گویند : بهشت ، بازمیپرسد دیگرچه ؟ ملائکه گویند : برآوردن حاجات مهم ، بازمی پرسد دیگرچه ؟ ..... وبهمین ترتیب هیچ خوبی نماند مگرآنکه ملائکه همه را برای اوذکر میکنند وبازخداوند میپرسد دیگرچه ؟ فرشتگان میگویند دیگرچیزی سراغ نداریم خداوند میفرماید : پاداش اواینست که من ازاوتشکرکنم ، چنانکه اوازمن سپاسگزاری کرد ، وبفضل خود باوروی آورم وجمال وعظمت خودرابه اوبنمایم .

حضرت سجاد (ع) درسجده میفرمود : (خداوندا اگرمن گناه کردم ولی درمحبوبترین چیزهادرنزدتو یعنی ایمان بتوتورااطاعت نمودم البته دراین نعمت ایمان هم توبرمن منت داری ، نه من برتوو آنچه بیش ازهرچیز مبغوض تست یعنی شریك فرزند برای تو معتقد نشدم ودراین مطلب هم توبرمن منت داری نه من برتو .

خداوندا اگردرچیزهائی تراعصیان کرده ام ، انگیزهٔ من دشمنی

وَفِي رِوَايَةِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ الْحَمِيدِ أَنَّ الصَّادِقَ عليه السلام قَالَ لِرَجُلٍ : إِذَا أَصَابَكَ هَمٌّ فَامْسَحْ يَدَكَ عَلَى مَوْضِعِ سُجُودِكَ ثُمَّ أَمِرَّ يَدَكَ عَلَى وَجْهِكَ مِنْ جَانِبِ خَدِّكَ الْأَيْسَرِ وَعَلَى جَبْهَتِكَ إِلَى جَانِبِ خَدِّكَ الْأَيْمَنِ ثُمَّ قُلْ : « بِسْمِ اللهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ، اللَّهُمَّ أَذْهِبْ عَنِّي الْهَمَّ وَالْحُزْنَ ثَلَاثاً .

وَرُوِيَ أَنَّ مَنْ قَالَ وَهُوَ سَاجِدٌ : « يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ » حَتَّى يَنْقَطِعَ نَفَسُهُ أُجِيبَ : سَلْ حَاجَتَكَ .

وَكَانَ بَعْضُ الصَّادِقِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ يَقُولُ فِي سُجُودِهِ : « سَجَدْتُ لَكَ يَا رَبِّ طَالِباً مِنْ ثَوَابِكَ ، سَجَدْتُ لَكَ يَا رَبِّ هَارِباً مِنْ عِقَابِكَ ، سَجَدْتُ لَكَ يَا رَبِّ خَائِفاً مِنْ سَخَطِكَ ،

ویاتکبرنسبت بتو وانکار خداوندی تو یاگردنکشی ازبندگی تونبوده، بلکه صرفاً پیروی ازتمایل نفسانی بوده ، وشیطان مرالغزانیده پس ازآنکه برمن اتمام حجت کرده ای پس اگرمرا به گناهم عذاب کنی ستمکارنئی واگرببخشی و بیامرزیم سزاوار جود تست ای ارحم الراحمین .

ازحضرت صادق علیه السلام : بمردی فرمود : چون اندوهی ترا رسد دست برجای سجده ات بمال ، بعد دستت راازطرف گونه چپ بر صورت بمال وازجانب گونه راست به پیشانی مروردهوسه بار بگو(بنام خدائیکه جزاوخدائی نیست وبرهر پنهان وآشکار عالم است ، خداوند رحمن و رحیم ، خداوندا اندوه راازمن بردار .

وروایت است که هرکس درسجده بگوید : (یاربّاه یاسیّداه) بقدریکه نفسش قطع شود (یعنی بقدریك نفس) پاسخ داده شود :که حاجتت را بخواه .

یکی ازامامان علیهم السلام درسجده میفرمود : خداوندا تراسجده میکنم درحالیکه ثواب ترامیجویم ، وازعقاب تومیگریزم ، وازخشم تو ترسانم بعد میگفت : (یاالله ، یارباه ، یارباه) وادامه میداد تا نفسش قطع

ثُمَّ يَقُولُ: «يَا اللهُ يَا رَبَّاهُ يَا اللهُ يَا رَبَّاهُ» حَتَّى يَنْقَطِعَ النَّفَسُ، ثُمَّ يَدْعُو.

وَرُوِيَ عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام أَنَّهُ قَالَ: مَرَّ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله بِرَجُلٍ وَهُوَ سَاجِدٌ وَيَقُولُ: «يَا رَبِّ مَاذَا عَلَيْكَ أَنْ تُرْضِيَ كُلَّ مَنْ كَانَ لَهُ عِنْدِي تَبِعَةٌ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَأَنْ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ، فَإِنَّمَا عَفْوُكَ عَنِ الظَّالِمِينَ وَأَنَا مِنَ الظَّالِمِينَ فَلْتَسَعْنِي رَحْمَتُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ»، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله: اِرْفَعْ رَأْسَكَ فَقَدِ اسْتُجِيبَ لَكَ، إِنَّكَ دَعَوْتَ بِدُعَاءِ نَبِيٍّ كَانَ عَلَى عَهْدِ عَادٍ.

﴿ فِي أَدْعِيَةٍ تَتَعَلَّقُ بِحَالَتَيِ النَّوْمِ وَالانْتِبَاهِ ﴾

﴿ فِيمَا يُفْعَلُ عِنْدَ النَّوْمِ ﴾

عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قَالَ: إِنَّ اللهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يُبْغِضُ كَثْرَةَ النَّوْمِ وَكَثْرَةَ الْفَرَاغِ.
وَقَالَ عليه السلام أَيْضاً: كَثْرَةُ النَّوْمِ مُذْهِبَةٌ لِلدِّينِ وَالدُّنْيَا.

میشد بعد حاجت خود را میخواست.

ازامام ششم علیه السلام: پیغمبر صلی الله علیه وآله وسلّم به مردی گذشت که در سجده بود ومی گفت: خداوندا چه مانعی دارد که افرادی که به آنها مدیونم ازمن راضی کنی وگناهانم را ببخشی و به بهشتم درآوری، که عفو تو برای گناهکاران است ومن گناهکارم، پس سایه رحمتت را برسرم قرارده ای ارحم الراحمین.

پیغمبر (ص) با وفرمود: سربردار که دعایت مستجاب شد تو دعای پیغمبر قوم عاد را خواندی.

(دعاهای وقت خوابیدن وموقع بیدار شدن)

اعمال وقت خواب

ازامام ششم (ع): خداوند خواب زیاد وبیکاری بسیار را دوست ندارد.

وفرمود: خواب زیاد دین ودنیارا ازدست میبرد.

وَقَالَ عليه‌السلام : قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى‌الله‌عليه‌وآله : اَلنَّوْمُ مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ خُرْقٌ ، وَنَوْمُ الْقَائِلَةِ نِعْمَةٌ ، وَالنَّوْمُ بَعْدَ الْعَصْرِ حُمْقٌ وَبَيْنَ الْعِشَائَيْنِ يَحْرِمُ الرِّزْقَ .

قَالَ الصَّادِقُ عليه‌السلام : مَنْ تَطَهَّرَ ثُمَّ أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ بَاتَ وَفِرَاشُهُ كَمَسْجِدِهِ ، وَإِنْ ذَكَرَ أَنَّهُ عَلَى غَيْرِ وُضُوءٍ فَلْيَتَيَمَّمْ مِنْ دِثَارِهِ كَائِناً مَا كَانَ ، فَإِنْ فَعَلَ ذَلِكَ لَمْ يَزَلْ فِي الصَّلَاةِ وَذِكْرِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ .

وَعَنْهُ عليه‌السلام قَالَ : إِذَا دَخَلَ عَلَيْكَ الْمِصْبَاحُ فَقُلْ : « اَللَّهُمَّ اجْعَلْ لَنَا نُوراً نَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ وَلَا تَحْرِمْنَا نُورَكَ يَوْمَ نَلْقَاكَ ، اَللَّهُمَّ وَاجْعَلْ لَنَا نُوراً إِنَّكَ نُورٌ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ » ، وَإِذَا انْطَفَأَ السِّرَاجُ فَقُلْ : « اَللَّهُمَّ أَخْرِجْنَا مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ » .

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ قَالَ : قَالَ لِي أَبُو جَعْفَرٍ عليه‌السلام : إِذَا تَوَسَّدَ الرَّجُلُ يَمِينَهُ فَلْيَقُلْ :

وفرمود : پیامبر اکرم (ص) فرموده : خواب اول روز موجب کودنی است ، وخواب قیلوله (نزدیك ظهر) نعمت است ، وخواب بعد از عصر موجب احمقی است ، وخواب میان مغرب وعشاء آدمی را از روزی محروم میدارد

از امام صادق (ع) : هرکه وقت خواب وضوء بگیرد وبه بستر رود شب را بسر آورد درحالیکه بسترش بمنزله مسجد باشد واگر وقتی به بستر رفته یادش بیاید که وضوء نگرفته می تواند بجای وضوء برروی ملافه وروانداز ش تیمم کند واگر اینکار را انجام دهد چنانست که دائماً در نماز وذکر خداوند متعال باشد .

وازآنحضرت (ع) : چون درشب چراغ روشن شود باخودت بگو : (خداوندا بمن نوری ده که درپرتوآن درمیان مردم راه بروم ودرروز ملاقات (قیامت) مارا ازنور خودت محروم مدار وبما روشنی عطا کن وجز توخدائی وجود ندارد) ، وچون چراغ خاموش گردد بگو : (خداوندا مارا ازتاریکی بیرون آور وبه روشنی وارد کن) .

ازمحمد بن مسلم : امام پنجم (ع) فرمود وقتی که سر برمتکا میگذاری

« بِسْمِ اللهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ ، تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ رَهْبَةً مِنْكَ وَرَغْبَةً إِلَيْكَ لا مَلْجَأَ وَلا مَنْجَى مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَبِرَسُولِكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ » ، وَيُسَبِّحُ تَسْبِيحَ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلامُ. وَمَنْ أَصَابَهُ فَزَعٌ عِنْدَ مَنَامِهِ فَلْيَقْرَأْ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ : « الْمُعَوِّذَتَيْنِ » وَ « آيَةَ الْكُرْسِي » .

عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قَالَ : إِقْرَأْ « قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ » وَ « قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ » عِنْدَ مَنَامِكَ ، فَإِنَّهَا بَرَاءَةٌ مِنَ الشِّرْكِ ، وَ « قُلْ هُوَ اللهُ أَحَد » نِسْبَةُ الرَّبِّ عَزَّ وَجَلَّ .

وَرُوِيَ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام أَنَّهُ قَالَ : سَمِعْتُ نَبِيَّكُمْ عَلَى أَعْوَادِ الْمِنْبَرِ وَهُوَ يَقُولُ : مَنْ قَرَأَ « آيَةَ الْكُرْسِي » فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا الْمَوْتُ وَلَا يُوَاظِبُ عَلَيْهَا إِلَّا صِدِّيقٌ أَوْ عَابِدٌ . وَمَنْ قَرَأَهَا إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ آمَنَهُ اللهُ عَلَى نَفْسِهِ وَجَارِهِ وَجَارِ جَارِهِ وَالأَبْيَاتِ حَوْلَهُ .

بگو : (بسم الله ـ خداوندا من جان خود را تسلیم تومیکنم وبا همه نیرو وباهمه وجود بتوروی می آورم وکارم رابتو وامیگذارم وترا تکیه گاهخود ساختهام برتوتوکل میکنم ازبیمی که ازتودارم ورغبتی که بتویافته ام ، پناه ونجاتی جز تونیست به کتابیکه برپیامبرت فرستادی ایمان دارم) وبعد تسبیح حضرت زهراء (ع) رابخواند وهرکه درموقع خواب ناراحتی پیداکند ، چون بهبستر رود ، آیة الکرسی ومعوّذتین رابخواند .

ازامام صادق علیه السلام : قل هوالله احد وقل یاایهاالکافرون رابهنگام خواب بخوان که خواندن آنهابرائت جستن ازشرك میباشد ، وقل هوالله احد نسب نامه خداوندعزوجل است .

ازامیرمؤمنان (ع) : ازپیامبر (ص) شنیدم که : هرکه پس ازهرنماز واجب آیة الکرسی بخواند ، هیچ چیزجزمرگ فاصله بین اووبهشت نخواهد بود ، وجزمردم صدّیق وعابدبراین کارمواظبت نخواهندکرد ، وهرکس در بسترخواب آنرابخواند خداونداووهمسایهها وخانه های اطرافش رادرامان بدارد .

قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله: مَنْ قَرَأَ «قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ» حِينَ يَأْخُذُ مَضْجَعَهُ غَفَرَ اللهُ لَهُ ذُنُوبَ خَمْسِينَ سَنَةٍ.

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ أَحَدِهِمَا عَلَيْهِمَا السَّلَامُ قَالَ: لَا يَدَعُ الرَّجُلُ أَنْ يَقُولَ عِنْدَ مَنَامِهِ: «أُعِيذُ نَفْسِي وَذُرِّيَّتِي وَأَهْلَ بَيْتِي وَمَالِي بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ وَمِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ هَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ» فَذَلِكَ الَّذِي عَوَّذَ بِهِ جَبْرَئِيلُ عليه السلام الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ.

وَقَالَ الصَّادِقُ عليه السلام: مَنْ قَالَ حِينَ يَأْخُذُ مَضْجَعَهُ - ثَلَاثَ مَرَّاتٍ -: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَلَا فَقَهَرَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَطَنَ فَخَبَرَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَلَكَ فَقَدَرَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى وَيُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» خَرَجَ مِنَ الذُّنُوبِ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ.

عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله قَالَ: مَنْ قَرَأَ «أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ» عِنْدَ مَنَامِهِ وُقِيَ مِنْ فِتْنَةِ عَذَابِ الْقَبْرِ.

ازنبی اکرم (ص): هرکه قل هوالله احد را دربستر بخواند خداوند گناه پنجاه ساله او را بیامرزد.

ازمحمدبن مسلم ازامام (ع): مرد نباید وقت خواب ازاین دعا غفلت ورزد: (خودم وذریه واهل بیت ومالم را ازشر هرشیطان موذی واززخم چشم هرملامتگری بخدا میسپرم. واین تعویذی است که جبرئیل برای حسنین (ع) آورد.

وازامام ششم علیه السلام: هرکه وقت خواب که به بسترمی رود سه بار بگوید: (سپاس خدایی راکه بلندپایه وپیروز وغالب است، وسپاس خدایی راکه ازچشم ها پنهان است وبرپنهانی ها خبیروآگاه میباشد، شکرخدایی راکه مالك وتوانا است، وشکرخدایی راکه مردگان رازنده میسازد وزندگان را می میراند، وبرهمه چیز توانا است) ازهمه گناهان بیرون رود چنانکه ازمادر زائیده شده.

ازنبی اکرم (ص): هرکه سورهٔ (الهیکم التکاثر) را در وقت خواب بخواند ازعذاب قبر درامان بماند.

﴿ فِي الفَزَع ﴾

وَإِنْ فَزِعْتَ مِنَ اللَّيْلِ فَقُلْ – عَشْرَ مَرَّاتٍ – : « أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ مِنْ غَضَبِهِ وَمِنْ عِقَابِهِ وَمِنْ شَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونَ » ، فَإِنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَأْمُرُ بِهِ ، [وَاقْرَأِ المُعَوِّذَتَيْنِ ، وَ« آيَةَ الكُرْسِيِّ » وَ« إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِنْهُ » « وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتاً »] .

﴿ فِيمَنْ خَافَ مِنَ اللُّصُوصِ ﴾

قَالَ أَمِيرُ المُؤْمِنِينَ عليه السلام : إِذَا أَرَادَ أَحَدُكُمُ النَّوْمَ فَلْيَضَعْ يَدَهُ اليُمْنَى تَحْتَ خَدِّهِ الأَيْمَنِ وَلْيَقُلْ : « بِسْمِ اللهِ وَضَعْتُ جَنْبِي للهِ وَعَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ عليه السلام وَدِينِ مُحَمَّدٍ ﷺ وَوِلَايَةِ مَنِ افْتَرَضَ اللهُ طَاعَتَهُ ، مَا شَاءَ اللهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ ، أَشْهَدُ أَنَّ اللهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ » ، فَإِنَّ مَنْ قَالَ ذَلِكَ عِنْدَ مَنَامِهِ حُفِظَ مِنَ اللِّصِّ وَالهَدْمِ وَتَسْتَغْفِرُ لَهُ المَلَائِكَةُ .

(ترس در شب)

اگر در شب (وموقع خواب) گرفتار ناراحتی ووحشت گشتی ده بار بگو : ازغضب خدا وازعقاب الهی وازشر بندگانش وازوسوسه های شیطان بخدا پناه میبرم .

(ونبی اکرم (ص) دستور میداد این دعا را بخوانند) ومعوذتین وآیة الکرسی رابخوان ونیز آیه (اذ یغشیکم النعاس امنة منه ـ انفال آیه ۱۱) وآیه (جعلنا نومکم سباتا ـ سوره نباء آیه ۹) رابخوان .

(برای ترس ازدزد)

امیرمؤمنان (ع) فرمود : وقتی میخواهی بخوابی دست راست را زیرگونه راست بگذار وبگو : (بنام خدا ، برای خدا وبردین ابراهیم ودین محمد (ص) وولایت امامانی که خداوند اطاعتشان راواجب کرده پهلو بر بستر نهاده ام هرچه خدابخواهد شدنی است وآنچه نخواهد نشدنی است وشهادت میدهم که خداوندبه هرکاری توانا است ، هرکس این را وقت خواب بگوید ، ازدزد وماندن زیرآوار در امان خواهد بود وفرشتگان

وَمَنْ قَرَأَ « قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ » عِنْدَ مَضْجَعِهِ وَكَّلَ اللهُ بِهِ خَمْسِينَ مَلَكاً يَحْرُسُونَهُ لَيْلَتَهُ.

رُوِيَ أَنَّ مَنْ خَافَ اللُّصُوصَ فَلْيَقْرَأْ عِنْدَ مَنَامِهِ : « قُلِ ادْعُوا اللهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ » إِلَى آخِرِ السُّورَةِ .

﴿ فِي الاِحْتِلامِ ﴾

عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قَالَ : إِذَا خِفْتَ الْجَنَابَةَ فَقُلْ فِي فِرَاشِكَ : « اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الاِحْتِلامِ وَمِنْ سُوءِ الأَحْلامِ وَمِنْ أَنْ يَتَلاعَبَ بِيَ الشَّيْطَانُ فِي الْيَقَظَةِ وَالْمَنَامِ » .

﴿ فِي خَوْفِ الأَرَقِ ﴾

فَإِذَا خِفْتَ الأَرَقَ فَقُلْ عِنْدَ مَنَامِكَ : « سُبْحَانَ اللهِ ذِي الشَّأْنِ ، دَائِمِ السُّلْطَانِ عَظِيمِ الْبُرْهَانِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ » ، ثُمَّ قُلْ : « يَا مُشْبِعَ الْبُطُونِ الْجَائِعَةِ وَيَا كَاسِيَ الْجُنُوبِ الْعَارِيَةِ وَيَا مُسَكِّنَ الْعُرُوقِ الضَّارِبَةِ وَيَا مُنَوِّمَ الْعُيُونِ السَّاهِرَةِ سَكِّنْ عُرُوقِيَ الضَّارِبَةَ

برایش استغفار خواهند کرد و هرکه دربستر خواب (قل‌هوالله) بخواند خداوند پنجاه فرشته برای نگهبانی او درآن شب میگمارد .

روایت است که هرکه ازدزد میترسد وقت خواب ازآیهٔ (قل ادعوالله ... سورهٔ بنی اسرائیل/ ۱۱۰و۱۱۱) تاآخرسوره بخواند .

(برای رفع احتلام)

ازامام ششم(ع) : اگرمیترسی که درخواب محتلم وجنب شوی وقتی به بستر رفتی بگو(خداوندا من ازاحتلام وخوابهای بدووحشتناک وازاینکه شیطان درخواب یابیداری مرابه بازی وملاعبه بگیرد ، به توپناهمیبرم .

(بیخوابی)

اگرازبیخوابی میترسی وقت خواب بگو : (منزّه است خداوند ، سلطنتش ابدی ونیرویش عظیم است وهمیشه وهرروز درکارخلقت است) بعد بگو : ای سیرکنندهٔ شکمهای گرسنه وپوشانندهٔ پیکرهای عریان ، وآرام‌کنندهٔ قلب های ناراحت ورگهای پرخون وای‌خواب کنندهٔ چشمهای بیدار رگهای

وَائْذَنْ لِعَيْنِي أَنْ تَنَامَ عَاجِلاً » .

﴿ دُعَاءٌ آخَرُ ﴾

إِقْرَأْ « آيَةَ الْكُرْسِيِّ » و « إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِنْهُ » إِلَى آخِرِ الْآيَةِ « وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتاً » .

﴿ فِي الْهَدْمِ ﴾

فَإِذَا خِفْتَ الْهَدْمَ عِنْدَ الزَّلْزَلَةِ فَاقْرَأْ عِنْدَ مَنَامِكَ : « إِنَّ اللهَ يُمْسِكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيماً غَفُوراً » .

﴿ فِي رُقْيَةِ الْعَقْرَبِ وَلَدْغِهِ ﴾

عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام قَالَ : مَنْ قَالَ هٰذِهِ الْكَلِمَاتِ فَأَنَا ضَامِنٌ أَنْ لَا يُصِيبَهُ عَقْرَبٌ وَلَا هَامَّةٌ حَتَّى يُصْبِحَ : « أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ وَمِنْ شَرِّ مَا بَرَأَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ » .

برهیجان مراآرامش ده وبه چشمانم اجازهٔ خواب عطاکن .

(دعای دیگر)

آیه الکرسی وآیهٔ (اذ یغشیکم النعاس) وآیهٔ (جعلنا نومکم سباتا) رابخوان .

(محفوظ ماندن ازویرانی وفروریختن ساختمان)

اگراززلزله وخرابی آن میترسی د روقت خواب بخوان (ان الله یمسك السموات والارض ان تزولا و لئن زالتا ان امسکهما من احد من بعده انه کان حلیما غفورا) .

(برای حفظ گزش عقرب)

ازامام پنجم علیه السلام : هرکه این کلمات رابگوید من ضامنم کهتا صبح هیچ عقرب وحشرهٔ موذی اورانیازارد : به صفات وکلمات الهی که هیچ انسانی نمیتواند برآنهاچیره شود پناه میبرم ازشرّ هرچه آفریده وازشرهر جنبنده ای که سرنوشتش بدست خداست پروردگارمن برراه راست است ، و

وَكَانَ أَبُو الْحَسَنِ الرِّضَا عليه السلام إِذَا نَظَرَ إِلَى هٰذِهِ الْكَوَاكِبِ الَّتِي يُقَالُ لَهَا السُّهَا فِي بَنَاتِ النَّعْشِ قَالَ : « اَللّٰهُمَّ رَبَّ هُودِ بْنِ اٰسِيَةَ آمِنِّي شَرَّ كُلِّ عَقْرَبٍ وَحَيَّةٍ » ، قَالَ : وَكَانَ يَقُولُ : مَنْ تَعَوَّذَ بِهَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ حِينَ يَنْظُرُ إِلَيْهَا بِاللَّيْلِ لَمْ تُصِبْهُ عَقْرَبٌ وَلَا حَيَّةٌ .

﴿ آخَرُ ﴾

لِأَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ لَهُ إِسْحَاقُ بْنُ عَمَّارٍ : إِنِّي خِفْتُ الْعَقَارِبَ ، فَقَالَ لِيَ : اُنْظُرْ إِلَى بَنَاتِ نَعْشٍ الْكَوَاكِبِ الثَّلَاثَةِ ، الْأَوْسَطُ مِنْهَا بِجَنْبِهِ كَوْكَبٌ صَغِيرٌ قَرِيبٌ مِنْهُ تُسَمِّيهِ الْعَرَبُ السُّهَا وَنُسَمِّيهِ نَحْنُ أَسْلَمَ تُحِدُّ النَّظَرَ إِلَيْهِ كُلَّ لَيْلَةٍ وَقُلْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ : « اَللّٰهُمَّ يَا رَبَّ أَسْلَمَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَسَلِّمْنَا مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ » ، قَالَ إِسْحَاقُ : فَمَا تَرَكْتُهُ مُنْذُ دَهْرِي إِلَّا مَرَّةً وَاحِدَةً فَضَرَبَنِي الْعَقْرَبُ .

حضرت رضا علیه السلام وقتی به ستارگان بنات النعش وسها (۱) نگاه میکرد میفرمود : (ای خداوند ـ هود بن اسیه ـ مرا از شر هر مار و عقربی بنساه ده) ومیفرمود : هرکه درشب به آنها نگاه کند وسه بار این دعارا بگوید هیچ عقرب وماری باو اذیت نرساند .

(دعـــای دیگـــر)

اسحق بن عمار به امام ششم (ع) عرضه داشت : من از عقرب میترسم امام (ع) فرمود : به ستارگان بنات نعش نگاه کن درجنب سه ستاره وسطی بنات النعش ستاره ای کوچك است که عرب آنرا سها نامند ، وما آنرا اسلم مینامیم ، هرشب به آن بنگر وسه بار بگو : (ای خداوند اسلم برمحمد وآلش درود فرست وفرجشان رانزدیك بدار ومارا از شر هرصاحب شری درامان بدار) .

۱ـ سها وسهی ستاره ای کم نور ونزدیك به ستاره وسطی از سه ستاره بنات النعش میباشد که مردم دید چشم خود را بآن امتحان کنند

﴿ في الانتباه ﴾

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : مَا مِنْ عَبْدٍ يَقْرَأُ آخِرَ الْكَهْفِ : « قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ .. الخ » حِينَ يَنَامُ إِلَّا اسْتَيْقَظَ فِي السَّاعَةِ الَّتِي يُرِيدُهَا.

﴿ فيمن أراد الانتباه للصلاة ﴾

عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قَالَ : قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله : مَنْ أَرَادَ شَيْئاً مِنْ قِيَامِ اللَّيْلِ وَأَخَذَ مَضْجَعَهُ فَلْيَقُلْ : « اَللّٰهُمَّ لَا تُؤْمِنِّي مَكْرَكَ وَلَا تُنْسِنِي ذِكْرَكَ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْغَافِلِينَ ، أَقُومُ سَاعَةَ كَذَا وَكَذَا » فَإِنَّهُ يُوَكِّلُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ مَلَكاً يُنَبِّهُهُ تِلْكَ السَّاعَةَ .

وَكَانَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله يَسْتَاكُ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَنَامَ وَيَأْخُذَ مَضْجَعَهُ . وَكَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ اضْطَجَعَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ وَوَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى تَحْتَ خَدِّهِ الْأَيْمَنِ .

(بیدارشدن ازخواب)

ازامام ششم (ع) : هیچ بنده‌ای آیه آخرسوره کهف (قل انّما انا بشرمثلکم ...) راوقت خواب نخواند مگرآنکه درساعتی که دوست دارد ازخواب برخواهد خاست .

(هرکه خواهد برای نمازازخواب بیدارشود)

ازامام ششم (ع) : نبی اکرم (ص) فرمود : هرکه خواهد درساعتی ازشب برای نمازبرخیزد چون به‌بستررود بگوید : (خداوندامراازمکرخود در امان بدار ویادت راازخاطرم مبر ومراازغافلین قرار مده ومقررفرماکه فلان ساعت رابیدارشوم . خداوند فرشته‌ای رابراوبگمارد که درآن ساعت بیدارش کند . وپیغمبراکرم درو‌قت رفتن به بسترمسواك میکرد . ودربستربدست راست میخوابید ودست راست خود رازیرگونه‌ٔ چپ خویش می نهاد .

اسحق گوید : من این دعاراد رهمهٔ عمرجزیك شب فراموش نکردم که درهمان شب عقرب مراگزید .

پیغمبر(ص) میفرمود : چون به بستربروید کنارجامه خودرادست

وكَانَ رَسُولُ اللهِ ﷺ يَقُولُ : إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ فَلْيَمْسَحْهُ بِصَنِفَةِ إِزَارِهِ ، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي مَا حَدَثَ عَلَيْهِ ، ثُمَّ لِيَقُلْ : « اللَّهُمَّ إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فِي مَنَامِي فَاغْفِرْ لَهَا وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ » .

﴿ دُعَاءٌ فِي وَقْتِ الْإِنْتِبَاهِ ﴾

وَكَانَ أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه السلام إِذَا قَامَ آخِرَ اللَّيْلِ رَفَعَ صَوْتَهُ حَتَّى يَسْمَعَ أَهْلُ الدَّارِ ، يَقُولُ : « اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى هَوْلِ الْمُطَّلَعِ وَوَسِّعْ عَلَيَّ الْمُضْطَجَعَ وَارْزُقْنِي خَيْرَ مَا قَبْلَ الْمَوْتِ ، وَارْزُقْنِي خَيْرَ مَا بَعْدَ الْمَوْتِ » .

عَنْهُ عليه السلام قَالَ : مَا اسْتَيْقَظَ رَسُولُ اللهِ ﷺ مِنْ نَوْمٍ إِلَّا خَرَّ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ سَاجِداً . وَكَانَ ﷺ إِذَا نَامَ تَنَامُ عَيْنَاهُ وَلَا يَنَامُ قَلْبُهُ وَيَقُولُ : إِنَّ قَلْبِي يَنْتَظِرُ الْوَحْيَ . وَكَانَ ﷺ إِذَا رَاعَهُ شَيْءٌ فِي مَنَامِهِ قَالَ : « هُوَ اللهُ لَا شَرِيكَ لَهُ » . وَكَانَ ﷺ كَثِيرُ الرُّؤْيَا

بکشید که ممکنست چیزی درآن رفته باشد وبعد بگوید : (خداوندا اگرجان مرا درخواب نگهداشتی مورد عفو قرارده واگربازگردانیدی آنطورکه بندگان نیکت را نگه میداری نگهم دار) .

(دعاوقت بیدارشدن)

حضرت صادق (ع) چون درآخرشب ازخواب برمیخاست با صدائی بلند که همه اهل خانه میشنیدند میفرمود : (خداوندا مرا دروحشت قیامت یاری کن ، وقبرم را گشاده گردان ، پیش ازمرگ وپس ازمرگ خیرو عافیت رانصیبم فرما) .

ازآن حضرت علیه السلام : پیغمبر (ص) ازهیچ خوابی برنمیخاست مگرآنکه برای خداوند عزّوجل به سجده می افتاد . ووقتی میخوابید چشمانش بخواب می رفت ولی دل اوخواب نبود ، ومیفرمود : دل من درانتظار وحی میباشد . وچون درخواب چیزی اورابه وحشت می افکند ، میفرمود : (هو اللّه لا شریك له) ، وپیغمبر (ص) بسیار خواب میدید وهیچ مطلبی رادر خواب

وَلا يَرى رُؤيا إلّا جاءت مِثلَ فَلَقِ الصُّبحِ، وكانَ صلى الله عليه وآله إذا استيقظ مِن نَومِهِ يقول: «سُبحانَ الّذي يُحيي المَوتى وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيءٍ قَدِيرٌ» . وَإذا قامَ صلى الله عليه وآله لِلصّلاةِ قال: «الحَمدُ للهِ نورُ السَّماواتِ وَالأرضِ وَالحَمدُ للهِ قَيّومُ السَّماواتِ وَالأرضِ وَالحَمدُ للهِ رَبِّ السَّماواتِ وَالأرضِ وَمَن فيهِنَّ، أنتَ الحَقُّ وَقَولُكَ الحَقُّ وَلِقاؤُكَ حَقٌّ وَالجَنَّةُ حَقٌّ وَالنّارُ حَقٌّ وَالسّاعَةُ حَقٌّ، اللّهُمَّ لَكَ أسلَمتُ وَبِكَ آمَنتُ وَعَلَيكَ تَوَكَّلتُ وَإلَيكَ أنَبتُ وَبِكَ خاصَمتُ وَإلَيكَ حاكَمتُ فَاغفِر لي ما قَدَّمتُ وَما أخَّرتُ وَما أسرَرتُ وَما أعلَنتُ، أنتَ إلهي لا إلهَ إلّا أنتَ» ، ثُمَّ يَستاكُ قَبلَ الوُضوءِ .

قالَ أميرُ المُؤمنينَ عليه السلام: كانَ رَسولُ اللهِ صلى الله عليه وآله يَقولُ حِينَ يَستَيقِظُ مِن مَنامِهِ: «الحَمدُ للهِ الّذي بَعَثَني مِن مَرقَدي هذا وَلَو شاءَ لَجَعَلَهُ إلى يَومِ القِيامَةِ ، الحَمدُ للهِ الّذي

نمی‌دید مگرآنکه بزودی به ظهور می پیوست‌همانطورکه سپیده صبح ظاهرمی شود ، وچون ازخواب برمیخاست می‌فرمود : (منزّه است خداوندی که‌مردگان رازنده میکند ، وبرهمه چیزتواناست) وچون برای‌نمازبرخیزی بگو: سپاس برای خداوندبخشاینده نوروجود بآسمانها وزمین ، سپاس‌خدای بپادارنده آسمانها وزمین ، وحمد خدارا پروردگار آسمانها وزمین وهرکه درآنهاست توحقّی وقول‌توحق است ، ودیدارتو وبهشت توودوزخ تو وقیامت حق‌است خداوندا تسلیم‌توام وبتوایمان دارم ، وبرتوتوکّل‌می نمایم ، وبه سوی‌توبازمی گردم ، وبیاری‌تو مخاصمه میکنم ، وبه نزدتومحاکمه می نمایم ، همه‌گناهان‌گذشته وآینده‌وپنهان وآشکار مرا ببخشای ، توخدای منی‌که جزتوخداوندی‌نیست ، بعدمسواك کند پیش‌ازوضوءگرفتن .

امیرمؤمنان (ع) فرمود : نبی‌اکرم (ص) وقت بیدارشدن‌ازخواب می فرمود : سپاس‌خداوندی‌را که‌مراازاین خواب برانگیخت وبیدارکرد ، واگر می خواست مراتاقیامت درآن نگاه میداشت ، حمد خدائی راکه شب وروز را نماینده قرارداد برای کسیکه بخواهدحق رابیادآورد یا شکرگزاری‌کند سپاس

جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُوراً ، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاساً وَالنَّوْمَ سُبَاتاً وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُوراً لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا تَجِنُّ مِنْهُ الْبُحُورُ وَلَا تَكِنُّ مِنْهُ السُّتُورُ وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ مَا فِي الصُّدُورِ ».

عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قَالَ : قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام : إِذَا انْتَبَهَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلْيَقُلْ : « لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، سُبْحَانَ رَبِّ النَّبِيِّينَ وَإِلٰهِ الْمُرْسَلِينَ ، سُبْحَانَ رَبِّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ » ، فَإِذَا جَلَسَ فَلْيَقُلْ قَبْلَ أَنْ يَقُومَ : « حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْعِبَادِ ، حَسْبِيَ الَّذِي هُوَ حَسْبِي مُنْذُ قَطُّ حَسْبِيَ اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ » .

﴿ دُعَاءٌ آخَرُ ﴾

« اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَحْيَانِي بَعْدَ أَنْ أَمَاتَنِي وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي رَدَّ عَلَيَّ

خداوندی راکه شب راپوشش وبرای خواب ، وروزرا برای بیداری وفعّالیت قرار داد ، منزّهی توکه جزتوخداوندی نیست ، تومنزّهی ومن ازگناهکارانم ، سپاس خدایی که عظمت دریاها ازتوپنهان نیست ، وآنچه دردلهانهانست ازوی پنهان نیست .

ازامام ششم (ع) : علی (ع) فرمود : هرگاه ازخواب برمیخیزید بگویید : (نیست خدائی جزآن خدای حیّ وقیومی که برهمه چیزتوانا است ، منزّه است آفریدگارانبیاء وابرار ، منزّه است پروردگارآسمانهای هفتگانه وآنچه درآنهاست وخداوندعرش عظیم وسپاسها مخصوص خداست) وچون نشستید بگویید : (یاری خدامرا ازیاری مردم بی نیاز میکند ، آنکس که تاکنون مرابی نیازکرده برای حل مشکلات من کافیست ، و اووکیل خوبی است) .

(دعائی دیگر)

سپاس خدائی راکه مرازنده میکند پس ازآنکه میمیراند ، وبازگشتم

رُوحِي لِأَحْمَدَهُ وَأَعْبُدَهُ » . وَإِذَا نَظَرْتَ إِلَى السَّمَاءِ فَقُلْ : « يَا نُورَ النُّورِ ، يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ ، يَا مُجْرِيَ الْمَقَادِيرِ ، وَقَاضِيَ الْمَقَادِيرِ امْضِ مَقَادِيرَ يَوْمِي هَذَا إِلَى السَّلَامَةِ وَالْعَافِيَةِ ، ثُمَّ اقْرَأْ الْآيَاتِ الْخَمْسَ مِنْ آلِ عِمْرَانَ : « إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ – إِلَى قَوْلِهِ – إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادِ » .

﴿ في صراخ الديك ﴾

قَالَ الصَّادِقُ عليه السلام : إِذَا سَمِعْتَ صُرَاخَ الدِّيكِ فَقُلْ : « سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ سَبَقَتْ رَحْمَتُكَ غَضَبَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ عَمِلْتُ سُوءاً وَظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ » .

وَقَالَ عليه السلام : تَعَلَّمُوا مِنَ الدِّيكِ خَمْسَ خِصَالٍ : مُحَافَظَتَهُ عَلَى أَوْقَاتِ الصَّلَاةِ ، وَالْغَيْرَةَ ، وَالسَّخَاءَ ، وَالشَّجَاعَةَ ، وَكَثْرَةَ الطَّرُوقَةِ .

وَقَالَ عليه السلام : تَعَلَّمُوا مِنَ الْغُرَابِ ثَلَاثَ خِصَالٍ : اِسْتِتَارَهُ بِالسِّفَادِ ، وَبُكُورَهُ

بسوی اوست ، سپاس خدائی راکه روحم رابمن بازگردانید تااورا شکرکنم وبندگی نمایم ، وچون بآسمان بنگری بگو : (ای نورنوروای تدبیرکننده نور) ای‌مدبّرامورجهان ومجری مقدرات ، خداوندا امروزم رابسلامت وعافیت مقدرفرما) بعدآیات پنجگانه آخرآل عمران را (ان فی خلق السموات ...) تا (انك لا تخلف المیعاد) .

(دربانگ خروس)

ازامام ششم (ع) : چون بانگ خروس رابشنوی بگو : (سبوّح قدوّس رب الملائکة والروح) رحمتت برخشیتت پیشی گرفته لااله الاانت سبحانك وبحمدك ، بدی کردم وبخود ستم نمودم مرابیبخشای که کسی جزتو نمیتواند گناهان رابیبخشد .

وفرمود : ازخروس پنج چیزبیاموزید مواظبت براوقات پنج گانه نماز غیرت ، سخاوت ، شجاعت ، زیادی آمیزش .

فِي طَلَبِ الرِّزْقِ ، وَحَذَرُهُ .

«دُعاءٌ فِي جَوْفِ اللَّيلِ»

كَانَ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلامُ يَدْعُو بِهذَا الدُّعـاءِ فِي جَوْفِ اللَّيلِ إِذَا هَدَأَتِ الْعُيُونُ : « إِلهِي غَارَتْ نُجُومُ سَمَائِكَ وَنَامَتْ عُيُونُ أَنَامِكَ وَهَدَأَتْ أَصْوَاتُ عِبَادِكَ وَأَنْعَامِكَ وَغَلَّقَتِ الْمُلُوكُ عَلَيْهَا أَبْوَابَهَا وَطَافَ عَلَيْهَا حُرَّاسُهَا وَاحْتَجَبُوا عَمَّنْ يَسْأَلُهُمْ حَاجَةً أَوْ يَنْتَجِعُ مِنْهُمْ فَائِدَةً ، وَأَنْتَ إِلهِي حَيٌّ قَيُّومٌ لَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ وَلَا يَشْغَلُكَ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ ، أَبْوَابُ سَمَائِكَ لِمَنْ دَعَـاكَ مُفَتَّحَاتٌ وَخَزَائِنُكَ غَيْرُ مُغْلَقَاتٍ وَأَبْوَابُ رَحْمَتِكَ غَيْرُ مَحْجُوبَاتٍ وَفَوَائِدُكَ لِمَنْ سَأَلَكَهَا غَيْرُ مَحْظُورَاتٍ بَلْ هِيَ مَبْذُولَاتٌ ، أَنْتَ إِلهِيَ الْكَرِيمُ الَّذِي لَا تَرُدُّ سَائِلاً مِنَ الْمُؤْمِنِينَ سَأَلَكَ وَلَا تَحْتَجِبُ عَنْ أَحَدٍ مِنْهُمْ أَرَادَكَ ، لَا وَعِزَّتِكَ وَجَلَالِكَ لَا تَخْتَزِلُ حَوَائِجَهُمْ دُونَكَ ، وَلَا يَقْضِيهَا أَحَدٌ غَيْرُكَ ، اَللّهُمَّ قَدْ تَرَانِي وَوُقُوفِي وَذُلَّ مَقَامِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَعْلَمُ سَرِيرَتِي وَتَطَّلِعُ عَلَى مَا فِي قَلْبِي وَمَا

وفرمود از کلاغ سه چیز بیاموزید : پنهان داشتن آمیزش ، صبح زود به دنبال روزی رفتن وحرص بر مواظبت از خود وفـرار از خطرها .

(دعا در دل شـــب)

حضرت زین العابدین (ع) در دل شب که چشمان مردم بخواب بود این دعا را قرائت میکرد (پروردگارا ستارگان آسمانت چشمك میزنند وچشمـــان مخلوقهایت بخواب رفته است وصدای بندگان وحیواناتت بلند است درهای سلاطین بسته است ، ونگهبانان بر در کاخ آنها پاس میدهند واز دسترس حاجتمندان وامیدواران بدورند وتوای خدای زنده وقیوم نه خوابت گیرد ونـه چرتت برد وهیچ کاری ترا از کار دیگر غـافـل نمی ســازد درهای آسمانـت بروی دعاکنندگان گشوده ودر گنجینه های (احسان) تومسدود نشـده ، و بابـهای رحمتت بسته نگشته واحسانهای توازسائلان ممنوع نمیباشد .

توای خداوند کریم که نه سائلی رانومید میکنی ونه ازهیچ مؤمن که بـه درگاه توروی می آورد محجوبی ــ نه بعزّت وجلال خودت ــ ونه حاجـات

يُصْلِحُ بِهِ أَمْرَ آخِرَتِي وَدُنْيَايَ ، اللَّهُمَّ إِنَّ ذِكْرَ الْمَوْتِ وَهَوْلَ الْمُطَّلَعِ وَالْوُقُوفَ بَيْنَ يَدَيْكَ يُغَصِّصُنِي مَطْعَمِي وَمَشْرَبِي وَأَغَصَّنِي بِرِيقِي وَأَقْلَقَنِي عَنْ وِسَادِي وَمَنَعَنِي رُقَادِي ، كَيْفَ يَنَامُ مَنْ يَخَافُ بَيَاتَ مَلَكِ الْمَوْتِ فِي طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَطَوَارِقِ النَّهَارِ ، أَمْ كَيْفَ يَنَامُ الْعَاقِلُ وَمَلَكُ الْمَوْتِ لا يَنَامُ ، لا بِاللَّيْلِ وَلا بِالنَّهَارِ يَطْلُبُ قَبْضَ رُوحِي بِالْبَيَاتِ أَوْ فِي آنَاءِ السَّاعَاتِ » ، ثُمَّ يَسْجُدُ وَيُلْصِقُ خَدَّهُ بِالتُّرَابِ وَهُوَ يَقُولُ : « أَسْأَلُكَ الرَّوْحَ وَالرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عَنِّي حِينَ أَلْقَاكَ » .

وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِعَلِيٍّ عليه السلام فِي وَصِيَّتِهِ : يَا عَلِيُّ صَلِّ مِنَ اللَّيْلِ وَلَوْ قَدْرَ حَلَبِ شَاةٍ [وَبِالْأَسْحَارِ فَادْعُ ، لا تُرَدُّ لَكَ دَعْوَةٌ ، فَإِنَّ اللهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَقُولُ : « وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ » [1]] .

بندگان را بدیگری حواله میتمائی ، ونه کسی جزتو میتواند که حاجات ایشان را رواکند ، خداوندا وقوف وذلت وخشوع مرا درپیشگاه خود میبینی وازرزفای قلب نهفته های دلم آگاهی ، وآنچه راکه وسیله اصلاح دنیاوآخرت مراست میدانی ، خداوندا چون بیاد مرگ وقیامت وایستادن درپیشگاه حساب و محکمه عدل تومی افتم غذابکامم ناگوارمیشود وآب دهانم می‌خشکد ، وخواب ازچشمانم میرود ، چطوربخوابد کسیکه آمدن ملك الموت راشب وروزبه یاد دارد ، وعاقل چگونه میخوابد که ملك الموت نمی خوابد ، وبرای گرفتن جان اودرپی فرصت است) ، بعد ازاین دعابسجده رود وگونه برخاك نهد وبگوید : (ازتوبرای لحظه مرگ راحت وبرای روزدیدارت عفو وبخشش می‌خواهم) .

نبی اکرم (ص) دروصیت خود به علی علیه السلام فرمود ای‌علی: دردل شب نمازبخوان گرچه(چند دقیقه)باندازه‌دوشیدن بزی باشد که خداوندمتعال میفرماید : (استغفارکنندگان درسحرها . . آل‌عمران ــ ١٥) .

﴿ في دُعاءِ الوِتر ﴾

رُوِيَ عَنْ مَعْرُوفِ بْنِ خَرَّبُوذ ، عَنْ أَحَدِهِمَا يَعْنِي أَبَا جَعْفَرٍ أَوْ أَبَا عَبْدِ اللهِ عَلَيْهِمَا السَّلامُ قَالَ : قُلْ فِي قُنُوتِ الْوِتْرِ : « لا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ ، لا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ، سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرَضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، اللّٰهُمَّ أَنْتَ اللهُ نُورُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ اللهُ زَيْنُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ اللهُ جَمَالُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ اللهُ عِمَادُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ اللهُ قِوَامُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ اللهُ صَرِيخُ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَأَنْتَ اللهُ غِيَاثُ الْمُسْتَغِيثِينَ وَأَنْتَ اللهُ الْمُفَرِّجُ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ وَأَنْتَ اللهُ الْمُرَوِّحُ عَنِ الْمَغْمُومِينَ وَأَنْتَ اللهُ مُجِيبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَأَنْتَ اللهُ إِلٰهُ الْعَالَمِينَ وَأَنْتَ اللهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ اللهُ كَاشِفُ السُّوءِ وَأَنْتَ اللهُ الَّذِي بِكَ تُنْزَلُ كُلُّ حَاجَةٍ ، يَا اللهُ لَيْسَ يَرُدُّ غَضَبَكَ إِلَّا حِلْمُكَ وَلا يُنْجِي مِنْ عَذَابِكَ إِلَّا رَحْمَتُكَ وَلا يُنْجِي مِنْكَ إِلَّا التَّضَرُّعُ إِلَيْكَ ، فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ يَا إِلٰهِي رَحْمَةً تُغْنِينِي

(دعای نماز وتـــر)

ازامام (ع) : درقنوت نماز وتربگوید :(جزخداوندعلی وعظیـــم خدائی نیست ، ومنزّه است پروردگارآسمانهای هفتگانه وزمین های هفتگانه وآنچه درآنها ودربین آنهاست وپروردگارعرش عظیم ، خداوندا روشنی آسمان ها و زمین ازتوست وتوزینت آسمانها وزمینی وتوجمال آسمانها وزمینی ، وتکیه گاه آسمانها وزمینی ، وتو قوام آسمانها وزمینی ، وتوفریادرس فریادخواهانی وگره گشای گرفتارانی ، وزداینده غم ازدل غمدیدگانـــی ، واجابت‌کننده دعای مضطـّرانی ، وتو خدای جهانیانی ، وتورحمن ورحیمی ، وبرطرف کننده بدیهائی ، توآنخدایی‌که هرحاجتمندی بتوروی آرد ، خـــدا ونـد ا غضـب تـــو را جـــز حلم توبازنگرداند ، وازعذاب تو جزبرحمت تـــو نجاتی نباشد ، وازتوجز باتضرّع بدرگاه تو رستگاری بدست نیاید ، خداوندا ازجانب خودبرمن رحمت آر که ازرحمت دیگری بی‌نیاز باشم بآن قدرتت کـه همه رازنده میداری ومردگان رابرمی انگیزی پیش‌ازآنکه مرابیامرزی ومسرور د

بِهَا عَنْ رَحْمَةٍ مِنْ سِوَاكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي بِهَا أَحْيَيْتَ جَمِيعَ مَا فِي الْبِلَادِ وَبِهَا تَنْشُرُ مَيْتَ الْعِبَادِ وَلَا تُهْلِكْنِي غَمّاً حَتَّى تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي وَتُعَرِّفَنِي الْإِجَابَةَ فِي دُعَائِي وَارْزُقْنِي الْعَافِيَةَ إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي وَأَقِلْنِي عَثْرَتِي وَلَا تُشْمِتْ بِي عَدُوِّي وَلَا تُمَكِّنْهُ مِنْ رَقَبَتِي، اللَّهُمَّ إِنْ رَفَعْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَضَعُنِي وَإِنْ وَضَعْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُنِي وَإِنْ أَهْلَكْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَحُولُ بَيْنَكَ وَبَيْنِي أَوْ يَتَعَرَّضُ لَكَ فِي شَيْءٍ مِنْ أَمْرِي وَقَدْ عَلِمْتُ أَنْ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ ظُلْمٌ وَلَا فِي نَقِمَتِكَ عَجَلَةٌ، إِنَّمَا يَعْجَلُ مَنْ يَخَافُ الْفَوْتَ وَإِنَّمَا يَحْتَاجُ إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفُ وَقَدْ تَعَالَيْتَ عَنْ ذَلِكَ يَا إِلَهِي فَلَا تَجْعَلْنِي لِلْبَلَاءِ غَرَضاً وَلَا لِنَقِمَتِكَ نَصَباً، وَمَهِّلْنِي وَنَفِّسْنِي وَأَقِلْنِي عَثْرَتِي وَلَا تَبْتَلِيَنِّي بِبَلَاءٍ عَلَى أَثَرِ بَلَاءٍ فَقَدْ تَرَى ضَعْفِي وَقِلَّةَ حِيلَتِي، أَسْتَعِيذُ بِكَ اللَّيْلَةَ فَأَعِذْنِي وَأَسْتَجِيرُ بِكَ مِنَ النَّارِ فَأَجِرْنِي وَأَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ فَلَا تَحْرِمْنِي، ثُمَّ ادْعُ اللهَ بِمَا أَحْبَبْتَ وَاسْتَغْفِرِ اللهَ سَبْعِينَ مَرَّةً [وَأَكْثِرْ مِنَ الْاِسْتِغْفَارِ مَا اسْتَطَعْتَ] وَلْيَكُنْ فِيمَا

رحمتت قرار دهی ودعایم رااجابت کنی جانم رامگیر ، وعافیت وسعادت همیشگی راروزی من فرما ، وازلغزشها مصون وازشماتت دشمن محفوظم بدار ودشمن رابر من مسلط مگردان . خداوندا اگرتومرا ذلیل گردانی کیست که بتواند عزیزم کند ، واگرتومرا رفعت وبزرگی دهی کیست که بتواند پست وخوارم نماید واگربخواهی هلاکم سازی که میتواند مانع شود ، ودانسته ام که تودرکارها ستم نمیکنی ودرعذاب وانتقام شتاب نمی نمائی ، زیرا آنکس عجله دارد که میترسد فرصت ازدستش برود ، وآنکس بستم نیازمند است که ضعیف باشد وتوازاین هرده برتروبالاتری ، خداوندا مرادرمسیربلاهای خود قرارمده ، و هدف نقمت خود مگردان ، ومرا مهلت ده ، ولغزشهایم راببخش وبلاهای متوالی برمن مفرست که ازضعف وبیچارگیم آگاهی ، امشب بتوپناه میبرم خداوندا پناهم ده ، وازشر آتش بتوپناهنده میشوم مرادرکنف حمایت خود قرارده ، بهشت راازتومی طلبم ، مراازآن محروم مگردان .

پس ازخواندن این دعاهرچه می خواهی ازخدابخواه و ۷۰ بار استغفارکن وبگو : (خداوندا ازمظلمه های بسیاری که ازبندگان توبگردن

تقول هذا الاستغفار: «اللهم إني أستغفرك وأتوب إليك من مظالم كثيرة لعبادك عندي، فأيما عبد من عبيدك كانت له قبلي مظلمة ظلمتها إياه في بدنه أو عرضه أو ماله لا أستطيع أداء ذلك إليه ولا تحللتها منه فأرضه عني بما شئت وكيف شئت وأنت شئت وهبها لي، وما تصنع بعذابي يا رب وقد وسعت رحمتك كل شيء، وما عليك يا رب أن تكرمني برحمتك ولا تهني بعذابك وما ينقصك يا رب أن تفعل بي ما سألتك وأنت واجد لكل خير، اللهم إن استغفاري إياك مع إصراري للؤم وإن تركي الاستغفار لك مع سعة رحمتك لعجز، اللهم كم تتحبب إلي وأنت غني عني وكم أتبغض إليك وأنا إليك فقير، فسبحان من إذا وعد وفى وإذا توعد عفا».

﴿ دعاء الحزين ﴾

كان يدعو به علي بن الحسين عليهما السلام بعد صلاة الليل: «أناجيك يا موجود

من است استغفارميكنم وتوبه مينمايم ،وهربنده ايكه ازنظربدن ياآبرو يا مال بگردن من حق دارد كه نميتوانم آنرا اداءكنم وازاونيز حليت نخواسته ام بهرگونه كه ميدانى ازمن راضى كن ، وهرعوض كه ميدانى بوى عنايت فرما خداوندا ترا ازعذاب من چه سود كه رحمتت همه چيزرافراگرفته ، خداوند چه مانعى دارد كه به من احسان كنى ؟ وباعذابت خوارم نسازى خدايا اگرحاجتم را برآرى درتونقصانى پديد نيايد كه همهٔ خوبيها ازتوودرتوست خداوندا باتكرارمن گناهان راجاى ملامتست ، وترك استغفاربا رحمت وسيع توعجزاست ، خداوندا باآنكه ازمن بى نيازى چقدربمن محبت ميكنى وباآن نيازى كه من بتودارم چقدر اظهارگردنكشى مينمايم ، منزّه است خدائيكه به وعده هايش وفاميكند ولى ازوعده هاى عذابش صرفنظرمينمايد .

(دعاء حزين)

حضرت سجّاد (ع) : پس ازنمازشب دعاء حزين ميخواند :(اى خداى موجود درهمه جاباتومناجات ميكنم شايدبندايم گوش دهى ، كه جرمم

فِي كُلِّ مَكَانٍ لَعَلَّكَ تَسْمَعُ نِدَائِي فَقَدْ عَظُمَ جُرْمِي وَقَلَّ حَيَائِي ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَيَّ الْأَهْوَالِ أَتَذَكَّرُ وَأَيَّهَا أَنْسَى وَلَوْ لَمْ يَكُنْ إِلَّا الْمَوْتُ لَكَفَى ، كَيْفَ وَمَا بَعْدَ الْمَوْتِ أَعْظَمُ وَأَدْهَى ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ حَتَّى مَتَى وَإِلَى مَتَى أَقُولُ لَكَ الْعُتْبَى مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى ثُمَّ لَا تَجِدُ عِنْدِي صِدْقاً وَلَا وَفَاءً ، فَيَا غَوْثَاهُ ثُمَّ وَاغَوْثَاهُ بِكَ يَا اللهُ مِنْ هَوًى قَدْ غَلَبَنِي وَمِنْ عَدُوٍّ قَدِ اسْتَكْلَبَ عَلَيَّ وَمِنْ دُنْيَا قَدْ تَزَيَّنَتْ لِي وَمِنْ نَفْسٍ أَمَّارَةٍ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ، مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ إِنْ كُنْتَ رَحِمْتَ مِثْلِي فَارْحَمْنِي وَإِنْ كُنْتَ قَبِلْتَ مِثْلِي فَاقْبَلْنِي ، يَا قَابِلَ التَّوْبَةِ اقْبَلْنِي ، يَا مَنْ لَمْ أَزَلْ أَتَعَرَّفُ مِنْهُ الْحُسْنَى ، يَا مَنْ يُغَذِّينِي بِالنِّعَمِ صَبَاحاً وَمَسَاءً ارْحَمْنِي يَوْمَ آتِيكَ فَرْداً شَاخِصاً إِلَيْكَ بَصَرِي مُقَلَّداً عَمَلِي وَقَدْ تَبَرَّأَ جَمِيعُ الْخَلْقِ مِنِّي نَعَمْ وَأَبِي وَأُمِّي وَمَنْ كَانَ لَهُ كَدِّي وَسَعْيِي ، فَإِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي فَمَنْ يَرْحَمُنِي وَمَنْ يُؤْنِسُ فِي الْقَبْرِ وَحْشَتِي وَمَنْ يُنْطِقُ لِسَانِي إِذَا خَلَوْتَ بِعَمَلِي وَسَأَلْتَنِي عَمَّا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ

بسیار وشرمم اندک گشته . مولای من کدام وحشت را بخاطر آرم ؟ وکدام را از یاد ببرم ؟ که اگرغیرازمرگ چیزی نبود ، همان کافی بود . وحال آنکـــه منزل های بعد ازمرگ بزرگتروو‌حشتناکتراست . مولای من . مولای من ، تا کی پی درپی بگویم : خشنودی ورضای تورامیجویم‌ولی صدق ووفا ازمن‌نبینی خداوندا . وای وای ازهوسهائی که برمن غالب گشته وازدشمنی که چون‌سگ برمن حمله می آورد . وازدنیائی که‌برای فریبم خود آرائی نموده ، وازنفس اماره ایکه همواره مرا به بدی میخواند مگرآنکه رحمت تود ستم رابگیرد .

مولایم مولایم ، اگربه گناهکاری دیگرچون من رحمت آری بـر مـن رحمت آر ، واگرعصیان‌نگری‌گرچون مرابپذیری مرانیز بپذیر، ای پذیرنـده توبه ، مرابپذیر ، ای آنکه همیشه ازتوخوبی دیده ام ، ای آنکـه شب و روز ازنعمتهایت بهره مندم‌می سازی ، درآنروزی‌برمن‌رحمت آرکه تنها و بـا چشمان وحشتزده سربزیر دارم ونامه عملم بگردنم آویخته ومردم همه از مـن دوری وبیزاری میجویند بجان و الـدینم وقسم بآنکه سعی من برای اوسـت اگرتـوبرمن رحمت نیاوری که خواهدآورد . وچه کسی درقبرمونس‌من‌خواهد

مِنّي ، فَإِنْ قُلْتُ : نَعَمْ ، فَأَيْنَ الْمَهْرَبُ مِنْ عَدْلِكَ ؟ وَإِنْ قُلْتُ : لَمْ أَفْعَلْ ، قُلْتَ : أَلَمْ أَكُنِ الشّاهِدَ عَلَيْكَ ، فَعَفْوَكَ عَفْوَكَ [يا مَوْلايَ] قَبْلَ [أَنْ تَلْبَسَ الأَبْدانُ] سَرابِيلَ الْقَطِرانِ ، عَفْوَكَ عَفْوَكَ يا مَوْلايَ قَبْلَ أَنْ تَغُلَّ الأَيْدي إِلَى الأَعْناقِ ، يا أَرْحَمَ الرّاحِمينَ وَخَيْرَ الْغافِرينَ » .

﴿ دُعاءِ الاضْطِجاعِ ﴾

فَإِذا سَلَّمْتَ مِنْ رَكْعَتَيِ الْفَجْرِ فَاضْطَجِعْ عَلى يَمينِكَ مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ وَضَعْ خَدَّكَ الأَيْمَنَ عَلى يَدِكَ الْيُمْنى وَقُلْ : « اسْتَمْسَكْتُ بِعُرْوَةِ اللهِ الْوُثْقَى الَّتي لا انْفِصامَ لَها وَاعْتَصَمْتُ بِحَبْلِ اللهِ الْمَتينِ وَأَعوذُ بِاللهِ مِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ وَأَعوذُ بِاللهِ مِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالإِنْسِ ، رَبِّيَ اللهُ رَبِّيَ اللهُ رَبِّيَ اللهُ ، آمَنْتُ بِاللهِ ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ ، أَلْجَأْتُ ظَهْري إِلَى اللهِ ، فَوَّضْتُ أَمْري إِلَى اللهِ ، أَطْلُبُ حاجَتي مِنَ اللهِ ، لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلاّ بِاللهِ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ

بود ، آنگاه که بااعمالم به پیش توآیم واز اعمال من که برآنها بهترازمن آگاهی بازخواست بنمائی ؟ که اگراقرارکنم ازعدالت توبه که پناه برم ، واگرانکار نمایم علیه توشهادت داده‌ام ، پس خداوندا عفوتو ، عفوتو(را می‌طلبم)پیش ازآنکه لباسهای دوزخ رابرمن بپوشانی ، ای مولای من عفو ترامی طلبم پیش ازآنکه دستهایم بگردن غل گردد ، ای ارحم الراحمین وخیر الغافرین .

(دعا هنگام رفتن به بسترخواب)

چون نمازصبح راسلام دادی بدست راست وروبقبله بخواب وگونه راستت رابرروی دست راست بگذار وبگو : (مستمسك میشوم بریسمان محکم الهی که نادسستنی است وبریسمان محکم الهی چنگ میزنم ، وازفساق عرب وعجم بخداپناه میبرم ، وازشرّ فسّاق جنّ وانس بخداپناه میبرم پروردگار من خداست ... باوایمان دارم وبراوتوکل میکنم وبراوتکیه میکنم ، وکارم را بخدامی سپرم وحاجتم راازاومیخواهم ، وحول وقوه ای جزازجانب خداوجود

عَلَى اللهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْراً ، حَسْبِيَ اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ، اللّهُمَّ مَنْ أَصْبَحَ وَلَهُ حَاجَةٌ إِلَى مَخْلُوقٍ فَإِنَّ حَاجَتِي وَرَغْبَتِي إِلَيْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ ، الْحَمْدُ لِرَبِّ الصَّبَاحِ ، الْحَمْدُ لِفَالِقِ الإِصْبَاحِ ، الْحَمْدُ لِنَاشِرِ الأَرْوَاحِ ، الْحَمْدُ لِقَاسِمِ الْمَعَاشِ ، الْحَمْدُ لِجَاعِلِ اللَّيْلِ سَكَناً وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُسْبَاناً ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ، اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ فِي قَلْبِي نُوراً وَفِي بَصَرِي نُوراً وَعَلَى لِسَانِي نُوراً وَبَيْنَ يَدَيَّ نُوراً وَمِنْ خَلْفِي نُوراً وَعَنْ يَمِينِي نُوراً وَعَنْ شِمَالِي نُوراً وَمِنْ فَوْقِي نُوراً وَمِنْ تَحْتِي نُوراً وَأَعْظِمْ لِيَ النُّورَ وَاجْعَلْ لِي نُوراً أَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ وَلَا تَحْرِمْنِي نُورَكَ يَوْمَ أَلْقَاكَ ، وَاقْرَأْ « آيَةَ الْكُرْسِيِّ » وَ « الْمُعَوِّذَتَيْنِ » وَالْخَمْسَ الآيَاتِ مِنْ آلِ عِمْرَانَ « إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالأَرْضِ » إِلَى قَوْلِهِ « لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ » ، ثُمَّ اسْتَوِ جَالِساً وَسَبِّحْ تَسْبِيحَ [فَاطِمَةَ] الزَّهْرَاءِ عَلَيْهَا السَّلَامُ ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ مِائَةَ مَرَّةٍ ،

ندارد ، هرکه بخدا تکیه کند خداوند اوراکفایت نماید ، خداوند آنچه را بخواهد میکند وبرای هرچیز اندازه ای قرارداده ، نصرت خدا برای من کافی است واونیکو وکیلی است ، خدایا اگرهمه دست حاجت بسوی مخلوق تودراز کنند ، من روی نیازبتومیآورم ، که تراشریکی نیست ، سپاس خداوند بامداد را ، وسپاس خداوند برآرنده صبحگاه را ، وسپاس خداوند برانگیزنده ارواح را ، وشکرخداوند بخش کننده روزی را ، سپاس خداوندی را که شب راوسیلهآرامش وماه وخورشید راوسیلهوقت شناسی حساب قرارداد خداوند عزیزو داناست ، خداوندا برمحمد وآل اودرود فرست ودردلم نورقرارده و زبان ودیده امرا روشنی ده ، ودرجلووعقب وراست وچپ ، وبالای سرموجلوی پایم روشنی قرارده ، ونورخود را برمن بسیارگردان ، ومراچنان کن که دربین مردم بانورروشنی راه سپرم ، ودرروز ملاقات مراازنور محروم مدار) بعدازاین دعا (آیةالکرسی)و(معوذتین)وپنج آیهآخر آل عمران (انّ فی خلق السموات ....) رابخوان بعد بنشین وتسبیح حضرت فاطمه (ع) رابخوان وصدبار صلوات بفرست ، که هرکس بین دورکعت نماز نافله صبح ونمازصبح صد بار

فإنّه رُوِيَ أنّ مَنْ صَلّى عَلى مُحمّدٍ وآلِه مائةَ مَرّةٍ بَيْنَ رَكْعَتَي الفَجْرِ وَرَكْعَتي الغَداةِ وَقَى اللهُ وَجْهَهُ حَرّ النّارِ. وَمَنْ قالَ مائةَ مَرّةٍ: «سُبْحانَ رَبِّيَ العَظيمِ وَبِحَمْدِهِ، أسْتَغْفِرُ اللهَ رَبّي وَأتُوبُ إلَيْهِ» بَنَى اللهُ لَهُ بَيْتاً فِي الجَنّةِ. وَمَنْ قَرَأَ إحْدى وَعِشْرينَ مَرّةً: «قُلْ هُوَ اللهُ أحَدٌ» بَنَى اللهُ لَهُ بَيْتاً فِي الجَنّةِ. وَمَنْ قَرَأها أرْبَعينَ مَرّةً غَفَرَ اللهُ لَهُ. وَقُلْ: «اللّهُمّ افْتَحْ لي بابَ الأمْرِ الّذي فيهِ اليُسْرُ وَالعافِيَةُ، اللّهُمّ هَيِّئْ لي سَبيلَهُ وَبَصِّرْني مَخْرَجَهُ، اللّهُمّ وَإنْ قَضَيْتَ لِأحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ مَقْدُرَةً عَلَيَّ بِسُوءٍ فَخُذْهُ عَنّي مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمينِهِ وَعَنْ شِمالِهِ وَمِنْ تَحْتِ قَدَمَيْهِ وَمِنْ فَوْقِ رَأْسِهِ وَاكْفِنيهِ بِما شِئْتَ»، وَقُلْ سَبْعَ مَرّاتٍ: «بِسْمِ اللهِ الرّحْمنِ الرّحيمِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوّةَ إلّا بِاللهِ العَلِيِّ العَظيمِ». ثُمّ اسْجُدْ بَعْدَ الاضْطِجاعِ أوْ قَبْلَهُ بَعْدَ رَكْعَتَي الفَجْرِ وَقُلْ في سُجُودِكَ: «يا خَيْرَ المَسْؤولينَ وَيا أجْوَدَ المُعْطينَ صَلِّ عَلى مُحَمّدٍ وَآلِ مُحَمّدٍ وَاغْفِرْ لي وَارْحَمْني وَارْزُقْني وَارْزُقْ عِيالي من فضلك إنك ذو فضل عظيم».

صلوات فرستد خداوند اورا ازآتش دوزخ درامان دارد، وهرکه صد بار (سبحان ربّی العظیم وبحمده، استغفرالله ربّی واتوب الیه) گوید، خداوند در بهشت برایش خانه ای بسازد، وهرکه یازده بار (قل هوالله) رابخواند خدا نیز دربهشت خانه ای برایش بسازد وهرکه ۴۰ بارآنرابخواند خداوندش بیامرزد، وبگو (خداوندا درهای اموری را که درآن عافیت وآسانی است برویم بگشا، خداوندا راه آنها رابرایم آسان گردان وبرانجام آنها بصیرتم ده، خدایا اگر برای مخلوقی مقدّرکرده ای که برمن قدرت وتسلط سوئی یابد، اکنون جلویش را ازهرسو جلو وعقب وراست وچپ وبالا وپائین بگیر، وچنانکه خواهی مرا کفایت کن، وهفت بار بگو: (بسم الله الرحمن الرحیم، ولاحول ولاقوّة الا بالله العلی العظیم)، سپس بعد یا قبل ازرفتن به بستر وبعد ازدورکعت نماز فجر سجده کن، ودرسجده بگو: (ای بهترین سؤال شوندگان، وسخی ترین بخشندگان، برمحمد وآلش صلوات بفرست، ومرا ببخشای وبرمن رحم کن، ومرا وعائله امرا ازفضل خودت روزی ده که تو دارای فضل بس بزرگی).

وَيُسْتَحَبُّ أَنْ يَدْعُوَ لِإِخْوَانِهِ الْمُؤْمِنِينَ فِي سُجُودِهِ وَيَقُولُ : « اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ وَاللَّيَالِي الْعَشْرِ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلٰهَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَ كُلِّ شَيْءٍ وَخَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْعَلْ بِي وَبِفُلَانٍ وَفُلَانٍ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِنَا مَا نَحْنُ أَهْلُهُ، فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ » . ثُمَّ تَوَجَّهْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَإِنَّ صَلَاةَ الْفَرِيضَةِ فِي الْمَسْجِدِ أَفْضَلُ وَصَلَاةَ النَّوَافِلِ فِي الْبَيْتِ أَفْضَلُ .

﴿ فِي دُخُولِ الْمَسْجِدِ وَالْقَوْلِ عِنْدَهُ ﴾

رُوِيَ عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قَالَ : مَنْ مَشَى إِلَى الْمَسْجِدِ لَمْ يَضَعْ رِجْلَيْهِ عَلَى رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا سَبَّحَتْ لَهُ إِلَى الْأَرَضِينَ السَّابِعَةِ .

وَفِي التَّوْرَاةِ مَكْتُوبٌ : « بَشِّرِ الْمَشَّائِينَ فِي الظُّلُمَاتِ إِلَى الْمَسَاجِدِ بِالنُّورِ السَّاطِعِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ » .

قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله : قَالَ اللهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى : « أَلَا إِنَّ بُيُوتِي فِي الْأَرْضِ الْمَسَاجِدُ

ومستحب است که برای برادران مؤمن خود دعا کند وبگوید : (خداوند آفریدگار روشنی صبحگاهان وشبهای دهگانه ، وشفع ووتروشب آنگاه که درآید وآفریدگار هرچیز وخداوند هرچیزومالك هرچیزوخالق هرچیز برمحمد وآلش درود فرست ، بامن وفلان ... چنان کن که سزاوارخدائی تست وبامابه آنچه سزاواریم رفتارمکن که تواهل تقوی ومغفرتی) بعد بـه مسجد رود کـه نماز واجب در مسجد افضل است و نمازمستحب در خانه بهتراست .

(ورود به مسجد وگفتاردرمسجد)

ازامام ششم (ع) : هرکه بسوی مسجد میرود پایش رابرهیچ خشك وتری نمی گذارد مگرآنکه تاهفتمین زمین برایش تسبیح کنند .

درتوراتست که : آنان راکه درتاریکی شب بمسجد میروند بروشنی بشارت دهید .

تُضيءُ لِأَهلِ السَّماءِ كَما تُضيءُ النُّجومُ لِأَهلِ الأَرضِ ، أَلا طُوبى لِمَن كانَتِ المَساجِدُ بُيُوتَهُ ، أَلا طُوبى لِعَبدٍ تَوَضّأَ في بَيتِهِ ثُمَّ زارَني في بَيتي ، أَلا إِنَّ عَلَى المَزُورِ كَرامَةَ الزّائِرِ ، أَلا بَشِّرِ المَشّائِينَ في الظُّلُماتِ إِلَى المَساجِدِ بِالنُّورِ السّاطِعِ يَومَ القِيامَةِ ، فَإِذا دَخَلتَ المَسجِدَ فَقَدِّمْ رِجلَكَ اليُمنى وَقُلْ : « بِسمِ اللهِ وَبِاللهِ وَمِنَ اللهِ وَإِلَى اللهِ وَخَيرُ الأَسماءِ كُلِّها للهِ تَوَكَّلتُ عَلَى اللهِ لا حَولَ وَلا قُوَّةَ إِلّا بِاللهِ ، اللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافتَحْ لي أَبوابَ رَحمَتِكَ وَتَوبَتِكَ وَأَغلِقْ عَنّي أَبوابَ مَعصِيَتِكَ وَاجعَلني مِن زُوّارِكَ وَعُمّارِ مَساجِدِكَ وَمِمَّن يُناجيكَ بِاللَّيلِ وَالنَّهارِ وَمِنَ الَّذينَ هُم في صَلاتِهِم خاشِعُونَ وَادحَرْ عَنّي الشَّيطانَ الرَّجيمَ وَجُنُودَ إِبليسَ أَجمَعينَ » ، ثُمَّ اقرَأْ « آيَةَ الكُرسي » وَ « المُعَوِّذَتَينِ » وَسَبِّحِ اللهَ سَبعاً وَاحمِدِ اللهَ سَبعاً وَكَبِّرِ اللهَ سَبعاً وَهَلِّلِ اللهَ سَبعاً ، ثُمَّ قُلْ : « اللّهُمَّ لَكَ الحَمدُ عَلى ما هَدَيتَني

ومناجات کنندگان شب وروز وازخاشعان درنمازقرارده وشیطان رجیم‌وسپاه ابلیس راازمن دورکن بعدآیة‌الکرسی و(معوّذتین) رابخوان وخدا را هفت بارتسبیح وتکبیر وتهلیل وحمدگوی بعدبگوخداوندا حمدبرای تست که مراهدایت کردی وفضیلت دادی وشرافت بخشیدی وترابرگرفتاریها و امتحانهای خوبی که (برای تکامل من) دچارم گردانیده‌ای سپاس‌میگویم

پیغمبراکرم فرمود : خداوند متعال میفرماید : مساجد زمین خانه های من است ، که برای آسمانیان میدرخشد ،چنانکه ستارگان‌برای اهل زمین .خوش‌بحال آنکس‌که مساجدخانه اوست، خوشابحال بنده‌ایکه‌در خانه خود وضومیسازدودرخانه من مرازیارت مینماید ، بدانکه برزیارت شونده است که زائر خود راگرامی دارد آنانکه درتاریکی بمساجدروی می آورند در قیامت بآنان نوربسیارداده خواهد شد.موقع ورود به مسجداول پای راست رابمسجدبگذار وبگو : (بنام خدا وبیاری خدا وازخداوبسوی خدا ، و بهترین اسماء برای خداست برخداتوکّل میکنم وهیچ حول وقوّه‌ای جز از طرف اونیست..خداوندابرمحمد وآلش درودفرست ودرهای رحمت وتوبه‌ات را برویم بگشا ودرهای گناه رابرویم ببند ومرا اززائران خود وبناکنندگان‌مسجدها

وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا فَضَّلْتَنِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا تَرْزُقُنِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ بَلَاءٍ حَسَنٍ أَبْلَيْتَنِي ، اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ صَلَاتِي وَدُعَائِي وَطَهِّرْ قَلْبِي وَاشْرَحْ صَدْرِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ » . وَلَا تَجْلِسْ فِي الْمَسْجِدِ حَتَّى تُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ تَحِيَّةَ الْمَسْجِدِ وَإِنْ لَمْ تَكُنْ صَلَّيْتَ رَكْعَتَيِ الْفَجْرِ أَجْزَاكَ أَدَاؤُهُمَا عَنِ التَّحِيَّةِ .

﴿ فِي الْقَوْلِ عِنْدَ التَّوَجُّهِ إِلَى الْقِبْلَةِ ﴾

« اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَرِضَاكَ طَلَبْتُ وَثَوَابَكَ ابْتَغَيْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْتَحْ مَسَامِعَ قَلْبِي لِذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَثَبِّتْنِي عَلَى دِينِكَ وَلَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ » .

﴿ فِي الْقَوْلِ عِنْدَ سَمَاعِ الْأَذَانِ ﴾

إِذَا قَالَ الْمُؤَذِّنُ : « اللهُ أَكْبَرُ » فَقُلْ مِثْلَ ذَلِكَ ، وَإِذَا قَالَ : « أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللهِ » فَقُلْ : « وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً

خداوندا نماز ودعایم راقبول فرما ودلم راپاك كن وشرح صدرم ده ومراتوبه عنایت فرما که توتوبه دهنده ورحیمی) ودرمسجد منشین مگرآنکه قبلا دورکعت نماز تحیت بجای آری واگرنماز صبح رانخوانده باشی آن رابخوان که بجای نماز تحیت نیز حساب میشود

(چون روبقبله کنی بخوان)

خداوندا بتوتوجه میکنم ، وخشنودی ترامیجویم ، وبه ثواب توامید دارم ، وبتو ایمان آورده ام وبرتوتوکل میکنم ، خداوندا برمحمد وآلش درود فرست ، ودلم رابیاد خودبدار ، وبردینت استوارم نگهدار ، وقلبم را پس ازهدایت تیره مساز ، وازجانب خودبرمن رحمتی بزرگ فرست که تو بسیار بخشنده ای .

(دعادر وقت شنیدن اذان)

چون موذن الله اکبرگوید ، تو هم تکبیرگوی ، وچون (اشهد ان

رَسُولُ اللهِ ، أَكْتَفِي بِهَا عَنْ كُلِّ مَنْ أَبَىٰ وَجَحَدَ وَأُعِينُ بِهَا مَنْ أَقَرَّ وَشَهِدَ » وَقَدْ رُوِيَ أَنَّ الْمُؤَذِّنَ إِذَا قَالَ : « أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللهِ » فَقُلْ : « صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ ، اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ عَمَلِي بِرّاً وَمَوَدَّةَ آلِ مُحَمَّدٍ فِي قَلْبِي مُسْتَقِرّاً وَأَدِرَّ عَلَيَّ الرِّزْقَ دَارّاً » وَإِذَا قَالَ : « حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ وَحَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ » فَقُلْ : « لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ » .

وَرُوِيَ أَنَّ مَنْ سَمِعَ الْأَذَانَ فَقَالَ كَمَا يَقُولُ الْمُؤَذِّنُ زِيدَ فِي رِزْقِهِ .

﴿ فِي الْقَوْلِ عِنْدَ طُلُوعِ الْفَجْرِ ﴾

إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ وَنَظَرْتَ إِلَيْهِ فَقُلْ وَأَنْتَ رَافِعٌ رَأْسَكَ إِلَى السَّمَاءِ : « اَللّٰهُمَّ أَنْتَ رَبُّنَا وَوَلِيُّنَا وَصَاحِبُنَا فَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَفَضَّلْ عَلَيْنَا بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَأَنْقِذْنَا مِمَّا نَحْنُ أَهْلُهُ ، اَللّٰهُمَّ بِنِعْمَتِكَ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ فَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَتِمَّهَا عَلَيْنَا » ، ثُمَّ قُلْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ : « عَائِذاً بِاللهِ مِنَ النَّارِ » ، ثُمَّ قُلْ : « يَا فَالِقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا أَرَىٰ وَمُخْرِجَهُ

لا اله الا الله واشهد ان محمداً ...) گويد ، بگو : (من نيز گواهی ميدهم به لا اله الا الله وبه رسالت محمد (ص) وبوسيلهٔ اين گواهی ازهركس كه آنرا انكاركند خود راحفظ ميكنم ، وبآنها هركه راكه اقرار به آنها دارد يارى مينمايم) روايت است كه وقتی مؤذّن گويد : (اشهد ان محمداً ...) بگو : صلی الله عليه وآله الطاهرين ، خداوندا علمم رانيكوگردان وموّدت آل محمّد (ص) راد ردلم مستقّربدار ، وروزی رابرمن فراوان كن ، وچون گويد (حيّ علی الصلوة وحيّ علی الفلاح) بگو : لاحول ولاقوة الّا بالله العلی العظيم .

(دعا د روقت طلوع فجر)

چون فجرطالع شد وبآن نظركردی سربآسمان بلند كن وبگو : (بار خدايا توپروردگارما وولیّ واختيا ردارما ، وصاحب مائی ، پس برمحمد وآلش درود بفرست ، وبآنچه سزاوار خدايی توست برما تفضّل كن ، وازآنچه ما سزاوارآنيم نجات ده ، خداوندا خوبيها به نعمت توكامل شود ، پس برمحمد وآلش درود

مِنْ حَيْثُ أَرى صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ أَوَّلَ يَوْمِنا هذا صَلاحاً وَأَوْسَطَهُ فَلاحاً وَآخِرَهُ نَجاحاً » ، ثُمَّ قُلْ : « سُبْحانَ اللهِ فالِقِ الإِصْباحِ ، سُبْحانَ اللهِ رَبِّ المَساءِ وَالصَّباحِ ، اَللّهُمَّ صَبِّحْ آلَ مُحَمَّدٍ بِبَرَكَةٍ وَعافِيَةٍ وَسُرُورٍ وَقُرَّةِ عَيْنٍ وَرِزْقٍ واسِعٍ ، اَللّهُمَّ صَبِّحْني وَأَهْلي بِبَرَكَةٍ وَعافِيَةٍ وَسُرُورٍ وَقُرَّةِ عَيْنٍ وَرِزْقٍ واسِعٍ ، اَللّهُمَّ إِنَّكَ تُنْزِلُ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهارِ ما تَشاءُ فَأَنْزِلْ عَلَيَّ وَعَلى أَهْلِ بَيْتي مِنْ بَرَكَةِ السَّمواتِ وَالأَرْضِ رِزْقاً واسِعاً تُغْنِيني بِهِ عَنْ جَميعِ خَلْقِكَ » .

﴿ فِي القَوْلِ عِنْدَ الأَذانِ ﴾

« اَللّهُمَّ إِنّي أَسْأَلُكَ بِإِقْبالِ نَهارِكَ وَإِدْبارِ لَيْلِكَ وَحُضُورِ صَلاتِكَ وَأَصْواتِ دُعائِكَ وَتَسْبيحِ مَلائِكَتِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَتُوبَ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوّابُ الرَّحيمُ » .

بفرست ، وآنها را برما کامل گردان » بعد سه باربگو : (ازآتش دوزخ بخدا پناه میبرم) بعد بگو : شکافنده فجرآنچنانکه من میدانم ، وبرآورنده فجرازجا یی که میبینم ، برمحمد وآل او درود بفرست ، درامروزاوّل روزم راصلاح ووسط آنرا رستگاری وآخرآنرا بپیروزی قرارده) پس بگو : (منزّهاست خداوند شکافنده صبح ، منزّهاست خداوند شب وروز ، خداوندا صبح رابرآل محمد (ص) بابرکت وعافیت وخوشی وروزی وسیع قرارده ، خداوندا توهرچه بخواهی درشب وروز فرومیفرستی ، پس برای من وخانواده ام ازبرکات زمین وآسمانها روزی وسیعی بفرست که بوسیله آن مراازهمه خلق تو بی نیازگردانی) .

(دعاء هنگام شنیدن اذان)

خداوندا تورابه آمدن روزورفتن شب هنگام نماز ، وآوای دعاکنندگان وتسبیح فرشتگانت درخواست میکنم که برمحمد وآلش درود بفرست ، ومرا ، توبه موفّق فرماکه توتوبه دهنده وبخشاینده ای .

﴿فيما بين الأذان والإقامة﴾

فإذا فرغت من الأذان فاسجد وقل : « لا إله إلا أنت ربي سجدت لك خاشعاً خاضعاً ذليلاً ، فصلّ على محمد وآل محمد واغفر لي وارحمني وتب عليّ إنك أنت التواب الرحيم » .

﴿دعاء آخر﴾

« اللهم اجعل قلبي باراً ورزقي داراً وعملي ساراً وعيشي قاراً واجعل لي عند قبر نبيك صلواتك عليه وآله مستقراً وقراراً » .

وقال النبي صلى الله عليه وآله : ساعتان يفتح فيهما أبواب السماء وقلما ترد فيهما دعوة : عند الأذان بالصلاة والصف في سبيل الله .

﴿في القول بعد السجدة﴾

فإذا رفعت رأسك من السجود فقل : « سبحان من لا تبيد معالمه ، سبحان من

(دعا بين اذان واقامه)

پس ازفراغت ازاذان سجده کن وبگو : (ای پروردگارم که جزتوخدایی نیست ، برای توباحالت خضوع وخشوع وذلت سجده میکنم پس برمحمّد و آلش صلوات بفرست ومرا مشمول رحمت ومغفرت خود قرارده ومراتوبه ده که تو بهترین توبه دهندگان ورحمت آورندگانی .

(دعائی دیگر)

بمن قلب سالم وروزی فراوان وزندگی روشن عنایت کن ، برایم درجوار قبرپیامبرخود قرارگاهی قرارده پیغمبر(ص) فرمود : دووقت درهای آسمان باز ودعامستجاب شود ، آنگاه که بانگ اذان بلند شود وآنگاه کهاعلام بسیج شود برای جهاد .

(دعابعد ازسجده)

چون سرازسجده برداری بگو : (منزّه خدائیکه آثارقدرتش پایان

لا يَنْسى مَنْ ذَكَرَهُ ، سُبْحانَ مَنْ لا يُخَيِّبُ سائِلَهُ ، سُبْحانَ مَنْ لَيْسَ لَهُ حاجِبٌ يُغْشى وَلا بَوّابٌ يُرْشى وَلا تَرْجُمانٌ يُناجى ، سُبْحانَ مَنِ اخْتارَ لِنَفْسِهِ أَحْسَنَ الْأَسْماءِ ، سُبْحانَ مَنْ فَلَقَ الْبَحْرَ لِمُوسى عليه السلام ، سُبْحانَ مَنْ لا يَزْدادُ عَلى كَثْرَةِ الْعَطاءِ إِلّا كَرَماً وَجُوداً ، سُبْحانَ مَنْ هُوَ هٰكَذا وَلا هٰكَذا غَيْرُهُ » .

﴿ في فَضْلِ الصَّلاةِ ﴾

عَنْ أَبي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قالَ : قالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله : ما مِنْ صَلاةٍ يَحْضُرُ وَقْتُها إِلّا نادى مَلَكٌ بَيْنَ يَدَيِ النّاسِ : « أَيُّهَا النّاسُ قُومُوا إِلى نيرانِكُمُ الَّتي أَوْقَدْتُمُوها عَلى ظُهُورِكُمْ فَاطْفَؤُوها بِصَلاتِكُمْ » .

عَنِ ابْنِ أَبي يَعْفُورٍ قالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه السلام : إِذا صَلَّيْتَ صَلاةً فَصَلِّها لِوَقْتِها صَلاةَ مُوَدِّعٍ يَخافُ أَنْ لا يَعُودَ إِلَيْها أَبَداً ثُمَّ اصْرِفْ بِبَصَرِكَ إِلى مَوْضِعِ سُجُودِكَ فَلَوْ تَعْلَمُ مَنْ عَنْ يَمينِكَ وَشِمالِكَ لَأَحْسَنْتَ صَلاتَكَ ، وَاعْلَمْ أَنَّكَ قُدّامَ مَنْ يَراكَ وَلا تَراهُ .

عَنْهُ عليه السلام قالَ : لِلْمُصَلّي ثَلاثُ خِصالٍ : إِذا قامَ في صَلاتِهِ يَتَناثَرُ الْبِرُّ عَلَيْهِ مِنْ

ندارد ، وهیچ کس‌را فراموش‌نمیکند ، وسائل را محروم برنمیگرداند ، منزّه خدائیکه حاجبی وپرده داری ندارد ودربانیکه پاسداری‌کند ورشوه بگیرد ، وترجمانی تا با او مناجات کند ، منزّه خدائیکه برای خود بهترین اسماء را برگزید منزّه‌خدائی که دریا را برای موسی بشکافت وبخشش‌زیاد جز برجود و کرمش نیفزاید ، منزّه خدائیکه چنین است وکسی جز او چنان نباشد .

(درفضیلت نماز)

ازامام ششم (ع) پیغمبر(ص) فرمود : هیچ نمازی وقتش‌فرا نمیرسد مگرآنکه ملکی ندامی کند :(ای مردم برخیزید برای آتشهائیکه (باگناه)برای خود افروخته اید ، وآنهارا با اداء نمازخاموش سازید) .

ازامام ششم (ع) : چون خواهی نماز بخوانی مانند کسی‌بخوان که با نمازوداع میکند ، چنانچه که گویا دیگرپس ازآن به نمازی موّفق‌نخواهی شد ، وچشمت رابجای سجده بدوز ، که اگربدانی چه کسی‌درچپ وراست

أَعْنَانِ السَّمَاءِ إِلَىٰ مَفْرِقِ رَأْسِهِ، وَتَحُفُّ بِهِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ تَحْتِ قَدَمَيْهِ إِلَىٰ أَعْنَانِ السَّمَاءِ وَمَلَكٌ يُنَادِي: أَيُّهَا الْمُصَلِّي لَوْ تَعْلَمُ مَنْ تُنَاجِي مَا انْفَتَلْتَ.

وَعَنْهُ عليه السلام قَالَ: مَنْ صَلَّىٰ رَكْعَتَيْنِ يَعْلَمُ مَا يَقُولُ فِيهِمَا انْصَرَفَ وَلَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ ذَنْبٌ إِلَّا غَفَرَ لَهُ.

عَنْ عَلِيٍّ عليه السلام قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله: رَكْعَتَانِ خَفِيفَتَانِ فِي تَدَبُّرٍ خَيْرٌ مِنْ قِيَامِ لَيْلَةٍ.

عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قَالَ: إِذَا اسْتَفْتَحَ الْعَبْدُ صَلَاتَهُ أَقْبَلَ اللهُ عَلَيْهِ بِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَوَكَّلَ بِهِ مَلَكاً يَلْتَقِطُ الْقُرْآنَ مِنْ فِيهِ الْتِقَاطاً، فَإِنْ أَعْرَضَ عَنْ صَلَاتِهِ أَعْرَضَ عَنْهُ وَوَكَّلَهُ إِلَى الْمَلَكِ، وَإِنْ أَقْبَلَ عَلَىٰ صَلَاتِهِ بِكُلِّهِ أَقْبَلَ اللهُ عَلَيْهِ بِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ حَتَّىٰ تَرْفَعَ صَلَاتَهُ

تواست خوب نمازخواهی کرد . ویدانکه تودربرابرکسی ایستاده‌ای که تورا می بیند وتواورانمی بینی.

ازآنحضرت (ع): برای نمازگزارسه چیزاست: چون به‌نماز ایستد خوبیها ازاطراف آسمان برسرش فرودآید . وملائکه اززمین تافرازآسمانها پر میشوند وملکی فریادمیکند: ای نمازگزاراگربدانیکه باچه کسی مناجات میکنی هرگزغفلت نخواهی کرد.

وازآنحضرت (ع): هرکه دورکعت نمازگزارد ودرنمازحضورقلب داشته باشد ومتوجه باشدکه چه میگوید . ازنمازکه فارغ شود برای اوگناهی نیامرزیده نماند.

نبی اکرم (ص) فرمود: دورکعت مختصرباتدبربهتراست ازیک شب تاصبح نمازخواندن باغفلت بی حضورقلب.

ازامام ششم (ع): چون بنده‌ای روی بنمازآرد خداوند نیزبه او روی آورد وملکی برری گماشته شود . که‌قرآن راازدهانش فراگیرد . واگردر نمازفکرش بغیرخدا متوجه باشد خداونداز اوروی میگرداند وبه آن ملک واگذارش میکند . واگر باتمام وجود به خداتوجه کند . خداوند باهمه

كامِلَةً وَإِذَا سَهَا فِيهَا أَوْ غَفَلَ أَوْ شُغِلَ بِشَيْءٍ غَيْرِهَا رُفِعَ مِنْ صَلاتِهِ بِقَدْرِ مَا أَقْبَلَ عَلَيْهِ مِنْهَا وَلا يُعْطَى القَلْبُ الغَافِلُ شَيْئاً .

عَنْهُ عليه‌السلام قَالَ : فَضْلُ الوَقْتِ الأَوَّلِ عَلَى الأَخِيرِ خَيْرٌ لِلْمُؤْمِنِ مِنْ وَلَدِهِ وَمَالِهِ .

وَعَنْهُ عليه‌السلام أَيضاً قَالَ: فَضْلُ الوَقْتِ الأَوَّلِ عَلَى الأَخِيرِ كَفَضْلِ الآخِرَةِ عَلَى الدُّنيَا .

﴿ فِي الذِّكْرِ بَعْدَ الفَجْرِ ﴾

عَنِ الحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلامُ قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ عليه‌السلام يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى‌الله‌عليه‌وآله : أَيُّمَا امْرِىءٍ مُسْلِمٍ جَلَسَ فِي مُصَلاّهُ الَّذِي صَلَّى فِيهِ الفَجْرَ يَذْكُرُ اللهَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ كَانَ لَهُ مِنَ الأَجْرِ كَحَاجِّ بَيْتِ اللهِ وَغُفِرَ لَهُ مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِهِ وَإِنْ جَلَسَ فِيهِ حَتَّى تَكُونَ سَاعَةٌ تَحِلُّ فِيهَا الصَّلاةُ فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ أَوْ أَرْبَعاً غُفِرَ لَهُ مَا سَلَفَ مِنْ ذَنْبِهِ وَكَانَ لَهُ مِنَ الأَجْرِ كَحَاجِّ بَيْتِ اللهِ .

عَنْ جَابِرٍ ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عليه‌السلام قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى‌الله‌عليه‌وآله : قَالَ اللهُ جَلَّ

عظمت خود به اوروی کند تا نمازش بالا رود . واگر در نماز گرفتار سهو وغفلت گردد ویافکرش به چیزی متوجه شود آنقدر از نمازش که با توجه وحضور قلب بوده بالا رود و به دل غافل چیزی عطا نشود .

از آنحضرت (ع) : ارزش وفضیلت نماز اول وقت برای مؤمن از همه مال وفرزندش بیشتر است .

واز آنحضرت (ع) : برتری نماز اول وقت بر نماز آخر وقت مثل برتری آخرت بر دنیا است .

(ذکر بعد از فجر ـ بامداد)

پیغمبر (ص) فرمود : هر مسلمانیکه پس از نماز صبح تا طلوع آفتاب در سجاده بنشیند وذکر خدا گوید ، ثواب حج برایش نوشته شود ، وگناهان گذشته اش آمرزیده شود . واگر بنشیند تا ساعتی که نمازی در آن وارد است فرارسد ، ودو یا چهار رکعت نماز گزارد ، گناهان گذشته اش بخشیده گردد وثواب حج برایش منظور شود .

جَلالُهُ: «یا ابنَ آدَمَ أُذکُرنی بَعدَ الغَداةِ ساعَةً وَبَعدَ العَصرِ ساعَةً أکفِکَ ما أهَمَّکَ».

﴿فیما یَختَصُّ بِتَعقیبِ صَلاةِ الفَجرِ﴾

إذا سَلَّمتَ مِن فَریضَةِ الصُّبحِ کَبِّر ثَلاثَ مَرّاتٍ وَقُل: «لا إلهَ إلّا اللهُ إلهاً واحِداً وَنَحنُ لَهُ مُسلِمونَ، لا إلهَ إلّا اللهُ إلهاً واحِداً وَنَحنُ لَهُ مُخلِصونَ، لا إلهَ إلّا اللهُ وَلا نَعبُدُ إلّا إیّاهُ مُخلِصینَ لَهُ الدّینَ وَلَو کَرِهَ الکافِرونَ، لا إلهَ إلّا اللهُ رَبُّنا وَرَبُّ آبائِنَا الأوَّلینَ، لا إلهَ إلّا اللهُ وَحدَهُ وَحدَهُ أنجَزَ وَعدَهُ وَنَصَرَ عَبدَهُ وَأعَزَّ جُندَهُ وَغَلَبَ الأحزابَ وَحدَهُ فَلَهُ المُلکُ وَلَهُ الحَمدُ یُحیی وَیُمیتُ وَهُوَ حَیٌّ لا یَموتُ بِیَدِهِ الخَیرُ وَهُوَ عَلی کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ، اللّهُمَّ اهدِنی لِمَا اختُلِفَ فیهِ مِنَ الحَقِّ بِإذنِکَ إنَّکَ تَهدی مَن تَشاءُ إلی صِراطٍ مُستَقیمٍ» ثُمَّ

ازامام پنجم (ع): پیغمبر(ص) فرمود: خداوندعزّوجل فرمود ای پسرآدم پس از بامداد ساعتی بیاد من ودرعبادت من بسر آرو بعدازعصر نیزمراساعتی یاد کن، تاخواسته هایت راکفایت کنم.

(تعقیبات مخصوص نماز صبح)

پس ازنمازصبح سه بارتکبیرگوی وبگو: (جزالله خداوندواحد خداوندی نیست وماتسلیم اوییم. نیست خداوندی جزالله وجزاوکسی را نپرستیم، ودربرابراوبااخلاصم که این ازآن اوست. گرچه کافران اکراه داشته باشند. جزالله خدائی نیست که پروردگارماوپدران گذشتهٔ ماست. جزالله خدائی نیست که یگانه است. وروعده اش راوفاکرد وبنده اش رایاری نمود ولشکرش راغالب گردانید، وبه تنهائی بر احزاب غالب گشت سلطنت عالم وحمد مخصوص اوست. خداوند یکه زنده میکند، ومیمیراند. وخود زنده ونمردنی است. وبرهرچیزی تواناست. خداوندادرآنچه مورد اختلاف است مرابخواست خود هدایت فرماکه هرکه رابخواهی براه راست هدایت میکنی) بعدسه باربگو: خداوندی راکه جزا و خدائی نیست

قُلْ ثَلاثَ مَرّاتٍ : « أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لا إِلهَ إِلاّ هُوَ الحَيُّ القَيُّومُ ذا الجَلالِ وَالإِكْرامِ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ » ، ثُمَّ قُلْ : « اللّهُمَّ اهْدِنِي مِنْ عِنْدِكَ وَأَفِضْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَانْشُرْ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكاتِكَ ، سُبْحانَكَ لا إِلهَ إِلاّ أَنْتَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّها جَمِيعاً فَإِنَّهُ لا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ كُلَّها جَمِيعاً إِلاّ أَنْتَ » ، ثُمَّ سَبِّحْ تَسْبِيحَ فاطِمَةَ الزَّهْراء عَلَيْها السَّلامُ وَهُوَ أَرْبَعٌ وَثَلاثُونَ تَكْبِيرَةٍ وَثَلاثٌ وَثَلاثُونَ تَحْمِيدَةٍ وَثَلاثٌ وَثَلاثُونَ تَسْبِيحَةٍ ، تَبْدَأُ بِالتَّكْبِيرِ ، ثُمَّ بِالتَّحْمِيدِ ثُمَّ بِالتَّسْبِيحِ ، فَرُوِيَ عَنِ الصّادِقِ عليه السلام أَنَّهُ قالَ : تَسْبِيحُ فاطِمَةَ عَلَيْها السَّلامُ فِي كُلِّ يَوْمٍ عَقِيبَ كُلِّ صَلاةٍ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ صَلاةِ أَلْفِ رَكْعَةٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ .

وَعَنْهُ عليه السلام قالَ : مَنْ سَبَّحَ اللهَ فِي دُبُرِ الفَرِيضَةِ تَسْبِيحَ فاطِمَةَ عَلَيْها السَّلامُ المائَةَ وَأَتْبَعَها بِلا إِلهَ إِلاّ اللهُ غُفِرَ لَهُ . فَالأَوْلى أَنْ تَعُدَّ لِتَعْدادِها مِسْبَحَةً مِنْ تُرْبَةِ الحُسَيْنِ عليه السلام فَقَدْ رُوِيَ عَنِ الصّادِقِ عليه السلام أَنَّهُ قالَ : مَنْ أَدارَها مَرَّةً واحِدَةً بِالاسْتِغْفارِ أَوْ غَيْرِهِ

وحیّ وقیوم ودارای جلال وعظمت است مغفرت می طلبم ، وبسوی او بـاز میگردم ، بعد بگو : (خداوندا مرا هدایت فرما ، وازفضل واحسان خود مرا روزی کن ، وبرکات ورحمتت رابرمن فروفرست ، وازبرکاتت برمن فروفرست ، تو منزّهی که جزتوخدائی نیست ، همه گناهانم راببخش که جزتوکسی گناهان را نمی بخشاید) سپس تسبیح حضرت زهرا (ع) رابخوان ، که ۳۴ اللهاکبر و۳۳ الحمد لله و۳۳ بارسبحان الله است ، اول تکبیروبعد تحمید و بعـد تسبیح است .

روایت اسـت ازامام صادق (ع) : که تسبیح فاطمه (ع) درهـر روزپس ازهرنمازبرایم ازهزاررکعت نماز محبوبتراست .

وازآن حضرت علیه السلام : هرکه پس ازهرنمازواجب تسبیح حضرت زهرا (ع) رابگوید ، وپس ازآن لا اله الا الله بگوید ، وبهتراست که تسبیح ازتربت امام حسین (ع) باشد ، وفرمود : هرکه تسبیح تربت رایکبار بگرداند واستغفار یاذکر دیگری بگوید : ثواب هفتاد در تسبیح برایش بنویسند که

كُتِبَ لَهُ سَبْعِينَ مَرَّة وَإنَّ السُّجُودَ عَلَيْها يَخْرِقُ الحُجُبَ السَّبع .

﴿ دُعاءٌ آخَرُ ﴾

وَهُوَ الدُّعاء الَّذي رَواهُ مُعاوِيَةُ بن عَمّار عَنْ أبي عَبْد الله عليه السلام وَهُوَ : « بِسْمِ الله الرَّحْمٰن الرَّحيم الحَمْدُ لله رَبِّ العالَمينَ وَصَلّى الله عَلى مُحَمَّد وَآلِهِ الطّاهِرينَ الأَخْيار الأَتْقِياء الأَبْرار الَّذينَ أَذْهَبَ اللهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُم تَطْهِيراً وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللهِ وَما تَوْفِيقِي إِلّا بِاللهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ [وَإِلَيْهِ أُنِيبُ] وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللهَ بالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْراً ، ما شاءَ اللهُ كانَ حَسْبُنا اللهُ وَنِعْمَ الوَكِيل وَأَعُوذُ بِاللهِ السَّمِيعِ العَلِيمِ مِنَ الشَّيْطانِ الرَّجِيمِ وَمِنْ هَمَزاتِ الشَّياطِينِ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونَ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلّا بِاللهِ العَلِيِّ العَظِيمِ وَالحَمْدُ للهِ رَبِّ العالَمِينَ حَمْداً كَثِيراً كَما هُوَ أَهْلُهُ وَمُسْتَحِقُّهُ وَكَما يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعَزَّ جَلالُهُ عَلى إِدْبارِ اللَّيْلِ وَإِقْبالِ النَّهارِ ، الحَمْدُ للهِ الَّذي أَذْهَبَ

سجده برتربت حسین (ع) حجابهای هفتگانه رابر طرف کند .

(دعای دیگر)

ازامام ششم (ع) : بسم الله الرحمن الرحیم حمد خداوند را خداوند نیکان وپاکان وآنهاکه خداوند ازهرنوع آلودگی پاکشان ساخته وبآنهاعصمت وطهارت عنایت فرموده ، کارخود رابه خدا وامی گزارم ، وتوفیق من جزازناحیه حق نمیباشد ، وبراوتوکّل میکنم ،هرکه برخدا توکل کند خدا اوراکفایت نماید ، که خداوند کارخود را عملی میسازد وخداوند برای هر چیزی اندازه ومقداری قرارداده ، آنچه خدا خواهد شدنی است وخوب وکیلی است ، وازشـّر شیطان رجیم ووساوس او بخداوند سمیع وعلیم پناه می برم ، خداوند ابتوپناه میبرم که شیاطین برمن چیره نشوند ، وحول وقوّه‌ای نیست مگرازطرف خداوند علی وعظیم ، حمد خداوند راآنطورکه سزاوارحمد است ، بسبب عظمت و کرامت و عـزّت وجلالت اوسپاس خداوندی راکه شب تیره رابقدرت خودبرطرف کرد ، وبرحمت خود روز روشن رابر آورد

اللَّيلَ مُظلِماً بِقُدرَتِهِ وَجاءَ بِالنَّهارِ مُبصِراً بِرَحمَتِهِ خَلقاً جَديداً وَنَحنُ في عافِيَتِهِ وَسَلامَتِهِ وَسِترِهِ وَكِفايَتِهِ وَجَميلِ صُنعِهِ، مَرحَباً بِخَلقِ اللهِ الجَديدِ وَاليَومِ العَتيدِ والمَلَكِ الشَّهيدِ، مَرحَباً بِكُما مِن مَلَكَينِ كَريمَينِ وَحَيّاكُما اللهُ مِن كاتِبَينِ حافِظَينِ اشهَدكُما فَاشهَدا لي وَاكتُبا شَهادَتي مَعَكُما حَتّى أَلقى بِها رَبّي، إنّي أَشهَدُ أَن لا إلهَ إلّا اللهُ وَحدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَأَشهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبدُهُ وَرَسولُهُ أَرسَلَهُ بِالهُدى وَدينِ الحَقِّ لِيُظهِرَهُ عَلى الدّينِ كُلِّهِ وَلَو كَرِهَ المُشرِكونَ، وَأَنَّ الدّينَ كَما شَرَعَ وَالإسلامَ كَما وَصَفَ وَالقَولَ كَما حَدَّثَ وَأَنَّ اللهَ هُوَ الحَقُّ [المبين] وَالرَّسولُ حَقٌّ وَالقُرآنُ حَقٌّ وَالمَوتُ حَقٌّ وَمُساءَلَةُ مُنكَرٍ وَنَكيرٍ في القَبرِ حَقٌّ وَالبَعثُ حَقٌّ وَالصِّراطُ حَقٌّ وَالميزانُ حَقٌّ وَالجَنَّةُ حَقٌّ وَالنّارُ حَقٌّ وَالسّاعَةُ آتِيَةٌ لا رَيبَ فيها وَأَنَّ اللهَ باعِثُ مَن في القُبورِ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاكتُبِ اللّهُمَّ شَهادَتي عِندَكَ مَعَ شَهادَةِ أُولي العِلمِ بِكَ يا رَبِّ وَمَن أَبى أَن يَشهَدَ لَكَ بِهذِهِ الشَّهادَةِ

وما ا زناحیه‌ء او د رعافیت وسلامت میباشیم ، مرحبا بخلق جدید خدا (امروز) ودوملکی که گواه اعمال ماست • ای دو فرشته گرامی مرحبا برشما وای شماد و نویسنده اعمال ما ، خدا شمارازنده بدارد •

شمارا شاهد میگیرم وبرایم شهادت دهید وشهادت مرا بنویسید ، تا بااین شهادت خدایم راملاقات کنم • من شهادت میدهم که جزخدا اللّه خدائی نیست ویگانه وبی شریك است وگواهی میدهم که محمد بنده ورسول اوست هدایت ودین حق رابوسیله اوفرستاد تا دین اورابرهمه‌ادیان پیروز گرداند گرچه مشرکان آن رامکروه دارند ودین همان است که‌خداتشریع کرده واسلام همان است که خداوند توصیف کرده وسخن آنست که اوگفته و همانا خداحق است ، ورسول (ص) حق است وقرآن ، مرگ وسوءال‌نکیر ومنکردرقبر وزنده شدن درقیامت وصراط ومیزان وبهشت وجهنم حق است وقیامت آمدنی است وخداوند همه‌ء مردگان رازنده خواهد کرد وازقبر بیرون خواهد آورد• خداوند ابرمحمد وآل اودرود بفرست خداوندا شهادت مرا در ردیف شهادت علماء ومردم عارف بخودت بنویس ومن ازهرکس‌که ازقبول‌این

وزعم أنَّ لكَ نِدّاً أوْ لكَ وَلَداً أوْ لكَ صاحِبَةً أوْ لكَ شَريكاً أوْ مَعَكَ خالِقاً أوْ رازِقاً فأنا بَريءٌ مِنْهُمْ ، لا إلهَ إلَّا أنْتَ تَعالَيْتَ عَمّا يَقولُ الظّالِمونَ عُلُوّاً كَبيراً ، فاكْتُبِ اللّهُمَّ شَهادَتي مَكانَ شَهادَتِهِمْ وَأحْيِني عَلى ذلِكَ وَأمِتْني عَلَيْهِ وَابْعَثْني عَلَيْهِ وَأدْخِلْني بِرَحْمَتِكَ في عِبادِكَ الصّالِحينَ ، اللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَبِّحْني مِنْكَ صَباحاً صالِحاً مُبارَكاً مَيْمُوناً لا خازِياً وَلا فاضِحاً ، اللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ أوَّلَ يَوْمي هذا صَلاحاً وَأوْسَطَهُ فَلاحاً وَآخِرَهُ نَجاحاً وَأعوذُ بِكَ مِنْ يَوْمٍ أوَّلُهُ فَزَعٌ وَأوْسَطُهُ جَزَعٌ وَآخِرُهُ وَجَعٌ ، اللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْزُقْني خَيْرَ يَوْمي هذا وَخَيْرَ ما فيهِ وَخَيْرَ ما قَبْلَهُ وَخَيْرَ ما بَعْدَهُ وَأعوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ ما فيهِ وَشَرِّ ما قَبْلَهُ وَشَرِّ ما بَعْدَهُ ، اللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْتَحْ لي بابَ كُلِّ خَيْرٍ فَتَحْتَهُ عَلى أحَدٍ مِنْ أهْلِ الْخَيْرِ وَلا تُغْلِقْهُ عَنّي أبَداً وَأغْلِقْ عَنّي بابَ كُلِّ شَرٍّ فَتَحْتَهُ عَلى أحَدٍ مِنْ أهْلِ الشَّرِّ وَلا تَفْتَحْهُ

شهادت سرباززند وبرای توهمسرویافرزند وباشریکی وباغیرازتوخالق ورازقی قائل باشد بیزارم جزتوخدائی نیست ، وازآنچه ظالمان گویند برتروبالاتری خداوندا شهادت مرابجای شهادت آنان بنویس ومرابراین عقیده استوار بدار وبراین عقیده بمیران وبراین عقیده زنده گردان ، وبه لطف ورحمت درزمره بندگان صالح قرارم ده ، خداوندا برمحمد وآلش درود فرست وامروزم رابربرکت وپاك ازرسوائی وزیان قرارده ، خداوندا برمحمد وآلش درود فرست واول روزم راصلاح ووسط آنرا توفیق ورستگاری وآخرآن پیروزی قرارده ، واز روزیکه اول آن فزع وناراحتی ووسط آن جزع وزاری وآخرآن رنج وناراحتی است بتوپناه میبرم ، خداوندا برمحمد وآلش درود بفرست وخوبیهای امروز وخیرات قبل وبعد آنرا روزیم فرما ، وازشرّ امروز وآنچه درآنست وازشرّقبل وبعد آن بتوپناه میبرم ، خداوندا برمحمد وآلش درود فرست ودرهای همه خیراتیکه براهل خیرگشاده‌ای برویم بازکن ودیگربرروی من مبند ، ودرهای شروربرویم ببند ودیگربرویم مگشا ، خداوندا برمحمد وآلش درود فرست ودر هرجاکه باشم ، ودرهرشدت ویاراحت ، کمبسربرم بامحمد وآل اوقرارم ده ،

عَلَيَّ أَبَداً ، اللّهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مَعَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي كُلِّ مُوْطِنٍ وَمَشْهَدٍ وَمَقامٍ وَمَحَلٍّ وَمُرْتَحَلٍ وَفِي كُلِّ شِدَّةٍ وَرَخاءٍ وَفِي كُلِّ عافِيَةٍ وَبَلاءٍ ، اللّهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً عَزْماً جَزْماً وَلا تُغادِرْ لِي ذَنْباً وَلا خَطِيئَةً وَلا إِثْماً ، اللّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ تُبْتُ إِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فِيهِ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِما أَعْطَيْتُكَ مِنْ نَفْسِي وَلَمْ أَفِ لَكَ بِهِ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِما أَرَدْتُ بِهِ وَجْهَكَ فَخالَطَهُ ما لَيْسَ لَكَ فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي يا رَبِّ وَلِوالِدَيَّ وَما وَلَدا وَما وَلَدْتُ وَما تَوالَدُوا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِناتِ الْأَحْياءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْواتِ وَلِإِخْوانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونا بِالْإِيمانِ وَلا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنا غِلّاً لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ، الْحَمْدُ للهِ الَّذِي قَضىٰ عَنِّي صَلاةً كانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتاباً مَوْقُوتاً وَلَمْ يَجْعَلْنِي مِنَ الْغافِلِينَ » ، ثُمَّ قُلْ ثَلاثَ مَرّاتٍ أَوْ أَرْبَعاً عَقِيبَ الْفَجْرِ قَبْلَ أَنْ تَتَكَلَّمَ : « الْحَمْدُ للهِ مِلْءَ الْمِيزانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضا وَزِنَةَ الْعَرْشِ ، وَسُبْحانَ اللهِ مِلْءَ الْمِيزانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضا وَزِنَةَ الْعَرْشِ ، وَاللهُ أَكْبَرُ مِلْءَ الْمِيزانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضا وَزِنَةَ الْعَرْشِ ، وَلا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ مِلْءَ الْمِيزانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضا

خداوندا برمحمد وآل او درود فرست ومرا مورد آمرزش خود قرار ده ، وهيچ گناه یا خطائی نیامرزیده باقی مگذار ، خداوندا استغفار میکنم ازگناهیکه آنرا توبه کرده وبازیدان بازگشته ام وازهرچه‌راکه‌وعده داده‌ام ووفا نکرده‌ام وازآنچه را خواستم خالص‌برای توانجام دهم ودیگری رادرآن شریک قرارداده‌ام‌خداوندا برمحمد وآلش درود بفرست ومرا ووالدینم وفرزندان مؤمن آنها راببخش‌وهمه برادران مؤمن ماکه قبل ازما ایمان داشته اند بیامرز ودردل ماتسبت به مؤمنان غش‌وکینه ای باقی مگذار پروردگاراتومهربان ورؤفی . شکرخدا راکه بمن توفیق داد نماز واجب را اداء کنم ومرا ازغافلان قرارنداد) وپس‌ازنماز فجرپیش ازسخن گفتن سه باربگو : سپاس‌خدا را به قدرگنجایش میزان ، و بحدیکه رضای اوحاصل شود وبوزن عرش‌وتسبیح میگویم خدارا به قدر گنجایش میزان ودرحد رضای او وهموزن عرش ، وخدا راتکبیرمیگویم به قدرگنجایش‌میزان ومنتهای‌خشنودی‌او وهم‌وزن‌عرش و خدا راتهلیل می گویم

وَزِنَةَ الْعَرْشِ » ، ثُمَّ قُلْ: « اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مَسْأَلَةَ الْعَبْدِ الذَّلِيلِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا ذُنُوبَنَا وَتَقْضِيَ لَنَا حَوائِجَنَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ ».

﴿ أَذْكَارٌ مَرْوِيَّةٌ فِي تَعْقِيبِ الْفَجْرِ ﴾

إِذَا فَرَغْتَ مِنْ تَعْقِيبِ الْفَجْرِ فَاقْرَأْ « قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ » مِائَةَ مَرَّةٍ وَقُلْ: « أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ » مِائَةَ مَرَّةٍ وَقُلْ: « لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ » مِائَةَ مَرَّةٍ وَقُلْ: « سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ » مِائَةَ مَرَّةٍ ، وَ « مَا شَاءَ اللّٰهُ كَانَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ » مِائَةَ مَرَّةٍ ، وَ « بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ » مِائَةَ مرة ، وَ « أَسْأَلُ اللّٰهَ الْعَافِيَةَ » مِائَةَ مَرَّةٍ ، وَ « أَسْتَجِيرُ بِاللّٰهِ مِنَ النَّارِ » مِائَةَ مَرَّةٍ ، وَ « أَسْأَلُ اللّٰهَ الْجَنَّةَ » مِائَةَ مَرَّةٍ ، وَ « أَسْأَلُ اللّٰهَ الْحُورَ الْعِينَ » مِائَةَ مَرَّةٍ ، وَقُلْ: « اَللّٰهُمَّ قَدْ رَضِيتُ بِقَضَائِكَ وَسَلَّمْتُ لِأَمْرِكَ ، اَللّٰهُمَّ اقْضِ لِي بِالْحُسْنَىٰ وَاكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي » مِائَةَ مَرَّةٍ ، وَ « اَللّٰهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَامْدُدْ لِي فِي عُمُرِي وَاغْفِرْ

بقدر گنجایش میزان ومنتهی علم وخشنودی وهموزن عرش) سپس بگو خداوندا بعنوان یك بنده ذلیل ازتوسؤال میکنم که برمحمد وآل محمد درود بفرستی وگناهان مارابببخشی ، وحوائج ماراد ردنیاوآخرت باراحتی وعافیت برآوری .

(ذکرهای بعدازفجر)

پس ازتعقیب نمازصبح (قل هوالله) راصدباربخوان ، وصدبار (استغفرالله ربی واتوب الیه) وصدبار (لااله الاالله الملك الحق المبین) و صدبار تسبیحات اربعه ، وصدبار (بسم الله الرحمن الرحیم ولاحول ولاقوة الابالله العلیّ العظیم) وصدبار (واسأل الله العافیه) وصدبار (استجیر بالله من النار) وصدبار (اسأل الله الجنه) وصدبار (اسأل الله الحور العین) وصدبار (اللهم قد رضیت بقضائك وسلّمت لامرك اللّهم اقض لی بالحسنی واکفنی ما اهمّنی) وصدبار (اللّهم اوسع علیّ فی رزقی وامدد لی فی عمری واغفرلی ذنبی واجعلنی ممن تنتصربه لدینك) بگو ، واگرصدبار

لِي دِيني وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدِينِكَ » مِائَةَ مَرَّةٍ ، وَإِنْ لَمْ تَتَيَسَّرْ لَكَ المِئَاتُ فَعَشْراً عَشْراً ، وَقُلْ خَمْسَ عَشْرَ مَرَّةٍ : « لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ حَقّاً حَقّاً ، لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ إِيمَاناً وَصِدْقاً ، لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ عُبُودِيَّةً وَرِقّاً » ، وَقُلْ مَا أَمْكَنَكَ : « سُبْحَانَ اللهِ العَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ ، أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَسْأَلُهُ مِنْ فَضْلِهِ » فَإِنَّهُ يَجْلِبُ الرِّزْقَ .

وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِلْمُهَاجِرَاتِ : عَلَيْكُنَّ بِالتَّسْبِيحِ وَالتَّهْلِيلِ وَالتَّقْدِيسِ وَلا تَغْفُلْنَ فَتَنْسَيْنَ الرَّحْمَةَ وَاعْقِدْنَ بِالأَنَامِلِ فَإِنَّهُنَّ مَسْئُولاتٌ مُسْتَنْطَقَاتٌ .

وَعَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قَالَ : مَنْ صَلَّى الفَجْرَ وَمَكَثَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ كَانَ أَنْجَحَ فِي طَلَبِ الرِّزْقِ مِنَ الضَّرْبِ فِي الأَرْضِ شَهْراً .

﴿ فِي الخُرُوجِ مِنَ المَسْجِدِ ﴾

وَإِذَا أَرَدْتَ الخُرُوجَ مِنَ المَسْجِدِ فَقُلْ : « اللَّهُمَّ دَعَوْتَنِي فَأَجَبْتُ دَعْوَتَكَ وَصَلَّيْتُ مَكْتُوبَتَكَ وَانْتَشَرْتُ فِي أَرْضِكَ كَمَا أَمَرْتَنِي ، فَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ العَمَلَ بِطَاعَتِكَ وَاجْتِنَابِ

گفتن هرکدام ازآنها برايت ممكن نباشد ، هركدام راده باربگو، بعد ۱۵ بار بگو : (لا اله الا الله حقاحقا، لا اله الا الله ايماناًوتصديقاً ، لا اله الا الله عبوديّةً ورقّاً) وتاميتوانی بگو : (سبحان الله العظيم وبحمده ، أستغفر الله واسأله من فضله) كه اين كارروزی رازياد مينمايد .

ونبی اكرم به زنان مهاجرفرمود : برشماباد به تسبيح، وتهليل ، و تقديس ، وازآنهاغفلت نورزيد كه ازرحمت محروم شويد ، وبسا بند انگشتان شماره كنيد كه سخن ميگويند .

وازامام ششم (ع) : هركه بعد ازنمازصبح تا طلوع خورشيد د رسجّاده د رنگ كند (وبه تعقيب مشغول باشد) اينكاوازاينكه ماهها د رزمين بدنبال روزی بدود بهتراست .

(بيرون شدن ازمسجد)

چون خواهی ازمسجد بيرون روی بگو : (خداوندا مرا دعوت كردی اجابت نمودم ونمازواجب تورابگزاردم وبفرمان تو بيرون ن مروم ود رزمين تو

مَعْصِيَتِكَ وَالْكَفافَ مِنَ الرِّزْقِ بِرَحْمَتِكَ » .

﴿ فِي الرُّجُوعِ مِنَ الْمُصَلّى ﴾

وَإِذا أَرَدْتَ النُّهُوضَ مِنْ هذِهِ الصَّلاةِ وَمِنْ كُلِّ صَلاةٍ فَقُلْ : « سُبْحانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمّا يَصِفُونَ وَسَلامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ للهِ رَبِّ الْعالَمِينَ » . فَقَدْ رُوِيَ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام أَنَّهُ قالَ : مَنْ أَرادَ أَنْ يَكْتالَ بِالْمِكْيالِ الأَوْفى فَلْيَكُنْ هذا آخِرَ قَوْلِهِ فَإِنَّ لَهُ مِنْ كُلِّ مُسْلِمٍ حَسَنَةً . وَقَدِّمْ رِجْلَكَ الْيُسْرى فِي الْخُرُوجِ مِنَ الْمَسْجِدِ وَقُلْ : « اللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْتَحْ لَنا بابَ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ » . وَاجْتَهِدْ أَنْ لا تَتَكَلَّمَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَأَنْ تَكُونَ مُشْتَغِلاً بِالدُّعاءِ وَبِقِراءَةِ الْقُرْآنِ ، فَقَدْ رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله أَنَّهُ قالَ : مَنْ جَلَسَ فِي مُصَلّاهُ مِنْ صَلاةِ الْفَجْرِ إِلى طُلُوعِ الشَّمْسِ

فعالیت میکنم ، وازتودرخواست دارم کهازفضل خودت بمن توفیق عنایت کنی که ازتواطاعت کنم ، وازگناهت بپرهیزم وبرحمت خود روزیم را کفایت کن .

(بازگشت ازمصلی)

چون خواهی ازجای نماز برخیزی وبیرون شوی بگو : (خداوندتو خداوندعزیزازآنچه درتوصیف او گویند منزّه است وبرپیامبران درود وهمه سپاسها مختص ذات پروردگارجهانیان است ـ سورهٔ صافات آیههای ۱۷۰ و ۱۱۸ و ۱۸۲) .

ازامیرمؤمنان (ع) روایت است که : هرکس کم فروشی نکند آخرین سخن اواین باشد (سبحان ...) بتعداد هرمسلمانی برای اوحسنه ای نوشته شود ، موقع بیرون رفتن ازمسجد پای چپ راجلوبگذار ، وبگو : (خداوندا برمحمد وآلش درود فرست ودرهای رحمت وفضل خودرا بروی مابگشای ای ارحم الراحمین) وبکوش که قبل ازطلوع خورشید حرف نزنی ، بلکه بدعا و قرائت قرآن مشغول باشی .

سَاتِرَهُ اللهُ مِنَ النَّارِ .

وَعَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ : وَاللهِ إِنَّ ذِكْرَ اللهِ بَعْدَ صَلاةِ الْغَدَاةِ إِلَىٰ طُلُوعِ الشَّمْسِ أَسْرَعُ فِي طَلَبِ الرِّزْقِ مِنَ الضَّرْبِ فِي الْأَرْضِ .

وَرَوَىٰ جَابِرٌ ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام قَالَ : إِنَّ إِبْلِيسَ إِنَّمَا يَبُثُّ جُنُودَ اللَّيْلِ مِنْ حِينِ تَغِيبُ الشَّمْسُ إِلَىٰ وَقْتِ الشَّفَقِ وَيَبُثُّ جُنُودَ النَّهَارِ مِنْ حِينِ يَطْلُعُ الْفَجْرُ إِلَىٰ مَطْلَعِ الشَّمْسِ ، وَذَكَرَ أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وآله كَانَ يَقُولُ : أَكْثِرُوا ذِكْرَ اللهِ فِي هَاتَيْنِ السَّاعَتَيْنِ فَإِنَّهُمَا سَاعَتَا غَفْلَةٍ .

وَقَالَ الصَّادِقُ عليه السلام : نَوْمُ الْغَدَاةِ مَشُومَةٌ تَطْرُدُ الرِّزْقَ وَتُصَفِّرُ اللَّوْنَ وَتُقَبِّحُهُ وَتُغَيِّرُهُ وَهُوَ نَوْمُ كُلِّ مَشُومٍ ، إِنَّ اللهَ تَعَالَىٰ يُقَسِّمُ الْأَرْزَاقَ مَا بَيْنَ طُلُوعِ الْفَجْرِ إِلَىٰ طُلُوعِ الشَّمْسِ فَإِيَّاكُمْ وَتِلْكَ النَّوْمَةَ .

وَقَالَ الْبَاقِرُ عليه السلام : النَّوْمُ أَوَّلَ النَّهَارِ خُرْقٌ وَالْقَائِلَةُ نِعْمَةٌ وَالنَّوْمُ بَعْدَ الْعَصْرِ حُمْقٌ وَالنَّوْمُ بَيْنَ الْعِشَائَيْنِ يَحْرِمُ الرِّزْقَ .

که ازنبی اکرم (ص) روایت است که هرکس ازطلوع فجرتا طلوع خورشید درجای نمازخود بنشیند خداوند اورا ازآتش دوزخ محفوظ بدارد .

ازامیرمؤمنان (ع) : بخدا یاد خدا پس ازنمازصبح تا طلوع خورشید برای طلب روزی ازکوشش ومسافرت بهتراست

ازامام پنجم (ع) : شیطان لشکرشب خود راازغروب تامغرب پراکنده میکند ولشکرروزخود راازطلوع فجر تاطلوع آفتاب منتشر میسازد پس در این دو ساعت بسیاریاد خدا باشید که ساعتهای غفلت است .

ازامام ششم (ع) : خواب بامداد شوم است ، روزی راکم می کند وچهره رازرد وپژمرده میسازد ، وخواب این ساعت خواب انسانهای بیچاره است که خداوند متعال روزی راازطلوع فجر تاطلوع خورشید پخش می کند پس ازخواب این ساعت بپرهیزید .

ازامام پنجم (ع) : خواب اول روزفرسودگی وخواب بعد ازعصر احمقی است ، وخواب بین مغرب وعشاء روزی رابرانسان حرام میکند .

وَقَالَ الرِّضَا عليه السلام فِي قَوْلِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ « فَالْمُقَسِّمَاتِ أَمْرًا » قَالَ : المَلَائِكَةُ تُقَسِّمُ أَرْزَاقَ بَنِي آدَمَ مَا بَيْنَ طُلُوعِ الْفَجْرِ إِلَى طُلُوعِ الشَّمْسِ ، فَمَنْ نَامَ فِيمَا بَيْنَهُمَا نَامَ عَنْ رِزْقِهِ .

وَرَوَى مُعَمَّرُ بْنُ خَلَّادٍ قَالَ : كَانَ أَبُو الْحَسَنِ الرِّضَا عليه السلام وَهُوَ بِخُرَاسَانَ إِذَا صَلَّى الْفَجْرَ جَلَسَ فِي مُصَلَّاهُ إِلَى أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ ، ثُمَّ يُؤْتَى بِخَرِيطَةٍ فِيهَا مَسَاوِيكُ فَيَسْتَاكُ بِهَا وَاحِداً بَعْدَ وَاحِدٍ ، ثُمَّ تُؤْتَى بِكُنْدُرٍ فَيَمْضَغُهُ ، ثُمَّ يَدَعُ ذَلِكَ وَيُؤْتَى بِالْمُصْحَفِ فَيَقْرَأُ فِيهِ .

الْفَصْلُ الثَّالِثُ

﴿ فِي الذِّكْرِ وَالصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله وَالاسْتِغْفَارِ وَالْبُكَاءِ ﴾
﴿ فِي التَّسْبِيحِ وَالتَّحْمِيدِ وَالتَّهْلِيلِ وَالتَّكْبِيرِ ﴾

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : اِلْتَفَتَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ : اتَّخِذُوا

امام هشتم (ع) فرمود : (درتفسیرآیه شریفه ـ تقسیم کنندگان کارها وامور) : ملائکه روزیهسای بنی آدم راپخش میکنند بین طلوع فجر تا طلوع خورشید ، هرکه دراین وقت بخوابد ، از روزی خود خوابیده است .

معمّربن خلاد گوید : حضرت رضا (ع) درخراسان چون نمازصبح رامیخواند درجای نمازخودمی نشست تاآفتاب طلوع میکرد ، بعدظرف مسواکی میآوردند وحضرت مسواکها رایکی یکی برمیداشت وپی درپی مسواک می کرد ، بعد مقداری کندرمی جوید ، بعدقرآن میخواست وتلاوت میفرمود .

فصل سوّم

(صلوات برنبی اکرم (ص) واستغفاروذکروگریه)

(درتسبیح وتحمید وتهلیل وتکبیر)

ازامام ششم (ع) : پیغمبر (ص) رویه اصحاب کرد وفرمود : سپرهای

جُنَّنا ، فقالوا : يا رسولَ الله مِنْ عدوٍّ قد أظلّنا ؟ قال : لا ، ولكن من النار ، قولوا : « سُبْحانَ اللهِ والحمدُ للهِ ولا إلهَ إلّا اللهُ واللهُ أكبر » .

وعنه عليه السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : أكثروا من « سُبْحانَ اللهِ والحمدُ للهِ ولا إلهَ إلّا اللهُ واللهُ أكبر » ، فإنّهنّ يأتين يوم القيامة لهنّ مقدّمات ومؤخّرات ومعقّبات وهنّ الباقيات الصالحات .

عن أبي بصير ، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : إنّ رسول الله صلى الله عليه وآله قال لأصحابه ذات يوم : أرأيتم لو جمعتم لما عندكم من الثياب والآنية ثمّ وضعتم بعضه على بعض أكنتم ترونه يبلغ السماء ؟ فقالوا : لا يا رسول الله ، فقال : أفلا أدلّكم على شيء أصله في الأرض وفرعه في السماء ؟ قالوا : بلى يا رسول الله ، قال : يقول أحدكم إذا فرغ من صلاة الفريضة : « سُبْحانَ اللهِ والحمدُ للهِ ولا إلهَ إلّا اللهُ واللهُ أكبر » ثلاثين مرّة فإنّ أصلهنّ في الأرض وفرعهنّ في السماء وهنّ يدفعن الهدم والحرق والغرق والتردّي في

خود رابرداريد گفتند براى دشمنيكه دركمين ماست ؟ فرمود : نه بلكه ازآتش ، وبگوييد سبحان اللّه والحمد للّه ولا اله الاّ اللّه واللّه اكبر .

وازآنحضرت (ع) : پيغمبر (ص) فرمود : (سبحان اللّه والحمد للّه ولا اله الاّ اللّه واللّه اكبر) بسيار گوييد كه اين تسبيح درقيامت خواهد آمد در حالى كه مقدمات ومؤخرات ومعقب هائى دارد وازباقيات صالحات ويادگارهاى نيك ميباشد .

ازابى بصيرازامام صادق (ع) : پيغمبر (ص) به اصحابش فرمود اگر همه لباس وظروف ووسايل خود راروىهم نهيد وازآنها بالارويد بآسمان ميرسيد ؟ گفتند نه ، فرمود : خواهيد شمارا به چيزى رهبرى كنم كه ريشه اش درزمين و شاخسارهايش درآسمانست؟ گفتند : آرى ، فرمود : پس ازنمازواجب سى بار بگوييد : (سبحان اللّه ....) كه هرروزى كه آنرا بگوييد ، ويرانى ، آتش سوزى ، غرق ، سقوط درچاه ، وگرفتار درنده شدن ، ومرگ بد ، وبلاياى آسمانى

الْبِرِّ وَأَكْلِ السَّبُعِ وَمِيتَةِ السُّوءِ وَالْبَلِيَّةِ الَّتِي تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ عَلَى الْعَبْدِ فِي ذٰلِكَ الْيَوْمِ وَهُنَّ الْبَاقِيَاتُ [الصَّالِحَاتُ] .

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ ، عَنْ آبَائِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ : أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَتَبَهُ اللهُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ : مَنْ كَانَ عِصْمَتُهُ شَهَادَةَ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ ، وَمَنْ إِذَا أَنْعَمَ اللهُ عَلَيْهِ النِّعْمَةَ قَالَ : « الْحَمْدُ لِلّٰهِ » ، وَمَنْ إِذَا أَصَابَ ذَنْباً قَالَ : « أَسْتَغْفِرُ اللهَ » ، وَمَنْ إِذَا أَصَابَتْهُ مُصِيبَةٌ قَالَ : « إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ » .

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ ، عَنْ آبَائِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : جَاءَ الْفُقَرَاءُ إِلَى رَسُولِ اللهِ ﷺ فَقَالُوا : يَا رَسُولَ اللهِ إِنَّ لِلْأَغْنِيَاءِ مَا يُعْتِقُونَ وَلَيْسَ لَنَا ، وَلَهُمْ مَا يَحُجُّونَ وَلَيْسَ لَنَا ، وَلَهُمْ مَا يَتَصَدَّقُونَ وَلَيْسَ لَنَا ، وَلَهُمْ مَا يُجَاهِدُونَ وَلَيْسَ لَنَا ، فَقَالَ ﷺ : مَنْ كَبَّرَ اللهَ مِائَةَ مَرَّةٍ كَانَ أَفْضَلَ مِنْ عِتْقِ مِائَةِ رَقَبَةٍ ، وَمَنْ سَبَّحَ اللهَ مِائَةَ مَرَّةٍ كَانَ أَفْضَلَ مِنْ سِيَاقِ مِائَةِ بَدَنَةٍ ، وَمَنْ حَمِدَ اللهَ مِائَةَ مَرَّةٍ كَانَ أَفْضَلَ مِنْ حُمْلَانِ مِائَةِ فَرَسٍ فِي سَبِيلِ اللهِ بِسُرُوجِهَا وَلُجُمِهَا وَرُكُبِهَا ، وَمَنْ قَالَ : لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ مِائَةَ مَرَّةٍ كَانَ أَفْضَلَ النَّاسِ عَمَلاً فِي ذٰلِكَ الْيَوْمِ إِلَّا مَنْ زَادَ ، قَالَ : فَبَلَغَ ذٰلِكَ الْأَغْنِيَاءَ

را از شما در آن روز می‌گرداند ، و برای شما باقیات الصالحات است .

از نبیّ اکرم (ص) : هرکه چهار چیز را واجد باشد بهشتی است ، هر که نگهدار و پناه او شهادت به لا اله الا اللّه باشد ، و چون نعمتی به او رسد (الحمد للّه) بگوید ، و چون لغزش کند ، (استغفر اللّه) گوید ، و پس از هر مصیبتی (انّا للّه و انّا الیه راجعون) گوید .

از نبیّ اکرم (ص) : فقرا خدمت پیغمبر (ص) رسیدند و عرضه داشتند که اغنیاء میتوانند که بنده آزاد کنند و ما نداریم ، و حج بروند ، و صدقه دهند و جهاد کنند و ما نمیتوانیم ، فرمود : هرکه صد بار (اللّه اکبر) گوید از آزاد کردن صد بنده برتر است ، و صد بار تسبیح از صد بار قربانی بحج بردن بالاتر است و صد بار تحمید (الحمد للّه) برتر است از بار صد اسب امتعه و اسلحه که در راه جهاد خدا بکار رود ، و هرکه لا اله الاّ اللّه گوید در آن روز بهترین مردم است

فصنعوه ، قال : فعاد الفقراء إلى النبي صلى الله عليه وآله فقالوا : يا رسول الله قد بلغ الأغنياء ما قلت فصنعوه ، قال : « ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء » .

وقال صلى الله عليه وآله : لأن أقول : « سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر » أحب إلي مما طلعت عليه الشمس .

﴿ في التحميد ﴾

عن أبي عبد الله عليه السلام قال : كان رسول الله صلى الله عليه وآله إذا أصبح يحمد الله ثلاثمائة وستين مرة عدد عروق الجسد ، يقول : « الحمد لله كثيراً على كل حال » . وفي حديث آخر : وإذا أمسى قال مثل ذلك .

قال النبي صلى الله عليه وآله : أول من يدعى إلى الجنة الحمادون الذين يحمدون الله في

ازنظرعمل مگرکسیکه بیشترگفته باشد ، این گفتهٔ نبی اکرم به گوش اغنیاء رسید وآنان همه آنهاراانجام دادند ، فقیران دوباره محضرپیغمبر صلی الله علیه وآله رسیدند وگفتند یارسول الله اغنیاء نیزآنچه فرمودید عمل کردند ، حضرت فرمود : (این فضل الهی است که به هرکه خواهدعنایت کند) .

ونیزفرمود (ص) : اگریکبار(سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر) بگویم ، برایم بهتراست ازآنچه خورشید برآن می تابد .

حمد گفتن (تحمید)

ازامام ششم (ع) : پیغمبرچون صبح میکرد ۳۶۰ بارخدارا حمد میگفت (به تعداد رگهای بدن) به این صورت (الحمد لله کثیراً علی کل حال) ودرحدیث دیگراست که شب نیز به همین تعداد خدارا حمد می کرد .

نبی اکرم فرمود : اول کسانیکه به بهشت خوانده میشوند کسانی

السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ .

وَسُئِلَ ﷺ : أَيْنَ رِيَاضُ الْجَنَّةِ؟ فَقَالَ ﷺ : مَجَالِسُ الذِّكْرِ، فَاغْدُوا وَرُوحُوا فِي ذِكْرِ اللهِ تَعَالَى .

وَقَالَ الصَّادِقُ عليه السلام : شُكْرُ كُلِّ نِعْمَةٍ وَإِنْ عَظُمَتْ أَنْ تَحْمَدَ اللهَ .

عَنْهُ عليه السلام قَالَ : مَا أَنْعَمَ اللهُ عَلَى عَبْدٍ مُؤْمِنٍ نِعْمَةً بَلَغَتْ مَا بَلَغَتْ فَحَمِدَ اللهَ عَلَيْهَا إِلَّا كَانَ حَمْدُ اللهِ أَفْضَلَ وَأَوْزَنَ وَأَعْظَمَ مِنْ تِلْكَ النِّعْمَةِ .

نَفَرَتْ بَغْلَةٌ لِأَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام فِيمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَالْمَدِينَةِ ، فَقَالَ : لَئِنْ رَدَّهَا اللهُ عَلَيَّ لَأَشْكُرَنَّهُ حَقَّ شُكْرِهِ ، فَلَمَّا أَخَذَهَا قَالَ : « الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ » ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ، ثُمَّ قَالَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ : « شُكْراً لِلَّهِ » .

عَنْ أَبِي حَمْزَةَ ، عَنْهُ عليه السلام قَالَ : أُنَبِّئُكَ بِحَمْدٍ يَضُرُّ بِكَ مِنْ كُلِّ حَمْدٍ ، قُلْتُ لَهُ :

هستند که خدارا بسیار حمد می کنند واوراد رنهان وآشکارسپاس میگویند .

ازحضرت پرسیدند که باغهای بهشت کجاست فرمود آنجا که ذکرخدا باشد صبح وشام درذکرخدابسربرید .

ازامام ششم (ع) : شکرهرنعمتی هرچند که بزرگ باشد آنست که خداراحمد گوئی .

ونیزخداوندبه هیچ مؤمنی نعمتی ندهد که اوخدارابرآن نعمت شکرگوید مگراینکه این شکروحمد برترووزین تروبزرگترازآن نعمت استآن نعمت هرچه که باشد .

استرامام باقر (ع) دربین راه مکه ومدینه فرارکرد امام فرمود اگرخدا استرم رابازگرداند اوراچنانکه سزاوارست شکرگویم چون استربا ورسید سه بار فرمود (الحمد لله رب العالمین) وسه بارفرمود : (شکراًلله)

ابیحمزه گوید : امام (ع) بمن فرمود مایلی کمبتوحمدی بیاموزم که ازسپاس دیگری تراببی نیازکند ؟ گفتم : آری ، فرمود بگو : (اللهم لك الحمد

ما معنى يضر بحك ؟ قـال : يكفيك ، قلت : بلى ، قـال [قل] : « اللهم لك الحمد بمحامدك كلها على جميع نعمك كلها حتى ينتهي الحمد إلى ما تحب ربنا وترضى » .

عن أبي عبد الله عليه السلام قال : من قال أربع مرات إذا أصبح : « الحمد لله رب العالمين » فقد أدى شكر يومه ، ومن قالها إذا أمسى فقد أدى شكر ليلته .

عن زيد الشحام ، عن أبي عبد الله عليه السلام قـال : من قال : « الحمد لله كما هو أهله » شغل كتاب السماء ، قلت : وكيف يشغل كتاب السماء ؟ قـال : يقولون : « اللهم إنا لا نعلم الغيب » ، فقال : اكتبوها كما قالها عبدي وعلي ثوابها .

عن أبي عبد الله عليه السلام قال : قـال رسول الله صلى الله عليه وآله : من قال : « الحمد لله بمحامده كلها ما علمنا منها وما لم نعلم على كل حال حمداً يوازي نعمه ويكافىء مزيده علي وعلى جميع خلقه » ، قال الله تبارك وتعالى : بالغ عبدي في رضاي وأنا مبلغ عبدي

بمحامدك كلها على جميع نعمك كلّها حتّى ينتهى الحمد الى‌ماتحبّ و ترضى ـ خدایاترابرهمه‌ٔ خوبیهایت سپاس‌وبرهمه‌ٔ نعمتهایت شکرتاحدّ یکه خشنود وراضی باشی) .

ازامام ششم (ع) : هرکه صبح چهاربارگوید (الحمد للّه ربّ العالمین) شکرآنروزراگزارده . وهرکه سرشب چهاربارآنرابگوید شکرآنشب راادانموده .

ازامام ششم (ع) : هرکه بگوید : (الحمد لله کما هـو اهلـه) نویسندگان آسمان رابنوشتن ثواب آن مشغول وسرگردان سازد .پرسیدم چگونه ؟ . فرمود ملائکه گویند : خداوندا ماغیب نمیدانیم(که اهلیت توسزای حمد چقد راست)، خداوند فرماید کـه عیـن گفتهٔ او را بنویسید ثوابش بامن است :

ازنبی اکرم (ص) هرکه گوید : (خدارابرهمه‌ٔ نیکی هایش‌ازآنچه میدانیم وآنچه که نمیدانیم سپاس‌ودرهمه حال سپاس‌بانعمت های اوبرمن وهمه‌ٔ مخلوقاتش موازنه کند) خداوند متعال میفرماید :(بنده ام به ســر

رِضاهُ مِنَ الجَنَّةِ .

وَقالَ : جاءَ رَجُلٌ إِلى أَبي عَبْدِ اللهِ عليه السلام فَقالَ : جُعِلْتُ فِداكَ إِنّي شَيْخٌ كَبيرٌ فَعَلِّمْني دُعاءً جامِعاً ؟ فَقالَ : اَحْمِدُ اللهَ ، فَإِنَّكَ إِذا حَمِدْتَ اللهَ لَمْ يَبْقَ مُصَلٍّ إِلّا دَعا لَكَ ، يَعْني قَوْلَهُمْ : « سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ » .

عَنْ عَلِيٍّ عليه السلام قالَ : قالَ رَسولُ اللهِ صلى الله عليه وآله : في ابْنِ آدَمَ ثَلاثُمِائَةٍ وَسِتّونَ عِرْقاً : مِنْها مِائَةٌ وَثَمانونَ مُتَحَرِّكَةٌ وَمِنْها مِائَةٌ وَثَمانونَ ساكِنَةٌ فَلَوْ سَكَنَ المُتَحَرِّكُ لَمْ يَبْقَ الإِنْسانُ وَلَوْ تَحَرَّكَ السّاكِنُ لَهَلَكَ الإِنْسانُ . قالَ عليه السلام : وَكانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله في كُلِّ يَوْمٍ إِذا أَصْبَحَ وَطَلَعَتِ الشَّمْسُ يَقولُ : « اَلْحَمْدُ للهِ رَبِّ العالَمينَ كَثيراً عَلى كُلِّ حالٍ » يَقولُها ثَلاثَمِائَةٍ وَسِتّينَ مَرَّةً وَإِذا أَمْسى يَقولُ مِثْلَ ذٰلِكَ .

﴿ في التَّمْجيدِ ﴾

عَنْ زُرارَةَ قالَ : قُلْتُ لِأَبي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلامُ : أَيُّ الأَعْمالِ أَحَبُّ إِلى اللهِ ؟

حد خشنودی من رسید ومن اورا دربهشت به خواسته اش می رسانم) .

مردی خدمت امام صادق (ع) آمدوعرضه داشت ، من پیرمردی هستم دعائی کامل بمن بیاموز ، فرمود : خدارا حمد کن که چون حمد گوئی هیچ نمازگزاری نباشد مگرآنکه ترا دعا گوید ، زیرا هرنمازخوان گوید (سمع الله لمن حمده ــ خدا حمد همگان را مستجاب کند) .

ازنبی اکرم (ص) : درانسان ۳۶۰ رگ است که ۱۸۰ عدد متحرک است و ۱۸۰ ساکن . اگرمتحرکها بازایستند آدمی زنده نماند واگرساکنها بحرکت آیند انسان بمیرد .

ونبی اکرم هرروزبهنگام طلوع آفتاب واول شب ۳۶۰ بار میفرمود : (الحمد لله رب العالمین کثیراً علی کل حال) .

(تمجید وثنا حق گفتن)

زراره گوید : به امام باقر (ع) گفتم : چه عملی نزد خدا محبوبتراست

قالَ : أنْ تُمجّدهُ .

عَنْ أبي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قالَ : إنّ اللهَ يُمَجّدُ نَفْسَهُ في كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ ثَلاثَ مَرّاتٍ ، فَمَنْ مَجّدَ اللهَ بِما مَجّدَ بِهِ نَفْسَهُ ثُمّ كانَ في حالِ شَقاوَةٍ حُوِّلَ إلى سَعادَةٍ .

عَنِ النّبيّ صلى الله عليه وآله قالَ : إنّ كُلّ دُعاءٍ لا يَكونُ قَبْلَهُ تَمْجيدٌ فَهُوَ أبْتَرٌ ، إنّما التّمْجيدُ ثُمّ الدّعاءُ ، قُلْتُ : ما أدْنى ما يُجْزِىءُ مِنَ التّمْجيدِ ؟ قالَ : قالَ : « اَللّهُمّ أنْتَ الأوّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَأنْتَ الآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَأنْتَ الظّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ وَأنْتَ الْباطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ وَأنْتَ الْعَزيزُ الْحَكيمُ » .

﴿ في التّسْبيحِ ﴾

عَنْ يُونُسَ بْنِ يَعْقُوبَ قالَ : قُلْتُ لِأبي عَبْدِ اللهِ عَلَيْهِ السّلامُ : مَنْ قالَ : « سُبْحانَ اللهِ » مائَةَ مَرّةٍ كانَ مِمّنْ ذَكَرَ اللهَ كَثيراً ؟ قالَ : نَعَمْ .

عَنْ أبي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السّلامُ قالَ : مَنْ أكْثَرَ مِنْ قَوْلِ : « سُبْحانَ اللهِ » مِنْ غَيْرِ

فرمود : ثناگفتن او .

ازامام ششم (ع) : خداوند درروزوشب سه بارخود را ثناء گوید هــر که خدارابآنچه که خود ثنای خود کند مدح وثناءگوید اگردرشقاوت باشد بــه سعادت بازگراید .

ازنبی اکرم (ص) : هر دعائیکه قبل آن ثناءخدانباشد ناقص اســت پرسیدم کمترین حــد ثناگفتن چیست ؟ فرمود : خداوندا توأولی کهپیش ازتــو چیزی نباشد وآخری که بعدازتوچیزی نباشد وتوظاهری کهبالاترازتونباشــد وتوپنهانی که ازتوچیزی جدانیست وتوعزیزوحکیمی) .

(تسبيــــح)

یونس بن یعقوب گوید به حضرت صادق علیه السلام عرض کردم هرکــه صدبار(سبحان الله) گوید ازآنهاست که خدارازیاد ذکرگفته ؟ فــرمــود : آ ری .

ازامام پنجم :هرکه زیاد(سبحان الله) گوید وبراوگران نیاید خــدا

تَعجَبُ خَلَقَ اللهُ مِنْ ذٰلِكَ طَيراً لَهُ لِسانٌ وَجَناحانِ يَستَغفِرُ اللهَ لَهُ حَتّىٰ تَقومُ السّاعَةُ ، وَمِثلُ ذٰلِكَ « الحَمدُ للهِ وَلا إِلٰهَ إِلّا اللهُ وَاللهُ أَكبَرُ » .

عَنْ أَميرِ المُؤمِنينَ عَلَيهِ السَّلامُ قالَ : اَلتَّسبيحُ بِنِصفِ المِيزانِ ، وَالحَمدُ للهِ يَملأُ المِيزانَ ، وَاللهُ أَكبَرُ يَملأُ ما بَينَ السَّماءِ وَالأَرضِ .

عَنهُ عَلَيهِ السَّلامُ قالَ : مَنْ قالَ حِينَ يُمسي ثَلاثَ مَرّاتٍ : « سُبحانَ اللهِ حِينَ تُمسونَ وَحِينَ تُصبِحونَ وَلَهُ الحَمدُ فِي السَّمٰواتِ وَالأَرضِ وَعَشِيّاً وَحِينَ تُظهِرونَ » لَمْ يَفُتهُ خَيرٌ يَكونُ في تِلكَ اللَّيلَةِ وَصُرِفَ عَنهُ جَميعُ شَرِّها . وَمَنْ قالَ مِثلَ ذٰلِكَ حِينَ يُصبِحُ لَمْ يَفُتهُ خَيرٌ يَكونُ في ذٰلِكَ اليَومِ وَصُرِفَ عَنهُ جَميعُ شَرِّها .

﴿ في التَّهليلِ ﴾

عَنِ ابنِ عَبّاسٍ ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله قالَ : ما مِنَ الكَلامِ كَلِمَةٌ أَحَبُّ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ قَولِ : « لا إِلٰهَ إِلّا اللهُ » ، وَما مِنْ عَبدٍ يَقولُ : « لا إِلٰهَ إِلّا اللهُ » يَمُدُّ بِها صَوتَهُ فَيَفرُغُ إِلّا تَناثَرَتْ ذُنوبُهُ تَحتَ قَدَمَيهِ كَما يَتَناثَرُ وَرَقُ الأَشجارِ تَحتَها .

ملكی با دو بال و يك زبان بيافريند كه تا قيامت برايش استغفار گويد، و هم چنين است (الحمد لله) و (لا اله الا الله) و (الله اكبر) .

از اميرمؤمنان (ع) : تسبيح ميزان اعمال را تا نيمه پرميكند ، و حمد آن را آكنده می سازد ، و (الله اكبر) بقدر بين زمين و آسمان را پرمينمايد .

و از آن حضرت : هر كه اول شب سه بار بگويد : (تسبيح ميگويم خدا را در آغاز شب و روز ، و در همه آسمانها و زمين و شب و ظهر سپاس مختص با و يست) هيچ خوبی در آنشب از او فوت نشود و از همه بديهای آن شب مصون بماند و هم چنين است كسی كه صبح آنرا بگويد .

تهليل (لا اله الا الله) گفتن

از نبی اكرم (ص) : هيچ كلامی نزد خدا از (لا اله الا الله) محبوبتر نيست ، و هيچ بنده ای با صدای بلند آنرا نگويد مگر آنكه گناهانش بريزد چنانكه برگ درختان ميريزد .

عَنِ السَّكُونِيِّ ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ ، عَنْ آبَائِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ : خَيْرُ الْعِبَادَةِ قَوْلُ « لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ » .

[مِنْ كِتَابِ عُيُونِ الْأَخْبَارِ ، عَنِ الرِّضَا عليه السلام قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ : إِنَّ لِلّٰهِ عَمُوداً مِنْ يَاقُوتٍ أَحْمَرَ رَأْسُهُ تَحْتَ الْعَرْشِ وَأَسْفَلُهُ عَلَىٰ ظَهْرِ الْحُوتِ فِي الْأَرْضِ السَّابِعَةِ السُّفْلَىٰ ، فَإِذَا قَالَ الْعَبْدُ : « لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ » اهْتَزَّ الْعَرْشُ وَتَحَرَّكَ الْعَمُودُ وَتَحَرَّكَ الْحُوتُ ، فَيَقُولُ اللهُ تَعَالَىٰ : اسْكُنْ يَا عَرْشِي ، فَيَقُولُ : كَيْفَ أَسْكُنُ وَلَمْ تَغْفِرْ لِقَائِلِهَا ، فَيَقُولُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ : اشْهَدُوا سُكَّانَ سَمٰوَاتِي أَنِّي قَدْ غَفَرْتُ لِقَائِلِهَا] .

عَنْ جَابِرٍ ، عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ ، عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام قَالَ : مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يَقُولُ : لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ إِلَّا صَعِدَتْ وَتَخَرَّقَ كُلَّ سَقْفٍ ، لَا تَمُرُّ بِشَيْءٍ مِنْ سَيِّئَاتِهِ إِلَّا طَلَسَتْهَا حَتَّىٰ يَنْتَهِيَ إِلَىٰ مِثْلِهَا مِنَ الْحَسَنَاتِ فَيَقِفُ .

قَالَ الصَّادِقُ عليه السلام : قَوْلُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ ثَمَنُ الْجَنَّةِ .

ازنبیّ اکرم (ص) : بهترین عبادت گفتن (لااله‌الاالله) است .

ازنبیّ اکرم (ص) : خداوند راستونی استازیاقوت سرخ که سرآن زیر عرش است، که چون بنده ای (لااله . . .) گوید : عرش بلرزد و عمود بتکان آید ، خداوند بعرش گوید : آرام گیر ، وی گوید چگونه آرام شوم که گوینده (لااله . . . .) رانیامرزیده ای ، حق متعال فرماید : ای ساکنان آسمان بدانید که آمرزید مش .

ازامیر مؤمنان (ع) : هیچ مسلمانی نگوید (لااله . . . .) مگرآنکه (لااله . . .) هرسقفی رابشکافد وبآسمان بالارود ، وبهیچ گناه او نرسد مگرآنکه آن رامحوگرداند ، وبه حسنات تبدیل شود آنگاه باز ایستد .

ازامام ششم علیه السلام : (لااله الا . . .) گفتن بهاء بهشت است .

مِنْ ثَوَابِ الْأَعْمَالِ ، قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ : لَقِّنُوا مَوْتَاكُمْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ فَإِنَّهَا تَهْدِمُ الذُّنُوبَ ، فَقَالُوا : يَا رَسُولَ اللهِ فَمَنْ قَالَهَا فِي صِحَّتِهِ [فيه] ؟ قَالَ : فَذَاكَ أَهْدَمُ وَأَهْدَمُ إِنَّ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ أُنْسٌ لِلْمُؤْمِنِ فِي حَيَاتِهِ وَعِنْدَ مَوْتِهِ وَحِينَ يُبْعَثُ .

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : مَنْ قَالَ : لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ مِائَةَ مَرَّةٍ كَانَ أَفْضَلَ النَّاسِ ذٰلِكَ الْيَوْمِ عَمَلًا إِلَّا مَنْ زَادَ .

عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : مَنْ قَالَ : « لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ » مُخْلِصاً دَخَلَ الْجَنَّةَ وَإِخْلَاصُهُ بِهَا أَنْ يَحْجُزَهُ عَمَّا حَرَّمَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ .

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ : مَا قُلْتُ وَلَا قَالَ الْقَائِلُونَ قَبْلِي [كَلِمَةً أَفْضَلَ مِنْ] مِثْلِ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ .

أَبُو عِمْرَانَ الْعِجْلِيُّ رَفَعَهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ : مَا مِنْ مُؤْمِنٍ يَقُولُ : « لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ » ، إِلَّا مَحَتْ مَا فِي صَحِيفَتِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ يَنْتَهِيَ إِلَىٰ مِثْلِهَا حَسَنَاتٍ .

نبی اکرم (ص) :برای مردگان لااله الاالله تلقین بخوانید که گناهان اورا منهدم میسازد ، پرسیدند یا رسول‌الله آنکس‌که درحال سلامت وبازبان خودآنرابگوید چیست؟ فرمود گناهان اورا منهدم میسازد که لااله ۰۰۰ برای مؤمن درزندگی وهنگام مرگ ودروقت زنده شدن وسیلهٔ ایمنی است ۰

ازامام ششم (ع) : هرکه درروز صدبارلااله ۰۰۰ گوید عملش از همگان برتراست مگرکسیکه بیشترآنراگفته باشد ۰

ازنبی اکرم (ص) : هرکه لااله ۰۰۰ را بااخلاص‌گوید به بهشت درآید ، واخلاصش آن است که اورا ازمحرمات الهی بازدارد ۰

ازنبی اکرم (ص) : من وگذشتگان پیش ازمن کلمه‌ای بهترازلااله الاالله نگفته ایم ۰

ازنبی اکرم (ص) : هیچ مؤمن لااله الا ۰۰۰ نگوید جزآنکه‌گناهان اوازنامهٔ اعمالش‌محوشود وبه ثوابها بدل گردد ۰

﴿ في التكبير وغير ذلك ﴾

عَنْ أَبِي حَمْزَةَ الثُّمَالِي قَالَ : سَمِعْتُ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ يَقُولُ : مَنْ كَبَّرَ اللهَ عِنْدَ الْمَسَاءِ مِائَةَ تَكْبِيرَةٍ كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ مِائَةَ نَسَمَةٍ .

قَالَ الرِّضَا عليه السلام : كَانَ أَبِي يَقُولُ : مَنْ قَالَ : « لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ » صَرَفَ اللهُ عَنْهُ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ نَوْعاً مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا أَيْسَرُهَا الْخَنْقُ .

وَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله : مَنْ قَالَ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ بُكْرَةً : « بِسْمِ اللهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ » قَالَ الْمَلَكَانِ : كُفِيتَ وَوُقِيتَ وَهُدِيتَ ، فَيَقُولُ الشَّيْطَانُ : كَيْفَ لِي بِعَبْدٍ كُفِيَ وَوُقِيَ وَهُدِيَ .

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : مَنْ قَالَ : « يَا اللهُ يَا اللهُ » عَشْرَ مَرَّاتٍ قِيلَ لَهُ : لَبَّيْكَ مَا حَاجَتُكَ ؟ وَمَنْ قَالَ : « يَا رَبِّ » عَشْرَ مَرَّاتٍ ، قِيلَ لَهُ : لَبَّيْكَ مَا حَاجَتُكَ ؟

(تکبیرو بگرچیــزهــا)

ابیحمزه ثمالی گوید :ازحضرت سجّاد علیه السلام شنیدم که هــر کس شب صد بارتکبیرگوید چنانست که صد بنده آزاد کرده .

ازحضرت رضا (ع) : پدرم میفرمود : هرکه لاحول ولاقوة الابالله گوید خداوند ۹۹ نوع بــلاء دنیوی راازاوبگرداند که کمتریــن آنها خناق است .

نبی اکرم فرمود : هرکه صبح که ازخانه بیرون میرود بگوید :(بسـم الله لاحول ولاقوة الابالله توکلّت علی الله) فرشتگان مأموراعمال اوگوینـد کفایت ومحفوظ وهدایت شدی . وشیطان میگوید :من با بنده ایکه محافظت وهدایت شده باشد چه میتوانم کرد .

ازامام ششم(ع) :هرکه ده باریاالله گوید : پاسخ داده شود لبیك حاجتت چیست ؟ وهرکه ده باریارب گوید : پاسخ داده شود :لبیك حاجتت رابخواه . وهرکه هفتاد بارگوید : (ماشاءالله لاقوة الابالله) خداوند / ۷۰ نوع بلا ازاوبگرداند که کمترین آنها خناق است .

وَمَنْ قالَ: «ما شاءَ اللهُ لا قُوَّةَ إِلاّ باللهِ» سَبْعِينَ مَرَّةً صَرَفَ اللهُ عَنْهُ سَبْعِينَ نَوْعاً مِنْ أَنْواعِ الْبَلاءِ أَيْسَرُهَا الْخَنَقُ، قُلْتُ: جُعِلْتُ فِداكَ مَا الْخَنَقُ؟ قالَ: لا يُعْتَلُّ بِالْجُنُونِ فَيُخْنَقُ.

عَنْهُ، عَنْ آبائِهِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ قالَ: مَنْ قالَ فِي كُلِّ يَوْمٍ ثَلاثِينَ مَرَّةً: «لا إِلٰهَ إِلاَّ اللهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ» اِسْتَقْبَلَ الْغِنىٰ وَاسْتَدْبَرَ الْفَقْرَ وَقَرَعَ بابَ الْجَنَّةِ.

وَقالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَثَلُ الْبَيْتِ الَّذِي يُذْكَرُ فِيهِ اللهُ وَالْبَيْتِ الَّذِي لا يُذْكَرُ اللهُ فِيهِ كَمَثَلِ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ.

وَقالَ ﷺ: لا يَقْعُدُ قَوْمٌ يَذْكُرُونَ اللهَ إِلاّ حَفَّتْهُمُ الْمَلائِكَةُ وَغَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ وَنَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَذَكَرَهُمُ اللهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ.

وَسَأَلَهُ ﷺ رَجُلٌ: بِأَيِّ سُنَنِ الْإِسْلامِ وَشَرائِعِهِ تَأْمُرُنِي؟ فَقالَ ﷺ: لا يَزالُ لِسانُكَ رَطْباً مِنْ ذِكْرِ اللهِ.

مِنْ أَمالِي الشَّيْخِ ابْنِ بابَوَيْهِ، عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام قالَ: قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: بادِرُوا إِلىٰ رِياضِ الْجَنَّةِ، قالُوا: وَمَا رِياضُ الْجَنَّةِ؟ قالَ: حِلَقُ الذِّكْرِ.

ازآنحضرت (ع) : هرکه هرروزسی بارگوید: (لا اله الا الله الملک الحق المبین) غنا ومالداری باوروی آرد وفقرباوپشت کند ودر بهشت راکوبیده است.

پیغمبر(ص) فرمود : نسبت خانه ای که درآن ذکرخداگفته شود به خانه ایکه درآن ذکرخداگفته نشود ، چون زنده است نسبت بمرده.

وفرمود (ص) : مردمیکه ذکرخداگویند ننشینند مگرآنکه فرشتگان بر گردشان فراوان آیند ورحمت ایشان رافروگیرد ، وبه ایشان آرامش عطاگردد وخداونداورادرمیان بندگان خود ازاونام برد.

وازآن حضرت پرسیدند که مارابه کدامیك ازسنّت هـای اسلام دستور میدهید؟ فرمود بااینکه همواره زبانتان گویای خدا باشد.

ازنبی اکرم(ص) : به باغهای بهشت سبقت جوئید ودست یازید،

مِنَ الْفِرْدَوْسِ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ : أَكْثِرُوا ذِكْرَ اللهِ حَتَّى يَقُولُوا : مَجْنُونٌ .

وَمِنَ الْأَمَالِي أَيْضاً : إِنَّ الصَّاعِقَةَ لَا تُصِيبُ ذَاكِرَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ .

مِنَ الْمَحَاسِنِ ، عَنْ يُونُسَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمٰنِ رَفَعَهُ قَالَ : قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ : يَا بُنَيَّ : إِخْتَرِ الْمَجَالِسَ عَلَى عَيْنِكَ ، فَإِنْ رَأَيْتَ قَوْماً يَذْكُرُونَ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ فَاجْلِسْ مَعَهُمْ فَإِنَّكَ إِنْ تَكُنْ عَالِماً يَنْفَعُكَ عِلْمُكَ وَيَزِيدُوكَ ، وَإِنْ تَكُنْ جَاهِلاً عَلَّمُوكَ وَلَعَلَّ اللهَ أَنْ يُظِلَّهُمْ بِرَحْمَةٍ فَيَعُمَّكَ مَعَهُمْ : وَإِذَا رَأَيْتَ قَوْماً لَا يَذْكُرُونَ اللهَ فَلَا تَجْلِسْ مَعَهُمْ فَإِنَّكَ إِنْ تَكُنْ عَالِماً لَا يَنْفَعُكَ عِلْمُكَ ، وَإِنْ تَكُنْ جَاهِلاً يَزِيدُوكَ جَهْلاً وَلَعَلَّ اللهَ يُظِلُّهُمْ بِعُقُوبَةٍ فَيَعُمَّكَ مَعَهُمْ .

مِنَ الرَّوْضَةِ ، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ : مَا جَلَسَ قَوْمٌ يَذْكُرُونَ اللهَ إِلَّا نَادَاهُمْ مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ : قُومُوا فَقَدْ بُدِّلَتْ سَيِّئَاتُكُمْ حَسَنَاتٍ وَغُفِرَ لَكُمْ جَمِيعاً . وَمَا قَعَدَ عِدَّةٌ مِنْ أَهْلِ

پرسیدند باغهای بهشت چیست ؟ فرمود مجالس ذکر .

پیغمبر صلی الله علیه وآله وسلّم چندان فرمود : خدا را بسیار یاد کنید که گفتند مجنون است .

از امالی : صاعقه به کسی که ذکرخدا گوید نخواهد رسید .

از امام (ع) : لقمان به پسر گفت : پسرکم در هرمجلس به افراد جلسه با نظر دقت بنگر اگرمردمی بودند که خدا را یاد میکنند با ایشان بنشین که اگرعالم باشی برعلمت بیفزاید واگرجاهل باشی بتوعلم یاد دهند وچه بسا که خداوند برایشان سایه رحمت گسترد وآن رحمت شامل حال تونیزبشود واگرافراد مجلس را دیدی که خدا را یاد نمیکنند باآنان منشین که ازعلم خود درآنجا سودی نبری ، واگرجاهلی برجهل توبیفزاید ، وشاید خداوند عقابی برایشان بفرستد وترا هم د ربرگیرد .

پیغمبر(ص) فرمود : هیچ مردمی برای ذکرخدا گرد هم ننشینند مگرآنکه (ازطرف خداوند) منادی ای ازآسمان بایشان نداکند که خیزید

الْأَرْضِ يَذْكُرُونَ اللهَ إِلَّا قَعَدَ مَعَهُمْ عِدَّةٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ . وَقَالَ : مَا جَلَسَ قَوْمٌ يَذْكُرُونَ اللهَ إِلَّا حَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَغَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ وَنَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَذَكَرَهُمُ اللهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ .

سُئِلَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله : أَيْنَ رِيَاضُ الْجَنَّةِ ؟ فَقَالَ : مَجَالِسُ الذِّكْرِ ، فَاغْدُوا وَرُوحُوا فِي ذِكْرِ اللهِ .

﴿ فِي الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ ﴾

عَنْ أَبِي بَصِيرٍ ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : إِذَا ذُكِرَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله فَأَكْثِرُوا الصَّلَاةَ عَلَيْهِ ، فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله صَلَاةً وَاحِدَةً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ فِي أَلْفِ صَفٍّ مِنَ الْمَلَائِكَةِ وَلَمْ يَبْقَ شَيْءٌ مِمَّا خَلَقَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا صَلَّى عَلَى ذَلِكَ الْعَبْدِ لِصَلَاةِ اللهِ عَلَيْهِ وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِهِ ، فَمَنْ لَا يَرْغَبُ فِي هَذَا فَهُوَ جَاهِلٌ مَغْرُورٌ قَدْ بَرِيءَ اللهُ مِنْهُ وَرَسُولُهُ

که گناهان شمارا به حسنات تبدیل کردم وهمه شمارابخشیدم . وهیچ عدّه ازمردم زمین برای ذکرخدا نمی نشینند مگرآنکه ملائکه باایشان می نشینند وهیچ جمعی برای ذکرخدا نمی نشینند مگرآنکه ملائکه گردایشان جمع میشوند ورحمت آنهارافرومیگیرد وآرامش بر آنها فرود میآید ، وخداوند باکسانیکه نزد اوست یاد آنهارامینماید .

ازنبی اکرم (ص) پرسیدند : باغهای بهشت کجاست ؟ فرمود : مجالس ذکر ، صبح وشام بذکرخدابروید .

(در صلوات فرستادن برنبی اکرم واهلبیت او)

ازنبی اکرم روایت است که : چون اسم پیغمبربرده شود بسیاربر وی صلوات بفرستید ، که هرکه یك صلوات برپیغمبر (ص) بفرستد ، هزار صف فرشته براودرود می فرستند ، هیچ مخلوقی نماند مگرآنکه بروی درود میفرستند ، زیرا که خداوفرشتگان بروی صلوات میفرستند ، وهرکه به این ثواب عظیم میل نشان ندهد جاهل ومغروراست ، وخداوند وپیغمبر (ص)

[وأهل بيته] .

عَنِ الصّادِقِ، عَنْ أَبيهِ عَلَيهِمَا السَّلامُ قالَ : قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ : أَنَا عِنْدَ الْمِيزانِ يَوْمَ الْقِيامَةِ ، فَمَنْ ثَقُلَتْ سَيِّئاتُهُ عَلى حَسَناتِهِ جِئْتُ بِالصَّلاةِ عَلَيَّ حَتّى أُثَقِّلَ بِها حَسَناتِهِ .

عَنِ الْحارِثِ الأَعْوَرِ عَنْ أَميرِ الْمُؤْمِنينَ عليه السلام قالَ: كُلُّ دُعاءٍ مَحْجُوبٌ مِنَ السَّماءِ حَتّى يُصَلّى عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ .

عَنْ أَبي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قالَ : وَجَدْتُ في بَعْضِ الْكُتُبِ مَنْ صَلّى عَلى مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ كَتَبَ اللهُ لَهُ مائَةَ حَسَنَةٍ. وَمَنْ قالَ: صَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ كَتَبَ اللهُ لَهُ أَلْفَ حَسَنَةٍ .

قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ : أَوْلَى النّاسِ بي يَوْمَ الْقِيامَةِ أَكْثَرُهُمْ عَلَيَّ صَلاةً .

وَقالَ ﷺ : اَلْبَخيلُ مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ .

وَرُوِيَ عَنْهُ ﷺ أَنَّهُ قالَ : مَنْ صَلّى عَلَيَّ مِنْ أُمَّتي صَلاةً مُخْلِصاً مِنْ قَلْبِهِ صَلّى

ازوی بری وبیزارهستند .

ازنبی اکرم (ص) : من د رقیامت نزد میزان هستم ، وهرکه گناهانش بسر ثوابهایش فزونی گیرد صلواتهائی راکه برمن فرستاده میآورم تابدانها میزان اعمالش سنگین گردد .

ازعلی (ع) : هیچ دعائی بآسمان بالانمیرود ، مگرآنکه برمحمد و آل اودرود فرستاده شود .

ازامام ششم (ع) : دریکی ازکتب خوانده ام که هرکس برمحمد (ص) صلوات فرستد خداوند صد حسنه برایش بنویسد ، وهرکه بگوید : صلوات ودرودخدا برمحمدواهل بیت اوخداوند هزارحسنه برایش بنویسد .

نبی اکرم (ص) : سزاوارترین مردم بمن درقیامت آنکس است که بیشتربرمن درودفرستد .

ونیزفرمود : بخیل کسی است که نام من نزداوبرده شود واوبرمن صلوات نفرستد .

اللهُ عَلَيهِ بِها عَشَرَ صَلَواتٍ وَرَفَعَهُ بِها عَشَرَ دَرَجاتٍ وَكَتَبَ لَهُ بِها عَشَرَ حَسَناتٍ وَمَحا عَنهُ بِها عَشَرَ سَيِّئاتٍ .

عَنِ الصّادِقِ عليه‌السلام قالَ : قالَ رَسُولُ اللهِ صلى‌الله‌عليه‌وآله : إرفَعُوا أصواتَكُم بِالصَّلاةِ عَلَيَّ فَإنَّها تَذهَبُ بِالنِّفاقِ .

﴿ في الاستِغفارِ وَالبُكاءِ ﴾

عَن جَعفَرِ بنِ مُحَمَّدٍ ، عَن أبيهِ ، عَن آبائِهِ عَلَيهِمُ السَّلامُ قالَ : قـــالَ رَسُولُ اللهِ صلى‌الله‌عليه‌وآله : لِكُلِّ داءٍ دَواءٌ وَدَواءُ الذُّنُوبِ الاستِغفارُ .

عَن أميرِ المُؤمِنينَ عَلَيهِ السَّلامُ قالَ : العَجَبُ مِمَّن يَقنَطُ وَمَعَهُ النَّجاةُ ، قيلَ : وَما هِيَ ؟ قالَ : ألإستِغفارُ .

مِنَ الفِردَوسِ ، قـــالَ النَّبِيُّ صلى‌الله‌عليه‌وآله : ثَلاثَةُ أصواتٍ يُحِبُّها اللهُ عَزَّ وَجَلَّ : صَوتُ الدّيكِ وَصَوتُ الَّذي يَقرَأُ القُرآنَ وَصَوتُ المُستَغفِرينَ بِالأسحارِ .

ونيزازآنحضرت روايتست : كه هرفردى ازامتم كه بااخلاص برمن صلوات فرستد خداده باربراودرود فرستد وده درجه اورابالابرد وده ثواب برايش بنويسد وده گناه ازنامه عملش محوگرداند .

ونيزفرمود : بلند برمن صلوات بفرستيد كه اين عمل نفاق را ببــرد .

(استغفـا ر وگــريــه)

ازنبى اكرم (ص) : هردردى دوائى داردوداروىگناهان استغفار است .

ازعلى (ع) : شگفتاازكسيكه نااميدباشد ونجات بااوست ، پرسيدند نجات چيست ؟ فرمود :استغفار .

ونيز نبى اكرم صلى الله عليه وآله فرمود : سه صداراخداوند دوست دارد : صداى خروس وصداى قارى قرآن ، وصداى استغــفاركننــده در سحرگاهان .

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عَلَيْهِ السَّلامُ قالَ : مَنْ قالَ : « أَسْتَغْفِرُ اللهَ » مِائَةَ مَرَّةٍ حِينَ يَنامُ باتَ وَقَدْ تَحاتَتِ الذُّنُوبُ عَنْهُ [كُلُّها] كَما يَتَحاتُّ الْوَرَقُ عَنِ الشَّجَرِ وَيُصْبِحُ وَلَيْسَ عَلَيْهِ ذَنْبٌ .

وَعَنْهُ عَلَيْهِ السَّلامُ قالَ : مَنِ اسْتَغْفَرَ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ بَعْدَ الْعَصْرِ سَبْعِينَ مَرَّةً غَفَرَ اللهُ لَهُ ذلِكَ الْيَوْمَ سَبْعَمِائَةَ ذَنْبٍ ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ فَلِأَبِيهِ ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لِأَبِيهِ فَلِأُمِّهِ ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لِأُمِّهِ فَلِأَخِيهِ ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لِأَخِيهِ فَلِأُخْتِهِ ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لِأُخْتِهِ فَلِلْأَقْرَبِ .

عَنْ إِسْماعِيلَ بْنِ سَهْلٍ قالَ : كَتَبْتُ إِلى أَبِي جَعْفَرٍ الثّانِي عَلَيْهِ السَّلامُ : عَلِّمْنِي شَيْئاً إِذا أَنَا قُلْتُهُ كُنْتُ مَعَكُمْ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ ؟ قالَ : فَكَتَبَ بِخَطِّهِ ، أَعْرِفُهُ : أَكْثِرْ مِنْ قِراءَةِ « إِنّا أَنْزَلْناهُ » وَرَطِّبْ شَفَتَيْكَ بِالاسْتِغْفارِ .

عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ، عَنْ أَبِيهِ عَلَيْهِمَا السَّلامُ قالَ : قالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله : طُوبى لِمَنْ وُجِدَ فِي صَحِيفَةِ عَمَلِهِ يَوْمَ الْقِيامَةِ تَحْتَ كُلِّ ذَنْبٍ « أَسْتَغْفِرُ اللهَ » .

قالَ الصّادِقُ عليه السلام : إِذا أَكْثَرَ الْعَبْدُ مِنَ الاسْتِغْفارِ رُفِعَتْ صَحِيفَتُهُ وَهِيَ تَتَلَأْلَأُ .

ازامام ششم (ع) : هرکه وقت خواب صدبار (استغفرالله) بگوید گناهانش جملگی چون برگ درختان بریزد ، وصبح که برخیزد گناهی برایش نماند .

وازآنحضرت : هرکه پس ازعصر ۷۰ بارخدارااستغفارگوید خداوند ۷۰۰ گناه آنروزاورا ببخشاید ، واگرگناهی نداشته باشد گناهان پدرش راواگرنه گناهان مادرش راواگرنه گناهان برادرش واگرنه گناهان خواهرش واگرنه گناهان خویشانش رابیخشد .

اسماعیل گوید : به حضرت جواد (ع) نامه نوشتم بمن چیزی بیاموز که اگربگویم دردنیاوآخرت باشماباشم ، حضرت بخط خود جواب نوشت (انا انزلناه ...) زیاد بخوان وزبانت رابه استغفار مشغول بدار .

ازنبی اکرم (ص) : خوشابحال کسیکه درقیامت درنامهٔ عملش ازهر گناهی استغفاری باشد .

وَعَنْهُ عليه‌السلام قَالَ : كَانَ رَسُولُ اللهِ صلى‌الله‌عليه‌وآله لَا يَقُومُ مِنْ مَجْلِسٍ وَإِنْ خَفَّ حَتَّى يَسْتَغْفِرَ اللهَ خَمْساً وَعِشْرِينَ مَرَّةً وَكَانَ مِنْ أَيْمَانِهِ صلى‌الله‌عليه‌وآله لَا وَأَسْتَغْفِرُ اللهَ .

قَالَ الصَّادِقُ عليه‌السلام : اَلتَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ ، وَالْمُقِيمُ عَلَى الذَّنْبِ وَهُوَ يَسْتَغْفِرُ كَالْمُسْتَهْزِئِ .

عَنِ الصَّادِقِ عليه‌السلام قَالَ : إِذَا أَحْدَثَ الْعَبْدُ ذَنْباً جُدِّدَ لَهُ نِعْمَةٌ فَيَدَعُ الْاِسْتِغْفَارَ فَهُوَ الْاِسْتِدْرَاجُ . وَكَانَ مِنْ أَيْمَانِهِ لَا وَأَسْتَغْفِرُ اللهَ .

وَقَالَ عليه‌السلام : مَنْ أَذْنَبَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ذَنْباً أُجِّلَ مِنْ غُدْوَةٍ إِلَى اللَّيْلِ فَإِنِ اسْتَغْفَرَ لَمْ يُكْتَبْ عَلَيْهِ .

وَقَالَ عليه‌السلام : إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيُذَكِّرُهُ اللهُ الذَّنْبَ بَعْدَ بِضْعٍ وَعِشْرِينَ سَنَةً حَتَّى يَسْتَغْفِرَ اللهَ مِنْهُ فَيَغْفِرَ لَهُ .

ازامام صادق (ع) : بنده ایکه زیاد استغفارگوید ، نامه عملش چون بالارود درخشان باشد .

نبی اکرم (ص) ازهیچ مجلسی اگرچه مختصربود برنمیخاست مگر آنکه ۲۵ باراستغفار می نمود وازقسمهای حضرت این بود(نه ، استغفر الله) .

ازامام صادق (ع) : توبه کننده ازگناه چون کسی است که گناه ندارد ،وآنکس‌که به گناه ادامه دهدواستغفارگوید ، چون مسخره‌کنندگان است .

ازامام ششم (ع) : اگربنده ای گناه کند ونعمت تازه ای به اورسد واستغفار راترك نماید ، مورد ریش خند وانتقام الهی است .

ونیزفرمود : هرمؤمنی که گناه کندازصبح تاشام بهاومهلت داده‌شود اگرتوبه کند گناهاونوشته‌نشود .

وفرمود : خداوندپس‌ازبیست وچندسال گناه بنده‌رابه خاطرش

وَعَنْهُ عليه السلام قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله : « الْإِسْتِغْفَارُ » وَقَوْلُ « لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ » خَيْرُ الْعِبَادَةِ ، قَالَ اللهُ تَعالى « فَاعْلَمْ أَنَّهُ لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ » .

عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام قَالَ لِقائِلٍ بِحَضْرَتِهِ « أَسْتَغْفِرُ اللهَ » : ثَكِلَتْكَ أُمُّكَ أَتَدْرِي مَا الْإِسْتِغْفَارُ ؟ إِنَّ الْإِسْتِغْفَارَ دَرَجَةُ الْعِلِّيِّينَ وَهُوَ اسْمٌ وَاقِعٌ عَلى سِتَّةِ مَعانٍ : أَوَّلُها : النَّدَمُ عَلى ما مَضى ، وَالثّاني : الْعَزْمُ عَلى تَرْكِ الْعَوْدِ إِلَيْهِ أَبَداً ، وَالثّالِثُ : أَنْ تُؤَدِّيَ إِلَى الْمَخْلُوقِينَ حُقُوقَهُمْ حَتّى تَلْقَى اللهَ أَمْلَسَ لَيْسَ عَلَيْكَ تَبِعَةٌ ، وَالرّابِعُ أَنْ تَعْمِدَ إِلى كُلِّ فَرِيضَةٍ عَلَيْكَ ضَيَّعْتَها فَتُؤَدِّيَ حَقَّها ، وَالْخامِسُ : أَنْ تَعْمِدَ إِلَى اللَّحْمِ الَّذي نَبَتَ مِنَ السُّحْتِ فَتُذِيبَهُ بِالْأَحْزانِ حَتّى يَلْصَقَ الْجِلْدُ بِالْعَظْمِ وَيَنْشَأَ بَيْنَهُما لَحْمٌ جَدِيدٌ ، وَالسّادِسُ : أَنْ تُذِيقَ الْجِسْمَ أَلَمَ الطّاعَةِ كَما أَذَقْتَهُ حَلاوَةَ الْمَعْصِيَةِ فَعِنْدَ ذلِكَ تَقُولُ : « أَسْتَغْفِرُ اللهَ » .

مِنْ كِتابِ رَوْضَةِ الْواعِظِينَ ، قالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام : فِي الْأَرْضِ أَمانانِ مِنْ

مي‌آورد تا استغفار كند وآمرزيده شود .

ازنبي اكرم (ص) : استغفار ولا اله الا الله ، بهترين عبادتست ، خداوند فرمايد : (بدانكه جزالله خدائي نيست ، وبرگناهانت استغفار كن) .

شخصي درمحضرحضرت علي (ع) گفت (استغفرالله)حضرت فرمود مادرت برتوسوك كند ، ميداني استغفارچيست ؟ استغفاردرجه علييّن است ،واسم است براي شش‌چيز : اول : پشيماني برگذشته ،دوم تصميم برعدم بازگشت به گناه درآينده . سوم حقوق مردم را اداء كني بطوري كه با حالتي پاك وبي‌آنكه حقي‌بگردنت باشد خدارا ملاقات كني ، وچهارم‌هرفريضه اي را كه ازتوفوت شده‌قضاء كني ، پنجم گوشتهائيكه ازگناه‌درحال گناه‌برتن توروئيده باحزن واندوه آب كني تاپوستت بااستخوان بچسبد وگوشت تازه‌اي برآيد ، ششم ببدن خود رنج طاعت رابچشاني چنانكه شيريني گنـــاه را چشانده‌اي ،بعدازاين كارهابگو (استغفرالله) .

عَذابِ اللهِ سُبْحانَهُ وَقَدْ رُفِعَ أَحَدُهُما فَدُونَكُمُ الآخَرَ فَتَمَسَّكُوا بِهِ ، أَمّا الأَمانُ الَّذي رُفِعَ فَهُوَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله ، وَأَمّا الأَمانُ الباقي فَهُوَ الاسْتِغْفارُ ، قالَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ « وَما كانَ اللهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَما كانَ اللهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ » . وَلا خَيْرَ فِي الدُّنْيا إِلّا لِرَجُلَيْنِ : رَجُلٍ أَذْنَبَ ذَنْباً فَهُوَ يَتَدارَكُها بِالتَّوْبَةِ وَرَجُلٍ يُسارِعُ إِلَى الخَيْراتِ ، وَمَنْ أُعْطِيَ التَّوْبَةَ لَمْ يُحْرَمِ القَبُولَ وَمَنْ أُعْطِيَ الاسْتِغْفارَ لَمْ يُحْرَمِ المَغْفِرَةَ ، وَتَصْدِيقُ ذلِكَ فِي كِتابِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ « وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءاً أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللهَ يَجِدِ اللهَ غَفُوراً رَحِيماً » ، وَقالَ تَعالى : « إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولئِكَ يَتُوبُ اللهُ عَلَيْهِمْ وَكانَ اللهُ عَلِيماً حَكِيماً » .

وَعَنِ الصّادِقِ عليه السلام قالَ : كانَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله يَسْتَغْفِرُ كُلَّ يَوْمٍ سَبْعِينَ مَرَّةً ، قِيلَ : وَكَيْفَ كانَ يَقُولُ ؟ قالَ عليه السلام : كانَ يَقُولُ : « أَسْتَغْفِرُ اللهَ » سَبْعِينَ مَرَّةً

امیرمؤمنان (ع) فرمود : درزمین دو وسیله برای امان ازعذاب الهی است ، یکی از آندو از دست رفته ، واینك بدومی متمسك شوید ، امّا امان اوّل رسول اکرم (ص) است ، ولی امان دوّم استغفار است ، که خداوند متعال گوید (خداوند ایشان راعذاب نکند که تو در بین ایشان هستی ، ودرحالی که استغفارمی کنند) ودردنیاجزبرای دوکس خیروجود ندارد : کسیکه چون گناهی مرتکب شود آنرا باتوبه جبران کند ، وکسیکه به کارهای نیك دست یازد هرکه توبه کند ازقبول توبه محروم نماند ، وهرکه استغفارکند ازمغفرت محروم نگردد ، وتصدیق این سخن درکلام الهی است : (هرکه بدی کند یابخود ستم روادارد (گناه نماید) ، وسپس استغفار نماید ، خداوند راغفوورحیم خواهد یافت ـ النساء/ ١١٠) وفرمود : (توبه برای کسانی استکه ازروی نادانی گناهی کنندوسپس بزودی توبه نمایند ، اینهایند که خداوند توبه ایشان راقبول فرماید ، که خداوند دانا وحکیم است ـ النساء/ ٢١) .

ازامام صادق (ع) : نبی اکرم (ص) هرروز/ ٧٠ بار استغفارمیکرد پرسیدند چه میگفت ؟ فرمود : میفرمود : ٧٠ بار (استغفرالله) و/ ٧٠ بار

ويقول: «أتوبُ إليه» سَبْعِينَ مَرَّة.

عَنِ الحَسَنِ بْنِ حَمَّادٍ، عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قَالَ: مَنْ قَالَ فِي دُبُرِ صَلاةِ الفَرِيضَةِ قَبْلَ أَنْ يَثْنِيَ رِجْلَيْهِ: «أَسْتَغْفِرُ اللهَ [العَظِيمَ] الَّذِي لا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الحَيُّ القَيُّومُ ذَا الجَلالِ وَالإِكْرامِ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ» ثَلاثَ مَرَّاتٍ غَفَرَ اللهُ ذُنُوبَهُ وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ البَحْرِ.

وَفِي خَبَرٍ آخَرَ مَنْ قَالَهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ غَفَرَ اللهُ لَهُ أَرْبَعِينَ كَبِيرَةٍ.

﴿ فِي البُكاءِ ﴾

مِنَ الرَّوْضَةِ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله: كُلُّ عَيْنٍ بَاكِيَةٌ يَوْمَ القِيَامَةِ إِلَّا ثَلاثَةَ أَعْيُنٍ: عَيْنٌ بَكَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللهِ، وَعَيْنٌ غُضَّتْ عَنْ مَحَارِمِ اللهِ، وَعَيْنٌ بَاتَتْ سَاهِرَةً فِي سَبِيلِ اللهِ.

مِنْ عُيُونِ الأَخْبَارِ: عَنِ الرِّضَا عليه السلام قَالَ: مَنْ تَذَكَّرَ مُصَابَنَا فَبَكَى وَأَبْكَى لَمْ تَبْكِ عَيْنُهُ يَوْمَ تَبْكِي العُيُونُ.

مِنْ كِتَابِ رَوْضَةِ الوَاعِظِينَ، قَالَ الصَّادِقُ عليه السلام: البَكَّاؤُونَ خَمْسَةٌ: آدَمُ

(اتوب اليه) می فرمود •

ازامام ششم (ع) : هرکه پس ازنمازواجب پیش ازبپا شدن سه بار گوید : (استغفرالله الذی لا اله الا هوالحیّ القیّوم ذ الجلال والاکرام واتوب اليه) خداوند گناهانش را بیامرزد گرچه بقدر کف دریاها باشد ، ودر روایت دیگراستکه :خداوند ۴۰ گناه کبیره اش را ببخشد اگرآنرا هرروزگوید •

(گــریـــه)

ازنبیّ اکرم (ص) : هرچشمی درقیامت گریان خواهد بود مگرســه چشم :چشم گریان ازترس خدا ، ودیده ای که ازگناه پوشیده شود ، وچشمی که شبها برای خدا بیدار بماند •

ازامام رضا (ع) : هرکه بیاد مصیبت های ما بگرید یا حالت گریه بخود گیرد روزی که همه دیدگان گریان باشد دیدگان اوگریان نشود •

ازامام ششم (ع) : گریه کنندگان پنج تن بودند :آدم ، یعقوب ،

وَيَعْقُوبُ وَيُوسُفُ وَفَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ صلى الله عليه وآله وَعَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ زَيْنُ الْعَابِدِينَ عليه السلام ، فَأَمَّا آدَمُ عليه السلام فَبَكَى عَلَى الْجَنَّةِ حَتَّى صَارَ فِي خَدَّيْهِ أَمْثَالُ الْأَوْدِيَةِ. وَأَمَّا يَعْقُوبُ عليه السلام فَبَكَى عَلَى يُوسُفَ عليه السلام حَتَّى ذَهَبَ بَصَرُهُ وَحَتَّى قِيلَ لَهُ: « تَاللهِ تَفْتَؤُ تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضاً أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ». وَأَمَّا يُوسُفُ عليه السلام فَبَكَى عَلَى يَعْقُوبَ عليه السلام حَتَّى تَأَذَّى مِنْهُ أَهْلُ السِّجْنِ فَقَالُوا: إِمَّا أَنْ تَبْكِيَ بِالنَّهَارِ وَتَسْكُتَ بِاللَّيْلِ وَإِمَّا أَنْ تَبْكِيَ بِاللَّيْلِ وَتَسْكُتَ بِالنَّهَارِ فَصَالَحَهُمْ عَلَى وَاحِدٍ مِنْهُمَا. وَأَمَّا فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ صلى الله عليه وآله فَبَكَتْ عَلَى أَبِيهَا حَتَّى تَأَذَّى مِنْهَا أَهْلُ الْمَدِينَةِ وَقَالُوا لَهَا: قَدْ آذَيْتِنَا بِكَثْرَةِ بُكَائِكِ، فَكَانَتْ تَخْرُجُ إِلَى الْمَقَابِرِ مَقَابِرِ الشُّهَدَاءِ فَتَبْكِي حَتَّى تَقْضِيَ حَاجَتَهَا ثُمَّ تَنْصَرِفُ. وَأَمَّا عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ فَبَكَى عَلَى الْحُسَيْنِ عليه السلام عِشْرِينَ سَنَةً أَوْ أَرْبَعِينَ وَمَا وُضِعَ طَعَامٌ بَيْنَ يَدَيْهِ إِلَّا بَكَى حَتَّى قَالَ مَوْلًى لَهُ: جُعِلْتُ فِدَاكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ، قَالَ: « إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ »، إِنِّي لَمْ أَذْكُرْ مَصْرَعَ بَنِي فَاطِمَةَ إِلَّا خَنَقَتْنِي الْعَبْرَةُ.

یوسف ، فاطمه(ع) ، زین العابدین(ع) ، امّا آدم (ع) : برای بهشت چندان گریست که گونه هایش چون گودیهای آبی شد ، اما یعقوب(ع) چندان گریه کرد که چشمانش را از دست داد ، باو گفتند : (بخدا آنقدر یوسف یوسف کنی که هلاک شوی) ولی یوسف در فراق پدر آنقدر گریست که زندانیان را بستوه آورد ، وازاو خواستند که یا شب گریه کند یا روز ، وامّا فاطمه(ع) برای پدر چندان گریست که اهل مدینه بستوه آمدند ، وباو پیغام دادند که از گریه تو بستوه آمده ایم ، وازآن پس بکنار مقابر شهداء میرفت ومی گریست و باز می گشت . ولی زین العابدین (ع) برای پدر ۲۰ یا ۴۰ سال گریست ، وهرگاه طعام میدیدمی گریست تا آنکه خادمش باو گفت : یا ابن رسول الله میترسم خود را هلاک کنی فرمود : براین اندوه خود بخدا پناه میبرم ازجانب خدا امیدی دارم که شما نمیدانید ، بیاد قتلگاه بچه های زهرا (ع) نمی افتم مگرآنکه گریه گلوگیرم می شود .

قَالَ مُوسى عليه السلام : يَا إِلهي مَا جَزاءُ مَنْ دَمَعَتْ عَيْنَاهُ مِنْ خَشْيَتِكَ ؟ قَالَ : يَا مُوسَى أَقِي وَجْهَهُ مِنْ حَرِّ النَّارِ وَأُومِنُهُ مِنَ الْفَزَعِ الأَكْبَرِ .

وَقَالَ الصَّادِقُ عليه السلام : لَمَّا حَضَرَتِ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِمَا السَّلامُ الْوَفَاةُ بَكَى ، فَقِيلَ : يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ تَبْكِي وَمَكَانُكَ مِنْ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وآله الَّذِي أَنْتَ بِهِ وَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله فِيكَ مَا قَالَ ، وَقَدْ حَجَجْتَ عِشْرِينَ حَجَّةً مَاشِياً وَقَدْ قَاسَمْتَ رَبَّكَ مَالَكَ ثَلاثَ مَرَّاتٍ حَتَّى النَّعْلِ وَالنَّعْلِ ، فَقَالَ عليه السلام : إِنَّمَا أَبْكِي لِخَصْلَتَيْنِ : لِهَوْلِ الْمُطَّلَعِ وَفِرَاقِ الأَحِبَّةِ .

قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله : مَنْ بَكَى عَلَى ذَنْبِهِ حَتَّى تَسِيلَ دُمُوعُهُ عَلَى لِحْيَتِهِ حَرَّمَ اللهُ دِيبَاجَةَ وَجْهِهِ عَلَى النَّارِ .

وَقَالَ صلى الله عليه وآله : مَنْ خَرَجَ مِنْ عَيْنَيْهِ مِثْلُ الذُّبَابِ مِنَ الدَّمْعِ مِنْ خَشْيَةِ اللهِ آمَنَهُ اللهُ بِهِ يَوْمَ الْفَزَعِ الأَكْبَرِ .

موسى پرسيد خداوندا پاداش آنكس كه ازخوف توبگريد چيست ؟ فرمود : اورا ازآتش دوزخ مصون وازفزع قيامت درامانش خواهم داشت .

ازامام صادق (ع) : چون وفات حضرت مجتبى رسيد ، مى گريست پرسيد ند يا ابن رسول الله چرا مى گريى كه توفرزند پيغمبرى ورسول اكرم (ص) درباره توآنهمه ثناء گفته ، و ٢٥ بارپياده حج رفته اى ، وسه بارهمه مالت رادرراه خدا نصف نموده اى ، فرمود : ازدوچيز مى گريم : وحشت قيامت وفراق دوستان .

ازنبى اكرم (ص) : هركه ازگناه خود چندان بگريد كه اشكهايش بسر محاسنش فروريزد ، خداوند چهره اش رابرآتش حرام گرداند .

وفرمود : هركه بقد ربال مگسى ازترس خدا اشك ريزد خداوند ازفزع قيامت نگهش بدارد .

مِنْ كِتَابِ زُهْدِ الصَّادِقِ عليه السلام قَالَ: أَوْحَى اللهُ إِلَى مُوسَى عليه السلام: إِنَّ عِبَادِي لَمْ يَتَقَرَّبُوا إِلَيَّ بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ ثَلاثِ خِصَالٍ، قَالَ مُوسَى عليه السلام: وَمَا هِيَ؟ قَالَ: يَا مُوسَى، الزُّهْدُ فِي الدُّنْيَا وَالْوَرَعُ عَنِ الْمَعَاصِي وَالْبُكَاءُ مِنْ خَشْيَتِي، فَقَالَ مُوسَى عليه السلام: يَا رَبِّ فَمَا لِمَنْ صَنَعَ ذَلِكَ؟ فَأَوْحَى اللهُ إِلَيْهِ: يَا مُوسَى أَمَّا الزَّاهِدُونَ فَأُحَكِّمُهُمْ فِي الْجَنَّةِ، وَأَمَّا الْبَكَّاؤُونَ مِنْ خَشْيَتِي فَفِي الرَّفِيقِ الْأَعْلَى، وَأَمَّا الْوَرِعُونَ عَنِ الْمَعَاصِي فَإِنِّي أُنَاقِشُ النَّاسَ وَلا أُنَاقِشُهُمْ.

عَنْهُ عليه السلام قَالَ: بَكَى يَحْيَى بْنُ زَكَرِيَّا عَلَيْهِمَا السَّلامُ حَتَّى ذَهَبَ لَحْمُ خَدَّيْهِ مِنَ الدُّمُوعِ فَوَضَعَ عَلَى الْعِظَامِ لُبُوداً تَجْرِي عَلَيْهَا الدُّمُوعُ، فَقَالَ لَهُ أَبُوهُ: يَا بُنَيَّ إِنِّي سَأَلْتُ اللهَ تَعَالَى أَنْ يَهَبَكَ لِي لِتَقَرَّ عَيْنِي بِكَ، فَقَالَ: يَا أَبَتِ إِنَّ عَلَى نِيرَانِ رَبِّنَا مَعَاثِرَ لا يَجُوزُهَا إِلَّا الْبَكَّاؤُونَ مِنْ خَشْيَةِ اللهِ وَأَتَخَوَّفُ أَنْ آتِيَهُ فِيهَا فَأَزِلَّ، فَبَكَى زَكَرِيَّا عليه السلام حَتَّى غُشِيَ عَلَيْهِ.

وَقَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام: بُكَاءُ الْعُيُونِ وَخَشْيَةُ الْقُلُوبِ مِنْ رَحْمَةِ اللهِ تَعَالَى، فَإِذَا

ازامام صادق (ع): خداوند بموسی وحی فرمود: بندگانم بچیزی که بهتر از این سه چیز باشد بمن تقرّب نمی توانند یافت: زهد و بی علاقه گی بدنیا، اجتناب از گناه، گریه از خوف من، موسی پرسید با آنکس که این سه چیز را دارد چه میکنی؟ خداوند وحی کرد که: امّا زاهدان، در بهشت حکمشان را نافذ گردانم، و اما گریه کنندگان، در مقام اعلای بهشت جای دهم وامّا دوری کنندگان از گناه، در حساب با ایشان سخت گیری و دقّت روا نمیدارم.

ازآن حضرت (ع): یحیی چندان گریست که گوشت گونه هایش برفت و بر استخوان گونه پارچه ای مینهاد که اشکش نیز بر آن جاری بود، زکریا باو گفت پسرم، من ترا از خدا خواسته ام که مایه نشاط من باشی: جواب داد ای پدر بر دوزخ خداوند لغزشگاه ها و پرتگاه هایی است که از آن سالم نگذرند مگر گریه کنندگان از خوف خدا، و من میترسم که پایم بسر آنها بلغزد، زکریا نیز از این سخن بیهوش شد.

وَجَدْتُمُوهَا فَاغْتَنِمُوا الدُّعَاءَ ، وَلَوْ أَنَّ عَبْداً بَكَى فِي أُمَّةٍ لَرَحِمَ اللهُ تَعَالَى تِلْكَ الأُمَّةَ لِبُكَاءِ ذَلِكَ الْعَبْدِ .

وَقَالَ عليه السلام : إِذَا لَمْ يَجِئْكَ الْبُكَاءُ فَتَبَاكَ ، فَإِنْ خَرَجَ مِنْ عَيْنِكَ مِثْلُ رَأْسِ الذُّبَابِ فَبَخٍ بَخٍ .

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ قَالَ : سَمِعْتُ أَبَا جَعْفَرٍ عليه السلام يَقُولُ : مَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا وَلَهُ كَيْلٌ وَوَزْنٌ إِلَّا الدُّمُوعَ فَإِنَّ الْعَيْنَ إِذَا اغْرَوْرَقَتْ بِمَائِهَا حَرَّمَهَا اللهُ عَلَى النَّارِ ، فَإِنْ سَالَتْ عَلَى الْخَدِّ لَمْ يَرْهَقْ وَجْهَهُ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أَبَداً ، وَإِنَّ الْقَطْرَةَ مِنَ الدُّمُوعِ تُطْفِيءُ أَمْثَالَ الْبِحَارِ مِنَ النَّارِ ، وَلَوْ أَنَّ رَجُلاً بَكَى فِي أُمَّةٍ لَرُحِمُوا .

وَقَالَ إِبْرَاهِيمُ عليه السلام : إِلَهِي مَا لِمَنْ بَلَّ وَجْهَهُ بِالدَّمْعِ مِنْ مَخَافَتِكَ ؟ قَالَ : جَزَاؤُهُ مَغْفِرَتِي وَرِضْوَانِي .

عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام قَالَ : اُطْلُبِ الإِجَابَةَ عِنْدَ اقْشِعْرَارِ الْجِلْدِ وَعِنْدَ إِفَاضَةِ الْعَبْرَةِ

امیر مؤمنان (ع) : فرمود : گریه وترس از خدا یکی از احسانها وا ز رحمت های خدا است ، اگر واجد آن بودید آنرا غنیمت شمرید ودعا کنید ، که اگر د ریك ملّت مردی بگرید خداوند ازگریه او برهمه ملّت ترحم آرد .

وفرمود : اگر اشکت نیامد ، حالت گریه بخود گیــر وخوش بحالت اگــر بقدر بال مگسی اشکت بیرون آید .

از امام پنجم (ع) : هرچیزی وزن واندازه پیمانه ای است مگر اشکها ، که چون چشمی پراشك شود ، خداوند ش برآتش حرام کند ، واگر اشك برگونه جاری شود برآن چهره د رقیامت ذ لّت وگرفتگی نرسد ، که قطره ای اشك دریا هی آتش رافرونشاند ، و اگر د رمیان امتی یکنفر بگرید خداوند برهمه آنها رحمت آرد .

ابراهیم پرسید : خداوند ابرای کسانیکه چهره از اشك ترکنند چه داری ؟ فرمود : مغفرت وخشنود ی من پاداش آنست .

از امام پنجم (ع) : حاجتت را بهنگام لرزش تن ازخدا ، وریزش اشك ، و

وَعِنْدَ قَطْرِ الْمَطَرِ وَإِذَا كَانَتِ الشَّمْسُ فِي كَبِدِ السَّمَاءِ أَوْ قَدْ زَاغَتْ فَإِنَّهَا سَاعَةٌ تُفَتَّحُ فِيهَا أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَيُرْجَى فِيهَا الْعَوْنُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ وَالْإِجَابَةُ مِنَ اللهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى. وَقَالَ: إِنَّ التَّضَرُّعَ وَالصَّلَاةَ مِنَ اللهِ تَعَالَى بِمَكَانٍ إِذَا كَانَ الْعَبْدُ سَاجِداً لِلّٰهِ فَإِنْ سَالَتْ دُمُوعُهُ فَهُنَالِكَ تَنْزِلُ الرَّحْمَةُ فَاغْتَنِمُوا فِي تِلْكَ السَّاعَةِ الْمَسْأَلَةَ وَطَلَبَ الْحَاجَةِ، وَلَا تَسْتَكْثِرُوا شَيْئاً مِمَّا تَطْلُبُونَ فَمَا عِنْدَ اللهِ أَكْثَرُ مِمَّا تُقَدِّرُونَ، وَلَا تُحَقِّرُوا صَغِيراً مِنْ حَوَائِجِكُمْ فَإِنَّ أَحَبَّ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى اللهِ تَعَالَى أَسْأَلُهُمْ.

وَلَقَدْ دَخَلَ أَبُو جَعْفَرٍ عليه السلام عَلَى أَبِيهِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ عليه السلام فَإِذَا هُوَ قَدْ بَلَغَ مِنَ الْعِبَادَةِ مَا لَمْ يَبْلُغْهُ أَحَدٌ، فَرَآهُ قَدِ اصْفَرَّ لَوْنُهُ مِنَ السَّهَرِ وَرَمِصَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْبُكَاءِ وَدَبِرَتْ جَبْهَتُهُ وَوَرِمَتْ سَاقَاهُ وَقَدَمَاهُ مِنَ الْقِيَامِ فِي الصَّلَاةِ، فَقَالَ أَبُو جَعْفَرٍ عليه السلام: فَلَمْ أَمْلِكْ حِينَ رَأَيْتُهُ بِتِلْكَ الْحَالَةِ مِنَ الْبُكَاءِ فَبَكَيْتُ رَحْمَةً لَهُ وَكَانَ يُفَكِّرُ فَالْتَفَتَ إِلَيَّ بَعْدَ هُنَيْئَةٍ مِنْ دُخُولِي فَقَالَ: يَا بُنَيَّ: أَعْطِنِي بَعْضَ تِلْكَ الصُّحُفِ الَّتِي فِيهَا عِبَادَةُ عَلِيٍّ

باریدن باران ورسیدن خورشید بوسط آسمان بخواه ، که در این ساعتها درهای رحمت گشوده شود ، وکمك فرشتگان واجابت الهی مورد امید است ، وفرمود : زاری ونماز در نزد خدا چنانست که : اگر در سجده اشك بنده مجاری شود رحمت خدا فرود آید ، وآن مرا برای خواستن حاجت غنیمت دانید وفرصت شمرید ، وحاجت خود را برای خدا بزرگ مدانید که در نزد خدا بیش از قدرت شماست ، وحوائج کوچك را ناچیز مشمرید که محبوبترین مؤمن نزد خدا خواهنده ترین آنهاست .

امام پنجم (ع) بر پدر خود وارد شد ودید که چندان عبادت میکند که مانند آن برای کسی ممکن نیست ، چهره اش از شب زنده داری زرد شده وچشمانش از گریه سرخ گشته وپیشانیش از سجده پینه بسته ، وساقهایش از قیام در نماز ورم کرده .

امام فرماید : من از این حالت پدر بگریه افتادم ، پدرم که در فکر فرورفته بود پس از مدتی متوجه من شد ، بمن فرمود صحیفه اعمال جدم را بیاور ، آنرا گرفت ، ومطالعه فرمود ، بعد با دلتنگی زمین نهاد ، وفرمود :

عليه‌السلام ، فأعطيته فقرأ فيها يسيراً ثمّ تركها من يده تضجّراً وقال : من يقوى على عبادة علي بن أبي طالب عليه‌السلام .

وكان عليّ بن الحسين عليهما السّلام إذا توضّأ اصفرّ لونه ، فقيل له : ما هذا الذي يغشاك ؟ فقال : أتدرون من أتأهّب للقيام بين يديه ؟!.

وروي أنّ الكاظم عليه‌السلام كان يبكي من خشية الله حتى تخضل لحيته بالدموع

الفصل الرّابع

« في نوادر من الصّلوات »

« في الاستخارة »

قال الصّادق عليه‌السلام : إذا أردت أمراً فلا تشاور فيه أحداً حتى تشاور ربّك ، قال : قلت له : وكيف أشاور ربّي ؟ قال : تقول « أستخير الله » مائة مرة ثم تشاور

که میتواند عبادتهای علی را انجام دهد ؟

وحضرت زین العابدین چون وضوء میگرفت ، رنگش زرد می شد ، میپرسیدند این چه حالتست ؟ می‌فرمود : میدانید که دربرابر چه کسی باید بایستم .

وحضرت کاظم (ع) از خشیت چندان میگریست که محاسنش از اشکهایش خیس میشد .

فصل چهارم

(چند نماز مهم)

(استخاره)

از امام ششم : هرکاری که قصد داری انجام دهی قبل از مشورت با هرکس باخدا مشورت کن ، پرسیدند چگونه ؟ فرمود : صد بار بگو (از خدا طلب خیر میکنم) بعد با مردم مشورت کن ، که خداوند خیر ترا بر زبان هر کس

النّاس ، فإنّ الله يجري لك الخيرة على لسان من أحبّ .

من كتاب المحاسن ، عن الحلبي ، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : إنّ المشورة لا تكون إلّا بحدودها الأربعة فمن عرفها بحدودها وإلّا كانت مضرّتها على المستشير أكثر من منفعتها ، فأوّلها أن يكون الّذي تشاوره عاقلاً ، والثّاني أن يكون حرّاً متديناً ، والثّالث أن يكون صديقاً مؤاخياً ، والرّابع أن تطلعه على سرّك فيكون علمه به كعلمك ثمّ يسرّ ذلك ويكتمه ، فإنّه إذا كان عاقلاً انتفعت بمشورته ، وإذا كان حرّاً متديناً أجهد نفسه في النّصيحة ، وإذا كان صديقاً مؤاخياً كتم سرّك إذا اطلعته عليه ، فإذا اطلعته على سرّك فكان علمه كعلمك تمّت المشورة وكملت النّصيحة .

وعنه عليه السلام قال : استشيروا العاقل من الرّجال الورع فإنّه لا يأمر إلّا بخير ، وإيّاك والخلاف فإنّ خلاف الورع العاقل مفسدة في الدّين والدّنيا .

عنه عليه السلام قال : قال رسول الله صلّى الله عليه وآله : مشاورة العاقل النّاصح يمن ورشد وتوفيق من الله عزّ وجلّ ، فإذا أشار عليك النّاصح العاقل فإيّاك والخلاف فإنّ في

كه دوست دارد می نهد •

ازامام ششم (ع) : مشورت با چهارشرط خوب است وگرنه زيانش برمشورت كننده بيش ازسود است . اول : شخص مورد مشورت عاقل باشد . دوم : متدين وآزاد مرد باشد . سوم : دوست وبراد رباشد ، چون برسرّ خود آگاهش كنى آن را چون خودت پنهان بدارد . كه اگر عاقل باشد ازمشورتش سود برى واگرمتدين وآزاد مرد باشد ، د رخيرخواهى تو خود را برنج افكند . واگردوست وبراد رباشد رازت رانهان دارد •

ازآن حضرت (ع) : ازمردان پاك وعاقل مشورت كن كه تو را جز به خيرنخوانند وهرگز باراى چنين كسى مخالفت مكن كه مخالفت با عاقل متقى موجب فساد دين ودنيا است •

ازنبى اكرم (ص) : مشورت باخرد مند خير خواه صلاح وميمنت . و توفيق الهى است . وچون عاقل خيرخواهى ترا به چيزى بخواند وطرف

ذٰلِكَ العَطَبُ .

عَنِ الحَسَنِ بْنِ الجَهْمِ قالَ : كُنّا عِنْدَ الرِّضا عليه السلام فَذَكَرْنا أَباهُ ، فَقالَ : كانَ عَقْلُهُ لا تُوازِي بِهِ العُقُولُ وَرُبَّما شاوَرَ الأَسْوَدَ مِنْ سُودانِهِ ، فَقِيلَ لَهُ : تُشاوِرُ مِثْلَ هٰذا ؟ فَقالَ : إِنَّ اللهَ تَبارَكَ وَتَعالىٰ رُبَّما فَتَحَ عَلىٰ لِسانِهِ ، قالَ : فَكانُوا رُبَّما أَشارُوا عَلَيْهِ بِالشَّيْءِ فَيَعْمَلُ بِهِ فِي الضَّيْعَةِ وَالبُسْتانِ .

عَنِ الصّادِقِ عليه السلام قالَ : قِيلَ لِرَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وآله : ما الحَزْمُ ؟ قالَ : مُشاوَرَةُ ذَوِي الرَّأْيِ وَاتِّباعُهُمْ .

عَنْهُ عليه السلام وَمِمّا أَوْصىٰ صلى الله عليه وآله بِهِ عَلِيّاً عليه السلام قالَ : لا مُظاهَرَةَ أَوْثَقُ مِنَ المُشاوَرَةِ وَلا عَقْلَ كَالتَّدْبِيرِ . وَقالَ : إِظْهارُ الشَّيْءِ قَبْلَ أَنْ يُسْتَحْكَمَ مَفْسَدَةٌ لَهُ .

عَنْ يَحْيَى بْنِ عِمْرانَ الحَلَبِي قالَ : قالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه السلام : إِنَّ المَشُورَةَ مَحْدُودَةٌ فَمَنْ

مشورت تو قرار گیرد از مخالفت او بپرهیز که در این مخالفت هلاك تو نهفته است .

حسن بن جهم گوید : در محضر حضرت رضا (ع) بود یم که نام پدر بزرگوارش برده شد ، امام (ع) فرمود : عقل پدرم با عقول همه مردم قابل سنجش نبود با این حال گاهی با غلامان خود مشورت میکرد ، بوی میگفتند که با چنین فردی مشورت میکنی ؟ می فرمود : چه بسا که خداوند زبان او را به مصلحت میگشاید و چه بسیار که آنان چیزهائی به حضرت تذکر میدادند و حضرت آنها را در کشت و زرع خود بکار می بست .

به نبی اکرم (ص) گفتند ، احتیاط و دور اندیشی چیست ؟ فرمود مشورت از خردمندان و اطاعت از رأی ایشان

از وصایای حضرت به علی (ع) : تکیه گاهی بهتر از مشورت نیست ، و عقلی چون تدبیر نمیباشد ، گفتن چیزی را قبل از انجام گرفتن و حتمی شدن آن موجب فساد است .

از امام ششم (ع) : شخص طرف مشورت باید حدود و شرایطی داشته

لم يعرفها بحدودها كان ضررها أكثر من نفعها : فأول ذلك أن يكون الذي تستشيره عاقلاً ، والثاني أن يكون حرّاً متديناً ، والثالث أن يكون صديقاً مواخياً ، والرابع أن تطلعه على سرّك فيكون علمه به كعلمك ، قال : ثم فسّر ذلك فقال : إنه إذا كان عاقلاً انتفعت بمشورته ، وإذا كان حرّاً متديناً أجهد نفسه في النصيحة لك ، وإذا كان صديقاً مواخياً كتم سرّك ، وإذا اطلعته على سرّك فكان علمه كعلمك به أجهد في النصيحة وكملت المشورة .

عن عثمان بن عيسى ، عن بعض من حدّثه ، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : قلت له : من أحبّ الخلق إلى الله ؟ قال : أطوعهم لله . قال : قلت : فمن أبغض الخلق إلى الله ؟ قال : من إتّهم الله ، قلت : أو أحد يتّهم الله ؟ قال : نعم ، من استخار الله فجاءته الخيرة بما يكره فيسخط ذلك فهو المتّهم لله (تمام الخبر) .

باشد ، که هرکس آن شرایط راندانند ضرر مشورت بااوبیش ازسود آنست اوّل آنها آنست که طرف مشورت عاقل باشد . دوّم آنکه آزاد مرد ومتديّن باشد ، سوّم آنکه صديق ودوست باشد که یکرنگی وبرادری کند . چهارم که خبردار شدن او ازسرّ تو مثل اطّلاع خود توبرآن باشد (امین بر اسرار باشد) که اگرعاقل باشد مشورت بااوسود مند افتد . واگرآزادمرد ومتدين باشد . خودرا برای خیرخواهی توبه تعب افکند ، واگرصديق و برادر باشد رازت را پنهان دارد . ودراین صورت مشورت کامل وصحیح است .

ازامام ششم (ع) : پرسیدند محبوب ترین مردم نزد حق کیست ؟ فرمود : آنکه ازخدابهتراطاعت کند . پرسیدند مبغوض ترین خلق نزد خدا کیست ؟ فرمود : آنکه خسدارامتّهم کند . پرسیدند مگرکسی خدارا متّهم میکند ؟ فرمود : آری آنکس که ازخدااستخاره کند وخداوند خیراورا درامری پیش آرد که براومکروه وناملایم باشد واوازاین امربخشم آید . . .

وَرَوى حَمَّادُ بْنُ عُثْمانَ عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام أَنَّهُ قالَ فِي الاِسْتِخارَةِ: أَنْ يَسْتَخِيرَ اللهَ الرَّجُلُ فِي آخِرِ سَجْدَةٍ مِنْ رَكْعَتَيِ الْفَجْرِ مائَةَ مَرَّةٍ وَمَرَّةً يَحْمَدُ اللهَ وَيُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ، ثُمَّ يَسْتَخِيرُ اللهَ خَمْسِينَ مَرَّةً، ثُمَّ يَحْمَدُ اللهَ تَعالى وَيُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَيُتِمُّ الْمائَةَ وَالْواحِدَةَ أَيْضاً.

وَسَأَلَهُ عليه السلام مُحَمَّدُ بْنُ خالِدٍ الْقَسْرِيُّ عَنِ الاِسْتِخارَةِ؟ فَقالَ عليه السلام: اسْتَخِرِ اللهَ فِي آخِرِ رَكْعَةٍ مِنْ صَلاةِ اللَّيْلِ وَأَنْتَ ساجِدٌ مائَةَ مَرَّةٍ وَمَرَّةً، وَقالَ: كَيْفَ أَقُولُ؟ قالَ: تَقُولُ: «أَسْتَخِيرُ اللهَ بِرَحْمَتِهِ» ثَلاثَ مَرّاتٍ.

وَكانَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام يُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ وَيَقُولُ فِي دُبُرِهِما: «أَسْتَخِيرُ اللهَ» مائَةَ مَرَّةٍ، ثُمَّ يَقُولُ: «اَللّٰهُمَّ إِنِّي قَدْ هَمَمْتُ بِأَمْرٍ قَدْ عَلِمْتَهُ فَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّهُ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَدُنْيايَ وَآخِرَتِي فَيَسِّرْهُ لِي وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّهُ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَدُنْيايَ وَآخِرَتِي فَاصْرِفْهُ عَنِّي، كَرِهَتْ نَفْسِي ذٰلِكَ أَمْ أَحَبَّتْ، فَإِنَّكَ تَعْلَمُ وَلا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلّامُ الْغُيُوبِ» ثُمَّ يَعْزِمُ.

ازامام ششم (ع) : استخاره آنست که انسان درسجدهٔ آخرنماز صبح صدبار ازخدا طلب خیر کند ویك بار حمداو گوید ، ودرود برپیغمبر وآل اوفرستد ، بعد ۵۰ بار دیگر طلب خیرکند وحمدخدا کند ودرود بر نبی اکرم وآل اوفرستد.

محمّد بن خالد ازآن حضرت دربارهٔ استخاره جویاشد ، فرمود : درسجدهٔ آخر نماز شب صد بار از خدا طلب خیر کن ، پرسید چگونه؟ فرمود بگو : (استخیرالله برحمته) ...

علی (ع) دورکعت نماز میخواند وپس ازآن صدبار میفرمود : (استخیرالله) بعدمیفرمود : بارخدایا میدانی که من قصدکاری راکه ازآن آگاهی دارم ، اگرآن کار برای دین ودنیا وآخرت من خیراست آن را برایم میسّر فرما ، واگر برای دین ودنیا وآخرتم شرّ است مراازآن بازدار دوست داشته باشم یامکروه ، که تودانایی ومن نمیدانم وتوعلّام‌الغیوب هستی " بعد تصمیم میگرفت .

وروي أن رجلاً جاء الى أبي عبد الله عليه السلام فقال له : جعلت فداك إني ربّما ركبت الحاجة ثمّ أندم عليها ، فقال له : أين أنت من الاستخارة ؟ فقال الرجل : جعلت فداك فكيف الاستخارة ؟ فقال : إذا صلّيت صلاة الفجر فقل بعد أن ترفع يديك حذاء وجهك : « اللّهمّ إنّك تعلم ولا أعلم وأنت علّام الغيوب فصلّ على محمّد وآل محمّد وخِرْ لي في جميع ما عزمت به من أموري خيار بركة وعافية » ثمّ يسجد سجدة يقول فيها مائة مرّة : « أستخير الله برحمته أستقدر الله في عافية بقدرته » ثمّ ائت حاجتك فإنّها خير لك على كلّ حال ولا تتّهم ربّك فيما تتصرّف فيه .

من كتاب تهذيب الأحكام ، عن معاوية بن ميسرة ، عنه عليه السلام أنّه قال : ما استخار الله عبد سبعين مرّة بهذه الاستخارة إلّا رماه الله بالخيرة ، يقول : « يا أبصر الناظرين ويا أسمع السامعين ويا أسرع الحاسبين ويا أرحم الراحمين ويا أحكم الحاكمين صلّ على محمّد وأهل بيته وخِرْ لي في كذا و كذا » .

مردی خدمت امام ششم آمد وعرضه داشت جانم فدایت ، من گاهی کاری را انجام میدهم بعد پشیمان میشوم ، فرمود چرا استخاره نمی کنی عرضه داشت چگونه ؟ فرمود : پس از نماز صبح چون دست خود برابر صورت میگیری بگو : (خداوندا تو میدانی ومن نمیدانم وتو بر غیبها آگاهی پس بر محمّد وآل او درود فرست ودر آنچه مورد عزم واراده من است خیر وبرکت وعاقبت قرار ده ، بعد سجده کن ودر آن صد بار بگو : (استخیر الله برحمته ، استقدر الله فی عافیة بقدرته) ، بعد از آن حاجت تو بر آید که به هر حال خیر تو در آن باشد وخدا را در آنچه میکنی متّهم مکن .

از آنحضرت (ع) : هیچ بنده ای از خداوند اینچنین طلب خیر نمیکند مگر آنکه خداوند اورا بسوی خیر میبرد : (ای بیننده ترین بینندگان وای بهترین شنوندگان وای سریع ترین حساب کنندگان وای ارحم الراحمین وای بهترین حکم کنندگان ، بر محمّد وآل او درود فرست ودر این کار برایم خیر پیش آور .

﴿ في صلاة الاستخارة ﴾

سَأَلَ الْحَسَنُ بْنُ الْجَهْمِ أَبَا الْحَسَنِ عليه السلام لِابْنِ أَسْبَاطٍ ، فَقَالَ لَهُ : مَا تَرَى [لَهُ] وَابْنُ أَسْبَاطٍ حَاضِرٌ وَنَحْنُ جَمِيعاً نَذْكُرُ الْبَحْرَ وَالْبَرَّ إِلَى مِصْرَ وَأَخْبَرَهُ بِخَيْرِ طَرِيقِ الْبَرِّ ، فَقَالَ لَهُ : فَائْتِ الْمَسْجِدَ فِي غَيْرِ وَقْتِ صَلَاةِ الْفَرِيضَةِ فَصَلِّ رَكْعَتَيْنِ وَاسْتَخِرِ اللهَ مِائَةَ مَرَّةٍ ، ثُمَّ انْظُرْ إِلَى أَيِّ شَيْءٍ يَقَعُ فِي قَلْبِكَ فَاعْمَلْ بِهِ ، فَقَالَ لَهُ الْحَسَنُ : اَلْبَرُّ أَحَبُّ إِلَيَّ ، قَالَ : وَإِلَيَّ .

مِنْ كِتَابِ الْمَحَاسِنِ ، عَنْ جَابِرٍ ، عَنِ الْبَاقِرِ عليه السلام قَالَ : كَانَ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ : إِذَا هَمَّ بِأَمْرِ حَجٍّ أَوْ عُمْـرَةٍ أَوْ بَيْعٍ أَوْ شِرَاءٍ أَوْ عِتْقٍ تَطَهَّرَ ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيِ الْاِسْتِخَارَةِ ، يَقْرَأُ فِيهِمَا سُورَةَ «الْحَشْرِ» وَ «الرَّحْمٰنِ» وَ «الْمُعَوِّذَتَيْنِ» وَ «قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ» ثُمَّ قَالَ : «اَللّٰهُمَّ إِنْ كَانَ كَذَا وَكَذَا خَيْراً لِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَعَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَيَسِّرْهُ لِي رَبِّ اعْزِمْ لِي عَلَى رُشْدِي وَإِنْ كَرِهْتُ ذٰلِكَ وَأَبَتْهُ نَفْسِي» .

(نماز استخاره)

حسن بن جهم ازامام رضا (ع) پرسید درباره ابن اسباط چه میگویید که ما همگی باو میگوییم که ازراه خشکی سفرکند واوقصد دارد ازراه دریا به مسافرت برود شما برتری راه خشکی را باو گوشزد کنید حضرت باو فرمود : در غیروقت نماز واجب به مسجد برو ، ودورکعت نماز بخوان وصد بار ازاوطلب خیرکن ، بعد بنگرکه دردل خود چه احساس میکنی بهمان عمل کن حسن گفت خشکی نزد من بهتراست ازدریا ، اوگفت نزد من نیز .

ازامام پنجم (ع) : حضرت زین العابدین وقتی تصمیم حج یاعمره یاخریدوفروش ... میگرفت دورکعت نماز استخاره میخواند ودرآن سوره (حشر) و(الرحمن) و(معوّذتین) و (توحید) را تلاوت مینمود وبعد می فرمود : خداوندا اگراین کار ... برای دنیا وآخرتم خیراست آن را برایم میسّر گردان ومرابرآن مصمّم بدار ، اگرچه نزد من مکروه ونا ملایم باشد .

عَنْ نَاجِيَةَ ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام أَنَّهُ كَانَ اذا أَرَادَ شِرَاءَ شَيْءٍ مِنَ الْعَبِيدِ أَوْ الدَّوَابِ أَوْ الْحَاجَةِ الْخَفِيفَةِ وَالشَّيْءِ الْيَسِيرِ اسْتَخَارَ اللهَ وَقَالَ فِيهِ سَبْعَ مَرَّاتٍ، وَإِنْ كَانَ أَمْراً جَسِيماً اسْتَخَارَ اللهَ فِيهِ مِائَةَ مَرَّةٍ.

﴿ صَلَاةٌ أُخْرَى ﴾

رَوَى مُرَازِمٌ قَالَ: قَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه السلام: إِذَا أَرَادَ أَحَدُكُمْ شَيْئاً فَلْيُصَلِّ رَكْعَتَيْنِ وَلْيَحْمَدِ اللهَ وَلْيُثْنِ عَلَيْهِ ، ثُمَّ لِيُصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلْيَقُلْ : « اَللّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا الأمر خَيْراً لِي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ فَيَسِّرْهُ لِي وَقَدِّرْهُ ، وَإِنْ كَانَ هَذَا الْأَمْرُ عَلَى غَيْرِ ذٰلِكَ فَاصْرِفْهُ عَنِّي » ، قَالَ : فَسَأَلْتُهُ : أَيَّ شَيْءٍ أَقْرَأُ فِيهِمَا ؟ فَقَالَ : « اقْرَأْ [فِيهِمَا] مَا شِئْتَ وَإِنْ شِئْتَ قَرَأْتَ « قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ » وَ « قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ » .

﴿ صَلَاةٌ أُخْرَى ﴾

رَوَى إِسْحَاقُ بْنُ عَمَّارٍ ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : قُلْتُ لَهُ: رُبَّمَا أَرَدْتُ الْأَمْرَ

ازامام ششم : هرگاه میخواست غلام یا چهارپایا چیزدیگری بخرد یا هرکار کوچکی انجام دهد ازخدا طلب خیرمی‌کرد ، واگر کار مهمّی بود صدبارمیگفت (استخیرالله) .

(نماز دیگر)

ازامام ششم (ع) : هرگاه قصد کاری داری ، دورکعت نمازبخوان وخدارا حمد وثناگو ، وبرمحمّد وآل اودرود فرست وبگو : (خداوندا اگراین کاربرای دین ودنیای من خیراست برایم میسّرکن وگرنه ازمن بگردان ، راوی گوید پرسیدم چه چیزدر دورکعت نمازبخوانم امام فرمود : هرسوره ای که میخواهی واگرخواستی (سورهٔ توحید) و (سورهٔ قل یا ایها الکافرون) بخوان .

(نماز دیگر)

اسحق بن عمّار گوید به امام ششم (ع) گفتم : چه بسا درکاری که

فتفرق منّي فريقان : أحدهما يأمرني والآخر ينهاني ، فقال عليه السلام لي : إذا كنت كذلك فصلّ ركعتين واستخر الله مائة مرّة ومرّة ، ثمّ انظر أحزم الأمرين لك فافعله ، فإنّ الخيرة فيه إن شاء الله تعالى ، وليكن استخارتك في عافية فإنّه ربّما خير للرجل في قطع يده وموته وموت ولده وذهاب ماله .

﴿ صلاة أخرى ﴾

روى هارون بن خارجة ، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : إذا أردت أمراً فخذ ستّ رقاع فاكتب في ثلاث رقاع منها « بسم الله الرحمن الرحيم خيرة من الله العزيز الحكيم لفلان بن فلانة افعل » ، وفي ثلاث أخرى « خيرة من الله العزيز الحكيم لفلان بن فلانة لا تفعل » ، ثمّ ضعها تحت مصلّاك ثمّ صلّ ركعتين ، فإذا فرغت فاسجد سجدة فقل فيها مائة مرّة : « أستخير الله برحمته خيرة في عافية » ، ثمّ استو جالساً

قصد انجام آنرا دارم عدّه ای میگویند بکن وعدّه ای میگویند نکن امام فرمود : در اینوقت دو رکعت نماز بخوان و ۱۰۱ بار ازخدا طلب خیرکن بعد توجه کن اگربرانجام آن مصمّم آنرا انجام ده .که انشاءالله درآن خیر خواهد بود . واستخاره تو درطلب عافیت باشد که چه بسا خیرانسانی دراین است که دستش بریده شود وخود وفرزندش بمیرد ومال اواز بین برود .

(نماز دیگر)

ازامام ششم (ع) : چون قصد انجام کاری داشته باشی ۶ برگ کاغذ بردار ودرسه برگ آن بنویس : (بسم الله الرحمن الرحیم .ازخداوند عزیز وحکیم برای قبول فلان فرزند فلانه استخاره میکنم) ودرسه برگ دیگر بنویس : (ازخداوند عزیز وحکیم برای ترک فلان استخاره میکنم) بعد برگ هارا زیرسجّاده بنه . ودورکعت نماز بگذار وبعدازنمازبه سجده برو وصدبار بگو (استخیرالله برحمته خیرافی عافیة) بعدبنشین وبگو

لِبَعْضِ أَصْحَابِهِ وَقَدْ سَأَلَهُ عَنِ الْأَمْرِ يَمْضِي فِيهِ مَنْ لَا يَجِدُ أَحَداً يُشَاوِرُهُ فَكَيْفَ يَصْنَعُ ؟ فَقَالَ : شَاوِرْ رَبَّكَ ، قَالَ : فَقَالَ لَهُ : كَيْفَ ؟ قَالَ : إِنْوِ الْحَاجَةَ فِي نَفْسِكَ وَاكْتُبْ رُقْعَتَيْنِ ، فِي وَاحِدَةٍ لَا وَفِي وَاحِدَةٍ نَعَمْ ، وَاجْعَلْهُمَا فِي بُنْدُقَتَيْنِ مِنْ طِينٍ (١) ، ثُمَّ صَلِّ رَكْعَتَيْنِ وَاجْعَلْهُمَا تَحْتَ ذَيْلِكَ وَقُلْ : « يَا اللهُ إِنِّي أُشَاوِرُكَ فِي أَمْرِي هَـٰذَا وَأَنْتَ خَيْرُ مُسْتَشَارٍ وَمُشِيرٍ فَأَشِرْ عَلَيَّ بِمَا فِيهِ خَيْرٌ وَصَلَاحٌ وَحُسْنُ عَافِيَةٍ» ثُمَّ ادْخِلْ يَدَكَ وَاخْرِجْ وَاحِدَةً فَإِنْ كَانَ فِيهَا نَعَمْ فَافْعَلْ وَإِنْ كَانَ فِيهَا لَا فَلَا تَفْعَلْ ، هٰكَذَا تُشَاوِرُ رَبَّكَ .

﴿ صَلَاةٌ أُخْرَى ﴾

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ قَالَ : كَانَ رَسُولُ اللهِ ﷺ يُعَلِّمُنَا الْاِسْتِخَارَةَ كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ ، يَقُولُ : إِذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بِأَمْرٍ فَلْيَرْكَعْ رَكْعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ ، ثُمَّ لِيَقُلْ : « اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ

(نماز دیگر)

ازامام (ع) : به یکی ازاصحابش که سؤال کرده بود وقتی درانجام کاری مشاور خوب پیدا نشود چه کنم ؟ فرمود : باخدامشورت کن ، پرسید چگونه ؟فرمود دریکبرگ نعم (آری) ودردیگری لا (نه) بنویس وآندورا درلای دوقطعه‌گل بگذار ، ودورکعت نمازبخوان وآنهارازیر سجّاده بگذار وبگو : (خداوندا دراین کارباتومشورت میکنم ، وتوبهترین مشاوری وبآنچه صلاح وخوبی وعاقبت دارد مرارهبری کن) بعد دست ببرویکی ازآندورا بردار اگر (نعم) برآن شد انجام ده وگرنه (لا) باشد انجام‌مده .

(نماز دیگر)

ازجابر : پیغمبراکرم (ص) به مااستخاره یاد میداد چنانکه‌سوره قرآن می آموخت ، ومیفرمود وقتی یکی ازشما قصد کاری دارد دورکعت نمازبخواند ، وبگوید : (خداوندامن ازعلم توخیررا میجویم وازقدرت تو توانائی میطلبم ، وفضل واحسان تورا مسئلت مینمایم ، که توقادری ومن

تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ، اَللّٰهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هٰذَا الْأَمْرَ (وَتُسَمِّيهِ) خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي فَاقْدِرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ وَبَارِكْ لِي فِيهِ ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّهُ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِيَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كَانَ ثُمَّ رَضِّنِي بِهِ » .

مِنْ كِتَابِ الْمَحَاسِنِ ، عَنْ مَسْعَدَةَ بْنِ صَدَقَةَ قَالَ : سَمِعْتُ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ يَقُولُ : لِيَجْعَلْ أَحَدُكُمْ مَكَانَ قَوْلِهِ : « اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ » « اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِرَحْمَتِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ الْخَيْرَ بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهِ » ، وَذٰلِكَ لِأَنَّ فِي قَوْلِهِ : « اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ » لِلْخَيْرِ وَالشَّرِّ فَإِذَا شَرَطْتَ فِي قَوْلِكَ كَانَ ذٰلِكَ شَرْطَكَ إِنِ اسْتُجِيبَ لَكَ وَلٰكِنْ قُلْ : « اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِرَحْمَتِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ الْخَيْرَ بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهِ إِنَّكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ، فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ، اَللّٰهُمَّ إِنْ كَانَ هٰذَا

ناتوان ، وتو عالمی ومن نادان ، وتو علّام الغیوب هستی ، خداوند اگر این کار را برای دین و دنیا و عاقبت کارم خیر میدانی آنرا برایم مقدر کن ، و مبارك قرار ده ، واگر آن را برای دین و دنیا و عاقبتم شرّ میدانی ، آن را از من بگردان وخیر را از هرجا که باشد برایم مقدر کن ومرا بآن خوشنود بدار) .

ازمسعده : ازامام پنجم (ع) شنیدم که فرمود : بجای (اللّهم انی استخیرك بعلمك واستقدرك بقدرتك) بگو (اللّهم انّی استخیرك برحمتك واستقدرك الخیر بقدرتك علیه) زیرا عبارت اوّل شامل خیروشرّ هر دو هست وچون باخدا شرط کردی که خیروشرّ مرا مقدّر کن اگر دعایت مستجاب شود این (خواستن شرّ) شرط خود توست بلکه بگو (خداوند از رحمت تو طلب خیر میکنم واز قدرت تو خیر میجویم که تو بر آشکار و نهان عالمی ورحمن ورحیمی ، ازتو مسئلت دارم که برمحمّد وآل او درود فرستی چنانکه برابراهیم وآل ابراهیم فرستادی که تو حمید ومجیدی ، خداوند اگر این کار

الأَمْرَ الَّذِي أُرِيدُهُ خيراً لِي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي فَيَسِّرْهُ لِي وَإِنْ كَانَ غَيْرَ ذَلِكَ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ ».

عَنْ مَسْعَدَةَ ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلامُ قَالَ : كَانَ بَعْضُ آبَائِي يَقُولُ : « اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ وَبِيَدِكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِرَحْمَتِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ الْخَيْرَ بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهِ إِنَّكَ تَقْدِرُ وَلا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلاَّمُ الْغُيُوبِ ، اللَّهُمَّ فَمَا كَانَ مِنْ أَمْرٍ هُوَ أَقْرَبُ مِنْ طَاعَتِكَ وَأَبْعَدُ مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَأَرْضَى لِنَفْسِكَ وَأَقْضَى لِحَقِّكَ فَيَسِّرْهُ لِي وَمَا كَانَ مِنْ غَيْرِ ذَلِكَ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ فَإِنَّكَ لَطِيفٌ لِذَلِكَ وَالْقَادِرُ عَلَيْهِ ».

عَنْ عَمْرِو بْنِ حَرِيثٍ قَالَ : قَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه السلام : صَلِّ رَكْعَتَيْنِ وَاسْتَخِرِ اللهَ فَوَاللهِ مَا اسْتَخَارَ اللهَ تَعَالَى مُسْلِمٌ إِلاَّ خَارَ اللهُ لَهُ الْبَتَّةَ .

﴿ صَلاةُ الْقُرْعَةِ فِي الْمُصْحَفِ ﴾

يُصَلِّي صَلاةَ جَعْفَرٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ، فَإِذَا فَرَغَ دَعَا بِدُعَائِهَا ، ثُمَّ يَأْخُذُ الْمُصْحَفَ ثُمَّ

مورد نظرمن برای دین ودنیاوآخرتم خیراست برایم میسّرکن وگرنه آن‌راازمن‌بگردان .

ازامام ششم(ع) : یکی ازاجدادم میفرمود: (خداوندا همهٔ سپاسها برای تو وهمهٔ خیرهابدست توست . خداوندا ازرحمت توخیرطلب میکنم وازقدرت توخیر می جویم ، که توبرآن قادری ومن ناتوان وتوعالمی ومن بی خبر وتوعلّام‌الغیوب هستی .خداوندا آنچه‌بطاعت تونزدیک . و از عصیان‌تودوراست ومورد رضایت تووادا کنندهٔ حق‌توست آن‌رابرایم‌میسرگردان وآنچه غیرازاین است ازمن بگردان . و مرا ازآن منصرف نماکه‌تولطیف وتوانائی .

ازامام صادق(ع) : دورکعت نمازبگزار وازخداطلب خیرکن ، که بخداقسم هیچ مسلمانی ازخداطلب خیرنمیکند مگرآنکه خداوند برای او خیر پیش میآورد .

يَنْوِي فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ بَدْءاً وَعَوْداً ، ثُمَّ يَقُولُ : « اَللّٰهُمَّ إِنْ كَانَ فِي قَضَائِكَ وَقَدَرِكَ أَنْ تُفَرِّجَ عَنْ وَلِيِّكَ وَحُجَّتِكَ فِي خَلْقِكَ فِي عَامِنَا هٰذَا وَشَهْرِنَا هٰذَا فَأَخْرِجْ لَنَا رَأْسَ آيَةٍ مِنْ كِتَابِكَ نَسْتَدِلُّ بِهَا عَلَى ذٰلِكَ » ، ثُمَّ يَعُدُّ سَبْعَ وَرَقَاتٍ وَيَعُدُّ عَشْرَ أَسْطُرٍ مِنْ ظَهْرِ الْوَرَقَةِ السَّابِعَةِ وَيَنْظُرُ مَا يَأْتِيهِ فِي الْحَادِي عَشَرَ مِنَ السُّطُورِ ثُمَّ يُعِيدُ الْفِعْلَ ثَانِياً لِنَفْسِهِ ، فَإِنَّهُ يَتَبَيَّنُ حَاجَتَهُ إِنْ شَاءَ اللّٰهُ.

وَمِنْ كِتَابِ تَهْذِيبِ الْأَحْكَامِ عَنِ الْيَسَعِ الْقُمِّيِّ [1] قَالَ : قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِاللّٰهِ عليه السلام : أُرِيدُ الشَّيْءَ فَأَسْتَخِيرُ اللّٰهَ تَعَالَى فِيهِ فَلَا يُوَفَّقُ الرَّأْيُ ، أَفْعَلُهُ أَوْ أَدَعُهُ؟ فَقَالَ : اُنْظُرْ إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ أَبْعَدُ مَا يَكُونُ مِنَ الْإِنْسَانِ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ فَأَيُّ شَيْءٍ يَقَعُ فِي قَلْبِكَ فَخُذْ بِهِ ، وَافْتَحِ الْمُصْحَفَ فَانْظُرْ إِلَى أَوَّلِ مَا تَرَى فِيهِ فَخُذْ بِهِ إِنْ شَاءَ اللّٰهُ تَعَالَى .

﴿ في طلب الحاجة ﴾

قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام : مَنْ خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ وَقَلَّبَ خَاتَمَهُ إِلَى بَطْنِ كَفِّهِ وَقَرَأَ :

(نمازبرای قرعه زدن به قرآن)

نمازجعفررابخوان ، بعد دعای پس ازنمازرابخوان وقرآن‌رابدست گیر ، وفرج آل محمد (ص) رامقصودخودقرارده وبگو : (خداوندا اگر درقضاوقدرتواینست که درکارولی وحجت خود دراین سال واین‌ماه فرج کنی آیه ای بیاور که بتوانم ازآن براین مطلب استدلال کنم) بعدقرآنرا بگشا وهفت ورق بزن وسپس ده سطر ازپشت ورق هفتم بشماروببین درسطر یازدهم چه نوشته ، بعدهمین کاررا برای کارخودانجام ده که مقصود ترابیان خواهد کرد .

راوی گوید به حضرت صادق (ع) گفتم : من گاهی برای انجام کار خوداستخاره میکنم جایزاست یانه ؟ فرمود : انسان وقتی به نمازمی‌ایستد شیطان ازاوبسیاردوراست ، درآن موقع ببین چه تصمیم ونظری درتوپیدا میشود بهمان عمل کن وقرآن را بگشا ، واول آیه آنرابخوان وبه همان عمل کن .

« إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ » ثُمَّ قَالَ : « آمَنْتُ بِاللهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، آمَنْتُ بِسِرِّ آلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَانِيَتِهِمْ » لَمْ يَرَ فِي يَوْمِهِ ذٰلِكَ شَيْئاً يَكْرَهُهُ .

﴿ في صلاة الحاجة ﴾

عَنْ سَمَاعَةَ بْنِ مِهْرَانَ ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام أَنَّهُ قَالَ : إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا مَرِضَ دَعَا الطَّبِيبَ وَأَعْطَاهُ ، وَإِذَا كَانَتْ لَهُ حَاجَةٌ إِلَى سُلْطَانٍ رَشَا الْبَوَّابَ وَأَعْطَاهُ ، وَلَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا فَدَحَهُ أَمْرٌ فَزِعَ إِلَى اللهِ تَعَالَى وَتَطَهَّرَ وَتَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ قَلَّتْ أَوْ كَثُرَتْ ثُمَّ دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ فَحَمِدَ اللهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ وَصَلَّى عَلَى النَّبِيِّ وَأَهْلِ بَيْتِهِ ، ثُمَّ قَالَ : « اَللّٰهُمَّ إِنْ عَافَيْتَنِي مِنْ مَرَضِي أَوْ رَدَدْتَنِي مِنْ سَفَرِي أَوْ عَافَيْتَنِي مِمَّا أَخَافُ مِنْ كَذَا وَكَذَا » لَآتَاهُ اللهُ ذٰلِكَ وَهِيَ الْيَمِينُ الْوَاجِبَةُ وَمَا جَعَلَ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فِي الشُّكْرِ .

(حاجت خواستن)

امیرمؤمنان (ع) فرمود : هرکه وقت بیرون رفتن ازخانه انگشتر رابطرف کف دست بچرخاند و(انا انزلناه ...) بخواند وبعد بگوید (به خداوند یگانه بی شریك ایمان آوردم وبه سر وآشكار آل محمد (ص) ایمان آوردم) درآنروزمکروهی نبیند .

(نمازحاجت)

ازامام ششم (ع) : چون شما مریض میشوید به طبیب مراجعه میکنید وپول میدهید ، واگربسلطانی حاجتی داریدبه درباریان رشوه میدهید ، پس اگربه شما کاری مشکل روی آرد ، بدرگاه حق تضرع کنیدو تطهیر نمائید وصدقه دهید وبه مسجد بروید ودورکعت نمازبخوانید وحمدو ثنای خداگوئید وبرنبی وآلش درود فرستید وبگوئید (خداوندادرخواست دارم که مراازبیماریم نجات بخشی یابسلامت ازسفربازم گردانی ویاازاین ... که میترسم نگهداریم کنی) خداوندحاجت شمارابرآوردواین قسم واجب است .

﴿ صلاة أخرى ﴾

إذا انتصف الليل فاغتسل وصلّ ركعتين تقرأ في الأولى « فاتحة الكتاب » وسورة « الإخلاص » خمسمائة مرّة وفي الثانية مثلها وحين تفرغ من القراءة في الثانية تقرأ آخر الحشر وستّ آيات من أوّل الحديد وقل بعد ذلك وأنت قائم : « إيّاك نعبد وإيّاك نستعين » ألف مرّة ثمّ تركع وتسجد وتتشهّد وتثني على الله تعالى ، فإن قضيت الحاجة وإلّا ففي الثانية وإلّا ففي الثالثة .

﴿ صلاة أخرى ﴾

عن أبي عبدالله عليه السلام قال : إذا حضرت لك حاجة مهمّة إلى الله عزّ وجلّ فصم ثلاثة أيّام متوالية : الأربعاء والخميس والجمعة ، فإذا كان يوم الجمعة إن شاء الله فاغتسل والبس ثوباً جديداً ثمّ اصعد إلى أعلى بيت في دارك فصلّ فيه ركعتين وارفع يديك إلى السماء ثمّ قل : « اللّهمّ إنّي حللت بساحتك لمعرفتي بوحدانيّتك وصمدانيّتك وأنّه لا قادر على حاجتي غيرك فقد علمت يا ربّ أنّه كلّما تظاهرت نعمك عليّ اشتدّت فاقتي إليك وقد طرقني هم كذا وكذا وأنت بكشفه عالم غير معلّم ، واسع غير متكلّف

(نماز دیگـــر)

در نیمه شب غسل کن ودو رکعت نماز بگزار در رکعت اول (قل هو الله) را پانصد بار بخوان وهمینطور در رکعت دوم . ودر رکعت دوم پس از قرائت آخر سوره حشر و ۶ آیه اول سوره حدید را بخوان ودر حال ایستاده صد بار بگو : (ایاك نعبد وایاك نستعین) بعد نماز را تمام کن وحمد خدا گوی که حاجتت روا شود واگر نشد در مرتبه دوم وسوم روا شود .

(نماز دیگـــر)

از امام ششم (ع) : چون حاجت مهمی داشتی سه روز پشت سر هم روزه بگیر (چهارشنبه وپنج شنبه وجمعـــه) در روز جمعه غسل کن ولباس نو بپوش وببالاترین اطاقهای خانه برو ودو رکعت نماز بخوان ودست بآسمان بردار وبگو : (خداوندا بدرگاه توروی نیاز آورده ام چون میدانم که تو یگانـــه

فَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ [الْمَكْنُونِ] الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى الْجِبَالِ فَنُسِفَتْ وَعَلَى السَّمَاءِ فَانْشَقَّتْ وَعَلَى النُّجُومِ فَانْتَثَرَتْ وَعَلَى الْأَرْضِ فَسُطِحَتْ ، وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْاِسْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ صلى الله عليه وآله وَعِتْرَتِهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي وَأَنْ تُيَسِّرَ لِي عَسِيرَهَا وَتَكْفِيَنِي مُهِمَّهَا فَإِنْ فَعَلْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَلَكَ الْحَمْدُ غَيْرَ جَائِرٍ فِي حُكْمِكَ وَلَا مُتَّهَمٍ فِي قَضَائِكَ وَلَا حَائِفٍ فِي عَدْلِكَ » وَتُلْصِقُ خَدَّكَ بِالْأَرْضِ وَتَقُولُ : « اللَّهُمَّ إِنَّ يُونُسَ بْنَ مَتَّى عَبْدَكَ دَعَاكَ فِي بَطْنِ الْحُوتِ [وَهُوَ عَبْدُكَ] فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَأَنَا عَبْدُكَ أَدْعُوكَ فَاسْتَجِبْ لِي » ، ثُمَّ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه السلام : لَرُبَّمَا كَانَتْ لِي الْحَاجَةُ فَأَدْعُو بِهَذَا الدُّعَاءِ فَأَرْجِعُ وَقَدْ قُضِيَتْ .

﴿ صَلَاةٌ أُخْرَى ﴾

عَنْ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ قَالَ : إِذَا فَدَحَكَ أَمْرٌ عَظِيمٌ فَتَصَدَّقْ فِي نَهَارِكَ

وبی‌نیازی وجزتوکسی برحاجت من توانائی ندارد ، وبا پروردگارم میدانم هرچه نعمتهایت بیشتر بمن روی آورد نیازم به توفزونی گیرد ، واینک غم این کارمرابخود مشغول داشته وتوبرحلّ آن توانا ودانائی ، وبی رنج و مشقت وسعت دهنده ای ، پس بآن اسم خود که آنرا برکوهها نهادی برافراشته شد وبرآسمانها گزاردی شکافته گشت ، وبرستارگان نهادی پراکنده شد وبرزمین نهادی گسترده شد ، وهم سؤال میکنم بآن اسمیکه برمحمّد صلی الله علیه وآله وعترت اونهادی که برآنها درود فرستی وحاجتم برآری ومشکلاتش رابرمن هموارسازی ومهمّاتش راکفایت نمائی ، واگربکنی یا نکنی حمد توراست که تودرحکم وکارخود ستم وجور نمیکنی ودراجرای عدل خسود هراسی نداری) بعد گونه برزمین نه وبگو : (خداوندا یونس بندهٔ تو تورا درشکم ماهی خواند ، اوراجواب دادی ومن بندهٔ توتورا میخوانم جوابم ده) . امام فرمود : برای کارهای بسیاری این دعاراخواندم وحاجت روا گشتم .

عَلَىٰ سِتِّينَ مِسْكِيناً كُلَّ مِسْكِينٍ بِنِصْفِ صَاعٍ بِصَاعِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله مِنْ تَمْرٍ أَوْ بُرٍّ أَوْ شَعِيرٍ، فَإِذَا كَانَ اللَّيْلُ فَاغْتَسِلْ فِي ثُلُثِ اللَّيْلِ الْأَخِيرِ، ثُمَّ لَبِسْتَ أَدْنَىٰ مَا يَلْبَسُ مَنْ تَعُولُ مِنَ الثِّيَابِ إِلَّا أَنَّ عَلَيْكَ فِي تِلْكَ الثِّيَابِ إِزَاراً، ثُمَّ تُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ، تَقْرَأُ فِيهِمَا بِالتَّوْحِيدِ وَ « قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ »، فَإِذَا وَضَعْتَ جَبِينَكَ فِي الرَّكْعَةِ الْأَخِيرَةِ لِلسُّجُودِ هَلَّلْتَ اللهَ وَقَدَّسْتَهُ وَعَظَّمْتَهُ وَمَجَّدْتَهُ، ثُمَّ ذَكَرْتَ ذُنُوبَكَ فَأَقْرَرْتَ بِمَا تَعْرِفُ مِنْهَا مُسَمًّى وَمَا لَمْ تَعْرِفْ أَقْرَرْتَ بِهِ جُمْلَةً ثُمَّ رَفَعْتَ رَأْسَكَ، فَإِذَا وَضَعْتَ جَبِينَكَ فِي السَّجْدَةِ الثَّانِيَةِ اسْتَخَرْتَ اللهَ مِائَةَ مَرَّةٍ، تَقُولُ: « اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ »، ثُمَّ تَدْعُو اللهَ بِمَا شِئْتَ مِنْ أَسْمَائِهِ وَتَقُولُ: « يَا كَائِناً قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَيَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ وَيَا كَائِناً بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ افْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا [أَوْ أَعْطِنِي كَذَا وَكَذَا] »، وَكُلَّمَا سَجَدْتَ فَافْضِ بِرُكْبَتَيْكَ إِلَى الْأَرْضِ وَتَرْفَعُ الْإِزَارَ حَتَّىٰ تَكْشِفَ عَنْهُمَا وَاجْعَلِ الْإِزَارَ مِنْ خَلْفِكَ بَيْنَ أَلْيَتَيْكَ وَبَاطِنِ

(نماز دیگـــــر)

ازموسی بن جعفر (ع) : چون گرفتاری بزرگ برایت پیش‌آید ، در همان روز به ۶۰ مسکین هرکدام نصف صاع (پنج سیرتقریباً) خرمایاگندمیا جوصدقه ده . ودرشب درثلث آخرشب غسل کن ، وکمترین لباس خود و شلوارت رابپوش ودورکعت نمازبخوان ودرآن سوره توحید و(قل یاایهـــا الکافرون) رابخوان وچون سربسجده رکعت آخرگزاردی خدارا تهلیـــل بگووتقدیس‌کن ، وبه مجد وعظمت یادنما ، وبگناهان اعتراف کن ، آنچـه راکه بخاطرداری نام‌ببرآنچه راکه بیادنداری ، مجملاً اقرارنمابعـــد سر برداروقتی بسجده دوم رفتی ، صدبارازخداوند طلب خیرنمـــا وبگـــو : (خداوندامن ازعلم توطلب خیرمیکنم) بعدخدارابه هراسمی‌که خـواهـی بخوان وبگو : (ای آنکه قبل ازهرچیزبوده‌ای وای‌آنکه ایجادکننده هـــر شیئ وبعدازهرچیزوجود داری برایم چنیــن وچنان کن وبمن .. عنایـت فرماووقتی می خواهی به سجده روی پاچه شلوارراباﻻزن وساقهابرهنه کن وران وساق بزمین بگزار ، امیدوارم که انشاءالله حاجتت رواگردد ، ودر

سَأَلْتُكَ فَإِنِّي أَرْجُو أَنْ تَقْضِيَ حَاجَتَكَ إِنْ شَاءَ اللهُ»، وَابْدَأْ بِالصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ وَأَهْلِ بَيْتِهِ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

﴿ فِي صَلَاةِ الْحَاجَةِ ﴾

عَنِ الرِّضَا عليه السلام قَالَ : إِذَا حَزَنَكَ أَمْرٌ شَدِيدٌ فَصَلِّ رَكْعَتَيْنِ، تَقْرَأُ فِي إِحْدَيهِمَا الْفَاتِحَةَ وَآيَةَ الْكُرْسِيِّ وَفِي الثَّانِيَةِ الْفَاتِحَةَ وَ «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ»، ثُمَّ خُذِ الْمُصْحَفَ وَارْفَعْهُ فَوْقَ رَأْسِكَ وَقُلْ : «اللَّهُمَّ بِحَقِّ مَنْ أَرْسَلْتَهُ إِلَى خَلْقِكَ وَبِحَقِّ كُلِّ آيَةٍ فِيهِ وَبِحَقِّ كُلِّ مَنْ مَدَحْتَهُ فِيهِ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِ وَلَا نَعْرِفُ أَحَداً أَعْرَفَ بِحَقِّكَ مِنْكَ»، «يَا سَيِّدِي يَا اللهُ» عَشْرَ مَرَّاتٍ، «بِحَقِّ مُحَمَّدٍ» عَشْراً، «بِحَقِّ عَلِيٍّ» عَشْراً، «بِحَقِّ فَاطِمَةَ» عَشْراً، بِحَقِّ إِمَامٍ بَعْدَ كُلِّ إِمَامٍ بَعْدَهُ عَشْراً حَتَّى يَنْتَهِيَ إِلَى إِمَامِ حَقٍّ الَّذِي هُوَ إِمَامُ زَمَانِكَ فَإِنَّكَ لَا تَقُومُ مِنْ مَقَامِكَ حَتَّى تُقْضَى حَاجَتُكَ.

﴿ صَلَاةٌ أُخْرَى ﴾

عَنْ مُقَاتِلِ بْنِ مُقَاتِلٍ قَالَ : قُلْتُ لِلرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ : جُعِلْتُ فِدَاكَ، عَلِّمْنِي دُعَاءً

دعا ابتداء کن بد رود به پیغمبر و اهلبیت او (ص)

(نماز حاجت)

ازحضرت رضا (ع) : چون گرفتاری شدیدی برایت پیش‌آید که ترا غمگین سازد دو رکعت نماز بخوان ، در رکعت اول فاتحه وآیة الکرسی ودر رکعت دوم فاتحه و(انا انزلناه ...) بعد قرآن رابربالای سرگزارده بار بگو(خداوندا بحق آنکس که اورا برخلق خود به رسالت فرستادی وبحق همه آیه های قرآن وبحق کسانیکه آنهارادرآن مدح کرده ای برتو وبحق تو برآنها وهیچکس راازتو بحق تو عارفتر نمیشناسم) (یاسیدی یاالله) ده بار بگو : (بحق محمد . ص) ده بار : (بحق فاطمة) وبعد یکی یکی ائمة رابهمین نحو نام ببر تا بامام بحق امام زمان (ع) برسی .) ازجای خود برنخواهی خواست مگرحاجت روا .

لِقَضاءِ الحَوائِجِ ؟ فَقالَ : إذا كانَتْ لَكَ حاجَةٌ إلى اللهِ مُهِمَّةٌ فَاغْتَسِلْ وَالبَسْ أَنْظَفَ ثِيابِكَ وَتَطَيَّبْ ، وَابْرُزْ تَحْتَ السَّماءِ فَصَلِّ رَكْعَتَيْنِ تَفْتَتِحُ الصَّلاةَ وَتَقْرَأُ فاتِحَةَ الكِتابِ وَ« قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ » خَمْسَ عَشَرَةَ مَرَّةً ثُمَّ تَرْكَعُ فَتَقْرَأُ خَمْسَ عَشَرَةَ مَرَّةً عَلى مِثالِ صَلاةِ التَّسْبِيحِ غَيْرَ أَنَّ القِراءَةَ خَمْسَ عَشَرَةَ مَرَّةً ثُمَّ تَسْجُدُ فَتَقُولُ فِي سُجُودِكَ : « اللّهُمَّ إنَّ كُلَّ مَعْبُودٍ مِنْ لَدُنْ عَرْشِكَ إلى قَرارِ أَرْضِكَ فَهُوَ باطِلٌ سِواكَ فَإنَّكَ أَنْتَ اللهُ الحَقُّ المُبِينُ اقْضِ لِي حاجَتِي كَذا وَكَذا السّاعَةَ السّاعَةَ » ، وَتَلِحُّ فِيما أَرَدْتَ ، فَإذا قَضَيْتَ حاجَتَكَ فَصَلِّ صَلاةَ الشُّكْرِ .

رَوى هارُونُ بْنُ خارِجَةَ ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قالَ : قالَ فِي صَلاةِ الشُّكْرِ : إذا أَنْعَمَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْكَ بِنِعْمَةٍ فَصَلِّ رَكْعَتَيْنِ ، تَقْرَأُ فِي الأُولى فاتِحَةَ الكِتابِ وَ« قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ » ، وَتَقْرَأُ فِي الثّانِيَةِ فاتِحَةَ الكِتابِ وَ« قُلْ يا أَيُّهَا الكافِرُونَ » ، وَتَقُولُ فِي الرَّكْعَةِ الأُولى فِي رُكُوعِكَ وَسُجُودِكَ : « الحَمْدُ للهِ شُكْراً شُكْراً وَحَمْداً حَمْداً » ،

(نماز دیگر)

راوی گوید : بامام رضا (ع) عرض‌کردم : فدایت شوم دعائی برای برآمدن حاجتها بمن تعلیم کن ، فرمود : چون کارمهمّی باخدا داری غسل کن وتمیزترین جامه هارابپوش وعطربزن وزیرآسمان بیرو ن رو دو رکعت نمازکن وحمد و(قل هوالله) را ۱۵ باربخوان وبرکوع برو ودر رکوع نیز ۱۵ بارآنهارابخوان بعد سجده کن ودرسجده بگو : (خداوندا همه معبودها جزتوباطل است وتوحق مبینی ، حاجتت ... مراهم اکنون روابفرما) ، وبرحاجت خود اصرارکن وچون حاجتت رواشد نمازشکر بجای آر .

ازامام ششم (ع) : چون خداوند به نعمتی برتومنّت نهاد دو رکعت نمازبگزار دررکعت اول حمد وتوحید بخوان ودررکعت دوم (حمد) و (قل یا ایها الکافرون) بخوان ودررکوع وسجده ٔرکعت اول بگو : (الحمد لله شکراًوحمداً حمداً) ودررکعت دوم دررکوع وسجده بگو : (سپاس خدائیراکه

وَتَقُولُ فِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ فِي رُكُوعِكَ وَسُجُودِكَ : « اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اسْتَجَابَ دُعَائِي وَأَعْطَانِي مَسْأَلَتِي » .

مِنَ الرَّوْضَةِ قَالَ الصَّادِقُ عليه السلام : اَلْعَافِيَةُ نِعْمَةٌ خَفِيَّةٌ إِذَا وُجِدَتْ نُسِيَتْ وَإِذَا فُقِدَتْ ذُكِرَتْ ، وَالْعَافِيَةُ نِعْمَةٌ يُعْجِزُ عَنْهَا الشُّكْرُ .

قَالَ زَيْنُ الْعَابِدِينَ عليه السلام : مَنْ قَالَ : « اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ » فَقَدْ أَدَّى شُكْرَ كُلِّ نِعْمَةٍ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ .

﴿ صَلَاةُ الْعَفْوِ ﴾

إِذَا أَحْسَسْتَ مِنْ نَفْسِكَ بِفَتْرَةٍ فَلَا تَدَعْ عِنْدَ ذٰلِكَ صَلَاةَ الْعَفْوِ وَهِيَ رَكْعَتَانِ بِالْحَمْدِ وَ « إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ » مَرَّةً وَاحِدَةً فِي كُلِّ رَكْعَةٍ وَتَقُولُ بَعْدَ الْقِرَاءَةِ : « رَبِّ عَفْوَكَ عَفْوَكَ » خَمْسَ عَشْرَةَ مَرَّةً ثُمَّ تَرْكَعُ وَتَقُولُهَا عَشْراً وَتُتِمُّ الصَّلَاةَ كَمِثْلِ صَلَاةِ جَعْفَرٍ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ .

دعای مرا مستجاب کرد وحاجتم را برآورد) .

ازامام ششم (ع) : عافیت نعمتی است که قدرش مجهول است وقتی واجد آنی از آن غافلی وچون از دستش میدهی بیاد آن می‌افتی ، وعافیت نعمتی است که ازشکر آن عاجزی .

ازحضرت زین العابدین (ع) : هرکه بگوید (الحمد لله) شکر هر نعمت الهی را بجای آورده .

(نماز برای طلب عفو)

هرگاه در خود احساس سستی وبی‌میلی (به عبادت) پیدا کردی نماز عفو بخوان وآن دو رکعت است در هر رکعت حمد ویك (انا انزلناه) وبعد از آن پانزده بار بگو : (رب عفوك عفوك ...) ودر رکوع همین را ده بار بگو ونماز خود را مثل نماز جعفر بپایان آور .

﴿ صلاة لحديث النفس ﴾

عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قَالَ: لَيْسَ مِنْ مُؤْمِنٍ يَمُرُّ عَلَيْهِ أَرْبَعُونَ صَبَاحاً إِلاَّ حَدَّثَ نَفْسَهُ فَلْيُصَلِّ رَكْعَتَيْنِ وَلْيَسْتَعِذْ بِاللهِ مِنْ ذٰلِكَ .

وَعَنْهُ عليه السلام قَالَ: شَكَا آدَمُ عليه السلام إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ حَدِيثَ النَّفْسِ فَنَزَلَ عَلَيْهِ جَبْرَئِيلُ عليه السلام فَقَالَ: قُلْ: « لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ » ، فَقَالَهَا فَذَهَبَ عَنْهُ ، قَالَ: فَهٰذَا أَصْلُ « لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ » .

وَعَنِ الْبَاقِرِ عليه السلام قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله فَشَكَا إِلَيْهِ الْوَسْوَسَةَ وَحَدِيثَ النَّفْسِ وَدَيْناً قَدْ فَدَحَهُ وَالْعَيْلَةَ ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله : قُلْ: « تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لاَ يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيراً » ، وَكَرِّرْهَا مِرَاراً ، فَمَا لَبِثَ أَنْ عَادَ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله فَقَالَ:

(نماز برای رفع وسوسه) .

ازامام صادق (ع) : برهیچ مؤمنی چهل روز نمیگذرد مگر اینکه گرفتار وسوسه میشود ، پس دو رکعت نماز بخوانند و از آن بخدا پناه ببرند .

و از آن حضرت (ع) : آدم بخداوند از حدیث نفس شکایت کرد جبرئیل نازل شد و گفت بگو : (لاحول ولاقوة الا بالله) . آدم آنرا گفت و حدیث نفس ازاو برطرف شد ، و این اصل نزول (لاحول ...) است .

ازامام باقر (ع) : مردی به نبی اکرم از وسوسه و حدیث نفس شکایت کرد ، و از فقر و قرض کمرشکن نیز شکایت کرد ، حضرت (ص) فرمود : بگو : (بر زنده ایکه هرگز نمیمیرد توکل میکنم ، و حمد خدائیرا که فرزند نگیرد ، و در سلطنت خود شریکی ندارد وبواسطه ناتوانی سرپرست وآقا بالاسری ندارد واورا تکبیر گوی) واین دعا را مکرر بگو مرد پس از کوتاه زمانی بخدمت حضرت

يَا رَسُولَ اللهِ قَدْ أَذْهَبَ اللهُ عَنِّي الْوَسْوَسَةَ وَأَدَّى عَنِّي الدَّيْنَ وَأَغْنَانِي مِنَ الْعَيْلَةِ .

﴿ صَلَاةُ الْاِسْتِغْفَارِ ﴾

عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: إِذَا رَأَيْتَ فِي مَعَاشِكَ ضِيقاً وَفِي أَمْرِكَ الْتِيَاثاً (١) فَأَنْزِلْ حَاجَتَكَ بِاللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَلَا تَدَعْ صَلَاةَ الْاِسْتِغْفَارِ وَهِيَ رَكْعَتَانِ تَفْتَتِحُ الصَّلَاةَ وَتَقْرَأُ « الْحَمْدَ » وَ « إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ » مَرَّةً وَاحِدَةً فِي كُلِّ رَكْعَةٍ ثُمَّ تَقُولُ بَعْدَ الْقِرَاءَةِ : « أَسْتَغْفِرُ اللهَ » خَمْسَ عَشْرَةَ مَرَّةً ثُمَّ تَرْكَعُ فَتَقُولُهَا عَشْراً عَلَى هَيْئَةِ صَلَاةِ جَعْفَرٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ يُصْلِحُ اللهُ لَكَ شَأْنَكَ كُلَّهُ .

﴿ صَلَاةُ الْكِفَايَةِ ﴾

عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قَالَ : تُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ وَتُسَلِّمُ وَتَسْجُدُ وَتُثْنِي عَلَى اللهِ تَعَالَى وَتَحْمَدُهُ وَتُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَتَقُولُ : « يَا مُحَمَّدُ يَا جَبْرَئِيلُ ، يَا جَبْرَئِيلُ يَا مُحَمَّدُ اِكْفِيَانِي مَا أَنَا فِيهِ فَإِنَّكُمَا كَافِيَانِ ، احْفَظَانِي بِإِذْنِ اللهِ فَإِنَّكُمَا حَافِظَانِ » مِائَةَ مَرَّةٍ .

بازگشت وعرضه داشت که : وسوسه ازمن رفت وقرضم اداشدوفقر برطرف گشت .

(نمازاستغفار)

ازنبی اکرم (ص) : چون روزی توکم شود وکارت بپراکندگی گراید حاجتت رابدرگاه حق ببرونمازاستغفارراترك مكن ، ونمازاستغفاردورکعت است درهررکعت حمد وانا انزلناه رابخوان وبعد ازقرائت ۱۵ باربگو « استغفر الله » وبعد برکوع که رفتی آن راده باربگوومثل نمازجعفرنمازرا تمام کن که همه کارهایت انشاءالله باصلاح آید .

(نمازکفایت)

ازامام صادق (ع) : دورکعت نمازبخوان وسجده کن وخدارا حمد وثناگوی وبرمحمّد وآل اودرود فرستوصد باربگو یا محمد یا جبرئیل ، یا جبرئیل یا محمد مرادرگرفتاریم کفایت کنید که شماکفایت کننده اید ومرا باذن حق محافظت کنید که شمانگهبانانید .

﴿ صَلاةٌ لِمَنْ أَصابَهُ غَمٌّ أَوْ هَمٌّ ﴾

عَنِ الرِّضا عليه السلام : يُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ ، يَقْرَأُ في كُلِّ واحِدَةٍ مِنْهُما « الْحَمْدَ » مَرَّةً وَ « إِنّا أَنْزَلْناهُ » ثَلاثَ عَشَرَةَ مَرَّةً ، فَإِذا فَرَغَ سَجَدَ وَقالَ : « اللّهُمَّ يا فارِجَ الْهَمِّ وَيا كاشِفَ الْغَمِّ وَمُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَرَحْمٰنَ الدُّنْيا وَرَحِيمَ الْآخِرَةِ ، صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي رَحْمَةً تُطْفِي بِها عَنِّي غَضَبَكَ وَسَخَطَكَ وَتُغْنِيني بِها عَمَّنْ سِواكَ » ، ثُمَّ يُلْصِقُ خَدَّهُ الْأَيْمَنَ بِالْأَرْضِ وَيَقُولُ : « يا مُذِلَّ كُلِّ جَبّارٍ عَنِيدٍ وَيا مُعِزَّ كُلِّ ذَلِيلٍ وَحَقِّكَ قَدْ بَلَغَ الْمَجْهُودُ مِنِّي في أَمْرِ كَذا فَفَرِّجْ عَنِّي » ، ثُمَّ يُلْصِقُ خَدَّهُ الْأَيْسَرَ بِالْأَرْضِ وَيَقُولُ مِثْلَ ذٰلِكَ ، ثُمَّ يَعُودُ إِلى سُجُودِهِ عَلى جَبْهَتِهِ وَيَقُولُ مِثْلَ ذٰلِكَ ، فَإِنَّ اللهَ سُبْحانَهُ يُفَرِّجُ غَمَّهُ وَيَقْضِي حاجَتَهُ .

﴿ صَلاةُ الْفَرَجِ ﴾

عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام قالَ : تُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ ، تَقْرَأُ فِي الْأُولىٰ « الْحَمْدُ لِلّهِ » وَ « قُلْ

(نمازبرای کسیکه گرفتاراند وهونا راحتم است)

ازامام هشتم « ع » : دورکعت نمازبخوان درهرکعت حمد یکبار وانا انزلناه ۱۳بار، وبعد ازنمازسجده کن وبگوی : خداوندا ای برطرف کننده غمها واندوهها وپاسخ دهنده بیچارگان ، وای رحمن دنیاو رحیم آخرت برمحمد وآل اودرود بفرست وبرمن رحمتی آرکه بدان غضبت را فرو نشانی ، ومرا ازغیرخودت بی نیازگردانی ، بعد گونه راست رابزمین بگذار وبگو:(ای ذلیل کننده هرجبار وای عزیزکننده هرذلیل ، بحق خودت فلان مشکل مراگشایشی ده) بعد گونه چپ رابزمین نه وهمین رابگو ،بعد برگرد به سجده وبازهمین رابگو، که خداوندغمت رابرطرف وحاجتت راروا سازد .

(نماز فرح)

ازامیرمؤمنان (ع) : دورکعت نمازبخوان ، دررکعت اول حمدو هزاربارتوحید ودررکعت دوم حمدویکبار(توحید) بعدتشهد بخوان وسلام

هُوَ اللهُ أَحَدٌ » أَلْفَ مَرَّةٍ وَفِي الثَّانِيَةِ « الْحَمْدُ لِلّهِ » وَ « قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ » مَرَّةً وَاحِدَةً ثُمَّ تَتَشَهَّدُ وَتُسَلِّمُ وَتَدْعُو بِدُعَاءِ الْفَرَجِ ، فَتَقُولُ : « اللّهُمَّ يَا مَنْ لَا تَرَاهُ الْعُيُونُ ، وَلَا تُخَالِطُهُ الظُّنُونُ ، يَا مَنْ لَا يَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ ، يَا مَنْ لَا يُغَيِّرُهُ الدُّهُورُ ، يَا مَنْ لَا يَخْشَى الدَّوَائِرَ ، يَا مَنْ لَا يَذُوقُ الْمَوْتَ ، يَا مَنْ لَا يَخْشَى الْفَوْتَ ، يَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ الذُّنُوبُ وَلَا تَنْقُصُهُ الْمَغْفِرَةُ ، يَا مَنْ يَعْلَمُ مَثَاقِيلَ الْجِبَالِ وَكَيْلَ الْبُحُورِ وَعَدَدَ الْأَمْطَارِ وَوَرَقَ الْأَشْجَارِ وَدَبِيبَ الذَّرِّ وَلَا يُوَارِي مِنْهُ سَمَاءٌ سَمَاءً وَلَا أَرْضٌ أَرْضاً وَلَا بَحْرٌ مَا فِي قَعْرِهِ وَلَا جَبَلٌ مَا فِي وَعْرِهِ تَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَمَا أَظْلَمَ عَلَيْهِ اللَّيْلُ وَأَشْرَقَ عَلَيْهِ النَّهَارُ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ الَّذِي فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ اخْتَصَصْتَ بِهِ لِنَفْسِكَ وَشَقَقْتَ مِنْهُ اسْمَكَ فَإِنَّكَ أَنْتَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا دُعِيتَ بِهِ أَجَبْتَ وَإِذَا سُئِلْتَ بِهِ أَعْطَيْتَ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ أَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَبِحَقِّ حَمَلَةِ عَرْشِكَ وَبِحَقِّ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَبِحَقِّ جَبْرَئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَعِزْرَائِيلَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعِتْرَتِهِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ

بده ودعای فرج بخوان وبگو: (ای آنکه چشمها نتوانند شد يد وگمانها نتوان اورایافت ، وصف گویان توصیفش نتوانند کرد ، وزمانها دراوتغییری نتواند داد ، ای آنکه ازحوادث نترسد ، وطعم مرگ نچشد ، ای آنکه ازفوت هراسی ندارد وگناهان بوی ضرری نرساند ، وآمرزش ازاونکاهد ، ای آنکه وزن ذرات کوهها رامیداند وبرگنجایش دریاها وعدد قطرات باران ، وبرگ درختان ، وراه روی مورچه آگاه است ، آسمانی آسمان دیگر وارضی ارض دیگررا وسطح دریا عمق دریارا وکوه اندوخته های درون خودرا ازنظرا و نمیتواند بپوشاند ، دیدگان خائن ونهفته های دل وآنچه شب برآن ظلمت وروز برآن پرتوافکند میداند ، ازتومسئلت میکنم به اسم مخزون ومکنون درعلم غیبت که اختصاص بخودت دارد واسمهایت راازآن برآورده ای ، که توخدائی هستی که جزتوخدائی نیست ویکتای بی شریکی ، وباسمی ازتو که چون ترابدان خوانند جواب دهی ، واگرازتوبدان سؤال کنندعطا کنی ، وبحق انبیاء مرسل تووبحق نگهداران عرش وبحق ملائکه مقرب تو

أن تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ خَيْرَ عُمْرِي آخِرَهُ وَخَيْرَ أَعْمَالِي خَوَاتِيمَهَا وَأَسْأَلُكَ مَغْفِرَتَكَ وَرِضْوَانَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ».

﴿ صَلاةُ الْمَكْرُوبِ ﴾

تُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ وَتَأْخُذُ الْمُصْحَفَ فَتَرْفَعُهُ إِلَى اللهِ تَعَالَى وَتَقُولُ : « اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِمَا فِيهِ وَفِيهِ اسْمُكَ الْأَكْبَرُ وَأَسْمَاؤُكَ الْحُسْنَى وَمَا بِهِ تُخَافُ وَتُرْجَى ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقْضِيَ حَاجَتِي » وَتُسَمِّيهَا .

﴿ صَلاةُ الْاسْتِغَاثَةِ بِالْبَتُولِ ﴾

تُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ ، ثُمَّ تَسْجُدُ وَتَقُولُ : « يَا فَاطِمَةُ » مِائَةَ مَرَّةٍ ، ثُمَّ تَضَعُ خَدَّكَ الْأَيْمَنَ عَلَى الْأَرْضِ وَقُلْ مِثْلَ ذَلِكَ وَتَضَعُ خَدَّكَ الْأَيْسَرَ عَلَى الْأَرْضِ وَتَقُولُ مِثْلَهُ ثُمَّ اسْجُدْ وَقُلْ ذَلِكَ مِائَةَ وَعَشْرَ دَفَعَاتٍ وَقُلْ : « يَا آمِناً مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ شَيْءٍ مِنْكَ خَائِفٌ حَذِرٌ ،

وبحق جبرئيل وميكائيل واسرافيل وعزرائيل ، وبحق محمد وآل او (ص) كه برمحمد وآل او درود فرستى ، وقسمت بهترعموم را در آخر قرار دهى و بهترين اعمالم آخرين آنها قرار دهى وازتومغفرت وخشنودى ترامسئلت مى كنم اى ارحم الراحمين) .

(نمازمكروب وغمناك وگرفتار)

دوركعت نمازبخوان وقرآن رابطرف بالا گير وبگو : (خداوندا به تو توجه ميكنم بآنچه در اين قرآن است ودرآن اسم اكبر واسماء حسناى تو و آنچه وسيله بيم واميد است درآن ميباشد ، سؤال ميكنم كه برمحمد وآل او درود فرستى وحاجتم رابرآورى (وحاجتت رااسم ببر) .

(نمازاستغاثه بحضرت زهراء (ع))

دوركعت بخوان وسربسجد مبگذاروصد باربگو : (يا فاطمه) بعد گونه راست رابزمين نه وهمين طوربگو وبعد گونه چپ رابرزمين بگذاروبگو بعد پيشانى بمهر نه وآنرا ۱۱۰ باربگو وبگو : (اى آنكه از هرچيزى درامانى ، وهمه چيز از

أَسْأَلُكَ بِأَمْنِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، وَخَوْفُ كُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعْطِيَنِي أَمَاناً لِنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي حَتَّى لَا أَخَافُ أَحَداً وَلَا أَحْذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَبَداً إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ».

﴿ صَلاةُ الاِسْتِغَاثَةِ ﴾

إِذَا هَمَمْتَ بِالنَّوْمِ فِي اللَّيْلِ فَضَعْ عِنْدَ رَأْسِكَ إِنَاءً نَظِيفاً فِيهِ مَاءٌ طَاهِرٌ وَغَطِّهِ بِخِرْقَةٍ نَظِيفَةٍ فَإِذَا انْتَبَهْتَ لِصَلَاتِكَ فِي آخِرِ اللَّيْلِ فَاشْرَبْ مِنَ الْمَاءِ ثَلَاثَ جُرَعٍ ثُمَّ تَوَضَّأْ بِبَاقِيهِ وَتَوَجَّهْ إِلَى الْقِبْلَةِ وَأَذِّنْ وَأَقِمْ وَصَلِّ رَكْعَتَيْنِ، تَقْرَأُ فِيهِمَا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ فَإِذَا فَرَغْتَ مِنَ الْقِرَاءَةِ قُلْتَ فِي الرُّكُوعِ: «يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ» خَمْساً وَعِشْرِينَ مَرَّةً ثُمَّ تَرْفَعُ رَأْسَكَ فَتَقُولُهُ مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ تَسْجُدُ وَتَقُولُ مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ تَجْلِسُ وَتَقُولُهُ وَتَسْجُدُ وَتَقُولُهُ وَتَجْلِسُ وَتَقُولُهُ وَتَنْهَضُ إِلَى الثَّانِيَةِ فَتَفْعَلُ كَفِعْلِكَ فِي الْأُولَى وَتُسَلِّمُ وَقَدْ أَكْمَلْتَ ثَلَاثَمِائَةِ مَرَّةٍ مِمَّا تَقُولُهُ، ثُمَّ تَرْفَعُ رَأْسَكَ إِلَى السَّمَاءِ وَتَقُولُ ثَلَاثِينَ مَرَّةً: «مِنَ الْعَبْدِ الذَّلِيلِ إِلَى

تو ترسانست ، از توسؤال میکنم یا یمنی تو از هرچیز ، وترس هرچیز از تو اینکه برمحمّد وآل او صلوات فرستی ، وبه جان وخانواده ومال وفرزندان من امان ده تا اینکه ازکسی ترسی نداشته باشم که تو برهرچیز توانائی .

(نماز استغاثه)

چون شب خواهی بخوابی ظرف آبی تمیز کنار سرت بگذار ، وبر آن پارچه ای تمیز بگذار ، ووقتیکه برای نمازشب برخیزی ، سه جرعه آب بنوش وبا باقی آب وضو بگیر ، ورو بقبله کن ، واذان واقامه بگو ود ورکعت نماز بخوان هرچه ازقرآن خواهی در نماز بخوان بعد در رکوع ۲۵ بار بگو: (یاغیاث المستغیثین) وسر بردار وایستاده همین رابگو وبه سجده برو وهمین رابگو وبعد از سجده اول ود ر سجده دوم وبعد از آن همچنین بگو ، ورکعت دوم را مثل رکعت اول تمام کن که سیصد بار گفته باشی ، بعد سر بآسمان بردار وسی بار بگو: (از عبد ذلیل به مولای جلیل) بعد حاجتت را بخواه که اجابت بسویت شتاب گیرد باذن خدا .

الْمَوْلَى الْجَلِيلِ ، وَتَذْكُرُ حَاجَتَكَ ، فَإِنَّ الْإِجَابَةَ تَسْرَعُ بِإِذْنِ اللهِ .

﴿ صَلاةُ الْغِيَاثِ ﴾

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : إِذَا كَانَتْ لِأَحَدِكُمْ اسْتِغَاثَةٌ إِلَى اللهِ تَعَالَى فَلْيُصَلِّ رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ يَسْجُدُ وَيَقُولُ : « يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللهِ ، يَا عَلِيُّ يَا سَيِّدَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِكُمَا أَسْتَغِيثُ إِلَى اللهِ تَعَالَى ، يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ أَسْتَغِيثُ بِكُمَا يَا غَوْثَاهُ بِاللهِ وَبِمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ - وَتَعُدُّ الْأَئِمَّةَ - بِكُمْ أَتَوَسَّلُ إِلَى اللهِ تَعَالَى » ، فَإِنَّكَ تُغَاثُ مِنْ سَاعَتِكَ إِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى .

﴿ صَلاةُ الضُّرِّ وَالْفَقْرِ ﴾

تُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ تُحْسِنُهُمَا وَتَسْجُدُ وَتَقُولُ : « يَا مَاجِدُ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا كَرِيمُ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ ، يَا رَسُولَ اللهِ إِنِّي أَتَوَجَّهُ بِكَ إِلَى اللهِ رَبِّي وَرَبِّكَ وَرَبِّ كُلِّ شَيْءٍ أَسْأَلُكَ يَا اللهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَنْفَحَنِي نَفْحَةً مِنْ نَفَحَاتِكَ فَتْحاً

(نمازغیاث وفریادرسی خواستن)

ازامام ششم : اگراستغاثه ای بخدا داری دورکعت نمازبگزاربعد سجده کن وبگو : (ای محمد رسول خدا ، ای علی سید مؤمنان ، بشما بسوی حقتعالی استغاثه میکنم ، ای محمد ای علی بشما استغاثه می کنم واز پناه به خداومحمد وبه علی وبه فاطمه ... تاآخرائمه (ع) تنزد خدابشمامتوسل میشوم) ، همان دم به فریادت پرسند انشاء اللهتعالی

(نمازبرای رفع بدحالی وندارئ)

دورکعت نمازنیکوبخوان وبه سجده برو وبگو : (یاماجد یاواحد یا احد یاکریم بوسیله نبی تو نبی رحمت بتوتوجه میکنم ، یارسول الله من به وسیلهٔ تو بخداپروردگار من وتووهمه چیزتوجه میکنم ، یاالله ازتو سؤال میکنم بحق محمد وآل محمد که نفحه ای ازنفحات خود برمن بدمی که گشایشی زود وروزی وسیع بمن عنایت کنی که پراکندگیهایم‌را برطرف کنم ، وقرضهایم‌را بپردازم

يُسْراً وَرِزْقاً وَاسِعاً أَلُمُّ بِهِ شَعْثِي وَأَقْضِي بِهِ دَيْنِي وَأَسْتَعِينُ بِهِ عَلَى عِيَالِي » .

﴿ صَلَاةُ الْمَكْرُوبِ ﴾

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه‌السلام قَالَ : مَنْ نَزَلَ بِهِ كَرْبٌ فَلْيَغْتَسِلْ وَلْيُصَلِّ رَكْعَتَيْنِ ، ثُمَّ يَضْطَجِعُ وَيَضَعُ خَدَّهُ الْأَيْمَنَ عَلَى يَدِهِ الْيُمْنَى فَيَقُولُ : « يَا مُعِزَّ كُلِّ ذَلِيلٍ ، يَا مُذِلَّ كُلِّ عَزِيزٍ وَحَقِّكَ لَقَدْ شَقَّ عَلَيَّ كَذَا وَكَذَا » وَيُسَمِّي الْأَمْرَ الَّذِي نَزَلَ بِهِ .

﴿ صَلَاةُ الْإِسْتِعْدَاءِ (١) ﴾

عَنِ الصَّادِقِ عليه‌السلام قَالَ : تُسْبِغُ الْوُضُوءَ أَيَّ وَقْتٍ أَحْبَبْتَ ، ثُمَّ تُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ تُتِمُّ رُكُوعَهُمَا وَسُجُودَهُمَا ، فَإِذَا فَرَغْتَ مَرَّغْتَ خَدَّيْكَ عَلَى الْأَرْضِ وَقُلْتَ : « يَا رَبَّاهُ » حَتَّى يَنْقَطِعَ النَّفَسُ ثُمَّ قُلْتَ : « يَا مَنْ أَهْلَكَ عَاداً الْأُولَى وَثَمُودَ فَمَا أَبْقَى وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَى وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى فَغَشَّاهَا مَا غَشَّى إِنْ كَانَ فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ ظَلَمَنِي فِيمَا ارْتَكَبَنِي بِهِ فَاجْعَلْ عَلَيْهِ مِنْكَ وَعْداً وَلَا تَجْعَلْ لَهُ فِي حِلْمِكَ نَصِيباً

ومخارج عيالم راتاًمين كنم .

(نماز مكروب و گرفتار)

ازامام ششم (ع) : هركه راكربى رسد غسل كند ودوركعت نماز گزارد ، بعد به بستررود وگونه راست بردست راست نهد وبگويد : (اى عزيز كننده هرذليل وذليل كننده هرعزيزقسم بحق تو كه فلان چيز ... برمن مشكل آمده) .

(نماز يارى خواستن)

ازامام صادق (ع) : هروقت خواهى وضوءكامل بگير ، ودوركعت نمازبخوان ، وبعد ازآن گونه هايت رابرزمين بنه وچندان بگو : (ياربّاه) كه نفست تمام شود ، بعد بگو : اى آنكه عاد وثمود راهلاك كردى وپيش از آن قوم نوح راكه راه ظلم وطغيان سپردند نابودساختى ، ومؤتفكه راكه براه هوى وهوس رفتند وعذاب آنهارا فروگرفت ، اگرفلان‌كس دراين كارى كه با

يا أَقْرَبَ الْأَقْرَبِينَ ».

﴿ صَلاةُ الظُّلامَةِ ﴾

تُفِيضُ عَلَيْكَ الْمـاءَ ، ثُمَّ تُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ وَتَرْفَعُ رَأْسَكَ إِلَى السَّمَاءِ وَتَبْسُطُ يَدَيْكَ وَتَقُولُ : « اللّٰهُمَّ رَبَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِكْ عَدُوَّهُمْ ، اللّٰهُمَّ إِنَّ فُلانَ بْنَ فُلانٍ قَدْ ظَلَمَنِي وَلا أَجِدُ مَنْ أَصُولُ بِهِ غَيْرَكَ [1] فَاسْتَوْفِ لِي مِنْهُ ظُلامَتِي السّاعَةَ السّاعَةَ بِحَقِّ مَنْ جَعَلْتَ لَهُ عَلَيْكَ حَقّاً وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ إِلّا فَعَلْتَ ذٰلِكَ ، يا عَفِيفَ الْأَحْكامِ وَالْأَخْذِ ، يا مَرْهُوبَ الْبَطْشِ ، يا مالِكَ الْفَضْلِ ».

﴿ صَلاةُ الْاِنْتِصارِ مِنَ الظّالِمِ ﴾

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام أَنَّهُ قالَ : إِذا طَلَبْتَ بِمَظْلَمَةٍ فَلا تَدْعُ عَلَى صاحِبِكَ ، فَإِنَّ الرَّجُلَ يَكُونُ مَظْلُوماً فَلا يَزالُ يَدْعُو حَتّى يَكُونَ ظالِماً وَلٰكِنْ إِذا ظُلِمْتَ فَاغْتَسِلْ

من كرد .نسبت بمن ظالم است . مهلتش را سرآر ود ربار ه او حلمی بكار مبـر ا ی اقرب الاقربين) .

(نماز داد خـواهی وانتقام خواستن از پیشگاه حق)

وضوء بگیرود ورکعت نماز کن وسربآسمان بردار ودست ها بگشا وبگـو : (خداوندا رب محمد وآل محمد برمحمد وآل او درود فرست ودشمنانشـان را هلاك كن ، خداوندا اگرفلانکس بمن ستم کرده وجزتوبرای دفاع وحمله با و کمکی ندارم ، هم اکنون انتقامم رابکمال ازاوبستان بحق آنکس که برایش بـر خودحق قائل شدی ، وبحق توبرایشان که اینکار راانجام دهی ،ایصاحب حکامود ستگیرکننده ، وای آنکه سطوت تو خـوف انگیـز اسـت و دارای احسان وبخششی .

(نماز برای یاری خواستن علیه ظالم)

ازامام ششم (ع) فرمود : اگرمظلمه ای طلب میکنی بررفیقت نفرین مکن که انسان دائماً مظلوم است تا نفرین کند که ظالم میشود ولی وقتی بتـو

وَصَلِّ رَكْعَتَيْنِ فِي مَوْضِعٍ لا يَحْجُبُكَ عَنِ السَّماءِ ثُمَّ قُلْ : « اللّٰهُمَّ إِنَّ فُلانَ بْنَ فُلانٍ ظَلَمَنِي وَلَيْسَ لِي أَحَدٌ أَصُولُ بِهِ غَيْرَكَ فَاسْتَوْفِ لِي ظُلامَتِي السّاعَةَ السّاعَةَ بِالإِسْمِ الَّذِي سَأَلَكَ بِهِ الْمُضْطَرُّ فَكَشَفْتَ ما بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَمَكَّنْتَ لَهُ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْتَهُ خَلِيفَتَكَ عَلىٰ خَلْقِكَ فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَسْتَوْفِيَ لِي ظُلامَتِي السّاعَةَ السّاعَةَ » فَإِنَّكَ لا تَلْبَثُ حَتّىٰ تَرىٰ ما تُحِبُّ .

﴿ صلاةٌ أُخرىٰ ﴾

عَنْ يُونُسَ بْنِ عَمّارٍ قالَ : شَكَوْتُ إِلىٰ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام رَجُلاً كانَ يُؤْذِينِي ، فَقالَ عليه السلام : ادْعُ عَلَيْهِ ، قُلْتُ : دَعَوْتُ عَلَيْهِ ، قالَ : لَيْسَ هٰكَذا وَلٰكِنْ اقْلَعْ عَنِ الذُّنُوبِ وَصُمْ وَصَلِّ وَتَصَدَّقْ فَإِذا كانَ آخِرُ اللَّيْلِ فَأَسْبِغِ الْوُضُوءَ ثُمَّ قُمْ فَصَلِّ رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ قُلْ وَأَنْتَ ساجِدٌ : « اللّٰهُمَّ إِنَّ فُلانَ بْنَ فُلانٍ قَدْ آذانِي ، اللّٰهُمَّ أَسْقِمْ بَدَنَهُ وَاقْطَعْ أَثَرَهُ وَانْقُصْ أَجَلَهُ وَعَجِّلْ لَهُ ذٰلِكَ فِي عامِهِ هٰذا » ، قالَ : فَفَعَلْتُ فَما لَبِثَ أَنْ هَلَكَ .

ظلم شدغسل کن‌وددرزیر آسمان دورکعت نمازبخوان وبگو : (خداوندا فلان کس بمن‌ستم کرده وهیچ یاوری جزتوندارم که بوی حمله آرم ، هم اکنون‌حق من ازاوبازستان ، بحق آن‌اسمت که‌مضطرتوابخواند ورفع اضطرارش‌کنی‌ودر زمین قدرتش‌بخشی واورابرخلق خودت خلیفه گردانی (یعنی امام‌عصر علیه السلام) که برمحمدوآل اودرود فرستی وهم اکنون حق مرابکمال‌ازاو بازستانی ، که توبازنایستی ازماآنچه رادوست داری ببینی) .

(نماز دیگر)

ازیونس‌بن عمار : به امام هادی(ع) ازمردی که‌مراآذیت میکرد شکایت بردم فرمود : نفرینش‌کن ، گفتم نفرین کرده ام ، فرمود : نه‌آنچنان که نفرین کردی‌بلکه ازگناهان توبه کن وروزه بداروصدقه بده ودرآخر شب وضوء بگیرودورکعت نمازبخوان بعد به سجده برووبگو : (خداوندا فلان کس‌مرا اذیت میکند ، خداوندا بدنش‌رابیمارکن ، ونسلش‌رابرانداز ، واز عمرش‌راکوتاه گردان ، وهم درهلاکتش‌دراینسال تعجیل فرما ، یونس

﴿ صَلاةُ العسر ﴾

عَنْ أَبِي عَبْدِاللهِ عليه السلام قَالَ: إِذَا عَسُرَ عَلَيْكَ أَمْرٌ فَصَلِّ عِنْدَ الزَّوَالِ رَكْعَتَيْنِ، تَقْرَأُ فِي الْأُولَىٰ فَاتِحَةَ الْكِتَابِ وَ«قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ» وَ«إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحاً مُبِيناً ـ إِلىٰ قَوْلِهِ ـ: وَيَنْصُرَكَ اللهُ نَصْراً عَزِيزاً»، وَفِي الثَّانِيَةِ فَاتِحَةَ الْكِتَابِ وَ«قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ» وَ«أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ» وَقَدْ جُرِّبَ.

﴿ صَلاةٌ فِي الْمُهِمَّاتِ ﴾

عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ: تُصَلِّي أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ تُحْسِنُ قُنُوتَهُنَّ وَأَرْكَانَهُنَّ، تَقْرَأُ فِي الْأُولَىٰ «الْحَمْدَ» مَرَّةً وَ«حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ» سَبْعَ مَرَّاتٍ، وَفِي الثَّانِيَةِ «الْحَمْدَ» مَرَّةً وَقَوْلَهُ: «مَا شَاءَ اللهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ، إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالاً وَوَلَداً»

گوید چنین کردم وبزودی هلاک شد (۱).

(نماز عسرت وتنگدستی)

ازامام صادق (ع) : چون امری برتومشکل شود ،وقت ظهردو رکعت نمازبخوان دررکعت اول (حمد وتوحید وانافتحنا .... تا ینصرك اللهنصراًعزیزاً) ودررکعت دوم (حمد وتوحید والم نشرح ...) که بسیار مجرّب است .

نمازبرای مهمات

ازامام سوم (ع) : ۴ رکعت نمازوقنوت کامل بجای آر، در رکعت اول یك (حمد) هفت بار (حسبنا الله ونعم الوکیل) ودررکعت دوم یك (حمد) وهفت بار (ماشاء الله لاقوة الابالله ، ان ترن انااقل منك مالاً

۱ـ بنظرمیرسدکه این شخص ظالم ازناصبیان ودشمنان شیعه واهل بیت ویا عمال بنی عباس بوده که معمولا درآن زمان بهرنحو شیعه رامی آزردند وآن راثواب می دانستند ، وگرنه ازامام درباره مؤمن تعلیم چنین نفرین بعید است هرچند آنشخص تجاوز وطغیانی کند .

سَبْعَ مَرَّاتٍ ، وَفِي ٱلثَّالِثَةِ « ٱلْحَمْدَ » مَرَّةً وَقَوْلَهُ : « لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ ٱلظَّالِمِينَ » سَبْعَ مَرَّاتٍ ، وَفِي ٱلرَّابِعَةِ « ٱلْحَمْدَ » مَرَّةً وَ « أُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى ٱللهِ إِنَّ ٱللهَ بَصِيرٌ بِٱلْعِبَادِ » سَبْعَ مَرَّاتٍ ، ثُمَّ تَسْأَلُ حَاجَتَكَ .

﴿ صَلَاةٌ لِمَنْ أَصَابَتْهُ مُصِيبَةٌ ﴾

يُصَلِّي أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ بِفَاتِحَةِ ٱلْكِتَابِ مَرَّةً وَٱلْإِخْلَاصِ سَبْعَ مَرَّاتٍ وَآيَةِ ٱلْكُرْسِيِّ مَرَّةً فَإِذَا سَلَّمَ يَقُولُ : « صَلَّى ٱللهُ عَلَى ٱلنَّبِيِّ ٱلْأُمِّيِّ وَآلِهِ » ، ثُمَّ يُسَبِّحُ وَيَحْمَدُ وَيُهَلِّلُ وَيُكَبِّرُ ، فَيُعْطِيهِ ٱللهُ تَعَالَى مَا وَعَدَ .

﴿ صَلَاةُ ٱلرِّزْقِ ﴾

عَنِ ٱلنَّبِيِّ صلى الله عليه وآله ، عَنْ جِبْرَئِيلَ عليه السلام : يُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ ، يَقْرَأُ فِي ٱلْأُولَى « ٱلْحَمْدَ » مَرَّةً وَ « إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ ٱلْكَوْثَرَ » ثَلَاثَ مَرَّاتٍ وَٱلْإِخْلَاصَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ، وَفِي ٱلثَّانِيَةِ « ٱلْحَمْدَ » مَرَّةً وَٱلْمُعَوِّذَتَيْنِ كُلَّ وَاحِدَةٍ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ .

وولدا) بخوان ودررکعت سوم يك حمد وهفت بار (لااله الاانت سبحانك انى كنت من الظالمين) بخوان ، ودرركعت چهارم يك (حمد) وهفت بار (افوض امرى الى الله ان الله بصير بالعباد) بخوان وحاجتت رابخواه .

(نماز برای مصیبت زده)

۴ركعت نمازبخوان درهرركعت حمد (يكبار) و (توحيد) ۷ بار وآية الكرسى يكبار ، بعد ازسلام بگو (صلى الله على النبى الامى وآله) بعد تسبيح وتحميد وتكبير بگو انشاءالله خداوند بوعده اش عمل خواهد كرد (وحاجتت راخواهد داد) .

(نمازبراى ازدياد روزى)

ازنبى اكرم (ص) : دوركعت نمازبخوان دررکعت اول سوره (حمد) يك باروسوره (كوثر) سه بار و(توحيد) سه بار ، ودرركعت دوم (حمد) يكبار ، ومعوذتين هركدام سه بارخوانده شود .

﴿ صلاة الفقر ﴾

رَوَى مُيَسِّرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ قَالَ : كُنْتُ عِنْدَ أَبِي عَبْدِاللهِ عليه السلام فَدَخَلَ عَلَيْهِ بَعْضُ أَصْحَابِنَا فَقَالَ : جُعِلْتُ فِدَاكَ إِنِّي فَقِيرٌ ، فَقَالَ لَهُ أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه السلام : إِسْتَقْبِلْ يَوْمَ الْأَرْبِعَاءِ فَصُمْهُ وَأَتْبِعْهُ بِالْخَمِيسِ وَالْجُمُعَةِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فَإِذَا كَانَ ضُحَى يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَزُرْ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وآله مِنْ أَعْلَى سَطْحِكَ أَوْ فِي فَلَاةٍ مِنَ الْأَرْضِ حَيْثُ لَا يَرَاكَ أَحَدٌ ثُمَّ صَلِّ مَكَانَكَ رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ اجْثُ عَلَى رُكْبَتَيْكَ (١) وَأَنْتَ مُتَوَجِّهٌ إِلَى الْقِبْلَةِ وَيَدُكَ الْيُمْنَى فَوْقَ الْيُسْرَى وَقُلْ: «اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ انْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْكَ وَخَابَتِ الْآمَالُ إِلَّا فِيكَ، يَا ثِقَةَ مَنْ لَا ثِقَةَ لَهُ لَا ثِقَةَ لِي غَيْرُكَ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجاً وَمَخْرَجاً وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ» ، ثُمَّ اسْجُدْ عَلَى الْأَرْضِ وَقُلْ: «يَا مُغِيثُ اجْعَلْ لِي رِزْقاً مِنْ فَضْلِكَ» ، فَلَنْ يَطْلُعَ عَلَيْكَ نَهَارُ يَوْمِ السَّبْتِ إِلَّا بِرِزْقٍ جَدِيدٍ .

كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله إِذَا أَصَابَتْ أَهْلَهُ خَصَاصَةٌ نَادَى أَهْلَهُ : يَا أَهْلَاهُ صَلُّوا صَلُّوا .

(نماز برای برطرف شدن فقر)

راوی گوید : خدمت امام صادق (ع) بودم که یکی از اصحاب حضرت از در درآمد وعرضه داشت یا بن رسول الله فدایت ، مردی فقیرم امام (ع) فرمود روزهای ۴ شنبه وپنجشنبه وجمعه را روزه بگیرو ظهرروزجمعه به پشت بام یا بیابانیکه کسی ترا نبیند برو وپیغمبر (ص) رازیارت کن وروبقبله بنشین ودست راست رابروی دست چپ بگذار وبگو : (خداوندا توئی تو امید به غیرتوبه نومیدی بدل شود وآرزومندی بغیرتوبه نتیجه ومقصود نرسد تکیه گاه آنکه تکیه گاهی ندارد ، من جزتو تکیه گاهی ندارم ، درکارم فرج وگشایشی قرارده ، ومرا ازجائیکه گمان ندارم وگمان دارم روزی ده) بعد برزمین سجده کن وبگو : (ای فریادرس ازفضل خود برایم ممرّی از روزی قرارده) . وآفتاب روز شنبه بسر تو طلوع نکند مگربا روزی تازه .

نبی اکرم (ص) چون برای اهل بیتش مشکلی پیش میآمد میفرمود

﴿ صلاة الوالد لولده ﴾

أَرْبَعُ رَكَعَاتٍ : يَقْرَأُ فِي الأُولَى « الحَمْدُ » مَرَّةً ، وَعَشْرَ مَرَّاتٍ « رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ » [1] ، وَفِي الثَّانِيَةِ « الحَمْدُ » مَرَّةً وَعَشْرَ مَرَّاتٍ « رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ، رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الحِسَابُ » [2] ، وَفِي الثَّالِثَةِ « الحَمْدُ » مَرَّةً وَعَشْرَ مَرَّاتٍ « رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا » [3] ، وَفِي الرَّابِعَةِ « الحَمْدُ » مَرَّةً وَعَشْرَ مَرَّاتٍ « رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ المُسْلِمِينَ » [4] ، فَإِذَا سَلَّمَ قَالَ عَشْرًا : « رَبَّنَا هَبْ لَنَا » الآية [5] .

ای اهل من نمازبخوانید ، نمازبخوانید .

(نمازپدر برای فرزنـــد)

۴رکعت است : درركعت اول یك حمد وده بار(ربنا واجـعلنـا مسلمین ... خداوندامراتسلیم خودقرارده وازذریّه ما امتی مسلمان پدید آور ، ومناسك خودبمابنما ، وتوبه مابپذیر که توتوّاب ورحیمی) .ودرركعت دوم یك (حمد) وده بار(خداوندامرا نمازگزارقرارده ، وهم ازذریّه‌مـن خداوندادعایم رابپذیر ، خداوندامراووالدینم ومؤمنان رادرروزحســاب موردبخشش قرارده ،سوره ابراهیم / ۴۲ و۴۳) ،ودرركعت سوم حـمـد یکبار بخوان وسپس‌ده باربگو (خداوندا همسران وذریه‌ای بمابنبخش که نـور چشم وخوشحالی ماباشند ومارارهبرمتقیان قرارده ـ فرقان / ۷۴) ودر رکعت چهارم یك حمدوده باربگو (خداوندا توفیقم ده که نعمتهائیکه بمن ووالدینم داده‌ای شکرگزاری کنم وعمل صالحی که موجب خشنودی توباشـد بجای‌آرم وذریــه مرا باصلاح آوروبن بتوبازمیگردمومن ازمسلمین میباشـــم احقاف/۱۴) بعدازسلام ده‌باربگوید (ربناهب... فرقان/۷۴) .

﴿ صَلاةُ الْوَلَدِ لِوالِدَيْهِ ﴾

رَكْعَتانِ: الْأُولى بِفاتِحَةِ الْكِتابِ وَعَشْرَ مَرّاتٍ «رَبِّ اغْفِرْ لي وَلِوالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسابُ» ، وَفِي الثّانِيَةِ الْفاتِحَةَ وَعَشْرَ مَرّاتٍ «رَبِّ اغْفِرْ لي وَلِوالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِناً وَلِلْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ» [٦] ، فَإِذا سَلَّمَ يَقُولُ عَشْرَ مَرّاتٍ: «رَبِّ ارْحَمْهُما كَما رَبَّياني صَغيراً» [٧] .

﴿ صَلاةٌ اُخْرى ﴾

رَكْعَتانِ: يَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ فاتِحَةَ الْكِتابِ مَرَّةً ، وَعِشْرينَ مَرَّةً «رَبِّ ارْحَمْهُما كَما رَبَّياني صَغيراً» ، فَإِذا فَرَغَ سَجَدَ وَيَقُولُها عَشْرَةً اُخْرى .

﴿ صَلاةُ الْغُنْيَةِ [١] ﴾

رَكْعَتانِ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ الْفاتِحَةَ وَعَشْرَ مَرّاتٍ قُلْ: «اَللّٰهُمَّ مالِكَ الْمُلْكِ الْآيَةَ» [٢] فَإِذا سَلَّمَ يَقُولُ عَشْراً: «رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرّاحِمينَ» ، وَعَشْرَ مَرّاتٍ: «اَللّٰهُمَّ

(نمازفرزند براى والدين)

دوركعت است : ركعت اول يك حمد وده بار (خداوندامرا ووالدينم ومؤمنان را درروزحساب بيامرز) ودرركعت دوم (حمد) وده بار (خداوندا مراووالدينم وآنكس را كه مؤمن بخانه من درآيد ، ومؤمنان رابيامرز ، نوح / ٢٩) . وبعدازسلام ده باركويد (خداوندابر والدينم رحمت آر چنانكه آنان مرادرخردى بپرورانيدند ـ اسراء / ٢٥) .

(نماز ديگر)

دوركعت : درركعت اول (حمد) و٢٠ بار (خداوندابرآنها رحم كن چنانكه مرادركودكى پرورانيدند) وبعدازنماز به سجده رودوآنرا ده باربگويد .

(نمازبراى غناء ورفع فقر)

دوركعت است : درهرركعت حمد وده بار اللّهم مالك الملك ... آل عمران ٢٥) و بعدازسلام ده باركويد : خداوندابمن رحمت آروومرا بيامرزكه

صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ » ثمّ يسجد ويقول: « رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكاً لا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ».

﴿ صلاة أخرى ﴾

ركعتان في كلّ ركعة الفاتحة وخمس عشرة مرّة سورة قريش وبعد التسليم يصلّي ـ عشر مرّات ـ على النبيّ ﷺ ، ثمّ يسجد ويقول عشر مرّات: « اللّهمّ أغنني بفضلك عن خلقك ».

﴿ صلاة أخرى ﴾

أربع ركعات: يقرأ في الأولى الفاتحة مرّة والفلق عشر مرّات ، وفي الثانية الفاتحة مرّة و « قل يا أيّها الكافرون » عشر مرّات وآية الكرسي عشر مرّات و« آمن الرسول إلخ » (٣) عشر مرّات ، فإذا سلّم في الركعتين يقول عشر مرّات: « سبحان الله أبد الأبد ، سبحان الله الواحد الأحد سبحان الله الفرد الصمد ، سبحان الله الذي رفع السموات بغير عمد ، المتفرّد بلا صاحبة ولا ولد » ، وفي الثالثة الفاتحة مرّة

بهترين رحمت كنندگانى) وده بار: (اللّهم صل على محمد وآل محمّد) بعد به سجده رود وگويد: (خداوندا مرا ببخش وسلطنتى ده كه پس از من شايسته هيچ كس نباشد كه تو بسيار بخشنده‌اى).

(نماز ديگر)

دو ركعت در هر ركعت حمد و ١٥ بار سوره قريش وبعد از سلام ده بار صلوات فرستد وبعد بسجده رود وده بار گويد: (خداوندا بفضل خود مرا از خلق بى‌نياز كن)

(نماز ديگر)

۴ ركعت: در اوّل يكبار حمد وده بار سوره (فلق) ودر ركعت دوّم يك حمد وده بار (قل يا ايها الكافرون) وده بار آية الكرسى وده بار آيه (آمن الرسول ... بقره/٢٨٥ـ٢٨٦) بعد از سلام ده بار (سبحان الله الابد، سبحان الله الواحد الاحد ـ سبحان الله الفرد الصمد، سبحان الله الذى رفع السموات بغير عمد ،

وَ « أَلْهَاكُمْ » ثَلاثَ مَرّاتٍ ، وَفِي الرَّابِعَةِ الْفَاتِحَةَ مَرَّةً وَ « إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ » وَ « إِذَا زُلْزِلَتْ » ثَلاثَ مَرّاتٍ ، فَإِذَا فَرَغَ سَجَدَ وَيَقُولُ فِي سُجُودِهِ سَبْعَ مَرّاتٍ : « اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ التَّيْسِيرَ فِي كُلِّ عَسِيرٍ فَإِنَّ تَيْسِيرَ الْعَسِيرِ عَلَيْكَ يَسِيرٌ » ، ثُمَّ يَرْفَعُ رَأْسَهُ وَيَقُولُ عَشْرَ مَرّاتٍ : « فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ ـ تَمَامَ السُّورَةِ ـ » (١)

﴿ صَلاةُ الدَّيْنِ ﴾

أَرْبَعُ رَكَعَاتٍ : يَقْرَأُ فِي الْأُولَى « الْحَمْدَ » مَرَّةً وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ عَشْرَ مَرّاتٍ وَ « قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ » عَشْرَ مَرّاتٍ ، وَفِي الثَّانِيَةِ « الْحَمْدَ » وَآيَةَ الْكُرْسِيِّ عَشْرَ مَرّاتٍ وَ « قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ » عَشْرَ مَرّاتٍ ، وَ « آمَنَ الرَّسُولُ » عَشْرَ مَرّاتٍ فَإِذَا سَلَّمَ سَبَّحَ كَمَا هُوَ مُثْبَتٌ ، وَفِي الرَّكْعَةِ الثَّالِثَةِ « الْحَمْدَ » مَرَّةً وَ « أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ » ثَلاثَ مَرّاتٍ [وَ « الْعَصْرِ » ثَلاثَ مَرّاتٍ وَ « إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ » ثَلاثَ مَرّاتٍ] ، وَفِي الرَّكْعَةِ الرَّابِعَةِ « الْحَمْدَ » مَرَّةً وَ « إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ » ثَلاثَ مَرّاتٍ وَ « إِذَا زُلْزِلَتْ » ثَلاثَ مَرّاتٍ ،

المتفرّد بلا صاحبة ولا ولد) ودر سوم : حمد وسوره (الهاكم) سه بار ودر چهارم يك بار فاتحه وسه بار (انا انزلناه) وسه بار (اذا زلزلت) را بخواند وبعد ازنماز سجده كند ودرآن هفتاد بار بگويد (خداوندا ازتو ميخواهم كه هرمشكلى را برمن آسان كنى كه آسان كردن مشكل برتو آسان است) .

بعد سربردارد وده بار بگويد (حمد براى خدا است خداى آسمانها وزمين تاآخرسوره جاثيه آيهٔ ۳۵ و ۳۶) .

(نماز براى اداء قرض)

۴ ركعت : ركعت اول حمد يكبار ومعوّذتين ده بار وتوحيد ده بار ودرركعت دوّم يك حمد وآيه الكرسى ده بار و(قل يا ايها الكافرون) ده بار وآيه (آمن الرسول ...) ده بار بعد ازنماز تسبيح گويد ، درركعت سوم حمد يكبار و(الهيكم ...) ۳ بار وسوره (والعصر) سه بار وسوره كوثر سه بار ودرركعت چهارم حمد يكبار و(انا انزلنا) سه بار و(اذا زلزلت) سه بار بعد از سلام به سجده رود ودعائى را كه قبلا ذكرشد

فَإِذَا سَلَّمَ سَجَدَ وَيَقُولُ فِي سُجُودِهِ كَمَا هُوَ مُثْبَتٌ مَا تَقَدَّمَ .

﴿ صَلَاةُ الْجَائِعِ ﴾

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : مَنْ كَانَ جَائِعاً فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ وَقَالَ : « رَبِّ أَطْعِمْنِي فَإِنِّي جَائِعٌ » أَطْعَمَهُ اللهُ مِنْ سَاعَتِهِ .

عَنْهُ عليه السلام قَالَ : دُعَاءُ الرَّجُلِ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ يَجُرُّ إِلَيْهِ الرِّزْقَ وَيَدْفَعُ عَنْهُ الْبَلَاءَ .

وَعَنْهُ عليه السلام قَالَ : جَاءَتْ فَاطِمَةُ عَلَيْهَا السَّلَامُ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله فَشَكَتِ الْجُوعَ ، فَقَالَ لَهَا : قُولِي : « يَا مُشْبِعَ الْجَوْعَةِ وَيَا رَافِعَ الْوَضْعَةِ لَا تُجِعْ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ صلى الله عليه وآله » وَأَمَرَهَا أَنْ تَدْعُوَ بِهِ .

﴿ صَلَاةٌ فِي اسْتِجْلَابِ الرِّزْقِ ﴾

جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللهِ إِنِّي ذُو عِيَالٍ وَعَلَيَّ دَيْنٌ وَقَدِ اشْتَدَّ حَالِي فَعَلِّمْنِي دُعَاءً أَدْعُو اللهَ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ يَرْزُقْنِي مَا أَقْضِي بِهِ دَيْنِي وَأَسْتَعِينُ بِهِ عَلَى عِيَالِي

بخواند .

(نماز گرسنه)

ازامام ششم (ع) : گرسنه دو رکعت نماز بخواند ویگوید (خداوندا غذائی بمن ده که گرسنه ام) خداوند بیدرنگ اطعامش کند .

ازآن حضرت (ع) : پشت سرمؤمن ، دعا کردن روزی راجلب و بلا رارفع می کند .

وازآنحضرت (ع) : فاطمه (ع) خدمت پیغمبر آمد وازگرسنگی نالید حضرت فرمود : بگو ای سیر کننده گرسنه فاطمه دخترمحمد(ص) راگرسنه مگذار) .

(نماز برای جلب روزی)

مردی محضر نبی اکرم (ص) رسید وگفت : من مردی عیالمندم و مقروضم ووضع من بسیار نابسامان شده بمن دعائی آموز که خداوند بوسیله

فَقالَ رَسُولُ اللهِ صلّى الله عليه وآله : يا عَبدَ اللهِ تَوَضّأ وَأسبِغْ وُضُوءَكَ ثُمَّ صَلِّ رَكعَتَينِ تِمَّ الرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ ثُمَّ قُلْ : « يا ماجِدُ يا واحِدُ يا كَرِيمُ أتَوَجَّهُ إلَيكَ بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحمَةِ ، يا مُحَمَّدُ يا رَسُولَ اللهِ إنِّي أتَوَجَّهُ بِكَ إلَى اللهِ رَبِّي وَرَبِّكَ وَرَبِّ كُلِّ شَيءٍ ، وَأسألُكَ اللّهُمَّ أنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأهلِ بَيتِهِ وَأسألُكَ نَفحَةً كَرِيمَةً مِنْ نَفَحاتِكَ وَفَتحاً يَسِيراً وَرِزقاً واسِعاً ألُمُّ بِهِ شَعَثِي وَأقضِي بِهِ دَيْنِي وَأستَعِينُ بِهِ عَلَى عِيالِي » .

﴿ صَلاةٌ اُخرى لِلحاجَةِ ﴾

عَنْ أبي عَبدِ اللهِ عليه السلام قالَ : إذا مَضى ثُلُثُ اللَّيلِ فَقُمْ وَصَلِّ رَكعَتَينِ بِسُورَةِ المُلكِ وَتَنزِيلِ السَّجدَةِ ثُمَّ ادْعُهُ وَقُلْ : « يا رَبِّ قَدْ نامَتِ العُيُونُ وَغارَتِ النُّجُومُ وَأنتَ الحَيُّ القَيُّومُ لا تَأخُذُكَ سِنَةٌ وَلا نَومٌ ، لَنْ يُوارِيَ عَنكَ لَيلٌ داجٍ وَلا سَماءٌ ذاتُ أبراجٍ وَلا أرضٌ ذاتُ مِهادٍ وَلا بَحرٌ لُجِّيٌّ وَلا ظُلُماتٌ بَعضُها فَوقَ بَعضٍ ، يا صَرِيخَ الأبرارِ وَغِياثَ المُستَغِيثِينَ بِرَحمَتِكَ أستَغِيثُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقضِ لِي حاجَةَ كَذا وَكَذا وَلا

آن بمن درآمدی دهد که قرضم را اداوخانوادهام رااداره کنم . فرمود ای بنده ٔ خدا وضوء کاملی بگیر ودورکعت نماز با رکوع وسجده کامل بگزار و. بعد بگو(ای ماجد وای واحد ، ای کریم ، بوسیله ٔ محمد نبی تونبی رحمت (ص) بتو توجه میکنم ، ای محمد ای رسول خدا بشفاعت تو بخداوند پروردگارمن وتووهمه چیز روی میآورم ، وخداوندا ازتومسئلت دارم که برمحمد وآل اودرود فرستی ، وازتو گشایشی ارجمند وآسان وروزی وسیعی که کارم رااستوارودینم رااداوعیالم را اداره کنم ، مسئلت مینمایم) .

(نماز حاجت دیگر)

ازامام ششم (ع) : پس ازگذشت ثلث شب دورکعت نماز کن ودرآن (سوره ملك)و(سجده) رابخوان وبعد بگو : (خداوندا چشمان بخوابند وستارگان فرورفته اند ، وتوزنده ونگهدارنده‌ای هستی که چرت و خواب نداری ، شب های بلند وتاریك وآسمانهای پربروج وزمین گهواره شده ازتو پنهان نماند ، ودریای ژرف ، وظلمتهای انباشته برهم از تو

تَرُدَّنِي خَائِباً وَلَا مَحْرُوماً يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ، فَإِنَّهَا فِي قَضَاءِ الْحَاجَاتِ كَآخِذٍ بِالْيَدِ .

﴿ صَلاةُ الشِّدَّةِ ﴾

قَالَ الْكَاظِمُ عليه السلام : تُصَلِّي مَا بَدَا لَكَ ، فَإِذَا فَرَغْتَ فَأَلْصِقْ خَدَّكَ وَجَبْهَتَكَ بِالْأَرْضِ ، وَقُلْ : « يَا قُوَّةَ كُلِّ ضَعِيفٍ ، يَا مُذِلَّ كُلِّ جَبَّارٍ قَدْ وَحَقِّكَ بَلَغَ الْخَوْفُ مَجْهُودِي فَفَرِّجْ عَنِّي » ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ، ثُمَّ ضَعْ خَدَّكَ الْأَيْمَنَ عَلَى الْأَرْضِ وَقُلْ : « يَا مُذِلَّ كُلِّ جَبَّارٍ يَا مُعِزَّ كُلِّ ذَلِيلٍ قَدْ وَحَقِّكَ أَعْيَا صَبْرِي فَفَرِّجْ عَنِّي » ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ، ثُمَّ تَقْلِبُ خَدَّكَ الْأَيْسَرَ وَتَقُولُ مِثْلَ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ، ثُمَّ تَضَعُ جَبْهَتَكَ عَلَى الْأَرْضِ وَتَقُولُ : « أَشْهَدُ أَنَّ كُلَّ مَعْبُودٍ مِنْ تَحْتِ عَرْشِكَ إِلَى قَرَارِ أَرْضِكَ بَاطِلٌ إِلَّا وَجْهَكَ ، تَعْلَمُ كُرْبَتِي فَفَرِّجْ عَنِّي » ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ، ثُمَّ اجْلِسْ وَأَنْتَ مُتَرَسِّلٌ وَقُلْ : « اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ

مستورنباشد ، ای فریادرس خویان برحمت تو استغاثه میکنم پس بر محمّد وآلش درود فرست وفلان ... حاجت مراروا کن ومحروم وزیانبار برمگردان ای ارحم الراحمین ، واین کار برای قضاء حاجت چنانست که خواسته خود رابادست گرفته باشی .

(نمـاز شـدّت)

امام کاظم (ع) فرمود : هرنمازیکه خواهی بخوان وبعد ازآن گونه وچهره برزمین نه وسه باربگو : (ای نیروی هرضعیفی ، وای ذلیل کننده هرجبّاری ، بحق تو که بیم واضطراب مرافرو گرفته پس درکارم گشایشی ده بعد گونه راست رابرزمین گذار ، وسه باربگو : (ای خوارکننده هرجبّار ، و ای عزیزکننده هرذلیل وخوار ، بحق توکه صبرم لبریزگشته پس گشایشی بمن ده) ، بعد گونه چپ رابرزمین نه ، وهمین راسه باربگو ، بعد پیشانی برزمین نه وسه باربگو شهادت میدهم که هرمعبودی جزتوباطل است ، تو گرفتاری مرامیدانی آنرا برطرف فرما ، بعد باآرامش خاطربنشین وسه باربگو ای خداوند زنده قیّوم وبزرگ ، وخالق وآفریدگار ، وزنده کننده ومیراننده ، و

العَظيمُ الخالِقُ البارِىءُ المحيي المُميتُ المُبدِيءُ البَديعُ لَكَ الكَرَمُ ولَكَ الحمدُ وَلَكَ المَنُّ وَلَكَ الجُودُ ، وَحدَكَ لا شَريكَ لَكَ ، يا واحِدُ يا أَحَدُ يا صَمَدُ يا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ كَذلكَ اللهُ رَبِّي ، ثَلاثَ مَرّاتٍ ، صَلِّ [اللّهُمَّ] عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الصّادِقينَ وَافْعَلْ بي كَذا وَكَذا » .

﴿ صلاة المظلوم ﴾

تُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ بِما شِئْتَ مِنَ القُرآنِ وَتُصَلِّي عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ما قَدَرْتَ عَلَيْهِ ، ثُمَّ تَقُولُ : « اللّهُمَّ إِنَّ لَكَ يَوماً تَنْتَقِمُ فيهِ لِلْمَظْلُومِ مِنَ الظّالِمِ لكِنْ هَلَعي وَجَزَعي لا يَبْلُغانِ بِيَ الصَّبْرَ عَلى أَناتِكَ وَحِلْمِكَ وَقَدْ عَلِمْتَ أَنَّ فُلاناً ظَلَمَني وَاعْتَدى عَلَيَّ بِقُوَّتِهِ عَلى ضَعْفي ، فَأَسْأَلُكَ يا رَبَّ العِزَّةِ [وَقاسِمَ الأَرْزاقِ] وَقاصِمَ الجَبابِرَةِ وَناصِرَ المَظْلُومينَ أَنْ تُرِيَهُ قُدْرَتَكَ أَقْسَمْتُ عَلَيْكَ يا رَبَّ العِزَّةِ السّاعَةَ السّاعَةَ » .

﴿ صلاة اُخرى ﴾

مُحَمَّدُ بْنُ الحَسَنِ الصَّفّارِ يَرْفَعُهُ قالَ : قُلْتُ لَهُ : إِنَّ فُلاناً ظَلَمَني ، فَقالَ : أَسْبِغ

ایجاد واختراع کننده ، بزرگواری وسپاس خاص توست ، جود وامتنان از آن تست ، تنهایی شریك هستی ، ای واحد وای احد وای صمد ای آنکه نزائیده ونزاید وهمسری ندارد آفریدگار من اینچنین است برمحمد وآل او درود فرست وبرایم چنین ... کن) .

(نماز مظلوم)

دو رکعت با هرسوره ایکه میخواهی بخوان وبقدریکه میتوانی برمحمّد وآل او درود فرست بعد بگو : (ای خداوند روزی برای تست که ازظالم برای مظلوم انتقام خواهی گرفت ولی جزع وبی تابی من صبر مرا به حلم تو نمیرساند ومیدانی که فلان کس بمن ستم کرده . وباقدرتیکه دارد بمن ضعیف تعدّی نموده ـ ای پروردگار عزیز وزود رهم شکننده قدرت جبّاران ویاور مظلومان ازتو مسئلت دارم که هم اکنون قدرتت را بوی بنمائی .

الْوُضُوءَ وَصَلِّ رَكْعَتَيْنِ وَأَثْنِ عَلَى اللهِ تَعَالَى وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ثُمَّ قُلْ: « اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانًا ظَلَمَنِي وَبَغَى عَلَيَّ فَابْلِهِ بِفَقْرٍ لَا تَجْبُرُهُ وَبِسُوءٍ لَا تَسْتُرُهُ » ، قَالَ: فَفَعَلْتُ فَأَصَابَهُ الْوَضَحُ[1].

وَفِي رِوَايَةٍ أُخْرَى قَالَ: مَا مِنْ مُؤْمِنٍ ظُلِمَ فَتَوَضَّأَ وَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ قَالَ: « اللَّهُمَّ إِنِّي مَظْلُومٌ فَانْتَصِرْ » ، وَسَكَتَ إِلَّا عَجَّلَ اللهُ تَعَالَى لَهُ النَّصْرَ.

﴿ صَلَاةٌ أُخْرَى لِلْمُهِمَّاتِ ﴾

رُوِيَ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ كَانَ إِذَا حَزَنَهُ أَمْرٌ لَبِسَ أَنْظَفَ ثِيَابِهِ وَأَسْبَغَ الْوُضُوءَ ، وَصَعِدَ أَعْلَى سَطْحِهِ فَصَلَّى أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ ، يَقْرَأُ فِي الْأُولَى « الْحَمْدَ » وَ « إِذَا زُلْزِلَتْ » ، وَفِي الثَّانِيَةِ « الْحَمْدَ » وَ « إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللهِ » ، وَفِي الثَّالِثَةِ « الْحَمْدَ » وَ « قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ » ، وَفِي الرَّابِعَةِ « الْحَمْدَ » وَ « قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ » ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ

(نمــــاز دیگــــر)

راوی گوید به امام عرضه داشتم که فلان کس بمن ظلم میکند ، امـــام (ع) فرمود وضو بگیر و دو رکعت نماز بخوان وخدا را ثنا کن وبر محمّد وآل او درود فرست وبگو : (خداوندا فلان کس بمن ظلم کرده وبرمن تجاوز نموده خدا او را بمرضی بی دوا و بدبختی آشکار مبتلی نما ،) راوی گوید که چنـین کردم واو مبتلی به برص شد .

در روایتی دیگر ، هیچ مؤمنی مظلوم نمیشود که دو رکعت نماز بخواند وبگوید : (خداوندا من مظلومم یاریم کن) مگــر اینکــه خداوند بسرعت یاریش نماید .

(نمــاز های دیگر برای مهمّــات .)

روایت است که گرفتاری واندوهي برای حضرت زین العابدین پیـش میآمد ، تمیزترین جامه ها را میپوشید ، ووضوء میساخت ، وبه بام میرفــت وچهار رکعت نماز میخواند ، در رکعت اول حمد و (اذا زلزلت) ودر دوم حمــد و (اذا جاء ...) ودر سوم حمد و (قل یا ایها الکافرون) ودر چهارم حمــد

ويقول: «اللهم إني أسألك بأسمائك التي إذا دعيت بها على مغالق أبواب السماء للفتح انفتحت وإذا دعيت بها على مضائق الأرضين للفرج انفرجت وأسألك بأسمائك التي إذا دعيت بها على أبواب العسر لليسر تيسرت وأسألك بأسمائك التي إذا دعيت بها على القبور للنشور انتشرت، صل على محمد وآل محمد واقلبني بقضاء حاجتي»، قال علي ابن الحسين عليهما السلام: إذاً والله لا يزول قدمه حتى تقضى حاجته إن شاء الله تعالى.

﴿ صلاة أخرى ﴾

عن الصادق عليه السلام قال: تصلي ركعتين كيف شئت، ثم تقول: «اللهم أثبت رجاءك في قلبي واقطع رجاءه من سواك عني حتى لا أرجو إلا إياك ولا أثق إلا بك».

وتوحيد رامیخواند . بعد سربآسمان برمیداشت ومیفرمود خداوندا تراقسم مید هم باسمائیکه اگر بردرهای بسته آسمان بخوانی بازمیشود ، واگربرای گشاده شدن تنگی های زمینها بخوانی گشاده میگردد ، وبه اسماء توکه اگربرای مشکلات بخوانی آسان میگرددوبا سمائیکه اگر برقبرها برای بشر انگیختن مردگان بخوانی برانگیخته میشوند . برمحمد وآل اود رود بفرست ومراحاجت روابازگردان . حضرت زین العابدین فرمود به خدا هیچ کس پس از این عمل قدم بر نمی دارد مگرآنکه حاجتش روامیگردد انشاء الله تعالی .

(نماز دیگر)

ازامام ششم (ع) : دورکعت نمازبهرجورکه میخواهی بخوان وبعد بگو : (خداوندا امیدواری خودرادردلم جایگزین گردان وامیدبدیگری را ازدلم برکن که جزبتودل وامید نبندم وجزبتوتکیه نداشته باشم) .

(نمازبرای خواستن فرزند)

ازامیرالمؤمنین (ع) : اگرازخدافرزند میخواهی وضوی کاملی بگیر ودورکعت نمازخوب بخوان وبعدازآن بسجده رو و ۷۰ باربگو : (استغفرالله

﴿ صلاة طلب الولد ﴾

عَنْ أَميرِ الْمُؤْمِنينَ عليه السلام قالَ : إذا أَرَدْتَ الْوَلَدَ فَتَوَضَّأْ وُضُوءاً سابِغاً وَصَلِّ رَكْعَتَيْنِ وَحَسِّنْهُما وَاسْجُدْ بَعْدَهُما سَجْدَةً وَقُلْ : « أَسْتَغْفِرُ اللهَ » إحْدى وَسَبْعينَ مَرَّةً ، ثُمَّ تَغْشَى امْرَأَتَكَ وَقُلْ : « اللّهُمَّ ارْزُقْني وَلَداً لأُسَمِّيَهُ بِاسْمِ نَبِيِّكَ [مُحَمَّدٍ صلى الله عليه وآله] » ، فَإِنَّ اللهَ يَفْعَلُ ذلِكَ وَلا تَشُكَّ في ذلِكَ فَإنّي أَمَرْتُكَ بِالطَّهُورِ وَقَدْ قالَ اللهُ تَعالى : « وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ » (١) وَأَمَرْتُكَ بِالصَّلاةِ وَقَدْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وآله يَقُولُ : « أَقْرَبُ ما يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ إذا رَآهُ ساجِداً وَراكِعاً » ، وَأَمَرْتُكَ بِالاِسْتِغْفارِ وَقَدْ قالَ اللهُ تَعالى : « اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إنَّهُ كانَ غَفّاراً ، يُرْسِلِ السَّماءَ عَلَيْكُمْ مِدْراراً ، وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوالٍ وَبَنينَ » (٢) . وَقالَ تَعالى لِنَبِيِّهِ صلى الله عليه وآله : « إنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللهُ لَهُمْ » فَأَمَرْتُكَ أَنْ تَزيدَ عَلَى السَّبْعينَ .

بعد با همسرت آميزش كن ، وبگو : (خداوندا فرزندی بمن ده كه نام پيغمبر تو محمّد (ص) رابروی نهم) ، خداوند با و فرزندی خواهد داد وگفتم وضو بگيركه خداوند فرمايد : (خدا پاكان وطاهران را دوست دارد) وگفتم نماز بخوان ازپيغمبر (ص) شنيدم كه (نزديكترين حالات بنده بخدا وقتی است كه اورا دركوع وسجده ببيند) ودستور استغفار دادم كه خداوند فرموده : (خدارا استغفاركنيد كه آمرزنده است ـ وبرشما آب گوارا ميفرستد ، وبمال وفرزند ياريتان ميدهد) وخداوند بر پيغمبرش (ص) فرمود : (اگر ۷۰ بار برای ايشان استغفار كنی خداوند نخواهد بخشيد شان) پس گفتم بيش از ۷۰ بار استغفار كنيد .

﴿ صَلاةُ الخَوفِ مِنَ الظّالِمِ ﴾

قَالَ : إغتَسِلْ وَصَلِّ رَكْعَتَيْنِ وَاكْشِفْ عَنْ رُكْبَتَيْكَ وَاجْعَلْهُمَا مِمَّا يَلِي المُصَلّى وَقُلْ مِائَةَ مَرَّةٍ : « يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ [يَا حَيُّ] لَا إِلهَ إِلَّا أَنْتَ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَغِثْنِي السَّاعَةَ السَّاعَةَ » ، فَإِذَا فَرَغْتَ مِنْ ذَلِكَ فَقُلْ : « أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَلْطِفَ لِي وَأَنْ تَغْلِبَ لِي وَأَنْ تَمْكُرَ لِي وَأَنْ تَخْدَعَ لِي وَأَنْ تَكِيدَ لِي وَأَنْ تَكْفِيَنِي مَؤُونَةَ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ » ، فَإِنَّ هَذَا كَانَ دُعَاءَ النَّبِيِّ ﷺ يَوْمَ أُحُدٍ .

﴿ صَلاةُ الكِفَايَةِ ﴾

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ الحُسَيْنِ بْنِ مُحَمَّدٍ البَزَوفَرِيِّ مَرْفُوعاً [٣] قَالَ : مَنْ كَانَتْ لَهُ حَاجَةٌ إِلَى اللهِ تَعَالَى يَغْتَسِلُ لَيْلَةَ الجُمُعَةِ بَعْدَ نِصْفِ اللَّيْلِ وَيَأْتِي مُصَلَّاهُ وَيُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ ، يَقْرَأُ فِي الرَّكْعَةِ الأُولَى : « الحَمْدَ » فَإِذَا بَلَغَ « إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ » يُكَرِّرُهَا مِائَةَ مَرَّةٍ وَيُتِمُّ فِي المِائَةِ إِلَى آخِرِهِ وَيَقْرَأُ سُورَةَ « التَّوْحِيدِ » مَرَّةً وَاحِدَةً ثُمَّ يَرْكَعُ وَيَسْجُدُ وَيُسَبِّحُ

(نماز ترس از ظالـم)

فرمود : غسل کن ودو رکعت نماز کن وساقها را برهنه ساز وبرزميـــن گذار وصد بار بگو : (ای حـیّ وای قیوم ، جز تو خدائی نیست بـه رحمت تـو استغاثه میکنم پس بر محمّـد وآل او درود فرست وهم اکنون بفريادم برس) وچون از ايـن عمل فارغ گشتی بگو : (از تو مسئلت دارم که بر محمّـد وآل او درود فرستی وبمن لطف نمائی ، ومرا غالب گردانی وبنفع من چاره ای کنـی وشـرّ فلانی را از من بگردانی) واين دعای پيغمبر صلی الله عليه وآله بـود در روز غزوه احـد .

(نماز کفـایـت)

از امام (ع) : هرکس حاجتی بدرگاه حق دارد بعد از نصف شـب جمعه غسل کند ودو رکعت نماز گزارد در رکعت اول حمد و (اياك نعبد واياك نستعين) را صد بار تکرار کند ، بعد بقيهٔ حمد را بخواند وسورهٔ توحيد را

فيها سبعة سبعة ويصلي الركعة الثانية على هيئته ويدعو بهذا الدعـــاء، فإذا فعل ذلك قضى الله حاجته البتة كائنة ما كانت إلا أن تكون في قطيعة رحم. والدعاء: « اللهم إن أطعتك فالمحمدة لك وإن عصيتك فالحجة لك، منك الروح ومنك الفرج سبحان من أنعم وشكر، سبحان من قدر وغفر، إلهي إن كنت قد عصيتك فإني قد أطعتك في أحب الأشياء إليك وهو الإيمان بك لم أتخذ لك ولداً ولم أدع لك شريكا منا منك به علي لا منا مني به عليك وقد عصيتك يا إلهي على غير وجه المكابرة ولا الخروج عن عبوديتك ولا الجحود لربوبيتك ولكن أطعت هواي وأزلني الشيطان فلك الحجة علي والبيان فإن تعذبني فبذنوبي غير ظالم وإن تغفر لي وترحمني فإنك جواد كريم »، يا كريم

یکبار بخواند وذکررکوع وسجده راهفت بارگوید ورکعت دوم را بهمین‌منوال انجام دهد وپس ازنماز این دعارابخواند که خداوند حاجت اوراهرچـــه باشد برآورده فرماید مگرقطع‌رحم باشد و دعااینست : (خداوندااگرتـورا اطاعت کـردم حمد برای تواست واگرترا عصیان کردم حجت برای تست فقط فرج از جانب تو وبدست توست منزّه است خداوندیکه نعمت میدهد ،منزّه خدائیکه قدرت انتقام دارد ودرعین حال می‌بخشد، خداوندااگرتراعصیان کردم درمحبوب ترین چیزها نزد توازتو اطاعت نمودم وآن ایمان به تـوستکه برای تو فرزندی معتقد نشدم وشریکی قائل نگشتم واین ایمان من نیزمنـت تست برمن نه منتی ازمن برتو وخداوندااگرگناه کردم بر سبیل خود خواهی ومنازعه باتو وبیرون شدن ازبندگی تو وانکار خدائی تو نبوده بلکه صـرفـا بمـوجب پیروزی هوای‌نفس ووسوسه شیطان بوده پس حجت برای تست بـر گردن من بنابراین اگرعذابم کنی ظالم نیستی واگر مرابببخشائی جوادوکریـم میباشی) درانیجا بقدریك نفس(یاکریم) گوید بعدبگوید ای‌آنکه ازهـر

يا كَرِيمُ يا كَرِيمُ ، حَتَّى يَنْقَطِعَ النَّفَسُ ، ثُمَّ يَقُولُ : « يا آمِناً مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ شَيْءٍ مِنْكَ خائِفٌ حَذِرٌ أَسْأَلُكَ بِأَمْنِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَخَوْفِ كُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تُعْطِيَنِي أَماناً لِنَفْسِي وَأَهْلِي وَوَلَدِي وَسائِرَ ما أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتَّى لا أَخافَ أَحَداً وَلا أَحْذَرَ مِنْ شَيْءٍ أَبَداً إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَحَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ، يا كافِيَ إِبْراهِيمَ نَمْرُودَ وَيا كافِيَ مُوسَى فِرْعَوْنَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْفِيَنِي شَرَّ فُلانِ بْنِ فُلانٍ » ، وَيَسْتَكْفِي شَرَّ مَنْ يَخافُ شَرَّهُ فَإِنَّهُ يُكْفِي بِإِذْنِ اللهِ تَعالَى ، ثُمَّ يَسْجُدُ وَيَسْأَلُ اللهَ حاجَتَهُ وَيَتَضَرَّعُ إِلَى اللهِ ، فَإِنَّهُ رُوِيَ أَنَّهُ ما مِنْ مُؤْمِنٍ وَلا مُؤْمِنَةٍ صَلَّى هذِهِ الصَّلاةَ وَدَعا بِهذَا الدُّعاءِ خالِصاً إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوابُ السَّماءِ لِلْإِجابَةِ وَأُجِيبَ فِي وَقْتِهِ وَذلِكَ مِنْ فَضْلِ اللهِ عَلَيْنا وَعَلَى النَّاسِ .

چيز در امانی وهمه چيز از تــو خائف است ازتو مسئلت ميكنم بايمنی تــو ازهمه چيز وترس همه چيز ازتو كه برمحمّــد وآلش درود فرستی وجان واهــل وفرزند وديگرنعمتهائيكه بمن دادهای درامان بداری چنانكه ازهيچ چيزبيم و هراس نداشته باشم وتوبرهمه چيزتوانائی وخداوند برای من كافيست ونيكووكيلی ميباشد ای نگهدارابراهيم ازشـّر نمرود وای نگهدارموسی ازشرّ فرعون ، از تومسئلت ميكنم كه برمحمّد وآل اودرود فرستی وشـّر فلانی راازســر مــن بگردانی ، وشـّر آنكس راكه ازاو ميترسم ازمن بگردانی (پس ازانجام ايــن عمل)محفوظ خواهد شد ، بعد سجده كند و ازخدا حاجتش رابخواهد وبوی تضـّرع نمايد ، وروايت است كه هيچ زن ومرد مؤمن اين نمازرابا اين شرائط بااخلاص نخواند مگرآنكه درهای آسمان برای اجابت اوبازشود وحاجتش فوری مستجاب گردد واين ازفضل خداست برما وبرمردم .

﴿ صَلاةُ الذَّكاءِ وَجَوْدَةُ الْحِفْظِ ﴾

عَنْ سُدَيْرٍ يَرْفَعُهُ إِلَى الصَّادِقَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلامُ قَالَ : تَكْتُبُ بِزَعْفَرَانٍ « الْحَمْدَ » وَآيَةَ الْكُرْسِيِّ وَ « إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ » وَ « يس » وَ « الْوَاقِعَةَ » وَ [سَبَّحَ] الْحَشْرَ وَ « تَبَارَكَ » وَ « قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ » وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ فِي إِنَاءٍ نَظِيفٍ ، ثُمَّ تَغْسِلُ ذٰلِكَ بِمَاءِ زَمْزَمَ أَوْ بِمَاءِ الْمَطَرِ أَوْ بِمَاءٍ نَظِيفٍ ثُمَّ تُلْقِي عَلَيْهِ مِثْقَالَيْنِ لُبَاناً (١) وَعَشَرَةَ مَثَاقِيلَ سُكَّراً وَعَشَرَةَ مَثَاقِيلَ عَسَلاً ، ثُمَّ تَضَعُهُ تَحْتَ السَّمَاءِ بِاللَّيْلِ وَتَضَعُ عَلَى رَأْسِهِ حَدِيدَةً ، ثُمَّ تُصَلِّي آخِرَ اللَّيْلِ رَكْعَتَيْنِ ، تَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ « الْحَمْدَ » وَ « قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ » خَمْسِينَ مَرَّةً فَإِذَا فَرَغْتَ مِنْ صَلاتِكَ شَرِبْتَ الْمَاءَ عَلَى مَا وَصَفْتُهُ ، فَإِنَّهُ جَيِّدٌ مُجَرَّبٌ لِلْحِفْظِ إِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى .

﴿ صَلاةٌ لِحِفْظِ الْقُرْآنِ ﴾

صَلِّ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ أَوْ يَوْمَهَا أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ ، [تَقْرَأُ فِي] الْأُولَى فَاتِحَةَ الْكِتَابِ وَ « يس » ، وَالثَّانِيَةِ حم الدُّخَانِ ، وَالثَّالِثَةِ حم السَّجْدَةِ ، وَالرَّابِعَةِ تَبَارَكَ الْمُلْكُ ، فَإِذَا

(نماز برای تیز هوشی وقدرت حافظه)

ازامام صادق (ع) : حمد وآیة الکرسی ، وانا انزلناه ، ویس ، و الواقعه ، حشر ، تبارك ، و توحید ، ومعوذتین را با زعفران بنویسید بعد باآب زمزم یاباران ، یاآب تمیز بشوئید ، بعد دومثقال کندروده مثقال شکروده مثقال عسل درآن بریزید وآن راشب در زیر آسمان گذارید و روی ظرف آن سرپوش آهنی بنهید ، بعددرآخرشب دورکعت نمازبخوانید درهررکعت پنجاه بار حمد وقل هوالله ، وپس ازنماز آنرابنوشید که برای حافظه بسیار مفید ومجرب است انشاءالله تعالی .

(نماز برای حفظ قرآن)

درشب یاروز جمعه چهاررکعت نمازبگزارد ، ودررکعت اول حمد ویس ودردوم حم دخان ودرسوم (حم سجده) ودرچهارم (تبارك) وبعد

سَلِمْتَ فَاحْمِدِ اللهَ وَأَثْنِ عَلَيْهِ وَصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ ـ صلّى الله عليهم ـ وَاسْتَغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ مِائَةَ مَرَّةٍ ، ثُمَّ قُلْ : « اَللّٰهُمَّ ازْجُرْنِي بِتَرْكِ مَعَاصِيكَ أَبَداً مَا أَبْقَيْتَنِي وَارْحَمْنِي مِنْ أَنْ أَتَكَلَّفَ طَلَبَ مَا لَا يَعْنِينِي وَارْزُقْنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا يُرْضِيكَ عَنِّي ، اَللّٰهُمَّ بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْعِزَّةِ الَّتِي لَا تُرَامُ يَا اللهُ يَا رَحْمٰنُ [يَا رَحِيمُ] أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ وَبِنُورِ وَجْهِكَ أَنْ تُلْزِمَ قَلْبِي حِفْظَ كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ عَلَى رَسُولِكَ وَتَرْزُقَنِي أَنْ أَتْلُوَهُ عَلَى النَّحْوِ الَّذِي يُرْضِيكَ عَنِّي ، اَللّٰهُمَّ بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ ، ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْعِزِّ الَّذِي لَا يُرَامُ ، يَا اللهُ يَا رَحْمٰنُ أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ وَبِنُورِ وَجْهِكَ أَنْ تُنَوِّرَ بِكِتَابِكَ بَصَرِي وَتُطْلِقَ بِهِ لِسَانِي وَتُفَرِّجَ بِهِ قَلْبِي وَتَشْرَحَ بِهِ صَدْرِي وَتَسْتَعْمِلَ بِهِ بَدَنِي وَتُقَوِّيَنِي عَلَى ذٰلِكَ وَتُعِينَنِي عَلَيْهِ فَإِنَّهُ لَا يُعِينُ عَلَى الْخَيْرِ غَيْرُكَ وَلَا يُوَفِّقُ لَهُ إِلَّا أَنْتَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ » .

ازسلام خدا راحمد وثنا گوی ، وبرمحمّد وآل او (ص) درود فرست ، وبرای مؤمنان صدبار استغفار کن وبعد بگو : (خداوندا مرابرای همیشه ازگناهان حفظ کن ومرا بازدار ازاینکه خودرا دربی کارهای بیهوده به رنج افکنم و نسبت بآنچه موجب خوشنودی تست خوشبینم کن ، ای آفریننده آسمان و زمین وای صاحب جلالت وبزرگی وعزّت که بعقل نگنجی ، یاالله یارحمن به جلال ونوروجه خودت دلم رابرنگهبانیٔ کتابی که برپیغمبرت فرستاده ای ملزم فرما ، ومراوادارکن که آنراآنچنان تلاوت کنم که ازمن راضی شوی ، خداوند ایجاد کننده آسمانهاوزمین ، صاحب جلالت وبزرگی وعزّت کهبفهم نیائی ، یاالله ، یارحمن ، ترابه جلال ونوروجهت میخوانم که باکتابت دیده‌ٔ مرانورانی وزبانم راباز وقلبم راوسیع وسینه ام گشاده سازی ، وبدنم را بکاراندازی وبراین امریاریم کنی ، که جزتوکسی نتواند مرادرخوبی هسا نصرت نماید وبآنها موفّق گرداند ، وحول وقوّه‌ای جزازناحیهٔ خداوند علّی وعظیم وجود ندارد .

﴿ صَلاةُ الضَّالَّةِ وَدُعاؤُها ﴾

رَوىٰ جابِرُ الأَنْصارِي: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ عَلَّمَ عَلِيّاً وَفاطِمَةَ عَلَيْهِمَا السَّلامُ هٰذا الدُّعاءِ وَقالَ لَهُما : إِنْ نَزَلَتْ بِكُما مُصِيبَةٌ أَوْ خِفْتُما جَوْرَ سُلْطانٍ أَوْ ضَلَّتْ لَكُما ضالَّةٌ فَأَحْسِنَا الْوُضُوءَ وَصَلِّيا رَكْعَتَيْنِ وَارْفَعا أَيْدِيَكُما إِلَى السَّماءِ وَقُولا : « يا عالِمَ الْغَيْبِ وَالسَّرائِرِ يا مُطاعُ يا عَلِيمُ يا اللهُ يا اللهُ يا اللهُ، يا هازِمَ الأَحْزابِ لِمُحَمَّدٍ، يا كائِدَ فِرْعَوْنَ لِمُوسىٰ ، يا مُنْجِيَ عِيسىٰ مِنْ أَيْدِي الظَّلَمَةِ ، يا مُخَلِّصَ قَوْمِ نُوحٍ مِنَ الْغَرَقِ ، يا راحِمَ عَبْدِهِ يَعْقُوبَ ، يا كاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ ، يا مُنْجِيَ ذِي النُّونِ مِنَ الظُّلُماتِ ، يا فاعِلَ كُلِّ خَيْرٍ ، يا هادِياً إِلىٰ كُلِّ خَيْرٍ ، يا دالّاً عَلىٰ كُلِّ خَيْرٍ ، يا آمِراً بِكُلِّ خَيْرٍ ، يا خالِقَ الْخَيْرِ وَيا أَهْلَ الْخَيْرِ أَنْتَ اللهُ رَغِبْتُ إِلَيْكَ فِيما قَدْ عَلِمْتَ وَأَنْتَ عَلّامُ الْغُيُوبِ ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ » ، ثُمَّ سَلا الْحاجَةَ تُجابانِ إِنْ شاءَ اللهُ تَعالىٰ .

(دعا ونمازبرای پیداشدن گمشده)

ازجابر : نبی اکرم (ص) : به علی (ع) وفاطمه (ع) این دعارا آموخت : که اگرمصیبتی بشمارسید وازستم سلطانی هراس‌پیداکردید و یا گمشده‌ای داشتید وضوء کاملی بسازید ودورکعت نمازبخوانید ودستها را بآسمان بردارید وبگویید : (ای عالم برغیب وعلن ، ای اطاعت شونده ، ای علیم ، یاالله ، یاالله ، یاالله ، ای درهم شکن قدرت احـزاب برای محمّد (ص) وکید کننده به فرعون برای موسی ، وای نجات بخش عیسی ازدست ستمکاران ، وای خلاص کننده قوم نوح ازغرق ، وای رحم کننده بر یعقوب ، وای برطرف کننده رنج ایوب ، وای نجات دهنده ذوالنون ازتاریکی ، ای فاعل همهٔ خوبیها ، وای راهبر بهرنیکی ، وای امرکننده به هر خیر وای خالق نیکی وای نیکی کننده توخدای منی که برای حاجتی که توخودمیدانی بتوتوجّه پیداکرده ام وتوبر اموپنهانی عالمی ازتومیخواهم که برمحمّد وآلش درودفرستی) بعدحاجت خود را

﴿ ما يتعهد عند رؤية الهلال ﴾

تكتب على يدك اليسرى بسبابة يمينك « الله محمد علي فاطمة الحسن الحسين » إلى آخرهم ، وتكتب « قل هو الله أحد » إلى آخرها ، ثم تقول : « اللهم إن الناس إذا نظروا إلى الهلال نظر بعضهم إلى وجوه بعض وتبرك بعضهم ببعض وإني نظرت إلى أسمائك واسم نبيك ووليك وأوليائك وإلى كتابك فأعطني كل الذي أحب أن تعطينيه من الخير واصرف عني كل الذي أحب أن تصرفه عني من الشر وزدني من فضلك ما أنت أهله ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم » .

﴿ نسخة رقعة ﴾

تكتب بقلم لا شيء مرقبه بين سطور الكتاب أو الرقعة المشتملة على الحاجة حتى لا يخلو سطر منها من حرف من هذه الحروف : « محمد وعلي والخضر أبو تراب ، بسم الله

بخواه كه انشاءالله مستجاب خواهد شد .

(دعا هنگام دیدن هلال)

با دست چپ برانگشت سبابه دست راست بنویس : (الله ــ محمد علی ــ فاطمه ــ حسن ــ وحسین ــ ... تاآخرائمه((ع))) وسوره توحید راتاآخر بنویس وبگو (خداوندامردم چون به هلال بنگرند به چهره همدیگرنگاه میکنند وبهم تبرك میجویند ، ومن باسماء تووآسم نبی تو وولی واولیاء تو وکتاب تونظر می افکنم ، پس خوبیهائی راکه دوست دارم بمن عطاکن وبدیهائی راکه مورد نظر من است همه راازمن بگردان وفضل خودت رابرمن زیادکن بقدریکه شایسته مقام توست وهیچ حول وقوة نیست مگرازجانب خداوند علی وعظیم .

(نسخه ای از یك رقعه ونامه

باقلم بکروکارنکرده یابررقعه ایکه حاجت توبرآن‌نوشته باشداین دعا راچنان بنویس که هیچ سطرآن ازحروف این دعاخالی نباشد : (محمد

الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِينِ إِنَّ اللهَ وَعَدَ الصَّابِرِينَ مَخْرَجاً مِمَّا يَكْرَهُونَ وَرِزْقاً مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُونَ إِنَّ اللهَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ، جَعَلَنَا اللهُ وَإِيَّاكُمْ مِنَ الَّذِينَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ — إلى أَنْ تَقُولَ — وَالْحُجَّةِ الْخَلَفِ الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِمْ وَسَلِّمْ تَسْلِيماً أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُيَسِّرَ أَمْرِي وَتُسَهِّلَهُ لِي وَتَقْلِبَهُ لِي وَتَرْزُقَنِي خَيْرَهُ وَتَصْرِفَ عَنِّي شَرَّهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ » .

﴿ كَلِمَاتٌ تُقَالُ عِنْدَ خَتْمِ الْقُرْآنِ ﴾

عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام قَالَ : حَبِيبِي رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله أَمَرَنِي أَنْ أَدْعُوَ بِهِنَّ عِنْدَ خَتْمِ الْقُرْآنِ : « اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِخْبَاتَ الْمُخْبِتِينَ (١) وَإِخْلَاصَ الْمُوقِنِينَ وَمُرَافَقَةَ الْأَبْرَارِ وَاسْتِحْقَاقَ حَقَائِقِ الْإِيمَانِ وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ وَوُجُوبَ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ » .

وعلى والخضر ، ابوتراب ، بسم الله الرحمن الرحيم ، الملك الحق المبين خداوند به صابران راهى براى نجات ازناملايمات وروزى اى ازجاى بيگمان وعده داده ، كه خداوند سميع وعليم است . خداوند ماوشماراازآنكسان قراردهد كه ترس و اندوهى برايشان نمياشد . خداوندا بحق محمّد و على وفاطمه وحسن و . . . والحجة قائم منتظر (ص) برمحمّد وآلش درود فرست . وكارم راآسان گردان وخيرانرانصيبم گردان . واز شرّ آن نگهم بدار برحمتت اى ارحم الراحمين).

(كلماتى پس از ختم قرآن)

ازاميرموءمنان (ع) : حبيبم پيغمبر (ص) مراامركرد كه اين دعا را وقت ختم كردن قرآن بخوانم : (خداوندا ازتوخشوع خاشعان واخلاص موءمنان ورفاقت نيكان وشايستگى براى ايمان وبهره يافتن ازهرنيكى ، و سلامت ازهرگناه ورحمت واسعهء خودت وعزائم مغفرتت ونائل شدن ببهشت ونجات ازدوزخ رامسئلت ميثمايم .

الفَصْلُ الخامِس

﴿ في نَوادِرَ مِنَ الأَدْعِيَةِ ﴾

﴿ في الدُّعاءِ عِنْدَ أَخْذِ المُصْحَفِ ﴾

كانَ أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه السلام إذا قَرَأَ القُرآنَ قالَ قَبْلَ أَنْ يَقْرَأَ حِينَ يَأْخُذُ المُصْحَفَ : « اللّهُمَّ إنِّي أَشْهَدُ أَنَّ هذا كِتابُكَ المُنَزَّلُ مِنْ عِنْدِكَ عَلى رَسُولِكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ وَكَلامُكَ النّاطِقُ عَلى لِسانِ نَبِيِّكَ جَعَلْتَهُ هادِياً مِنْكَ إلى خَلْقِكَ وَحَبْلاً مُتَّصِلاً فِيما بَيْنَكَ وَبَيْنَ عِبادِكَ ، اللّهُمَّ إنِّي نَشَرْتُ عَهْدَكَ وَكِتابَكَ ، اللّهُمَّ فَاجْعَلْ نَظَرِي فِيهِ عِبادَةً وَقِراءَتِي فِيهِ فِكْراً وَفِكْرِي فِيهِ اعْتِباراً وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ أَتَّعِظُ بِبَيانِ مَواعِظِكَ فِيهِ وَأَجْتَنِبُ مَعاصِيَكَ وَلا تَطْبَعْ عِنْدَ قِراءَتِي عَلى قَلْبِي وَلا عَلى سَمْعِي وَلا تَجْعَلْ عَلى بَصَرِي غِشاوَةً وَلا تَجْعَلْ قِراءَتِي قِراءَةً لا تَدَبُّرَ فِيها ، بَلِ اجْعَلْنِي أَتَدَبَّرُ آياتِهِ وَأَحْكامَهُ آخِذاً بِشَرائِعِ دِينِكَ وَلا

(فصل پنجم)

(دعاهای نادره)

(دعا برای بدست گرفتن قرآن)

حضرت صادق (ع) چون میخواست قرآن را برای قرائت به دست گیرد این دعا را میخواند : (خداوندا گواهی میدهم که این کتاب توست که برسولت فرستاده شده وکلام تست که بزبان محمّد (ص) جاری گشته که آنها را هادی مردم ورشته پیوند خود وبندگانت قرار داده‌ای ، خداوندا کتابت را باز کرده‌ام ، خداوندا نگاهم را برقرآن عادت وقرائت آنرا توأم تفکّر و تفکّرم را وسیله عبرت قرار ده ، وازکسانی قرارم ده که مواعظ آن را بپذیرم وازگناهان کناره کنم ، ودروقت خواندن آن برگوش ودلم مهرمنه ، وبر دیدگانم پرده مکش وقرائت مرا قرائت بدون تفکّر قرارمده بلکه چنان کن

يجعل نظري فيه غفلة ولا قراءتي هذراً إنّك أنت الرؤوف الرحيم ».

« في الدعاء عند الفراغ من قراءة القرآن »

« اللّهمّ إنّي قد قرأت ما قضيته من كتابك الذي أنزلت على نبيّك الصادق صلى الله عليه وآله فلك الحمد ربّنا ، اللّهمّ اجعلني ممّن يحلّ حلاله ويحرّم حرامه ويؤمن بمحكمه ومتشابهه واجعله لي آنساً في قبري وآنساً في حشري واجعلني ممّن ترقيه بكلّ آية قرأها درجة في أعلى علّيين آمين ربّ العالمين » . وإذا سمعت شيئاً من عزائم القرآن تجب عليك السجود وتسجد بغير تكبير وتقول : « لا إله إلّا الله حقّاً حقّاً ، لا إله إلّا الله إيماناً وتصديقاً ، لا إله إلّا الله عبودية ورقّاً ، لا مستنكفاً ولا مستكبراً بل أنا عبد ذليل ضعيف خائف مستجير » ، ثمّ ترفع رأسك وتكبّر .

قال الصادق عليه السلام : من قرأ مائة آية من أيّ آي القرآن شاء ثمّ قال سبع مرّات : « يا الله » ، فلو دعا على الصخور فلقها .

كه درآيات واحكامش تدبركنم وآنهارابخاطربسپرم ونظرم راد رقرآن نظر غفلت و خواندنم را لغووقرارمده كه تورئوف ورحيم ميباشى) .

(دعا بعد ازقرائت قرآن)

(خداوندامقدارى ازكتابت را كه برنبى صادق محمّد فرستاده اى خواندم ، خداوندا حمد براى تواست ، خداوندا مرا ازافرادى قرارده كه به حلال وحرام آن عمل كند ، وبه محكم ومتشابهش مؤمن باشد ، وآن را مونس قبروروزحشرمن قرارده ومرا ازكسانى قرارده كه باهرآيه اى كه ميخواند درجه اى

د راعلى علييّن بالا مى رودآمين اى رب العالمين) وچون آيه سجده واجب را شنيدى به سجده برو وبگو: (لااله الاّالله حقّاحقّاً ، لااله الاّالله ايماناً وتصديقا ، لااله الاّ الله عبوديّة ورقّا ، لا مستنكفاً ولا مستكبرا بل انا عبد ضعيف خائف مستجير) بعد سربردار و تكبير گوى .

﴿ دُعاءٌ فِيهِ اسْمُ اللهِ الأكْبَرِ ﴾

عَنْ مَعاذِ بْنِ جَبَلٍ قالَ: أَرْسَلَنِي رَسُولُ اللهِ ﷺ ذاتَ يَوْمٍ إِلى عَبْدِ اللهِ بْنِ سَلامٍ وَعِنْدَهُ جَماعَةٌ مِنْ أَصْحابِهِ فَحَضَرَ، فَقالَ النَّبِيُّ ﷺ: يا عَبْدَ اللهِ أَخْبِرْنِي عَنْ عَشْرِ كَلِماتٍ عَلَّمَهُنَّ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ إِبْراهِيمَ عليه السلام يَوْمَ قُذِفَ بِهِ فِي النّارِ أَتَجِدُهُنَّ فِي التَّوْراةِ مَكْتُوباً ؟ فَقالَ عَبْدُ اللهِ: يا رَسُولَ اللهِ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي هَلْ أُنْزِلَ عَلَيْكَ فِيهِنَّ شَيْءٌ ؟ فَإِنِّي أَجِدُ ثَوابَها فِي التَّوْراةِ وَلا أَجِدُ الكَلِماتِ وَهِيَ عَشْرُ دَعَواتٍ فِيهِنَّ اسْمُ اللهِ الأَعْظَمِ، فَقالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ: هَلْ عَلَّمَهُنَّ اللهُ تَعالى مُوسى عليه السلام ؟ فَقالَ: ما عَلَّمَهُنَّ اللهُ تَعالى غَيْرَ إِبْراهِيمَ الخَلِيلِ عليه السلام، فَقالَ النَّبِيُّ ﷺ: وَما تَجِدُ ثَوابَها فِي التَّوْراةِ ؟ قالَ عَبْدُ اللهِ: يا رَسُولَ اللهِ وَمَنْ يَسْتَطِيعُ أَنْ يَبْلُغَ ثَوابَها غَيْرَ أَنِّي أَجِدُهُ فِي التَّوْراةِ مَكْتُوباً ما مِنْ عَبْدٍ مَنَّ اللهُ عَلَيْهِ وَجَعَلَ هؤُلاءِ الكَلِماتِ فِي قَلْبِهِ إِلّا جَعَلَ النُّورَ فِي بَصَرِهِ وَاليَقِينَ فِي قَلْبِهِ

ازامام صادق (ع) : هرکه صدآیه ازهرجای قرآن بخواند وبعد هفت بار(یاالله) گویداگربر سنگ سخت بخواند شکافته شود .

(دعائی که درآن اسم اعظم خداست)

ازمعاذ روایت است که : روزی نبی اکرم مرانزدعبدالله سلام فرستاد تااورابحضورحضرت دعوت کنم ، وقتی عبدالله شرفیاب خدمت حضرت شد نبی اکرم (ص) ازوی پرسید ، آیاده کلمه ای راکه خداوند بابراهیم آنگاه که بآتش پرتاب شد آموخت درتوراة یافته ای ؟ عبدالله گفت پدرومادرم فدایت آیادراین باره چیزی برتونازل شده است ؟ من ثواب آنهارادرتورا یافته ام نه خودآنهارا واسم اعظم خدادرمیان آنهاست ، پیغمبر (ص) فرمود آیاخداوند آنهارابموسی آموخته بود ؟ عبدالله گفت : نه جزبابراهیم نیاموخته بود ، فرمود ثواب آنهادرتوراة چیست ؟ عرضه داشت : یارسول الله که میتواند ثواب آنهارادرک کند ؟ من درتوراة دیده ام که خداوند آنهارادردل هیچ بنده ای قرارندهد مگرآنکه بوسیله آنها بقلبش یقین وبه

وَشَرَحَ صَدْرَهُ لِلْإِيمَانِ وَجَعَلَ لَهُ نُوراً مِنْ مَجْلِسِهِ إِلَى الْعَرْشِ يَتَلَأْلَأُ وَيُبَاهِي بِهِ مَلَائِكَتَهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ مَرَّتَيْنِ وَيَجْعَلُ الْحِكْمَةَ فِي لِسَانِهِ وَيَرْزُقُهُ حِفْظَ كِتَابِهِ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ حَرِيصاً عَلَيْهِ وَيُفَقِّهُهُ فِي الدِّينِ وَيَقْذِفُ الْمَحَبَّةَ لَهُ فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ وَيُؤْمِنُهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَفِتْنَةِ الدَّجَّالِ وَيُؤْمِنُهُ مِنَ الْفَزَعِ الْأَكْبَرِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَحْشُرُهُ فِي زُمْرَةِ الشُّهَدَاءِ وَيُكْرِمُهُ اللهُ وَيُعْطِيهِ مَا يُعْطِي الْأَنْبِيَاءَ بِكَرَامَتِهِ وَلَا يَخَافُ إِذَا خَافَ النَّاسُ وَلَا يَحْزَنُ إِذَا حَزِنَ النَّاسُ وَيُكْتَبُ عِنْدَ اللهِ صِدِّيقاً وَيُحْشَرُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقَلْبُهُ سَاكِنٌ مُطْمَئِنٌّ وَهُوَ مِمَّنْ يَتَسَامَعُ مَعَ إِبْرَاهِيمَ عليه السلام يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَسْأَلُ بِتِلْكَ الدَّعَوَاتِ شَيْئاً إِلَّا أَعْطَاهُ اللهُ وَلَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللهِ لَأَبَرَّ قَسَمَهُ وَيُجَاوِرُ الرَّحْمٰنَ فِي دَارِ الْجَلَالِ وَلَهُ أَجْرُ كُلِّ شَهِيدٍ اسْتُشْهِدَ مُنْذُ يَوْمِ خُلِقَتِ الدُّنْيَا ، قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله : وَمَا دَارُ الْجَلَالِ يَا بْنَ سَلَامٍ ؟ قَالَ : جَنَّةُ عَدْنٍ وَهُوَ مَوْضِعُ عَرْشِ الرَّحْمٰنِ رَبِّ الْعِزَّةِ وَهُوَ فِي جِوَارِ اللهِ ، قَالَ ابْنُ سَلَامٍ : فَعَلِّمْنَا يَا رَسُولَ اللهِ ، وَمُنَّ عَلَيْنَا كَمَا مَنَّ

عطاكند واگرخدارابآنها قسم دهد كارش‌رابانجام رساند ودردارالجلال خداوند رحيم درظل همسايگي وي‌باشد وثواب همه شهيدان ازاول خلقت دنيا داشته باشد ، پيغمبر (ص) پرسيد دارالجلال چيست ؟ گفت بهشت عدن وموضع عرش‌خداوند صاحب عزّت وآن‌درجوارخدا است .ابن‌سلام گويد يارسول الله .آنهارابماتعليم كن وبدان برمامنت نه چنانكه خدابرشما منّت نهاد . حضرت (ص) فرمود : به سجده افتيد .همه به سجده رفتند چون سربرداشتند نبى اكرم (ص) فرمود : بگوئيد (ياالله ياالله‌ياالله، توئى كه همه خلق ازتودرهراسند . اى نورنورتوئى كه ازخلق خودپوشيده اى وهيچ نورى نورتورادرنيابد . ياالله‌ياالله ياالله توآن بلند مرتبه‌اى‌بر فوق عرش‌بلندى‌جسته‌اى‌وهيچ مخلوقى توان وصف‌عظمت تونداردٍ .اى‌نور نوراهل آسمان توازنورتونور ميگيرند ، واهل زمين ازروشنى توروشن ميشوند ياالله ياالله ياالله توآن خدائى كه جزتوخدائى نيست وبرترازآنى كه‌داراى شريك باشى وبزرگترازآنى كه فرزند بخواهى وكريمترازآنى‌شبيه داشته باشى

اللهُ عليكَ ؟ قالَ النبيُّ صلى الله عليه وآله : خرّوا لله سُجّداً ، قالَ : فخرّوا سُجّداً ، فلمّا رفعوا رؤوسَهم قالَ النبيُّ صلى الله عليه وآله : قولوا : « يا اللهُ يا اللهُ يا اللهُ أنتَ المرهوبُ منكَ جميعُ خلقِكَ يا نورَ النورِ أنتَ الذي احتجبتَ دونَ خلقِكَ فلا يُدرِكُ نورَكَ نورٌ ، يا اللهُ يا اللهُ يا اللهُ أنتَ الرفيعُ الذي ارتفعتَ فوقَ عرشِكَ مِنْ فوقِ سمائِكَ فلا يصِفُ عظمتَكَ أحدٌ مِنْ خلقِكَ ، يا نورَ النورِ قد استنارَ بنورِكَ أهلُ سمائِكَ واستضاءَ بضوئِكَ أهلُ أرضِكَ ، يا اللهُ يا اللهُ يا اللهُ أنتَ اللهُ الذي لا إلهَ غيرُكَ تعالَيتَ عنْ أنْ يكونَ لكَ شريكٌ وتعاظمتَ عنْ أنْ يكونَ لكَ ولدٌ وتكرّمتَ عنْ أنْ يكونَ لكَ شبيهٌ وتجبّرتَ عنْ أنْ يكونَ لكَ ضدٌّ ، فأنتَ اللهُ المحمودُ بكلِّ لسانٍ وأنتَ المعبودُ في كلِّ مكانٍ وأنتَ المذكورُ في كلِّ أوانٍ وزمانٍ ، يا نورَ النورِ كلُّ نورٍ خامدٌ لنورِكَ ، يا مليكُ كلُّ مليكٍ يفنى غيرُكَ ، يا دائمُ ، كلُّ حيٍّ يموتُ غيرُكَ ، يا اللهُ يا اللهُ يا اللهُ الرحمنُ الرحيمُ ارحمْني رحمةً تطفئُ بها غضبَكَ وتكفُّ بها عذابَكَ وترزُقُني بها سعادةً مِنْ عندِكَ وتحلُّني بها دارَكَ التي تسكنُها خيرتَكَ مِنْ خلقِكَ يا أرحمَ الراحمينَ ، يا مَنْ أظهرَ الجميلَ وسترَ القبيحَ ، يا مَنْ لم يؤاخذْ بالجريرةِ[1] ولمْ يهتِكِ السترَ ، يا عظيمَ العفوِ ، يا حسنَ التجاوزِ ، يا واسعَ المغفرةِ ، يا باسطَ اليدينِ بالرحمةِ ، يا صاحبَ كلِّ نجوى ، ويا منتهى كلِّ شكوى ، يا كريمَ الصفحِ ، يا عظيمَ المنِّ ، يا مبتدئَ النِّعمِ قبلَ استحقاقِها ، يا ربّاهُ يا سيّداهُ ويا أملاهُ ويا غايةَ رغبتاهُ أسألُكَ يا اللهُ يا اللهُ يا اللهُ أنْ لا تشوِّهَ خلقي بالنارِ »[2] [وأنْ تغفرَ لي ولوالديَّ برحمتِكَ وأنْ

چشمانش فروغ وبصیرت بخشد وسینه اش رابایمان گشاده گرداند وازاوتا عرش نوری برایش برآرد که برای او بدرخشد ، وملائکه بوجودش افتخارکنند وحکمت رادرزبان اوقراردهد ، وحفظ کتاب خودرانصیب اوگرداند ، وبصیرت دردین باوده دوروزقیامت باد لی آرام برانگیزدش ، ودرقیامت باابراهیم بیك نحوشنواباشد ، وبوسیله این دعاهاچیزی ازخدانخواهدمگرآنکه باو بپروزتروبیرومند ترازآنی که ضدی برای توباشد ، توآن خدائی که درهر زمان ستایش شده ای ، ودرهرمکان پرستش میشوی ونام تودرهرجاوهرزمان برده میشود ، ای روشنی همه روشنی ها ، هرنوری دربرابرنورتوتاریك است

تُعطِيَنِي خَيْرَ الدُّنيا وَالآخِرَةِ أَنْتَ عَلى كُلِّ شَيءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرِينَ]
قالَ : يا رَسُولَ اللهِ وَما ثَوابُ مَنْ قالَ هذِهِ الكَلِماتِ ؟ قالَ : هَيْهاتَ هَيْهاتَ انْقَطَعَ الْعِلْمُ لَوِ اجْتَمَعَ مَلائِكَةُ سَبْعِ سَمواتٍ وَسَبْعِ أَرَضِينَ عَلى أَنْ يَصِفُوا ثَوابَ ذلِكَ إِلى يَوْمِ الْقِيامَةِ لَما وَصِفُوا مِنْ [كُلِّ] أَلْفِ [أَلْفِ] جُزءٍ جُزْءٍ واحِداً .

وَذَكَرَ ﷺ لِهذِهِ الكَلِماتِ ثَواباً وَفَضائِلَ كَثِيرَةً لا يَحْتَمِلُ ذِكْرُها هَهُنا اِقْتَصَرْنا عَلى ذِكْرِ الْمَقْصُودِ مَخافَةَ التَّطْوِيلِ .

ای‌سلطان وجود هرسلطانی جزتوفناپذیرد ، ای دائم وابدی هرزنده ای جزتوبمیرد ، یاالله یاالله یاالله ، ای رحمن ورحیم ، بمن رحمتی آرکه‌بدان آتش‌غضبت رافرونشانی وعذابت راازمن بگردانی وسعادتی‌ازخوان‌احسانت نصیبم گردانی، ودرسرائی‌فرودم آری که بندگان شایسته ات رادرآن جای میدهی ،ای ارحم الراحمین ،ای آنکه اعمال خوب راآشکارمیکنی ،وکردار زشت رامیپوشانی ، ای آنکه برگناهان مؤاخذه نمی کنی وپرده دری نمیکنی ای دارای عفوعظیم وگذشت بسیار ،ای بزرگ بخشاینده وای آنکه دستت به رحمت گشاده ،ای آگاه برازوسخن پنهانی ، وای آنکه همه شکایتها بسوی‌تو آید ،ای آنکه درچشم بوشی بزرگی وکریمی ودرمنت‌عظیمی ، ای آغازکننده به نعمتهاپیش‌ازآنکه استحقاقی باشد، ای آفریدگار ،ای آقای بزرگوار وای غایت میل وآرزوها یاالله یاالله یاالله ، ازتومسئلت دارم که تنم بآتش‌بریان مکنی‌وزشت مسازی ،وازراه رحمت پدرومادرم رابه بخشائی ، وخیردنیا و عقبی رابمن عطاکنی که توبرهمه چیزتوانائی ، وبرمحمد وآلش‌درود فرست! .

پرسید یارسول الله ثواب خواننده این دعاچیست ؟ فرمود : هیهات که اگرفرشتگان هفت آسمان‌وزمین گردآیند که‌تاقیامت‌ثواب آنراوصف کنند نتوانند که یکی ازهزارش‌راتوصیف نمایند ، وبعد ثوابهای بسیاربرای آن ذکرفرمود که اینجاجای گفتارش‌نیست .

﴿في طلب الحاجة﴾

مَنْ أَرادَ الْخُرُوجَ مِنْ بَيْتِهِ فَلْيَقُلْ عِنْدَ خُرُوجِهِ : « بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ » وَيَقْرَأُ « الْحَمْدَ » وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ وَ« قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ » وَآيَةَ الْكُرْسِيِّ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ يَسارِهِ وَفَوْقِهِ وَتَحْتِهِ. وَإِذا أَرادَ الرُّجُوعَ إِلى بَيْتِهِ فَلْيَقُلْ حِينَ يَدْخُلُ : « بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ أَشْهَدُ أَنْ لا إِلهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ» ثُمَّ يُسَلِّمُ عَلى أَهْلِهِ إِنْ كانَ فِي الْبَيْتِ أَحَدٌ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِي الْبَيْتِ أَحَدٌ فَلْيَقُلْ بَعْدَ الشَّهادَتَيْنِ : « السَّلامُ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ خاتَمِ النَّبِيِّينَ ، السَّلامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الْهادِينَ الْمَهْدِيِّينَ ، السَّلامُ عَلَيْنا وَعَلى عِبادِ اللهِ الصّالِحِينَ » . وَإِذا دَخَلَ السُّوقَ فِي الْحاجَةِ فَلْيَقُلْ : « أَشْهَدُ أَنْ لا إِلهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ » .

﴿وَمِنْ دُعاءِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلامُ فِي الْحاجَةِ﴾

(حاجت خواستن)

بهنگام خروج ازخانه بگو : (بسم الله ولاقوة الاّ بالله توكلت على الله) "حمد ومعوذتين" "وتوحيد" "وآية الكرسى" رابخواندوبه جلووعقب وراست وچپ وبالا وپائين بدمد ، وبوقت بازگشت بخانه ودخول بخانه بگو : (بسم الله وبالله واشهد ان لا اله الاّ الله وحده لا شريك له واشهد انّ محمداً عبده ورسوله) بعد اگركسى درخانه هست سلام كند وگرنه بگويد (سلام برمحمد (ص) خاتم انبياء وسلام برامامان هدايت كننده وهدايت يافته ، وسلام برماوبندگان صالح خدا) وچون براى كارى وارد بازارشود بگويد : (اشهد ان لا اله الاّ الله وحده لا شريك له واشهد انّ محمداً عبده ورسوله) .

(ازدعاهاى على (ع) براى حاجت)

« لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ ، لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ، الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ ، يَا هُوَ ، يَا مَنْ هُوَ هُوَ ، يَا مَنْ لَيْسَ هُوَ إِلَّا هُوَ ، يَا هُوَ ، يَا مَنْ لَا هُوَ إِلَّا هُوَ » .

﴿ أَيْضاً فِي طَلَبِ الْحَاجَةِ ﴾

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللّٰهِ عليه السلام قَالَ : كَانَ أَبِي إِذَا أَلَمَّتْ بِهِ حَاجَةٌ يَسْجُدُ مِنْ غَيْرِ قِرَاءَةٍ وَلَا رُكُوعٍ ، ثُمَّ يَقُولُ : « يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ » سَبْعَ مَرَّاتٍ . وَمَا قَالَهَا مُؤْمِنٌ إِلَّا قَالَ اللّٰهُ جَلَّ جَلَالُهُ : هَا أَنَا ذَا أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ سَلْ حَاجَتَكَ .

قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله لِعَلِيٍّ عليه السلام : يَا عَلِيُّ ، إِذَا خَرَجْتَ مِنْ مَنْزِلِكَ تُرِيدُ حَاجَةً فَاقْرَأْ آيَةَ الْكُرْسِيِّ ، فَإِنَّ حَاجَتَكَ تُقْضَى إِنْ شَاءَ اللّٰهُ .

وَعَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قَالَ : مَنْ ذَهَبَ فِي حَاجَةٍ عَلَى غَيْرِ وُضُوءٍ فَلَمْ تُقْضَ حَاجَتُهُ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ .

لااله الاالله وحده لا شريك له الحكيم والكريم ، لااله الاالله وحده لاشريك له العلّى والعظيم ، سپاس خداوندی راکه کارهای نیک بانعمت اوکامل شود ، یاهو، یامن هوهو، یامن لیس هوالا هو، یاهو، یامن لاهوالاهو .

(ایضاً درطلب حاجت)

ازامام ششم (ع) : چون برای پدرم حاجتی بزرگ پیش میآمد سجده میکرد ودرآن هفت بارمیگفت (ای ارحم الراحمین) وفرمود : هیچکس اینرا نگوید مگرآنکه خداوندعزوّجل فرماید : اینک منم ارحم الراحمین خواسته ات رابخواه .

پیغمبر(ص) به علی (ع) فرمود : علی‌جان چون برای کاری بیرون میروی آیة الکرسی رابخوان که حاجتت انشاء الله برآورده شود .

وازامام ششم (ع) : هرکه بی وضوبدنبال حاجتی رود وحاجتش روانشود خودرا ملامت کند .

مِنْ كِتابِ عُيُونِ الْأَخبارِ ، عَنِ الرِّضا ، عَنْ آبائِهِ ، عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِمُ السَّلامُ قالَ : إِذا أَرادَ أَحَدُكُمُ الْحاجَةَ فَلْيُبَكِّرْ فِي طَلَبِها يَوْمَ الْخَمِيسِ وَلْيَقْرَأْ إِذا خَرَجَ مِنْ مَنْزِلِهِ : آخِرَ سُورَةِ آلِ عِمْرانَ وَآيَةَ الْكُرْسِيِّ وَسُورَةَ « إِنَّا أَنْزَلْناهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ » وَأُمَّ الْكِتابِ ، فَإِنَّ فِيها قَضاءَ حَوائِجِ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ .

﴿ فِي الْمُهِمّاتِ ﴾

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قالَ : إِذا أَصابَ الرَّجُلَ كُرْبَةٌ أَوْ شِدَّةٌ فَلْيَكْشِفْ عَنْ رُكْبَتَيْهِ وَذِراعَيْهِ وَلْيُلْصِقْهُما بِالْأَرْضِ وَيُلْصِقُ جُؤجُؤَهُ (١) بِالْأَرْضِ ثُمَّ يَدْعُو .

﴿ آخَرُ ﴾

قالَ عَلِيٌّ عليه السلام لِابْنِهِ : إِذا نَزَلَ بِكَ أَمْرٌ عَظِيمٌ فِي دِينٍ أَوْ دُنْيا فَتَوَضَّأْ وَارْفَعْ يَدَيْكَ وَقُلْ : « يا اللهُ » سَبْعَ مَرّاتٍ ، ثُمَّ سَلْ حاجَتَكَ ، فَإِنَّهُ يُسْتَجابُ لَكَ .

﴿ آخَرُ ﴾

عَنْ أَبِي الْحَسَنِ الْأَوَّلِ عليه السلام قالَ : ما مِنْ أَحَدٍ دَهَمَهُ أَمْرٌ يَغُمُّهُ أَوْ كَرَبَتْهُ كُرْبَةٌ

ازعلی (ع) : هرکه حاجتی دارد بامداد روزپنجشنبه بدنبال آن رود ووقت خروج ازمنزل آخرسورهٔ آل عمران وآیهٔ الکرسی وحمد رابخواند که درآنهاست رواشدن حاجات دنیاوآخرت .

(درکارهای مهم)

ازامام ششم (ع) : چون بمردی سختی وناراحتی رسد ساعد و ساقهارابرهنه کند وبه زمین بچسباند ، و سینه را نیز به زمین نهد و دعاکند .

(دیگر)

علی (ع) بفرزندش فرمود : چون کاری مهم راجع بدین ودنیا برایت

فَرَفَعَ رَأْسَهُ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ قَالَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ : « بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ » إِلَّا فَرَّجَ اللهُ كُرْبَتَهُ وَأَذْهَبَ غَمَّهُ إِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى .

﴿ في الدَّيْن ﴾

عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ خَالِدٍ قَالَ : لَزِمَنِي دَيْنٌ بِبَغْدَادَ ثَلَاثُمِائَةِ أَلْفٍ وَكَانَ لِي دَيْنٌ عِنْدَ النَّاسِ أَرْبَعُمِائَةِ أَلْفٍ فَلَمْ يَدَعْنِي غُرَمَائِي أَخْرُجُ لِأَسْتَقْضِيَ مَالِي عَلَى النَّاسِ وَأُعْطِيَهُمْ ، قَالَ : فَحَضَرَ الْمَوْسِمُ فَخَرَجْتُ مُسْتَتِراً وَأَرَدْتُ الْوُصُولَ إِلَى أَبِي الْحَسَنِ عليه السلام فَلَمْ أَقْدِرْ فَكَتَبْتُ إِلَيْهِ أَصِفُ لَهُ حَالِي وَمَا عَلَيَّ وَمَا لِي ، فَكَتَبَ إِلَيَّ فِي عَرْضِ كِتَابِي قُلْ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ:

پیش آید ، وضوء بساز و دستها را بآسمان بلند کن وهفت بار بگو : (یا اللـه) بعد حاجت را بخواه که مستجاب شود .

(دیـگـر)

ازموسی بن جعفر (ع) : هیچکس را کاری مهم ورنجی بزرگ نرسد که سربسوی آسمان بلند کند ، وسه بار (بسم الله الرحمن الرحیم) گوید مگر آنکه خداوند رنجش را بر طرف کند ، وغمش را ببرد انشاءالله

(بدهکاری)

ازحسین بن خالد : دربغداد سیصد هزار درم بدهکار شدم وچهار صد هزار درم طلبکار بودم ، طلبکاران فرصت نمیدادند که طلبم را بازستانم وبایشان دهم ، وقت حج رسید ، پنهانی ازبغداد خارج شدم تا بخدمت موسی بن جعفر (ع) برسم ، ولی نتوانستم ، شرح حالم را برای حضرت نوشتم ، امام (ع) درپشت نامه ام جواب نوشت پس ازهرنمازسه بار بگو : (خداوندا ای آنکه جزتوخدائی نیست بحق آنکه جزتوخدائی نیست مسئلت دارم که بحق لااله الاانت ، برمن رحمت آر ، وای خدائیکه جزتوخدائی نیست بحق آنکه جزتوخدائی نیست به برکت آنکه جزتوخدائی نیست ازمن

وَ اَللّهُمَّ إنّي أسْألُكَ يا لا إلهَ إلّا أنتَ بِحَقِّ لا إلهَ إلّا أنْتَ أنْ تَرْحَمَنِي بِلا إلهَ إلّا أنْتَ ، اَللّهُمَّ إنّي أسْألُكَ يا لا إلهَ إلّا أنتَ بِحَقِّ لا إلهَ إلّا أنْتَ أنْ تَرْضى عَنّي بِلا إلهَ إلّا أنْتَ ، اَللّهُمَّ إنّي أسْألُكَ يا لا إلهَ إلّا أنْتَ بِحَقِّ لا إلهَ إلّا أنْتَ أنْ تَغْفِرَ لِي بِلا إلهَ إلّا أنْتَ ، أعِدْ ذلِكَ ثَلاثَ مَرّاتٍ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلاةٍ فَرِيضَةٍ ، فَإنَّ حاجَتَكَ تُقْضى إنْ شاءَ اللهُ» قالَ الْحُسَيْنُ : فَأدَمْتُها فَواللهِ ما مَضَتْ بِي إلّا أرْبَعَةُ أشْهُرٍ حَتّى إقْتَضَيْتُ دَيْنِي وَقَضَيْتُ ما عَلَيَّ وَاسْتَفْضَلْتُ مائَةَ ألفِ دِرْهَمٍ .

﴿فِي الدُّعاءِ عَلَى الظّالِمِ﴾

قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ : إذا خِفْتَ أمْراً فَأرَدْتَ أنْ تَكْفِيَ أمْرَهُ وَشَرَّهُ فَاعْتَمِدْ طَلَبَةَ الْهِلالِ فِي أوَّلِ الشَّهْرِ فَإذا رَأيْتَهُ فَقُمْ قائِماً عَلى قَدَمَيْكَ وَقُلْ كَأنَّكَ تُومِي إلَيْهِ بِالْخِطابِ : « أيَوَدُّ أحَدُكُمْ أنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأعْنابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأنْهارُ لَهُ

خشنود وراضی شو ۰۰۰۰۰ مرا ببخش، که حاجتت انشاء الله روا شود حسین گوید براین دعا مداومت کردم وچهار ماه نشد که طلبم راوصول وبد هیهرا اداء کردم وصد هزار درهم برایم ماند .

(دعا برای رفع ظالم)

نبی اکرم (ص) فرمود : اگراز قدرتمند وامیری ترسانی ومیخواهی که شر او از تو بگردد مواظب باش تااول ماه برسد چون هلال شب اول ماه را دیدی برخیز وچنانکه گویا بوی خطاب میکنی بگو : (هیچکس از شما میخواهد

که باغستانی از خرما وانگور ، ودارای نهرهای جاری ودرآن هرگونه میوه ای باشد ، چون پیر شود وفرزندان خردسالی گردش راگرفته باشند صاعقه ای بآن رسد وآن رابسوزاند ـ بقره/ ۲۶۸) وبااین کلمات بخانه مردی که از وی میترسی اشاره کن وبگو : (خداوند اورا به بلائی مبتلاکن که وجودش رافرو

فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ »[1] وَتُومِي بِهَذِهِ الْكَلِمَةِ نَحْوَ دَارِ الرَّجُلِ الَّذِي تَخَافُـــهُ ثُمَّ تَقُولُ : « فَاحْتَرَقَتْ فَاحْتَرَقَتْ فَاحْتَرَقَتْ ، اللَّهُمَّ طُمَّهُ بِالْبَلَاءِ طَمّاً[2] وَغُمَّهُ بِالْغَمَاءِ غَمّـــاً وَارْمِهِ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ وَطَيْرِكَ الْأَبَابِيلِ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ » ، ثُمَّ تَقُولُ مِثْلَ ذَلِكَ فِي اللَّيْلَةِ الثَّانِيَـــةِ مِنَ الشَّهْرِ وَفِي اللَّيْلَةِ الثَّالِثَةِ ، فَإِنْ نَجَحَ وَبَلَغْتَ مَا تُرِيدُ فِي الشَّهْرِ الْأَوَّلِ وَإِلَّا فَعَلْتَ [ذَلِكَ] فِي الشَّهْرِ الثَّانِي تَلْتَمِسُ الْهِلَالَ اللَّيْلَةَ الْأُولَى وَتَقُولُ مَا تَقَدَّمَ ذِكْرُهُ وَالثَّانِيَةَ وَالثَّالِثَةَ ، فَإِنْ نَجَحَ وَإِلَّا فَمِثْلُ ذَلِكَ فِي الشَّهْرِ الثَّالِثِ فَلَنْ تَحْتَاجَ بَعْدَ ذَلِكَ بِإِذْنِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ .

﴿ آخر ﴾

جَاءَ رَجُلٌ إِلَى الصَّادِقِ عليه السلام فَشَكَا إِلَيْهِ ظَالِماً يَظْلِمُهُ فَقَـــالَ لَهُ : قُلْ : « يَا نَاصِرَ الْمَظْلُومِ الْمَبْغِيِّ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ ظَلَمَنِي وَبَغَى عَلَيَّ فَابْتَلِهِ بِفَقْرٍ لَا تَجْبُرُهُ وَبِبَلَاءٍ لَا تَسْتُرُهُ » ، فَمَا دَعَا الرَّجُلُ عَلَى ظَالِمِهِ بِهَذَا الدُّعَـــاءِ إِلَّا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ حَتَّى أَصَابَهُ وَضَحٌ فِي جَبْهَتِهِ ثُمَّ افْتَقَرَ مِنْ بَعْدِهِ .

گیرد واند وه بسیار بروی چیره گردان ، وبا سنگهای سجیّــل وطیرابابــیــل سنگباران کن ای علــی وای عظیم) وشب دوم وسومّ ماه نیزاین راتکرارکـــن اگردرماه اول بمقصود رسیدی که خوب وگرنه درشب اول ماه بعداین عمل را انجام ده واگرنشد درماه سوم که دیگرنیازبتکرارنباشد بــه اذن خــداونــد عزّ وجل .

(دعائــی دیگــــر)

مردی ازشــّر ظالمی بامام ششم (ع) شکایت برد ، فرمود بگو : (ای یاورستمدیده واگرفلان کس برمن ستم کرده وتجاوز نموده اورا بفقری جبـــران ناپذیر وبلائی غیرپنهانی گرفتارکن) و هیچ مردی برای ظالم برخود ایـــن دعاراسه بارنخواند مگراینکه آثارنکبت درچهره ظالم پدیدآید وبعد بفقــر گرفتارشود .

﴿ آخر ﴾

إذا دَخَلْتَ عَلَىٰ سُلْطَانٍ فَقُـلْ : « خَيْرُكَ بَيْنَ عَيْنَيْكَ وَشَرُّكَ تَحْتَ قَدَمَيْكَ وَأَنَا أَسْتَعِينُ بِاللهِ عَلَيْكَ » .

﴿ آخر ﴾

عَنِ الرِّضَا عليه السلام قَالَ: إِذَا دَعَا أَحَدُكُمْ عَلَىٰ عَدُوِّهِ فَلْيَقُلْ: « اللَّهُمَّ اطْرُقْهُ بِلَيْلَةٍ[1] لَا أُخْتَ لَهَـا وَأَبِحْ حَرِيمَهُ ، يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاكْفِنِي مَؤُونَتَهُ بِلَا مَؤُونَةٍ » .

﴿ آخر ﴾

إِذَا فَزِعْتَ مِنْ رَجُلٍ فَقُلْ : « حَسْبِيَ اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْـهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ، أَمْتَنِعُ بِحَوْلِ اللهِ وَقُوَّتِهِ مِنْ حَوْلِهِمْ وَقُوَّتِهِمْ وَأَمْتَنِعُ بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ مَا شَاءَ اللهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ » .

﴿ في طَلَبِ الرِّزْقِ ﴾

عَنِ الرِّضَا عليه السلام قَالَ : شَكَا رَجُلٌ إِلَىٰ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام الْفَقْرَ ، فَقَالَ : أَذِّنْ إِذَا سَمِعْتَ الْأَذَانَ كَمَا يُؤَذِّنُ الْمُؤَذِّنُ .

عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قَالَ : « اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ رِزْقِي فِي السَّمَاءِ فَأَنْزِلْهُ وَإِنْ كَانَ فِي الْأَرْضِ فَأَظْهِرْهُ وَإِنْ كَانَ بَعِيداً فَقَرِّبْهُ وَإِنْ كَانَ قَرِيباً فَأَعْطِنِيهِ وَإِنْ كَانَ قَدْ أَعْطَيْتَنِيهِ فَبَارِكْ لِي فِيهِ وَجَنِّبْنِي عَلَيْهِ الْمَعَاصِيَ وَالرَّدَىٰ .

(دعـائی دیگـــر)

چون برسلطان داخل شوی بگو: (خوبی تو برابرت وشرّت زیرپایت باد ومن ازخدا یاری میجویم .

(دعائی دیگـر)

ازامام رضا (ع) : هرکه خواهد بردشمن نفرین کند بگوید: (خداوندا براو بلائی فرست که نظیرنداشته باشد ای آنکه ازهرچیزدرامانی وهیچ چیز ازتوبی‌نیازنیست بـر محمّـد (ص) وآل درود فـرست ومراازشـرّاوکفایت

﴿في الخوف﴾

قَالَ الصَّادِقُ عليه السلام : إِذَا كُنْتَ فِي سَفَرٍ أَوْ مَفَازَةٍ [1] فَخِفْتَ جِنّاً أَوْ آدَمِيّاً فَضَعْ يَمِينَكَ عَلَى أُمِّ رَأْسِكَ وَاقْرَأْ بِرَفِيعِ صَوْتِكَ : « أَفَغَيْرَ دِينِ اللهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعاً وَكَرْهاً وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ » [2] . وَرُوِيَ فِي هٰذِهِ الآيَةِ أَنَّهَا تُقْرَأُ لِلدَّابَّةِ الَّتِي تَمْنَعُ اللِّجَامَ ، تُقْرَأُ فِي أُذُنِهَا وَتَقُولُ : « اَللّٰهُمَّ سَخِّرْهَا وَبَارِكْ [لِي] فِيهَا بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ » ، وَتَقْرَأُ « إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ » .

(دعائی دیگـــر)

چون ازکسی بستوه آئی بگو : (خداوندی که جزاوخدائی نیست مرا کافی است که اورب عرش بزرگ است بحول وقوة خدا ازحول وقوة ایشان امتناع میورزم ، ازشـر همه مخلوق به پروردگار مخلوق‌ها پناه میبرم آنچه خدا بخواهد همانست وقوتی جزازناحیه اونباشد .

(طلـب روزی)

مردی به امام ششم (ع) : ازفقرشکایت کرد فرمود : وقتی صدای اذان رامیشنوی همراه مؤذن وبنوای آواذان گو .

ازامام ششم (ع) : (خداوندا اگرروزیم درآسمانست فرود آرو اگـر درزمین است برآور ، واگردوراست نزدیك گردان ، واگرنزدیك است عطا فرما واگرعطا کرده ای درآن برکت نه وآن رابرمن مبارك بدار ، وتاروزی باقی است مرا ازگناه وهلاك برحذربدار .

(تـرس)

ازامام‌ششم (ع) : اگردرسفرویابیابانی وازجن وادم میترسی دست راست برفرق سرنه وبصدای بلندبخوان : (آیاجزدین‌خدای‌جویید درحالیکه

وَقَالَ عَلِيٌّ عليه السلام : مَا عَثَرَتْ دَابَّتِي قَطُّ ، قِيلَ : وَلِمَ ذَلِكَ ؟ قَالَ : لِأَنِّي لَمْ أَطَأْ [بِهَا] زَرْعاً قَطُّ .

﴿ فِي مَنْ خَافَ الْأَسَدَ عَلَى نَفْسِهِ وَغَنَمِهِ ﴾

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : مَنْ خَافَ الْأَسَدَ عَلَى نَفْسِهِ أَوْ عَلَى غَنَمِهِ فَلْيَخُطَّ عَلَيْهَا بِخَطٍّ وَلْيَقُلْ : « اللَّهُمَّ رَبَّ دَانْيَالَ وَالْجُبِّ (٣) وَرَبَّ كُلِّ أَسَدٍ مُسْتَأْسِدٍ احْفَظْنِي وَاحْفَظْ عَلَيَّ غَنَمِي » .

عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله أَنَّهُ قَالَ لِعَلِيٍّ عليه السلام : يَا عَلِيُّ ، إِذَا رَأَيْتَ أَسَداً وَاشْتَدَّ بِكَ الْأَمْرُ فَكَبِّرْ ثَلَاثاً وَقُلْ : « اللهُ أَكْبَرُ وَأَجَلُّ وَأَعْظَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ، اللهُ أَكْبَرُ وَأَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ وَأَقْدَرُ ، أَعُوذُ بِاللهِ مِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَأَحْذَرُ » تُكْفَى شَرَّهُ إِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى .

هرکه در آسمانها و زمین است خواه وناخواه تسلیم اوست وهمه باو باز میگردند آل عمران / ٧٧) وروایت است که این آیه را در گوش چهارپائی که چموشی میکند بخوان وبگو : (خداوند آنرا برایم رام کن ومبارک گردان بحق محمّد وآل او وسوره (انا انزلناه) بخوان .

علی (ع) فرمود : هرگز اسبم سکندری نخورده وبسر در نیامده . پرسیدند چرا ؟ فرمود زیرا زراعتی را بسم پایش لگدمال نکرده ام .

(برای ترس از شیر بر جان وبر گوسفند خود)

ازامام ششم (ع) : هرکه از درنده ای برای خود وگوسفندانش در هراس باشد برگرد آنها خطّی بکشد وبگوید : (ای پروردگار دانیال وچاه ژرف وپروردگار هر درنده مرا وگوسفندانم را نگه دار) .

نبی اکرم به علی (ع) فرمود : چون گرفتار شیری شدی وکار بر تو تنگ شود ، سه بار تکبیر گوی وبگو : (خداوند از هر چیز بزرگتر وبالاتر وعزیزتر وعظیمتر است ، وخدا از خلق خود توانا تر وغالبتر است ، بخدا پناه میبرم از شرّ آنچه میترسم) که انشاء الله از شرّش مصون خواهی ماند .

﴿ في مَن يخافُ مِنَ الكِلاب وَالسِّباع ﴾

فَليَقل : « قُل لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغفِرُوا لِلَّذِينَ لا يَرجُونَ أيّامَ اللهِ لِيَجزِيَ قَوماً بِما كانُوا يَكسِبُونَ » [٤] ، « وَإذا قَرَأتَ القُرآنَ جَعَلنا بَينَكَ وَبَينَ الَّذِينَ لا يُؤمِنُونَ بِالآخِرَةِ حِجاباً مَستُوراً » [٥] ، « وَجَعَلنا عَلى قُلُوبِهِم أكِنَّةً أن يَفقَهُوهُ وَفي آذانِهِم وَقراً وَإن يَرَوا كُلَّ آيَةٍ لا يُؤمِنُوا بِها حَتّى إذا جاؤُكَ يُجادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إن هـذا إلّا أساطِيرُ الأوَّلِينَ » [٦]

﴿ في الفالِ وَالطِّيَرَة ﴾

في الحَدِيثِ أنَّ النَّبِيَّ ﷺ كانَ يُحِبُّ الفالَ الحَسَنَ وَيَكرَهُ الطِّيَرَةَ .

وَكانَ ﷺ يَأمُرُ مَن رَأى شَيئاً يَكرَهُهُ وَيَتَطَيَّرُ مِنهُ أن يَقُولَ : « اللّهُمَّ لا يُؤتِي الخَيرَ إلّا أنتَ وَلا يَدفَعُ السَّيِّئاتِ إلّا أنتَ وَلا حَولَ وَلا قُوَّةَ إلّا بِكَ » .

(برای آنكه ازسگها و درنده ها میترسد)

بگوید : (به مؤمنان بگوتاكسانیراكه به ایام خدا امید نبسته اند ببخشاید ، تاقومیاعمال خود كیفرشوند ــ جاثیه/ ١٢) ، (وچون قرآن خوانی مابین تووبین مردم بی ایمان بآخرت پرده ای قرارمیدهیم ــ اسراء/ ٤٨) (وبردلها یشان پوششی قرارمیدهیم تانفهمند ، ودرگوششان سنگینی می اندازیم واگرهمه معجزات ونشانه های خدارا ببینند ایمان نخواهند آورد ، وچون بنزدتوبرای مجادله آیند مردم كافرگویند كه اینها جزخرافات گذشته نیست ــ انعام/ ٢٥) .

(فال نیك وبد زدن)

نبی اكرم فال نیك زدن رادوست داشت وازتطیّر (فال شوم زدن) بدش می آمد وامرمیفرمود كه هركس چیز ناملایم ومكروهی رابیند وبه نظرش بدشگون آید بگوید : (خداوندا جزتوكسی خیرنمیدهد وبدیها راكسی جز تونتواند برطرف كند ، وهیچ حول وقوه ازغیر تونیاید) .

﴿فيمن خاف السارق﴾

يَقْرأ عَلى الحَلَقِ وَالقُفْلِ « قُلْ ادْعُوا اللهَ أَوْ أُدْعُوا الرَّحْمنَ أَيّاً ما تَدْعُوا » إلى آخِرِ السُّورَةِ .

﴿في الغَضَبِ﴾

عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قالَ : أَيُّما رَجُلٍ غَضِبَ وَهُوَ قائِمٌ فَلْيَجْلِسْ ، فَإِنَّهُ يَذْهَبُ عَنْهُ رِجْزُ الشَّيْطانِ ، وَمَنْ غَضِبَ عَلى ذِي رَحِمٍ ماسَّةً فَلْيَمَسَّهُ يَسْكُنُ عَنْهُ الغَضَبُ .

وعنه عليه السلام قالَ : قُلْ عِنْدَ الغَضَبِ : « اللّهُمَّ اذْهِبْ عَنِّي غَيْظَ قَلْبِي وَاغْفِرْ لِي ذَنْبِي وأَجِرْنِي مِنْ مُضِلّاتِ الفِتَنِ ، أَسْأَلُكَ بِرِضاكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ سَخَطِكَ ، أَسْأَلُكَ جَنَّتَكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نارِكَ ، أَسْأَلُكَ الخَيْرَ كُلَّهُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ ، اللّهُمَّ ثَبِّتْنِي عَلى الهُدى وَالصَّوابِ واجْعَلْنِي راضِياً مَرْضِيّاً غَيْرَ ضالٍّ وَلا مُضِلٍّ » .

(آنکه ازدزد میترسد)

برچفت وقفل در بخواند : (قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن ... تا آخر سوره اسراء) .

(در خشم)

از حضرت صادق (ع) : مردیکه خشمگین شود اگر ایستاده است بنشیند ، که خوی شیطانی از او برود ، و هرکه نسبت به رحم وهمخون خود غضب کند بدن او را لمس کند که غضبش فرونشیند .

واز آنحضرت (ع) : بهنگام غضب بگو : (خداوندا خشم دلم را ببر و گناهم را ببخش ، واز فتنه های گمراه کننده در امانم دار ، از توخشنودی ترا میطلبم واز خشمت بتو پناه میبرم ، بهشتت را مسئلت دارم ، واز دوزخت به تو پناهنده میشوم ، وهمه خیرها را از تومیخواهم واز همه شرور به تو پناه میگیرم خداوندا مرا برهدایت وصواب ثابت بدار ، ومرا از خودت خشنود بدار وهم مورد خشنودی خودت قرار ده بی آنکه گمراه و گمراه کننده باشم)

وقال عليه السلام : قال الله تبارك وتعالى : يا ابن آدم اذكرني حين تغضب أذكرك حين أغضب فلا أمحقك فيمن أمحق .

وقال أبو عبد الله عليه السلام : من كف غضبه عن الناس كف الله عنه غضبه يوم القيامة .

﴿ ايضاً في الغضب ﴾

يصلي على النبي صلى الله عليه وآله ويقول يذهب غيظ قلوبهم : « اللهم اغفر ذنبي وأذهب غيظ قلبي وأجرني من الشيطان الرجيم ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم » .

﴿ دعاء آخر ﴾

دعا به الصادق عليه السلام عند دخوله على المنصور وهو في شدة غضبه فسكن غضبه : « يا عدتي عند شدتي ويا غوثي عند كربتي احرسني بعينك التي لا تنام واكفني بكنفك الذي لا يرام » .

﴿ في الوحشة ﴾

روي أن النبي صلى الله عليه وآله شكا إليه رجل الوحشة ، فقال صلى الله عليه وآله : أكثر من أن تقول

وفرمود : خدای متعال گوید : پسرآدم بهنگام غضب مرا یاد کن تا من وقت غضب خود ترا یاد کنم وترا هلاك وخوار نسازم به آنچه که دیگران را هلاك میگردانم .

وامام ششم (ع) فرمود : هرکس خشم خود را برای مردم فرو برد خداوند د رقیامت خشم خود را ازاو بگرداند .

(ایضاً د رغضب)

برنبی اکرم د رود فرستد وبگوید : (خداوندا گناهم را ببخش وغضبم راببر ، وازشیطان نگهم بدار که حول وقوتی جز ازناحیهٔ تونباشد) .

(دعائی دیگر)

این دعا راامام صادق (ع) بهنگام ورود برمنصورمیخواند ود رنتیجه

هذه الكلمات ، فإنّ من قالها يذهب الله عنه الوحشة وهي : « سبحان الله الملك القدوس ربّ الملائكة والروح ، خالق السموات والأرض ، ذي العزّة والجبروت » .

﴿ في الهمّ والحزن ﴾

قال النبي ﷺ : من دعا بهذا الدعاء : « اللهمّ إنّي عبدك وابن عبدك وابن أمتك ناصيتي بيدك ، ماض في حكمك ، عدل في قضاؤك ، أسألك بكلّ اسم هو لك سمّيت به نفسك أو أنزلته في كتابك أو علّمته أحداً من خلقك أو استأثرت به في علم الغيب عندك أن تجعل القرآن ربيع قلبي ونور صدري وجلاء حزني وذهاب همّي » ، أذهب الله همّه وأبدله مكان حزنه فرحاً .

منصورکه درنهایت غضب بودغضبش تسکین یافت : (ای پناه من به هنگام سختی وشدت ، وای فریادرسم بوقت رنج ومصیبت ، مراباتوجّه خود و دیدهٔ بسی خواب خودحفاظت کن ودرپناه خودپناهم ده) .

(درترس ووحشت)

شخصی به نبی اکرم ازوحشت شکایت کرد ، فرمود : این کلمات را بسیاربگوی : (منزّه است خداوند سلطان ومقدّس ، پروردگارملائکه و روح خالق آسمانهاوزمین وصاحب عزت وجبروت) .

(درانده وه گذشته وآینده)

نبی اکرم (ص) فرمود : هرکه این دعارابخواند : (خداوندامن بنده وفرزند بنده تووفرزند کنیز توام ، سرنوشتم بدست تست ، فرمانت رامجری میداری ، ودرقضاوقدرت عادلی ، تراقسم بهمهٔ اسماء خودت که خود را بدانها نامیده ای یاآنهارادرکتابت نازل کرده یابه یکی ازخلق خود تعلیم داده ای یادرعلم غیب خود مکنون داشته ای قرآن راروشنی دل ونور سینه ووسیله برطرف شدن حزن وازبین رفتن اندوه من قرارده) خداوند غم اورابرطرف سازد واندوهش را بشادی بدل نماید .

﴿ في البلاءِ ﴾

مَنْ رَأَى أَحَداً مِنْ أَهْلِ الْبَلاءِ فَلْيَقُلْ سِرّاً : « الْحَمْدُ للهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلاهُ بِهِ وَلَوْ شَاءَ لَفَعَلَ » .

وَعَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام قَالَ : تَقُولُ ثَلاثَ مَرَّاتٍ إِذَا نَظَرْتَ إِلَى الْمُبْتَلَى مِنْ غَيْرِ أَنْ تُسْمِعَهُ : « الْحَمْدُ للهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلاهُ وَلَوْ شَاءَ فَعَلَ » ، قَالَ : مَنْ قَالَ ذٰلِكَ لَمْ يُصِبْهُ ذٰلِكَ الْبَلاءُ أَبَداً . وَقَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله : « إِذَا رَأَيْتُمْ أَهْلَ الْبَلاءِ فَاحْمَدُوا اللهَ وَلا تُسْمِعُوهُمْ ، فَإِنَّ ذٰلِكَ يُحْزِنُهُمْ » .

﴿ في الجنازةِ ﴾

كَانَ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلامُ إِذَا رَأَى جِنَازَةً قَالَ : « الْحَمْدُ للهِ الَّذِي لَمْ يَجْعَلْنِي مِنَ السَّوَادِ الْمُخْتَرَمِ »[1] . وَقَالَ أَيْضاً : « الْحَمْدُ للهِ الَّذِي تَعَزَّزَ بِالْقُدْرَةِ وَقَهَرَ عِبَادَهُ بِالْمَوْتِ » .

﴿ في الأمرِ المُشكِلِ ﴾

رُوِيَ أَنَّ مَنْ عَرَضَ لَهُ مُهِمٌّ وَأَرَادَ أَنْ يَعْرِفَ وَجْهَ الْحِيلَةِ فِيهِ فَيَنْبَغِي أَنْ يَقْرَأَ حِينَ يَأْخُذُ مَضْجَعَهُ هَاتَيْنِ السُّورَتَيْنِ كُلَّ وَاحِدَةٍ سَبْعَ مَرَّاتٍ : « وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا » « وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى » ، فَإِنَّهُ يَرَى شَخْصاً يَأْتِيهِ وَيُعَلِّمُهُ وَجْهَ الْحِيلَةِ فِيهِ وَالنَّجَاةَ مِنْهُ .

(در بلا ء)

هرکه یکی ازاهل بلا رابیند آهسته وپنهانی بگوید:(سپاس‌خدائی راکه مراازاین‌بلا عافیت داده واگرمیخواست بدان مبتلایم می‌ساخت) .

ازامام پنجم (ع) : چون مبتلائی رابینی آنچنانکه نفهمد سه‌باربگو: (سپاس خدائی راکه مراازاین بلامصون داشت واگرمیخواست مبتلا یم می گردانید) وهرکه این رابگوید آن بلا هرگزباونرسد ، وفرمود :نبی‌اکرم (ص) فرمود : (هرگاه مبتلا یانی راببینید خداراحمد گویید چنانکه نشنوند که موجب اندوهشان شود) .

(در جنازه)

حضرت زین العابدین هرگاه جنازه ای رامیدید میفرمود :(سپاس

﴿في العافية﴾

كانَ مِنْ دُعاءِ النَّبي ﷺ: «اَللّهُمَّ إنّي أسْأَلُكَ العافِيَةَ وَشُكْرَ العافِيَةِ وَتَمامَ العافِيَةِ في الدُّنيا وَالآخِرَةِ».

مِنَ الرَّوْضَةِ قالَ رَسولُ اللهِ ﷺ: مَنْ رَأى يَهُودِيّاً أوْ نَصْرانِيّاً أوْ مَجُوسِيّاً أوْ واحِداً عَلى غَيْرِ مِلَّةِ الإسْلامِ فَقالَ: «الْحَمْدُ للهِ الَّذي فَضَّلَني عَلَيْكَ بِالإسْلامِ ديناً وَبِالقُرْآنِ كِتاباً وَبِمُحَمَّدٍ - ﷺ - نَبِيّاً وَبِالمُؤْمِنينَ إخْواناً وَبِالكَعْبَةِ قِبْلَةً» لَمْ يَجْمَعِ اللهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ فِي النّارِ.

خداوندی راکه مرا فردی بیچاره ومستأصل قرارنداد) ونیزمیفرمود «سپاس خدائی راکه باقدرتخویش پیروز وغالب است وبرپندگان باميرانـدن ایشان غلبه میفرماید ») .

(درکارسخت)

روایت است که هرکسی رامهمّی پیش آید ودوست دارد که راه خلاصی پیداکند شایسته است که چون به بسترمیرود این دوسوره راهفت بار بخواند (سوره والشمس وسوره والليل) . که شخصی بخوابش آید وراه نجات ازآن ویاانجام آنرابرایش بازگوید .

(عافیت)

یکی ازدعاهای پیغمبر(ص) : (خداوندا من ازتوعافیت میجویم وشکر برعافیت وعافیت کامل را در دنیاو آخرت ازتوخواستارم) .

نبی اکرم (ص) فرمود هرکسی مردی یهودی یا نصرانی یا مجوس یا هر غیرمسلمانی رابه بیند وبگوید :(سپاس خدائی راکه مرابرتوبرتری دادباین که اسلام دین من وقرآن کتاب من ومحمّد (ص) نبی من ومؤمنان برادران من وکعبه قبله منست) : خداوندبین اووآن مـرد را در دوزخ جمع ننماید .

﴿ في عزيمة المسألة ﴾

يستحب للداعي عزيمة المسألة لقول النبي ﷺ : لا يقل أحدكم : « اللهمّ اغفر لي إن شئت ، اللهمّ ارحمني إن شئت » ، وليعزم المسألة فإنّه لا يكره له. وإذا استجاب الله دعاء الداعي فليقل : « الحمد لله الذي بعزته تتم الصالحات » . وإذا أبطأ عليه الإجابة فليقل : « الحمد لله على كل حال » . ويكره للداعي استبطاء الإجابة . وليكن مواظباً على الدعاء والمسألة ولا يسأم منها ، لقول النبي ﷺ : « يستجاب للعبد ما لم يعجل » ، يقول : قد دعوت فلم يستجب لي . وإذا أردت حاجة فقل : « اللّهمّ إنّي أسألك باسمك الأعلى الأكبر الأعزّ الأجلّ الأعظم الأكرم أن تفعل بي كذا وكذا » ، فإنّه لا يردّ .

(سؤال وحنا جست را ازخداوند بطورجدی وقاطع بخواه)

مستحب است که دعاکننده در سؤال خود قاطع باشد که پیغمبر(ص) فرمود : هیچکس نگوید : (خداوندا اگرمیخواهی مرا ببخش یا رحمت کن) بلکه جدی وقاطع مسئلت کند که خداوند اینگونه خواستن را مکروه نمیدارد ، و چون خداوند دعا برتورا مستجاب کرد بگو : (سپاس خداوندی را که بعزت خود صالحات را کامل می گرداند) وچون استجابت بتأخیرافتاد بگو : (خدا را درهرحال سپاس میگویم) ومکروه است که دعاکننده اجابت خدارا دیر بشمرد ، بلکه همواره دعا کند ومسئلت نماید وخسته نشود که پیغمبرصلّی الله علیه وآله فرمود : (دعای بنده مستجاب میشود مادام که عجله نکند ونگوید که دعا کردم ومستجاب نشد) وچون حاجتی داری بگو : (خداوندا ترا باسم اعلی واکبر واعزّ واجلّ واعظم واکرم توسّلت مینمایم که برایم چنین وچنان کن) که اینگونه دعا ردّ نشود .

﴿ في الورطة ﴾

رُوِيَ عَنِ النَّبِي ﷺ أَنَّهُ قَالَ لِعَلِي ؏: إِذَا وَقَعْتَ فِي وَرْطَةٍ فَقُلْ: « بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ، اَللّٰهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ » فإن الله تعالى يدفع بها البلاء .

﴿ في إِسْمِ اللهِ الْأَعْظَمِ ﴾

رُوِيَ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ قَالَ : كُنْتُ أَدْعُو اللهَ سُبْحَانَهُ سَنَةً عَقِيبَ كُلِّ صَلَاةٍ أَنْ يُعَلِّمَنِيَ الْإِسْمَ الْأَعْظَمَ ، فَبَيْنَا أَنَا ذَاتَ يَوْمٍ قَدْ صَلَّيْتُ الْفَجْرَ إِذْ غَلَبَتْنِي عَيْنَايَ وَأَنَا قَاعِدٌ وَإِذَا أَنَا بِرَجُلٍ قَائِمٍ بَيْنَ يَدَيَّ يَقُولُ لِي : سَأَلْتَ اللهَ تَعَالَى أَنْ يُعَلِّمَكَ الْإِسْمَ الْأَعْظَمَ ، قُلْتُ : نَعَمْ ، قَالَ : قُلْ : « اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِسْمِكَ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ اللهِ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ » قَالَ : فَوَاللهِ مَا دَعَوْتُ بِهَا لِشَيْءٍ إِلَّا رَأَيْتُ نُجْحَهُ .

(گرفتاری وبلای بزرگ)

روایت است که‌نبی اکرم (ص) به علی (ع) فرمود : (چون در ورطه‌ای هولناك افتی‌بگو : (بسم الله‌الرحمن الرحیم لاحول‌ولا قوة الا بالله العلیّ العظیم ، خداوندا فقط تراميپرستم وازتویاری میخواهم) كه خداوند باین‌دعا بلا از او بگرداند .

(اسم اعظم خدا)

روایت است که‌حضرت زین العابدین (ع) فرمود : (یکسال‌پس ازهرنماز ازخدا می خواستم که اسم اعظم بمن آموزد بامدادی که‌نمازصبح را خوانده بودم‌نشسته خوابم برد مردی رابرابرم ایستاده دیدم که میگوید (از خدا اسم اعظم خواسته ای ؟ گفتم آری گفت بگو : خداوندا ترامسئلت میکنم باسم الله الله الله‌الله‌که جزاوخدائی نیست وربّ عرش‌عظیم است) وبخداقسم این دعارابرای هیچ چیزنخواندم جزآنکه رستگارشدم .

﴿ فِي الرَّعْدِ وَالصَّوَاعِقِ ﴾

إِذَا سَمِعْتَ صَوْتَ الرَّعْدِ وَرَأَيْتَ الصَّوَاعِقَ فَقُلْ : « اللّهُمَّ لَا تَقْتُلْنَا بِغَضَبِكَ وَلَا تُهْلِكْنَا بِعَذَابِكَ وَعَافِنَا قَبْلَ ذٰلِكَ » .

﴿ فِي المَطَرِ ﴾

وَإِذَا أَمْطَرَتِ السَّمَاءُ فَقُلْ : « صَيِّبًا هَنِيئًا »[1] .

﴿ فِي الرِّيَاحِ ﴾

عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قَالَ : إِذَا هَبَّتِ الرِّيَاحُ فَأَكْثِرْ مِنَ التَّكْبِيرِ وَقُلْ : « اللّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا هَاجَتْ بِهِ الرِّيَاحُ وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا ، اللّهُمَّ اجْعَلْهَا عَلَيْنَا رَحْمَةً وَعَلَى الْكَافِرِينَ عَذَابًا وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ » .

﴿ فِي الزَّرْعِ ﴾

عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام قَالَ : إِذَا أَرَدْتَ أَنْ تَزْرَعَ زَرْعًا فَخُذْ قَبْضَةً مِنَ الْبَذْرِ بِيَدِكَ ثُمَّ اسْتَقْبِلِ الْقِبْلَةَ وَقُلْ : « أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ »[2] ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ،

(رعــد وصــاعـقـه)

چون صوت رعد را شنیدی وصاعقه را دیدی بگو : (خداوندا ما را بغضب خودت مکش و به عذابت هلاك مكن وما را عافیت بخشای) .

(باران)

چون باران آید بگو : (باران گوارا) .

(بادهـا)

ازامام ششم (ع) : وقت وزش باد بسیار تکبیرگوی وبگو : (خداوندا من خیروبرکت بادها وآنچه راکه بوسیله آنها بحرکت آید ازتومسئلت مینمایـم وازشــر آنها بتوپناه میبرم . خداوندا این بادها را برما رحمت وبرکافــران عذاب قرارده وبرنبی وآل او درود فرست) .

(برای کشت)

ازامام پنجم (ع) : (چون خواهی کشت کنی مشتی بذر بردار و رو به قبله کن وسه باربگو : (شما آنرا میرویانید یا ما ــ سوره واقعه) بعد بگو :

ثُمَّ قُلْ : « اللّهُمَّ اجْعَلْهُ حَرْثاً مُبارَكاً وَارْزُقْنا فِيهِ السَّلامَةَ وَالتَّمامَ وَاجْعَلْهُ حَبّاً مُتَراكِباً وَلا تَحْرِمْني خَيْرَ ما أَبْتَغي وَلا تَفْتِنِّي بِما مَنَعْتَني بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ » ثُمَّ ابْذُرِ الْقَبْضَةَ الَّتي في يَدِكَ إِنْ شاءَ اللهُ.

﴿ الدُّعاءُ في الْوَحْدَةِ ﴾

« يا أَرْضُ رَبّي وَرَبُّكِ اللهُ، أَعوذُ بِاللهِ مِنْ شَرِّكِ وَشَرِّ ما فيكِ وَشَرِّ ما خُلِقَ فيكِ وَمِنْ شَرِّ ما يَجْري عَلَيْكِ . أَعوذُ بِاللهِ مِنْ شَرِّ كُلِّ أَسَدٍ وَأَسْوَدٍ وَحَيَّةٍ وَعَقْرَبٍ وَمِنْ ساكِنِ الْبَلَدِ وَمِنْ شَرِّ والِدٍ وَما وَلَدَ ، « أَفَغَيْرَ دينِ اللهِ يَبْغونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمواتِ وَالْأَرْضِ طَوْعاً وَكَرْهاً وَإِلَيْهِ يُرْجَعونَ » ، الْحَمْدُ للهِ بِنِعْمَتِهِ وَحُسْنِ بَلائِهِ عَلَيْنا ، اللّهُمَّ صاحِبْنا فِي السَّفَرِ وَأَفْضِلْ عَلَيْنا فَإِنَّهُ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلّا بِاللهِ» ثُمَّ تَقْرَأُ «أَلْهاكُمُ التَّكاثُرُ» إِلى آخِرِها ، فَإِنَّهُ لا يُؤْذيكَ شَيْءٌ مِنَ السِّباعِ وَالْهَوامِّ وَالْحَيّاتِ وَالْعَقارِبِ إِذا قَرَأْتَ ذلِكَ وَلَوْ بِتَّ عَلَى الْحَيَّةِ بِإِذْنِ اللهِ تَعالى.

(خداوندا این کشت مرامبارك بدار وبوسیله آن سلامت وهمه چیزبه من عنایت کن ، وازآن دانه بسیار بوجود آور ، ومارا ازخیراتی که ازآن درنظرداریم محروم مفرما وآنچه بما دادی ازما مگیر بحق محمّد واهل بیت پاك او) بعد آن مشت بذررا بپاش .

(دعاء تنهائی)

ای زمین خدای من وتوالله است وبخدا ازشرّ تووآنچه درتوست و آنچه درتوخلق شده پناه میبرم ، وازشرّ هرشیر ودرنده وگزنده وازشرّ هرزاینده وزاییده اش بخدا پناه میگیرم ، آیاغیرازدین خدادینی دیگر میجویید وحال اینکه هرچه درزمین وآسمانهاست خواه وناخواه تسلیم اویند وباوبازمیگردند ، سپاس خدارابرنعمتها وآزمایشهای نیکوی او ، خداوندا تودرسفرمصاحب ماباش وفضل خود رابرمافروفرست که حول وقوّه‌ای جز از ناحیه خدانباشد ، بعد : (سوره الهیکم التکاثر راتاآخربخوان) که هیچ درنده وگزنده‌ای تراآسیب نرساند گرچه برروی مارگزنده بخوابی ان‌شاء الله .

﴿ في العطاس ﴾

عَنْ أَبي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : مَنْ سَمِعَ عَطْسَةً فَحَمِدَ اللهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ وَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ لَمْ يَشْتَكِ ضِرْسَهُ وَلا عَيْنَهُ أَبَداً ، ثُمَّ قَالَ : وَإِنْ سَمِعَهَا وَبَيْنَهُ وَبَيْنَ الْعَاطِسِ الْبَحْرُ فَلا يَدَعُ أَنْ يَقُولَ ذٰلِكَ .

عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام قَالَ : مَنْ قَالَ إِذَا عَطَسَ : « الْحَمْدُ للهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَلَى كُلِّ حَالٍ » لَمْ يَجِدْ وَجَعَ الأُذُنَيْنِ وَالأَضْرَاسِ .

عَنْ أَبي جَعْفَرٍ عليه السلام قَالَ : إِذَا عَطَسَ الرَّجُلُ ثَلاثاً ، فَسَمِّتْهُ ثُمَّ اتْرُكْهُ بَعْدَ ذٰلِكَ .

وَعَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله : إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَدَعُ تَسْمِيتَ أَخِيهِ إِنْ عَطَسَ فَيُطَالِبُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُقْضَى لَهُ عَلَيْهِ .

(عطسه)

ازامام ششم(ع) : هرکه عطسه ای بشنود خدارا حمد گوید وبرمحمد وآل اودرود فرستد ، هرگز ازچشم ودندان رنج نبیند ، واگر بین او وعطسه کننده دریائی باشد وعطسه رابشنوداین دعارابگوید .

ازعلی (ع) : هرکه پس ازعطسه گوید : (درهرحال حمد برای خداوندآفریدگار جهانیان است) هرگز درد دندان ودرد گوش نبیند .

ازامام باقر (ع) : هرکس تاسه بارکه عطسه کند بسم الله گوید وبرای بیشترازسه بارلازم نیست .

ازنبی اکرم (ص) : هرکه عطسهٔ برادر مؤمنش رابشنود وبراو دعا نگوید ، وی می تواند روز قیامت مؤاخذه اش کند وبضرراو حکم خواهد شد .

وَقَالَ ﷺ : إِذَا عَطَسَ الْمَرْءُ الْمُسْلِمُ ثُمَّ سَكَتَ لِعِلَّةٍ تَكُونُ بِهِ ، قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ عَنْهُ : « الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ » ، فَإِنْ قَالَ : « الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ » ، قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ : « يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكَ » .

عَنْ نَسِيمٍ خَادِمِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ قَالَ : قَالَ لِي صَاحِبُ الزَّمَانِ عليه السلام وَقَدْ دَخَلْتُ عَلَيْهِ بَعْدَ مَوْلِدِهِ بِلَيْلَةٍ فَعَطَسْتُ ، فَقَالَ : « يَرْحَمُكَ اللّٰهُ » ، قَالَ نَسِيمٌ : فَفَرِحْتُ بِذَلِكَ ، فَقَالَ : أَلَا أُبَشِّرُكَ بِالْعِطَاسِ ؟ فَقُلْتُ : بَلَى ، فَقَالَ : هُوَ أَمَانٌ مِنَ الْمَوْتِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ .

عَنْ أَبِي مَرْيَمَ [١] قَالَ : عَطَسَ عَاطِسٌ عِنْدَ أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام ، فَقَالَ أَبُو جَعْفَرٍ عليه السلام : نِعْمَ الشَّيْءُ الْعِطَاسُ ، فِيهِ رَاحَةٌ لِلْبَدَنِ وَيُذْكَرُ اللّٰهُ عِنْدَهُ وَيُصَلَّى عَلَى النَّبِيِّ ﷺ ، فَقُلْتُ : إِنَّ مُحَدِّثِي الْعِرَاقِ يُحَدِّثُونَ أَنَّهُ لَا يُصَلَّى عَلَى النَّبِيِّ ﷺ فِي ثَلَاثِ مَوَاضِعَ : عِنْدَ الْعِطَاسِ وَعِنْدَ الذَّبِيحَةِ وَعِنْدَ الْجِمَاعِ ، فَقَالَ عليه السلام : اللّٰهُمَّ إِنْ كَانُوا كَذَبُوا فَلَا تَنَلْهُمْ شَفَاعَةُ مُحَمَّدٍ ﷺ .

ازنبی اکرم (ص) : هرگاه مؤمنی برای بیماری عطسه کند وساکت بماند ، ملائکه عوض اوگویند : (سپاس خداوند رب العالمین را) واگرخود گوید (الحمد لله رب العالمین) ملائکه گویند خداوند تورا ببخشد .

نسیم خادم امام عسکری (ع) گوید : یك شب پس ازولادت حضرت صاحب الزمان بنزداورفتم وعطسه ام گرفت ، امام عصر (ع) فرمود : (خدا تراُرحمت کند) پس خوشحال شدم ، امام فرمود ازعطسه ترابشارتی دهم عطسه موجب است که سه روز ازمرگ درامان باشی .

ازابن مریم : مردی خدمت امام باقر (ع) عطسه کرد ،امام فرمود : عطسه خوب چیزی است که باعطسه بدن راحت میگردد وخدایاد میشود ودرود برنبی فرستاده میشود ، گفتم محدثان عراق گویند درسه وقت صلوات نفرستید : وقت عطسه ، وموقع ذبح ، وهنگام جماع فرمود : خداوندااگردروغ گویند دستشان را به دامان شفاعت محمّد صلی الله علیه وآلـه وسـلم مرسان .

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : مَنْ قَالَ إِذَا سَمِعَ عَاطِساً : « اَلْحَمْدُ للهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ مَا كَانَ مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ » لَمْ يَرَ فِي فِيهِ سُوءاً .

عَنْهُ عليه السلام قَالَ : قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله : مَنْ سَبَقَ الْعَاطِسَ بِالْحَمْدِ عُوفِيَ مِنْ وَجَعِ الضِّرْسِ وَالْخَاصِرَةِ .

عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قَالَ : إِذَا عَطَسَ الْإِنْسَانُ فَقَالَ : « اَلْحَمْدُ للهِ » ، قَالَ الْمَلَكَانُ الْمُوَكَّلَانِ بِهِ : « رَبِّ الْعَالَمِينَ كَثِيراً لَا شَرِيكَ لَهُ » ، فَإِنْ قَالَهَا الْعَبْدُ ، قَالَ الْمَلَكَانِ : « وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ » ، فَإِنْ قَالَهَا الْعَبْدُ ، قَالَا : « وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ » ، فَإِنْ قَالَهَا الْعَبْدُ قَالَ الْمَلَكَانِ : « رَحِمَكَ اللهُ » .

قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ عليه السلام فِي خَبَرٍ طَوِيلٍ : إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَسَمِّتُوهُ ، فَإِنْ قَالَ : « يَرْحَمُكُمُ اللهُ » فَقُولُوا : « يَغْفِرُ اللهُ لَكُمْ وَيَرْحَمُكُمْ » ، فَإِنَّ اللهَ تَعَالَى قَالَ : « وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا » [١] .

ازامام ششم (ع) : هركه وقت شنيدن عطسه گويد : (در هرحال ودرهروضعى ازامورديني ودنياكه باشم خدارا سپاس ميگويم وصلوات خدابر محمد وآل او) هرگزبناراحتى دهان مبتلى نشود .

ازپيغمبراكرم (ص) : هركه برعطسه كننده درحمد سبقت گيرد ازدرد دندان وخاصره درامان باشد .

ازامام صادق (ع) : هركه عطسه كند وبگويد (الحمد لله) دوفرشته ايكه براوگماشته اند گويند : (رب العالمين كثيراًلا شريك له) واگرخود او اين جمله رانيز بگويد فرشتگان گويند (وصلى الله على محمد) ، واگرخود او اين را نيز بگويد دوملك گويند (وعلى آل محمد) واگرخود او اين راهم بگويد آندو گويند : (خداوندت رحمت كناد) .

اميرمؤمنان (ع) فرمود : صداى عطسه هركس راكه بشنويد دعايش گوييد واگركسى بعد ازعطسهٔ شما گويد (خداوند ترا رحمت كند) بگو (خداوند ترا ببخشد ورحمت كند) كه خداوند دستورميدهد كه(اگردرود بشما فرستادند مثل يا بهترازآن راجواب گوييد ــ سورهٔ نساء/ ٨٨) .

وَعَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ أَبِي يَعْفُورٍ قَالَ: حَضَرْتُ مَجْلِسَ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام وَكَانَ إِذَا عَطَسَ رَجُلٌ فِي مَجْلِسِهِ فَقَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه السلام: «رَحِمَكَ اللهُ»، قَالُوا: آمِينَ، فَعَطَسَ أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه السلام فَخَجِلُوا وَلَمْ يُحْسِنُوا أَنْ يَرُدُّوا عَلَيْهِ، قَالَ: فَقُولُوا: أَعْلَى اللهُ ذِكْرَكَ.

وَفِي رِوَايَةٍ أُخْرَى عَنْهُمْ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ: إِذَا عَطَسَ الْإِنْسَانُ يَنْبَغِي أَنْ يَضَعَ سَبَّابَتَهُ عَلَى قَصَبَةِ أَنْفِهِ وَيَقُولَ: «الْحَمْدُ للهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ، رَغِمَ أَنْفِي للهِ رَغْماً دَاخِراً صَاغِراً غَيْرَ مُسْتَنْكِفٍ وَلَا مُسْتَحْسِرٍ» وَإِذَا عَطَسَ غَيْرُهُ فَلْيُسَمِّتْهُ وَلْيَقُلْ: «يَرْحَمُكَ اللهُ» – مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثاً –، فَإِذَا زَادَ فَلْيَقُلْ: «شَفَاكَ اللهُ». وَإِذَا أَرَادَ أَنْ يُسَمِّتَ الْمُؤْمِنَ فَلْيَقُلْ: «يَرْحَمُكَ اللهُ»، وَلِلْمَرْأَةِ: «عَافَاكِ اللهُ»، وَلِلصَّبِيِّ: «زَرَعَكَ اللهُ»، وَلِلْمَرِيضِ: «شَفَاكَ اللهُ»، وَلِلذِّمِّيِّ: «هَدَاكَ اللهُ»، وَلِلنَّبِيِّ وَالْإِمَامِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ: «صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ». وَإِذَا سَمَّتَهُ غَيْرُهُ فَلْيَرُدَّ عَلَيْهِ وَلْيَقُلْ: «يَغْفِرُ اللهُ لَنَا وَلَكُمْ».

ازعبدالله بن ابی یعفور: درمجلس امام صادق (ع) بودم که چون کسی عطسه میکرد امام میفرمود: (رحمك الله) وهمگان میگفتند آمین. امام عطسه کرد، مردم خجلت کشیدند که واضح دعاکنند، فرمود: بگویید (دعا کنید) آیا ذکرتو بعهده خداست؟ (یعنی خدا باید عوض شما دعا گوید؟!).

ازامام (ع): چون کسی عطسه کند انگشت سبابه رابربینی نهد و بگوید: (سپاس خداوندعالمیان راودرود برمحمّد وآل پاك او) «بینی من برای خدابخاك مالیده بادباذلّت و تواضع نه بحالت انکار وتکبّر) واگر دیگری عطسه کند بااین جمله دعایش گوید (خدارحمتت کند) تاسه باروگر خواهد بیشترهم میتواند بگوید (خداوند شفایت دهد). وچون خواهد مرد مؤمنی را برعطسه دعاکند بگوید (رحمك الله) وبزن بگوید: (خداعافیتت دهد) وبه کودك گوید: (خدابزرگت کند) وبمریض گوید: (خداشفایت دهد) وبه کافرذمّی: (خداهدایتت کند) وبه پیغمبر وامام: (درود خدابرتو) واگردیگری اورابرعطسه دعاگوید جواب دهد: (خداما و شمارا ببخشاید).

رَوَىٰ أَبُو بَصِيرٍ ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : كَثْرَةُ الْعِطَاسِ يَأْمَنُ صَاحِبُهَا مِنْ خَمْسَةِ أَشْيَاءٍ : أَوَّلُهَـا الْجُذَامُ ، وَالثَّانِي الرِّيحُ الْخَبِيثَةُ الَّتِي تَنْزِلُ فِي الرَّأْسِ وَالْوَجْهِ ، وَالثَّالِثُ يَأْمَنُ نُزُولَ الْمَاءِ فِي الْعَيْنِ ، وَالرَّابِعُ يَأْمَنُ مِنْ سَدَدِ الْخَيَاشِيمِ (٢) ، وَالْخَامِسُ يَأْمَنُ مِنْ خُرُوجِ الشَّعْرِ فِي الْعَيْنِ . قَالَ : وَإِنْ أَحْبَبْتَ أَنْ يَقِلَّ عِطَاسُكَ فَاسْتَعِطْ بِدُهْنِ الْمَرْزَنْجُوشِ ، قُلْتُ : مِقْدَارُ كَمْ ؟ قَالَ : مِقْدَارُ دَانِقٍ (٣) ، قَالَ : فَفَعَلْتُ ذَلِكَ خَمْسَةَ أَيَّامٍ فَذَهَبَ عَنِّي .

عَنْهُ عليه السلام قَالَ : مَنْ عَطَسَ فِي مَرَضِهِ كَانَ لَهُ أَمَانًا مِنَ الْمَوْتِ فِي تِلْكَ الْعِلَّةِ . وَقَالَ : التَّثَاؤُبُ مِنَ الشَّيْطَانِ وَالْعِطَاسُ مِنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ (١) .

وَعَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله : إِذَا كَانَ الرَّجُلُ يَتَحَدَّثُ فَعَطَسَ عَاطِسٌ فَهُوَ شَاهِدُ حَقٍّ .

وَقَالَ صلى الله عليه وآله : الْعِطَاسُ لِلْمَرِيضِ دَلِيلٌ عَلَى الْعَافِيَةِ وَرَاحَةٌ لِلْبَدَنِ .

ازامام ششم(ع) : زیادی عطسه آدمی رااز پنج چیز دامان دارد جذام ، بادهای موذی درسر وصورت ، آب چشم ، گرفتگی رگهای بینی مو درآمدن درچشم ، واگر دوست داری کم عطسه کنی یك دانگ روغن مرزنجوش بکاربروآنرا به بینی بکش ، راوی گوید این کاررا پنج روزادامه دادم وعطسه ام ایستاد .

ازآنحضرت (ع) : هرکه دربیماری عطسه کند برای اوامان باشد ازمرگ درآن بیماری ، وفرمود خمیازه ازشیطان وعطسه ازخدااست .

ازامام ششم(ع) : پیغمبر(ص) فرمود :هرکه مشغول سخن باشد وکسی عطسه کند این عطسه شاهد است برحقانیت گفتاراو .

وفرمود : عطسه مریض دلیل بر سلامتی وراحتی تن اوست .

﴿في النسيان﴾

عَنِ النَّوْفَلِيِّ ، عَنِ السَّكُونِيِّ ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : إِذَا أَنْسَاكَ الشَّيْطَانُ شَيْئاً فَضَعْ يَدَكَ عَلَى جَبْهَتِكَ وَقُلْ : « اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مُذَكِّرَ الْخَيْرِ وَفَاعِلَهُ وَالْآمِرَ بِهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتُذَكِّرَنِي مَا أَنْسَانِيهِ الشَّيْطَانُ الرَّجِيمُ » .

(فراموشی)

ازامام ششم(ع) : هرگاه شیطان چیزی راازخاطرت ببرد دست بر پیشانی خودنه وبگو: (خداوندا ای بیادآرنده خیر وفاعل خیروآمربخیر ازتومیخواهم که برمحمد وآلش درودفرستی وآنچه راکه شیطان ازخاطر من برده بیادم آری) .

اَلْبَابُ الْحَادِي عَشَرَ

﴿فِي آدَابِ الْمَرِيضِ وَعِلَاجِهِ وَمَا يَتَعَلَّقُ بِهِمَا ، خَمْسَةُ فُصُولٍ﴾

هٰذَا الْبَابُ مُخْتَارٌ مِنْ طِبِّ الْأَئِمَّةِ وَمِنْ مَجْمُوعِ دَعَوَاتٍ لِمَوْلَايَ أَبِي طَوَّلَ اللهُ عُمْرَهُ

اَلْفَصْلُ الْأَوَّلُ

﴿فِي آدَابِ الْمَرِيضِ وَالْعَائِدِ وَعِلَاجِهِ﴾

﴿فِي ثَوَابِ الْمَرِيضِ﴾

عَنْ أَبِي عَبْدِاللهِ عليه السلام قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله : اَلْحُمَّى رَائِدُ الْمَوْتِ وَسِجْنُ اللهِ فِي أَرْضِهِ ، وَفَوْرُهَا مِنْ جَهَنَّمَ وَهِيَ حَظُّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مِنَ النَّارِ [1] .

وَكَانَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله إِذَا رَأَى فِي جِسْمِهِ بَثْرَةً [2] عَاذَ بِاللهِ وَاسْتَكَانَ لَهُ وَجَارَ إِلَيْهِ ، فَيُقَالُ لَهُ : يَا رَسُولَ اللهِ أَهُوَ بَأْسٌ ؟ فَيَقُولُ : إِنَّ اللهَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يُعَظِّمَ صَغِيراً عَظَّمَهُ وَإِذَا أَرَادَ أَنْ يُصَغِّرَ عَظِيماً صَغَّرَهُ .

((باب یازدهم))

آداب بیمار و علاج او و آنچه در این باره است ــ پنج فصل

(این باب از طب الائمه از مجموعه نوشته های پدرم ــ که عمرش دراز باد ــ انتخاب شده)

(فصل اوّل)

(آداب مریض و عیادت کننده و علاج او)

(ثواب مریض)

از رسول اکرم (ص) : تب پیشرو مرگ است ، و زندان خداوند است در زمین ، و جوشش آن از دوزخ است و بهره مؤمن است از آتش .

و پیغمبر اکرم (ص) هرگاه در بدن مبارکش جوش میزد بخدا پناه میبرد و با و التجا میکرد ، میپرسیدند یا رسول الله مگر جوش بیماری است؟ میفرمود خداوند اگر بخواهد کوچکی را بزرگ کند بزرگ میکند و اگر بخواهد بزرگی را کوچک گرداند کوچک میگرداند .

عَنْ أَبِي عَبْدِاللهِ عليه السلام قَالَ : أَمَا إِنَّهُ لَيسَ مِن عِرقٍ يَضْرِبُ وَلا نَكْبَةٍ وَلا صُدَاعٍ وَلا مَرَضٍ إِلّا بِذَنبٍ ، وَذَلِكَ قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي كِتَابِهِ : « وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيدِيكُمْ وَيَعفُو عَنْ كَثِيرٍ » (٣) ، ثُمَّ قَالَ : وَمَا يَعفُو اللهُ أَكثَرُ مِمَّا يَأخُذُ بِهِ .

عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ قَالَ : نِعْمَ الْوَجَعُ الْحُمَّى يُعْطِي كُلَّ عُضوٍ قِسْطَهُ مِنَ الْبَلَاءِ وَلا خَيْرَ فِيمَنْ لا يَبتَلِي .

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ ، عَنْ يُوسُفَ بْنِ إِسْمَاعِيلَ بِإِسْنَادٍ لَهُ قَالَ قَالَ : إِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا حُمَّ حُمَّاةً وَاحِدَةً (٤) تَنَاثَرَتِ الذُّنُوبُ مِنْهُ كَوَرَقِ الشَّجَرِ ، فَإِنْ صَارَ عَلَى فِرَاشِهِ فَأَنِينُهُ تَسْبِيحٌ وَصِيَاحُهُ تَهْلِيلٌ وَتَقَلُّبُهُ عَلَى الْفِرَاشِ كَمَنْ يَضْرِبُ بِسَيفِهِ فِي سَبِيلِ اللهِ وَإِنْ أَقْبَلَ يَعْبُدُ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ بَيْنَ أَصْحَابِهِ كَانَ مَغْفُوراً لَهُ ، فَطُوبَى لَهُ إِنْ مَاتَ وَوَيلَهُ إِنْ عَادَ . وَالْعَافِيَةُ أَحَبُّ إِلَيْنَا .

ازامام ششم (ع) : هیچ تب ونکبت وسرد ردی وبیماری ای پیش نمی آید مگرازگناه چنانکه خداوند میفرماید : (هرمصیبتی که بسرتان آیـد از اعمالی استکه کسب کرده اید وتازه خداوند ازبسیاری ازآنـها صرفنظر میکند شوری / ۲۹) وآنچه خدا میبخشد ونديده میگیرد بیشتراست از آنچه را که بدان انتقام میکشد .

اززین العابدین (ع) :تب بیماری خوبیست که بـهمه اعضاء بـهره ای ازرنج میچشاند ، ودرآنکس که تب نکند خیری وجود ندارد .

ازامام (ع) : وقتی مؤمن یکبارتب کند گناهانش چون برگ درختان بریزد ،واگربـه بستربیفتد ناله اش تسبیح ،وفریادش تـهلیل ،وپـهلوبه پهلو شدنش چون شمشیرزدن درراه خداست وچون روبقبله کند برای عبادت حق عزّوجل آمرزیده است ، خوشا بحالش اگربمیرد ووای باواگربازگردد وعافیت بنزد ما محبوبتراست .

عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلامُ قَالَ : حُمَّى لَيْلَةٍ كَفَّارَةُ سَنَةٍ ، وَذَلِكَ لِأَنَّ أَلَمَهَا يَبْقَى فِي الْجَسَدِ سَنَةً .

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : حُمَّى لَيْلَةٍ كَفَّارَةٌ لِمَا قَبْلَهَا وَلِمَا بَعْدَهَا .

عَنْهُ عليه السلام قَالَ : مَنِ اشْتَكَى لَيْلَةً فَقَبِلَهَا بِقَبُولِهَا وَأَدَّى إِلَى اللهِ شُكْرَهَا كَانَتْ لَهُ كَفَّارَةَ سِتِّينَ سَنَةٍ ، قَالَ : قُلْتُ : وَمَا قَبِلَهَا بِقَبُولِهَا ؟ قَالَ : صَبَرَ عَلَى مَا كَانَ فِيهَا .

عَنِ الْبَاقِرِ عليه السلام قَالَ : سَهَرُ لَيْلَةٍ مِنْ مَرَضٍ أَفْضَلُ مِنْ عِبَادَةِ سَنَةٍ .

عَنْ زُرَارَةَ ، عَنْ أَحَدِهِمَا عَلَيْهِمَا السَّلامُ قَالَ : سَهَرُ لَيْلَةٍ مِنْ مَرَضٍ أَوْ وَجَعٍ أَفْضَلُ وَأَعْظَمُ أَجْراً مِنْ عِبَادَةِ سَنَةٍ .

عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام قَالَ : حُمَّى لَيْلَةٍ تَعْدِلُ عِبَادَةَ سَنَةٍ وَحُمَّى لَيْلَتَيْنِ تَعْدِلُ عِبَادَةَ سَنَتَيْنِ وَحُمَّى ثَلاثٍ تَعْدِلُ عِبَادَةَ سَبْعِينَ سَنَةً . قَالَ أَبُو حَمْزَةَ : قُلْتُ : فَإِنْ لَمْ يَبْلُغْ سَبْعِينَ

ازامام چهارم (ع) : تب یکشب کفاره یکسال است زیرا دردش تا یکسال درتن میماند .

ازامام ششم (ع) : تب یکشب کفّاره گذشته وآینده است .

وازآن امام (ع) : هرکه یکشب ناراحتی ببیند وبرآن راضی باشد وشکرش رابرای خدا اداء نماید آن ناراحتی کفّاره ۶۰ سال او باشد پرسیدم راضی بودن اوچیست ؟ فرمود : صبر برناملایمات آن .

ازامام پنجم (ع) : یك شب ازبیماری بیداری کشیدن ازعبادت یك سال بهتراست .

ازامام پنجم(ع): اجریك شب بیداری ازمرض ویادردی برتروبالاتر است ازعبادت یك سال .

ازامام پنجم (ع) : تب یکشب برابرباعبادت یکسال است وتب دو شب برابربیماری دوسال ، وتب سه شب برابربیماری هفتاد سال است . ابو حمزه گوید پرسیدم اگربه ۷۰ نرسد ؟ فرمود : ثوابش به پدرومادرش

سَنَةٍ ؟ قَالَ : فَلِأَبِيهِ وَأُمِّهِ ، قَالَ : قُلْتُ : فَإِنْ لَمْ يَبْلُغَا ؟ قَالَ : فَلِقَرَابَتِهِ ، قَالَ : قُلْتُ : فَإِنْ لَمْ تَبْلُغْ قَرَابَتُه ؟ قَالَ : فَلِجِيرَانِهِ .

عَنِ الرِّضَا عليه السلام قَالَ : اَلْمَرَضُ لِلْمُؤْمِنِ تَطْهِيرٌ وَرَحْمَةٌ . وَلِلْكَافِرِ تَعْذِيبٌ وَلَعْنَةٌ . وَإِنَّ الْمَرَضَ لَا يَزَالُ بِالْمُؤْمِنِ حَتَّى مَا يَكُونُ عَلَيْهِ ذَنْبٌ .

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : صُدَاعُ لَيْلَةٍ يَحُطُّ كُلَّ خَطِيئَةٍ إِلَّا الْكَبَائِرَ .

عَنْ أَبِي إِبْرَاهِيمَ عليه السلام قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله : لِلْمَرِيضِ أَرْبَعُ خِصَالٍ : يُرْفَعُ عَنْهُ الْقَلَمُ ، وَيَأْمُرُ اللهُ الْمَلَكَ فَيَكْتُبُ لَهُ كُلَّ فَضْلٍ كَانَ يَعْمَلُهُ فِي صِحَّتِهِ ، وَيَتَّبِعُ مَرَضُهُ كُلَّ عُضْوٍ فِي جَسَدِهِ فَيَسْتَخْرِجُ ذُنُوبَهُ مِنْهُ ، فَإِنْ مَاتَ مَاتَ مَغْفُوراً لَهُ وَإِنْ عَاشَ عَاشَ مَغْفُوراً لَهُ .

برسد ، گفتم اگرآنـدونیز بـه هفتاد سال نرسند ، فرمود : برای خویشانش، گفتم اگرخویشان نیزنرسند ؟ فرمود : برای همسایگانش .

ازامام رضا (ع) : بیماری برای بیمارپاکیزگی ورحمت آرد ، وبـرای کافرعذاب ولعنت ، وبیماری برای مؤمن چندان ادامه پیداکند تاگناهانش همه بریزد .

ازامام ششم (ع) : یکشب دردسرکشیدن هرگناهی جزگناهان‌کبیره راازبین بردارد .

ازرسول اکرم (ص) : برای بیمار ۴ چیزاست : قلم ازاوبرداشته‌شود (ازاوچیزی نخواهند) وخداوند بـه ملائکه دستوردهد که ثواب همه‌اعمال خیری راکه درحال سلامت انجام میداده برایش‌بنویسند وبیماری بـهرعضوی ازاوکه راه یابدگناه آن‌عضو بخشیده شود ، ازآن برود ، واگرمیردآمرزیده باشد ، واگرزنده بماند بازآمرزیده بماند .

عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : إِذَا مَرِضَ الْمُسْلِمُ كَتَبَ اللهُ لَهُ كَأَحْسَنِ مَا كَانَ يَعْمَلُ فِي صِحَّتِهِ وَتَسَاقَطَتْ ذُنُوبُهُ كَمَا يَتَسَاقَطُ وَرَقُ الشَّجَرِ .

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : إِنَّ اللهَ إِذَا أَحَبَّ عَبْداً نَظَرَ إِلَيْهِ ، وَإِذَا نَظَرَ إِلَيْهِ أَتْحَفَهُ بِوَاحِدَةٍ مِنْ ثَلَاثٍ : إِمَّا حُمَّى أَوْ وَجَعِ عَيْنٍ أَوْ صُدَاعٍ .

عَنِ الْكَاظِمِ عليه السلام قَالَ : إِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا مَرِضَ أَوْحَى اللهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَى أَصْحَابِ الشِّمَالِ : لَا تَكْتُبُوا عَلَى عَبْدِي مَا دَامَ فِي حَبْسِي وَوَثَاقِي ، وَأَوْحَى إِلَى أَصْحَابِ الْيَمِينِ : أَنِ اكْتُبُوا لِعَبْدِي مَا كُنْتُمْ تَكْتُبُونَهُ لَهُ فِي صِحَّتِهِ مِنَ الْحَسَنَاتِ .

﴿ فِي الصَّبْرِ عَلَى الْعِلَّةِ ﴾

عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ : يَقُولُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ : إِذَا

ازنبی اکرم (ص) : مسلمان چون بیمارشود خداوند بهترین اعمال حالات سلامتش رابرایش مینویسند، وگناهانش چون برگ درخت بریزد .

ازامام ششم (ع) : خداوند چون بنده ایرادوست بدارد باونظر کند چون براونظررحمتی کند یکی ازسه چیزرا باوهدیه کند : یاتب، یا دردچشم ، یادردسر .

ازامام کاظم (ع) : مؤمن چون بیمارشود خداوندعزّوجل به اصحاب شمال (ملائکه ایکه اعمال بدش رابنویسند) وحی کند برای بنده ام گناهی ننویسید تازمانیکه درحبس وزنجیرمنست ، وبه اصحاب یمین (ملائکه ای که ثواب هارامینویسند) همه حسناتی راکه درحال سلامت برای بنده ام می نوشتید بنویسید .

(صبر بر بیماری)

ازپیغمبراکرم (ص) : خداوند عزّوجل میفرماید : چون بنده ای راگرفتارکنم واوصبر نماید وتاسه روزبه عیادت کنندگان شکایت نکند گوشتش رابه

أَبْتَلَيْتُ عَبْدِي فَصَبَرَ وَلَمْ يَشْكُكَ عَلَى عُوّادِهِ ثَلَاثاً أَبْدَلْتُهُ لَحْماً خَيْراً مِنْ لَحْمِهِ وَجِلْداً خَيْراً مِنْ جِلْدِهِ وَدَماً خَيْراً مِنْ دَمِهِ ، وَإِنْ تَوَفَّيْتُهُ تَوَفَّيْتُهُ إِلَى رَحْمَتِي وَإِنْ عَافَيْتُهُ عَافَيْتُهُ وَلَا ذَنْبَ عَلَيْهِ .

عَنِ الرِّضَا عليه السلام قَالَ : الْمَرَضُ لِلْمُؤْمِنِ تَطْهِيرٌ وَرَحْمَةٌ ، وَلِلْكَافِرِ تَعْذِيبٌ وَنِقْمَةٌ .

عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله قَالَ : إِنَّ الْعَبْدَ لَيُصِيبُهُ [مِنَ] الْمَصَائِبِ حَتَّى يَمْشِيَ عَلَى الْأَرْضِ وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ .

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام : عُودُوا مَرْضَاكُمْ وَاسْأَلُوهُمُ الدُّعَاءَ فَإِنَّهُ يَعْدِلُ دُعَاءَ الْمَلَائِكَةِ وَمَنْ مَرِضَ لَيْلَةً فَقَبِلَهَا بِقَبُولِهَا كَتَبَ اللهُ لَهُ عِبَادَةَ سِتِّينَ سَنَةً ، قِيلَ لَهُ : مَا مَعْنَى فَقَبِلَهَا بِقَبُولِهَا ؟ قَالَ : لَا يَشْكُو مَا أَصَابَهُ فِيهَا إِلَى أَحَدٍ .

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : إِنَّمَا الشَّكْوَى أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ : لَقَدِ ابْتُلِيتُ بِمَا لَمْ يُبْتَلَ بِهِ أَحَدٌ ، أَوْ يَقُولَ : لَقَدْ أَصَابَنِي مَا لَمْ يُصِبْ أَحَداً ، وَلَيْسَ الشَّكْوَى أَنْ يَقُولَ :

گوشت بهتروپوستش‌را بپوست خوبتروخونش‌را به خون سالمتر تبدیل‌گردانم واگربمیرانمش برحمت خود درآرمش . واگرشفایش‌دهم ازگناهان ما فیتش بخشم چنانکه گناهی براونماند .

ازامام رضا (ع) : بیماری برای مؤمن رحمت ووسیلهٔ پاك شدن او است وبرای کافرعذاب ونقمت میباشد .

ازنبی اکرم (ص) : بنده چندان مصیبت بیند که برزمین‌راه رود و براوگناهی نباشد .

ازامام ششم (ع) : بیماران راعیادت کنید وازایشان التماس دعا بدارید که دعاء بیماری برابردعاء ملائکه است . وهرکه شبی بیمارشود و آنرابه خشنودی وقبول بپذیرد ثواب‌عبادت ۶۰ساله برایش‌نوشته شود. پرسیدند معنی پذیرفتن آن چیست ؟ فرمود : ازناراحتی آن بکسی شکایت نکند .

ازامام ششم (ع) : شکایت اینست که انسان بگوید :بدردی مبتلا شده‌ام که‌احدی بدان مبتلی نگشته . یابگوید : مصیبتی بمن رسیده‌که‌کسی

سهرت البارحة وحممت اليوم ونحو هذا .

وروي عن أمير المؤمنين عليه السلام أنه قال : المرض لا أجر فيه ولكن لا يدع ذنباً إلا حطّه وإنما الأجر بالقول واللسان والعمل باليد والرجل ، وإن الله تعالى ليدخل بصدق النية والسريرة الخالصة جمّاً من عباده الجنة .

﴿في عيادة المريض﴾

قال النبي صلى الله عليه وآله : من حق المسلم على المسلم إذا لقيه أن يسلّم عليه ، وإذا مرض أن يعوده ، وإذا مات أن يشيّع جنازته .

وعاد صلى الله عليه وآله جاراً له يهودياً .

وقال صلى الله عليه وآله : تمام عيادة المريض أن يضع أحدكم يده عليه ويسأله كيف أنت ؟

بدان نرسيده ، وشكايت آن نيست كه بگوئى : ديشب بيدارخوابى كشيدم وامروز تبدار بودم وامثال اينها .

ازاميرمؤمنان (ع) : بيمارى اجرندارد ولى همه گناهان رابريزد واجر دربرابرگفتار ياكردارخوبى است كه بدست وزبان انجام دهى وخداوند متعال جمع بسيارى را بواسطه نيت راست وباطن وسريره خالص به بهشت ميبرد .

(عيادت بيمار)

ازنبى اكرم (ص) : حق مسلمان برمسلمان آنست كه چون اورا ببيند باوسلام كند ، وچون مريض شد عيادتش نمايد ، وچون بميرد جنازه اش را تشييع نمايد .

وآن حضرت همسايه يهودى راعيادت كرد .

وفرمود : عيادت كامل بيماراين است كه دست براوبگذاريد واز او بپرسيد چگونه اى ؟ چگونه صبح وشب كرديد . ودرود كامل اينست كه با وى مصافحه نماييد .

كَيْفَ أَصْبَحْتَ وَكَيْفَ أَمْسَيْتَ ؟ وَتَمَامُ تَحِيَّتِكُمُ الْمُصَافَحَةُ .

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ: يَنْبَغِي لِلْمَرِيضِ مِنْكُمْ أَنْ يُؤْذِنَ إِخْوَانَهُ بِمَرَضِهِ فَيَعُودُونَهُ وَيُؤْجَرُ فِيهِمْ وَيُؤْجَرُونَ فِيهِ، فَقِيلَ: نَعَمْ، هُمْ يُؤْجَرُونَ فِيهِ لِمَشْيِهِمْ إِلَيْهِ وَهُوَ كَيْفَ يُؤْجَرُ فِيهِمْ ؟ فَقَالَ: بِاكْتِسَابِهِ لَهُمُ الْحَسَنَاتِ فَيُؤْجَرُ فِيهِمْ فَيُكْتَبُ لَهُ بِذَلِكَ عَشْرُ حَسَنَاتٍ وَيُرْفَعُ لَهُ عَشْرُ دَرَجَاتٍ وَيُحَطُّ عَنْهُ عَشْرُ سَيِّئَاتٍ .

قَالَ عليه السلام: وَيَنْبَغِي لِأَوْلِيَاءِ الْمَيِّتِ مِنْكُمْ أَنْ يُؤْذِنُوا إِخْوَانَ الْمَيِّتِ فَيَشْهَدُونَ جَنَازَتَهُ وَيُصَلُّونَ عَلَيْهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ فَيُكْتَسَبُ لَهُمُ الْأَجْرُ وَيُكْتَسَبُ لِمَيِّتِهِ الْاِسْتِغْفَارُ .

عَنْ أَبِي الْحَسَنِ عليه السلام قَالَ: عَادَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام صَعْصَعَةَ بْنَ صُوحَانَ ثُمَّ قَالَ: يَا صَعْصَعَةُ لَا تَفْتَخِرْ عَلَى إِخْوَانِكَ بِعِيَادَتِي إِيَّاكَ وَانْظُرْ لِنَفْسِكَ فَكَأَنَّ الْأَمْرَ قَدْ وَصَلَ إِلَيْكَ وَلَا يُلْهِيَنَّكَ الْأَمَلُ .

ازامام ششم (ع) : شایسته است که بیمار به برادران مؤمنش اجازه دهد که در بیماری عیادتش کنند تا او و آنها اجر ببرند . پرسیدند عیادت کنندگان بواسطه عیادت اجر میبرند ، مریض چگونه اجر میبرد ، فرمود : اجازه موجب میشود که عیادت کنندگان با عیادت کسب حسنه کنند وازاینراه اجر میبرد ، وازاینرو ده حسنه برایش نوشته میشود وده درجه بالا میرود وده گناه از اوبرطرف میشود .

وفرمود : سزاوار است که صاحبان میت به مؤمنان اجازه دهند تا بر جنازه او نماز خوانند وبرایش استغفار نمایند وآن را تشییع نمایند تا اینکار برای آنها اجر وبرای میت استغفار باشد .

علی (ع) صعصعه را عیادت کرد وفرمود : ای صعصعه ، بخود مبال وبرمؤمنان فخر مفروش که ترا عیادت کردم بخود بنگر که گویا مرگ گریبانت راگرفته تا آرزوها ترا غافل مسازد .

مِنْ كِتَابِ زُهْدِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام وَمِنْ كِتَابِ الْجَنَائِزِ، عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قَالَ: لَا عِيَادَةَ فِي وَجَعِ الْعَيْنِ. وَلَا تَكُونُ الْعِيَادَةُ فِي أَقَلَّ مِنْ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فَإِذَا شِئْتَ فَيَوْمٌ وَيَوْمٌ لَا، أَوْ يَوْمٌ وَيَوْمَيْنِ لَا وَإِذَا طَالَتِ الْعِلَّةُ تُرِكَ الْمَرِيضُ وَعِيَالَهُ.

عَنْهُ عليه السلام قَالَ: إِنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ قَالَ: إِنَّ مِنْ أَعْظَمِ الْعِبَادِ أَجْراً عِنْدَ اللهِ لَمَنْ إِذَا عَادَ أَخَاهُ خَفَّفَ الْجُلُوسَ إِلَّا أَنْ يَكُونَ الْمَرِيضُ يُرِيدُ ذَلِكَ وَيُحِبُّهُ وَيَسْأَلُهُ ذَلِكَ.

وَقَالَ عليه السلام: مِنْ تَمَامِ الْعِيَادَةِ أَنْ يَضَعَ الْعَائِدُ إِحْدَى يَدَيْهِ عَلَى يَدَيِ الْمَرِيضِ أَوْ عَلَى جَبْهَتِهِ.

عَنْهُ عليه السلام أَيْضاً قَالَ: تَمَامُ الْعِيَادَةِ لِلْمَرِيضِ أَنْ تَضَعَ يَدَكَ عَلَى ذِرَاعِهِ وَتُعَجِّلَ الْقِيَامَ مِنْ عِنْدِهِ، فَإِنَّ عِيَادَةَ النَّوكَى[1] أَشَدُّ عَلَى الْمَرِيضِ مِنْ وَجَعِهِ.

وَرُوِيَ عَنْهُ عليه السلام أَنَّهُ قَالَ: إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ نَادَى مُنَادٍ، الْعَبْدَ إِلَى اللهِ عَزَّ

ازامام صادق (ع): برای درد چشم عیادت نباشد، وعیادت در کمترازسه روزنباشد. واگرخواهی یك روزد رمیان ویاد وروزد رمیان عیادت کن واگربیماری طولانی شد مریض را به اهل وعیالش بگذار.

امیرمؤمنان(ع) فرمود: پراجرترین بنده نزد خدا آنکس است که د روقت عیادت بیمار کم بنشیند. مگرآنکه بیمار خود بخواهد و تقاضا نماید.

وفرمود: عیادت کامل آنست که عیادت کننده دست بردست مریض یابرپیشانی اونهد.

وفرمود: عیادت کامل آنست که دستت را بربازوی اونهی و زود برخیزی. که عیادت احمق وپرحرف برای مریض ازبیماری اوسخت تر است.

وازآنحضرت روایت است که درقیامت منادی ای نداکند که بنده را نزد حق آرند وخداوند ازاو حسابی آسان کشد ویاوگوید: ای مؤمن چرا در بیماریم عیادتم نکردی؟ مؤمن گوید خدایا توپروردگارمنی ومن بنده توام

وَجَلَّ ، فَيُحاسِبُهُ حِساباً يَسيراً وَيَقولُ : يا مُؤمِنُ ما مَنَعَكَ أَنْ تَعودَني حينَ مَرِضْتُ ؟ فَيَقولُ المُؤمِنُ: أَنتَ رَبّي وَأَنا عَبدُكَ، أَنتَ الحَيُّ القَيّومُ الَّذي لا يُصيبُكَ أَلَمٌ وَلا نَصَبٌ، فَيَقولُ عَزَّ وَجَلَّ : مَنْ عادَ مُؤمِناً فِيَّ فَقَدْ عادَني، ثُمَّ يَقولُ لَهُ : أَتَعرِفُ فُلانَ بنَ فُلانٍ ؟ فَيَقولُ : نَعَمْ يا رَبِّ ، فَيَقولُ لَهُ : ما مَنَعَكَ أَنْ تَعودَهُ حينَ مَرِضَ ؟ أَمّا إِنَّكَ لَوْ عُدْتَهُ لَعُدْتَني ثُمَّ لَوَجَدْتَني بِهِ وَعِنْدَهُ ، ثُمَّ لَوْ سَأَلْتَني حاجَةً لَقَضَيْتُها لَكَ وَلَمْ أَرُدَّكَ عَنْها .

وَقالَ أَبو الحَسَنِ عليه السلام : إِذا مَرِضَ أَحَدُكُمْ فَلْيَأذَنْ لِلنّاسِ أَنْ يَدخُلوا ، فَلَيْسَ مِنْ أَحَدٍ إِلّا وَلَهُ دَعْوَةٌ مُسْتَجابَةٌ .

وَرُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله أَنَّهُ قالَ وَقَدْ عادَ سَلْمانَ الفارِسِيَّ لَمّا أَرادَ أَنْ يَقومَ : يا سَلْمانُ كَشَفَ اللهُ ضُرَّكَ وَغَفَرَ ذَنْبَكَ وَحَفِظَكَ في دينِكَ وَبَدَنِكَ إِلى مُنْتَهى أَجَلِكَ .

توزنده پایداری هستی که رنج وبیماری بتونرسد ، خدای عزّوجل گوید هرکه مؤمن راعیادت کند مراعیادت کرده ، بعدباوگوید : آیافلانکس را میشناسی ؟ میگوید : آری پروردگارمن خداوندگوید : چرادربیماری عیادتش نکردی ؟ که اگرعیادتش میکردی مرا عیادت کرده بودی ، ومرادرنزداو مییافتی ، واگرحاجتی ازمن میخواستی برای توبرمی آوردم وتراردنمیکردم

ازامام هفتم (ع) : هرکه بیمارشودبمردم اجازهٔ عیادت دهد و هیچکس به عیادت اونیایدمگرآنکه دعائی مستجاب دارد .

ازنبی اکرم (ص) : بعیادت سلمان رفت وچون خواست ازبالین او برخیزد فرمود : ای سلمان خداوندرنج ترابرطرف نماید ، وگناهت را ببخشایدوبدن ودینت راتاآخرعمرمحفوظ نگهدارد .

ازامام ششم (ع) : نبی اکرم (ص) : سلمان راعیادت کردوفرمود : ای سلمان برای توبواسطهٔ بیماری سه چیزاست : بواسطه اینکه اورایاد میکنی وباونزدیک میباشی ودعایت مستجاب است ، وبیماریت هیچ گناهی راباقی نگذارد که همهٔ آنهارااز بین میبرد ، خداوندتوراتاآخرعمربهره دهد وسلامت بخشد .

مِنْ أَمالي الشَّيْخِ أَبِي جَعْفَرِ بْنِ بابَوَيْهِ ، عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قالَ : عادَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله سَلْمانَ الْفارِسِيَّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ فَقالَ : يا سَلْمانُ إِنَّ لَكَ فِي عِلَّتِكَ ثَلاثُ خِصالٍ : أَنْتَ قَرِيبٌ مِنَ اللهِ بِذِكْرِهِ وَدُعاؤُكَ مُسْتَجابٌ ، وَلا تَدَعُ الْعِلَّةُ عَلَيْكَ ذَنْباً إِلَّا حَطَّتْهُ ، مَتَّعَكَ اللهُ بِالْعافِيَةِ إِلَى انْقِضاءِ أَجَلِكَ .

وَعَنْهُ عليه السلام قالَ : الْعِيادَةُ ثَلاثَةٌ وَالتَّعْزِيَةُ مَرَّةٌ .

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام أَنَّهُ قالَ : أَيُّما مُؤْمِنٍ عادَ أَخاهُ فِي مَرَضِهِ فَإِنْ كانَ حِينَ يُصْبِحُ شَيَّعَهُ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ فَإِذا قَعَدَ عِنْدَهُ غَمَرَتْهُ الرَّحْمَةُ وَاسْتَغْفَرُوا لَهُ حَتَّى يُمْسِيَ ، وَإِنْ كانَ مَساءً كانَ لَهُ مِثْلُ ذٰلِكَ حَتَّى يُصْبِحَ .

عَنِ الْباقِرِ عليه السلام قالَ : كانَ فِيما ناجَى بِهِ مُوسَى عليه السلام رَبَّهُ أَنْ قالَ : يا رَبِّ ما بَلَغَ مِنْ عِيادَةِ الْمَرِيضِ مِنَ الْأَجْرِ ؟ فَقالَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ : أُوَكِّلُ بِهِ مَلَكاً يَعُودُهُ فِي قَبْرِهِ إِلَى مَحْشَرِهِ .

عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قالَ : قالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله : مَنْ عادَ مَرِيضاً نادَى مُنادٍ مِنَ السَّماءِ بِاسْمِهِ : يا فُلانُ طِبْتَ وَطابَ مَمْشاكَ وَتَبَوَّأْتَ مِنَ الْجَنَّةِ .

وازآنحضرت (ع) : عیادت سه باراست وعزاداری یکبار .

وازامام ششم (ع) : هرمؤمنی که مؤمنی رادر بیماریش عیادت کند ، اگرصبح باشد هفتاد هزارملك اوراتشییع کنند ، وچون نزداوبنشینند رحمت اورافراگیرد ، تاشب برایش استغفارکنند ، واگرشب باشد همین اجرتا صبح برای اوباشد .

ازامام پنجم (ع) : ازمناجاتهای موسی (ع) بدرگاه حق اینست که پرسید خداوندا اجرعیادت بیمارچقدراست ؟ خدای عزوجل فرمود : ملکی براو می گمارم که درقبر اورا عیادت کند ، وتا محشر با او باشد .

ازنبی اکرم (ص) : هرکه مریضی را عیادت کند منادی ای ازآسمان اورا باسم نداکند که ای فلان ... پاك شدی ومسیرت راپاك شد ، وبهشترا ماوای خود ساختی .

وَقَالَ عليه السلام : أَعْظَمُكُمْ أَجْراً فِي الْعِيَادَةِ أَخَفُّكُمْ جُلُوساً .

وَقَالَ عليه السلام : إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ عَلَى أَخِيهِ عَائِداً لَهُ فَلْيَدْعُ لَهُ وَلْيَطْلُبْ مِنْهُ الدُّعَاءَ ، فَإِنَّ دُعَاءَهُ مِثْلُ دُعَاءِ الْمَلَائِكَةِ .

وَقَالَ عليه السلام : مَنْ عَادَ مَرِيضاً فِي اللهِ لَمْ يَسْأَلِ الْمَرِيضُ لِلْعَائِدِ شَيْئاً إِلَّا اسْتَجَابَ اللهُ لَهُ .

عَنْ عَلِيٍّ عليه السلام : فِي الْمَرَضِ يُصِيبُ الصَّبِيَّ ؟ قَالَ : كَفَّارَةٌ لِوَالِدَيْهِ .

عَنْ مَوْلَى لِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ قَالَ : مَرِضَ بَعْضُ مَوَالِيهِ فَخَرَجْنَا نَعُودُهُ وَنَحْنُ عِدَّةٌ مِنْ مَوَالِيهِ فَاسْتَقْبَلَنَا عليه السلام فِي بَعْضِ الطَّرِيقِ ، فَقَالَ : أَيْنَ تُرِيدُونَ ؟ فَقُلْنَا :

فَيَقُولُ : نَعَمْ يَا رَبِّ ، فَيَقُولُ لَهُ : مَا مَنَعَكَ أَنْ تَعُودَهُ حِينَ مَرِضَ ؟ أَمَا إِنَّكَ لَوْ عُدْتَهُ لَعُدْتَنِي ثُمَّ لَوَجَدْتَنِي بِهِ وَعِنْدَهُ ، ثُمَّ لَوْ سَأَلْتَنِي حَاجَةً لَقَضَيْتُهَا لَكَ وَلَمْ أَرُدَّكَ عَنْهَا .

وَقَالَ أَبُو الْحَسَنِ عليه السلام : إِذَا مَرِضَ أَحَدُكُمْ فَلْيَأْذَنْ لِلنَّاسِ أَنْ يَدْخُلُوا ، فَلَيْسَ مِنْ

وفرمود : پر اجرترین عیادت کنندگان شما آنکسی است که کمتر نشیند .

وفرمود : چون یکی از شما برادر مؤمن خود را عیادت کند برایش دعا گوید و از او التماس دعا نماید که دعاء بیمار مثل دعاء فرشته است .

وفرمود : هرکه مریضی را برای خدا عیادت کند بیمار برای او چیزی از خدا نخواهد جز آنکه خداوند آنرا مستجاب نماید .

علی علیه السلام فرمود : بیماری کودک کفّاره والدین او است .

یکی از غلامان امام پنجم (ع) گوید : یکی از غلامان حضرت مریض شد ما جمعی از غلامان برای عیادتش بیرون شدیم در راه به امام علیه السلام برخوردیم ، پرسید کجا میروید ؟ گفتیم به عیادت فلان ...

فرمود بایستید ، ایستادم ، فرمود : آیا سیب یا گلابی یا کمی عطر یا یک قطعه عود ... برای هدیه بر داشته اید ؟ گفتیم نه ، چیزی از اینها همراه

﴿ معالجة المريض ﴾

قَالَ النَّبِيُّ ﷺ : تَدَاوَوْا ، فَإِنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يُنْزِلْ دَاءً إِلاَّ وَأَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً .

وَقَالَ ﷺ : مَوْتُ الإِنْسَانِ بِالذُّنُوبِ أَكْثَرُ مِنْ مَوْتِهِ بِالأَجَلِ ، وَحَيَاتُهُ بِالبِرِّ أَكْثَرُ مِنْ حَيَاتِهِ بِالعُمرِ .

وَرُوِيَ عَنْهُ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : مَا يَخْتَلِجُ مِنْ عِرْقٍ إِلاَّ مِنْ ذَنْبٍ ، وَمَا يَعْفُو اللهُ عَزَّ وَجَلَّ عَنْهُ أَكْثَرُ .

وَرُوِيَ عَنْهُ ﷺ قَالَ : إِثْنَانِ عَلِيلاَنِ صَ ... تَم وَعَلِيلٌ مُخَلِّطٌ .

وَقَالَ ﷺ : تَجَنَّبِ الدَّوَاءَ مَا ... مَلَ بَدَنُكَ ... فَإِذَا لَمْ يَحْتَمِلِ الدَّاءَ فَالدَّوَاءُ .

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : إِنَّ ... مِنَ الأَ ... ضَ فَقَالَ : لاَ أَتَدَاوَى حَتَّى يَكُونَ الَّذِي أَمْرَضَنِي هُوَ الَّذِ ... لاَ أَشْفِيكَ حَتَّى تَتَدَاوَى

مانیست ، فرمود : مگرنمیدانید که بیمار ازهرچیزی کهبرایش برده‌شود احساس راحت میکند .

(درمعالجه بیمار)

نبی اکرم (ص) فرمود : حتماًبدنبال معالجه بروید که خداوندعزّ و جل دردی رانفرستاده مگرآنکه دوائی برایش فرستاده .

وفرمود : مرگ مردم ازگناه بیش ازمرگ آنها باجل است ، وزندگی بواسطه نیکی کردن بیشتراست اززندگی باعمر .

وازآنحضرت (ص) : هیچ مرضی نباشد مگرازگناه ، وآنچه‌خدا عفـومیکند بیشتراست .

وازآنحضرت (ص) : دونفرهمواره بیمارند : سالمی که بـه‌سلامتش مغروباشد ومریضی که پرهیز نکند .

وفرمود : تابدنت قدرت تحمل مرضی را دارد دوامخور ، وچـون تحمّـلش پایان پذیرد دوابخور .

فَإِنَّ الشِّفَاءَ مِنِّي وَالدَّوَاءَ مِنِّي ، فَجَعَلَ يَتَدَاوى فَأَتَى الشِّفَاءُ .

عَنِ الرِّضَا عليه السلام قَالَ : لَوْ أَنَّ النَّاسَ قَصَّرُوا فِي الطَّعَامِ لَاسْتَقَامَتْ أَبْدَانُهُمْ .

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : لَيْسَتِ الْحِمْيَةُ مِنَ الشَّيْءِ تَرْكَهُ إِنَّمَا الْحِمْيَةُ مِنَ الشَّيْءِ الْإِقْلَالُ مِنْهُ .

عَنِ الْعَالِمِ عليه السلام قَالَ : الْحِمْيَةُ رَأْسُ الدَّوَاءِ وَالْمَعِدَةُ بَيْتُ الدَّاءِ عَوِّدْ بَدَناً مَا تَعَوَّدَ .

﴿ فِي الْوَصِيَّةِ ﴾

مِنْ كِتَابِ رَوْضَةِ الْوَاعِظِينَ قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله : مَنْ مَاتَ بِغَيْرِ وَصِيَّةٍ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً .

وَقَالَ صلى الله عليه وآله : مَا يَنْبَغِي لِامْرِئٍ مُسْلِمٍ أَنْ يَبِيتَ لَيْلَةً إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ تَحْتَ رَأْسِهِ .

وَقَالَ صلى الله عليه وآله : مَنْ لَمْ يُحْسِنْ وَصِيَّتَهُ عِنْدَ الْمَوْتِ كَانَ نَقْصاً فِي مُرُوَّتِهِ وَعَقْلِهِ .

ازامام ششم (ع) : پیغمبری مریض شد وگفت دوا نمی‌کنم تا خدائیکه بیمارم کرد شفایم دهد ، خداوند باو وحی کرد که تورا شفا ندهم تا دوا بخوری که درد از منست ودارو نیز از من ، آن پیامبر آنگاه به مداوا پرداخت وخوب شد .

ازحضرت رضا (ع) : اگر مردم غذا کم بخورند ، بدنشان با استقامت گردد .

ازامام ششم (ع) : خودداری ازچیزی نخوردن آن نیست بلکه کم خوردن آنست .

ازامام (ع) : کم خوری سردسته دواها ومعده خانه همه بیماریها است وتنت را تا آنجا که قابلیت دارد وعادت پذیر است عادت ده .

(در وصیت)

نبی اکرم (ص) : هرکه بی وصیت بمیرد ، چون مردم جاهلیت مرده .

قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام : مَنْ أَوْصَى وَلَمْ يَحِفْ وَلَمْ يُضَارَّ كَانَ كَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فِي حَيَاتِهِ . وَقَالَ : مَا أُبَالِي أَضْرَرْتُ بِوَرَثَتِي أَوْ سَرَقْتُهُمْ ذَلِكَ الْمَالَ .

قَالَ الصَّادِقُ عليه السلام : الْوَصِيَّةُ حَقٌّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ .

وَقَالَ عليه السلام : مَنْ لَمْ يُوصِ عِنْدَ مَوْتِهِ لِذَوِي قَرَابَتِهِ مِمَّنْ لَا يَرِثُ فَقَدْ خَتَمَ عَمَلَهُ بِمَعْصِيَةٍ .

الْفَصْلُ الثَّانِي

« فِي الْاِسْتِشْفَاءِ بِالْقُرْآنِ »

قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله : مَنْ لَمْ يَسْتَشْفِ بِالْقُرْآنِ فَلَا شَفَاهُ اللهُ .

وفرمود : شایسته نیست که هیچ مسلمانی بمیرد مگرآنکه وصیت او زیر سرش باشد .

وفرمود : هرکه وقت مرگ خوب وصیت نکند درعقل ومروت اونقصانی است .

وامیرمؤمنان (ع) فرمود : هرکه وصیت کند ودرآن حقی را از بین نبرد ویکسی ضرری نرساند . (افراط وتفریط نکند) چنانست که همان را در حیات خود صدقه داده ، وفرمود : باك ندارم که مال خود را صدقه دهم که یا بورثه ضررمیرسد ، یاقرض میکنم دزد برده است .

امام ششم (ع) فرمود : وصیت برهرمسلمانی حق است .

وفرمود : هرکه وقت مردن برای آنعده از خویشانش که ازوی ارث نمیبرند وصیت نکند عملش را به معصیت ختم نموده .

(فصل دوم)

(شفا طلبیدن ازقرآن)

نبی اکرم (ص) فرمود : هرکه ازقرآن شفا نطلبد خداوند

وَقالَ الصّادِقُ عليه السلام: مَنْ قَرَأَ مِائَةَ آيَةٍ مِنْ أَيِّ آيِ الْقُرآنِ شاءَ ثُمَّ قالَ سَبْعَ مَرّاتٍ «يا اللهُ» ، فَلَوْ دَعا عَلَى الصُّخُورِ فَلَقَها .

عَنْ أَبِي الْحَسَنِ عليه السلام قالَ : إِذا خِفْتَ أَمْراً فَاقْرَأْ مِائَةَ آيَةٍ مِنَ الْقُرآنِ مِنْ حَيْثُ شِئْتَ ثُمَّ قُلْ : «اَللّهُمَّ اكْشِفْ عَنِّي الْبَلاءَ» ثَلاثَ مَرّاتٍ .

عَنْ أَبِي إِبْراهِيمَ عليه السلام أَنَّهُ قالَ : مَنِ اسْتَكْفَى بِآيَةٍ مِنَ الْقُرآنِ مِنَ الْمَشْرِقِ إِلَى الْمَغْرِبِ كُفِيَ إِذا كانَ بِيَقِينٍ .

وَقالَ الْعالِمُ عليه السلام : فِي الْقُرآنِ شِفاءٌ مِنْ كُلِّ داءٍ .

﴿ فِي السُّوَرِ وَما جاءَ فِيها ﴾

رُوِيَ عَنِ الْعالِمِ عليه السلام أَنَّهُ قالَ : مَنْ نالَتْهُ عِلَّةٌ فَلْيَقْرَأْ عَلَيْها أُمَّ الْكِتابِ – سَبْعَ مَرّاتٍ – فَإِنْ سَكَنَتْ وَإِلّا فَلْيَقْرَأْها سَبْعِينَ مَرَّةً ، فَإِنَّها تَسْكُنُ .

شفایش ندهد .

وامام صادق (ع) فرمود : هرکه صد آیه از قرآن بخواند وبعد هفت بار (یا الله) بگوید اگر بر سنگ بخواند آن بشکافد .

از حضرت موسی بن جعفر (ع) : چون از چیزی ترس و هراس داشته باشی صد آیه از هرجای قرآن که خواهی بخوان وبعد سه بار بگو: (خداوندا بلا را از من بگردان) .

موسی بن جعفر (ع) : اگر کسی از شرق تا مغرب برود وآیه ای از قرآن را پشتیبان خود قرار دهد آن آیه او را کفایت کند .

ونیز فرمود : در قرآن شفاء هر بیماری است .

(سوره های قرآن وآنچه درباره آنها آمده)

از امام (ع) : هرکه دچار مرضی شود هفت بار (حمد) بخواند درد و مرض او آرام گیرد واگر آرام نشد هفتاد بار بخواند که آرام خواهد گرفت .

رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ فِي «الْحَمْدُ لله» – سَبْعَ مَرَّاتٍ –: شِفَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ، فَإِنْ عُوِّذَ بِهَا صَاحِبُهَا مِائَةَ مَرَّةٍ وَكَانَ الرُّوحُ قَدْ خَرَجَ مِنَ الْجَسَدِ رَدَّ اللهُ عَلَيْهِ الرُّوحَ.

وَرُوِيَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام أَنَّهُ قَالَ: لَوْ قَرَأْتَ «الْحَمْدَ» عَلَى مَيِّتٍ سَبْعِينَ مَرَّةً ثُمَّ رُدَّتْ فِيهِ الرُّوحُ مَا كَانَ عَجَباً.

عَنِ الْبَاقِرِ عليه السلام قَالَ: إِذَا كَانَتْ بِكَ عِلَّةٌ تَتَخَوَّفُ عَلَى نَفْسِكَ مِنْهَا فَاقْرَأْ سُورَةَ الْأَنْعَامِ، فَإِنَّهُ لَا يَنَالُكَ مِنْ تِلْكَ الْعِلَّةِ مَا تَكْرَهُ.

عَنْهُ عليه السلام قَالَ: مَنْ قَرَأَ سُورَةَ النَّحْلِ فِي كُلِّ شَهْرٍ كُفِيَ الْمَغْرَمَ فِي الدُّنْيَا وَسَبْعِينَ نَوْعاً مِنْ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ، أَهْوَنُهَا الْجُنُونُ وَالْجُذَامُ وَالْبَرَصُ. وَفِي رِوَايَةٍ لِلتَّحَرُّزِ مِنْ إِبْلِيسَ وَجُنُودِهِ وَأَشْيَاعِهِ.

وَعَنْهُ عليه السلام قَالَ: مَنْ قَرَأَ سُورَةَ لُقْمَانَ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ وَكَّلَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ فِي لَيْلَتِهِ مَلَائِكَةً يَحْفَظُونَهُ مِنْ إِبْلِيسَ وَجُنُودِهِ حَتَّى يُصْبِحَ، فَإِنْ قَرَأَهَا بِالنَّهَارِ لَمْ يَزَالُوا يَحْفَظُونَهُ مِنْ إِبْلِيسَ وَجُنُودِهِ حَتَّى يُمْسِي.

ازنبی اکرم (ص): هفت بار (سوره حمد) شفاء هر بیماری است، واگر به کسی ۷۰ بار آن تعویذ خوانده شود وروح ازتنش بیرون رفته باشد خداوند آنرا بازگرداند.

ازامام صادق (ع): اگر ۷۰ بار (حمد) را برمرده بخوانی وزنده شود عجیب نباشد.

ازامام باقر (ع): اگرگرفتار مرض شوی که ازآن برجان خود ترسان باشی سوره انعام رابخوان، که ازآن بیماری ناملایمی بتونرسد.

وازآن حضرت (ع): هرکه سوره نحل راد رهرماه بخواند، ازبدهکاری درامان باشد و ۷۰ نوع بلاازاوبرطرف گردد که آسانترین آنها دیوانگی وجذام وبرص است. ودرروایت دیگری سوره نحل برای محفوظ ماندن ازشرّابلیس وسپاه وپیروان اوست.

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ: إِنَّ لِكُلِّ شَيْءٍ قَلْباً وَقَلْبُ الْقُرْآنِ «يس»، فَمَنْ قَرَأَ «يس» قَبْلَ أَنْ يُمْسِي كَانَ فِي نَهَارِهِ مِنَ الْمَحْفُوظِينَ وَالْمَرْزُوقِينَ حَتَّى يُمْسِيَ. وَمَنْ قَرَأَهَا فِي لَيْلَةٍ قَبْلَ أَنْ يَنَامَ وَكَّلَ اللهُ بِهِ أَلْفَ مَلَكٍ يَحْفَظُونَهُ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ، وَإِنْ مَاتَ فِي يَوْمِهِ أَدْخَلَهُ اللهُ الْجَنَّةَ (تمام الخبر). وَفِي رِوَايَةٍ تَقْرَأُ لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلِلْحِفْظِ مِنْ كُلِّ آفَةٍ وَبَلِيَّةٍ فِي النَّفْسِ وَالْأَهْلِ وَالْمَالِ.

وَرُوِيَ أَنَّهُ مَنْ كَانَ مَغْلُوباً عَلَى عَقْلِهِ قُرِئَتْ عَلَيْهِ «يس» أَوْ كُتِبَتْ وَسُقِيَ فَإِنَّهُ يَبْرَأُ، فَإِنْ كَتَبْتَهُ بِمَاءِ الزَّعْفَرَانِ فِي إِنَاءٍ مِنْ زُجَاجٍ فَهُوَ خَيْرٌ فَإِنَّهُ يَبْرَأُ.

وَعَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ: مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الصَّافَّاتِ فِي كُلِّ يَوْمِ جُمُعَةٍ لَمْ يَزَلْ مَحْفُوظاً مِنْ كُلِّ آفَةٍ، مَدْفُوعاً عَنْهُ كُلُّ بَلِيَّةٍ فِي حَيَاةِ الدُّنْيَا، مَرْزُوقاً فِي الدُّنْيَا بِأَوْسَعِ مَا يَكُونُ مِنَ الرِّزْقِ وَلَمْ يُصِبْهُ اللهُ فِي مَالِهِ وَلَا وَلَدِهِ وَلَا بَدَنِهِ بِسُوءٍ مِنْ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ وَلَا مِنْ جَبَّارٍ عَنِيدٍ. وَفِي رِوَايَةٍ تَقْرَأُ لِلشَّرَفِ وَالْجَاهِ وَالْعِزِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

وازآنحضرت (ع): هرکه هرشب سوره لقمان رابخواند خداوند براو فرشتگانی گمارد که تاصبح ازشرّ ابلیس وسپاهش محفوظش بدارند، واگر روز بخواند تاشب اورا ازشرّ ابلیس ولشکرش نگهداری کنند.

ازامام صادق (ع): هرچیزی قلبی دارد وقلب قرآن (یس) است وهرکه سورهٔ (یس) را در روز بخواند درآنروز محفوظ بماند وروزیش وسیع باشد وهرکه آن را درشب قبل ازخواب بخواند خداوند هزار ملك براو بگمارد تااو را از شرّ هرشیطان وهرآفتی نگهداری کنند. واگرآن روز بمیرد خداوند ببهشتش درآورد. ودر روایتی: سوره (یس) برای دنیا وآخرت محفوظ ماندن خود واهلبیت ومالش ازهربلیّه وآفت، خوانده شود.

وروایت است که هرکه کمبود عقلی داشته باشد براو (یس) خوانده شود یابنویسند وباو بخورانند که علاج گردد. واگرآنرا باآب زعفران درظرف شیشه‌ای بنویسید بهتر است.

وازامام صادق (ع): هرکه درهرجمعه سوره (الصافّات) رابخواند

وَعَنْهُ عليه السلام قَالَ: مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الزُّمَرِ فِي يَوْمِهِ أَوْ لَيْلَتِهِ أَعْطَاهُ اللهُ شَرَفَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَزَّهُ بِلاَ عَشِيرَةٍ وَلاَ مَالٍ.

وَمَنْ قَرَأَ سُورَةَ الطُّورِ جَمَعَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

وَمَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْوَاقِعَةِ فِي كُلِّ لَيْلَةِ جُمُعَةٍ أَحَبَّهُ اللهُ وَحَبَّبَهُ إِلَى النَّاسِ أَجْمَعِينَ وَلَمْ يَرَ فِي الدُّنْيَا بُؤْساً أَبَداً وَلاَ فَقْراً وَلاَ فَاقَةً وَلاَ آفَةً مِنْ آفَاتِ الدُّنْيَا، وَهِيَ فِي أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَوْلاَدِهِ عَلَيْهِمُ السَّلاَمُ.

وَمَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْحَدِيدِ وَالْمُجَادَلَةِ فِي صَلاَةٍ فَرِيضَةٍ وَأَدْمَنَهَا لَمْ يَرَ فِي أَهْلِهِ وَبَدَنِهِ وَمَالِهِ

ازهرآفتی درامان بماند ، ودردنیا هربلائی ازاوبگردد ، وفراوانترین روزی نصیب اوگردد وازشیطان وستمگرودشمنی بمال وفرزند وبدن اوآسیبی نرسد ودرروایتی است که این سوره برای تحصیل آبروو جاه وعزت دنیا خوانده شود.

وازاو علیه السلام : کسیکه سورهٔ زمررا درروزیا شب بخواند خداوند با و شرف دنیاوآخرت عطا فرموده وبدون قوم وخویش ومال اوراعزت کرامت فرماید .

وکسی که سورهٔ طوررا بخواند خداوند خیردنیاوآخرت رابرای اوجمع میگرداند .

وکسی که سوره واقعه رادرهرشب جمعه بخواند خدااورادوست دارد ودوستی اورابدل مردم افکند وهرگزدردنیاپریشانی وفقروفاقه وآفت نبیند واین درشأن علی واولاد او علیهم السلام میباشد .

وکسی که سورهٔ حدید ومجادله رادرنمازواجب بخواند وبرآن مداومت کند دراهل وبدن ومالش بدی واحتیاج نبیند .

سُوءاً وَلا خِصَاصَةً .

عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلامُ قَالَ : مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْمُمْتَحَنَةِ فِي فَرائِضِهِ وَنَوافِلِهِ إِمْتَحَنَ اللهُ قَلْبَهُ لِلإِيمانِ وَنَوَّرَ لَهُ بَصَرَهُ وَلا يُصِيبُهُ فَقْرٌ أَبَداً وَلا جُنُونٌ فِي بَدَنِهِ وَلا فِي وَلَدِهِ . وَفِي رِوَايَةٍ وَيَكُونُ مَحْمُوداً عِنْدَ النَّاسِ .

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : مَنْ أَكْثَرَ قِرَاءَةَ « قُلْ أُوحِيَ » لَمْ يُصِبْهُ فِي حَيَاتِهِ الدُّنْيَا شَيْءٌ مِنْ أَعْيُنِ الْجِنِّ [وَالإِنْسِ وَلا السَّحَرَةِ] وَلا نَفْثِهِمْ وَلا سِحْرِهِمْ وَلا كَيْدِهِمْ .

وَمَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْمُزَّمِّلِ فِي الْعِشَاءِ الآخِرَةِ أَوْ فِي آخِرِ اللَّيْلِ كَانَ لَهُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ شَاهِدَيْنِ مَعَ السُّورَةِ [وَأَحْيَاهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَأَمَاتَهُ مِيتَةً طَيِّبَةً] .

وَمَنْ قَرَأَ سُورَةَ « وَالنَّازِعَاتِ » لَمْ يُدْخِلْهُ اللهُ الْجَنَّةَ إِلاَّ رَيَّانَ وَلا يُدْرِكُهُ فِي الدُّنْيَا شَقَاءٌ أَبَداً . وَرُوِيَ أَنَّهَا شِفَاءٌ لِمَنْ سُقِيَ سُمّاً أَوْ لَدَغَهُ ذُو حُمَةٍ مِنْ ذَوَاتِ السُّمُومِ [(١)] .

وَمَنْ قَرَأَ عَلَى الْمَاءِ « وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ » [وَسَقَاهُ مَنْ سُقِيَ سُمّاً] فَإِنَّهُ لا يَضُرُّهُ إِنْ شَاءَ اللهُ .

ازعلی‌بن حسین (ع) فرمود : کسی که سوره ممتحنه را در نمازهای واجب ومستحب بخواند خداوند دلش را به ایمان بیازماید ودیده اش را نورانی کند وهرگزفقر ودیوانگی پیرامون اونگردد وهمچنین در اولادش ، ودر روایتی فرمود درنزد مردمان پسندیده خواهد بود .

ازامام صادق (ع) فرمود : کسی‌که سوره جن رازیاد تلاوت کند در زندگی دنیاهرگزآسیبی ازجن وانس باونرسد ومورد سحروکیدآنان واقع نگردد .

وهرکه سوره (المزّمّل) رادرنمازعشاء یاآخرشب بخواند همواره نگهبان وحافظ اوباشد .

وهرکه سوره (والنازعات) رابخواند خداوند اوراسیرآب (بی‌رنج عطش) به بهشت برد . ودردنیاهرگزبدبختی باونرسد . ودرروایتی این سوره شفاء برای مسموم وگزیدگی است .

وهرکه (والسماءذات البروج) رابآب آشامیدنی خودبخواند آن آب باوضرری نرساند انشاءالله .

وَمَنْ قَرَأَ « إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ » فِي كُلِّ فَرِيضَةٍ مِنَ الْفَرَائِضِ نَادَى مُنَادٍ : يَا عَبْدَ اللهِ قَدْ غَفَرَ لَكَ مَا مَضَى فَاسْتَأْنِفِ الْعَمَلَ .

وَمَنْ قَرَأَ « إِذَا زُلْزِلَتِ » فِي نَوَافِلِهِ لَمْ تُصِبْهُ زَلْزَلَةٌ أَبَداً وَلَمْ يَمُتْ بِهَا وَلَا بِصَاعِقَةٍ وَلَا بِآفَةٍ مِنْ آفَاتِ الدُّنْيَا .

وَمَنْ قَرَأَ « وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ » فِي فَرَائِضِهِ نَفَتْ عَنْهُ الْفَقْرَ وَجَلَبَتْ إِلَيْهِ الرِّزْقَ وَتَدْفَعُ عَنْهُ مِيتَةَ السُّوءِ .

وَمَنْ قَرَأَ « قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ » وَ« قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ » فِي فَرِيضَةٍ مِنَ الْفَرَائِضِ غَفَرَ اللهُ لَهُ وَلِوَالِدَيْهِ وَمَا وَلَدَ وَإِنْ كَانَ شَقِيّاً مُحِيَ مِنْ دِيوَانِ الْأَشْقِيَاءِ وَأُثْبِتَ فِي دِيوَانِ السُّعَدَاءِ وَأَحْيَاهُ اللهُ سَعِيداً وَأَمَاتَهُ شَهِيداً وَبَعَثَهُ شَهِيداً .

عَنِ الرِّضَا عليه السلام قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله : إِذَا أَصَابَ أَحَدَكُمْ صُدَاعٌ أَوْ غَيْرُ ذَٰلِكَ فَلْيَبْسُطْ يَدَيْهِ وَيَقْرَأْ فَاتِحَةَ الْكِتَابِ وَ« قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ » وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ وَيَمْسَحْ بِهَا وَجْهَهُ يَذْهَبْ عَنْهُ مَا يَجِدُهُ .

وهركه درهمه فرائض(انا انزلناه) بخواند باوندا شود كه اى بنده خدا گذشته هايت بخشوده شد اينك اعمال خود را ازسرگير .

وهركه سوره(زلزال) رادرنمازهاى مستحب بخواند هرگزگرفتار زلزله نشود وبه زلزله وصاعقه وآفتى نميرد ، وفقرازوبرطرف شود وروزى فراوان بسويش سرازير شود .

وهركه (ويل لكل همزه) رادرنمازهاى واجب بخواند فقرازاودور شود وروزى بسويش سرازيرگردد ومرگ غيرطبيعى وموت سوء ازاوبگردد .

وهركه سوره(حمد) و(توحيد) رادريكى ازنمازهاى واجب بخواند خداوندا وويدرومادر وفرزندانش رابيامرزد ، واگرشقى باشد اسمش ازدفتر اشقياء محوگردد ودردفترسعادتمندان نوشته شود ، وخداونداورادرقيامت زنده كند درحاليكه سعيد باشد ، واورابميراند وزنده گرداند درحالى كه بمنزله شهيد باشد .

رُوِيَ عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام أَنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ عَوَّضَ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ مِنْ فَدَكَ طَاعَةَ الْحُمَّى لَهَا ، فَأَيُّمَا رَجُلٍ أَحَبَّهَا وَأَحَبَّ وَلَدَهَا فَأَصَابَتْهُ الْحُمَّى فَقَرَأَ أَلْفَ مَرَّةٍ « قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ » ثُمَّ سَأَلَ بِحَقِّ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ زَالَتْ عَنْهُ الْحُمَّى بِإِذْنِ اللهِ تَعَالَى .

وَمَنْ قَرَأَ « إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللهِ » فِي نَافِلَةٍ أَوْ فَرِيضَةٍ نَصَرَهُ اللهُ عَلَى جَمِيعِ أَعْدَائِهِ .

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ: مَنْ أَصَابَهُ مَرَضٌ أَوْ شِدَّةٌ فَلَمْ يَقْرَأْ فِي مَرَضِهِ أَوْ شِدَّتِهِ بِقُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ ثُمَّ مَاتَ فِي مَرَضِهِ أَوْ فِي تِلْكَ الشِّدَّةِ الَّتِي نَزَلَتْ بِهِ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ .

وَقَالَ عليه السلام : مَنْ آوَى إِلَى فِرَاشِهِ فَقَرَأَ « قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ » إِحْدَى عَشْرَةَ مَرَّةً حُفِظَ فِي دَارِهِ وَفِي دُوَيْرَاتٍ حَوْلَهُ .

ازنبی اکرم (ص) : هرکه بسردرد یامرض دیگرد چارشود ، دستها به آسمان بردارد و(حمد) و(معوّذتین) رابخواند ودستهارابصورت بکشد تابیماریش برطرف گردد .

ازامام صادق (ع) : خداوند عوض فدك تب رابفرمان حضرت زهرا علیها سلام درآورد وهریك ازدوستان فاطمه (ع) وفرزندان فاطمه (ع) که به تب مبتلی شود ، (توحید) راهزارباربخواند وخدارابحق آنحضرت بخواند تب اوقطع شود باجازه حق .

وهرکه سوره (اذاجاء) رادرنمازواجب ومستحب بخواند خداوند اورا برهمه دشمنان پیروزگرداند .

ازامام ششم (ع) : هرکه دچارمرض ویاگرفتاری شود وقل هوالله احدنخواند ودرآن بیماری وشدت بمیرد ازاهل آتش است .

هرکه به بسترورود (توحید) رایازده باربخواند خانه اووهمسایگانش مصون بماند .

﴿ في الاستشفاء بآيات التهليل من القرآن ﴾

(التهليل في القرآن يستشفى به من سائر الأمراض)

بسم الله الرحمن الرحيم « وإلهكم إله واحد لا إله إلا هو الرحمن الرحيم »[1].
« الله لا إله إلا هو الحي القيوم ، لا تأخذه سنة ولا نوم » — إلى قوله « وهو العلي العظيم »[2].

بسم الله الرحمن الرحيم « الم الله لا إله إلا هو الحي القيوم »[3] « هو الذي يصوركم في الأرحام كيف يشاء لا إله إلا هو العزيز الحكيم »[4]. « شهد الله أنه لا إله إلا هو » — إلى قوله — « سريع الحساب »[5].

« وإذا حييتم بتحية فحيوا بأحسن منها أو ردوها إن الله كان على كل شيء حسيبا، الله لا إله إلا هو ليجمعنكم إلى يوم القيامة لا ريب فيه ومن أصدق من الله حديثا »[6].

(از آيات تهليل قرآن شفا خواستن)

(تهليل در قرآن شفاء همه بيماريهاست)

بسم الله الرحمن الرحيم (خداوند شما واحد است وجز او خدائى نيست ورحمن ورحيم است — الله كه جز او خدائى نيست حىّ وقيّوم است وچرت وخواب عارضش نشود ... تا آخر العلىّ العظيم — آية الكرسى) .

بسم الله الرحمن الرحيم (الم ، الله خدائى جز او نميباشد وحىّ و قيّوم است اوست خدائيكه در رحمها هرجور بخواهد شكلتان مى بخشد و جز او خدائى نيست وعزيز وحكيم ميباشد) (خدا گواهى دهد كه جز او خدائى نيست ... تا سريع الحساب) .

(وچون به شما درود فرستند ، بهتر از آن يا بمثل آن پاسخ دهيد كه خداوند همه چيز را بحساب آرد . اللّه جز او خدائى نيست كه بى شك در قيامت شما را گرد آرد وكه از خدا راستگوتر است ؟) .

(اينست الله خداوند شما كه جز او خدائى نيست وخالق همه چيز

« ذٰلِكُمُ اللهُ رَبُّكُمْ لا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ خالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ »[٧].
« اِتَّبِعْ ما أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ »[٨].
« قُلْ يا أَيُّها النّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعاً ، الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰواتِ وَالْأَرْضِ لا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللهِ وَكَلِماتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ »[١].
« وَما أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلٰهاً واحِداً لا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحانَهُ عَمّا يُشْرِكُونَ »[٢].
« فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللهُ لا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ »[٣].

است ، اورا بپرستید که برهرچیزوکیل است). (آنچه‌راکه ازخدا بتووحی میشود پیروی کن که جز اوخدائی نیست وازمشرکان روی بگردان) .

(بگوای مردم من رسول خدا هستم بسوی همه شما خدائی که برای او است سلطنت آسمانها وزمین ، جزاوخدائی نیست که زنده میکند ومیمیراند پس باوورسول امّی او که بخدا وکلمات اوایمان دارد ایمان آرید ، وازاو اطاعت کنید تا رستگار شوید) .

وما مورنیستند مگرآنکه خدای واحد راعبادت کنند وبپرستند واوازآنچه برایش شریك قرارمیدهند (مثل آتش وبت وپرستش مردم) منزّه است .

(اگرپشت کنند بگو : خدامراکافی است که جزاوخدائی نیست ، فقط براوتوکل میکنم که اوپروردگار عرش بزرگ است .

« حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ » (٤).

« فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ » (٥).

« قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ » (٦).

« يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ » (٧).

« وَإِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ، اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ » (٨).
« إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ، وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ، إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ، إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ » (٩) . « إِنَّمَا إِلَٰهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا » (١٠).

و(فرعون) درحالیکه غرق میشد گفت ایمان آوردم که خدائی نیست مگرآنکس که بنی اسرائیل باو ایمان آورده اند ومن از مسلمینم ــ یونس / ۹۰) .

(واگردعوت شما (انبیاء) راپاسخ مثبت ندادند بدانید که دین به علم خدانازل گشته واینکه جزاوخدائی نباشد آیامسلم میباشید ــ هود / ۱۴) .

(بگوا وپروردگا رمنست که جزاوخدائی نیست فقط باو توکل میکنم وبسوی اوست بازگشت ازگناه ــ رعد / ۲۹) .

خداوند ملائکه وروح رابسوی هربنده ایکه بخواهد میفرستد که مردم رابترسانید که جزمن خدائی نیست وازمن بپرهیزید ومرا رعایت کنید ،نحل / ۹) .

(اگربلند سخن بگوئی اوآشکارونهان رامیداند الله جزاوخدائی

«وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ»[11].
«وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ»[12].

«فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»[1].
«وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ، اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ»[2].
«وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ»[3].

نیست وبرای اواست (اسماء حسنی ــ طه ۶و۷) تودروادی مقدسی ومن تورابرگزیده ام وبس ،بآنچه بتووحی میشود گوش فراده که من الله هستم که جز من خدائی نیست مرابپرستید ونمازرابیادمن بپادارید ، قیامت حتماً آمدنی است ، آنراپنهان داشته ام تاهرکس به پاداش کوشش خود برسد ــ طه/۱۲/ الی ۱۵) (فقط خدای شماالله است که جزاوخدائی نیست وعلمش برهمه چیزدامنگستراست ، طه / ۹۸) .

(وجزتوهیچ رسولی رانفرستادیم مگراینکه باووحی نمودیم که جز من خدائی نیست مرابپرستید ــ انبیاء ۲۵) .

(بیادآرذوالنون راآنگاه که خشمناک ازقوم خود کناره گرفت وگمان داشت که بر اودسترسی نداریم ودرتاریکی (شکم ماهی) فریادبرآورد که خداوندا جزتو خدائی نیست وتومنزّهی ومن ستمکارــ انبیاء / ۸۷) .

پس خداوند سلطان وحق بلندپایه است وجزاوخدائی نیست ،که دارای سلطنت عظیمی است(مؤمنون ــ ۱۱۷) .

آنچه پنهان دارید یاآشکارکنید میداند ،اللّه جزاوخدایی نیست رب عرش عظیم است ،نمل/ ۲۵و۲۶ .

(اوست الله که جزاوخدائی نیست، دردنیاوآخرت سپاس مختص باوست

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ» [4].

«إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ، إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللهُ يَسْتَكْبِرُونَ، وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ، بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ» [5].

«غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ» [6].

«ذَٰلِكُمُ اللهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ» [7]. «هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» [8].

وحکم وفرمان تنها از آن اوست وبسوی او باز خواهید گشت ــ قصص / ۷۱).

(ای مردم نعمت های خدا را بیاد آرید ، آیا جزالله خالقی هستکه شمارا ازآسمان وزمین روزی میدهد ؟ جزاوخدائی نیست پس بکجا میروید فاطر / ۱۳).

ما بامجرمان چنین رفتار میکنیم ، که چون بایشان گفته شود جز الله خدائی نیست تکبّرمیکنند ومیگویند : آیا ماخدایان خودرا بخاطر شاعری مجنون ترک گوئیم ، بلکه محمّد (ص) کتاب ودین حق آورده وپیامبران راستگویند ــ صافات / ۳۳ الی ۳۷).

خداوند بخشنده گناه وپذیرنده توبه ، وشدیدالعقاب ، ودارای قدرت عظیم است جزاوخدائی نیست وبسوی اوست سرنوشت وبازگشت به (مؤمن / ۳) .

(اینست پروردگارشما خالق همه چیزها که جزاوخدائی نیست بکجا میروید مؤمن ــ ۶۴) .

(اوست زنده ای که جزاوخدائی نیست پس باحالت اخلاص وراپخوانید کهازاوست دین ، سپاس مختص خداوند تربیت کننده جهانیان است ــ مؤمن / ۶۵) .

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ» (٤).

«إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ، إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ، وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ، بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ» (٥).

«غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ» (٦).

«ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ» (٧). «هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» (٨).

وحکم وفرمان تنها از آن اوست وبسوی او باز خواهید گشت ـ قصص / ۷۱).

(ای مردم نعمت های خدارا بیاد آرید ، آیا جزالله خالقی هستکه شمارا ازآسمان وزمین روزی میدهد ؟ جزاوخدائی نیست پس بکجا میروید فاطر / ۳).

ما با مجرمان چنین رفتار میکنیم، که چون بایشان گفته شود جز الله خدائی نیست تکبّرمیکنند ومیگویند : آیا ماخدایان خودرا بخاطر شاعری مجنون ترک گوئیم ، بلکه محمّد (ص) کتاب ودین حق آورده وپیامبران راستگویند ـ صافات / ۳۳ الی ۳۷).

خداوند بخشنده گناه وپذیرنده توبه ، وشدید العقاب ، وبدارای قدرت عظیم است جزاوخدائی نیست وبسوی اوست سرنوشت وبازگشت ـ (مؤمن / ۳).

(اینست پروردگارشما خالق همه چیزها که جزاوخدائی نیست بکجا میروید مؤمن ـ ۶۴).

(اوست زنده ای که جزاوخدائی نیست پس باحالت اخلاص اورا بخوانید که ازاوست دین، سپاس مختص خداوند تربیت کننده جهانیان است ـ مؤمن / ۶۵).

« رَبِّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ، لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ » (۹).

« فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرَاهُمْ ، فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ » (۱۰).

« لَوْ أَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ، هُوَ اللّٰهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ، هُوَ اللّٰهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ، هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ » (۱۱).

(پروردگار آسمانها وزمین وآنچه بین آنها است اگریقین داشته باشید جزاوخدائی نیست که زنده میکند ومی میراند پروردگار شما ونیاکان گذشته شما ـ دخان / ۶و ۷)

(آنان راچه میشود وقتی بایشان تذکرداده میشود که جزالله الهی نیست پس برای لغزشهای خود ومؤمنان طلب آمرزش کن که خداوند ازجا ومکان ورفت وآمد شما باخبراست ـ محمد / ۲ ـ (۲) .

(اگراین قرآن را برکوه فرود آریم آنرا ازخشیت وترس عظمت حق خاشع وشکافته بینی ، واین مثالها را برای مردم میزنیم تا تفکرکنند ، اواست الله که جزاوخدائی نیست وبرغیب ونهان عالم است ورحمت عام و رحمت ابدی دارد ، اوست الله که جزاوخدائی نیست وسلطان منزّه وپاك وایمنی بخش ومراقب ونیرومند ، مقتدروجبّار ومتکبّر است ، وخداوند ازشریکهائیکه برای اوقرارداده اند منزّه وبری است ، اوست خداوندآفریننده ، صورتبخش و برای اوست اسماء حسنی ، وآنچه درآسمانها وزمین است برای او تسبیح میکنند ، اوست عزیز وحکیم ـ حشر / از ۲۱ تاآخر) .

«فإنما على رسولنا البلاغ المبين، الله لا إله إلا هو وعلى الله فليتوكل المؤمنون»[1].

«رب المشرق والمغرب لا إله إلا هو فاتخذه وكيلا»[2].

عن الصادق عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله لعلي عليه السلام: يا علي أمان لك من الحرق أن تقول: «سبحانك ربي لا إله إلا أنت عليك توكلت وأنت رب العرش العظيم». يا علي أمان لك من الوسواس أن تقول: «وإذا قرأت القرآن جعلنا بينك وبين الذين لا يؤمنون بالآخرة حجابا مستورا، وجعلنا على قلوبهم أكنة أن يفقهوه وفي آذانهم وقرا، وإذا ذكرت ربك في القرآن وحده ولوا على أدبارهم نفورا»[3]. يا علي أمان لك من كل سوء تخافه أن تقول: «ما شاء الله كان وما لم يشأ لم يكن أشهد أن الله

(فقط وظیفه رسول رساندن است . الله جزاوخدائی نیست مؤمنان فقط باید برخدا توکل کنند ـ تغابن / ۱۲و۱۳) .

(پروردگار مشرق ومغرب که جزاوخدائی نیست واوراوکیل خود قرارده ـ مزّمل / ۹) .

رسول اکرم (ص) به علی (ع) فرمود : یاعلی اگراین آیه رابخوانی تراازسوختن درامان بدارد : (منزّه وبری هستی ازهرعیب ای پروردگار من که جزتوخدائی نیست فقط برتو توکل میکنم وتوآفریدگارعرش عظیمی) یا علی این آیه ایمنی بخش تواست ازوسواس : (چون قرآن میخوانی میان تو وکسانیکه بآخرت ایمان ندارند پرده پوشنده قرارمیدهیم وبردلهایشان تیرگی ومانع ازفهم قرآن ودرگوشهایشان سنگینی قرارمیدهیم . وچون خدا رادرقرآن بوحدانیت یاد میکنی ازنفرت وغرورتعصب بتوپشت میکنند وباز میگردند ـ اسراء / ۴۷و ۴۸ و۴۹) .

یاعلی این آیه ایمنی بخش توست ازهرنوع بدی وآفتی که ازآن ترس داشته باشی : (آنچه خدابخواهد شدنی است وآنچه نخواهد نشود

عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْماً وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَداً وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلاّ بِاللهِ » .

﴿ لِلحُمَّى وَالصُّداع ﴾

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : يُكْتَبُ لِلحُمَّى وَالصُّداعِ وَيُعَلَّقُ عَلى العَضُدِ الأَيْمَنِ « بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ للهِ رَبِّ الْعالَمِينَ » تَمامَ السُّورَةِ وَالمُعَوِّذَتَيْنِ وَ « قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ » ـ بِتَمامِها ـ ، بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ رَبِّ النّاسِ أَذْهِبِ البَأْسَ وَاشْفِهِ يا شافِي فَإِنَّهُ لا شِفاءَ إِلاّ شِفاؤُكَ شِفاءً لا يُغادِرُ سَقَماً ، بِيَدِكَ الخَيْرُ إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، « وَنُنَزِّلُ مِنَ القُرْآنِ ما هُوَ شِفاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ » ، بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ « قُلْنا يا نارُ كُونِي بَرْداً وَسَلاماً عَلى إِبْراهِيمَ » ، كَذٰلِكَ صاحِبَ كِتابِي هٰذا بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ ، بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ، « وَلَهُ ما سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهارِ وَهُوَ السَّمِيعُ العَلِيمُ » ، اُسْكُنْ أَيُّهَا الصُّداعُ وَالأَلَمُ بِعِزَّةِ اللهِ ، اُسْكُنْ بِقُدْرَةِ اللهِ ، اُسْكُنْ بِجَلالِ اللهِ ، اُسْكُنْ بِعَظَمَةِ اللهِ ، اُسْكُنْ بِلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلاّ بِاللهِ العَلِيِّ العَظِيمِ ، « فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللهُ وَهُوَ السَّمِيعُ العَلِيمُ » ، « وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغاضِباً » إِلى قَوْلِهِ « نُنْجِي المُؤْمِنِينَ » (١) ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلاّ

شهادت میدهم که خدا برهرچیز تواناست وعلم او برهرچیز احاطه دارد ، و عدد هرچیزرا میداند ـ حول وقوه‌ای جز از خدا نیست) .

(برای تب وسردرد)

از امام ششم (ع) : برای تب وسردرد بنویسد وبربازوی راست ببندد (بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین تا آخر سوره حمد) ، و معوذتین وتوحید وبسم الله الرحمن الرحیم ، ای پروردگار عالمیان بقدرت ولطف خود دردوبیماری مرابرطرف کن ، وای شفادهنده چنان شفایم ده که از بیماری من هیچ باقی نماند که شفائی جز از ناحیه تو نخواهد بود ، که توبرهمه چیز توانائی ، و (وننزل من القرآن ما هو شفاء ورحمة للمؤمنین) (بسم الله الرحمن الرحیم ، گفتیم ای آتش برابراهیم سرد شو وسلامت باش) خداوند ! به رحمت خود باهمراه دارنده این نوشته همان کن که با ابراهیم

بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَحَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ ».

﴿ لِلْحُمَّى وَغَيْرِهَا ﴾

قَالَ أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه السلام لِبَعْضِ أَصْحَابِهِ وَقَدِ اشْتَكَى وَعَكاً: حُلَّ أَزْرَارَ قَمِيصِكَ وَأَدْخِلْ رَأْسَكَ فِي جَيْبِكَ وَأَذِّنْ وَأَقِمْ وَاقْرَأْ « الْحَمْدَ » سَبْعَ مَرَّاتٍ ، قَالَ : فَفَعَلْتُ فَكَأَنَّمَا نَشِطْتُ مِنْ عِقَالٍ .

﴿ لِلْحُمَّى أَيْضاً ﴾

عَنْهُ عليه السلام قَالَ : تُدْخِلُ رَأْسَكَ فِي جَيْبِكَ فَتُؤَذِّنُ وَتُقِيمُ وَتَقْرَأُ فَاتِحَةَ الْكِتَابِ

کردی ، ای ارحم الراحمین ، (بسم الله الرحمن الرحیم ، وآنچه درشب وروز آرام میگیرد ملك اوست واوشنواودانااست) آرام گیرای سردرد بحق عزّت خدا، آرام گیربحق قدرت خدا، آرام گیربحق جلال حق ،آرام گیربحق‌عظمت خدا، آرام گیربحق لاحول ولاقوة الاّ بالله العلی العظیم) (خداونـــد ایشان راکفایت خواهد کرد که اوشنواودانااست)(وذالنون رابیاد آور کـه خشمگین ازقوم خود بیرون رفت ۰۰۰۰ تاآخرآیه)(ولاحول ولاقـــوة الاّ بالله العلی العظیم وحسبنا الله ونعم الوکیل وصلی الله علی محمد وآلـــه الطاهـریـن) ۰

(دعــابــرای تب وغــیرآن)

شخصی بامام ششم (ع) : ازشدّت تب شکایت برد. فـرمـود : یـقـه پیراهنت رابگشاوسرت رابه گریبان ببروا‌ذان بگو وسررابلند کن وهفت بـار (حمد) رابخوان ، راوی گوید چنین کردم درهمان ساعت بیماری فرونشست

(ایـضاً برای تب)

ازآن حضرت (ع) : سرت رابه گریبانت فروبروا‌ذان بگوبرخیزوحمـــد وتوحید ومعوذّتین هرکدام راسه باربخوان وبگو: (خودراپناه میدهم بـــه

و « قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ » و « قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ » و « قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ » كُلَّ واحدة ثَلاثَ مَرّاتٍ ، وَتَقولُ : « أُعيذُ نَفْسي بِعِزَّةِ اللهِ وَقُدْرَةِ اللهِ وَعَظَمَةِ اللهِ وَسُلْطانِ اللهِ وَجَمالِ اللهِ وَجَلالِ اللهِ وَبِرَسُولِ اللهِ وَبِعِتْرَتِهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ [وَبِوُلاةِ أَمْرِ اللهِ] مِنْ شَرِّ مَا أَخافُ وَأَحْذَرُ وَأَشْهَدُ أَنَّ اللهَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ وَصَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، اللَّهُمَّ اشْفِني بِشِفائِكَ وَداوِني بِدَوائِكَ وَعافِني [بِحَقِّ أَنْبِيائِكَ وَأَوْلِيائِكَ] مِنْ بَلائِكَ [بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمينَ] » .

﴿ وَفي رِوايَةٍ اُخْرى ﴾

قالَ عليه‌السلام : تُدْخِلُ رَأْسَكَ في جَيْبِكَ وَتُؤَذِّنُ وَتُقيمُ وَتَقْرَأُ فاتِحَةَ الْكِتابِ وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ وَتَقْرَأُ « قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ » ـ ثَلاثَ مَرّاتٍ ـ وَآخِرَ الْحَشْرِ ـ ثَلاثَ مَرّاتٍ ـ وَتَقولُ : « أُعيذُ نَفْسي » (كَما سَبَقَ) .

عَنْ حَمّادِ بْنِ عُثْمانَ ، عَنْ أَبي عَبْدِ اللهِ عليه‌السلام قالَ : شَكا رَجُلٌ إِلَيْهِ مِنْ حُمّى قَدْ تَطاوَلَتْ ، فَقالَ : اُكْتُبْ آيَةَ الْكُرْسِيِّ في إِناءٍ ثُمَّ دِفْهِ بِجُرْعَةٍ مِنْ ماءٍ فَاشْرِبْهُ (۱) .

پناه وعزت وقدرت خدا وعظمت خدا، وسلطنت خدا وجمال حق وجلال حق ورسول خدا وعترت او (ص) و اولیاء خدا (ائمّه) ازشرّ آنچه ازآن میترسم وهراسم ، وشهادت میدهم که خدا برهمه چیزتواناست وهیچ حول وقوّه ای نیست مگرازجانب خدای علّی وعظیم ودرود برمحمّد وآل او ، خداوندابه شفاءخودت شفایم ده وبه داروی خودت درمانم کن ، وازبلایت عافیتم بخش (برحمتت ای ارحم الراحمین) .

(روایتی دیگر)

فرمود سررا در گریبان میبری واذان واقامه میگوئی وحمد ومعوّذتین میخوانی وتوحید راسه بارمیخوانی وآیه آخرسوره حشرراسه بارمیخوانی ومیگوئی : (خود رابه پناه ... تاآخر دعاءقبل) .

ازامام ششم (ع) : مردی بحضرت صادق (ع) شکایت کردکه تب بیچاره‌ام کرده ، امام (ع) فرمود : آیة الکرسی راد رظرفی بنویس وآن را بسا جرعه‌ای بشوی وبیاشام .

﴿ مثله ﴾

عَنْ بَعْضِ الصَّادِقَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ قَالَ: يُؤْخَذُ مِنْ تُرْبَةِ الْحُسَيْنِ عليه السلام وَتُدَافُ بِالْمَاءِ وَتُكْتَبُ فِي جَامِ زُجَاجٍ بِقَلَمِ حَدِيدٍ وَتُسْقَى مَنْ بِهِ أَلَمٌ: « سَلَامٌ قَوْلاً مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ » ، حَسْبِيَ اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ، « طه مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ » ، « إِنَّ اللهَ يُمْسِكُ السَّمٰوٰاتِ » الآية (١) ، يُرِيدُ اللهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ » ، « الْآنَ خَفَّفَ اللهُ عَنْكُمْ » ، « قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْداً وَسَلَاماً عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ » ، ادْرَأْ عَنْ فُلَانِ ابْنِ فُلَانَةَ الْحَرَّ وَالبَرْدَ وَالْمُلِمَّةَ (٢) وَجَمِيعَ الْآلَامِ وَالْأَسْقَامِ وَالْأَعْرَاضِ وَالْأَمْرَاضِ وَالْأَوْجَاعِ وَالصُّدَاعِ ، «طسم» ، «طس» بِأَسْمَاءِ اللهِ ، « حمعسق كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ » وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَوَاتُهُ عَلَىٰ [سَيِّدِنَا] مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ ، يَا مَنْ تَزُولُ الْجِبَالُ وَلَا يَزُولُ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَزِلْ كُلَّ مَا بِفُلَانِ بْنِ فُلَانَةَ مِنْ مَرَضٍ وَسُقْمٍ وَأَلَمٍ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَحَسْبُنَا اللهُ وَحْدَهُ وَصَلَاتُهُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ » .

(مثـل آن)

ازامام(ع) : تربت حسین (ع) رابگیر وآب بیامیزوبوسیله آن باقلم آهنی برکاسه بلوری بنویس : (سلام قولا من رب رحیم) حسبی الله و نعم الوکیل) (طه ما انزلنا علیك القرآن لتشقی) (ان الله یمسك السموات ... / فاطر ۳۹) (خدا میخواهد بارتان راسبك سازد) (اکنون خداوند بارتان راسبك کرد) (گفتیم ای آتش برابراهیم سرد وسلامت شو) (ازفلانکس سوزش وسرما وناراحتی راببر ، وهمه دردها وبیماریها وناراحتی‌ها ودردسر را ببر) (طسم) (طس) به اسماء (حمعسق) اینچنین خدای عزیزو حکیم به تووپیشینیان تووحی میکند ، ولاحول ولاقوة الا بالله العلی العظیم والحمد لله رب العالمین وصلواته علی محمد النبی وآله الطاهرین ، ای‌آنکه کوهها ازبین میرود وتوراز والی نیست ، برمحمد وآلش درود فرست وهمه دردهای

﴿ مثله ﴾

يُكتبُ على القِرطاسِ ويُعلّقُ عليه : « وبِالحقِّ أنزلناه وبِالحقِّ نزلَ وما أرسلناك إلّا مُبشِّراً ونذيراً » ، « ونُنزِّلُ مِنَ القرآنِ ما هو شفاءٌ ورحمةٌ للمؤمنين » ، « وما محمّدٌ إلّا رسولٌ قد خلت من قبلِه الرُّسلُ أفإن ماتَ أو قُتِلَ انقلبتم على أعقابِكم ومن ينقلب على عقبيه » [إلى آخر الآية] [۳] ، « وآمنوا بما نُزِّلَ على محمّدٍ وهو الحقُّ من ربِّهم كفّر عنهم سيّئاتِهم وأصلح بالهم » ، « ما كانَ محمّدٌ » إلى قوله « عليماً » [٤] ، « محمّدٌ رسولُ اللهِ — إلى قوله — « في الإنجيلِ » [٥] ، « ومُبشِّراً برسولٍ » [٦] الآية ، « ولو أنّ قرآناً سُيِّرت به الجبالُ أو قُطِّعت به الأرضُ أو كُلِّمَ به الموتى بل للهِ الأمرُ جميعاً » ، « المُلكُ للهِ الواحدِ القهّارِ » ، ثمّ يقولُ : « باسمِ اللهِ المكتوبِ على ساقِ العرشِ » .

فلانی رابرطرف کن که توبرهمه چیزتوانائی ، وخدا به تنهائی برایم کافی است ودرود اوبرمحمّد وآل او .

(مثل آن)

برکاغذ نوشته وبگردن آویخته شود : (قرآن) رابحق فرستادیم وبحق نازل گشت ، وای پیغمبرتورانفرستادیم مگربشارت دهنده (به بهشت) و ترساننده (ازعذاب) — (وازقرآن) (قسمتی را) فرستادیم که شفاء ورحمت برای مؤمنان است) (ومحمّد نیست مگر پیامبریکه پیش ازاو نیز پیامبرانی بودند ، آیا اگربمیرد یا شهید شود شما بجاهلیت بازمیگردید ... تا آخرآیه) (وایمان آوردند بآنچه برمحمّد (ص) نازل گشت ، وآن حق ازجانب خداست ، وخداوند آنرا کفاره سیّئاتشان قرارداد وحالشان را بهبود بخشید) (وماکان محمّد ... تا آخر علیما — احزاب ۴۰) (محمّد رسول الله (ص) ... تا فی الانجیل — فتح ۲۹) (ومبشّراً ورسولاً ... تا آخرآیه) (واگرقرآنی که کوهها بدان بحرکت آید وارض قطعه قطعه شود ویا مردگان سخن گفته شود بلکه کارها همه برای خداست) (سلطنت مختص بخدای واحد قهّار است) بعد بگوید : بآن اسم الهی که بر ساق عرش نوشته است .

﴿ للحمى الربعية ﴾ [٧]

يكتب ويعلق على العضد الأيمن : « بسم الله الرحمن الرحيم ، ولو أن قرآنا سيرت به الجبال أو قطعت به الأرض أو كلم به الموتى بل لله الأمر جميعا » يا شافي يا كافي يا معافي وبالحق أنزلناه وبالحق نزل باسم فلان بن فلانة بسم الله وبالله ومن الله وإلى الله ولا غالب إلا الله » .

﴿ اخرى ﴾

يكتب على كتفه : « بسم الله الرحمن الرحيم ، ألم نشرح لك صدرك » ـ إلى آخرها ـ ، لا بأس لا بأس رب الناس أذهب البأس اشف إبتلائي لا شفاء إلا شفاؤك قال رب إني وهن العظم مني » الآية [١] .

﴿ للحمى النافض ﴾ [٢]

باسم الله « مرج البحرين يلتقيان بينهما برزخ لا يبغيان » ، « وجعل بينهما برزخا

تب ربعيه (تبيكه دوروزد رميان عارض ميشود)

بنويسند وبربازوببندند : (بسم الله الرحمن الرحيم) (واگرقرآني ... تاآخرآيه) (اي شفادهنده اي كفايت كننده ، اي عافيت بخشنده ، و بحق قرآن رافرستاديم وبحق فرودآمد ، بنام فلانكس به بسم الله الرحمن الرحيم ، وبه الله وازجانب الله وبسوى الله وپيروزى جزازخدانيست).

(ديگر)

بركتف بيمارنوشته شود (بهبسم الله الرحمن الرحيم.) (الم نشرح لك صدرك ... تاآخر) كه دردي باقي نماند ، به پروردگارمردم ، بيماري ودرد ببرو ، دردم راشفاء ده كه جزشفاء تو شفائي نيست (خداوندا استخوانم سست گشته ...)

(براى شفاء تب بالرز)

(باسم الله ـ مرج البحرين يلتقيان بينهما برزخ لا يبغيان) (وبين

وَسَحَراً مَحْجُوراً » ، « يَا نَارُ كُونِي بَرْداً وَسَلَاماً عَلَى إِبْرَاهِيمَ » ، « أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ » ، « وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا » — إِلَى قَوْلِهِ — « الْغَالِبُونَ » [٣].

﴿ للربع ﴾

عَنِ الْحَسَنِ الزَّكِيِّ عليه السلام قَالَ : أُكْتُبْ عَلَى وَرَقَةٍ : « يَا نَارُ كُونِي بَرْداً وَسَلَاماً عَلَى إِبْرَاهِيمَ » وَعَلِّقْهُ عَلَى الْمَحْمُومِ . وَإِذَا أَخَذَتْهُ الْحُمَّى تَكْتُبُ فِي قِرْطَاسٍ هَذِهِ الْآيَةَ وَيَشُدُّ عَلَى عَضُدِهِ : « قُلْ آللّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللّهِ تَفْتَرُونَ » [٤] ، وَيَكْتُبُ « بَطَلَطَ بَطَاطَلَطَ » وَيَقُولُ : « عَقَدْتُ عَلَى إِسْمِ اللّهِ حُمَّى فُلَانٍ » ، وَيَشُدُّ عَلَى سَاقِهِ الْيُسْرَى .

﴿ ومثله ﴾

« أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِناً ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلاً » .

﴿ للصداع والشقيقة ﴾

آند وفاصله ودیواری قرارداد) (ای آتش برابراهیم سرد وسلامت باش) (بدانید که حزب خدا غالب است) (کلمه ، پیشی گرفته است ... تا الغالبون) .

(برای رفع ربع — تبی که یك روز عارض میشود ود و روزقطع می گردد)

بروزقه ای بنویس (ای آتش برابراهیم سرد وسلامت باش) وآن را بسر گردن تبدار بیاویز ووقتی تب آمد برکاغذی بنویس : (بگوآیاخداوند شما را اجازت داد یابراو دروغ می بندید) وکاغذ بربازویش بسته شود . ونیزبنویس (بطلط ، بطلطلط) وبگو : بیاای اسم خدا تب ... رابستم) وبر ساق چپش بسته شود .

(دعائی نظیرآن)

نمی بینی که خداوند چطورسایه راگسترد واگرخواهد آنراآرام میساز د سپس خورشید را دلیل برآن قرارداد یم — سوره فرقان آیه ٤٥) .

(برای رفع درد سرودرد شقیقه)

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : إِقْرَأْ « وَلَوْ أَنَّ قُرْآناً سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتَى بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعاً » ، « تَكَادُ السَّمٰوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ » ــ إِلَى قَوْلِهِ ــ « هَدّاً » [٥] ، « وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدّاً » ــ الآية ــ [٦] ، « يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي » الآية [١] .

﴿ مثـــله ﴾

« فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضاً » ــ إِلَى قَوْلِهِ ــ « نُسُك » [٢] ، « يَدُ اللهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ » ، اُسْكُنْ سَكَنْتُكَ يَا وَجَعَ الرَّأْسِ بِالَّذِي « لَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ » .

﴿ مثله ﴾

إِشْتَكَى إِلَى الصَّادِقِ عليه السلام رَجُلٌ مِنَ الصُّدَاعِ ، فَقَالَ : ضَعْ يَدَكَ عَلَى الْمَوْضِعِ

ازامام ششم (ع) بخوان : (واگرقرآن‌که کوهها بدان حرکت کند ... ...) نزدیك است که آسمانها ازآن بشکافد ... مریم/ ۹۰) (و در برابرشان قرارداديم ... ــ يس آیه ۸) .

(ای زمین آبت رافروکش وای آسمان آبت را نگهدار ــ هود ۴۴/) .

(نظیرآن)

هرکه ازشمابیماراست ... تانسك ــ بقره ۱۹۶) (دست خدا بالاترازدست آنهاست پس‌هرکه بیعت شکند بضررخود شکسته) (آرام‌گیرای دردسر که‌ترابرطرف وآرام کنم به یاری آنکس‌که‌آنچه‌درشب وروز آرام‌گیرد مال اوست واوشنواودانااست) .

(نظیرآن)

مردی ازدردسر باامام ششم (ع) شکایت برد ،فرمود دست برجای

الذي يصدّعك واقرأ : آية الكرسي وفاتحة الكتاب ، وقل : « الله أكبر الله أكبر لا إله إلا الله والله أكبر ، الله أجلّ وأكبر ممّا أخاف وأحذر ، أعوذ بالله من عرقٍ نعّارٍ [٣] وأعوذ بالله من حرّ النار » .

﴿ للصُّداع ﴾

روى عمر بن حنظلة قال : شكوت إلى أبي جعفر عليه‌السلام صداعاً يصيبني ، فقال : إذا أصابك فضع يدك على هامتك وقل : « لو كان معه آلهة كما يقولون إذاً لابتغوا إلى ذي العرش سبيلاً » ، « وإذا قيل لهم تعالوا إلى ما أنزل الله وإلى الرسول رأيت المنافقين يصدّون عنك صدوداً » .

﴿ للشقيقة ﴾

عن الرضا عليه‌السلام : بسم الله الرحمن الرحيم ، « ربّنا لا تزغ قلوبنا بعد إذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة إنّك أنت الوهّاب ، ربّنا إنّك جامع الناس ليوم لا ريب فيه

دردگذار وآية الكرسى وسوره (حمد) رابخوان وبگو : (الله اكبر الله اكبر لااله الاالله والله اكبر ، خدا برترو بالاتر ازآنست كه ازوى وحشت كنم از رگى كه خون ريزد بخدا پناه ميبرم وازسوزش آتش بخدا پناه ميبرم) .

(براى دردسر)

عمربن حنظله گويد بامام باقر(ع) : ازدردسر شكايت كردم ، فرمود : چون دردعارض شود دست برجلوى سربگذار وبگو : (اگربگفته آنهانيا اللـه خدايانى ديگربود هركدام راهى بسوى سلطنت عالم درپيش مى گرفتند) (و چون بايشان گوييد بآنچه خدا فرستاده وبه پيغمبر(ص)روى آريد منافقان را مى بينى كه ازتو بسرعت برمى گردند) .

(براى درد شقيقه)

ازامام رضا(ع) : (بسم الله الرحمن الرحيم) (خداوندا پس از هدايت دلهايمان راتيره مكن ، ورحمتى برمابفرست كه توبخشنده اى خداوندا توگردآرنده مردمى درروزى كه درآمدنش شكى نيست ، كه خداوعده اش

إِنَّ اللهَ لا يُخلِفُ الْمِيعادَ » ، وَيَكْتُبُ : « اللَّهُمَّ إِنَّكَ لَستَ بِإِلهٍ اسْتَحْدَثْناهُ » (إلى آخِرِ ما سَنَذكُرُهُ فِي الفَصْلِ الرّابِعِ بَعْدُ إِنْ شاءَ اللهُ تَعالى) .

﴿ لِلصُّداعِ وَغَيْرِهِ ﴾

عَنِ الصّادِقِ عليه السلام قالَ : مَنْ كانَ بِهِ صُداعٌ أَوْ غَيْرُهُ فَلْيَضَعْ يَدَهُ عَلى ذلِكَ الْمَوْضِعِ وَلْيَقُلْ : « اُسْكُنْ سَكَنْتُكَ بِالَّذي « لَهُ ما سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهارِ وَهُوَ السَّميعُ الْعَليمُ » .

عَنْهُ عليه السلام قالَ : كانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله إِذا كَسِلَ أَوْ أَصابَتْهُ عَيْنٌ أَوْ صُداعٌ بَسَطَ يَدَهُ فَقَرَأَ فاتِحَةَ الْكِتابِ وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِما وَجْهَهُ ، فَيَذْهَبُ عَنْهُ ما كانَ يَجِدُهُ .

﴿ مثله ﴾

عَمْرُو بْنُ إِبْراهيمَ قالَ : شَكَوْتُ إِلَى الرِّضا عليه السلام مَرَّةً كُنْتُ أَجِدُها يَأْخُذُني مِنْها شِبْهُ الْجُنُونِ وَصُداعٌ غالِبٌ ، فَقالَ : عَلَيْكَ بِهذِهِ الْبَقْلَةِ الَّتي تَلْتَفُّ ، فَدُقَّها فَضَعْها عَلى

راخلف نميكند) وبنويسيد (اللّهم انك لست باللّه استحدثناه ... تاآخر آنچه درفصل ۴ بيايد انشاءالله) .

(دردسر وغيره) .

ازامام‌ششم(ع): هركه گرفتار دردسر وغيرآن باشد دست برجاي درد نهد وبگويد : (آرام گيركه تورا آرام سازم بياري آنكه آنچه درشب وروزآرام‌گيرد مال اوست واوشنوا ودانا ست) .

نبي اكرم (ص) چون كسالتي يا درد چشم ودرد سري عارض‌ميشد دست بآسمان برميداشت وحمد و معوّذتين ميخواند بعد دست برپيشاني‌مي‌ماليد دردش برطرف ميشد .

(تظيـــر آن)

عمروبن ابراهيم : به حضرت رضا (ع) ازسوداشكايت كردم كه چون عارضم ميشد گويا ديوانه ميشدم وازدردسردائمي ... فرمود : اين سبزي

رَأسِكَ وَمَنْ أَهْلِكَ فَلْيَضَعُوهَا عَلىٰ رُؤُوسِ صِبْيانِهِمْ فَإِنَّهَا نافِعَةٌ لَهُمْ بِإِذْنِ اللهِ ، فَفَعَلْتُ فَسَكَنَ عَنِّي الْوَجَعُ . وَتِلْكَ الْبَقْلَةُ هِيَ الثُّلْاثُ (١) .

وَعَنْهُ عليه السلام فِي الصُّداعِ قالَ : فَلْيَخْتَضِبْ بِالْحِنَّاءِ .

﴿ مثله ﴾

شَكا رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ مَرْوٍ الىٰ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام الصُّداعَ ، فَقالَ : أُدْنُ مِنِّي ، فَمَسَحَ رَأْسَهُ ثُمَّ قالَ : « إِنَّ اللهَ يُمْسِكُ السَّمٰواتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولا وَلَئِنْ زالَتا إِنْ أَمْسَكَهُما مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كانَ حَلِيماً غَفُوراً » .

مُعاوِيَةُ بْنُ عَمَّارٍ قالَ : شَكَوْتُ الىٰ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام رِيحَ الشَّقِيقَةِ ، فَقالَ : إِذا فَرَغْتَ مِنَ الْفَرِيضَةِ فَضَعْ سَبّابَتَكَ الْيُمْنىٰ بَيْنَ عَيْنَيْكَ وَقُلْ - سَبْعَ مَرّاتٍ - وَأَنْتَ تُمِرُّها عَلىٰ حاجِبِكَ الْأَيْمَنِ : « يا حَنّانُ اشْفِنِي » ، ثُمَّ تُمِرُّها عَلىٰ يَسارِكَ وَتَقُولُ : « يا مَنّانُ

رابگیروبکوب وبرسرگذاروبهمسرت بگوکه برسربچّه هابگذارد که سود منداست باذن خدا) . چنین کردم بیماریم برطرف شد ، وآن سبزی پیچک است .

واز آن حضرت (ع): برای دردسر به حنا خضاب کنید.

(نظیر آن)

مردی ازمرو ازدردسر به امام صادق (ع) شکایت برد ، حضرت فرمود : بیانزدیك ودست برسراوکشید وفرمود : (خداوندآسمانهاوزمین را ازسقوط نگه میدارد واگرفرود افتند هیچکس جزاونتواندآنهارانگهدارد که اوحلیم وبخشنده است) .

معاوية بن عمارگوید :به امام صادق (ع) ازباد شقیقه شکایت کردم فرمود : پس ازنمازواجب انگشت سبابه دست راست رابین دوچشمت بگذار

اشْفِنِي » ، ثُمَّ ضَعْ رَاحَتَكَ الْيُمْنَى عَلَى هَامَتِكَ وَقُلْ : « يَا مَنْ لَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَسَكِّنْ مَا بِي » .

﴿ رُقْيَةٌ لِلشَّقِيقَةِ ﴾

« بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ » ، « رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا » – إِلَى – « أَنْتَ الْوَهَّابُ » ، فَإِنْ بَرِئَ وَإِلَّا أَخَذْتَ حِمَّصَةً بَيْضَاءَ وَنِصْفَ وَدَقَقْتَهَا دَقّاً نَاعِماً وَقَرَأْتَ عَلَيْهَا : « قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ » – ثَلَاثَ مَرَّاتٍ – وَسَقَيْتَهَا الْمَرِيضَ .

﴿ لِوَجَعِ الْعَيْنِ ﴾

عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عليه‌السلام قَالَ : إِذَا اشْتَكَى أَحَدُكُمْ عَيْنَهُ فَلْيَقْرَأْ عَلَيْهَا آيَةَ الْكُرْسِيِّ وَفِي قَلْبِهِ أَنَّهُ يَبْرَأُ وَيُعَافَى فَإِنَّهُ يُعَافَى إِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى ، وَقِيلَ : إِنَّ مَنْ يَقُولُ كُلَّ يَوْمٍ : « فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعاً بَصِيراً » ، تَسْلَمُ عَيْنُهُ مِنَ الْآفَاتِ .

وهفت باربگود رحاليكه آن را برابرو بكشى بگو : (اى منّت گزارنده مرا شفاء ده) بعد برابروى چپ بكش وبگو (اى منّت گزارنده مرا شفاء ده) بعد كف دست راست رابرجلوى سربگذار وبگو : (اى آنكه آنچه درشب وروز ساكنند وآنچه در آسمانها وزمين ميباشد مال اوست برمحمّد وآل اودرود فرست وبيمار يم راشفاء ده) .

(درد شقيقه)

بسم الله الرحمن الرحيم ، اين آيه رابخوان (خداوندا دلم را تيره مكن ... تاآخر ــ آل عمران / ۸) اگر بهبود يافتى كه خوب وگر نه نخود سفيد رابگيرونرم بكوب وبرآن سه بارتوحيد رابخوان وبمريض بخوران .

(درد چشم)

ازامير مؤمنان (ع) : هركه دردچشم بيند آية الكرسى رابرآن بخواند به اعتقاد اينكه شفاخواهد يافت البته شفايابد انشاءالله تعالى ؛ وگفته شده هركه هرروزبگويد (انسان راسميع وبصير قرار دادم) چشمش ازآفات مصون بماند .

وَنَظَرَ النَّبِيُّ ﷺ إلى سَلْمانَ – رَضِيَ اللهُ عَنْهُ – وَهُوَ أَرْمَدُ، فَقالَ لَهُ: لا تَأْكُلِ التَّمْرَ وَلا تَنَمْ عَلى جَنْبِكَ الْأَيْسَرِ.

﴿ مثله ﴾

يَقْرَأُ عَلَى الْماءِ ثَلاثَ مَرّاتٍ وَيَغْسِلُ بِهِ وَجْهَهُ: «فَكَشَفْنا عَنْكَ غِطاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ»، «وَلَوْ نَشاءُ لَطَمَسْنا عَلى أَعْيُنِهِمْ» – إلى قَوْلِهِ – «يُبْصِرُونَ».

﴿ ومثله ﴾

«وَإِنْ يَكادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصارِهِمْ لَمّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ وَما هُوَ إِلّا ذِكْرٌ لِلْعالَمِينَ».

﴿ لِلشَّبْكُورِ ﴾

عَنْ أَبِي يُوسُفَ الْمُصَبِّ قالَ: قُلْتُ لِأَبِي الْحَسَنِ الْأَوَّلِ عليه السلام: أَشْكُو إِلَيْكَ ما

نبی اکرم (ص) : به سلمان متوجه شد که چشمش ورم کرده فرمود: تمر (خرما) مخورید ست چپ مخواب .

(نظیر آن)

برآب سه بار بخواند که (پرده از دیده ات برداشتیم واکنون چشمت تیزبین است) (واگر بخواهیم چشمانشان را نابینا میکنیم .... تا یبصرون یس ـ ۶۶) .

(ونظیر آن)

این دعا را برآب بخوان (کافران میخواهند که ترا چشم بزنند چون ذکر (قرآن) را شنیدند ، ومیگویند که او (پیغمبر (ص)) دیوانه است ، واین قرآن جز ذکر برای جهانیان نیست) وبا این آب صورت را بشوید .

(برای شبکور)

ابی یوسف گوید به حضرت موسی بن جعفر (ع) عرضه داشتم که از

أَجِدُ فِي بَصَرِي وَقَدْ صِرْتُ شَبْكُوراً ، فَإِنْ رَأَيْتَ أَنْ تُعَلِّمَنِي شَيْئاً ؟ قَالَ : أُكْتُبْ هذِهِ الآيَةَ : « اللهُ نُورُ السَّمٰوَاتِ وَالأَرْضِ » الآية (١) – ثَلاثَ مَرَّاتٍ – فِي جَامٍ ثُمَّ اغْسِلْهُ وَصَيِّرْهُ فِي قَارُورَةٍ وَاكْتَحِلْ بِهِ ، قَالَ : فَمَا اكْتَحَلْتُ إِلَّا أَقَلَّ مِنْ مَائَةِ مِيلٍ حَتَّى صَحَّ بَصَرِي أَصَحَّ مِمَّا كَانَ أَوَّلَ مَا كُنْتُ .

﴿ لِوَجَعِ الأُذُنِ ﴾

يَقْرَأُ عَلَى دُهْنِ الْيَاسَمِينِ أَوِ الْبَنَفْسَجِ – ثَلاثَ مَرَّاتٍ – قَوْلَهُ تَعَالَى: « كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْراً » ، « إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولاً » ، وَيَصُبُّ فِي الأُذُنِ .

﴿ لِوَجَعِ الضِّرْسِ ﴾

إِقْرَأْ فَاتِحَةَ الْكِتَابِ – ثَلاثَ مَرَّاتٍ – وَ (قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ) – ثَلاثَ مَرَّاتٍ – ثُمَّ قُلْ : (يَا ضِرْسُ أَبِالْحَارِّ تَسْكُنِيْنَ ، أَمْ بِالْبَارِدِ تَسْكُنِيْنَ ، أَمْ بِاسْمِ اللهِ تَسْكُنِيْنَ ، أَسْكَنْتُكَ بِالَّذِي سَكَنَ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) ،

ناراحتی چشم بشما شکایت میکنم که شبکورشده ام ، چیزی بمن بیاموز ،فرمود این آیه راسه بارد رظرفی بنویس : (خدانورآسمانها وزمین است ـ نور ۳۵) وبشوی ود رشیشه ای بریزوازآن بچشم بکش ،راوی گوید کمترازصد میل بچشم کشیدم تاکه چشمم ازاول سالم ترشد .

(برای شفاء درد گوش)

سه باربرروغن بنفشه ویاسمن بخواند : (کأن لم یسمعها کأنّ فی اذنیه وقرا) (ازچشم وگوش ودل همگی بازخواست خواهد شد) بعد درگوش بچکانند .

(برای برطرف شدن درد دندان)

حمد وتوحید راسه باربخوان وسپس بگو : (ای دندان درد آیا آرام میگیری یا باسردی یا بنام خدا ، آرام گیرکه تورا آرام میسازم بیاری خدائیکه آنچه درآسمان وزمین آرامند ملك اومیباشند واوسمیع وعلیم است)(پرسید

(قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ) — إِلَى قَوْلِهِ[1] — (بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ) ، (اُخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ) ، (وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا) الآية[2] ، (فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفاً يَتَرَقَّبُ)[3] .

﴿ لِوَجَعِ الضِّرْسِ أَيْضاً ﴾

يَكْتُبُ عَلَى الْخُبْزِ الرَّقِيقِ وَيَضَعُ عَلَى السِّنِّ الَّذِي فِيْهِ الْوَجَعُ : بِاسْمِ اللهِ ، لِكُلِّ نَبَأٍ مُسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ، أَتَى أَمْرُ اللهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ، فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا — إِلَى قَوْلِهِ — لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ، قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ إِلَى قَوْلِهِ عَلِيمٌ .

﴿ لعقده ﴾

يَأْخُذُ مِسْمَاراً وَيَقْرَأُ عَلَيْهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَاتِحَةَ الْكِتَابِ وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ ، ثُمَّ يَقْرَأُ :

چه کسی استخوان‌پوسیده رازنده میکند ... ؟ بگوخدائیکه ازاول آنرا آفرید واوبهمه خلق عالم است — یس ۷۸ و ۷۹) (برو‌بیرون که تورانده‌ای. (وتراازآن‌بیرون خواهم‌کرد ... — نمل / ۵) (ترسان ومراقب ازآنجا بیرون شد — قصص ۲۰) .

(ونیزبرای درد دندان)

برنان خمیرشده نوشته شود وبردندانی‌که درد دارد بگذارند(بسم الله) (هرعده‌ای راجایگاهی است وبزودی خواهید دانست) (امرخدا آمد وبرای آمدن آن عجله مکنید ،وخداونداز‌آنچه برایش شریک قرارمی‌دهید منزه است) (گفتیم قسمتی‌ازآن رابراوبزنید ... تا لعلکم تعقلون — بقره / ۶۸) (گفت چه کسی استخوانها رازنده میکند ...تاعلیم — یس ۷۸ و ۷۹) .

(برای شفاء غدّه یاپیله‌ٔ دندان)

میخی‌آهنی بگیرید‌وبرآن سه بارحمد ومعوّذتین رابخوانید ونیزبخوانید

قالَ مَن يُحيي العِظامَ إلى قَوْلِهِ عَليمٌ، ثُمَّ يقولُ : يا ضِرسَ فلانِ بنِ فلانةٍ أكلتُ الحارَّ والبارِدَ، أفَبالحارِ تَسْكنينَ أم بالبارِدِ تَسْكنينَ، ثُمَّ يَقرأ : وَلَهُ ما سَكَنَ في اللَّيلِ والنَّهارِ الآية، شَدَدْتُ داءَ هذا الضِرسِ مِنْ فلانِ بنِ فلانةٍ باسْمِ اللهِ العَظيمِ، ثُمَّ يَضْرِبُهُ في حائطٍ وَيقولُ : اللهُ اللهُ اللهُ .

﴿ أيضاً لوَجعِ الضِرسِ ﴾

يأخُذُ بقلةً وَيكتُبُ عليها : الذي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَجرِ الأخضَرِ ناراً فإذا أنتُمْ مِنهُ تُوقِدونَ، ثُمَّ يَضعُها على ضِرسِهِ الوَجِعِ ثُمَّ يَمشي وَيَرمي بالبَقلةِ خَلفَهُ وَلا يَلتَفِتُ إلى خَلفِهِ، فإنَّهُ يَسْكُنُ إنْ شاءَ اللهُ .

﴿ أيضاً ﴾

يَكونُ الراقي داخِلَ البابِ وَالمَريضُ مِنْ خارجٍ وَيقرأ وهوَ على الوُضوءِ: للهِ ما في السَماواتِ وَالأرضِ إلى آخرِهِ، وَيقولُ : كَمْ سَنةٍ تُريدُ وَأيُّ بَقلةٍ لا تأكُلُهُ، فإنَّهُ يَسكُنُ الوَجعُ .

(قال من يحي العظام تاآخر ... عليم) بعد بگوید :(ای دندان گرمی و سردی خوردم ، آیا با گرمی آرام میگیری یا با سردی) بعد بخواند : (وله ما سکن .... تاآخر) درد این دندان فلانکس سخت شده .... باسم عظیم خدا) بعد آنرا بدیواری بکوید وبگوید (الله الله الله) .

(ونیز برای درد دندان)

بر روی سبزی بنویسد : (الذی جعل لکم من الشجر الاخضر ناراً فاذا انتم منه توقدون) پس بر روی دندانیکه درد می‌کند بگذارد و راه برود ، و سبزی را بپشت سرش پرتاب کند درحالیکه بعقب سر نگاه نکند که انشاءالله درد ساکن خواهد شد .

(ونیز برای درد دندان)

خواننده دعا درداخل خانه ومریض ازخارج وبخواند درحالیکه باوضو باشد (آنچه درآسمانها وزمین است فقط مال خداست .... تاآخر ـ لقمان ـ ٢٥) وبگوید : (چند سال اراده ماندن داری وچه نوع سبزی

﴿ لِلرُّعافِ ﴾

مِنْها خَلَقْناكُمْ ، الآية ، يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدّاعِيَ ، إلى قَوْلِهِ همساً ، وَجَعَلْنا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدّاً ، الآية .

﴿ مِثْلُه ﴾

يُكْتَبُ عَلى جَبهةِ المَرْعُوفِ بِدَمِهِ [أَوْ بِالزَّعْفَرانِ] : (وَقِيلَ يا أَرْضُ ابْلَعِي ماءَكِ وَيا سَماءُ أَقْلِعِي) إلى آخِرِها (١) ، فَإنَّهُ يَسْكُنُ إنْ شاءَ اللهُ .

﴿ لِلزُّكامِ ﴾

رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قالَ : الزُّكامُ جُنْدٌ مِنْ جُنُودِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ يَبْعَثُهُ عَلى الدّاءِ فَيُزِيلُهُ إزالَةً .

وَرُوِيَ لِلزُّكامِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قالَ : تَأْخُذُ دُهْنَ بَنَفْسَجٍ في قُطْنَةٍ فَاحْتَمِلْهُ في سَفِلَتِكَ عِنْدَ مَنامِكَ ، فَإنَّهُ نافِعٌ لِلزُّكامِ إنْ شاءَ اللهُ .

نميخوارى) كه دردآرام شود .

(براى خون دماغ)

(از خاك آفريد متان .... تاآخرآيه ــ طه ٥٧)(در آن روزخواننده .... طه ١٠٧) (ودربرابرشان سدّى قرار داديم .... يس ــ ١٠) .

(ايضاً)

برپيشانى خون دماغ كننده بازعفران نوشته شود : (فرمان آمد كه اى زمين ... ــ هود / ٤٦) ودرد برطرف خواهد شد .

(زكــــام)

ازنبى اكرم (ص) : زكام يكى ازجنود الهى است كه آنرا براى ازبين بردن بيمارى ميفرستد تاآن رابرطرف كند .

ازامام ششم (ع) : براى معالجه زكام پنبه رابروغن بنفشه آغشته كن وهنگام خواب شياف كن براى زكام نافع است انشاءالله‌تعالى .

﴿ لوسوسة القلب ﴾

يَقُولُ : (فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) ، وَيَقْرَأُ الْمُعَوِّذَتَيْنِ.
وَقَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عليه‌السلام : إِذَا وَسْوَسَ الشَّيْطَانُ إِلَى أَحَدِكُمْ فَلْيَتَعَوَّذْ بِاللهِ وَلْيَقُلْ بِلِسَانِهِ وَقَلْبِهِ : (آمَنْتُ بِاللهِ وَرَسُولِهِ مُخْلِصاً لَهُ الدِّينَ) .

﴿ رُقْيَةٌ لِوَجَعِ الْقَلْبِ ﴾

يَقْرَأُ هٰذِهِ الآيَةَ عَلَى الْمَاءِ وَيَشْرَبُهُ : (لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هٰذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ)(٢) ، (سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ) — إِلَى قَوْلِهِ — (أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ) (٣) ، (إِنَّ اللهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا) — إِلَى قَوْلِهِ — (غَفُوراً) (٤) .

﴿ أيضاً ﴾

يَقْرَأُ هٰذِهِ الْآيَاتِ عَلَى مَاءٍ وَيَشْرَبُهُ وَيَدُهُ عَلَى الْقَلْبِ . وَيَكْتُبُ أَيْضاً وَيُعَلِّقُ عَلَيْهِ

(برای وسوسه)

بخوان (چون خواهی قرآن بخوانی بخدا از شرّ شیطان پناه ببر) و معوّذتین بخوان .

از امیرمؤمنان (ع) : چون شیطان تراوسوسه کند بخدا پناه ببروبا قلب وزبان بگو : (بخداوپیغمبر(ص) ایمان دارم درحالیکه باواخلاص دارم ودین فقط مال اوست) . .

(برای دردقلب)

این آیه رابرآب بخوان وبیاشام : (اگرمارااز این بیماری نجات بخشی تراشاکرخواهیم بود ــ یونس ۲۳)(بزودی جمعشان پراکنده شود وروبفرارنهند . . . تاادهی وامر ــ سوره قمر ــ ۴۵ و ۴۶)(خدا آسمانها

فِي عُنُقِهِ : (بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ، رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا - إِلَىٰ قَوْلِهِ - لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ)(١) ، (الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللهِ - إِلَىٰ قَوْلِهِ - وَحُسْنُ مَآبٍ)(٢) ، لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هٰذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ) .

﴿ لِضِيقِ الْقَلْبِ ﴾

يُقْرَأُ سَبْعَةَ عَشَرَ يَوْماً : (أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ) إِلَىٰ آخِرِهَا ، كُلَّ يَوْمٍ مَرَّتَيْنِ : مَرَّةً بِالْغَدَاةِ وَمَرَّةً بِالْعَشِيِّ .

﴿ لِوَجَعِ الصَّدْرِ ﴾

(وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْساً فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا - إِلَىٰ قَوْلِهِ - لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ) (٣) .

رُوِيَ عَنْ أَبِي عَبْدِاللهِ عليه السلام أَنَّهُ شَكَا إِلَيْهِ رَجُلٌ وَجَعَ صَدْرِهِ ، فَقَالَ لَهُ : اِسْتَشْفِ بِالْقُرْآنِ ، فَإِنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ فِيهِ : (شِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ) (٤) .

وزمين را ازسقوط نگه ميدارد ۰۰۰ تاغفـورا ــ فـاطـر/ ٣٩)

(دعـائى ديـگـر)

بيمار اين آيات را برآب بخواند ودرحاليكه دست بردل دارد بياشامد ونيزنوشته شود وبگردن آويخته گردد : (بسم الله الرحمن الرحيم(پروردگارا قـلـوب ما را ۰۰۰ تا لايخلف الميعاد ــ آل عمران/۶و۷) (كسانيكه ايمان دارند ۰۰۰ تاحسن مآب ــ رعد ۲۸)اگرازاين نجات يابيم شاكر خواهيم بود يونس ۲۳) ۰

(براى معالجهٔ تنگى قلب)

بيمارهفده روزالم نشرح ۰۰۰) راروزى ده بارصبح وشب بخواند ۰

(براى شفاء درد سينه)

(وچون كسى راكشتيد ۰۰۰ تالعلكم تعقلون ــ بقره ۷۲ و ۷۳) ۰

﴿ لوجع البطن ﴾

يكتب سورة الإخلاص و (بسم الله الرحمن الرحيم ، قل يحييها الذي أنشأها أول مرة وهو بكل خلق عليم) ، (ولو أن قرآنا سيرت به الجبال أو قطعت به الأرض أو كلم به الموتى بل لله الأمر جميعا) ويعلق عليه. وهذه الآيات تقرأ عليه : (بسم الله الرحمن الرحيم ، ما أصاب من مصيبة في الأرض ولا في أنفسكم إلا في كتاب من قبل أن نبرأها إن ذلك على الله يسير) ، (هذان خصمان اختصموا في ربهم فالذين كفروا قطعت لهم ثياب من نار يصب من فوق رؤوسهم الحميم يصهر به ما في بطونهم والجلود) ، (فتعالى الله الملك الحق لا إله إلا هو رب العرش الكريم) ، (لا إله إلا الله وحده لا شريك له ، له الملك وله الحمد ، يحيي ويميت وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير) .

(برای برطرف شدن درد شکم)

سوره اخلاص و (بسم الله الرحمن الرحيم) (بگو استخوانها را همان کس‌که اول‌افریدشان زنده میسازد واوبهرآفرینشی‌عالم است) (واگرقرآنی که‌کوهها بوسیله آن‌بحرکت آید وزمین پاره‌شود وبا مردگان‌سخن گفته‌شود بلکه همه‌فرمانها مال خدا است)وبر گردن‌اوآویخته شود ، (واین‌آیات براوخوانده شود : (بسم‌الله ...) (هیچ مصیبتی بشما نرسد ـ درزمین‌ودرجانتان ـ مگرآنکه قبل ازوضع‌آن درکتابی ثبت است که‌این‌برخدا‌آسان است) (ایندو خصم‌هستندکه‌درباره‌خدا‌باهم مخاصمه نموده‌اند ، پس‌کافران‌جامه‌ای ازآتش برایشان بریده ، وبرسرشان آب جوشان ریخته میشود ، وپوست و امعاء ایشان‌گداخته شود) (پس خداوند بلندپایه است که‌جزاوخدائی نیست ورب عرش کریم است) (جزالله خدائی نیست که‌یگانه‌است وشریک ندارد و

﴿ اخرى ﴾

(بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ، وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ إِلَى آخِرِ الآيَةِ [١] . وَيَقْرَأُ فَاتِحَةَ الْكِتَابِ سَبْعَ مَرَّاتٍ ، فَإِنَّهُ جَيِّدٌ مُجَرَّبٌ .

﴿ اخرى ﴾

(لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هٰذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ) ، (إِنَّ اللهَ بِالنَّاسِ لَرَؤُوفٌ رَحِيمٌ) ، (وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ) .

﴿ لوجع الظهر ﴾

شَهِدَ اللهُ إِلَى قَوْلِهِ « سَرِيعُ الْحِسَابِ » [٢] .

﴿ لاحتباس البول ﴾

يَغْسِلُ رِجْلَيْهِ وَيَكْتُبُ عَلَى سَاقِهِ الْيُسْرَى : (فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ ـ إِلَى قَوْلِهِ ـ لِمَنْ كَانَ كُفِرَ) [٣] .

سلطنت وسپاس برای اوست ، میمیراند وزنده میگرداند واوزنده بایسته نمیمیرد وخوبی‌ها همه بدست اوست وبرهمه‌چیزتوانا است) .

(دعائی دیگـــر)

(بسم الله ...) (وذا النون خشمناك رفت وگمان‌کرد ... انـبيـاء / ٨٧) .

(دعائی دیگـــر)

(اگرازاین نجات یابیم شاکرخواهیم بود) (که‌خدا بمردم رؤف ومهربان است) (وقرآن رافرستادیم که‌قسمتی ازآن شفاء ورحمت مؤمنان است) .

(برای درد پشت)

(شهد الله ... تاآخرسریع الحساب ــ آل عمران / ١٦و١٧)

(برای رفع حبس بول)

پاهارابشوی وبرساق‌چپ بنویس : (ففتحنا ابواب ... تالمن کـان کفر ــ القمر/١١الی ١٥) .

عَنْ جمران قَالَ : كَتَبْتُ إِلى أَبِي الْحَسَنِ الثَّالِثِ عليه السلام : جُعِلْتُ فِدَاكَ قِبَلِي رَجُلٌ مِنْ مَوالِيكَ بِهِ حَصْرُ الْبَوْلِ وَهُوَ يَسأَلُكَ الدُّعَاءَ أَنْ يُلْبِسَهُ اللهُ الْعَافِيَةَ وَاسْمُهُ نَفِيسٌ الْخَادِمُ ، فَأَجَابَ : كَشَفَ اللهُ ضُرَّكَ وَدَفَعَ عَنْكَ مَكَارِهَ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ ، وَأَلِحَّ عَلَيْهِ بِالْقُرْآنِ ، فَإِنَّهُ يَشْفِي إِنْ شَاءَ اللهُ تَعالَى .

﴿ عُوذَةٌ لِوَجَعِ الرَّحِمِ ﴾

(بِاسْمِ اللهِ وَبِاللهِ الَّذِي بِإِذْنِهِ قَامَتِ السَّمٰواتُ وَالْأَرْضُ ، فَإِنَّ مَرْيَمَ بِنْتَ عِمْرانَ لَمْ يَضُرَّهَا وَجَعُ الْأَرْحَامِ ، كَذٰلِكَ يَشْفِي اللهُ فُلَانَةَ بِنْتَ فُلَانَةٍ مِنْ وَجَعِ الْأَرْحَامِ وَمِنْ وَجَعِ عِرْقِ الْأَرْحَامِ ، اَسْلَمْ اَسْلَمْ بِاسْمِ اللهِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ بِاسْمِ اللهِ الْمُسْتَغَاثِ بِاللهِ عَلَى مَا هُوَ كَائِنٌ وَعَلَى مَا قَدْ كَانَ أَشْهَدُ أَنَّ اللهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْماً) .

ازحمران : به حضرت امام هادی (ع) نوشتم : (درهمسایگی من یکی ازدوستان شمازندگی میکند کهبه حبس بول گرفتاراست وازشماالتماس دعادارد ونام اونفیس خادم است) .

امام (ع) درجواب نوشت : خداوند رنج توابرطرف ونا سلایمات دنیاوآخرت رادفع نماید وبهقرآن تمسک و مواظبت نما که انشاءالله ترا شفامی دهد .

(تعویذ برای درد رحم)

(بنام خدا ، وبیاری خدائی کهباذن اوزمین وآسمان هابپاست مریم بنت عمران دردرحم ناراحتش نکرد ، اینچنین خداوند فلانکس رااز درد رحم ودردعصب رحم شفادهد ، سالم شوبنام الله کهحیّ وقیوّم . باسم الله ، به خدااستغاثه میکنم درباره آنچه که اکنون میباشد ، درباره آنچهبوده شهادت می دهم کهخدابرهمه چیزتواناست وعلم اوبرهمه چیزاحاطه دارد) .

(بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ، (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعاً سُجَّداً) إِلَى آخِرِ السُّورَةِ [1] ، أَجِيبُوا دَاعِيَ اللهِ عَزَمْتُ عَلَى سَامِعَةِ الْكَلَامِ أَلَّا أَجَابَتْ هٰذَا الْخَاتَمَ بِعَزَائِمِ اللهِ الشِّدَادِ الَّتِي تَزْهَقُ الْأَرْوَاحَ وَالْأَجْسَادَ وَلَا يَبْقَى رُوحٌ وَلَا فُؤَادٌ ، أَجِبْ بِاسْمِ اللهِ الَّذِي قَالَ لِلسَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ : (ائْتِيَا طَوْعاً أَوْ كَرْهاً قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ) وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ) وَاقْرَأْهَا أَنْتَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ نَفْسِكَ .

﴿ لِمَنْ بَالَ فِي النَّوْمِ ﴾

رُوِيَ عَنْهُمْ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ : يُؤْخَذُ جُزْءَانِ مِنْ سُعْدٍ وَجُزْءٌ مِنْ زَعْفَرَانٍ وَيُدَقُّ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا عَلَى حِدَتِهِ وَيُنْخَلُ السُّعْدُ بِحَرِيرَةٍ صَفِيقَةٍ وَيُخْلَطَانِ جَمِيعاً وَيُعْجَنَانِ بِعَسَلٍ مَنْزُوعِ الرَّغْوَةِ ثُمَّ يُبَنْدَقُ وَيُكْتَبُ فِي جَامٍ جَدِيدٍ بِزَعْفَرَانٍ : (بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ، إِنَّ اللهَ يُمْسِكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيماً غَفُوراً)مِلْأَ الْجَامِ مِنْ هٰذِهِ الْآيَةِ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى ثُمَّ يَغْسِلُهُ بِمَاءٍ بَارِدٍ وَيَصُبُّ

بسم الله الرحمن الرحيم (محمّد رسول خداست وكسانيكه با او ايمان دارند نسبت به كفّار خشن وباهم مهربانند ... تا آخرسوره ـ فتح ٢٩) داعى خدا را اجابت كنيد برشنونده كلام عزيمت دارم كه اگراين خاتم اجابت نكند به دعاهاى الهى كه ارواح واجساد را مى برد ، وروحى ودلى باقى نمى ماند اجابت كن باسم خدائيكه به آسمانها وزمين گويد : خواه وناخواه بيائيد ـ گفتند آمديم درحاليكه مطيعيم) وصلى الله على محمد وآله ، واين راباخود بخوان .

(براى آنكه گرفتار بول كردن در خواب است)

ازامام (ع) روايت استكه چنين كسى دوجزء سعد ودوجزء زعفران برداردوآنهارانرم كند وهمه راباهم بياميزد وباعسل معجون سازد وبصورت حبّ درآورد وبرجام نوبازعفران بنويسد : (بسم الله الرحمن الرحيم ، ان الله يمسك السموات والارض ان تزولا ولئن زالتا ان امسكهما من احد من بعده ، انّه كان حليما غفورا) اين آيه را بر همه جاى جام بنويسد وباآب سرد بشويد وآن را در

قِنِينَةٍ نَظِيفَةٍ رقٍ وَيَكْتُبُ فِيهِ بِمِدَادٍ هَـٰذِهِ الآيَةِ وَفَاتِحَةَ الْكِتَابِ (وَقُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ) ثَلاثَ مَرَّاتٍ وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ وَآيَةَ الْكُرْسِي كَمَا أُنْزِلَتْ وَآخِرَ الْحَشْرِ وَآخِرَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ، ثُمَّ يَكْتُبُ : بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ، (إِنَّ اللهَ يُمْسِكُ السَّمٰوَاتِ) الآيَةَ ، وَيَكْتُبُ : (يَا مَنْ هُوَ هٰكَذَا لاَ هٰكَذَا غَيْرُنَا أَمْسِكْ عَنْ فُلاَنِ بْنِ فُلاَنٍ مَا يَجِدُ مِنْ غَلَبَةِ الْبَوْلِ) ، وَيُعَلِّقُ التَّعْوِيذَ عَلَى رُكْبَتِهَا إِنْ كَانَتْ أُنْثَى وَإِنْ كَانَ غُلاَماً عَلَى مَوْضِعِ الْعَانَةِ وَعَلَى إِحْلِيلِهِ وَيُؤْخَذُ بُنْدُقَةٌ مِنْ تِلْكَ الْبَنَادِقِ وَيَسْقِيهِ إِيَّاهَا حِينَ يَأْخُذُ مَضْجَعَهُ بِشَيْءٍ مِنْ ذٰلِكَ الْمَاءِ الْمُعَوَّذِ ، وَلْيُقِلَّ مِنْ شُرْبِ الْمَاءِ ، فَإِذَا ذَهَبَ مَا يَجِدُ مِنْ غَلَبَةِ الْبَوْلِ إِنْ شَاءَ اللهُ فَلْيَحِلَّ التَّعْوِيذَ لِئَلاَّ يَعْتَرِيَهُ الْحَصْرُ .

﴿ لِعُسْرِ الْوِلاَدَةِ ﴾

يُكْتَبُ وَيُعَلَّقُ عَلَى سَاقِهَا الْيُسْرَى : بِاسْمِ اللهِ وَبِاللهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ ، (كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلاَّ عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا) ، (إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ) ، (وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعاً) ، أَخْرِجْ بِإِذْنِ اللهِ مِنَ الْبَطْنِ الطَّيِّبَةِ إِلَى الْأَرْضِ الطَّيِّبَةِ ، (مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ

ظرف بلورين تميزبريزد ، وآيه مذكوررا با مركب بريارچه‌اي بنويسد : (وهمچنين سوره حمد وتوحيد راسه بار ومعوّذتين وآية الكرسى رابتمامه ، وآخرسوره حشر وآخرسوره اسراء رابنويسد ، وبعد بنويسد : (يا من هوكذا ولا هكذا غيره امسك عن فلان ما يجد من غلبة البول) واين تعويذ ونوشته رابرران اويا ويزداگرزنست واگرمرد است برعانه او ببندد ودر وقت خواب يكى ازآن حبّ ها رابامقدارى ازآن آب دعا باو بخوراند ودر نوشيدن آب امساك كند ، وموقعيكه ادرار اوكم شد (ان شاء الله) تعويذ را باز كندتا بحصربول دچار نشود .

(براى سختى زادن زن)

اين رابنويس وبرساق پاى چپش ببند : (بسم الله وبالله محمّد رسول الله كانّهم يوم يرونها لم يلبثوا الاعشيّة اوضحيها) (اذا السّماء انشقّت واذنت لربّها وحقّت واذا الارض مدّت والقت مافيها وتخلّت) (ولبثوا فى كهفهم ثلاث مأة سنين وازدادوا تسعا) (اخرج باذن الله من البطن الطيّبة الى

وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى) ، أُخْرُجْ بِإِذْنِ اللهِ وَقُدْرَتِهِ وَاسْمِهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ دَاءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ ، (كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ ، لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ) ، (أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا) الى قوله (أَفَلَا يُؤْمِنُونَ) ، (إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ، فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ) ، (إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللهِ) — السورة — ، (وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ) .

﴿ وَمِثْلُهُ ﴾

يُكْتَبُ فِي رِقٍّ وَيُعَلَّقُ عَلَى فَخِذِهَا سَبْعَ مَرَّاتٍ ، (فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا) وَمَرَّةً وَاحِدَةً : (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ، يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا) .

الارض الطّيبه) (منها خلقناكم وفيها نعيدكم ومنها نخرجكم تارةاخرى ،اخرج باذن اللهوقدرته واسمه الذّى لايضـّر مع اسمه داء فى الارض ولا فى السمـاء و هوالسميع العليم العزيزالوّهاب) (كانـّهم يوم يرون مايوعدون ،لم يلبثوا الاساعة من نهار بلاغ فهل يهلك الا القوم الفاسقون) (اولم يرالذين كفروا ان السمّوات والارض كانتا رتقاً ففتقناهما ... افلا يؤمنون)(انما امره اذا اراد شيئاً ان يقول له كن فيكون ،فسبحان الذى بيده ملكوت كل شىء واليه ترجعـون) (سورة اذا جاء نصرالله ...)(واولات الاحمال اجلهن ان يضعن حملهن) .

(دعائى ديگر)

هفت باربرپارچه بنويسند وبران زائوببندند :(فان مع العسريسـرا ان مع العسر يسرا) .

ويكبار بنويسند :ياايها الناس اتقوّا ربكم ان زلزلة السّاعةشىء عظيم يوم ترونها تذهل ، كل مرضعة عمّا ارضعت وتضع كـّل ذات حمل حملها) .

﴿ وَمِثْلُهُ ﴾

يُكْتَبُ فِي جَنْبِهَا : بِاسْمِ اللهِ وَبِاللهِ أَخْرِجْ بِإِذْنِ اللهِ ، (مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى) وَيُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ .

﴿ وَمِثْلُهُ ﴾

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ، (فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْراً إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْراً) ، (يُرِيدُ اللهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ) ، (وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقاً) ، وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ رَشَداً ، (وَعَلَى اللهِ قَصْدُ السَّبِيلِ [وَمِنْهَا جَائِرٌ]) ، (ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ) ، (أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقاً فَفَتَقْنَاهُمَا) الآيَةَ .

وَرُوِيَ أَنَّهُ يُكْتَبُ لَهَا : (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ) وَتُسْقَى مَاءَهَا وَيُنْضَحُ عَلَى فَرْجِهَا .

وَرُوِيَ أَنَّهُ يَقْرَأُ عِنْدَهَا : (إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ) .

(ومانند آن)

بر پهلوى زائو بنويسند : (بسم الله وبالله اخرج باذن الله (منها خلقناكم وفيها نعيدكم ومنها نخرجكم تارة اخرى) وبر پيغمبر (ص) وآل اوصلوات فرستند .

(ومانند آن)

بسم الله الرحمن الرحيم (فان مع العسر يسرا ان مع العسر يسرا) (يريد الله بكم اليسر ولا يريد بكم العسر) (ويهيىء لكم من امركم مرفقا) (ويهيىء لكم من امركم رشدا)(وعلى الله قصد السبيل ومنها جائر)(ثم السبيل يسره)(اولم ير الذين كفروا ان السموات والارض كانتا رتقا ففتقناهما تا آخر آيه .

وروايت است كه انا انزلناه ... نوشته شود وآب آن را بوى بخورانند وبر فرجش بپاشند .

وروايت است كه بر بالين زائو انا انزلناه ... بخوانند .

﴿ ومثله ﴾

يُكْتَبُ عَلَى قِرْطَاسٍ : (أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا) إِلَى قَوْلِهِ (أَفَلَا يُؤْمِنُونَ) ، (وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ) ، (وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ) ، (كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ) وَيُعَلَّقُ عَلَى وَسَطِهَا ، فَإِذَا وُضِعَتْ يُقْطَعُ وَلَا يُتْرَكُ .

﴿ رقية الطحال ﴾

يَقْرَأُ عَلَى كَفِّهِ : (إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللهِ) ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ، ثُمَّ يَقْرَأُ : (إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ) ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ، ثُمَّ امْسَحْ بِهَا رَأْسَهُ سَبْعَ مَرَّاتٍ .

﴿ اخرى ﴾

يُكْتَبُ وَيُعَلَّقُ عَلَى هٰذَا الْمَوْضِعِ : (إِنَّ اللهَ يُمْسِكُ السَّمٰوَاتِ) الْآيَة ، (إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ) .

(وما نند آن)

برکاغذی بنویسند (اولم یرالذین کفروا ... افلا یؤمنون ــ سوره انبیاء / ٢١) .

(وآیةلهم اللیل نسلخ منه النهار فاذاهم مظلمون) (فنفخ فی الصّور فاذاهم من الاجداث الی ربّهم ینسلون) (کانّهم یوم یرون ما یوعدون لم یلبثوا الا ساعة من نهار) وبرکمرش ببندند .

(رقعه برای طحال)

برکف دست راست خود سه باربخوانند (اذاجاء نصرالله ...) بعد سه بار بخوانند (ان الذین قالوا ربنا اللّه ثم استقاموا تتنزل علیهم الملائکة الا تخافوا ولا تحزنوا وابشروا بالجنة التی کنتم توعدون) وبعد کف دست را هفت باربرسربکشند .

(رقعهٔ دیگر)

﴿ لِلْقُولَنْجِ ﴾

إبراهيم بن يحيى، عنهم عليهم السلام قال: يكتب للقولنج أم القرآن والتوحيد والمعوذتين ويكتب أسفل ذلك: (أعوذ بوجه الله الكريم وبعزته التي لا ترام وبقدرته التي لا يمتنع منها شيء، من شر هذا الوجع ومن شر ما فيه ومن شر ما أحذر منه)، يكتب هذا الكتاب في لوح أو كتف ويغسل بماء السماء ويشرب على الريق وعند النوم فإنه نافع مبارك إن شاء الله.

﴿ للوي ﴾ (۱)

يقرأ على دهن وينضح على بطنه ويدهن به: (بسم الله الرحمن الرحيم، ففتحنا أبواب السماء بماء منهمر، وفجرنا الأرض عيونا فالتقى الماء على أمر قد قدر، وحملناه على ذات ألواح ودسر)، ففتحنا عليهم أبواب كل شيء، كذلك باسم فلان بن فلان،

این آیات نوشته د رموضع درد نهاده شود :(ان الله یمسک السموات ...) (انه من سلیمان وانه بسم الله الرحمن الرحیم) .

(برای درد قولنج)

ازامام (ع) :برای قولنج ام القرآن (حمد) و توحید و معوّذتین نوشته شود ، وزیرآن بنویسند :بوجه کریم خدا بعزّت بی حد او و بقدرت وی که هیچ چیز ازآن سرکشی نتواند پناه می برم از شرّ این درد واز شرّ آنچه درآنست و از شرّ هرچه ازآن به من می آید) .

اینهارا برصفحه بنویسند و باآب باران بشویند و بیمار صبحانه و وقت خواب بیاشامد که انشاءالله سودمند خواهد بود) .

(برای درد و پیچش معده)

بر روغن بخوانند و برشکم بیمار بمالند :(بسم الله الرحمن الرحیم ففتحنا ابواب السماء بماء منهمر ، و فجّرنا الارض عیوناً فالتقی الماء علی امر قد قدر ، وحملناه علی ذات الواح و دسر) ففتحنا علیهم ابواب کلّ شیئ کذالک باسم فلان بن فلان (نام بیمار وپدرش رابگوید)(اولم یرالذین

(أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقاً فَفَتَقْنَاهُمَا) الآية (١) .

﴿ وله أيضاً ﴾

عَنْ أَبِي عَبْدِاللهِ عليه السلام قَالَ : يُكْتَبُ لِلدَّوِي : (بِاسْمِ اللهِ الْمُتَعَلِّمُونَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ يَعْلَمُونَ ، قَاعِدُونَ فَوْقَ عِلِّيِّينَ ، يَأْكُلُونَ نُوراً طَرِيّاً ، يَسْأَلُونَ صَاحِبَهُمْ مِنَ النُّورِ الْعُلْوِيِّ كَذَلِكَ يَشْفِي فُلَانَ بْنَ فُلَانَةٍ ، [(أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقاً) الآية] ، يُرْقَى سَبْعَ مَرَّاتٍ عَلَى مَاءٍ ثُمَّ يُصَبُّ عَلَيْهِ دُهْنٌ فَإِذَا الْتَزَقَ الدُّهْنُ دَلَكْتَهُ وَسَقَيْتَهُ صَاحِبَ الدَّوِي إِنْ شَاءَ اللهُ .

﴿ ومثله ﴾

عَنْ أَبِي عَبْدِاللهِ عليه السلام قَالَ : يَقْرَأُ عَلَيْهِ : (إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ — إِلَى قَوْلِهِ — وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ) مَرَّةً وَاحِدَةً ، [(وَإِذْ قَالَتِ امْرَأَةُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّراً فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) ، (وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ

كفروا ان السموات والارض كانتا رتقاً ففتقنا هما ... تا آخر آيه ۳۱ سوره انبياء) .

(دعاى ديگر)

حضرت صادق (ع) فرمود: براى ايندرد بنويسند : (بنام خدا دانش پژوهانى كه نمى دانند و آنها كه عالمند برعليين نشسته اند و خوراك از نور دارند و از خدا نور علوى ميطلبند فلان شفا يابد) (اولم يرالذين كفروا ان السموات والارض كانتا رتقاً ... تاآخر آيه) واينها هفت بار با آب شسته شود و روغن بر آن بريزند وبيمار روغن برجاى درد بمالد وبخورد ، انشاء الله صحت يابد .

(ونظير آن)

ازامام ششم (ع) : يكبار برجاى درد وبيمارى بخوانند (اذا السماء انشقت تا ... والقت مافيها وتخلت)(واذ قالت امرأة عمران رب انى نذرت لك ما فى بطنى محرراً فتقبل منى انك انت السميع العليم) (وننزل من القرآن ما هو

شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ)] .

﴿ وَمِثْلُهُ ﴾

عَنْهُمْ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ : يُرْقَى عَلَى مَاءٍ بِلَا دُهْنٍ ، ثُمَّ يُسْقَى صَاحِبُ اللَّوَى ثُمَّ تُمِرُّ بِيَدِكَ عَلَى بَطْنِهِ ـ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ـ وَتَقُولُ : (يُرِيدُ اللهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ) ، (ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ) ، (إِنَّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقاً فَفَتَقْنَاهُمَا) ، (فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ) ، (وَاللهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئاً) ، كَذٰلِكَ اخْرُجْ أَيُّهَا اللَّوَى بِإِذْنِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ .

﴿ لِلْبَوَاسِيرِ ﴾

رُوِيَ عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام أَنَّهُ شَكَا إِلَيْهِ رَجُلٌ الْبَوَاسِيرَ ، فَقَالَ : اُكْتُبْ (يس) بِالْعَسَلِ وَاشْرَبْهُ .

﴿ لِلْفَالِجِ وَغَيْرِهِ ﴾

شَكَا إِلَى أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام رَجُلٌ فَقَالَ : إِنَّ لِي ابْنَةً يَأْخُذُهَا فِي عَضُدِهَا خَدَرٌ

شفاء ورحمة للمؤمنين) .

(ونظير آن)

از امام (ع) : بر آب بی روغن خوانده شود و بیمار آنرا بیاشامد و دست بر شکم بیمار بمال و سه بار بگو : (یرید الله بکم الیسر ولا یرید بکم العسر) (ثم السبیل یسّره) (إن السموات والارض کانتا رتقاً ففتقناهما) (فاجائها المخاض الی جذع النخلة) (والله اخرجکم من بطون امهاتکم لا تعلمون شیئاً) . اینچنین ای مرض از وی بیرون شو بفرمان خداوند عزّوجل .

(برای بواسیر)

روایت است که شخصی از بواسیر بامام ششم (ع) شکایت برد ، فرمود یس را با عسل بنویس وبنوش .

(برای فلج وغیره)

مردی بامام باقر (ع) شکایت کرد که دخترم بازویش سست ومتشنّج

أحياناً حتّى تسقط[1]، فقال له: عندها أيّام الحيض بالشّبث المطبوخ والعسل ثلاثة أيّام[2]. قال: ويقرأ على الفالج والقولنج والخام والإبردة والريح من كلّ وجع: أمّ القرآن و(قل هو الله أحد) والمعوّذتين، ثمّ يكتب بعد ذلك: (أعوذ بوجه الله العظيم وعزّته الّتي لا ترام وقدرته الّتي لا يمتنع منها شيء من شرّ هذا الوجع ومن شرّ ما فيه ومن شرّ ما أحذر منه)، يكتب هذا في كتف أو لوح ويغسله بماء السّماء ويشربه على الرّيق وعند منامه يبرأ إن شاء الله.

عن الرضا عليه السلام قال: البطّيخ على الرّيق يورث الفالج.

﴿للجرب والدمل والقوباء﴾[1]

يقرأ عليه ويكتب ويعلّق عليه: (بسم الله الرّحمن الرّحيم، (ومثل كلمة خبيثة كشجرة خبيثة اجتثّت من فوق الأرض ما لها من قرار)، (منها خلقناكم وفيها نعيدكم ومنها نخرجكم تارة أخرى)، الله أكبر وأنت لا تكبر، الله يبقى وأنت

میشود وبیحرکت‌می‌افتد فرمود: درایام حیض‌تا سه روز بوی ترمبخته وعسل بخوران، وفرمود: بربیمار‌فلج وقولنج وعنن وباد وهردردی (حمد، وتوحید ومعوّذتین) بخوان وسپس‌بنویس: (بوجه عظیم خدا وعزت بیحدّ او، و قدرت وی که‌هیچ چیزازآن‌سرکشی نتواند ازشرّ این‌درد وآنچه‌ازآن به من میرسد پناه‌میبرم) آنرابرلوحی بنویسند وبآب باران بشویند وصبح درروقت خواب بیاشامند که انشاءالله خوب شود.

ازحضرت رضا (ع): خربزه ناشتافلج آرد.

برای جرب ودمل‌وقوبیاء (گر، واگزما)

بربیماربخوانند وبنویسند وبرگردنش آویزند: (بسم الله الرحمن الرحیم ومثل کلمة خبیثة اجتثّت من فوق الارض ما لها من قرار)، (منها خلقناکم وفیها نعیدکم ومنها نخرجکم تارة اخری)، خدا بزرگ است وتوخردی وخدا باقی

لا تَبْقى وَاللهُ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ .

﴿ للتعب والنصب ﴾

مَنْ لَحِقَهُ عِلَّةٌ في ساقِهِ أَوْ تَعَبٌ أَوْ نَصَبٌ فَلْيَكْتُبْ عَلَيْهِ : (وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ) .

﴿ للبهق ﴾

يُكْتَبُ عَلى مَوْضِعِ الْبَهَقِ [٢] : (وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ) ، (هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ) .

﴿ للبرص والجذام ﴾

يُقْرَأُ وَيُكْتَبُ وَيُعَلَّقُ عَلَيْهِ : (بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ، يَمْحُو اللهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ، الْحَمْدُ للهِ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ بِاسْمِ فُلَانِ بْنِ فُلَانَةٍ) .

است وتو فانى وخدا برهمه چيز توانا است .

(براى درد وناراحتى)

هركه را رنج ودردى در پا . . . رسد برآن بنويسد : (ولقد خلقنا السموات والارض ومابينهما فى ستة ايام ومامسنا من) .

(سفيدك)

(لكه هائى در پوست بدن غير از پيسى)

برجاى بيمارى بنويسد : (وان من شىء الا عندنا خزائنه وماننزله الا بقدر معلوم) (هل يسمعونكم اذ تدعون اوينفعونكم اويضرون) .

(براى پيسى وجذام)

بخوانند وبنويسند وبرگردن بيمار بياويزند : (بسم الله الرحمن الرحيم) يمحو الله مايشاء ويثبت وعنده ام الكتاب الحمد لله فاطر السموات والارض جاعل الملائكة رسلا اولى اجنحة مثنى وثلاث ورباع بنام فلان بن فلانه (نام بيمار ومادرش را بنويسد) .

شَكَا رَجُلٌ إِلَى أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام الْبَرَصَ، فَأَمَرَ أَنْ يَأْخُذَ طِيْنَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عليه السلام بِمَاءِ السَّمَاءِ، فَفَعَلَ ذٰلِكَ فَبَرِئَ.

وَرُوِيَ بَعْضُ أَصْحَابِنَا قَالَ: كَانَ قَدْ ظَهَرَ بِي شَيْءٌ مِنَ الْبَيَاضِ، فَأَمَرَنِي أَبُو عَبْدِ اللهِ عليه السلام أَنْ أَكْتُبَ: (يس) بِالْعَسَلِ فِي جَامٍ وَأَغْسِلَهُ وَأَشْرَبَهُ، فَفَعَلْتُ عَنِّي.

وَرُوِيَ عَنِ الْكَاظِمِ عليه السلام أَنَّهُ قَالَ: مَرَقُ لَحْمِ الْبَقَرِ مَعَ السَّوِيقِ الْجَافِ يَذْهَبُ بِالْبَرَصِ.

وَشَكَا إِلَيْهِ يُونُسُ بْنُ عَمَّارٍ بَيَاضاً ظَهَرَ بِهِ، فَأَمَرَهُ عليه السلام أَنْ يَنْقَعَ الزَّبِيبَ وَيَشْرَبَهُ فَفَعَلَ فَذَهَبَ عَنْهُ.

﴿الثُّؤْلُول﴾

يَأْخُذُ صَاحِبُهُ قِطْعَةَ مِلْحٍ وَيَمْسَحُ بِهَا الثُّؤْلُولَ[1] وَيَقْرَأُ عَلَيْهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ: (لَوْ أَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ) إِلَى آخِرِ السُّورَةِ وَيَطْرَحُهَا فِي تَنُّورٍ وَيَنْصَرِفُ سَرِيعاً

مردی بامام صادق (ع) ازبرص شکایت کرد فرمود: خاك قبر حسین (ع) راباآب باران بردارا(وبخور) چنین کرد وخوب شد.

یکی ازاصحاب ما نقل میکند که دربدن من لکه سفید پیدا شد (برص) حضرت صادق (ع) بمن فرمود: که(سوره یس) راباعسل برجامی بنویسم وبنوشم من چنین کردم وشفاء یافتم.

وازامام هفتم (ع): آبگوشت گاو باقاووت خشك برص را ازبین می برد.

ویونس بن عمّار ازبرص بآن حضرت شکایت برد، فرمود: آب وشیره کشمش را بگیرو بخور، یونس بدستور عمل کرد وشفاء یافت.

(زگیل)

بیمار مقداری نمك بردارد وبزگیل بمالد وآن را درآتش افکند وبرآن سه بار بخواند (لوانزلنا هذا القرآن علی جبل ... تاآخرسوره) که انشاء الله

يذهب إن شاء الله .

﴿ أخرى ﴾

يقرأ على ثلاث شعيرات : (وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ) ، ويديرها على الثؤلول ثم يدفنها في موضع ندي في محاق الشهر ، فإذا عفنت الشعيرات تنايل الثؤلول .

﴿ أخرى ﴾

روي أن رجلاً سأل الرضا عليه السلام أن يعلمه شيئاً ينفع لقلع الثآليل ؟ فقال : خذ لكل ثؤلول سبع شعيرات واقرأ على كل شعيرة سبع مرات : (إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ) إلى قوله (فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا) ، واقرأ : (وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا) إلى قوله (وَلَا أَمْتًا) ، ثم خذ الشعير شعيرة شعيرة وامسحها على الثؤلول وصيرها في خرقة جديدة واربط عليها حجراً وألقها في كنيف ، قال : فنظر يوم السابع أو الثامن وهو مثل راحته . قال : وينبغي أن يعالج في محاق الشهر

برطرف خواهد شد .

(دیگر)

برسه دانه جو بنویسد : (ومثل كلمة خبيثة كشجرة خبيثة اجتثت من فوق الارض مالها من قرار) وآنها را برزگیل بچرخاند سپس در جائی مرطوب در آخر ماه دفن کند که چون جوها بپوسد زگیل خوب شود .

(دیگری)

مردی از حضرت رضا (ع) چیزی خواست که زگیل ها را برطرف کند فرمود : هفت دانه جو برداروبرهردانه ای هفت بار ، (اذا وقعت الواقعه را تا فكانت هباءً منبثا) بخوان ونیز بخوان (يسألونك عن الجبال فقل ينسفها ربي نسفا ... تا ... ولا امتا) . سپس جوها را دانه دانه برزگیل بمال وآنها را در پارچه نوی گذار وسنگی بآن ببند وبچاه انداز . مرد بدستور عمل کرد و روز هفتم یا هشتم بدنش مثل کف دست صاف وسالم شد . وفرمود : باید در

[وَيَقْرَأُ : (أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا) ، وَيَقْرَعُ إِصْبَعاً مِنْ أَصَابِعِهِ بِاسْمِ صَاحِبِ الْوَجَعِ] .

﴿ لِلعِرْقِ الْمَدَنِيِّ ﴾

يُكْتَبُ عَلَيْهِ وَقْتَ الْحَكَّةِ قَبْلَ أَنْ يَخْرُجَ : (ويسألونك عن الجبال) إلى قوله : (ولا أمتاً) وَيُطْلَى بِالصَّبِرِ [٢] . وَيُكْتَبُ أَيْضاً هٰذِهِ الآيَةُ : (أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هٰذِهِ اللهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللهُ مِائَةَ عَامٍ) .

﴿ لِلصَّرْعِ ﴾

(وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ) .

﴿ لِفَزَعِ الصِّبْيَانِ ﴾

« إِذَا زُلْزِلَتِ » إِلَىٰ آخِرِ السُّورَةِ ، « فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَداً

آخرماه اینکاررشود وبخواند (اولم‌یرالذین کفروا ان‌السموات والارض کانتا رتقاً ففتقناهما) .

برای عرق مدنی (رشته)

قبل ازاینکه‌بیرون‌آید ووقتیکه خارش شروع شد برآن‌بنویس (ویسألونك ... تا ... ولا امتا) . وصبر برآن بمالند ونیزاین آیه‌را بنویسند : (اوکالذی مرّ ...) .

(برای صرع)

(وچرا برخدا توکل نکنیم که‌ما را براه آورد وبراذیت های شما صبرخواهیم نمود وتوکل‌کنندگان برخدا توکل‌میکنند) .

(برای گریهٔ کودك)

" سورهٔ اذازلزلت " و " فضربنا علی‌آذانهم فی‌الکهف سنین عددا ، ثم

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا أَمَداً » ، وآية « شَهِدَ اللَّهُ » ، و « قُلْ ادْعُوا اللَّهَ » إلى آخِرِ السُّورَةِ ، « لَقَدْ جَاءَكُمْ » إلى آخِرِ السُّورَةِ ، « وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ » الآية .

﴿ للعين ﴾

عَنْ مُعَمَّرِ بْنِ خَلَّادٍ قَالَ : كُنْتُ مَعَ الرِّضَا عليه السلام بِخُرَاسَانَ عَلَى نَفَقَاتِهِ فَأَمَرَنِي أَنْ أَتَّخِذَ لَهُ غَالِيَةً[1] ، فَلَمَّا اتَّخَذْتُهَا فَأَعْجَبَ بِهَا فَنَظَرَ إِلَيْهَا فَقَالَ لِي : يَا مُعَمَّرُ إِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ ، فَاكْتُبْ فِي رُقْعَةٍ : « الْحَمْدَ » و « قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ » وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ وَآيَةَ الْكُرْسِيِّ وَاجْعَلْهَا فِي غِلَافِ الْقَارُورَةِ .

﴿ ومثله ﴾

رُوِيَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عليه السلام أَنَّهُ قَالَ : الْعَيْنُ حَقٌّ وَلَيْسَ تَأْمَنُهَا مِنْكَ عَلَى نَفْسِكَ وَلَا مِنْكَ عَلَى غَيْرِكَ ، فَإِذَا خِفْتَ شَيْئاً مِنْ ذَلِكَ فَقُلْ : « مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ » ثَلَاثاً .

بعثناهم لنعلم اى الحزبين احصى لما لبثوا امدا) وآيه (شهد الله) و(قل ادعو الله اوادعوا الرحمن تاآخرسوره) و(لقد جائكم تاآخرسوره) ، (ومن يتوكل علـى الله فهو حسبه ان الله بالغ امره تاآخرآيه) .

(براى چشم زخم)

معمّربن خلاد گويد : در خراسان متصدّى مخارج و كارهاى حضرت رضا عليه السلام بودم ، حضـرت دستور داد برايش عطرى تهيه كنم ، وقتى تهيـه كردم شگفتى نمود وبآن نظر كرد وفـرمود اى معمّـر چشم زخم واقعيّت دارد ، بر پارچه اى (حمد) وتوحيد و معوّذتين وآية الكرسى رابنويس وآنرا درجلد قاروره وشيشه عطرقرارده .

(ومانند آن)

ازامام صادق (ع) روايت است كه چشم زخم واقعيّت دارد ، ازچشـم ديگرى برخود ايمن مباش وهم ازچشم خود برديگرى واگرازچشم زخم ترسيدى سه باربگو (ما شاء الله لاحول ولاقوة الا بالله العـلىّ العظيم)

وَقَالَ عليه السلام: إِذَا تَهَيَّأَ أَحَدُكُمْ تَهْيِئَةً تُعْجِبُهُ فَلْيَقْرَأْ حِينَ يَخْرُجُ مِنْ مَنْزِلِهِ: الْمُعَوِّذَتَيْنِ، فَإِنَّهُ لَا يَضُرُّهُ شَيْءٌ بِإِذْنِ اللهِ تَعَالَى.

وَعَنْهُ عليه السلام قَالَ: مَنْ أَعْجَبَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَلْيُبَارِكْ عَلَيْهِ، فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ.

وَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله: إِنَّ الْعَيْنَ لَتُدْخِلُ الرَّجُلَ الْقَبْرَ، وَالْجَمَلَ الْقِدْرَ.

وَقَالَ صلى الله عليه وآله: لَا رُقْيَةَ إِلَّا مِنْ حُمَةٍ (٢). وَالْعَيْنُ حَقٌّ.

﴿لِلنُّعَاسِ﴾

«وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا» إِلَى قَوْلِهِ «أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ»، يَقْرَأُ عَلَى الْمَاءِ وَيَمْسَحُ بِهِ رَأْسَهُ وَوَجْهَهُ وَذِرَاعَيْهِ.

﴿لِلْآبِقِ وَالضَّالَّةِ﴾

رُوِيَ عَنِ الرِّضَا عليه السلام قَالَ: إِذَا ذَهَبَ لَكَ ضَالَّةٌ أَوْ مَتَاعٌ فَقُلْ: «وَعِنْدَهُ

وفرمود: چون یکی از شما با هیأت آراسته ای از خانه بیرون میشوید بهنگام خروج معوذتین بخوانید: که بفرمان حق آسیبی نبینید انشاءالله تعالی.

وازآن حضرت (ع): هرکه چیزی از رفقایش اورا شگفت آرد به او بارک الله گوید که چشم زخم واقعیت دارد.

ونبی اکرم (ص) فرمود: چشم زخم مرد را به گور وشتر را به دیگ میفرستد.

وفرمود (ص): تعویذ وافسون نشاید مگر برای تب و چشم زخم حقیقت دارد.

(برای چرت زدن)

(ولما جاء موسی لمیقاتنا ... تا ... اول المؤمنین) برآب خوانده شود وبوسیله آن سر وصورت وساق دست رامسح کند.

(برای فراری وحیوان گمشده)

ازحضرت رضا (ع) روایت است که فرمود: اگرچیزی یاحیوانی ازشما

مَفَاتِحُ الْغَيْبِ » إِلَى قَوْلِهِ : « فِي كِتَابٍ مُبِينٍ » ، ثُمَّ تَقُولُ : « اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ تَهْدِي مِنَ الضَّلَالَةِ وَتُنْجِي مِنَ الْعَمَى وَتَرُدُّ الضَّالَّةَ فَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي وَرُدَّ ضَالَّتِي وَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ » .

﴿ للشفاء مِنْ كُلِّ دَاءٍ ﴾

رُوِيَ عَنْ رَسُولِ اللهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : عَلَّمَنِي جَبْرَئِيلُ عليه السلام دَوَاءً لَا يُحْتَاجُ مَعَهُ إِلَى دَوَاءٍ ، فَقِيلَ : يَا رَسُولَ اللهِ ، مَا ذَلِكَ الدَّوَاءُ ؟ قَالَ : يُؤْخَذُ مَاءُ الْمَطَرِ قَبْلَ أَنْ يَنْزِلَ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يُجْعَلُ فِي إِنَاءٍ نَظِيفٍ وَيُقْرَأُ عَلَيْهِ « الْحَمْدَ » إِلَى آخِرِهَا سَبْعِينَ مَرَّةً و « قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ » وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ سَبْعِينَ مَرَّةً ، ثُمَّ يَشْرَبُ مِنْهُ قَدَحاً بِالْغَدَاةِ وَقَدَحاً بِالْعَشِيِّ ، قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ : وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ لَيَنْزِعَنَّ اللهُ ذَلِكَ الدَّاءَ مِنْ بَدَنِهِ وَعِظَامِهِ وَمُخِّهِ وَعُرُوقِهِ (١) .

مفقود شد بگو : (وعنده مفاتح الغيب ... تا ... فی کتاب مبین) بعد بگو : (خداوندا تو از گمراهی نجات میدهی و از کوری رهائی می بخشی و گمشده را بازمیگردانی پس بر محمد و آلش درود فرست و مرا ببخشای و گمشده ام را بازگردان و بر محمد و آل او درود فرست .

(برای شفاء هر بیماری)

روایت است که پیغمبر (ص) فرمود : جبرئیل بمن داروئی آموخت که با داشتن آن بداروئی دیگر نیاز ندارم ، پرسیدند یا رسول الله آن دوا چیست فرمود : آب باران را پیش از آنکه بزمین بریزد بگیرو در ظرفی تمیز بریز و بر آن (حمد) و (توحید) و (معوذتین) را / ۷۰ بار بخوان و لیوانی صبح و لیوانی شب از آن بیاشام ، بآنکس که مرا بحق فرستاده درد و بیماری را از بدن و استخوان

﴿ ومثله ﴾

يُؤخَذُ سَبْعُ حَبَّاتٍ شُونِيزٍ ، وَسَبْعُ حَبَّاتِ عَدَسٍ ، وَشَيْءٌ مِنْ طِينِ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عليه السلام ، وَسَبْعُ قَطَرَاتِ عَسَلٍ فَتُجْعَلُ فِي مَاءٍ أَوْ دُهْنٍ وَيُقْرَأُ عَلَيْهِ : فَاتِحَةُ الْكِتَابِ وَالْمُعَوِّذَتَانِ وَ « قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ » وَآيَةُ الْكُرْسِيِّ وَأَوَّلُ الْحَدِيدِ إِلَىٰ قَوْلِهِ : « وَإِلَى اللهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ » وَآخِرُ الْحَشْرِ .

قَالَ أَبُو جَعْفَرٍ عليه السلام : قَالَ اللهُ تَعَالَىٰ : « وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ » ، وَقَالَ اللهُ تَعَالَىٰ : « يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ » .

وَقَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله : الْحَبَّةُ السَّوْدَاءُ شِفَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِلَّا السَّامَ ، وَنَحْنُ نَقُولُ : يَظْهَرُ الْكُوفَةِ قَبْرٌ لَا يَلُوذُ بِهِ ذُو عَاهَةٍ إِلَّا شَفَاهُ اللهُ تَعَالَىٰ .

ومخ وعروق ببرد .

(مانند آن)

هفت دانه سیاه دانه وهفت دانه عدس وکمی از تربت حسین (ع) وهفت قطره عسل بگیر وآنها را در آب یا روغن بریز وبرآن (حمد وتوحید ومعوّذتین وآیة الکرسی وآیه اول حدید تا (والی الله ترجع الامور) وآخر حشر را بخوان .

حضرت باقر (ع) فرمود : خداوند میفرماید : (ازقرآن فرستادهایم آنچه را که شفاء مؤمنین است) وفرماید : (ازشکم زنبور عسل نوشابهای به رنگهای مختلف بیرون می آید که شفاء مردمان است) .

وپیغمبر (ص) فرمود : سیاه دانه شفاء هر بیماری است مگر مرض موت وامام میفرماید : ما میگوئیم در پشت کوفه قبری است که هیچ بیماری بدان پناه نبرد مگر آنکه شفاء یابد (مراد قبر مقدس امیرمؤمنان (ع) است) .

اَلْفَصْلُ الثّالِثُ

﴿ فِي الْاِسْتِشْفاءِ بِالصَّدَقَةِ وَالدُّعاءِ وَالصَّلاةِ ﴾

﴿ فِي الصَّدَقَةِ ﴾

عَنِ الصّادِقِ ، عَنْ آبائِهِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ قالَ : قالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله : اَلصَّدَقَةُ تَمْنَعُ مِيتَةَ السُّوءِ.

وَقالَ صلى الله عليه وآله : إِنَّ الصَّدَقَةَ وَصِلَةَ الرَّحِمِ تُعَمِّرانِ الدِّيارَ وَتَزِيدانِ فِي الْأَعْمارِ.

عَنِ الصّادِقِ عليه السلام قالَ : مَنْ تَصَدَّقَ فِي يَوْمٍ أَوْ فِي لَيْلَةٍ [إِنْ كانَ يَوْمٌ فَيَوْمٌ وَإِنْ كانَ لَيْلٌ فَلَيْلٌ] دُفِعَ عَنْهُ الْهَدْمُ وَالسَّبُعُ وَمِيتَةُ السُّوءِ.

عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام قالَ : اَلْبِرُّ وَالصَّدَقَةُ يَنْفِيانِ الْفَقْرَ وَيَزِيدانِ فِي الْعُمْرِ وَيَدْفَعانِ عَنْ سَبْعِينَ مِيتَةِ السُّوءِ.

عَنْ مُعاذِ بْنِ مُسْلِمٍ قالَ : كُنْتُ عِنْدَ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام فَذَكَرُوا الْأَوْجاعَ ، فَقالَ

(فصل سوم)

(شفاءخواستن بوسيلهٔ صدقه و دعا و نماز)

(درصدقه)

امام صادق (ع) ازپدرانش حديث ميكند كه پيغمبر (ص) فرمود صدقه ازمرگ بد جلو ميگيرد .

وفرمود : صدقه وصله رحم شهرهارا آباد وعمرها را افزون ميسازد .

ازامام‌ششم (ع) فرمود : هركه درشب يا روزى (واگرچه يك روزبا يك شب درميان) صدقه دهد : اززيرآوار ماندن و درنده و مرگ سوء مصون خواهد ماند .

ازامام‌پنجم(ع): احسان‌وصدقه فقررا ازبين مى برد ، وعمررازياد مى كند وازهفتد مرگ سوءجلومى گيرد .

ازمعاذ بن‌مسلم : خدمت حضرت صادق (ع) بودم ، سخن‌ازبيماريها

عليه‌السلام : داووا مرضاكم بالصدقة ، وما على أحدكم أن يتصدق بقوت يومه ، إن ملك الموت يدفع إليه الصك بقبض روح العبد ، فيتصدق فيقال له : رد عليه الصك .

عنه عليه‌السلام قال : داووا مرضاكم بالصدقة ، وحصنوا أموالكم بالزكاة ، وأنا ضامن لكل ما يتوى في بر أو بحر بعد أداء حق الله فيه [من التلف] .

عن العالم عليه‌السلام قال : الصدقة تدفع القضاء المبرم من السماء .

﴿ في الصدقة والدعاء ﴾

عن داود بن زربي قال : وعكت بالمدينة وعكا شديداً ، فبلغ ذلك أبا عبد الله عليه‌السلام فكتب إلي : قد بلغني علتك فاشتر صاعاً من بر ثم استلق على قفاك وانثره على صدرك كيف ما انتثر وقل : « اللهم إني أسألك باسمك الذي إذا سألك به المضطر

بمیان آورده،حضرت فرمود : بیمارتان راباصدقه درمان کنید ، وبر هیچیك ازشما نیست که‌قوت یك روزه‌خود راصدقه‌دهد ، که‌پرونده‌واسپهنده‌ای رابدست ملك الموت میدهند که‌ویراقبض روح کند ، وچون‌این‌بنده صدقه‌میدهد ، پرونده اوراپس‌میگیرند .

ازآنحضرت (ع) : بیمارتان راباصدقه معالجه کنید ، واموال خود رابا پرداخت زکوة بیمه کنید ، ومن(حفظ)هرمالی راکه‌درخشکی ودریاباشد پس‌ازپرداخت حق خدائی آن‌ضمانت میکنم .

ازامام (ع) (موسی بن جعفر): صدقه قضاء حتمی آسمانی رابرمیگرداند .

(صدقه ودعاء)

داودبن زربی گوید : درمدینه به‌تب شدیدی مبتلی‌شدم ،این خبر بحضرت صادق‌رسید بمن‌نامه‌نوشت که‌ازبیماریتوآگاه‌شدم ، یك صاع گندم‌بخر بعد به‌پشت درازبکش وگندمهارابرسینه خود نثارکن‌وبیفشان‌وبگو(خداوندا ترا به‌آن‌اسمت قسم میدهم که‌چون بریبچاره‌ای خوانده‌شود گرفتاریش رابرطرف

كَشَفْتَ مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَمَكَّنْتَ لَهُ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْتَهُ خَلِيفَتَكَ عَلَى خَلْقِكَ أَنْ تُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعَافِيَنِي مِنْ عِلَّتِي » ، وَاسْتَوِ جَالِساً وَاجْمَعِ الْبُرَّ مِنْ حَوْلِكَ وَقُلْ مِثْلَ ذَلِكَ وَاقْسِمْهُ مُدّاً مُدّاً لِكُلِّ مِسْكِينٍ وَقُلْ مِثْلَ ذَلِكَ ، قَالَ دَاوُدُ : فَفَعَلْتُ ذَلِكَ فَكَأَنَّمَا نُشِطْتُ مِنْ عِقَالٍ وَقَدْ فَعَلَهُ غَيْرُ وَاحِدٍ فَانْتَفَعَ بِهِ .

﴿ فِي الدُّعَاءِ ﴾

قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ : لَا يَرُدُّ الْقَضَاءَ إِلَّا الدُّعَاءُ .

وَقَالَ الصَّادِقُ عليه السلام : اَلدُّعَاءُ يَرُدُّ الْقَضَاءَ بَعْدَمَا أُبْرِمَ إِبْرَاماً .

عَنْ أَبِي الْحَسَنِ مُوسَى عليه السلام قَالَ : عَلَيْكُمْ بِالدُّعَاءِ ، فَإِنَّ الدُّعَاءَ وَالطَّلَبَ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ يَرُدُّ الْبَلَاءَ وَقَدْ قُدِّرَ وَقُضِيَ فَلَمْ يَبْقَ إِلَّا إِمْضَاؤُهُ ، فَإِذَا دُعِيَ اللهُ وَسُئِلَ صَرَفَ الْبَلَاءَ صَرْفاً .

میکنی واورا تمکّن می بخشی وخلیفهٔ خود میگردانی ــ برمحمّد وآلش درود بفرستی ، ومرا ازاین بیماری عافیت بخشی) . بعد بنشین وگندمها را جمع کن ، وبازهمین دعارا بخوان وآن رامشت مشت به مسکینان قسمت کن ، و بازهمین دعارا بخوان ــ داود گوید بدستور عمل کردم ونجات یافتم وبسیاری ازافراد بدین دستور عمل کردند وبدان بهره یافتند .

(درباره دعاء)

پیغمبر (ص) فرمود : قضاء را برنمیگرداند مگر دعاء .

وامام ششم (ع) فرمود : دعا قضاء سوء را برمیگرداند پس ازآنکه حتمی شده باشد .

ازحضرت موسی بن جعفر آمده که : برشما باد بردعا که دعاء وطلب از خداوند عزّوجل بلا را برمیگرداند درحالیکه مقدّر شده وجز امضاء آن نمانده باشد ، چون خداوند خوانده وسئلت شود بلاء برطرف گردد .

ازسلمان فارسی (رض) ازنبی اکرم (ص) : برعمر نمی افزاید مگر احسان وقضاء را برنمیگرداند مگر دعاء .

عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لا يَزِيدُ فِي الْعُمْرِ إِلَّا الْبِرُّ، وَلا يَرُدُّ الْقَضَاءَ إِلَّا الدُّعَاءُ.

وَقَالَ الْبَاقِرُ لِلصَّادِقِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ: يَا بُنَيَّ مَنْ كَتَمَ بَلَاءً ابْتُلِيَ بِهِ مِنَ النَّاسِ وَشَكَا ذَلِكَ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ كَانَ حَقّاً عَلَى اللهِ أَنْ يُعَافِيَهُ مِنْ ذَلِكَ الْبَلَاءِ.

وَعَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ: مَنْ تَقَدَّمَ فِي الدُّعَاءِ اسْتُجِيبَ لَهُ إِذَا نَزَلَ بِهِ الْبَلَاءُ، وَقِيلَ: صَوْتٌ مَعْرُوفٌ وَلَمْ يُحْجَبْ عَنِ السَّمَاءِ. وَمَنْ لَمْ يَتَقَدَّمْ فِي الدُّعَاءِ لَمْ يُسْتَجَبْ لَهُ إِذَا نَزَلَ بِهِ الْبَلَاءُ، وَقَالَتِ الْمَلَائِكَةُ: إِنَّ هَذَا الصَّوْتَ لَا نَعْرِفُهُ.

وَرُوِيَ عَنِ الْعَالِمِ عليه السلام أَنَّهُ قَالَ: لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، فَسُئِلَ عَنْ ذَلِكَ؟ فَقَالَ: لِكُلِّ دَاءٍ دُعَاءٌ، فَإِذَا أُلْهِمَ الْمَرِيضُ الدُّعَاءَ فَقَدْ أَذِنَ اللهُ فِي شِفَائِهِ. وَقَالَ: أَفْضَلُ الدُّعَاءِ الصَّلَاةُ

وامام باقر (ع) به حضرت صادق (ع) فرمود: پسرم، هرکه بلاء خود را ازمردم پنهان دارد وبخداوندعزّوجل شکایت برد، برخداست که اورا از آن بلاء عافیت بخشد.

ازامام ششم (ع): هرکه (پیش ازنزول بلاء) بردعا پیشدستی کند وقتی که بلاء آمد نیزدعایش مستجاب شود، وملائکه میگویند این صدای آشناست ومحجوب نمیشود، وهرکه بدعا پیشدستی نکند وقتی بلاآید دیگردعایش مستجاب نخواهدشد وملائکه گویند ما این صدارا نمی‌شناسیم.

ازامام (ع): هردردی رادرمانی است، ازحضرت توضیح خواستند؟ فرمود: هردردی رادعائی است، اگرمریض ملهم شد که دعاکند خداوند فرمان شفایش راصادرمیکند.

وفرمود: بهترین دعا صلوات برمحمّد وآل محمّد است، بعد دعا برای برادران دینی بعد دعابرای خود، ونزدیکترین حالات بنده به خدا حال سجده است، وفرمود: دعا ازقرائت قرآن برتراست زیراخداوندعزّوجل

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ـ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِمْ ـ ثُمَّ الدُّعَاءُ لِلْإِخْوَانِ ثُمَّ الدُّعَاءُ لِنَفْسِكَ فِيمَا أَحْبَبْتَ، وَأَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنَ اللهِ سُبْحَانَهُ إِذَا سَجَدَ. وَقَالَ الدُّعَاءُ أَفْضَلُ مِنْ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ، لِأَنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ: «قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ» وَإِنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ لَيُؤَخِّرُ إِجَابَةَ الْمُؤْمِنِ شَوْقاً إِلَى دُعَائِهِ وَيَقُولُ: صَوْتٌ أُحِبُّ أَنْ أَسْمَعَهُ، وَيُعَجِّلُ إِجَابَةَ الْمُنَافِقِ وَيَقُولُ: صَوْتٌ أَكْرَهُ سَمَاعَهُ.

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ: مَنْ تَخَوَّفَ بَلَاءً يُصِيبُهُ فَتَقَدَّمَ الدُّعَاءَ فِيهِ لَمْ يُرِهِ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ ذَلِكَ الْبَلَاءَ أَبَداً.

﴿ دُعَاءُ الْمَرِيضِ لِنَفْسِهِ ﴾

يُسْتَحَبُّ لِلْمَرِيضِ أَنْ يَقُولَ وَيُكَرِّرَهُ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعِبَادِ وَالْبِلَادِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

میگوید: (بگواگردعای شمانباشد خداوند من بشمااعتنا نخواهد کرد) و خداوند عزّوجل ازآنجاکه به شنیدن دعای مؤمن شائق است دراستجابت آن تأخیرمیکند ومیگوید: این صدارادوست دارم که بشنوم، ودراستجابت دعای منافق تعجیل می نماید ومیفرماید: این صدائی است که ازشنیدن آن اکراه دارم.

ازامام ششم (ع) که فرمود: هرکه ازرسیدن بلائی میترسد، وبه دعا پیشدستی کند، خداوند هرگزآن بلارابوی ننماید

(دعاء بیماربرای خود)

مستحب است برای شخص مریض که بگوید وتکرارنماید این جملات دعارا (نیست خدائی جزخدائیکه یکتا است وشریك ندارد وهمکاری برای اونیست سلطنت وسپاس مختص ذات اوست که میمیراند وزنده میگرداند واوست که زنده است وهرگزنمیمیرد وازبین نمیرود منزّه است خدائیکه پرورد گاربندگان وآبادیها است حمد وسپاس مختص خدائی است که فراوان وبی شائبه همیشه ومدام و

حَمْداً كَثِيراً طَيِّباً مُبَارَكاً فِيهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ وَاللهُ أَكْبَرُ كَبِيراً كِبْرِيَاءُ رَبِّنَا وَجَلاَلُهُ وَقُدْرَتُهُ بِكُلِّ مَكَانٍ ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ أَمْرَضْتَنِي لِقَبْضِ رُوحِي فِي مَرَضِي هٰذَا فَاجْعَلْ رُوحِي فِي أَرْوَاحِ مَنْ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنْكَ الْحُسْنَىٰ ، وَبَاعِدْنِي مِنَ النَّارِ كَمَا بَاعَدْتَ أَوْلِيَاءَكَ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنْكَ الْحُسْنَىٰ » .

﴿ دُعَاءٌ آخَرُ ﴾

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : تَضَعُ يَدَكَ عَلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي فِيهِ الْوَجَعُ وَتَقُولُ — ثَلاَثَ مَرَّاتٍ — : « اللهُ اللهُ اللهُ رَبِّي حَقّاً لاَ أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً ، اللَّهُمَّ أَنْتَ لَهَا وَلِكُلِّ عَظِيمَةٍ فَفَرِّجْهَا عَنِّي » .

درهمه‌حال خدائی بزرگ‌وبزرگ‌وبلند پایه است پروردگارماوقدرت وتوانائیش بهمه جاحکمفرما است بارخدایا اگرمرابیمارگردانیده‌ای‌که‌دراین‌بیماری جانــم را بگیری بارالــها جانمرادرزمره کسانی‌قرارده‌که‌آنها رامورداحسان خود واقـــع ساخته‌ای ومرا ازآتش‌غضبت بدوردارهمانطوریکه دوستان‌واولیائت را کـه‌مورد احسان توهستند ازآتش‌دوردا شته‌ای).

(دعائی دیگــر)

ازامام‌ششم علیه‌السلام روایت است که فرمود دست خود رابه‌محلّ‌درد میگذاری وسه‌مرتبه میگــوئی اللّــه اللّه اللّــه ربّی حقّاً لااشرك به‌ومیگوئـــی اللّهمّ‌انت لـها ولکل عظیمة ففرّجـها عنّی .

(دعائی‌دیگر)

ازامام‌ششم‌علیه‌السلام است که‌فرمود دست خود رابموضع درد میگذاری سه‌بارومیگوئی‌بارالـها تورا‌قسم‌میدهم بحق‌قرآن عظیمی‌که‌بوسیله روح‌الامین آن رافرستاده‌ای ونزدتو درقرآن‌است ودرام‌الکتاب درپیش‌تست هرآینه بــلـنـد

﴿ دُعاءٌ آخَرُ ﴾

عَنْهُ عليه السلام قالَ: تَضَعُ يَدَكَ عَلَى مَوْضِعِ الْوَجَعِ وَتَقُولُ: «اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ الَّذِي نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ وَهُوَ عِنْدَكَ فِي أُمِّ الْكِتابِ لَدَيْنا عَلِيٌّ حَكِيمٌ أَنْ تَشْفِيَنِي بِشِفائِكَ وَتُداوِيَنِي بِدَوائِكَ وَتُعافِيَنِي مِنْ بَلائِكَ» - ثَلاثَ مَرّاتٍ - وَتُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ.

﴿ دُعاءٌ آخَرُ ﴾

قالَ الصّادِقُ عليه السلام تَقُولُ: «بِاسْمِ اللهِ وَبِاللهِ كَمْ مِنْ نِعْمَةٍ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي عِرْقٍ ساكِنٍ وَغَيْرِ ساكِنٍ عَلَى عَبْدٍ شاكِرٍ وَغَيْرِ شاكِرٍ» ثُمَّ تَأْخُذُ لِحْيَتَكَ بِيَدِكَ الْيُمْنَى بَعْدَ صَلاةٍ مَفْرُوضَةٍ وَتَقُولُ: «اَللّٰهُمَّ فَرِّجْ كُرْبَتِي وَعَجِّلْ عافِيَتِي وَاكْشِفْ ضُرِّي» ثَلاثَ مَرّاتٍ. وَاحْرِصْ أَنْ يَكُونَ ذٰلِكَ مَعَ دُمُوعٍ وَبُكاءٍ.

﴿ دعاء آخر ﴾

وَعَنْ بَعْضِهِمْ قالَ: شَكَوْتُ إِلَى أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام وَجَعاً فِيَّ، فَقالَ: قُلْ: «بِاسْمِ اللهِ» ثُمَّ امْسَحْ يَدَكَ عَلَيْهِ وَقُلْ: «أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللهِ وَأَعُوذُ بِجَلالِ اللهِ وَأَعُوذُ بِعَظَمَةِ اللهِ

مرتبه وحكيمى . خدايامرا شفاده بشفايت وبمن بهبودى عطافرمابه‌مداواى خودت وبمن عافيت فرما ازبلاءودردهايت پس ازآن درود صلوات برمحمّد و اهل‌بيتش بفرست .

(دعائى ديگر)

حضرت صادق (ع) فرمود : (درموقع دعاميگوئى) (باسم الله وبالله كم من نعمة الله عزّوجل فى عرق ساكن وغيرساكن على عبد شاكر وغيرشاكر) سپس محاسن خود رابادست راست ميگيرى البتّه پس ازنمازواجبت كه خواندى اين جملات رابزبان مى‌آورى وسه‌بارميگوئى (اللّهم فرّج كربى وعجل عافيتى واكشف ضرّى) ومواظب باش‌كه‌اين فقره ازدعا باگريه واشك باشد .

(دعائى ديگر)

برخى ازراويان ميگويد ازمرض ودرد خود بنزدحضرت صادق شكايت نمودم آقافرمودند بگو : باسم الله سپس بادست خود محل دردرامسح نماو

وَأَعوذُ بِجَمعِ اللهِ وَأَعوذُ بِرَسولِ اللهِ وَأَعوذُ بِأَسْماءِ اللهِ مِنْ شَرِّ ما أَحْذَرُ وَمِنْ شَرِّ ما أَخافُ عَلى نَفْسِي » تَقولُها سَبْعَ مَرّاتٍ ، قالَ : فَفَعَلْتُ ذلِكَ فَأَذْهَبَ اللهُ عَنّي .

﴿ دُعاءٌ آخَرُ ﴾

عَنْهُ عليه السلام قالَ : تَضَعُ يَدَكَ عَلى مَوْضِعِ الْوَجَعِ وَتَقولُ : « بِاسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَمِنَ اللهِ وَإِلَى اللهِ وَما شاءَ اللهُ مُحَمَّدٌ رَسولُ اللهِ صلى الله عليه وآله لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلّا بِاللهِ ، اَللّهُمَّ امْحِ عَنّي ما أَجِدُ » ، وَيَمْسَحُ الْوَجَعَ ثَلاثَ مَرّاتٍ .

﴿ دُعاءٌ يُدْعى بِهِ لِلْمَريضِ ﴾

عَنْ أَبي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قالَ : تَضَعُ يَدَكَ عَلى رَأْسِ الْمَريضِ ثُمَّ تَقولُ : « بِاسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَمِنَ اللهِ وَإِلَى اللهِ وَما شاءَ اللهُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلّا بِاللهِ ، إِبْراهيمُ خَليلُ اللهِ ،

بگو : (اعوذ بعزّة الله و اعوذ بجلال الله واعوذ بعظمة الله واعوذ بجمع الله واعوذ برسول الله واعوذ باسماء الله من شر ما احذر ومن شر ما اخاف على نفسى) البتّه ۷ مرتبه این ذکر را میگوئی راوی گفت اینعمل رابجا آوردم خداوند متعال دردم رابهبودی داد .

(دعای دیگر)

ونیز از آنحضرت است که دست خود را برجای درد بگذار وبگو : (بنام خدا وبیاری خدا واز خدا وبسوی خدا وبخواست خدا محمّد رسول خدا (ص) هیچ حول وقوّه‌ای نیست جز از جانب خدا . خداوندا بیماریم را برطرف کن وبرجای درد سه بار دست بکش .

(دعائیکه بر بیمار خوانده میشود)

از امام صادق (ع) دست برسر بیمار بنه وبگو : (بنام خدا وبیاری خدا واز خدا وبسوی خدا وبخواست خدا ولا حول ولا قوّة الا بالله . ابراهیم خلیل الله وموسی کلیم الله ونوح نجیّ الله . وعیسی روح الله . محمد رسول الله

مُوسى كَلِيمُ اللهِ ، نُوحٌ نَجِيُّ اللهِ ، عِيسى رُوحُ اللهِ ، مُحَمَّدٌ رسولُ اللهِ صَلّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَعوذُ بِاللهِ مِنَ الرِّياحِ وَالأَرْواحِ وَالأَوْجاعِ ، بِاسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَعَزائِمَ مِنَ اللهِ لِفُلانِ بْنِ فُلانَةٍ لا يُقرِّبُه إلّا كُلُّ مُسْلِمٍ وَأُعيذُهُ بِكَلِماتِ اللهِ التّامّاتِ كُلِّها الَّتِي سَأَلَ بِها آدَمُ « فَتابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوّابُ الرَّحِيمُ » إلّا انْزَجَرْتِ أَيَّتُها الأَرْواحُ وَالأَوْجاعُ بِإِذْنِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ لا إِلهَ إِلّا اللهُ « أَلا لَهُ الْخَلْقُ وَالأَمْرُ تَبارَكَ اللهُ رَبُّ الْعالَمِينَ » ، ثُمَّ تَقْرَأُ آيَةَ الْكُرْسِي وَأُمَّ الْكِتابِ وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ وَ « قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ » وَعَشْرَ آياتٍ مِنْ أَوَّلِ يس ، ثُمَّ تَقُولُ : « اللّهُمَّ اشْفِهِ بِشِفائِكَ وَداوِهِ بِدَوائِكَ وَعافِهِ مِنْ بَلائِكَ » وَتَسْأَلُهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ .

﴿ دُعاءٌ آخَرُ ﴾

« وَما عَلَّمْناهُ الشِّعْرَ وَما يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ، لِيُنْذِرَ مَنْ كانَ حَيّاً وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكافِرِينَ ، أَوَلَمْ يَرَوْا أَنّا خَلَقْنا لَهُمْ مِمّا عَمِلَتْ أَيْدِينا

صلی الله علیه وآله ، ازشربادها (بیماری) ودردها بخدا پناه میبرم ، بنـام خدا ویاری خدا وعـزیمتهای الـهی برای فلان فرزند فلان ، واورابپناه کلمـات تامه الـهی که آدم ، با توسّل بآنها توبه‌اش پذیرفته شد (که خداوند توبه پذیـرو رحیم است) که ای بیماریها ودردها ازمن جدا شوید ، بعد آیة الکرسی وحمـد ومعوّذتین وتوحید ود وآیه ازاول سوره یس رابخوان وبگو : خداوندابشفـا ی خود شفایش ده وبدوای خود درمانش کن وازبلایت عافیتش ده ، وخدارابحق محمد وآل محمد (ص) بخوان .

(دعائـی دیگـــر)

این آیات سوره یس خوانده شود : (وما علّمنـاه الشّعروماینبغی لـه ان هوالّا ذکروقرآن مبین ، لینذرمن کان حیـّا ویحـّق القـول علی الکافرین اولم یروا انـّا خلقنا لـهم ممـّا عملت اید ینا انعاما فهم لها مالکون ، وذللّناهـا

أنعاماً فهم لها مالكون ، وذللناها لهم فمنها ركوبهم ومنها يأكلون ، ولهم فيها منافع ومشارب أفلا يشكرون ، واتخذوا من دون الله آلهة لعلهم ينصرون ، لا يستطيعون نصرهم وهم لهم جند محضرون ، فلا يحزنك قولهم إنا نعلم ما يسرون وما يعلنون ، أو لم ير الإنسان أنا خلقناه من نطفة فإذا هو خصيم مبين ، وضرب لنا مثلاً ونسي خلقه قال من يحيي العظام وهي رميم ، قل يحييها الذي أنشأها أول مرة وهو بكل خلق عليم ، الذي جعل لكم من الشجر الأخضر ناراً فإذا أنتم منه توقدون ، أوليس الذي خلق السموات والأرض بقادر على أن يخلق مثلهم بلى وهو الخلاق العليم ، إنما أمره إذا أراد شيئاً أن يقول له كن فيكون ، فسبحان الذي بيده ملكوت كل شيء وإليه ترجعون » .

لهم فمنها ركوبهم ومنها يأكلون ، ولهم فيها منافع ومشارب افلا يشكرون واتّخذوا من دون الله آلهة لعلّهم ينصرون ، لا يستطيعون نصرهم وهم لهم جند محضرون ، فلايحزنك قولهم انّا نعلم ما يسرّون وما يعلنون ، اولم ير الانسان انّا خلقناه من نطفة فاذا هو خصيم مبين ، وضرب لنا مثلا ونسى خلقه قال من يحيى العظام وهى رميم ، قل يحييها الذى انشاها اوّل مرّه وهو بكل خلق عليم ، الذّى جعل لكم من الشجّر الاخضر نارا فاذا انتم منه توقدون أوليس الذى خلق السموات والارض بقادر على ان يخلق مثلهم بلى وهو الخلّاق العليم ، انّما امره اذا اراد شيئا ان يقول له كن فيكون ، فسبحان الذّى بيده ملكوت كلّ شىء واليه ترجعون .

﴿ دعاء آخر ﴾

قَالَ الصَّادِقُ عليه السلام : حُمَّ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله فَأَتَاهُ جِبْرِيلُ عليه السلام يَعُودُهُ وَقَالَ : « بِاسْمِ اللهِ أَرْقِيكَ وَبِاسْمِ اللهِ أَشْفِيكَ مِنْ كُلِّ دَاءٍ يُعْيِيكَ ، بِاسْمِ اللهِ وَاللهُ شَافِيكَ ، بِاسْمِ اللهِ خُذْهَا فَلْتَهْنِيكَ ، بِاسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ « فَـلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ » لَتَبْرَأَنَّ بِإِذْنِ اللهِ تَعَالَى » .

مِنْ مَسْمُوعَاتِ السَّيِّدِ الْإِمَامِ نَاصِحِ الدِّينِ أَبِي الْبَرَكَاتِ الْمَشْهَدِيِّ عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قَـالَ : طِينُ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عليه السلام شِفَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ ، فَإِذَا أَكَلْتَهُ فَقُلْ : « بِاسْمِ اللهِ وَبِاللهِ اللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقاً وَاسِعاً وَعِلْماً نَافِعاً وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ » .

(دعائی دیگـــــر)

حضرت صادق (ع) فرمود : پیغمبر (ص) گرفتار تب شد جبـرئیـــل بعیادت حضرت آمد وخواند بنام خدا ترا از هر بیماری رنج آوری شفا میدهـــم بنام خدا که خدا شفابخش است ، بنام خدا بگیرشفارا ، بنام خـــدا و نـــد رحمن ورحیم (قسم بمنزلگاه ستارگان) که باذن خدای متعال خوب شـوی

ازامام ششم (ع) : تربت حسین (ع) شفاء هر بیماری است ، وبـــه هنگام خوردن آن بگو : بنام خدا وبیاری خدا اینرا برمن وسیله وسعت روزی ودانشی سود مند وشفاء ازهر بیماری قرارده که تو بر همه چیز توانائی .

امام ششم (ع) فرمود : هرکه رامرضی پدید آید ودارورا بتربت حسیــن علیه السلام آغازکند خداوند عز وجل شفـایش بخشد مگرآنکه مرض مــوت باشد .

وَقَالَ الصَّادِقُ عليه السلام : مَنْ أَصَابَتْهُ عِلَّةٌ فَبَدَأَ بِطِينِ قَبْرِ الحسين عليه السلام شَفَاهُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ تِلْكَ الْعِلَّةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ عِلَّةَ السَّامِ .

﴿ دُعَاءٌ آخَرُ ﴾

عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام قَالَ : ضَعْ رَاحَتَكَ عَلَى فِيكَ وَقُلْ : « بِاسْمِ اللهِ » ثَلَاثاً ، « بِجَلَالِ اللهِ » ثَلَاثاً ، « بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ » ثَلَاثاً ، ثُمَّ امْسَحْ عَلَى رَأْسِ الَّذِي يَشْتَكِي وَجَعَهُ ، يَصْنَعُ ذَلِكَ أَشْفَقُ أَهْلِهِ عَلَيْهِ .

﴿ دعاء آخر ﴾

عَنْ زُرَارَةَ ، عَنْ أَحَدِهِمَا عَلَيْهِمَا السَّلَامُ قَالَ : إِذَا دَخَلْتَ عَلَى الْمَرِيضِ فَقُلْ : « أُعِيذُكَ بِاللهِ الْعَظِيمِ ، رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ مِنْ كُلِّ عِرْقٍ نَعَّارٍ وَمِنْ شَرِّ حَرِّ النَّارِ » سَبْعَ مَرَّاتٍ .

(دعائی دیگر)

ازامام باقر(ع) : کف دست بردهان بگذاروسه باربگو : (باسم اللّه) وسه بار(بجلال الله) وسه بار : (بکلمات الله التامّات) بعد برسربیمار بنه که این کار براو بهترین فائده را خواهد بخشید .

(دعائی دیگر)

ازامام(ع) : چون بربیمار وارد شوی پناه میبری بخداوند وهفت باربگو :

(برای تو از شرّ بزرگ وعرق بیماری زا واز شرّ آتش سوزان بخداوند بزرگ و پروردگار عرش عظیم پناه میبرم) .

(دعا برای بیماری فرزند)

ازامام ششم (ع) : بیکی ازفرزندانش که بیمار شده بود فرمود : پسرم بگو : (خداوندا به شفای خود شفایم ده وبدوای خود درمانم بخش واز بلای خود عافیتم ده که من بنده وزاده بنده توام) .

﴿ دُعَاءٌ إذَا مَرِضَ الْوَلَدُ ﴾

الْحَسَنُ بْنُ أَبِي نُعَيْمٍ ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه‌السلام قَالَ : إشْتَكَى بَعْضُ وَلَدِهِ ، فَقَالَ لَهُ : يَا بُنَيَّ قُلْ : « اللَّهُمَّ اشْفِنِي بِشِفَائِكَ وَدَاوِنِي بِدَوَائِكَ وَعَافِنِي مِنْ بَلَائِكَ فَإِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ » .

﴿ دُعَاءٌ لِغَيْرِهِ ﴾

عَنِ النَّبِيِّ صلى‌الله‌عليه‌وآله عَلَّمَهُ بَعْضُ أَصْحَابِهِ مِنْ وَجَعٍ فَقَالَ : إجْعَلْ يَدَكَ الْيُمْنَى عَلَيْهِ وَقُلْ : « بِاسْمِ اللهِ ، أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ » .

وَعَنْهُ صلى‌الله‌عليه‌وآله قَالَ : مَنْ عَادَ مَرِيضاً فَلْيَقُلْ : « اللَّهُمَّ اشْفِ عَبْدَكَ يَنْكِي لَكَ عَدُوّاً ، وَيَمْشِي لَكَ إلَى الصَّلَاةِ » .

وَرُوِيَ أَنَّهُ قَالَ صلى‌الله‌عليه‌وآله : كَانَ يَقُولُ إذَا دَخَلَ عَلَى مَرِيضٍ : « أَذْهِبِ الْبَأْسَ رَبَّ النَّاسِ بِيَدِكَ الشِّفَاءُ لَا كَاشِفَ الْبَلَاءِ إلَّا أَنْتَ » .

﴿ مثله ﴾

« أَذْهِبِ الْبَأْسَ رَبَّ النَّاسِ وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ

(دعابراى ديگرى)

يكى از اصحاب به نبى اكرم (ص) ازبيمارى خود سخن گفت : حضرت فرمود : دست راست برجاى مرض بنه وبگو : (بسم الله واعوذ بعزة الله وقدرته من شرّ ما اجد) .

و از آنحضرت (ص) : هر كس به عيادت بيمارى ميرود بگويد (خداوندا بنده ات را شفاده تا با دشمنت درافتد وبراى تو به نماز برود) .

وروايت است كه آن حضرت چون بعيادت بيمارى ميرفت ميفرمود : (اى پروردگار مردم بيمارى را برطرف كن ، كه شفاء تنها بدست تست وجزتوكسى رفع بلا نتواند) .

(مثل آن)

اى پروردگار ناس شفاده كه توشافى هستى كه جزازتوشفائى نباشد شفائى كه دردى باقى نگذارد ، خداوندا دل وجسم راسلامت بخش وبيمارى

سقماً ، اللهمّ أصلح القلب والجسم واكشف السقم وأجب الدعوة ».

وقال النبي ﷺ : من دخل على مريض لم يحضر أجله فقال : « أسأل الله العظيم ربّ العرش العظيم أن يشفيك » عوفي .

ودخل ﷺ على بعض أصحابه وهو مشتك فعلّمه رقية علّمها إياه جبرئيل ﷺ : « باسم الله أرقيك ، باسم الله أشفيك من كل إرب(١) يؤذيك » ، « ومن شرّ النفّاثات في العقد ومن شرّ حاسد إذا حسد ».

﴿ ومثله ﴾

تضع يدك على فمك وتقول ثلاث مرات : « باسم الله بجلال الله بعظمة الله بكلمات الله التامات بأسماء الله الحسنى » ، ثمّ تضع يدك على موضع الوجع وتقول : « باسم الله باسم الله باسم الله » ، ثمّ تقول سبع مرات : « اللهمّ امسح ما بي » . وتقول عند الشفاء إذا شفاه الله : « الحمد لله الذي خلقني فهداني وأطعمني وسقاني وصحّح جسمي

را بپرورد عا را مستجاب کن) .

پیغمبر (ص) فرمود : هرکه برمریضی که اجلش نرسیده باشد وارد شود وبگوید : (از خداوند بزرگ وپروردگار عرش عظیم میخواهم که ترا شفا دهد) مریض خوب خواهد شد .

وحضرت بیکی ازاصحاب داخل شد که بیمار بود ، دعائی راکه جبرئیل بوی تعلیم کرده بود باوآموخت : (باسم الله ارقیك ، باسم الله اشفیك من کل ارب یؤذیك)(ومن شرّ النفّاثات فی العقد ومن شرّ حاسد اذا حسد) .

(ونظیرآن)

دست بردهان بنه وسه باربگو : (باسم الله ، بجلال الله ، بکلمات الله التامات باسماء الله الحسنی) سپس دست برجای درد بنه وبگو : (باسم الله ، باسم الله ، باسم الله) بعد هفتبار بگو (اللهمّ امسح ما بی) وبعد از آنکه خدا شفا داد بگو : (الحمد لله الذی خلقنی فهدانی واطعمنی وسقانی

وَشِفَائِي ، لَهُ الْحَمْدُ وَلَهُ الشُّكْرُ » .

﴿ دُعَاءٌ لِلْخَنَازِيرِ ﴾

عَنِ الرِّضَا عليه‌السلام قَالَ : خَرَجَ بِجَارِيَةٍ لَنَا خَنَازِيرُ فِي عُنُقِهَا فَأَتَانِي آتٍ فَقَالَ : يَا عَلِيُّ قُلْ لَهَا فَلْتَقُلْ : « يَا رَؤُوفُ يَا رَحِيمُ يَا رَبُّ يَا سَيِّدِي » تُكَرِّرُهُ ، قَالَ : فَقَالَتْ ، فَأَذْهَبَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ عَنْهَا .

﴿ دُعَاءٌ لِوَجَعِ الْعَيْنِ ﴾

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْجُعْفِيِّ ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ : كُنْتُ كَثِيراً مَا تَشْتَكِي عَيْنِي فَشَكَوْتُ ذَلِكَ إِلَى أَبِي عَبْدِاللهِ عليه‌السلام ، فَقَالَ : أَلَا أُعَلِّمُكَ دُعَاءً لِدُنْيَاكَ وَآخِرَتِكَ وَبَلَاغاً لِوَجَعِ عَيْنِكَ ؟ قُلْتُ : بَلَى ، قَالَ : تَقُولُ فِي دُبُرِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَصَلَاةِ الْمَغْرِبِ : « اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَجْعَلَ النُّورَ فِي بَصَرِي وَالْبَصِيرَةَ فِي دِينِي وَالْيَقِينَ فِي قَلْبِي وَالْإِخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَالسَّلَامَةَ فِي نَفْسِي وَالسَّعَةَ فِي رِزْقِي وَالشُّكْرَ

وصحح جسمی وشفائی ، له الحمد وله الشکر) .

(دعاء برای خنازیر)

از حضرت رضا (ع) : درگردن یکی ازکنیزان ما خنازیر پدید آمد کسی پیش من آمد وگفت یاعلی برای کنیز بخوان تا اززبان تو بخواند : (یا رؤف یا رحیم یا رب یا سیدی) ومرتبا آنرا تکرار نماید کنیز چنین کرد وخداوند عزوجل بیماری را از او ببرد .

(دعاء برای درد چشم)

محمد بن الجعفی ازقول پدرش نقل میکند که گفت بسیار چشم درد می گرفتم ، به حضرت صادق (ع) شکایت کردم فرمود : میخواهی دعائی بتو بیاموزم تعلیم کنم بسود دنیا وآخرت تو باشد ودرد چشمت را نیز شفا دهد ؟ گفتم آری فرمود : پس ازنماز صبح ومغرب بگو : خدایا بحق محمد وآل او برمحمد و آلش درود فرست ، ودر دیده ام نور ودر دین بصیرت ودر قلب یقین ، ودر عمل اخلاص ودرخود سلامت ودر روزی وسعتم بخش وما دام که هستم توفیق شکرگزاریم ده و در روایتی پس ازنماز صبح هفت بار بگو .

لك أبداً ما أبقيتني » . وفي رواية : تقول ذلك – سبع مرات – إذا صليت الفجر قبل أن تقوم من مقامك .

﴿ دعاء لعسر الولادة ﴾

من عسرت عليها الولادة تقرأ هذه الأدعية على كوز مملوء ماء – ثلاث مرات – وتشرب منه المرأة ويصب بين كتفيها وثدييها ، فإنها تضع الولد بإذن الله ، وهي : « باسم الله الذي لا إله إلا هو الحليم الكريم ، سبحان الله رب السموات ورب العرش العظيم ، الحمد لله رب العالمين » ، « كأنهم يوم يرونها لم يلبثوا إلا عشية أو ضحاها » ، كأنهم يوم يرون ما يوعدون لم يلبثوا إلا ساعة من نهار وصلى الله على محمد وآله أجمعين» .

﴿ دعاء لعسر البول ﴾

« ربنا الله الذي في السماء تقدس ، اللهم اسمك في السماء والأرض ، اللهم كما جعلت رحمتك في السماء اجعل رحمتك في الأرض ، اغفر لنا حوبنا [1] وخطايانا ، أنت رب

(دعاء برای سختـــی زادن)

زنی که زادنش مشکل گردد این دعا را سه بار برکوزه ای پرآب بخوانند وزن از آن بنوشد وبقیــه آب بین پستانها و کتفش ریخته شود که به یـــاری خدا زود فارغ شود ودعا اینست : (باسم الله الذی لا اله الا هو الحلیم الکریـــم سبحان الله رب السموات السبع ورب العرش العظیم ، والحمد لله رب العالمین) (کأنهم یوم یرونها لم یلبثوا الا عشیة او ضحاها ، کأنهم یوم یرون ما یوعدون لم یلبثوا الا ساعة من نهار وصلی الله علی محمد وآله اجمعین) .

(دعا برای سختی بول کردن)

(آفریدگار ما آنکس است که منزّه است در آسمانها . خداوندا اسم تـــو (مخلوق تو) در آسمانها وزمین است . خداوندا همانطورکه رحمت خود را در آسمانها قرار داده ای برزمین نیز گسترش ده گناهان بزرگ وکوچک ما را ببخشای که تو پروردگار پاکان هستی ، رحمتی وشفائی از رحمتها و شفاهای خود را برای

الطَّيِّبِينَ أَنْزِلْ رَحْمَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَشِفَاءً مِنْ شِفَائِكَ عَلَىٰ هٰذَا الْوَجَعِ » ، فليبرأ .

﴿ دُعَاءٌ لِوَجَعِ الرُّكْبَةِ ﴾

عَنْ أَبِي حَمْزَةَ قَالَ : عَرَضَ لِي وَجَعٌ فِي رُكْبَتِي فَشَكَوْتُ ذٰلِكَ إِلَىٰ أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام فَقَالَ : إِذَا أَنْتَ صَلَّيْتَ فَقُلْ : « يَا أَجْوَدَ مَنْ أَعْطَىٰ ، يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ ، وَيَا أَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ : إِرْحَمْ ضَعْفِي وَقِلَّةَ حِيلَتِي وَاعْفُنِي مِنْ وَجَعِي » ، قَالَ : فَفَعَلْتُ ، فَعُوفِيتُ .

﴿ دُعَاءٌ لِلْعُوصَاءِ وَالْفَالِجِ ﴾

عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قَالَ : تَقُولُ حِينَ تُصَلِّي صَلَاةَ اللَّيْلِ وَأَنْتَ سَاجِدٌ : « اللّٰهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ دُعَاءَ الذَّلِيلِ الْفَقِيرِ الْعَلِيلِ ، أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَقَلَّتْ حِيلَتُهُ وَضَعُفَ عَمَلُهُ وَأَلَحَّ عَلَيْهِ الْبَلَاءُ ، دُعَاءَ مَكْرُوبٍ إِنْ لَمْ تُدَارِكْهُ هَلَكَ وَإِنْ لَمْ تَسْتَنْقِذْهُ فَلَا حِيلَةَ لَهُ ، فَلَا يُحِيطَنَّ بِي مَكْرُكَ وَلَا يَثْبُتْ عَلَيَّ غَضَبُكَ وَلَا تَضْطَرَّنِي إِلَى الْيَأْسِ مِنْ رَوْحِكَ

درد فرست) انشاءالله با این دعا خوب خواهد شد .

(دعابرای دردزانـــو)

ابی حمزه گوید : دردی برزانوی من عارض شد بحضرت باقرعلیــه السلام شکایت کردم ، فرمود : درموقع نمازبگو : (ای بخشاینده‌ترین عطـا کنندگان ، ای بهترین سؤال شوندگان ، وای مهربانترین کسی‌که طلـب رحمت میشود ، بربینوائی وضعف من رحمت آرومراازبیماری شفایم بـبخـش) ابی حمزه گوید : چنین کردم وشفا یافتم .

(دعابرای فلج وزمین‌گیر)

ازامام ششم(ع) : درسجدهٔ نمازشب بخوان : (خداوندا من چون ذلیلان وفقیران وبیچارگان دعامیکنم ، وچون کسیکه گرفتاریش سخت وراه گریزش ناچیزوعملش ضعیف است وبلاء براوفشارآورده چون بیچاره‌ای که اگـــر بفریادش نرسی هلاك میشود ، واگرنجات نبخشی راه‌نجاتی ندارد ، پس مکرترابرمن چیره‌مساز ، وخشمت رابرمـن قرارمده ، وبه‌یأس ازلطف مخصوص

وَالقُنُوطِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَطُولَ التَّصَبُّرِ عَلَى البَلاءِ ، اَللّهُمَّ إِنَّهُ لا طاقَةَ لِي بِبَلائِكَ وَلا غِنًى بِي عَنْ رَحْمَتِكَ ، وَهـذا ابْنُ حَبِيبِكَ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِهِ فَإِنَّكَ جَعَلْتَهُ مَفْزَعاً لِلْخائِفِ وَاسْتَوْدَعْتَهُ عِلْمَ ما سَبَقَ وَما هُوَ كائِنٌ فَاكْشِفْ بِهِ ضُرِّي وَخَلِّصْنِي مِنْ هذِهِ البَلِيَّةِ وَأَعِدْنِي مِما عَوَّدْتَنِي بِهِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَعافِيَتِكَ ، يا هُوَ ، يا مَنْ هُوَ هُوَ ، يا مَنْ لا إِلهَ إِلاّ هُوَ إِنْقَطَعَ الرَّجاءُ إِلاّ مِنْكَ » .

﴿ فِي الصَّلاةِ ﴾

﴿ صَلاةٌ لِلشِّفاءِ مِنْ كُلِّ عِلَّةٍ خُصُوصاً السِّلْعَةِ ﴾

تَصُومُ ثَلاثَةَ أَيّامٍ وَتَغْتَسِلُ فِي اليَوْمِ الثّالِثِ عِنْدَ الزَّوالِ وَابْرُزْ لِرَبِّكَ وَلْيَكُنْ مَعَكَ خِرْقَةٌ نَظِيفَةٌ وَصَلِّ أَرْبَعَ رَكَعاتٍ ، تَقْرَأُ فِيهِنَّ ما تَيَسَّرَ مِنَ القُرْآنِ وَاخْضَعْ بِجُهْدِكَ ، فَإِذا فَرَغْتَ مِنْ صَلاتِكَ فَأَلْقِ ثِيابَكَ وَاتَّزِرْ بِالخِرْقَةِ وَأَلْصِقْ خَدَّكَ الأَيْمَنَ بِالأَرْضِ ثُمَّ قُلْ:

وناامیدی از رحمت خودت وشکیبائی بربلا مبتلایم مساز ، خداوندا تاب تحمل بلاء تورا ندارم وهرگز از رحمت توبی نیاز نباشم ، واین فرزند حبیب تست ، که بوسیله او بتو متوجه میشوم که تو او را پناه وفریادرس خائفان قرار داده ای وعلم گذشته وآینده را بوی ودیعت سپرده ی پس ببرکت او بیچارگیم را برطرف کن ، واز این بلا نجاتم بخش ، وبه رحمت وعافیت خود یاریم ده . یاهو یامن هوهو یامن لا اله الاهو ، امیدم از غیر تو بریده شده است .

* (در نمـــاز) *

(نماز برای شفاء از هر بیماری خصوصاً سلعه)

سه روز روزه بدار ودر روز سوم نزدیک ظهر غسل کن وبدرگاه حق برو خرقه ای نظیف با خود بردار و ۴ رکعت نماز بخوان ، وهرچه خواهی از قرآن درآن قرائت کن ، وتا میتوانی شکسته دل باش ، وپس از نماز لباس خود را درآور وخرقه را بپوش ، وگونه راست را بر زمین بگذار وبگو : (یاواحد یاماجد یا کریم یاحنان ، یاقریب ، یامجیب ، یاارحم الراحمین ، صل علی محمد وآله واکشف مابی من ضر ومعرة والبسنی العافیة فی الدنیا والاخرة ، وامن

«يا واحِدُ يا ماجِدُ يا كَريمُ يا حَنّانُ يا قَريبُ يا مُجيبُ يا أرْحَمَ الرّاحِمينَ ، صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاكْشِفْ ما بي مِنْ ضُرٍّ وَمَعَرَّةٍ وَأَلْبِسْني العافِيَةَ في الدُّنْيا وَالآخِرَةِ وَامْنُنْ عَلَيَّ بِتَمامِ النِّعْمَةِ وَأَذْهِبْ ما بي فَإِنَّهُ قَدْ آذاني وَغَمَّني» . وقالَ الصادِقُ عليه السلام : إنّهُ لا يَنْفَعُكَ حَتّى تَتَيَقَّنَ أنّهُ يَنْفَعُكَ فَتَبْرَأُ مِنْها ثُمَّ تَداوِمَ عَلى ذٰلِكَ ، فَإِنَّ اللهَ يَشْفيكَ .

﴿ صلاةٌ لجميعِ الأمراضِ ﴾

رَوى أبو أُمامَةَ عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله أنّهُ قالَ : تَكْتُبُ في إناءٍ نَظيفٍ بِزَعْفَرانٍ ثُمَّ تَغْسِلُ وَتَشْرَبُ : «أَعوذُ بِكَلِماتِ اللهِ التّامَّةِ وَأَسْمائِهِ الحُسْنى كُلِّها عامَّةً مِنْ شَرِّ السّامَّةِ وَالهامَّةِ وَمِنْ شَرِّ العَيْنِ اللّامَّةِ وَمِنْ شَرِّ حاسِدٍ إذا حَسَدَ» ، «بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ الحَمْدُ للهِ رَبِّ العالَمينَ» ــ السورة ــ وَسورَةَ الإخْلاصِ وَالمُعَوِّذَتَيْنِ وَثَلاثَ آياتٍ مِنْ سورَةِ البَقَرَةِ ، قَوْلَهُ تَعالى : «وَإِلٰهُكُمْ إِلٰهٌ واحِدٌ لا إِلٰهَ إِلّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحيمُ ، إِنَّ في خَلْقِ السَّمٰواتِ وَالأَرْضِ وَاخْتِلافِ اللَّيْلِ وَالنَّهارِ وَالفُلْكِ الَّتي تَجْري في البَحْرِ بِما يَنْفَعُ النّاسَ

علی بتمام النعمه ، واذهب مابی فانّه قدآذانی وغمّنی .

وامام ششم (ع) فرمود : این دعابتو سودی ندهد تایقین به اثرآن پیداکنی که‌دراین موقع شفاءخواهی یافت وبراین دعا مداومت کن ، کهخدا شفایت بخشد .

(نمازبرای همه بیماریها)

ازنبی اکرم (ص) : این دعارا برظرفی پاک بازعفران بنویس وبشوی وبیاشام : (اعوذ بکلمات الله التامه واسمائه الحسنی کلهاعامه من شرّالسامة والهامة ومن شرّالعین اللامة ومن شرّحاسداذاحسد ، بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله ربّ العالمین (همهٔ سوره) وسوره قل هوالله احد وسوره قل‌اعوذ برب‌الناس وقل اعوذ برب الفلق وسه آیه ازسوره بقره (والهکم اله واحد لااله الّاهوالرحمن الرحیم ، انّ فی خلق السموات والارض واختلاف اللیل والنهاروالفلک التی تجری فی البحربماینفع الناس وماانزل الله من السماء من

وَمَا أَنْزَلَ اللهُ مِنَ السَّماءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيا بِهِ الأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهـا وَبَثَّ فِيها مِنْ كُلِّ دابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّياحِ وَالسَّحابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّماءِ وَالأَرْضِ لآياتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ » ، وَآيَةَ الْكُرْسِي وَ« آمَنَ الرَّسُولُ » ـ إلى آخِرِ السُّورَةِ ـ وَعَشْرَ آياتٍ مِنْ آلِ عِمْرانَ مِنْ أَوَّلِها وَعَشْراً مِنْ آخِرِها ، (إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰواتِ وَالأَرْضِ) وَأَوَّلَ آيَةٍ مِنَ النِّساءِ وَأَوَّلَ آيَةٍ مِنَ الْمائِدَةِ وَأَوَّلَ آيَةٍ مِنَ الأَنْعامِ وَأَوَّلَ آيَةٍ مِنَ الأَعْرافِ وَقَوْلَهُ تَعالى : (إِنَّ رَبَّكُمُ اللهُ الَّذِي) إلى قَوْلِهِ (رَبُّ الْعالَمِينَ) ، (وَقالَ مُوسى ما جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللهَ سَيُبْطِلُهُ) الآية ، (وَأَلْقِ ما فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ ما صَنَعُوا) إلى قَوْلِهِ (حَيْثُ أَتى) ، وَعَشْرَ آياتٍ مِنْ أَوَّلِ (وَالصَّافَّاتِ) ، ثُمَّ تَغْسِلُهُ ثَلاثَ مَرَّاتٍ وَتَتَوَضَّأُ وُضُوءَ الصَّلاةِ ، وَتَحْسُو مِنْهُ ثَلاثَ حَسَواتٍ وَتَمْسَحُ بِهِ وَجْهَكَ وَسائِرَ جَسَدِكَ ، ثُمَّ تُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ وَتَسْتَشْفِي اللهَ ، تَفْعَلُ ذٰلِكَ ثَلاثَةَ أَيَّامٍ ، قالَ حَسَّانُ : قَدْ جَرَّبْناهُ فَوَجَدْناهُ يَنْفَعُ بِإِذْنِ اللهِ .

ماء فاحيابه الارض بعد موتها وبثّ فيها من كل دابة و تصريف الرّياح والسحاب المسخّر بين السماء والارض لايات لقوم يعقلون) وآية الكرسى واز (آمن الرسول تاآخرسوره بقره) وده آيه ازاول سوره آل عمران ، وده آيه ازآخرآن (انّ فى خلق السموات والارض) وآيه اول سوره نساء ، وآيه اول سوره مائده وانعام واعراف ، وقوله تعالى (انّ ربكم الله الذى ـ الى قوله رب العالمين) و(وقال موسى ماجئتم به من السحران الله سيبطله ـ الآيه و(والق مافى يمينك تلقف ماصنعوا ـ الى قوله ـ حيث اتى)وده آيه ازاوّل سوره والصافات .

پس ازآن بشويد آن راسه مرتبه ووضوء بگيرد مانند وضوى نمازويا شامد ازآن سه جرعه وازآن بصورتش مسح كند وبه سايربدنش بمالد سپس دوركعت نمازبخواند ، وازخدا طلب شفاكند واين عمل راسه روزادامه دهد ، حسان گويد : ماآزموديم وآنرانافع يافتيم باذن خدا .

﴿ صلاة المريض ﴾

عن إسماعيل بن عبد الله بن محمد بن علي بن الحسين عليه السلام قال : مرضت مرضاً شديداً حتى يئسوا مني ، فدخل علي أبو عبد الله عليه السلام فرأى جزع أمي علي ، فقال توضئي وصلي ركعتين وقولي في سجودك : (اللهم أنت وهبته لي ولم يك شيئاً فهبه لي هبة جديدة) ، ففعلت فأصبحت وقد صنعت هريسة فأكلت منها مع القوم .

﴿ صلاة للحمّى ﴾

محمد بن الحسن الصفار يرفعه قال : دخلت على أبي عبد الله عليه السلام وأنا محموم ، فقال لي : ما لي أراك ضعيفاً ؟ فقلت : جعلت فداك حمى أصابتني ، فقال : إذا حم أحدكم فليدخل البيت وحده ويصلي ركعتين ويضع خده الأيمن على الأرض ويقول :

(نمـاز بيمار)

اسماعيل بن عبد الله گويد: سخت بيمار شدم كه از شفا من نا اميد شدند امام ششم (ع) بديدنم آمد وناله هاى مادرم را مشاهده كرده وبا وفرمود: وضوء بگير و دو ركعت نماز بگزار ودر سجده بگو: (خداوندا تو اين فرزند را بمن بخشيدى وقبلا وجود نداشت پس دوباره آنرا بمن ببخشاى) مادرم نماز را خواند ومن صبح سالم برخاستم وبا مردم هليم خوردم .

(نمـاز براى تب)

راوى گويد خدمت امام صادق (ع) رسيدم درحالى كه تب داشتم حضرت فرمود : چرا رنجور بنظر ميرسى ؟ عرض كردم گرفتار تب شده ام ، فرمود چون تب كرديد به اطاق تنها برويد ودو ركعت نماز بخوانيد ، وگونه راست بر خاك نهيد ودو ه بار بگوئيد : (اى فاطمه دختر محمد (ص) از اين عارضه تورا نزد خدا شفيع قرار ميدهم وازتو شفاعت مى جويم) انشاءالله شفا خواهيد يافت .

« يا فاطمةُ بنتَ محمّدٍ – عشرَ مرّاتٍ – أستشفعُ بكِ إلى اللهِ فيما نزلَ بي » ، فإنّه يبرأ إنْ شاءَ اللهُ تعالى .

﴿ وأيضاً ﴾

يُصلّي ركعتين ، يقرأ في كلّ ركعةٍ سورةَ الفاتحةِ – ثلاث مرّاتٍ – وقوله تعالى : « ألا لَهُ الخلقُ والأمرُ تباركَ اللهُ ربُّ العالمين » ، الدعاء : « بسمِ اللهِ الرحمنِ الرحيمِ ، اللّهمّ إنّي أتشفّعُ بنبيّكَ محمّدٍ صلى الله عليه وآله ، يا محمّدُ أستشفعُ بكَ إلى ربّي في قضاءِ حاجتي وهو شفاءُ هذا المريضِ ، يا اللهُ يا اللهُ يا اللهُ يا رحمنُ يا رحيمُ يا حيُّ يا قيّومُ يا ذا الجلالِ والإكرامِ برحمتِكَ يا أرحمَ الراحمين ، برحمتِكَ نستغيثُ ، الآنَ خفّفَ اللهُ عنكم يُريدُ اللهُ أنْ يُخفّفَ عنكم ، ذلكَ تخفيفٌ مِنْ ربِّكم ورحمةٌ » ، يكتبُ ويغسلُ ويشربُه المحموم .

﴿ صلاةُ الصُّداعِ ﴾

يُصلّي ركعتين ، يقرأ في كلّ ركعةٍ فاتحةَ الكتابِ – مرّةً – والإخلاصَ – ثلاث

(ونيز)

دو ركعت نماز بخواند در هر ركعت حمد سه بار و آيه شريفه : (الا له الخلق والامر تبارك الله رب العالمين) واين دعا را بخواند (بسم الله الرحمن الرحيم خداوندا من پيغمبرت را نزد تو شفيع مى گيرم ، اى محمد (ص) براى حاجتم كه شفاء اين مريض است ، بتو نزد خداوند شفاعت ميجويم ، يا الله يا الله يا الله ، يا رحمن يا رحيم ، يا حى يا قيوم ، يا ذا الجلال والاكرام برحمتك يا ارحم الراحمين ، برحمت تو استغاثه مى كنم ، الآن خفف الله عنكم يريد الله ان يخفف عنكم ، ذلك تخفيف من ربكم ورحمة ، اينها را بنويسند و با آب بشويند وبه تبدار بياشامند .

(نماز براى درد سر)

دو ركعت نماز بخواند در هر ركعت حمد يكبار ، توحيد سه بار و آيه شريفه (رب انى وهن العظم منى واشتعل الرأس شيبا ، ولم اكن بدعائك رب شقيا)

مراتٍ – وقوله تعالى : « رَبِّ إنّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنّي وَاشْتَعَلَ الرّأسُ شَيْباً ، وَلَمْ أَكُنْ بِدُعائِكَ رَبِّ شَقِيّاً » .

﴿ صلاة لوجع العين ﴾

يُصَلّي رَكْعَتَيْنِ ، يَقْرَأُ في كُلِّ رَكْعَةٍ فاتِحَةَ الْكِتابِ – مَرَّةً – وَ « قُلْ يا أَيُّهَا الْكافِرُونَ » – ثَلاثَ مَرّاتٍ – وَقَوْلَهُ تَعالى : « وَعِنْدَهُ مَفاتِحُ الْغَيْبِ لا يَعْلَمُها إلّا هُوَ » الآيَة .

﴿ صلاة الأعمى ﴾

أَبُو حَمْزَةَ الثُّمالي ، عَنْ أَبي جَعْفَرٍ عليه السلام قالَ : مَرَّ أَعْمى عَلى رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وآله ، فَقالَ النَّبيُّ صلى الله عليه وآله : تَشْتَهي أَنْ يَرُدَّ اللهُ عَلَيْكَ بَصَرَكَ ؟ قالَ : نَعَمْ ، فَقالَ لَهُ : تَوَضَّأْ وَأَسْبِغِ الْوُضُوءَ ، ثُمَّ صَلِّ رَكْعَتَيْنِ وَقُلْ : « اللّهُمَّ إنّي أَسْأَلُكَ وَأَرْغَبُ إلَيْكَ وَأَتَوَجَّهُ

(نماز برای درد چشم)

دو رکعت نماز در هر رکعت حمد یکبار و سوره جحد سه بار و آیه شریفه (و عنده مفاتح الغیب ...) .

(نماز برای نابینا)

از امام پنجم (ع) : نابینائی به نبی اکرم رسید ، حضرت فرمود مایلی خداوند دیدگانت را بینا کند ؟ عرض کرد آری ، فرمود : وضوء کامل وخوبی بساز و دو رکعت نماز کن و بگو : (خداوندا از تو مسئلت دارم و به لطف تو امیدوارم و به شفاعت نبی رحمت تو به تو رو میآورم ، یا محمّد : من بمقام تو نزد خدا و به پروردگار من و تو توجّه میکنم ، که چشم را بینا کند ؛ پیغمبر (ص) برنخاست مگر آنکه نابینا برگشت با چشم بینا .

پیغمبر (ص) به سلمان فرمود : ای سلمان شکم تو درد میکند برخیز و نماز بخوان که نماز شفا است .

إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ ، يا مُحَمَّدُ إِنِّي أَتَوَجَّهُ بِكَ إِلَى اللّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ أَنْ يَرُدَّ عَلَيَّ بَصَرِي » ، قالَ فَما قامَ رَسولُ اللّهِ ﷺ حَتّى رَجَعَ الأَعمى وَقَدْ رَدَّ اللّهُ عَلَيْهِ بَصَرَه .

[فَقالَ رَسولُ اللّهِ ﷺ لِسَلْمانَ : يا سَلْمانُ اشكم تو درد ، قُمْ فَصَلِّ فَإِنَّ الصَّلاةَ شِفاءٌ] .

﴿ صَلاةٌ لِوَجَعِ الرَّقَبَةِ ﴾

تُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ ، تَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ « الْحَمْدَ » مَرَّةً ، وَ « إِذا زُلْزِلَتْ » ثَلاثَ مَرّاتٍ .

﴿ صَلاةٌ لِوَجَعِ الصَّدْرِ ﴾

أَرْبَعَ رَكَعاتٍ ، يَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ « الْحَمْدَ » مَرَّةً ، وَبَعْدَها فِي الأُولى « أَلَمْ نَشْرَحْ » مَرَّةً ، وَفِي الثّانِيَةِ « الإِخْلاصَ » ثَلاثَ مَرّاتٍ ، وَفِي الثّالِثَةِ « وَالضُّحى » مَرَّةً ، وَفِي الرّابِعَةِ « يَعْلَمُ خائِنَةَ الأَعْيُنِ وَما تُخْفِي الصُّدورُ » .

﴿ صَلاةٌ لِلْقُولَنْجِ ﴾

يُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ ، يَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ « الْحَمْدَ » مَرَّةً ، وَقَوْلَهُ : « فَفَتَحْنا أَبْوابَ السَّماءِ بِماءٍ مُنْهَمِرٍ » .

(نماز برای درد گردن)

دو رکعت نماز بخوان در هر رکعت حمد یکبار (واذا زلزلت) سه بار .

(نماز برای درد سینه)

چهار رکعت در هر رکعت حمد یکبار و در رکعت اول سوره (الم نشرح) یک بار و در رکعت دوم (توحید) سه بار و در رکعت سوم (والضحی) یکبار و در رکعت چهارم آیه (لیعلم خائنة الاعین وما تخفی الصدور) .

(نماز برای قولنج)

دو رکعت در هر رکعت حمد یکبار و آیه (ففتحنا ابواب السماء بماء منهمر) .

﴿ صَلاةٌ لِوَجَعِ الرِّجْلِ ﴾

يُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ ، يَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ «الْحَمْدَ» مَرَّةً ، وَقَوْلَهُ تَعَالَى : « آمَنَ الرَّسُولُ» تَمَامَ السُّورَةِ .

﴿ صَلاةٌ لِلْقُوَّةِ ﴾

تُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ وَتَضَعُ يَدَكَ عَلَى وَجْهِكَ وَتَسْتَشْفِعُ إِلَى اللهِ تَعَالَى بِرَسُولِهِ مُحَمَّدٍ ﷺ وَتَقُولُ : « بِاسْمِ اللهِ أُحَرِّجُ عَلَيْكَ يَا وَجَعُ مِنْ عَيْنِ الْإِنْسِ أَوْ مِنْ عَيْنِ الْجِنِّ ، أُحَرِّجُ عَلَيْكَ يَا وَجَعُ بِالَّذِي اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلاً وَكَلَّمَ مُوسَى تَكْلِيماً وَخَلَقَ عِيسَى مِنْ رُوحِ الْقُدُسِ لَمَّا هَدَأْتَ وَطَفِئْتَ كَمَا طَفِئَتْ نَارُ إِبْرَاهِيمَ بِإِذْنِ اللهِ » وَتَقُولُ ذَلِكَ ثَلاثَ مَرَّاتٍ .

﴿ صَلاةٌ لِرَدِّ الْآبِقِ ﴾

يُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ وَيَقْرَأُ بَعْدَ «الْحَمْدِ» مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْحَدِيدِ أَرْبَعَ آيَاتٍ وَآخِرِ سُورَةِ الْحَشْرِ : « لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ » إِلَى آخِرِ السُّورَةِ ، وَيَقُولُ : « يَا مَنْ هَكَذَا وَلَا هَكَذَا غَيْرُهُ اجْعَلِ الدُّنْيَا عَلَى فُلَانٍ أَضْيَقَ مِنْ مَسْكِ جَمَلٍ حَتَّى تَرُدَّهُ عَلَيَّ » .

(نمازبرای دردپا)

دورکعت نماز درهررکعت حمد یکبار وآیه شریفه (آمن الرسول) تا آخرسوره .

(نمازبرای لقوه)

دورکعت نمازبخوان ودست برصورت بنه وپیغمبر(ص) رانزد خدا شفیع ببر وبگو : (باسم الله أحرّج علیك یاوجع من عین الانس اومن عین الجن ، احرّج علیك یاوجع بالله اتخذ ابراهیم خلیلا ،وکلّم موسی تکلیما وخلق عیسی من روح القدس لماهدات وطفئت کماطفئت نارابراهیم باذن الله) واین آیه راسه بارمیخوانی .

(نمازبرای بازگشت فراری)

دورکعت نماز درهررکعت بعدازحمد ۴ آیه ازاول سوره حدید وآخر

﴿ صَلاةُ لِرَدِّ الضَّالَّةِ ﴾

عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام : تُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ ، تَقْرَأُ فِيهِمَا « يس » وَتَقُولُ بَعْدَ فَرَاغِكَ مِنْهُمَا رَافِعاً يَدَكَ إِلَى السَّمَاءِ : « اللّٰهُمَّ رَادَّ الضَّالَّةِ وَالْهَادِيَ مِنَ الضَّلَالَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاحْفَظْ عَلَيَّ ضَالَّتِي وَارْدُدْهَا إِلَيَّ سَالِمَةً يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ فَإِنَّهَا مِنْ فَضْلِكَ وَعَطَائِكَ ، يَا عِبَادَ اللّٰهِ فِي الْأَرْضِ وَيَا سَيَّارَةَ اللّٰهِ فِي الْأَرْضِ رُدُّوا عَلَيَّ ضَالَّتِي فَإِنَّهَا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَعَطَائِهِ » .

﴿ وَمِثْلُهُ ﴾

أَيْضاً عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام : « اللّٰهُمَّ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ لَكَ السَّمٰوَاتُ وَلَكَ الْأَرْضُ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاجْعَلِ الْأَرْضَ عَلَى كَذَا أَضْيَقَ مِنْ جِلْدِ جَمَلٍ حَتَّى تُمَكِّنَنِي مِنْهُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ » .

وَفِي رِوَايَةٍ عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام : ادْعُ بِهٰذَا الدُّعَاءِ لِلْآبِقِ وَاكْتُبْهُ فِي وَرَقَةٍ : « اللّٰهُمَّ انَّ السَّمَاءَ لَكَ وَالْأَرْضَ لَكَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَكَ فَاجْعَلْ مَا بَيْنَهُمَا أَضْيَقَ عَلَى فُلَانٍ مِنْ جِلْدِ جَمَلِي

سوره حشر : (لوانزلنا هذا القرآن ...) وبعد میگوئی :(یامن هکذا ولا هکذا غیره اجعل الدنیا علی فلان اضیق من مسك جمل حتّی تردّه علیّ) .

(نماز برای بازگشت گمشده)

از علی (ع): دو رکعت نماز بخوان در هر رکعت سوره (یس) وبعد از نماز دست بآسمان بلند کن وبگو : (اللهم راد الضاله والهادی من الضلالة صل علی محمد وآله واحفظ علیّ ضالتی وارددها الیّ سالمةً یا ارحم الراحمین فانها من فضلك وعطائك ، یا عباد الله فی الارض ویا سیّارة الله فی الارض ردّوا علیّ ضالتی فانها من فضل الله وعطائه) .

(ونظیر آن)

ایضاً از امیرمؤمنان (ع) :اللهم لا اله الا انت آسمانها وزمین وآنچه

حَتَّى تَرُدَّهُ عَلَيَّ وَتُظَفِّرَنِي بِهِ ، وَلْيَكُنْ حَوْلَ الْكِتَابِ آيَةُ الْكُرْسِي مَكْتُوبَةٌ مُدَوَّرَةٌ ثُمَّ ادْفِنْهُ وَضَعْ فَوْقَهُ شَيْئاً ثَقِيلاً فِي مَوْضِعِهِ الَّذِي كَانَ يَأْوِي إِلَيْهِ بِاللَّيْلِ .

﴿ أَيضاً لِلآبِقِ وَالضَّالَّةِ ﴾

يُكْتَبُ أَوْ يُقْرَأُ : « اللَّهُمَّ أَنْتَ جَبَّارٌ فِي السَّمَاءِ وَجَبَّارٌ فِي الْأَرْضِ وَمَلِكٌ فِي السَّمَاءِ وَمَلِكٌ فِي الْأَرْضِ وَإِلٰهٌ فِي السَّمَاءِ وَإِلٰهٌ فِي الْأَرْضِ تَرُدُّ الضَّالَّةَ وَتَهْدِي مِنَ الضَّلالَةِ رُدَّ عَلَى فُلانٍ ضَالَّتَهُ وَاحْفَظْهُ .

﴿ الْمَحْمُومِ ﴾

يُكْتَبُ عَلَى ثَلاثِ قِطَعٍ مِنْ قِرْطَاسٍ بِخَطٍّ رَقِيقٍ لا يُمْكِنُ قِرَاءَتُهُ وَيَأْكُلُهَا الْمَحْمُومُ ،

بين آنهاست ازتست زمين راازپوست شتر براين گمشده من‌تنگتركن تابرآن دست يابم كه‌توبرهمه چيزتوانائى) .

ودرروايتى ازامام ششم(ع) :اين‌دعارابخوان ودرورقه‌اى بنويس :

(اللهم‌ان السماء لك والارض‌لك ومابينهما لك فاجعل‌مابينهما اضيق على‌فلان‌من جلد جمل حتى‌ترنه على وتظفرنى به) وآية الكرسى رادايره واراطراف ايـــن دعابنويس واين نوشته رادفن كن درهمان مكانى كه حيوان گمشده شب بــه آنجامنزل داشت .

(نيزبراى گمشده‌وقرارى)

بنويسيد يابخوانيد :(خداوندا‌تودرآسمانها‌وزمين جباروسلطان ، و خدائى ، گمشده‌هارابرميگردانى وازگمراهى نجات مى بخشى ،گمشده‌فلان كس‌راباز‌گردان

(براى آدم تبدار)

ايندعارابا‌خط ريز ناخواندنى برسه قطعه كاغذ بنويس وتبدار‌هر روز ناشتا يكى ازآن سه قطعه رابيلعدو دعااينست :(باسم الله ذى العـــز والكبرياء‌والنور) .

كُلَّ يَوْمٍ نُسْخَةً مِنْهَا عَلَى الرِّيقِ بَعْدَ أَنْ جُعِلَتْ مَجْمُوعَةً مُدَوَّرَةً كَالْبُنْدُقَةِ : « بِاسْمِ اللَّهِ ذِي الْعِزِّ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالنُّورِ » . وَهٰذِهِ النُّسْخَةُ مُجَرَّبَةٌ كَانَ الْإِمَامُ الْحَسَنُ السَّمَرْقَنْدِيُّ يَعْتَقِدُهَا وَيُدَاوِمُ مُكَاتَبَتَهَا جُمْعَةً وَكَأَنَّهُ وَجَدَ لَهُ إِسْنَاداً .

﴿ أُخْرَى ﴾

يُكْتَبُ عَلَى ثَلَاثِ سُكَّرَاتٍ وَيَأْكُلُهَا الْمَحْمُومُ فِي ثَلَاثِ غَدَوَاتٍ ، كُلَّ يَوْمٍ قِطْعَةً عَلَى الرِّيقِ : الْأَوَّلُ « عَقَدْتُ بِإِذْنِ اللَّهِ » الثَّانِي « شَدَدْتُ بِإِذْنِ اللَّهِ » الثَّالِثُ « سَكَّنْتُ بِإِذْنِ اللَّهِ » .

﴿ أُخْرَى ﴾

يُكْتَبُ : « بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ، وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ — إِلَى قَوْلِهِ — شَطَطاً » « إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ — إِلَى قَوْلِهِ — الْحَكِيمُ » مَعَ سَبْعٍ مِنَ الْعُقُودِ السُّلَيْمَانِيَّةِ .

﴿ أُخْرَى ﴾

يُكْتَبُ عَلَى الْقَدَمِ الْأَيْمَنِ : « بِاسْمِ اللَّهِ يَا حُمَّى الْمَاضِيَةِ الْمُتَمَضِّيَةِ بِالَّذِي فِي السَّمَاءِ عَرْشُهُ وَبِالَّذِي كَلَّمَ مُوسَى تَكْلِيماً وَاتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلاً وَبَعَثَ مُحَمَّداً بِالْحَقِّ نَبِيّاً لَمَا

(دیگـــری)

برپای راست نوشته شود : (بنام خداوند ، ای تب بحق آنکس که عرش اودرآسمان است وباموسی سخن گفت ، وابراهیم راخلیل‌خودگرفت

(دیگـــری)

این سه‌دعابرسه قطعه قند نوشته شود وتبدار سه روز ناشتابخورد دعاءاول (عقدت باذن الله) ودوم (شددت باذن الله) وسوم (سکنت باذن الله) .

(دیگـــری)

بنویسید (بسم الله الرحمن الرحیم) وآیه (وربطنا علی ... تاآخر) وآیه (اذ قال موسی لاهله ...) .

خَرَجتَ مِنَ الْعَظْمِ إِلَى اللَّحْمِ وَمِنَ اللَّحْمِ إِلَى الْجِلْدِ وَمِنَ الْجِلْدِ إِلَى الْأَرْضِ فَتُسَكِّنِي فِيهَا وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً كَثِيراً .

﴿ اُخْرَى ﴾

يُكْتَبُ وَيُشَدُّ وَيُعْقَدُ سَبْعَ عُقَدٍ ، يُقْرَأُ عَلَى كُلِّ عُقْدَةٍ فَاتِحَةُ الْكِتَابِ وَيُشَدُّ عَلَى رَأْسِ الْمَحْمُومِ : بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ، (وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ) ، (وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ) ، (يَا نَارُ كُونِي بَرْداً وَسَلَاماً عَلَى إِبْرَاهِيمَ) ، (وَأَرَادُوا بِهِ كَيْداً فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ) ، يَا اللهُ يَا اللهُ يَا اللهُ ، يَا رَحْمٰنُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحْمٰنُ ، اُسْكُنْ بِقُدْرَةِ الْجَبَّارِ الْعَظِيمِ ، بِقُدْرَةِ الْمَنَّانِ الْكَرِيمِ وَيُكْتَبُ الْمُعَوِّذَتَيْنِ .

﴿ اُخْرَى ﴾

عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قَالَ : حُمَّ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله فَأَتَاهُ جَبْرَئِيلُ عليه السلام فَقَالَ :

ومحمد (ص) رامبعوث ساخت از استخوان به گوشت و از گوشت به پوست و از پوست بزمين فرود آی ولاحول ولا قوة الا بالله العلی العظيم وصلی الله علی محمد وآله وسلم تسليماً كثيراً) .

(ديگری)

نوشته شود وهفت گره برآن زده شود وبرهرگره حمد خوانده شود وبرسر تبدار بسته گردد : (بسم الله الرحمن الرحيم ، وبالحق انزلناه وبالحق نزل) (وننزل من القرآن ماهوشفاء ورحمة للمؤمنين) ، (يا ناركونی برداً و سلاماً علی ابراهيم) ، (وارادوابه كيداً فجعلناهم الاخسرين) يا الله ، يا الله يا الله ، يا رحمن ، يا رحمن ، يا رحمن ، اسكن بقدرة الجبار العظيم ، بقدرة المنان الكريم) ، و معوذتين رانيز بنويسد .

(ديگری)

از امام ششم (ع) : پيغمبرتب كرد جبرئيل آمد وگفت : (باسم الله ارقيك يا محمد بن عبد الله باسم الله اشفيك ، باسم الله من كل داء يعنيك باسم

(بِاسْمِ اللهِ أَرْقِيكَ يا مُحَمَّدُ بْنِ عَبْدِ اللهِ ، بِاسْمِ اللهِ أَشْفِيكَ ، بِاسْمِ اللهِ مِنْ كُلِّ داءٍ يُعْنِيكَ بِاسْمِ اللهِ وَاللهُ شافِيكَ ، بِاسْمِ اللهِ خُذْها فَلْتُهْنِيكَ ، بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ ، (فَلا أُقْسِمُ بِمَواقِعِ النُّجُومِ) لَتَبْرَأَنَّ بِإِذْنِ اللهِ . وَيُشَدُّ التَّعْوِيذُ فِي عُنُقِ الْمَحْمُومِ .

﴿ أُخْرى ﴾

عَنِ الرِّضا عليه‌السلام قالَ : إِشْتَكَتْ جارِيَةٌ لِي وَكانَ لَها قَدْرٌ فَأَتانِي آتٍ فِي الْمَنامِ فَقالَ لِي : قُلْ لَها تَقُولُ : (يا رَبَّاهُ يا سَيِّداهُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَاكْشِفْ عَنِّي ما أَجِدُ) فَإِنَّ فُلانَ بْنَ فُلانٍ نَجا مِنَ النّارِ بِهذِهِ الدَّعْوَةِ .

الله والله شافيك ، باسم الله خذ ها فلتهنيك ، بسم الله الرحمن الرحيم ، (فلا اقسم بمواقع النجوم) واين تعويذ برگردن تبدار آويخته شود انشاءالله خوب خواهد شد .

(ديگرى)

ازامام رضا (ع) : يكى ازكنيزانم ازبيمارى بمن شكايت كرد ، كسى درعالم خواب بمن گفت : براى كنيزبخوان تا اززبان توبخواند (اى پروردگار وسيد من برمحمد وآلش درود فرست ، وبيماريم رابرطرف كن ، كه فلان كس بااين دعا ازآتش نجات يافت

(براى تب)

ازحضرت رضا (ع) :

(ودرنسخهٔ ديگر)

بسم الله الرحمن يا نار
كوني برداً وسلاماً على
ابرهيم وآل ابرهيم صل
على محمد وآل محمد وعن فلان
بن فلان اطفى باذن الله تعالى

بسم الله الرحمن
قلنا يا نار كوني برداً و
سلاماً على ابرهيم وآل
ابرهيم وصل على محمد و
آل محمد وعلى فلان بن
فلان ... باذن الله

الْفَصْلُ الرَّابِعُ

﴿ فِي الرُّقَى وَالتَّمَائِمِ لِسَائِرِ الْأَمْرَاضِ ﴾

عَنْهُمْ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ : يُكْتَبُ فِي رِقٍّ وَيُعَلَّقُ عَلَى الْمَحْمُومِ : (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ وَسُلْطَانِكَ وَمَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ لَا تُسَلِّطَ عَلَى فُلَانِ بْنِ فُلَانَةٍ شَيْئاً مِمَّا خَلَقْتَ بِسُوءٍ ، وَارْحَمْ جِلْدَهُ الرَّقِيقَ وَعَظْمَهُ الدَّقِيقَ مِنْ فَوْرَةِ الْحَرِيقِ ، أُخْرُجِي يَا أُمَّ مِلْدَمٍ يَا آكِلَةَ اللَّحْمِ وَشَارِبَةَ الدَّمِ ، حَرُّهَا وَبَرْدُهَا مِنْ جَهَنَّمَ إِنْ كُنْتِ آمَنْتِ بِاللهِ الْأَعْظَمِ لَا تَأْكُلِي لِفُلَانِ بْنِ فُلَانَةٍ لَحْماً وَلَا تَمَصِّي لَهُ دَماً وَلَا تَنْهَكِي لَهُ عَظْماً وَلَا تَثُورِي عَلَيْهِ غَمّاً وَلَا تُهَيِّجِي عَلَيْهِ صُدَاعاً وَانْتَقِلِي عَنْ شَعْرِهِ وَبَشَرِهِ وَلَحْمِهِ وَدَمِهِ إِلَى مَنْ زَعَمَ أَنَّ مَعَ اللهِ إِلٰهاً آخَرَ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ) وَيُكْتَبُ إِسْمُ ذِمِّيٍّ أَوْ عَدُوٍّ لِلّٰهِ .

﴿ رُقْيَةٌ لِلْحُمَّيَاتِ ، خُصُوصاً لِحُمَّى يَوْمٍ ﴾

يُكْتَبُ عَلَى الْقِرْطَاسِ وَيُشَدُّ بِخَيْطٍ وَيُعْقَدُ عَلَيْهِ مِنَ الْجَانِبِ الْأَيْمَنِ أَرْبَعُ عُقَدٍ وَمِنْ أَيْسَرِ

(فصـــل چهارم)

(درتعـويذها و حرزهابراى بيمـاريها)

ازامام(ع) : اين دعارابررقعه‌اى نوشته وبرگردن تبدارآويخته شـود (خداوندابعزّت وقدرت وسلطنت وبآنچـه علمت به آن احاطه دارد بـر محمدوآلش درود فرست ، وبرفلان‌كس هيچ مخلوقى رابدى مسلط مكـن وبه پوست ظريف واستخوان باريك او ازشـّر سوزش (تب) رحم كن(اى تب) اگرايمان دارى بخداى اعظم هيچ گوشت فلانكس رامخور وخونش را هيچ نمك ،واستخوان اوراسست مكن ،ودردى دراوبه هيجان مياورواز مو وپوست و گوشت وخون اوبيرون شو ، وبآنكس منتقل شو كـه بـا خـدا خدايانى قائل است) .

(رقعه براى تبها مخصوصاً تبهاى‌روزانه)

اين دعارابركاغذ بنويس وبرآن نخى به پيچ وبرراست نخ چهـاروبـر

الخيط ثلاث عقد ويعلق من رقبة المحموم: (أعيذه بما استعاذ به موسى وعيسى وإبراهيم عليهم السلام ومحمد ﷺ من الحمى والناقض والغب والعتيق والربع والصدع، اللهم كما لم تلد مريم بنت عمران غير عيسى فلا تذر على هذا الإنسان من هذه الأورام والأوجاع شيئاً إلا نزعته عنه، فلا أقسم بما تبصرون وما لا تبصرون إنه لقول رسول كريم أقسمت عليك لما تركتيه ولا تأخذيه)، وتقرأ الإخلاص والمعوذتين، ثم قل: (اللهم اشف فلان بن فلانة من حمى يوم ويومين وثلاثة أيام وحمى الرابع، فإنك تفعل ما تريد وتحكم ما تشاء وأنت على كل شيء قدير، باسم الله كتبت وباسم الله ختمت وعليه توكلت وهو رب العرش العظيم ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم).

﴿ اخرى ﴾

تتخذ خيطاً من غزل القطن سبع طاقات وتقرأ عليه فاتحة الكتاب والإخلاص

طرف چپ آن سه گره بزن ، وبر گردن تبدار بیاویز : (پناه می بـــرم بآنچه کـــه موسی وعیسی وابراهیم (ع) ومحمد (ص) پناهنده شدند ، از شـــر تب وبیماری کهنـــه ومزمن زوین گیری ، ودرد سر ، خدایا همانطورکه مریـــم جز عیسی را نزایید براین شخص ازاین بیماریها هیچ باقی مگذار ، (فلااقسم بماتبصرون ومالاتبصرون انه لقول رسول کریم ، اقسمت علیك لماتركتيـــه ولا تأخذيه) .

وتوحید و معوذتین رابخوان وبگو : (خداوندا فلان راازتب هـــرروز ویك روزد رمیان و . . . شفا دهکـــه تو هرچه بخواهی میکنی وبر همه چیـــز قادری ، بنام خدا نوشتم وبنام خدا ختم کردم ، وبراوتوکل نمودم کهاو ربّ عرش عظیم است ، ولاحـــول ولا قـــوّة الاّ بـــا للـــه العلی العظیم) .

(اخـــری)

نخی ازپنبه بگیر ، وآنـــرا هـــفت رشتـــه کن ، وبر هر کـــدام

وَالمُعَوِّذَتَين ، وَتَعقِدُ عَلَيهِ سَبْعَ عُقَدٍ وَيُشَدُّ فِي عُنُقِهِ . وَقِيلَ : تَقْرَأُ كُلَّ هَذِهِ عَلَى كُلِّ عُقْدَةٍ .

﴿ اخرى ﴾

قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله : مَا مِن رَجُلٍ يُحَمُّ فَيَغْتَسِلُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مُتَتَابِعَةٍ يَقُولُ عِنْدَ كُلِّ غُسْلٍ : « بِاسْمِ اللهِ اللَّهُمَّ إِنِّي إِنَّمَا اغْتَسَلْتُ الْتِمَاسَ شِفَائِكَ وَتَصْدِيقَ نَبِيِّكَ » إِلَّا كُشِفَ عَنْهُ .

﴿ اخرى ﴾

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ : كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله يُعَلِّمُنَا مِنَ الْأَوْجَاعِ كُلِّهَا وَالحُمَّى وَالصُّدَاعِ : « بِاسْمِ اللهِ الْكَبِيرِ ، أَعُوذُ بِاللهِ الْعَظِيمِ مِنْ شَرِّ كُلِّ عِرْقٍ نَعَّارٍ وَمِنْ شَرِّ حَرِّ النَّارِ » . وَإِذَا رَفَعْتَ يَدَكَ فَقُلْ : « بِاسْمِ اللهِ وَبِاللهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ ، أَعُوذُ بِاللهِ وَقُدْرَتِهِ عَلَى مَا يَشَاءُ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ » .

﴿ حِرْزُ النَّبِيِّ لِفَاطِمَةَ « ع » خَاصَّةً لَهَا ﴾

﴿ وَلِكُلِّ مُؤْمِنٍ مُقِرٍّ بِالحَقِّ ﴾

« وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ » يَا أُمَّ مِلْدَمٍ إِنْ كُنْتِ

حمد وتوحید ومعوّذتین رابخوان وبرآن هفت گره بزن ، وبرگردن بیمار ببند .

(دیگری)

پیغمبر(ص) فرمود : هیچ کس تب نکند که سه روز متوالی غسل نماید ودر موقع غسل بگوید : (بنام خدای بزرگ وبه خدای عظیم پناه می برم از شر هررگ جنبنده و ازشر آتش سوزان) .

وباز دست به آسمان بردار وبگو : (بنام خدا وبه خدای محمّد رسول خدا بخدا وقدرت او پناه می برم ، ازشرّبیماریم) .

حرز پیغمبر(ص) به فاطمه (ع) ومخصوص بآنحضرت است

وهرمؤمنیکه بحق اومعترف است

(وله ما سکن فی اللیل والنهار وهوالسمیع العلیم) .

یاام ملدم ان کنت آمنت بالله العظیم ورسوله الکریم ، فلاتهشمی

آمَنْتَ بِاللهِ الْعَظِيمِ وَرَسُولِهِ الْكَرِيمِ فَلا تَهْشِمِي الْعَظْمَ وَلا تَأْكُلِي اللَّحْمَ وَلا تَشْرَبِي الدَّمَ اُخْرُجِي مِنْ حَامِلِ كِتَابِي هَذَا إِلَى مَنْ لا يُؤْمِنُ بِاللهِ الْعَظِيمِ وَرَسُولِهِ الْكَرِيمِ وَآلِهِ ، مُحَمَّد وعليّ وفاطمة والحسن والحسين عليهم السلام » .

﴿ للربع ﴾

عَنِ الْوَشَّاءِ قَالَ : دَخَلَ رَجُلٌ عَلَى الرِّضَا عليه السلام فَقَالَ لَهُ : مَا لِي أَرَاكَ مُصْفَارّاً؟ قَالَ : حُمَّى الرِّبعِ قَدْ أَلَحَّتْ عَلَيَّ ، فَدَعَا بِدَوَاةٍ وَكَتَبَ : « بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ ، بِاسْمِ اللهِ وَبِاللهِ أَبْجَدْ هَوَّزْ حُطِّي عَنْ فُلانِ بْنِ فُلانَةَ بِإِذْنِ اللهِ تَعَالَى » ، ثُمَّ تَخْتِمُ فِي أَسْفَلِ

العظيم ولا تأكلي اللحم ، ولا تشربي الدم ، اخرجي من حامل كتابي هذا الى من لا يؤمن بالله العظيم ورسوله الكريم وآله ، محمد وعلى وفاطمه والحسن والحسين (ع) .

(برای رفع تبیکه چهارروزیکبار عارض میشود)

وشاء گوید خدمت حضرت رضا (ع) رسیدم ، حضرت پرسید چرا رنگت زرد است ؟ گفتم تب (ربع) مرابیچاره کرده ، حضرت دوات خواست ونوشت : (بسم الله الرحمن الرحیم ، باسم الله وبالله ، ابجد هوز حطی از فلان بن فلانه باذن الله تعالی بعد درزیرنامه مهرسلیمان (۱) راهفت بار نقش کرد وطومار را پیچید وفرمود : تا پارچه‌ای آب ندیده آورند ، آنرا گره‌زد ودرطرف راستش چهارگره زد وبهرکدام حمد ومعوذتین وتوحید وآیة الکرسی راخواند و بجانب چپ آن سه‌گره‌زد وهمانها را برگره‌ها خواند وبمن فرمود اینرا ببازوی راست خود ببند وآیة الکرسی رابخوان ودرحالیکه این ببازوی تست جماع مکن . ودرروایت دیگر نخی خشك طلبید ، وبرراست آن چهاروبرچپ آن سه‌گره‌زد وبر

---

۱ ـ تصویرخاتم سلیمان ـ علیه السلام ـ

در کتب مشهوره : در بعض دیگر : در بعض دیگر :

الْكِتَابِ - سَبْعَ مَرَّاتٍ - خَاتَمَ سليمان عليه السلام (١) ثُمَّ طَوَاهُ ، ثُمَّ قَالَ : يَا مُعَتِّبُ ائْتِنِي بِسِلْكٍ لَا يُصِيبُهُ الْمَاءُ وَلَا الْبُزَاقُ، فَأَتَاهُ بِهِ فَعَقَدَ عَلَيْهِ ثُمَّ أَدْنَاهُ مِنْ فِيهِ فَعَقَدَ مِنْ جَانِبٍ أَرْبَعَ عُقَدٍ ، يَقْرَأُ عَلَى كُلِّ عُقْدَةٍ فَاتِحَةَ الْكِتَابِ وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ وَالتَّوْحِيدَ وَآيَةَ الْكُرْسِيِّ ، وَعَلَى الْجَانِبِ الْآخَرِ ثَلَاثَ عُقَدٍ ، يَقْرَأُ عَلَيْهَا مِثْلَ ذَلِكَ وَنَاوَلَهُ إِيَّاهُ وَقَالَ: ارْبِطْهُ عَلَى عَضُدِكَ الْأَيْمَنِ وَاقْرَأْ آيَةَ الْكُرْسِيِّ وَاخْتِمْ وَلَا تُجَامِعْ عَلَيْهِ . وَفِي رِوَايَةٍ: ثُمَّ أَدْرَجَ الْكِتَابَ وَدَعَا بِخَيْطٍ مَثَلُولٍ فَقَالَ : ائْتُونِي بِخَيْطٍ يَابِسٍ ، فَعَقَدَ وَسَطَهُ وَعَقَدَ عَلَى الْأَيْمَنِ أَرْبَعَ عُقَدٍ ، وَعَلَى الْأَيْسَرِ ثَلَاثَ عُقَدٍ وَقَرَأَ عَلَى كُلِّ عُقْدَةٍ أُمَّ الْكِتَابِ وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ وَ « قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ » وَآيَةَ الْكُرْسِيِّ عَلَى التَّرْتِيبِ ، ثُمَّ قَالَ : هَاكَ ، شُدَّهُ عَلَى عَضُدِكَ الْأَيْمَنِ وَلَا تُجَامِعْ .

﴿ اخرى ﴾

ذَكَرَ أَبُو زَكَرِيَّا الْحَضْرَمِيُّ أَنَّ أَبَا الْحَسَنِ عليه السلام كَتَبَ لَهُ هَذَا الْكِتَابَ وَكَانَ بِهِ حُمَّى الرِّبْعِ وَأَمَرَ أَنْ يَكْتُبَ عَلَى يَدِهِ الْيُمْنَى : « بِاسْمِ اللَّهِ جَبْرَئِيلَ » ، وَعَلَى يَدِهِ الْيُسْرَى « بِاسْمِ اللَّهِ مِيكَائِيلَ » وَعَلَى رِجْلِهِ الْيُمْنَى « بِاسْمِ اللَّهِ إِسْرَافِيلَ » ، وَعَلَى رِجْلِهِ الْيُسْرَى « بِاسْمِ اللَّهِ عِزْرَائِيلَ » « بِاسْمِ اللَّهِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْساً وَلَا زَمْهَرِيراً » وَبَيْنَ كَتِفَيْهِ « بِاسْمِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ » .

هرگره حمد و معوذتین و توحید و آیة الکرسی بخواند ، و فرمود ببازوی راست ببند و جماع مکن .

(دیگری)

ابوزکریا حضرمی گوید : تب (ربع) داشتم حضرت رضا (ع) این دعا رابرایم نوشت و فرمود آن را عمل کن در آن نوشته بود بر بازوی راست بنویس (باسم الله جبرئیل) و بر بازوی چپ (باسم الله میکائیل) و بر پای راست (باسم الله میکائیل) و بر پای چپ (باسم الله عزرائیل) باسم الله لا یرون فیها شمساً و زمهریرا) و بین دو کتف (باسم الله العزیز الجبار) .

﴿ لِلحُمَّى ﴾

فِي رِوَايَةٍ يُكْتَبُ عَلَى كَتِفِهِ الأَيْمَنِ « بِاسْمِ اللهِ جبرئيل » ، وَعَلَى الأَيْسَرِ « بِاسْمِ اللهِ ميكائيل » وَعَلَى كَتِفِهِ الأَيْمَنِ « بِاسْمِ اللهِ إِسْرَافِيلَ » ، وَعَلَى كَتِفِهِ الأَيْسَرِ « بِاسْمِ اللهِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا » .

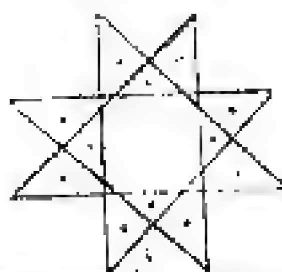
﴿ لِلغِبِّ ﴾

يَأْخُذُ ثَلَاثَ أَوْرَاقٍ مِنْ شَجَرٍ وَيَكْتُبُ عَلَى اسْمِ المَحْمُومِ عَلَى وَرَقٍ فَرَصَادٍ عَلَى الأَوَّلِ

(١) صورة خاتم سليمان عليه السلام في الكتب المذكورة هكذا :

وفي بعضها كذا :

وفي بعضها كذا :

(بـــرای تـــب)

در روایت دیگری بر کتف راست بنویسد : (باسم الله جبـــرئیل) و بر کتف چپ : (باسم الله میکائیل) ، وبر کتف راست (باسم الله اسرافیل) و بر کتف چپ (باسم الله لا یرون فیها شمساً و لا زمهریراً) .

(برای غبّ « نوعی تب »)

سه برگ درخت بردار ، وباسم بیمار تبدار بر ورق اول (طیسوما) وبر دوم (اوهـــونـــا) وبر سوم (ابراسوما) نوشته شود ، وجداجدا در آب افکنده گردد . وبروایت دیگر بر سه برگ بنویسد (حمومـــا او حوما ا بـــرحوما) وبآب افکنده شود .

(رقعه ای بـــرای تب)

بنویسد وبر بازوی راست ببنـــدد : بسم الله ... تاآخرحمد) (باسم الله و بالله اعوذ بكلمات الله التامات كلها التي لا يجاوزهن برّ ولا فاجر من شر ما خلق وذرأ وبرأ ، من شرّ السامّة والهامة والطامة والعين اللامة

(طَيشُومَا) وَعَلَى الآخِرِ (اوْهُومَا) وَعَلَى الثَّالِثِ (ابْرَاسُومَا) وَيُلقِي فِي الْمَاءِ بِثَلاثِ دَفَعَاتٍ . [وَبِرِوَايَةٍ أُخْرَى يَكْتُبُ عَلَى وَرَقَاتِ الْفِرْصَادِ عَلَى ثَلاثٍ : (حَومَا اوْحَومَا ابْرَحُومَا) وَيُلقِي فِي الْمَاءِ . وَفِي رِوَايَةٍ (طَيشُومَا ابْرَسُومَا)] .

« رُقْيَةُ لِلْعَيْنِ »

يُكْتَبُ وَيُشَدُّ عَلَى عَضُدِهِ الأَيْمَنِ : « بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ، الْحَمْدُ للهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ » إِلَى آخِرِهَا « بِاسْمِ اللهِ وَبِاللهِ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ كُلِّهَا الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَذَرَأَ وَبَرَأَ ، مِنْ شَرِّ السَّامَّةِ وَالْهَامَّةِ وَالطَّامَّةِ وَالْعَيْنِ اللَّامَّةِ . وَمِنْ شَرِّ طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ، وَمِنْ شَرِّ فُسَّاقِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ ، وَمِنْ شَرِّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالإِنْسِ وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ » ، « رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ » ، « يَا نَارُ كُونِي بَرْداً وَسَلَاماً عَلَى إِبْرَاهِيمَ ، وَأَرَادُوا بِهِ كَيْداً فَجَعَلْنَاهُمُ الأَخْسَرِينَ » ، كُونِي بَرْداً وَسَلَاماً عَلَى فُلَانِ بْنِ فُلَانَةٍ ، « رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا » إِلَى آخِرِ السُّورَةِ ، « حَسْبِيَ اللهُ ، لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلاً » ، « وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيراً بَصِيراً » ، لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ،

ومن شر طوارق الليل والنهار ، ومن شر فساق العرب والعجم ، ومن شر فسقة الجن والانس ، ومن شر الشيطان وشركه ، ومن شرّ كل ذي شرّ ، ومن شرّ كل دابّة هو آخذ بناصيتها ان ربي على صراط مستقيم " ربنا عليك توكلنا واليك انبنا واليك المصير " يا نار كوني برداً وسلاماً على ابراهيم ، وارادوا به كيداً فجعلناهم الاخسرين " كوني برداً وسلاماً على فلان بن فلانة (نام تبدار ومادرش رابنويسد) " ربنا لاتؤاخذنا ان نسينا او اخطأنا " الى آخر السورة ، " حسبي الله لا اله الا هو فاتخذه وكيلا " " وتوكّل على الحيّ الذي لا يموت وسبّح بحمده

صَدَقَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَأَعَزَّ جُنْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ ، مَا شَاءَ اللهُ لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ ، « كَتَبَ اللهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ » ، « أُولَئِكَ حِزْبُ اللهِ أَلا إِنَّ حِزْبَ اللهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ » ، « وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ » ، وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ .

﴿ رُقْيَةٌ لِجَمِيعِ الْآلامِ وَقِيلَ لِلضِّرْسِ ﴾

« بِاسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ ، « صُنْعَ اللهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا يَفْعَلُونَ » ، اُسْكُنْ أَيُّهَا الْوَجَعُ سَكَّنْتُكَ بِالَّذِي لَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ، عَزَمْتُ عَلَيْكَ بِاللهِ الَّذِي اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلاً وَكَلَّمَ مُوسَى تَكْلِيماً وَخَلَقَ عِيسَى مِنْ رُوحِ الْقُدُسِ وَبَعَثَ مُحَمَّداً بِالْحَقِّ نَبِيّاً لَمَا ذَهَبْتَ عَنْ فُلانِ بْنِ فُلانَةٍ إِلَى مُدَّةِ حَيَاتِهِ وَلا تَعُودُ إِلَيْهِ » .

وكفى به بذنوب عباده خبيراً بصيراً" لا اله الا الله وحده لا شريك له صدق وعده ونصرعبده واعز جنده وهزم الاحزاب وحده ماشاءالله لاقوة الا بالله ، "كتب الله لا غلبن انا ورسلى ان الله قوى عزيز،اولئك حزب الله الا ان حزب الله هم المفلحون " ، "ومن يعتصم بالله فقد هدى الى صراط مستقيم" ، وصلى الله على محمد وآله الطيبين الطاهرين .

(تعويذ براى همهٔ دردها وبقولى درد دندان)

(باسم الله وبالله وصلى الله على محمد وآله الطيبين ،" صنع الله الذى اتقن كل شىء انه خبير بما يفعلون" ، اى درد آرام گيركه تراآرام ميكنم ، بيارى آنكس كهآنچهدرشب وروزساكن است ملك او ميباشدو او شنوا ودانا است ، (ترا برطرف ميكنم بيارى خدائيكه ابراهيم را خليل خود قرار داد ، باموسى سخن گفت ، وعيسى را ازروح مقدس آفريد ، ومحمد (ص) را بحق برانگيخت كه از فلان كس تاآخرعمراودور شوى) .

﴿ حِرْزُ الْقَلَنْسُوَةِ ﴾

كَانَ بِالْمَلِكِ النَّجَاشِي صُدَاعٌ فَبَعَثَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فِي ذَٰلِكَ، فَبَعَثَ إِلَيْهِ هٰذَا الْحِرْزَ فَخَاطَهُ فِي قَلَنْسُوَتِهِ فَكُتِبَ ذٰلِكَ عَنْهُ وَهُوَ: «بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ»، «شَهِدَ اللهُ» الآية، «لله نُورٌ وَحِكْمَةٌ وَعِزٌّ وَقُوَّةٌ وَبُرْهَانٌ وَقُدْرَةٌ وَسُلْطَانٌ وَرَحْمَةٌ، يَا مَنْ لَا يَنَامُ، لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ إِبْرَاهِيمُ خَلِيلُ اللهِ، لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ مُوسَى كَلِيمُ اللهِ، لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ عِيسَى رُوحُ اللهِ وَكَلِمَتُهُ، لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ وَصَفِيُّهُ وَصَفْوَتُهُ ﷺ، اُسْكُنْ سَكَّنْتُكَ بِمَنْ يَسْكُنُ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَبِمَنْ سَكَنَ لَهُ مَا فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ، وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ»، «أَلَا إِلَى اللهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ».

(حرز شب كلاه)

نجاشي پادشاه حبشه سردردی داشت. از پيغمبر (ص) مدد خواست. حضرت اين حرز را براي او نوشت كه درشب كلاه خود بگذارد: (بسم الله الرحمن الرحيم لا اله الا الملك الحق المبين. (شهد الله... تاآخر آيه) براي خدا است نور و حكمة و عز وقوة وبرهان وقدرة و سلطان و رحمة. اى آنكه نمى خوابى. لا اله الا الله ابراهيم خليل الله. موسى كليم الله. لا اله الا الله عيسى روح الله و كلمته. لا اله الا الله محمد رسول الله و صفيه و صفوته (ص) اى درد ساكن شو وقرار گير كه تورا آرام ميكنم بياري آنكس كه هرچه درآسمانها و زمين است از اوست وبياري كسى كه آنچه درشب وروز ساكن است براى اوست واوشنوا و دانا است فسخرنا له الريح تجرى بامره رخاءً حيث اصاب. والشياطين كل بناء وغواص (الا الى الله تصير الامور).

﴿ آخرُ لِلصُّداعِ ﴾

يُكْتَبُ فِي رِقٍّ وَيُشَدُّ عَلَى الرَّأْسِ بِخَيْطٍ : « بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ ، الٓمٓ ، اللهُ لا إِلهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ - إِلى قَوْلِهِ - أُولُوا الْأَلْبابِ. اُخْرُجْ مِنْها مَذْمُوماً مَدْحُوراً ».

﴿ لِلصُّداعِ ﴾

عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عليه السلام قالَ : يُكْتَبُ فِي كِتابٍ وَيُعَلَّقُ عَلى صاحِبِ الصُّداعِ مِنَ الشِّقِّ الَّذِي يَشْتَكِي : « اللّهُمَّ إِنَّكَ لَسْتَ بِإِلهٍ اسْتَحْدَثْناهُ وَلا بِرَبٍّ يَبِيدُ ذِكْرُهُ وَلا مَعَكَ شُرَكاءُ يَقْضُونَ مَعَكَ وَلا كانَ قَبْلَكَ إِلهٌ نَدْعُوهُ وَنَتَعَوَّذُ بِهِ وَنَتَضَرَّعُ إِلَيْهِ وَنَدَعُكَ وَلا أَعانَكَ عَلى خَلْقِنا مِنْ أَحَدٍ فَنَشُكَّ فِيكَ ، لا إِلهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لا شَرِيكَ لَكَ ، عافِ فُلانَ بْنَ فُلانَةٍ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ ». وَفِي رِوايَةٍ : « أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي قامَ بِهِ عَرْشُكَ عَلَى الْماءِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَشْفِيَ فُلانَ بْنَ فُلانَةٍ مِنَ الصُّداعِ

(رقعهٔ دیگر برای سردرد)

بورقه ای بنویس وبسربېند (بسم الله الرحمن الرحيم ، الم الله لا اله الا هو الحی القیوم ... تا اولوا الالباب) از او بیرون شو رانده شونده ومذموم) .

(برای سردرد)

از امام پنجم (ع) : این دعا را بنویس وبر طرفی از سرکه درد میکند بیاویز : « اللهم انك لست باله استحدثناه و لا برب يبيد ذكره ولا معك شركاء يقضون معك و لا كان قبلك اله ندعوه و نتعوذ به و نتضرع اليه و ندعك و لا اعانك على خلقنا من احد فنشك فيك ، لا اله الا انت وحدك لا شريك لك ، عاف فلان بن فلانه (وبجای فلان اسم مریض وبجای فلانه نام مادرش رابنویسد) ، وصل على محمد و اهل بيته » ودر روایت دیگر « اسألك باسمك الذى قام به عرشك على الماء ان تصلى على محمد و آل

وَالشَّقِيقَةِ ، فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَداً ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ خَلَقْتَ آدَمَ وَأَتْمَمْتَ خَلْقَهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَشْفِيَ فُلَانَ بْنَ فُلَانَةٍ »

﴿ لِلشَّقِيقَةِ ﴾

يُكْتَبُ هذَا الْكِتَابُ فِي رَقٍّ أَوْ قِرْطَاسٍ فَإِنْ كَانَ رَجُلاً شَدَّ عَلَى رَأْسِهِ وَإِنْ كَانَتِ امْرَأَةً جَعَلَتْهُ مَعَ عِقَاصِهَا : « بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ ، بِاسْمِ اللهِ مِنَ الْأَرْضِ إِلَى السَّمَاءِ كَانَ هَبَطَ جَبْرَئِيلُ فَاسْتَقْبَلَهُ الْأَجْدَعُ فَقَالَ : أَيْنَ تُرِيدُ ؟ قَالَ : أَذْهَبُ إِلَى إِنْسَانٍ فَآكُلُ شَحْمَ عَيْنَيْهِ وَأَشْرَبُ مِنْ دَمِهِ ، فَقَالَ : بِاللهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَا تَذْهَبْ إِلَى الْإِنْسَانِ وَلَا تَأْكُلْ شَحْمَةَ عَيْنَيْهِ وَلَا تَشْرَبْ مِنْ دَمِهِ ، أَنَا الرَّاقِي وَاللهُ الشَّافِي وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ » .

محمد وان تشفی فلان بن فلانه (اسم مریض و مادرش) من الصداع و الشقیقه ، فضربنا علی آذانهم فی الکهف سنین عدداً واسألك باسمك الذی به خلقت آدم واتممت خلقه ان تصلی علی محمد وآل‌محمد وان تشفی فلان بن فلانه (اسم مریض و مادرش) ».

(برای درد شقیقه)

بر کاغذی بنویس اگر بیمار مرد است بر سر او ببند و اگر زن است در لابلای موی ها نهد: (بسم الله الرحمن الرحیم ، باسم الله من الارض الی السماء ، کان هبط جبرئیل ، فاستقبله الاجدع فقال : این تريد ؟ قال : اذهب الی انسان فآکل شحم عینیه و اشرب من دمه ، فقال : بالله الذی لا اله الا هو لاتذهب الی الانسان و لاتأكل شحمة عینیه ولا تشرب من دمه انا الراقی و الله الشافی و صلی الله علی محمد و اهل بیته) .

(برای درد چشم)

پنبه ای ترکن وبر چشم بنه وبگو: (عین الشمس فی لجة البحر ، یا نار کونی برداً وسلاماً علی ابراهیم) .

﴿ لوجع العين ﴾

[تأخذُ قُطناً وَتبلّهُ وَتضعُهُ على العينِ وتقولُ : « عينُ الشّمسِ في لجّةِ البحرِ ، يا نارُ كوني بَرداً وسَلاماً على إبراهيمَ »] .

﴿ اُخرى ﴾

سُليمان بن عيسى قالَ : دخلتُ على أبي عَبدِ اللهِ عليه السلام فرأيتُ بهِ مِن الرَّمدِ شيئاً فاحِشاً فاغتَممتُ وخَرجتُ ، ثُمّ دخلتُ عليهِ مِن الغدِ فإذا هوَ لا عِلّةَ بعينهِ ، فقلتُ : جُعلتُ فِداكَ خَرجتُ مِنْ عِندكَ الأمسِ وبِكَ مِنَ الرَّمدِ ما أغمّني ، ودَخلتُ عليكَ اليومَ فلم أرَ شيئاً ، أعالجتَهُ بشيءٍ ؟ قالَ : عوّذتُها بعوذةٍ عِندي ، قلتُ : أخبرني بها ؟ فكتبَ : « أعوذُ بعزّةِ اللهِ ، أعوذُ بقُدرةِ اللهِ ، أعوذُ بقوّةِ اللهِ ، أعوذُ بعظمةِ اللهِ ، أعوذُ بجلالِ اللهِ ، أعوذُ ببَهاءِ اللهِ ، أعوذُ بجمعِ اللهِ ، أعوذُ برسولِ اللهِ صلى الله عليه وآله ممّا أحذرُ وأخافُ على عيني وأجِدُهُ مِنْ وَجعِ عيني ، اللّهمّ ربَّ الطّيبينَ [أذهِبْ ذلكَ عنّي بحولِكَ وقوّتِكَ ، وكَشَفنا عنكَ غِطاءكَ فبصرُكَ اليومَ حَديدٌ ، فنظرَ نظرةً في النجومِ فقالَ إنّي سَقيمٌ ،

(دیگری)

سلیمان بن عیسی گوید : خدمت امام صادق (ع) رسیدم ودر چشم او ورمی فاحش دیدم ، اندوهگین شدم وبرگشتم فردا خدمتش رفتم چشمش سالم بود ، عرض کردم : فدایت شوم دیروز چشمتان سخت بیمار بود وامروز سالم است ، معالجه کرده اید ؟ فرمود تعویذ کردم ، پرسیدم تعویذ را برایم بفرمائید ؟ حضرت نوشت : (بعزت وقدرت وقوت وعظمت خدا وجلال وبهاء خدا پناه میبرم ، برسول خدا ازهرچه که بیم دارم واز درد چشم پناه میبرم ، خداوندا پروردگار پاکان این دردرا بحول وقوه خود ازمن دور کن ، وكشفنا عنك غطائك فبصرك اليوم حديد ، فنظر نظرة في النجوم

وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكُمُ اللهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللهُ رَبُّ العَالَمِينَ ، يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا كَبِيرُ يَا جَلِيلُ يَا مَنِيعُ يَا فَرْدُ يَا وَتْرُ ، رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْداً وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ، بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ يَا حَيُّ يَا حَلِيمُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا فَرْدُ يَا وَتْرُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ أَنْ لَا تَدَعْنِي فِي قَبْرِي فَرْداً وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ . وَإِنْ كُنْتُ إِلَّا وَاجِداً لِصَلَاةٍ فِي قَبْرِي مِمَّا رَزَقْنِي فِي حَاجَتِي ، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ »] .

﴿ لِلرُّعَافِ ﴾

يقرأ ويكتب وقد أخذ بأنف المرعوف : « يا مَنْ أَمْسَكَ الْفِيلَ عَنْ بَيْتِهِ الْحَرَامِ أَمْسِكْ دَمَ فُلَانِ بْنِ فُلَانَةٍ » ، وبصب على رأسه وجبهته ماء الجمد ، فإنه يسكن بإذن الله .

﴿ لِوَجَعِ الضِّرْسِ ﴾

عَنِ السَّكُونِي ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام قَالَ : قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام : مَنْ

فقال اني سقيم و صوركم فاحسن صوركم و رزقكم من الطيبات ذلكم الله ربكم فتبارك الله رب العالمين ، ياعلى ياعظيم ، ياكبير ياجليل ، يامنيع يافرد ياوتر يارب لاتذرنى فرداً وانت خير الوارثين ، بسم الله الرحمن الرحيم ياحى يا حليم يا على ياعظيم ، يا جليل يا جميل يافرد ياوتر اسألك ان تصلى على محمد وآل محمد واسئلك ان لاتدعنى فى قبرى فرداً وانت خيــر الوارثين ، وان كنت الا واحداً لصلوة فى قبرى مما رزقنى فى حاجــة آمين رب العالمين) .

(براى خون دماغ)

بخواند وبنويسد ، وجلوى دماغ بگيرد : (اى آنكه شر فيــل را از خانه خود گردانيدى خون فلانكس را نگهدار) ، وبرسر وپيشانى آب سرد بريز ، كه بيارى خدا خون بايستد .

(براى درد دنــدان)

از امام ششم (ع) : امير مؤمنان (ع) فرمود : هركه درد دندان دارد

اِشْتَكى ضِرْسَهُ فَلْيَأخُذْ مِنْ مَوْضِعِ سُجُودِهِ ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِ عَلَى المَوْضِعِ الَّذي يَشْتَكي وَيَقُولُ: « بِاسْمِ اللهِ وَالكَافِي اللهُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إلّا بِاللهِ ».

﴿ ومثله ﴾

قَالَ الصَّادِقُ عليه السلام فِي رُقْيَةِ الضِّرْسِ : تَأْخُذُ سِكِّيناً أَوْ خُوصَةً فَتَمْسَحُ بِها عَلَى الجَانِبِ الَّذي تَشْتَكي ، فَإِنَّهُ يَسْكُنُ بِإِذْنِ اللهِ ، وَتَقُولُ سَبْعَ مَرّاتٍ : « بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ ، بِاسْمِ اللهِ وَبِاللهِ ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله ، إبْراهِيمُ خَليلُ اللهِ ، اُسْكُنْ بِالَّذي سَكَنَ لَهُ مَا فِي اللَّيْلِ وَالنَّهارِ بِإِذْنِهِ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ ».

وَعَنْ ابْنِ عَبّاسٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وآله: مَنِ اشْتَكى ضِرْسَهُ فَلْيَضَعْ إصْبَعَهُ عَلَيْهِ وَلْيَقْرَأْ عَلَيْهِ هذِهِ الآيَةَ - سَبْعَ مَرّاتٍ - : «هُوَ الَّذي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالأَبْصارَ وَالأَفْئِدَةَ قَليلاً ما تَشْكُرُونَ ».

ازجای سجده‌اش مقداری بردارد وآن را برجای دردبمالد وبگویــد : (باسم الله والکافی الله ولاحول ولاقوة الا بالله) .

(ونظیرآن)

امام ششم (ع) فرمود :کارد یابرگی بردار وآنرابرجای درد بمال وهفت باربگو : (بسم الله الرحمن الرحیم . باسم الله وبالله ، محمدرسول الله (ص) ابراهیم خلیل الله . اسکن بالذی سکن له مافی اللیل والنهار باذنه وهوعلی کل شیء قدیر) .

وازابن عباس :ازقول پیغمبر (ص) :کسیکه دردندان دارد انگشتش رابموضع درد بگذارد وهفت مرتبه بخواند " هوالذی انشاءکم وجعل لکم السمع والابصار والافئدة قلیلا ماتشکرون" .

﴿ لوجع الضِّرسِ والأسنان ﴾

رَقى بها جَبْرئيل عليه السلام الحُسَيْنَ بنَ عليٍّ عليهما السلام : يَضَعُ عُودَةً أو حَديدَةً على الضِّرسِ ويَرقيه مِنْ جانِبِه - سَبْعَ مَرّاتٍ - : « بِسْمِ اللهِ الرَّحمنِ الرَّحيمِ ، العَجَبُ كُلُّ العَجَبِ دُودَةٌ تَكُونُ في الفَمِ تأكُلُ العَظْمَ وتُنْزِلُ الدَّمَ ، أنا الرّاقي واللهُ الشّافي والكافي لا إلهَ إلّا اللهُ والحَمْدُ للهِ رَبِّ العالَمينَ ، « وإذْ قَتَلْتُمْ نَفْساً فادّارَأْتُمْ فيها واللهُ مُخْرِجٌ ما كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ فَقُلْنا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِها كَذلِكَ يُحْيِي اللهُ المَوْتى ويُريكُمْ آياتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ » - سبع مرات - ويفعل ما قدّمناه .

﴿ أيضاً للضِّرس ﴾

المُفَضَّلُ بنُ عُمَرَ قالَ : دَخَلْتُ عَلى أبي عَبْدِ اللهِ عليه السلام وبي ضَرَبانُ الضِّرسِ فَشَكَوْتُ ذلِكَ إلَيْهِ ، فَقالَ : ادْنُ مِنّي ، فَدَنَوْتُ مِنْهُ ، فَقالَ : بِسَبّابَتِهِ فأدْخَلَها فَوَضَعَها عَلى الضِّرسِ الَّذي يَضْرِبُ ثُمَّ قَرَأَ شَيْئاً خَفِيّاً فَسَكَنَ عَلى المَكانِ ، قالَ : فَقالَ لي : قَدْ سَكَنَ يا مُفَضَّلُ ؟ قُلْتُ : نَعَمْ ، فَتَبَسَّمَ ، فَقُلْتُ : أُحِبُّ أنْ تُعَلِّمَني هذِهِ الرُّقْيَةَ ؟ قالَ نَعَمْ ، إنَّ فاطِمَةَ عليها

برای درد دندان

جبرئیل (ع) حسین بن علی (ع) را به این تعویذ کرد : قطعه‌آهنی را بردندان بگذارد و هفت مرتبه بر آن بخواند : بسم الله الرحمن الرحیم العجب کل العجب دودة تکون فی الفم تأکل العظم و تنزل الدم ، انا الراقی والله الشافی والکافی لا اله الا الله والحمد لله رب العالمین ، « واذ قتلتم نفسا فادارأتم فیها والله مخرج ماکنتم تکتمون فقلنا اضربوه‌ببعضها کذلک یحیی الله الموتی و یریکم آیاته لعلکم تعقلون » .

(نیزبرای دندان)

مفضل گوید : خدمت امام ششم (ع) رسیدم درحالیکه به ضربان دندان دچاربودم ، بامام (ع) شکایت نمودم ، فرمود نزدیک شو نزدیک شدم ، انگشت خود را برروی دندان من گذارد وآهسته دعایی خواند ، بلا فاصله درد آرام شد ، حضرت پرسید خوب شد ؟ گفتم آری

السلام أتت أباها عليه السلام تشكو ما تلقى من وجع الضرس أو السن؟ فأدخل صلى الله عليه وآله سبابته اليمنى فوضعها على سنها التي تضرب وقال: «بإسم الله وبالله أسألك بعزتك وجلالك وقدرتك على كل شيء، فإن مريم لم تلد غير عيسى روحك وكلمتك أن تكشف ما تلقى فاطمة بنت خديجة من الضرس كله» فسكن ما بها كأن سكن ما بك، وما زدت عليه شيئاً من بعد هذا.

﴿ ومثله ﴾

عن عطاء، عن الصادق عليه السلام قال: شكوت إليه ما ألقى من ضرسي وأسناني وضربانها، فقال: تقرأ عليه – سبع مرات – «بإسم الله وبالله أسكن بقدرة الله الذي خلقك فإنه قادر مقتدر عليك وعلى الجبال أثبتها وأثبتك فقر حتى يأتي فيك أمره وصلى الله على محمد وآله».

﴿ لوجع البطن ﴾

روي عن أمير المؤمنين عليه السلام أنه جاءه رجل فقال: يا أمير المؤمنين، إني يوجع بطني؟ فقال: ألك زوجة؟ فقال: نعم، قال: إستوهب منها شيئاً طيبة به

تبسمی فرموده تقاضا کردم که آنرا بمن بیاموزد، فرمود بسیار خوب: فاطمه علیها سلام بحضر پدر شرفیاب شد و از درد دندان بوی شکایت کرد، حضرت انگشت بر دندانی که بیمار بود گذارد و فرمود: (باسم الله و بالله خدایا ترا بعزت و جلال و قدرتت بر همه چیز، که مریم جز عیسی روح و کلمهٔ تو نزائید بیماری دندان فاطمه دختر خدیجه را بکلی برطرف کن) و بلا فاصله برطرف شد و من برای تو چیزی برآن نیفزودم.

(ونظیر آن)

از عطاء از امام ششم (ع): عطاء گوید: از گرفتاری دندانهایم به امام ششم (ع) شکایت کردم، فرمود هفت بار برآن بخوان: (باسم الله و بالله، به قدرت خدائیکه تورا آفرید آرام گیر که او برتو وبرکوهها مسلط

نفسها من مالها ، ثم اشتري به عسلا ، ثم اسكب عليه من ماء السماء ثم اشربه ، فإني سمعت الله سبحانه يقول في كتابه : « وأنزلنا من السماء ماءً مباركاً » وقال : « يخرج من بطونها شراب مختلف ألوانه فيه شفاء للناس » ، وقال : (فإن طبن لكم عن شيء منه نفساً فكلوه هنيئاً مريئاً) ، فإذا اجتمعت البركة والشفاء والهنيء والمريء ، شفيت إن شاء الله تعالى ، قال : ففعل ذلك فشفي .

﴿ لوجع الخاصرة ﴾

قال رسول الله ﷺ : ينبغي لأحدكم إذا أحس بوجع الخاصرة أن يمسح يده عليها ثلاث مرات ، وأن يقول في كل مرة : (أعوذ بعزة الله وقدرته على ما يشاء من شر ما أجد) .

وعن الصادق عليه السلام قال : تمر يدك على موضع الوجع وتقول : (بإسم الله وبالله محمد رسول الله ﷺ ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم ، اللهم امسح عني ما أجد في خاصرتي) ، ثم تمر يدك وتسمي على موضع الوجع ثلاث مرات .

است ، آرام گیرتا امر خدا در باره ات در رسد و درود بر محمد وآلش) .

(برای درد شکم)

روایت است که مردی خدمت امیر مؤمنان (ع) رسید وعرضه داشت گرفتار درد شکم میباشم فرمود زن داری ؟ گفت آری ، فرمود : از او بخواه که قدری از مهرش را بتو ببخشد بعد باآن عسل بخر ، وبرآن آب باران بریز واز آن بیاشام ، که من شنیده ام قول خدارا درقرآن که : (واز آسمان آب مبارك فرود آوردیم) ، (واز شکم زنبور عسل نوشابه ای برنگهای مختلف بیرون آوردیم که در آن شفا است) ، و (اگر همسران شما چیزی از مهر خود را به شما بطیب خاطر بخشیدند بخورید که گوارا است) ، وچون برکت و شفاء وگوارائی جمع شد بیاری خدا شفا خواهی یافت انشاء الله راوی گوید چنین کردم خوب شدم .

(درد خاصره)

﴿ للرِّياحِ في البَطْنِ ﴾

عَنْ يُونُسَ بنِ يَعْقُوبَ قالَ : قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللهِ عليه السلام : جُعِلْتُ فِداكَ، إِنِّي أَجِدُ وَجَعاً فِي بَطْنِي ، فَقالَ : وَحِّدِ اللهَ، فَقُلْتُ : ماذا أَقُولُ؟ قالَ : تَقُولُ : (يا اللهُ يا رَبِّي يا رَحْمنُ يا رَبَّ الأَرْبابِ يا سَيِّدَ السّاداتِ اشْفِنِي وَعافِنِي مِنْ كُلِّ داءٍ وَسُقْمٍ فَإِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ أَتَقَلَّبُ فِي قَبْضَتِكَ) .

﴿ لِلْمَغْصِ وَالنَّفْخِ فِي البَطْنِ ﴾

(بِاسْمِ اللهِ الَّذِي اتَّخَذَ إِبْراهِيمَ خَلِيلاً وَكَلَّمَ مُوسَى تَكْلِيماً وَبَعَثَ بِالْحَقِّ مُحَمَّداً

پیغمبر (ص) فرمود : هرکس درد خاصره گیرد سه بار برآن دست بمالد و هربار بگوید : (بعزت و قدرت خدا پناه میبرم از شر بیماری که دارم) .

و از امام ششم (ع) : دست برجای دردبمال و بگوی : (بنام خداوبه یاری خدا ، محمد رسول الله و لاحول ولاقوة الا بالله العلی العظیم خدایا بیماری که دارم درخاصره بر طرف کن) بعد دست خودرا سه بار برجای درد بکش .

(گازهای معده)

یونس بن یعقوب گوید بامام صادق (ع) عرضه داشتم که فدایت شوم من گرفتار ناراحتی ودرد شکم میباشم ، فرمود : خدارا به یگانگی یاد کن . پرسیدم چه بگویم ؟ فرمود ، بگو : (یاالله یاربی یا رحمن یارب الارباب یا سیدالسادات اشفنی وعافنی من کل داء وسقم فانی عبدك وابن عبدك اتقلب فی قبضتك) .

(مغص وگازمعده)

نَبِيّاً) ، ثُمَّ قُلْ : (يَا رِيحُ اُخْرُجِي بِإِذْنِ اللّٰهِ تَعَالَى) ثَلاثَ مَرّاتٍ .

﴿ لِعِلَّةِ الْبَطْنِ ﴾

عَنِ الْكَاظِمِ عليه‌السلام : يُكْتَبُ أُمُّ الْقُرْآنِ وَالتَّوْحِيدُ وَالْمُعَوِّذَتانِ ، ثُمَّ يُكْتَبُ (أَعُوذُ بِوَجْهِ اللّٰهِ الْعَظِيمِ وَعِزَّتِهِ الَّتِي لا تُرامُ وَقُدْرَتِهِ الَّتِي لا يَمْتَنِعُ مِنْها شَيْءٌ ، مِنْ شَرِّ هٰذَا الْوَجَعِ ، وَمِنْ شَرِّ ما فِيهِ وَمِنْ شَرِّ ما أَحْذَرُ مِنْهُ) .

﴿ لِوَجَعِ الْبَطْنِ وَغَيْرِهِ مِنَ الْأَلَمِ ﴾

يَضَعُ يَدَهُ عَلَيْهِ وَيَقُولُ سَبْعَ مَرّاتٍ : (أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللّٰهِ وَجَلالِهِ مِنْ شَرِّ ما أَجِدُ) وَيَضَعُ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى الْأَلَمِ وَيَقُولُ : (بِاسْمِ اللّٰهِ) ثَلاثاً .

﴿ لِلزَّحِيرِ ﴾

عُثْمانُ بْنُ عِيسَى قالَ : شَكا رَجُلٌ إِلَى أَبِي الْحَسَنِ عليه‌السلام أَنَّ بِي زَحِيراً لا يَسْكُنُ ،

(باسم الله الذی اتخذ ابراهیم خلیلا و کلم موسی تکلیما وبعث بالحق محمداً نبیا) بعد سه بار بگو . (ای گاز بیرون شو باذن خدا) .

(برای بیماری شکم)

از حضرت موسی بن جعفر (ع) : حمد و توحید ومعوذتین را بنویس و بعد بنویس : (از شر این درد وعواقب آن وازشر آنچه در باره این بیماری از آن میترسم بذات خداوند عظیم وعزت مقهور ناشدنی وقدرت او که هیچ چیز از آن سرپیچی نتواند پناه میبرم) .

(برای درد شکم ودیگر دردها)

دست برجای بیماری بگذار و هفت بار بگو : (ازشر بیماریم به عزت و جلال خداوند پناه میبرم) ودست راست را برجای درد بگذار وسه بار بگو : (باسم الله) .

(برای اسهال خونی وصدای شکم "زحیر")

عثمان بن عیسی گوید مردی بحضرت رضا (ع) شکایت کرد که گرفتار

فقال : إذا فرغت من صلاة الليل فقل : (اللهم ما كان من خير فمنك لا حمد لي فيه ، وما عملت من سوء فقد حذرتنيه ولا عذر لي فيه ، اللهم إني أعوذ بك أن أتكل على ما لا خير لي فيه أو أقع فيما لا عذر لي فيه) .

﴿ للخنازير ﴾

يقرأ عليه ثلاثة أيام : (باسم الله وبالله الله أكبر الله أكبر وهو يأمرك أن لا تكبر) — ثلاث مرات — ، ثم قل : (ابتدأ باللص قبل أن يبدأ بك) — ثلاث مرات — ويتفل كل مرة ، فإنه يجف .

﴿ لمن بال في النوم ﴾

يكتب على الرق ويعلق عليه : (هف هف هد هد هف هف هات هات أنا له كف كف كف هف هفف هفف [هفف] معهم مسعر لم قل هو الله أحد الغالب من حيث يستحسر العدو إبليس شح لبني آدم كما الذي سجد لآدم الملائكة بإذن الله ، إنه كريم

زحیری شده ام که شفاء نمی پذیرد ، حضرت فرمود : بعد از نماز شب بگو : (خدایا همهٔ خوبیها ازجانب تست و ازمن خیری نیست و آنچه بدی کردم و از آنها مرا نهی کردی وهیچ عذری ندارم ، خدایا بتو پناه میبرم که مرا در آنچه خیر ندارم بخود واگذاری و در آنچه را که عذری ندارم گرفتارم سازی) .

(برای خنازیر)

سه روز سه بار بر آن بخوان : (باسم الله و بالله الله اکبر الله اکبر و هو یأمرك ان لا تکبر) و سه بار بگو : (ابتدأ باللص قبل ان یبدأبك) و هر بار آب دهان بینداز که انشاءالله خشك میشود .

(برای کسی که گرفتار بول کردن درخواب است)

بر نامه ای بنویس و بر بیمار بیاویز (هف ، هف ، هد ، هد ، هف هف ، هات ، هات ، اناله کف ، کف کف هف هفف هفف (هفف) معهم مسعر لم قل هو الله احد ، الغالب من حیث یستحسر العدو

بِنْتُ كَرِيمَةٍ وَوَلَدُ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ . . . . شددت شددت بسورة سورة صفه صفه خَتَمْتُ بِخَاتَمِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) .

﴿ لِلْفَزَعِ ﴾

[وَلِمَنْ فَزِعَ فِي النَّوْمِ : (بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْعَرَبِيِّ الْهَاشِمِيِّ الْأَبْطَحِيِّ التِّهَامِيِّ ﷺ إِلَىٰ مَنْ حَضَرَ الدَّارَ مِنَ الْعُمَّارِ ، أَمَّا بَعْدُ فَإِنَّ لَنَا وَلَكُمْ فِي الْحَقِّ بَيْعَةً فَإِنْ يَكُنْ فَاجِراً مُقْتَحِماً أَوْ دَاعِيَ حَقٍّ مُبْطِلاً أَوْ مَنْ يُؤْذِي الْوِلْدَانَ وَيُفْزِعُ الصِّبْيَانَ وَيُبْكِيهِمْ وَيَبُولُهُمْ عَلَى الْفِرَاشِ فَلْيَمْضُوا إِلَىٰ أَصْحَابِ الْأَصْنَامِ وَإِلَىٰ عَبَدَةِ الْأَوْثَانِ وَلْيُخَلُّوا عَنْ أَصْحَابِ الْقُرْآنِ فِي جِوَارِ الرَّحْمٰنِ وَمَخَازِي الشَّيْطَانِ وَعَنْ أَيْمَانِهِمُ الْقُرْآنَ وَصَلَّى اللهُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ ﷺ)] .

ابليس شحّ لبنى آدم كالذى سجد لآدم الملائكة باذن الله انه كريمة بنت كريمة و ولد فلان بن فلان . . . . . . شددت شددت بسورة سورة صفه صفه قسمت بخاتم سليمان بن داود لله رب العالمين) .

(برای بیتابی)

برای کسیکه درخواب فریاد وناله میکند (بسم الله الرحمن الرحيم من محمد رسول الله النبى الامى العربى الهاشمى الابطحى التهامى (ص) الى من حضر الدار من العمار ، اما بعد فان لنا و لكم فى الحق بيعة فان يكن فاجراً مقتحما) او داعى حق مبطلا و من يوءذى الولدان و يفزع الصبيان ويبكيهم و يبولهم على الفراش فليمضوا الى اصحاب الاصنام و الى عبدة الاوثان و ليخلّوا عن اصحاب القرآن فى جوار الرحمن و مخازى الشيطان و عن ايمانهم القرآن و صلى الله على محمد

﴿ للفزع أيضاً ﴾

[(شَهِدَ اللهُ أَنَّهُ لا إِلٰهَ إِلاّ هُوَ) الآية وآيةُ الكُرسي و(قُلْ ادعُوا اللهَ) – إلى آخر السُّورة – ، (إِنَّ رَبَّكُمُ) الآية ، (لَقَدْ جاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ) إلى آخر السُّورة ، (قُلْ مَنْ يَكلؤُكُمْ بِاللَّيلِ وَالنَّهارِ) مِنَ السِّباعِ وَالجِنِّ وَالسَّحَرَة ، قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ هُوَ الْواحِدُ الْقَهّارُ ، (الْيَوْمَ تُجْزى كُلُّ نَفْسٍ بِما كَسَبَتْ لا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللهَ سَرِيعُ الْحِسابِ) ، (لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلّهِ الْواحِدِ الْقَهّارِ)] .

﴿ لعُسْر الوِلادة ﴾

عَنِ الصّادِقِ عليه السلام قالَ : يُكْتَبُ لِلْمَرْأَةِ – إِذا عَسُرَ عَلَيْها وِلادَتُها – في رَقٍّ أَوْ قِرْطاسٍ : (اللّهُمَّ يا فارِجَ الْهَمِّ وَكاشِفَ الْغَمِّ وَرَحْمٰنَ الدُّنْيا وَالآخِرَةِ وَرَحِيمَهُما إِرْحَمْ فُلانَةَ بِنْتِ فُلانَةٍ رَحْمَةً تُغْنِيها بِها عَنْ رَحْمَةِ جَمِيعِ خَلْقِكَ ، تُفَرِّجُ بِها كُرْبَتَها وَتَكْشِفُ بِها غَمَّها وَتُيَسِّرُ وِلادَتَها وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لا يُظْلَمُونَ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ).

(ایضاً برای بیتابی)

(شهد الله انه لا اله الا هو) تاآخر آیه و آیة الکرسی و (قل ادعوا الله) تا آخر سوره ، و آیه (ان ربکم ...) و (لقد جائکم رسول من انفسکم – تاآخرسوره) (قل من یکلؤکم باللیل والنهار) من السباع والجنّ والسحرة ، قل هو الله احد هو الواحد القهار ، (الیوم تجزی کلّ نفس بما کسبت ...) (لمن الملك الیوم ...) .

(برای سختی زادن)

از امام صادق (ع) : برای زنیکه زادنش سخت شود بر کاغذی بنویس : (اللهم یا فارج الهمّ ... وکاشف الغمّ ورحمن الدنیا والاخرة ورحیمهما ارحم فلانة بن فلانة رحمة تغنیها بها عن رحمة جمیع خلقك تفرّج بها کربتها وتکشف بها غمّها و تیسّر ولادتها وقضی بینهم بالحق و هم لایظلمون و قیل الحمد لله رب العالمین) .

﴿ ومثله ﴾

[مَنْ عَسُرَتْ عَلَيْهَا الْوِلَادَةُ مِنْ امْرَأَةٍ أَوْ دَابَّةٍ يَقْرَأُ عَلَيْهَا : (يَا خَالِقَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ وَمُخَلِّصَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ خَلِّصْهَا بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ)] .

﴿ ومثله ﴾

يُكْتَبُ عَلَى خِرْقَتَيْنِ لَا يَمَسُّهُمَا مَاءٌ وَتُوضَعُ تَحْتَ رِجْلَيْهَا ، فَإِنَّهَا تَلِدُ فِي مَكَانِهَا ، إِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى .

[وَفِي رِوَايَةٍ يُكْتَبُ هَذَا الشَّكْلُ وَيُعَلَّقُ عَلَى فَخِذِهَا الْأَيْمَنِ ، وَيُكْتَبُ عَلَى كَاغَذٍ وَيُشَدُّ عَلَى فَخِذِهَا الْأَيْسَرِ : (مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى) ، يَا خَالِقَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ فَرِّجْ عَنْهَا ، فَإِنَّهَا تُلْقِيهِ سَوِيًّا بِإِذْنِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ] .

اخرج نفسي من هذا المجلس

٤	٩	٢
٣	٥	٧
٨	١	٦

(ونظير آن)

هرکه زائیدنش سخت شود (انسان یاحیوان) براو بخوانند :

(یا خالق النفس من النفس و مخلص النفس من النفس خلّصها بحولك وقوتك) .

(ونظیــر آن)

شکل زیررا بردو پــارچــهٔ‌آب ندیده بنویس و زیر پاهایش بگــذار ، فوری فارغ‌خواهد شد انشاء الله تعالی .

ودرروایت دیگر است که این شکل را بنویس وبران او بیاویز واین آیه و دعـــا را

﴿ أيضاً لعسر الولادة ﴾

تُكتَبُ هذِهِ السُّورَةُ عَلى ظَهرِ قَفيزٍ وَتَجلِسُ فَوقَها المَرأةُ الَّتي تَطلُقُ، فَإنَّها تَلِدُ بِسُرعَةٍ إن شاءَ اللهُ.

[وَمِن حَقِّ كِتابَتِها أن تَبدَأَ بِالإثنَينِ مِنَ السَّطرِ الفَوقانِيِّ ثُمَّ بِالثَّلاثَةِ ثُمَّ بِالأربَعَةِ، ثُمَّ بِالثَّلاثَةِ مِنَ السَّطرِ التَّحتانِيِّ ثُمَّ بِالإثنَينِ ثُمَّ بِالأربَعَةِ لِتَتِمَّ خاصِيَّتُها].

اثنين	ثلاثة	اربعة
اربعة	اثنين	ثلاثة

﴿ لِلعِرقِ المَدَنيّ ﴾

وَيُقالُ لَها بِالفارِسِيَّةِ: « رِشتَه ». يُؤخَذُ خَيطٌ مِن صُوفِ الجَمَلِ يُنتَفُ مِنهُ مِن غَيرِ أن يُجَزَّ عَنهُ بِجَلَمٍ أو بِسِكّينٍ أو بِمِقراضٍ وَيُعقَدُ عَلَيهِ سَبعُ عُقَدٍ، يُقرَأُ عَلى كُلِّ عُقدَةٍ فاتِحَةُ الكِتابِ ــ ثَلاثَ مَرّاتٍ ــ ثُمَّ يَدعو عَلَيهِ هذا الدُّعاءَ ــ ثَلاثَ مَرّاتٍ ــ : (بِاسمِ

بر كاغذ بنويس وبرران جيش بياويز : (منها خلقناكم وفيها نعيدكم ومنها نخرجكم تارة اخرى) ، يا خالق النفس من النفس ، فرج عنها ، فانها تلقيه سوياً باذن الله عز وجل) .

(وهمچنين براى سختى زادن)

ايـن صورة بر پشت ظرفى نوشته شود وزن زائو بر روى آن بنشيند انشاءالله زود فارغ شود .

(بايد نوشتن را از كلمهٔ (اثنين) سطر اول شروع كرد وبعد ثلثة وبعد اربعة ، بعد سطر زيرين اول ثلثة وبعد اثنين وبعد اربعة نوشته شود) .

براى عرق مدنى (رشتـه)

نخ پشمينى از پشم شتر بگير وبتاب وبر او هفت گره بزن وبرهر گره سه بار حمد بخوان ، واين دعا را سه بار بر آن قرائت كن : (باسم

الله الأبدِ الأبدِ المحصي بلا عَدَدٍ ، القريبِ لِما بعد ، الطاهرِ عن الولدِ ، العالي عَنْ أنْ يُولَدَ المنجزِ لِما وَعَدَ ، العزيزِ بلا عَدَدٍ ، القوي بلا مَدَدٍ ، لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ يا خالِقَ الخليقةِ ، يا عالِمَ السِّرِ والخفيَّةِ ، يا مَنِ السَّمواتِ بقدرتِهِ مُرْخاةٌ ، يا مَنِ الأرْضُ بِعِزَّتِهِ مَدْحُوَّةٌ ، يا مَنِ الجبالُ بإرادَتِهِ مُرْساةٌ ، يا مَنْ نَجا بِهِ صاحِبُ الغَرَقِ مِنْ كُلِّ آفَةٍ وَبَلِيَّةٍ صَلِّ اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ خَيْرِ خَلْقِكَ وَاشْفِ اللّهُمَّ فُلانَ بنِ فُلانَةٍ بِشِفائِكَ وَداوِهِ بِدَوائِكَ وَعافِهِ مِنْ بَلائِكَ إنَّكَ قادِرٌ عَلى ما تَشاءُ وَأنْتَ أرْحَمُ الرّاحِمينَ وَصَلّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ النَّبي وَآلِهِ الطَّيبينَ) .

﴿ رُقْيَةٌ لِلْوَرَمِ وَالْجِراحِ ﴾

عَنْ بَعْضِ الصّادِقينَ عَلَيْهِمُ السَّلامُ قالَ : تَأْخُذُ سِكّيناً وَتُمِرُّها عَلى المَوْضِعِ الَّذي

الله الابد الابد المحصي بلا عدد ، القريب لما بعد ، الطاهر عن الولد العالي عن ان يولد المنجز لما وعد العزيز بلا عدد القوى بلا مدد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفواً احد يا خالق الخليقة يا عالم السّر والخفيّة ، يا من السموات بقدرته مرخاة ، يا من الارض بعزته مدحوّة يا من الجبال باراد ته مرساة ، يا من نجا به صاحب الغرق من كل آفة وبلية صل الله على محمد خير خلقك واشف اللهم فلان بن فلانة بشفائك وداوه بدوائك وعافه من بلائك انك قادر على ما تشاء وانت ارحم الراحمين وصلى الله على محمد النبي وآله الطيبين) .

(برای ورم وجراحت)

: از امام (ع) : کاردی بردار و برجای جراحت وغیره مرور ده و بگو : (باسم الله ارقيك من الحد والحديد ومن اثر العود ومن الحجر

تَشْكُو مِنَ الْجِرَاحِ أَوْ غَيْرِهِ وَتَقُولُ : (بِاسْمِ اللهِ أَرْقِيكَ مِنَ الْحَدِّ وَالْحَدِيدِ وَمِنْ أَثَرِ الْعُودِ وَمِنَ الْحَجَرِ الْمَلْبُودِ وَمِنَ الْعِرْقِ الْعَاثِرِ وَمِنَ الْوَرَمِ الْآخِرِ وَمِنَ الطَّعَامِ وَحَرِّهِ وَمِنَ الشَّرَابِ وَبَرْدِهِ ، بِاسْمِ اللهِ فَتَحْتُ وَبِاسْمِ اللهِ خَتَمْتُ) . ثُمَّ أَوْتِدِ السِّكِّينَ فِي الْأَرْضِ .

﴿ لِلثُّؤْلُولِ ﴾

عَنِ الرِّضَا عليه السلام قَالَ : يَنْظُرُ إِلَىٰ أَوَّلِ كَوْكَبٍ يَطْلُعُ بِالْعَشِيِّ فَلَا يُحِدُّ نَظَرَكَ إِلَيْهِ وَتَنَاوَلْ مِنَ التُّرَابِ وَأَدْلِكْهُ بِهَا وَأَنْتَ تَقُولُ : (بِاسْمِ اللهِ وَبِاللهِ رَأَيْتَنِي وَلَمْ أَرَكَ سُوءَ عَوْدٍ نَصَرَكَ اللهُ يُخْفِي أَثَرَكَ ارْفَعْ ثَآلِيلَ مَعَكَ) .

﴿ لِلْكَلَفِ وَالْبَرَصِ ﴾

تَخُطُّ عَلَيْهِ خَطًّا مُدَوَّرًا ، ثُمَّ تَكْتُبُ فِي وَسَطِهِ : (بُوتَا بُوتَا بَرْتَانَا ادْعِنِي أَصْوَاتًا ، وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ) .

الملبود و من العرق العاثر و من الورم الاخر ومن الطعام وحره و من الشراب وبرده باسم الله فتحت و باسم الله ختمت)، ثم اوتد السكين في الارض .

(برای زگیل)

از امام هشتم (ع) : بر اولین ستاره ای که شب نمایان میشود نظر کن و مقداری خاك بردار ودر دست آنرا مالش ده در حالیکه میخوانی : (باسم الله و بالله رأيتنى ولم ارك سوء عود نصرك الله يخفى اثرك ارفع ثآليلى معك) .

(برای پیسی وکهگیرك)

دایره ای بکش ودر وسط آن بنویس : (بوتا بوتا برتانا ادعنى اصواتا ، وهى تمر مرالسحاب صنع الله الذى اتقن كل شىء انه خبير بما تفعلون) .

﴿ ايضاً ﴾

يُكْتَبُ عَلَيْهِ بُكْرَةً بِالرِّيقِ قَبْلَ أَنْ يَأْكُلَ شَيْئاً أَوْ يَشْرَبَ : (هَرِيقَةٌ مَرِيقَةٌ حَتَّى يَجِبُ الطَّرِيقَة) .

﴿ ايضاً ﴾

يُكْتَبُ بُكْرَةً : (قهر يسد قهر ابتد كسر هن كروهن سالاخسك بادريحق الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ) .

﴿ لِلْجُدَرِيِّ ﴾

اسى سى دبالقرهد
السرالسرناوس
اروس اس

يُكْتَبُ وَيُعَلَّقُ عَلى عَضُدِهِ ، فَإِنَّهُ لَا يَخْرُجُ وَإِنْ كَانَ قَدْ خَرَجَ فَلَا يَخْرُجُ أَكْثَرَ مِمَّا قَدْ خَرَجَ إِنْ شَاءَ اللهُ تَعَالَى .

﴿ ومثله ﴾

يُكْتَبُ هذَا الشَّكْلُ الْأَرْبَعُ فِي الْأَرْبَعِ لِلْجُدَرِيِّ وَيُعَلَّقُ عَلَيْهِ .

١٣	٤	٣	١٦
٨	١١	١٥	٥
١٢	٧	٦	٩
١	١٤	١٥	٢

(ايضاً)

ناشتا قبل از خوردن چیزی براو بنویس (هریقة مریقة حتی یجب الطریقة) .

(ایضاً)

صبحگاه بنویس :(قهر یسد قهر ابتد کسرهن کروهن سالاخسك بادبحق الملك القدوس) .

(برای آبلـة)

این رابنویس وبر بازو یش بیاویز که آبله نگیرد و اگر آبله درآورده است بیشتر نشود ،انشاءالله تعالی .

(و نظیر آن)

این شکل چهارخانه درچهارخانـه را.
بنویس وبر گردن آبله دار بیاویز :

﴿ للعقارب والحيات ﴾

عن الصادق عليه السلام قال : يقرأ عند المساء : (بإسم الله وبالله وصلى الله على محمد وآله، أخذت العقارب والحيات كلها بإذن الله تبارك وتعالى بأفواهها وأذنابها وأسماعها وأبصارها وفؤادها عني وعمن أحببت إلى ضحوة النهار إن شاء الله تعالى) .

﴿ أخرى ﴾

عنه عليه السلام أيضاً : (بإسم الله وبالله توكلت على الله ، ومن يتوكل على الله فهو حسبه ، إن الله بالغ أمره ، اللهم اجعلني في كنفك وفي جوارك واجعلني في حفظك واجعلني في أمنك) .

(برای عقرب ومار)

ازامام ششم (ع) : در شب بخوان :

(باسم الله وبالله وصلى الله على محمد وآله اخذت العقارب والحيات كلها باذن الله تبارك وتعالى بافواهها واذنابها و اسماعها و ابصارها وفؤادها عني وعمن احببت الى ضحوه النهار انشاءالله تعالى) .

(ديگرى)

ونيز ازآنحضرت (ع) : (باسم الله وبالله توكلت على الله ومن يتوكل على الله فهو حسبه ان الله بالغ امره ، اللهم اجعلنى فى كنفك وفى جوارك واجعلنى فى حفظك واجعلنى فى امنك) .

﴿ اخرى ﴾

عَنْهُ عليه السلام أيضاً قَالَ : أتى رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وآله قَوْمٌ يَشْكُونَ الْعَقَارِبَ وَمَا يَلْقَوْنَ مِنْهَا ، فَقَالَ : قُولُوا إذَا أَصْبَحْتُمْ وَإِذَا أَمْسَيْتُمْ : (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ كُلِّهَا الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ الَّذِي لَا يَخْفِرُ جَارَهُ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ وَمِنْ شَرِّ مَا بَرَأَ وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) ـ سَبْعَ مَرَّاتٍ ـ . وَقَالَ أَبُو جَعْفَرٍ عليه السلام : مَنْ قَالَ هٰذِهِ الْكَلِمَاتِ حِينَ يُمْسِي فَأَنَا ضَامِنٌ أَنْ لَا يُصِيبَهُ عَقْرَبٌ وَلَا هَامَّةٌ حَتَّى يُصْبِحَ .

﴿ رُقْيَةُ الْحَيَّةِ ﴾

وَهِيَ رُقْيَةُ سُلَيْمَانَ النَّبِيِّ عَلَى نَبِيِّنَا وَآلِهِ وَعَلَيْهِ السَّلَامُ : (بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ خَاتَمُ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ أَخٍ أَخٍ وَمَاسِكَةُ مَلَائِكَةٌ هُبُوا سَبُومَارٍ وَامَاذَا وَدَاقُوِي فِرَادِي مَرِيمِ هِنْدِنَا بِاسْمِ اللهِ خَاتَمٌ وَبِاللهِ الْخَاتَمِ) ، تَقْرَأُ ذٰلِكَ ثَلَاثاً ، فَإِنَّهَا تَقِفُ وَتُخْرِجُ لِسَانَهَا فَخُذْهَا عِنْدَ ذٰلِكَ

(دیگری)

و نیز از آنحضرت : جمعی خدمت نبی اکرم (ص) آمدند و از عقرب شکایت کردند . حضرت فرمود صبح و شب هفت مرتبه بگوئید : (اعوذ بکلمات الله التامات کلها التی لایجاوزهن بر و لا فاجرالذی لا یخفر جاره من شر ما ذرأ و من شر ما برأ و من شرالشیطان و شرکه ومن‌شر کل دابة هوآخذ بناصیتها ان ربی علی صراط مستقیم) .

حضرت باقر (ع) فرمود : هرکه این کلمات فوق را در اول شب بگوید من ضامنم که تاصبح عقرب و گزنده ای باو آسیب نرساند .

(برای مار)

و این ازسلیمان (ع) است : (بسم الله الرحمن الرحیم خاتم سلیمان بن داود أخ أخ و ماسکه ملائکة هبوا سبومار واما ذاود اقوی فرادی مریم هندنا باسم الله خاتم و بالله الخاتم) .

این راسه بار میخوانی که مار بیحرکت می ماند و زبانش را درمیآورد وآنگاه اورا بگیر (میتوانی بگیری) .

وَإِذَا أَرَدْتَ أَنْ لَا تَدْخُلَ الْحَيَّةُ مَنْزِلَكَ تَكْتُبُ أَرْبَعَ رِقَاعٍ وَتَدْفِنُ فِي زَوَايَا بَيْتِكَ (بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ هَجَّة وَمَهْجَة وَيهورَيحيا واطْرُدْ).

﴿ رُقْيَةٌ لِلْعَقْرَبِ ﴾

يَكْتُبُ بُكْرَةَ يَوْمِ الْخَامِسِ مِنْ إِسْفَنْدَارِ [مُذْ] مَاه وَيَكُونُ عَلَى وُضُوءٍ وَلَا يَتَكَلَّمُ حَتَّى يَفْرُغَ مِنَ الْكِتَابَةِ وَيَحْفَظُهُ لَا تَلْدَغُهُ عَقْرَبٌ: (بِاسْمِ اللهِ سُبْحَةٌ سَحه قرنيه برنيه ملحه بحرقعيا برقعيا قفطا قطعه تفطه).

تُرْوَى هٰذِهِ الرُّقْيَةُ لِلْحَيَّةِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: تَكْتُبُهُ وَتَضَعُهُ فِي شَقِّ حَائِطِ الْبَيْتِ، فَإِنَّهُ يَسْقُطُ وَيَنْشَقُّ بِنِصْفَيْنِ.

واگر میخواهی ماروارد خانه ات نشود این نوشته را بر چهاررقعه بنویس ودرچهارگوشهٔ خانه دفن کن :(بسم الله الرحمن الرحیم هجه و مهجه و یهسرر یحیا (ا طرد) .

(برای عقرب)

صبح پنجم اسفندماه با وضوء بنویس وباخود نگهدارکه عقرب ترا نگزد :(باسم الله سبحه سحه قرنیه برنیه ملحه بحرقعیا برقعیا تفطا قطعه تفطه) .

این رقعهٔ فوق از نبی اکرم روایت است برای رفع مارکه : آنرا بنویس و درشکاف دیوارخانه بگذارکه ماربهرجا باشد می افتد و منشق میشود .

ابراهیم نخعی گوید : ماری گردنم را گزید . اسودبن یزید مرا باین نوشته تعویذ کرد خوب شد .

وَقَالَ إِبْرَاهِيمُ النَّخعِي: لَسَعَتْنِي حَيَّةٌ عَلَى عُنُقِي فَرَقَانِي بِذَلِكَ الْأَسْوَدُ بْنُ يَزِيدَ فَبَرِئْتُ.

﴿ رُقْيَةٌ لِلْبَرَاغِيثِ ﴾

تَقُولُ: (أَيُّهَا الْأَسْوَدُ الْوَثَّابُ الَّذِي لَا يُبَالِي غَلَقاً وَلَا بَاباً عَزَمْتُ عَلَيْكَ بِأُمِّ الْكِتَابِ أَنْ لَا تُؤْذِيَنِي وَلَا أَصْحَابِي إِلَى أَنْ يَنْقَضِيَ اللَّيْلُ وَيَجِيءَ الصُّبْحُ بِمَا جَاءَ بِهِ وَالَّذِي تَعْرِفُهُ إِلَى أَنْ يَؤُوبَ الصُّبْحُ بِمَا آبَ).

﴿ لِلضَّالَّةِ ﴾

عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام قَالَ: اُكْتُبْ لِلْآبِقِ فِي وَرَقَةٍ أَوْ قِرْطَاسٍ: (بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ يَدُ فُلَانٍ مَغْلُولَةٌ إِلَى عُنُقِهِ إِذَا أَخْرَجَهَا لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللهُ لَهُ نُوراً فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ) ثُمَّ لُفَّهَا وَاجْعَلْهَا بَيْنَ عُودَيْنِ وَأَلْقِهَا فِي كُوَّةِ بَيْتٍ مُظْلِمٍ فِي الْمَوْضِعِ الَّذِي كَانَ يَأْوِي إِلَيْهِ.

﴿ لِلرَّهْصَةِ ﴾

تَأْخُذُ قِطْعَةً مِنْ صُوفٍ لَمْ يُصِبْهَا مَاءٌ فَتَفْتِلُهَا ثُمَّ تَعْقِدُهَا سَبْعَ عُقَدٍ وَتَقُولُ كُلَّمَا

(برای پشه)

می گویی: (ایها الاسود الوثاب الذی لایبالی غلقاً ولاباباً عزمت علیك بام الکتاب ان لاتؤذینی ولااصحابی الی ان ینقضی اللیل و یجیء الصبح بما جاء به و الذی تعرفه الی ان یؤب الصبح بما آب).

(برای گمشده)

از امام صادق (ع): برای پیدا شدن گمشده بر کاغذی بنویس: (بسم الله الرحمن الرحیم ید فلان مغلولة الی عنقه اذا اخرجها لم یکد یراها و من لم یجعل الله له نوراً فما له من نور) بعد آنرا لوله کن و آن را میان دو قطعه چوب بگذار و آن را در جائیکه وی آنجا زندگی میکرده بر شکافی در سقف آن بگذار.

(برای رهصة " مرضی است در باطن چهارپا ")

یك تکه پشم بردار که آب ندیده باشد و آن را بتاب و هفت گره

عقدتَ عقدةً : (خَرَجَ عيسى بنُ مريمَ على حمارٍ أقمرَ لم يَتَدَخَّسْ ولم يَرْهَصْ أنا أرقيكَ وَاللهُ عزَّ وجلَّ يشفيكَ) ، ثمّ تشدُّهُ على موضعِ الرَّهصةِ .

﴿ في السِّحر ﴾

عن محمّدِ بنِ عيسى قالَ : سألتُ الرِّضا عليه السلام عن السِّحرِ ؟ فقالَ : هوَ حقٌّ وهوَ يضرُّ بإذنِ اللهِ تعالى ، فإذا أصابكَ ذلكَ فارفعْ يدكَ حذاءَ وجهكَ واقرأْ عليها (باسمِ اللهِ العظيمِ باسمِ اللهِ العظيمِ ربِّ العرشِ العظيمِ إلّا ذهبتَ وانقرضتَ) . قالَ : وسألهُ رجلٌ عن العينِ ؟ فقالَ : حقٌّ ، فإذا أصابكَ ذلكَ فارفعْ كفّيكَ حذاءَ وجهكَ واقرأْ (الحمدُ للهِ) وَ (قلْ هوَ اللهُ أحدٌ) والمعوّذتينِ ، وامسحْهما على نواصيكَ فإنّهُ نافعٌ بإذنِ اللهِ .

ورُوِيَ عن أبي عبدِ اللهِ عليه السلام أنّهُ سُئِلَ عن المعوّذتينِ ؟ قالَ : إنَّ رسولَ اللهِ صلى الله عليه وآله سحرهُ لبيدُ بنُ أعصمَ اليهوديُّ ، فأتاهُ جبرئيلُ عليه السلام بالمعوّذتينِ ، فدعا عليًّا فعقدَ لهُ خيطًا

بزن و بهنگام زدن هرگره بگو : (خرج عيسى من مريم على حمار اقمر لم يدخس و لم يرهص انا ارقيك والله عز وجل يشفيك) پس محکم در موضع رهصه ببند .

(در سحر)

محمد بن عیسی گوید از حضرت رضا (ع) درباره سحر پرسش و جو کردم فرمود : سحر واقعیت دارد و باذن خدا اثر وضرر می کند و چون ترا سحر کردند دستت را تا محاذی صورتت بالا ببر و بخوان : (باسم الله العظیم باسم الله العظیم رب العرش العظیم الا ذهبت وانقرضت) .

وی میگوید مردی درباره چشم زخم از حضرت پرسش کرد حضرت فرمود آن نیز واقعیت دارد ، واگر گرفتار آن شدی دست را تا محاذی صورت بالا ببر و بخوان : (حمد) و (توحید) و (معوذتین) ودستها را بر پیشانی بمال که باذن خدا مفید خواهد بود .

فيه إثنا عشر عقدة، فقال: انطلق إلى بئر ذروان فانزل إلى القليب فاقرأ آية وحل عقدة فنزل علي عليه السلام واستخرج من القليب فتحلل ذلك عن رسول الله صلى الله عليه وآله.

وعن ابن عباس قال: إن لبيد بن أعصم اليهودي سحر رسول الله صلى الله عليه وآله ثم دس ذلك في بئر لبني زريق فمرض رسول الله صلى الله عليه وآله فبينما هو نائم إذ أتاه ملكان فقعد أحدهما عند رأسه والآخر عند رجليه فأخبراه بذلك وأنه في بئر ذروان في جف طلعة تحت راعوفة — والجف قشر الطلع، والراعوفة حجر في أسفل البئر يقوم عليه الماتح — فانتبه رسول الله صلى الله عليه وآله وبعث عليا عليه السلام والزبير وعمارا فنزحوا ماء تلك البئر ثم رفعوا الصخرة وأخرجوا الجف فإذا فيه مشاطة رأسه وأسنان من مشطه وإذا هو معقد فيه

از امام ششم (ع) درباره معوذتین سؤال شد فرمود: پیغمبر را لبید یهودی سحر کرد. جبرئیل معوذتین را برای حضرت آورد حضرت علی را خواست ونخی را دوازده گره زده بود فرمود: به بئر ذروان برو وبه ته چاه برو وآیه ای بخوان وگرهی را بگشای علی (ع) باندرون چاه رفت وهمچنان کرد، حضرت از سحر آسوده گشت.

ابن عباس گوید: لبید یهودی پیغمبر را سحر کرد، وسحر را در چاه بنی زریق انداخت حضرت بیمار شد، درحالیکه حضرت به خواب بود دو فرشته آمدند، یکی از آن دو بکنار سر حضرت ودیگری پهلوی پای اونشست، وقضیه را بوی خبر دادند، که ترا سحر کرده اند وسحر را در زیر پوست گذارده در زیر سنگی در چاه زروان گذارده اند پیغمبر (ص) بیدار شد وعلی (ع) وزبیر وعمار وافرستاد تا آب چاه راکشیدند وسنگ رابرداشتند وجفه رادرآوردند ودیدند که در آن مویهای سری است بادندانه هائی از شانه که ۱۱گسره بها

إحدى عَشَرَ عُقدَةٍ عقدَ مغروزة بالإبر ، فنزلت هاتان السورتان فجعل كلما يقرأ آية انحلت عقدة ووجد رسول الله صلى الله عليه وآله خفة فقام كأنما أنشط من عقال ، وجعل جبرئيل عليه السلام يقول : (بِاسْمِ اللهِ أَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيءٍ يُؤذِيكَ مِنْ حاسِدٍ وَعَيْنٍ وَاللهُ يَشْفِيكَ) .

﴿ رُقْيَةُ السِّحْرِ ﴾

يُكْتَبُ فِي رِقٍّ وَيُعَلَّقُ عَلَيْهِ : (قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ، وَيُحِقُّ اللهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ) ، (وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ، فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ، فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ) .

﴿ اخْرَى ﴾

يُتَكَلَّمُ بِهِ سَبْعَ مَرَّاتٍ : (سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَاناً فَلَا يَصِلُونَ

سوزن بر آن زده اند ، در این موقع معوذتین آمد هرگرهی را که میگشودند آیه ای از آنها را میخواندند ، حضرت احساس سبکی کرد وبر خاست گویا ازقید و زنجیر آزاد شده ، وعقال از پای او برداشته اند وجبرئیل میگفت :(بسم الله ارقیك من كل شیء یؤذیك من حاسد وعین والله یشفیك) .

(برای سحر)

بر رقعه ای نوشته شود وبر سحر شده بیاویزند :(قال موسی ماجئتم به السحر ان الله سیبطله ان الله لایصلح عمل المفسدین ، ویحق الله الحق بكلماته ولو كره المجرمون) (واوحینا الی موسی ان الق عصاك فاذا هی تلقف ما یأفكون ، فوقع الحق وبطل ما كانوا یعملون ، فغلبوا هنالك وانقلبوا صاغرین) .

(دیگری)

هفت بار بر سحر شده بخواند :(سنشد عضدك باخیك و تجعل

إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ) .

عَنِ الصَّادِقِ عليه‌السلام قَالَ : إِنَّ رَسُولَ اللهِ صلى‌الله‌عليه‌وآله قَالَتْ لَهُ امْرَأَةٌ : إِنَّ لِي زَوْجاً وَبِهِ غِلْظَةٌ وَإِنِّي صَنَعْتُ شَيْئاً لِأَعْطِفَهُ عَلَيَّ ، فَقَالَ صلى‌الله‌عليه‌وآله : أُفٍّ لَكِ كَدَّرْتِ الْبِحَارَ وَكَدَّرْتِ الطِّينَ وَلَعَنَتْكِ الْمَلَائِكَةُ الْأَخْيَارُ وَمَلَائِكَةُ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ) ، فَصَامَتْ نَهَارَهَا وَقَامَتْ لَيْلَهَا وَحَلَقَتْ رَأْسَهَا وَلَبِسَتِ الْمُسُوحَ ، فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيَّ صلى‌الله‌عليه‌وآله فَقَالَ : إِنَّ ذَلِكَ لَا يُقْبَلُ مِنْهَا ، فَقِيلَ : يَا رَسُولَ اللهِ لِمَ لَا يُقْبَلُ مِنْهَا وَيُقْبَلُ سَاحِرُ الْكُفَّارِ ؟ فَقَالَ : لِأَنَّ الشِّرْكَ أَعْظَمُ مِنَ الْكُفْرِ وَالسِّحْرِ وَالشِّرْكِ مَقْرُونَانِ .

﴿ [رُقْيَةٌ] عُوذَةُ الْعَيْنِ ﴾

عَنْ زُرَارَةَ قَالَ : يَنْفُثُ فِي الْمَنْخِرِ الْأَيْمَنِ أَرْبَعاً وَالْأَيْسَرِ ثَلَاثاً ، ثُمَّ يَقُولُ : (بِاسْمِ اللهِ لَا بَأْسَ أَذْهِبِ الْبَأْسَ رَبَّ النَّاسِ وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لَا يَكْشِفُ الْبَأْسَ إِلَّا أَنْتَ .

عَنِ الصَّادِقِ عليه‌السلام قَالَ : لَوْ كَانَ شَيْءٌ يَسْبِقُ الْقَدَرَ لَسَبَقَتْهُ الْعَيْنُ .

لكما سلطانا فلا يصلون اليكما بآياتنا انتما و من اتبعكما الغالبون) .

ازامام ششم(ع) : زنی به پیغمبر عرضه داشت که شوهرم تند خو است و من کاری کرده ام که عاطفه اش را بخود جلب کنم، حضرت فرمود: (اف بر تو باد، تجارت خود را مکدر و چشمه تیره کردی وملائکه آسمان ترا لعن کردند :زن شب ها را بنماز وروز ها را بروزه مشغول شد وسرش را تراشید ولباس خشن پوشید ،این خبر به نبی اکرم (ص) رسید فرمود: این اعمال ازاو قبول نخواهد شد ،پرسیدند چرا یا رسول الله؟ وحال اینکه سحر مثل کفر است ،فرمود : زیرا شرك از کفر بدتر است وسحر با شرك همطراز است.

(برای چشم زخم)

زراره گوید : چهار بار در سوراخ راست بینی وسه بار در سوراخ چپ آن بدمد وگوید : (باسم الله لا بأس اذهب البأس رب الناس واشف انت الشافی لا یکشف البأس الاّ انت) .

ازامام صادق(ع) : اگرچیزی برقدر الهی پیشی گیرد چشم زخم است

﴿ لِمَنْ تُصِيبُهُ الْعَيْنُ ﴾

يَقْرَأُ فَاتِحَةَ الْكِتَابِ وَيَكْتُبُ (بِاسْمِ اللهِ أُعِيذُ فُلَانَ بْنَ فُلَانَةَ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَذَرَأَ وَبَرَأَ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ نَاظِرَةٍ وَأُذُنٍ سَامِعَةٍ وَلِسَانٍ نَاطِقٍ ، إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَعَمَلِ الشَّيْطَانِ وَخَيْلِهِ وَرَجْلِهِ ، وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ) .

﴿ عُوذَةٌ لِلْعَيْنِ ﴾

(اللَّهُمَّ رَبَّ مَطَرٍ حَابِسٍ وَحَجَرٍ يَابِسٍ وَلَيْلٍ دَامِسٍ وَرَطْبٍ وَيَابِسٍ رُدَّ عَيْنَ الْعَيْنِ عَلَيْهِ فِي كَبِدِهِ وَنَحْرِهِ وَمَالِهِ ، فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ، ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئاً وَهُوَ حَسِيرٌ) .

الْفَصْلُ الْخَامِسُ

﴿ فِي الْأَحْرَازِ ﴾

(برای کسی که چشم زخم خورده)

سوره حمد را بخواند وبنویسد : (باسم الله اعیذ فلان بن فلانه بكلمات الله التامات من شر ما خلق وذرأ وبرأ ومن كل عين ناظرة واذن سامعة ولسان ناطق ان ربی علی صراط مستقيم , ومن شر الشيطان وعمل الشيطان وخيله ورجله , وقال يابنى لاتدخلوا من باب واحد وادخلوا من ابواب متفرقه) .

(برای چشم زخم)

(اللهم رب مطر حابس وحجر يابس وليل دامس ورطب ويابس رد عين العين عليه فى كبده ونحره وماله . فارجع البصر هل ترى من فطور ثم ارجع البصر كرتين ينقلب اليك البصر خاسئاً وهو حسير) .

(فصل پنجم)

در حرز ها

﴿ حِرْزٌ لأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلامُ ﴾

لِلْمَسْحُورِ وَالتَّوابِعِ وَالْمَصْرُوعِ وَالسَّمِّ وَالسُّلْطانِ وَالشَّيْطانِ وَجَمِيعِ مـا يَخافُهُ الإِنْسانُ. وَمَنْ عُلِّقَ عَلَيْهِ هٰذا الْكِتابُ لا يَخافُ اللُّصُوصَ وَالسَّارِقَ وَلا شَيْئاً مِنَ السِّباعِ وَالْحَيّاتِ وَالْعَقارِبِ وَكُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِي النّاسَ . وَهٰذِهِ كِتابَتُهُ: (بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ أي كنوش أي كنوش أرشش عطينطينطح يا مبططرون فريالسنون ما وماسا ماسو ما يا طيطشالوش خيطوش مشفقيش مشاصعوش أوطيعينوش ليطيفتكش هذا هذا ، وَما كُنْتَ بِجانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنا إِلىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَما كُنْتَ مِنَ الشّاهِدِينَ ، اُخْرُجْ بِقُدْرَةِ اللهِ مِنْها أَيُّها اللَّعِينُ بِعِزَّةِ رَبِّ الْعـالَمِينَ ، اُخْرُجْ مِنْها وَإِلّا كُنْتَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ، اُخْرُجْ مِنْها (فَمـا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيها فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصّاغِرِينَ) ، اُخْرُجْ مَذْؤُماً مَدْحُوراً مَلْعُوناً كَما لَعَنّا أَصْحابَ السَّبْتِ وَكانَ أَمْرُ اللهِ مَفْعُولاً ، اُخْرُجْ يا ذَوِي الْمَخْزُونِ ، اُخْرُجْ يا سُوْرا سُور بِالاِسْمِ الْمَخْزُونِ يا مَيْطَطْرُونَ طَرْعُونَ مَراعُونَ تَبارَكَ اللهُ أَحْسَنُ

(حرز امیر مؤمنان «ع»)

برای کسیکه اورا سحر کرده اند ، ومصروع و دفع سمّ و شیطان و رچه که انسان از او میترسد این حرز را بنویس وهرکه این نامه رابگردنش آویزد ازدزد و درنـده ومار وعقرب وهرچیز موذی نترسد :

بسم الله الرحمن الرحیم ای کنوش ای کنوش ارشش عطینطینطح میطظـرون فر یالسنون ما وماساماسوما یا طیطشالوش خیطوش مشفقیش مشاصعـوش او طیعینوش لیطیفتکش هذا هذا وما کنت بجانب الغربی اذ قضینـا الی موسی الامر و ماکنت من الشاهدین اخرج بقدرة الله منها ایها اللعین بعزة رب العالمین ، اخرج والا کنت من المسجونین ، اخرج منها (فما یکون لك ان تتکبّر فیها فاخرج انك من الصاغرین) اخرج مذؤماً مدحوراً ملعوناً کما لعنا اصحاب السبت وکان امر الله مفعولا ، اخرج یا ذوی المخزون ، اخرج یا سورا سور بالاسم المخزون یا میطظرون طرعون

الخالقين يا هيا شراهيا حياً قيوماً بالإسم المكتوب على جبهة إسرافيل ، أطرد عن صاحب هذا الكتاب كل جني وجنية وشيطان وشيطانة وتابع وتابعة وساحر وساحرة وغول وغولة وكل متعبث وعابث يعبث بابن آدم ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم وصلى الله على محمد وآله الطيبين وعترته الطاهرين) .

حرحرحرحرحرحر ...

﴿ حرز الإمام زين العابدين عليه السلام ﴾

(بسم الله الرحمن الرحيم باسم الله وبالله شددت أفواه الجن والإنس والشياطين والسحرة والأبالسة من الجن والإنس والشياطين والسلاطين ومن يلوذ بهم بالله العزيز

مراعون تبارك الله احسن الخالقين يا هيا شراهيا حياً قيوماً بالاسم المكتوب على جبهة اسرافيل ،اطرد عن صاحب هذا الكتاب كل جني وجنية و شيطان و شيطانة وتا بع و تابعة و ساحر و ساحرة وغول و غولة

وكل متعبث وعابث يعبث بابن آدم ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم وصلى الله على محمد وآله الطيبين وعترته الطاهرين) .

(حرز حضرت سجاد «ع»)

(بسم الله الرحمن الرحيم ،بياری نام خدا دهان جن وانس وشياطين وساحران را می بندم ،بياری خداوند عزيز وكبير و اكبر ،بنام خداوند ظاهر

الأعزّ وبالله الكبير الأكبر باسم الله الظاهر الباطن المكنون المخزون الذي أقام السموات والأرض ثمّ استوى على العرش، بسم الله الرحمن الرحيم (ووقع القول عليهم بما ظلموا فهم لا ينطقون)، (قال اخسؤا فيها ولا تكلّمون)، (وعنت الوجوه للحيّ القيّوم وقد خاب من حمل ظلماً)، (وخشعت الأصوات للرحمن فلا تسمع إلّا همساً)، (وجعلنا على قلوبهم أكنّة أن يفقهوه وفي آذانهم وقراً)، (وإذا ذكرت ربّك في القرآن وحده ولّوا على أدبارهم نفوراً)، (وإذا قرأت القرآن جعلنا بينك وبين الّذين لا يؤمنون بالآخرة حجاباً مستوراً)، (وجعلنا من بين أيديهم سدّاً ومن خلفهم سدّاً فأغشيناهم فهم لا يبصرون)، (اليوم نختم على أفواههم وتكلّمنا أيديهم وتشهد أرجلهم بما كانوا يكسبون)، (لو أنفقت ما في الأرض جميعاً ما ألّفت بين قلوبهم ولكنّ الله ألّف بينهم إنّه عزيز حكيم).

﴿ حرز الرضا عليه السّلام ﴾

يوضع في الجيب: (بسم الله الرحمن الرحيم، أعوذ بالرحمن منك إن كنت

وباطن که آسمانها وزمین را برافراشت و برجهان سلطنت دارد ... وهمگان روبه خدای حی و قیوم آوردند)(وصداها دربرابرخداوندخاشع گشت ...) (و بر دلهاشان پرده کشیدیم ...) (وچون خدا يرا درقرآن به‌یکتائی‌بخوانی مشرکان بتوپشت‌کنند و فرار نمایند) (وبهنگام خواندن قرآن تومیان تو و کسانیکه آخرت را باور ندارند پرده ای قرار میدهیم) (ودر برابر و پشت سر ایشان سدی قرار دادیم که نمی بینند) (امروز بردهانشان مهرمیزنیم ودستها یشان حرف میزنندوپاهایشان باعمال خود شهادت میدهند)(و اگر همه ثروت زمین را خرج میکردی نمی توانستی میانشان الفت افکنی ولی خداوند بین آنها الفت افکند که اوعزیز وحکیم است)

(حرز حضرت رضا "ع")

این حرز درجیب باشد :(بسم الله الرحمن الرحیم ،اگرمتقی‌باشی

تقيا ، (اخسؤوا فيها ولا تكلمون) ، أخذت سمعك وبصرك بسمع الله وبصره وأخذت قوتك وسلطانك بقوة الله وسلطان الله الحاجز بيني وبينك بما حجز به أنبياءه ورسله وسترهم من الفراعنة وسطواتهم ، جبرئيل عن يميني وميكائيل عن يساري ومحمد أمامي والله محيط بي يحجزك عني ويحول بينك وبيني بحوله وقوته حسبي الله ونعم الوكيل ما شاء الله كان وما لم يشأ لم يكن) – ويكتب آية الكرسي على التنزيل – (ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم) . [ويحملها] .

﴿ حرز آخر لأمير المؤمنين عليه صلوات الله عليه ﴾

« بسم الله الرحمن الرحيم ، باسم الله وبالله رب إحترزت بك وتوكلت عليك وفوضت أمري إليك ، رب ألجأت ضعف ركني إلى قوة ركنك مستجيراً بك ، مستنصراً لك ، مستجيناً بك على ذوي التعزز علي والقهر لي والقوة على ضيمي والإقدام على ظلمي يا رب إني في جوارك فإنه لا ضيم على جارك ، رب فاقهر عني قاهري بقوتك وأوهن

بخدا از شر توپناه میبرم) (ساکت شوید وحرف نزنید)(بیاری سمع و بصر خدا سمع و بصر ترا میگیرم ، وقوت ترا بیاری قوت حق تسخیر می نمایم) ۰۰۰ (جبرئیل درطرف راست ومیکائیل درطرف چپ و محمد در جلوی روی من نگهبان من باشند وخداوند برمن احاطه دارد و ترا ازمن براند ۰۰ ۰۰) وآیة الکرسی را بنویسد ۰۰۰ و باخود نگاه دارد .

(حرز دیگری ازامیرالمؤمنین «ع»)

بسم الله الرحمن الرحیم ، بنام خدا وبیاری خدا ، خداوندا : بیاری تو ازبلاها می گریزم ، وبرتو توکل میکنم وکار خود را بدست تو می سپرم خداوندا باپناهنده شدن بتو ضعف وناتوانیم به نیروی تو جبران میکنم ، درحالیکه ازتو یاری میطلبم ، وعلیه کسانیکه بر من قهر وغلبه میجویند و بر کوبیدن من وظلم برمن اقدام مینمایند ازتو کمك می خواهم ، خداوندا در پناه توام وآنکس که به پناه تو رود شکست نخورد ، خداوندا به نیروی خود

عَنِّي مَنْ نَوَاني بِقُدْرَتِكَ وَاقْصِمْ عَنِّي قاصِمِي بِبَطْشِكَ ، رَبِّ وَأَعِذْنِي بِعِياذِكَ بِكَ امتنع عائذك ، رَبِّ وَأَدْخِلْ عَلَيَّ فِي ذٰلِكَ كُلِّهِ سِتْرَكَ وَمَنْ يَسْتَتِرْ بِكَ فَهُوَ الآمِنُ المَحْفُوظُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إلّا بِاللهِ ، وَ الْحَمْدُ للهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيراً ، مَنْ ذا يَكُ ذا حِيلَةٍ فِي نَفْسِهِ أَوْ حَوْلٍ فِي تَقَلُّبِهِ أَوْ قُوَّةٍ فِي أَمْرِهِ فِي شَيْءٍ سِوَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ فَإِنَّ حَوْلِي وَقُوَّتِي وَكُلَّ حِيلَتِي بِاللهِ الْواحِدِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ . كُلُّ ذِي مُلْكٍ فَمَمْلُوكٌ للهِ وَكُلُّ ذِي قُدْرَةٍ فَمَقْدُورٌ للهِ وَكُلُّ ظالِمٍ فَلا مَحِيصَ لَهُ مِنْ عَدْلِ اللهِ وَكُلُّ مُتَسَلِّطٍ فَمَقْهُورٌ لِسَطْوَةِ اللهِ وَكُلُّ شَيْءٍ فَفِي قَبْضَةِ اللهِ ، صَغُرَ كُلُّ جَبّارٍ فِي عَظَمَةِ اللهِ ، ذَلَّ كُلُّ عَنِيدٍ لِبَطْشِ اللهِ ، اِسْتَظْهَرْتُ عَلَى كُلِّ عَدُوٍّ وَدَرَأْتُ فِي نَحْرِ كُلِّ عاقٍ بِاللهِ ، ضَرَبْتُ بِإِذْنِ اللهِ بَيْنِي وَبَيْنَ كُلِّ

هر که راکه قصد کوبیدن مرا دارد بکوب وبقدرت خود آنکس راکه میخواهد مراخوار سازد بخواری ازسرم بگردان ،وهرکه خواهد مرا درهم شکند او را بابطش خود درهم شکن ،خداوندا مرا پناه ده تامحفوظ گردم،وخداوندا درهمه این مراحل ،پوشش خود را بر من قرار ده که هرکس درپوشش تو قرار گیرد ،درامن وحفاظت باشد،وهیچ حول وقوه ای جز ازطرف تونیست، سپاس خدایی راکه فرزند ندارد ودر سلطنت خود دارای شریك نمیباشد وبواسطه ضعف وذلت قیّم وهمکاری نمیخواهد و ندارد واو را تکبیر گوی کیست غیرازخدا که از خود نقشه ای وارا ده ای ودرکارش قوّتی داشته باشد وهمه حول وقوّه واراده من ازخدا ویدواحد بی نیازی است که نزاید و زاییده نشده و همسری ندارد ،هرمالکی مملوك خداست و هر قدرتمندی اسیر قدرت خداست،و هرستمگری ازعدالت خدا فرار نتواند و هرمسلطی مقهور سطوت خداست ،و هر چیزی درقبضه قدرت خداست، هر جبّاری درجنب عظمت خدا کوچك است، وهرمعاند ودشمنی ذلیل بطش خداست برعلیه هردشمنی خدارا پناه میگیرمودرأت فی نحرکل عاق بالله وباجازهٔ خدا میان خود وهراشرافی باسطوت وجبّار بانخوت و هرقدرتمند صاحب ریاستی

مُتْرَفٍ ذِي مَنطُوقٍ وَجَبَّارٍ ذِي نَخْوَةٍ وَمُتَسَلِّطٍ ذِي قُدْرَةٍ وَعَاتٍ ذِي مُهْلَةٍ وَوَالٍ ذِي إِمرَةٍ وَحَاسِدٍ ذِي ضَغِينَةٍ وماكرٍ ذِي مَكِيدَةٍ وَكُلِّ مُعَانٍ أَوْ معينٍ عَلَيَّ بِمَقَالَةٍ مُغْرِيَةٍ أَوْ حِيلَةٍ مُؤْذِيَةٍ أَوْ سِعَايَةٍ مُشْلِيَةٍ أَوْ غِيلَةٍ مُرْدِيَةٍ وَكُلِّ طَاغٍ ذِي كِبرِيَاءٍ أَوْ مُعْجَبٍ ذِي خُيَلاءٍ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ فِي كُلِّ مَذْهَبٍ وَأَعْدَدْتُ لِنَفْسِي وَذُرِّيَتِي مِنْهُمْ حِجَاباً بِمَا أَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ وَأَحْكَمْتَ مِنْ وَحْيِكَ الَّذِي لَا يُؤتَى بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَهُوَ الْكِتَابُ الْعَدْلُ الْعَزِيزُ الْجَلِيلُ الَّذِي «لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ» «خَتَمَ اللهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ» ، وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسلِيماً كَثِيراً» .

ویا هرمحسود و کارشکن و هربداندیش وحیله گری و هرکه باسخنان گمراه کنند ه ، و یانیرنگ زبان انگیز ، و باسخن‌چینی وبدگویی که بضرر من کارمیکند و یاکسی رابضرر من یاری‌مینماید ، مانع وسپر قرار میدهم .

وبرای جلوگیری ازشرّهرطاغی ومتکبّر ویامغرور ومتجاوز وهرکس‌دیگر . . . برای خود وذریه ام از قرآنی که خود فرستاده ای وکسی مانندآن نتوانسد آورد که برپایه عدل وعزیزو جلیل میباشدوهیچ‌چیزنتوانسته ونخواهد توانست آن را از بین ببرد وباطل نماید وازجانب خداوندحکیم وحمید نازل گشته سپر ومانعی می سازم ، خداوند بردل وگوش‌آنان‌مهر زد ، وبرد یدگان بصیرتشان پرده کشید وبرای کافران عذابی دردناک خواهد بود ، و بر محمد وآل اودرود باد .

﴿حِرْزٌ آخَرُ﴾

رُوِيَ أَنَّهُ يُكْتَبُ لِلْحُمَّى : «بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ، بِاسْمِ اللهِ نُورِ النُّورِ ، بِاسْمِ اللهِ نُورٍ عَلَى نُورٍ ، بِاسْمِ اللهِ الَّذِي هُوَ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ ، بِاسْمِ اللهِ الَّذِي خَلَقَ النُّورَ مِنَ النُّورِ [اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ النُّورَ مِنَ النُّورِ] ، وَأَنْزَلَ النُّورَ عَلَى الطُّورِ فِي كِتَابٍ مَسْطُورٍ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ بِقَدَرٍ مَقْدُورٍ ، عَلَى نَبِيٍّ مَحْبُورٍ ، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هُوَ بِالْعِزِّ مَذْكُورٌ وَبِالْفَخْرِ مَشْهُورٌ وَعَلَى السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ مَشْكُورٌ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ» . هٰذَا مَا عَلَّمَتْ فَاطِمَةُ عَلَيْهَا السَّلَامُ سَلْمَانَ ـ رَحِمَهُ اللهُ ـ ، فَذَكَرَ سَلْمَانُ أَنَّهُ عَلَّمَ ذٰلِكَ أَكْثَرَ مِنْ أَلْفِ رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ وَالْمَدِينَةِ مِمَّنْ بِهِمْ عِلَلُ الْحُمَّى وَكُلُّهُمْ بَرِؤُوا بِإِذْنِ اللهِ تَعَالَى ، وَإِذَا كَانَ لَا يَحْتَمِلُ هٰذَا الْكِتَابُ ذِكْرَ الْأَحْرَازِ الطَّوِيلَةِ فَاقْتَصَرْنَا عَلَى ذٰلِكَ وَبِاللهِ التَّوْفِيقُ .

(حرزی دیگر)

برای رفع تب بنویسند : بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله النور بسم الله نور النور باسم الله نور علی نور ، باسم الله الذی هو مدبر الامور ، باسم الله الذی خلق النور من النور ، (الحمد لله الذی خلق النور من النور) ، وانزل النور علی الطور ، فی کتاب مسطور ، فی رق منشور ، بقدر مقدور علی نبی محبور ، الحمد لله الذی هو بالعز مذکور و بالفخر مشهور و علی السراء و الضراء مشکور و صلی الله علی محمد و آله الطیبین .

و این حرزی است که آنرا فاطمه (ع) به سلمان آموخت ، سلمان گوید بیش از هزار تن از مردم مدینه و مکه را سراغ دارم که بوسیله این حرز باذن خدا از گرفتاری دائمی تب شفا یافتند ، و چون این کتاب گنجایش حرزهای طولانی را ندارد بهمین مقدار اکتفا کردیم .

اَلْبَابُ الثَّانِي عَشَر
«فِي نَوَادِرِ الْكِتَابِ، خَمْسَةُ فُصُولٍ»
الفَصْلُ الأَوَّلُ
«فِي ذِكْرِ الحُقُوقِ لِزَيْنِ العَابِدِينَ عليه السلام»

رَوَى إِسْمَاعِيلُ بْنُ الفَضْلِ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ دِينَارٍ الثُّمَالِيِّ، عَنْ سَيِّدِ العَابِدِينَ عَلِيِّ بْنِ الحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلاَمُ.

قَالَ عليه السلام: حَقُّ اللهِ الأَكْبَرُ عَلَيْكَ: أَنْ تَعْبُدَهُ وَلاَ تُشْرِكَ بِهِ شَيْئاً، فَإِذَا فَعَلْتَ ذٰلِكَ بِإِخْلاَصٍ جَعَلَ لَكَ عَلَى نَفْسِهِ أَنْ يَكْفِيَكَ أَمْرَ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ.

وَحَقُّ نَفْسِكَ عَلَيْكَ: أَنْ تَسْتَعْمِلَهَا بِطَاعَةِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ.

وَحَقُّ اللِّسَانِ: إِكْرَامُهُ عَنِ الخَنَى وَتَعْوِيدُهُ الخَيْرَ وَتَرْكُ الفُضُولِ الَّتِي لاَ فَائِدَةَ لَهَا وَالبِرُّ بِالنَّاسِ وَحُسْنُ القَوْلِ فِيهِمْ.

باب دوازدهم
درنوادر شامل پنج فصل
(فصل اول)

(سخنانی درحقوق کهازحضرت زین العابدین ع روایت شده)

... ثابت بن دینار ثمالی گوید که حضرت زین العابدین فرمود:

حق بزرگ خدابرتو اینست که اورا بپرستی و هیچ چیز را شریك اوقرار ندهی که اگر این کاررا باخلاص انجام دهی خداوند بعهده گرفته که کاردنیا وآخرتت راکفایت کند.

وحق نفس برتو اینست که او را در راه طاعت خداوند بکار گیری.

وحق زبان آنست که از فحش نگهش بداری و بگفتار نیك عادتش دهی وسخنان بیهوده وزیادی را ترك کنی وبوسیله آن بمردم نیکی کنی وبآنها بخوبی سخن بگویی.

وَحَقُّ السَّمْعِ: تَنْزِيهُهُ عَنْ سَماعِ الْغِيبَةِ وَسَماعِ ما لا يَحِلُّ سَماعُهُ.
وَحَقُّ الْبَصَرِ: أَنْ تَغُضَّهُ عَمّا لا يَحِلُّ لَكَ وَتَعْتَبِرَ بِالنَّظَرِ بِهِ.
وَحَقُّ يَدِكَ: أَنْ لا تَبْسُطَها إِلىٰ ما لا يَحِلُّ لَكَ.
وَحَقُّ رِجْلَيْكَ: أَنْ لا تَمْشِيَ بِهِما إِلىٰ ما لا يَحِلُّ لَكَ، فَبِهِما تَقِفُ عَلَى الصِّراطِ فَانْظُرْ أَنْ لا تَزِلَّ بِكَ فَتَتَرَدّىٰ فِي النّارِ.
وَحَقُّ بَطْنِكَ: أَنْ لا تَجْعَلَهُ وِعاءً لِلْحَرامِ وَلا تَزِيدَ عَلَى الشِّبَعِ.
وَحَقُّ فَرْجِكَ: أَنْ تُحْصِنَهُ عَنِ الزِّنا وَتَحْفَظَهُ مِنْ أَنْ يُنْظَرَ إِلَيْهِ.
وَحَقُّ الصَّلاةِ: أَنْ تَعْلَمَ أَنَّها مِرْقاةٌ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَأَنَّكَ فيها قائِمٌ بَيْنَ يَدَيِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ، فَإِذا عَلِمْتَ ذٰلِكَ قُمْتَ مَقامَ الذَّليلِ الْحَقيرِ الرّاغِبِ الرّاهِبِ الرّاجي الْخائِفِ الْمِسْكينِ الْمُسْتَكينِ الْمُتَضَرِّعِ الْمُعَظِّمِ لِمَنْ كانَ بَيْنَ يَدَيْهِ بِالسُّكُونِ وَالْوَقارِ وَتُقْبِلُ عَلَيْها بِقَلْبِكَ وَتُقيمُها بِحُدُودِها وَحُقُوقِها.
وَحَقُّ الْحَجِّ: أَنْ تَعْلَمَ أَنَّهُ وِفادَةٌ إِلىٰ رَبِّكَ وَفِرارٌ إِلَيْهِ مِنْ ذُنُوبِكَ وَفيهِ قَبُولُ تَوْبَتِكَ

وحق گوش آنست که آنرا از شنیدن غیبت ومحرّمات مصون بداری.

وحق چشم آنستکه آنرا ازحرام بپوشی وبوسیله آن به بینی وعبرت بگیری

وحق دست آنست که آنرا بحرام دراز نکنی.

وحق پا آنست که به آن بجای حرام نروی وبا این پاها باید از صراط بگذری مواظب باش که کاری نکنی که درآنجا بلغزد وبآتش درافتی.

وحق شکم آنست که آنرا ظرف حرام نسازی وبا سیری غذا نخوری.

وحق عورت تو آنست که از زنا و دید مردم مصونش بداری.

وحق نماز آنست که بدانی نماز وسیله ارتقاء بسوی خدا است وبهنگام نماز در پیشگاه حق ایستاده ای، و وقتی باین امر توجه داشته باشی در نماز ذلیل وحقیر وامیدوار و خائف ومسکین و زاری کن خواهی بود و باسکون وباوقار اورا تعظیم میکنی وبا دل باو توجه میکنی وهمه حدود وشرایط آنرا مواظبت می نمایی.

وحق حج آنست که حج برخدا وارد شدن وازگناهان فرار کردن و

وَقضاءُ الفَرْضِ الذي أوْجَبَهُ اللهُ عَلَيْكَ.

وَحَقُّ الصَّوْمِ: أنْ تَعلَمَ أنَّهُ حِجابٌ ضَرَبَهُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلى لِسانِكَ وَسَمْعِكَ وَبَصَرِكَ وَبَطْنِكَ وَفَرْجِكَ لِيَسْتُرَكَ بِهِ مِنَ النّارِ، فَإنْ تَرَكْتَ الصَّوْمَ خَرَقْتَ سِتْرَ اللهِ عَلَيْكَ.

وَحَقُّ الصَّدَقَةِ: أنْ تَعلَمَ أنَّها ذُخْرُكَ عِنْدَ رَبِّكَ عَزَّ وَجَلَّ وَوَدِيعَتُكَ الَّتي لا تَحْتاجُ إلى الإشْهادِ عَلَيْها، وَكُنْتَ بِما تَسْتَوْدِعُهُ سِرّاً أوْثَقَ مِنْكَ بِما تَسْتَوْدِعُهُ عَلانِيَةً، وَتَعلَمُ أنَّها تَدْفَعُ البَلاءَ وَالأسْقامَ عَنْكَ في الدُّنيا وَتَدْفَعُ عَنْكَ النّارَ في الآخِرَةِ.

وَحَقُّ الهَدْيِ: أنْ تُرِيدَ بِهِ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ وَلا تُرِيدُ بِهِ خَلْقَهُ وَلا تُرِيدُ بِهِ إلّا التَّعَرُّضَ لِوَجْهِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَنَجاةَ رُوحِكَ يَوْمَ تَلْقاهُ.

وَحَقُّ السُّلْطانِ: أنْ تَعلَمَ أنَّكَ جُعِلْتَ لَهُ فِتْنَةً وَأنَّهُ مُبْتَلىً فيكَ بِما جَعَلَهُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ عَلَيْكَ مِنَ السُّلْطانِ، وَأنَّ عَلَيْكَ أنْ لا تَتَعَرَّضَ بِسَخَطِهِ فَتُلْقي بِيَدِكَ إلى التَّهْلُكَةِ

به پناه اووفتن است و درحج توبه تو قبول است و فریضه ایراکه خدا بر تو واجب کرده انجام داده ای.

وحق روزه آنست که بدانی که روزه پرده ای است که خداوند برزبان وگوش و چشم و شکم و فرج تو کشیده تا ازجهنم نگهبت بدارد، واگرروزه‌نگیری پرده الهی را دریده ای.

وحق صدقه آنست که آن ذخیره توست نزد خداوند عزوجل وودیعه ای است که نیاز نیست آن را علنی کنی و برصدقه پنهانی مطمئن ترباشی از صدقه آشکارو بدان که صدقه در دنیا دردها وبلا را برمیگرداند ودرآخرت آتش‌را ازتو برطرف میکند.

وحق هدایت آنست که به آن خدارا بخواهی نه خلق اورا و جز توجه بخدا ونجات روح خود را دروزملاقات حق اراده نکنی.

وحق سلطان اینست که بدانی که توو سیله امتحان اویی وبواسطه تسلطی که خدا برتوباو داده بتو آزمایش میشود، و برتست که خود را رمعرض،

وتكونَ شريكاً له فيما يأتيه إليك من سوء .

وحقّ سائسك بالعلم : التعظيم له والتوقير لمجلسه وحسن الاستماع إليه والإقبال عليه وأن لا ترفع صوتك عليه ولا تجيب أحداً يسأله عن شيء حتّى يكون هو الذي يجيب ولا تحدّث في مجلسه [أحداً] ، ولا تغتاب عنده أحداً وأن تدفع عنه إذا ذكر عندك بسوء وأن تستر عيوبه وتظهر مناقبه ولا تجالس له عدوّاً ولا تعادي له وليّاً ، فإذا فعلت ذلك شهدت لك ملائكة الله بأنّك قصدته وتعلّمت علمه لله جلّ اسمه لا للناس .

وأمّا حقّ سائسك بالملك : فأن تطيعه ولا تعصيه إلّا فيما يسخط الله عزّ وجلّ فإنّه لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق .

سخط درنیاوری که خودرا بدست خود بهلاکت افکنده باشی و درگناه زیانی که بتو میرساند شریک گردی .

وحق کسیکه ترا بعلم تربیت میکند اینست که نسبت بوی تعظیم روا داری و مجلس را توقیر کنی ودربرابرش وروبرویش بنشینی و خوب به سخنش گوش فرادهی وصدا برویش بلند نکنی واگر کسی از او سؤالی کرد تو جواب ندهی تا خود او پاسخ گوید ، ودر مجلس درس او حرف نزنی وکسی را پیش او غیبت نکنی واگر ببدی یادش کنند از او دفاع نمائی و عیوبش را بپوشانی ، ومناقبش را آشکار کنی ، وبا دشمنش همنشینی نکنی که اگر اینها را مراعات نمودی ملائکه شهادت میدهند که تو علم را از او برای خدا خواسته ای نه برای مردم .

واما حق آنکس که رئیس وامیر تست آنست که اورا اطاعت کنی وجز در چیزهائی که موجب خشم خدا است با او مخالفت ننمائی که در چیزیکه معصیت خالق است اطاعت مخلوق روا نیست .

وَأَمَّا حَقُّ رَعِيَّتِكَ بِالسُّلْطَانِ: فَأَنْ تَعْلَمَ أَنَّهُمْ صَارُوا رَعِيَّتَكَ لِضَعْفِهِمْ وَقُوَّتِكَ فَيَجِبُ أَنْ تَعْدِلَ فِيهِمْ وَتَكُونَ لَهُمْ كَالْوَالِدِ الرَّحِيمِ وَتَغْفِرَ لَهُمْ جَهْلَهُمْ وَلَا تُعَاجِلَهُمْ بِالْعُقُوبَةِ وَتَشْكُرَ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى مَا آتَاكَ مِنَ الْقُوَّةِ عَلَيْهِمْ.

وَأَمَّا حَقُّ رَعِيَّتِكَ بِالْعِلْمِ: فَأَنْ تَعْلَمَ أَنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ إِنَّمَا جَعَلَكَ قَيِّماً لَهُمْ فِيمَا آتَاكَ مِنَ الْعِلْمِ وَفَتَحَ لَكَ مِنْ خَزَائِنِهِ، فَإِنْ أَحْسَنْتَ فِي تَعْلِيمِ النَّاسِ وَلَمْ تَخْرَقْ بِهِمْ وَلَمْ تَتَجَبَّرْ عَلَيْهِمْ زَادَكَ اللهُ مِنْ فَضْلِهِ، وَإِنْ أَنْتَ مَنَعْتَ النَّاسَ عِلْمَكَ أَوْ خَرِقْتَ بِهِمْ عِنْدَ طَلَبِهِمُ الْعِلْمَ مِنْكَ كَانَ حَقّاً عَلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يَسْلُبَكَ الْعِلْمَ وَبَهَاءَهُ وَيُسْقِطَ مِنَ الْقُلُوبِ مَحَلَّكَ.

وَأَمَّا حَقُّ الزَّوْجَةِ: فَأَنْ تَعْلَمَ أَنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ جَعَلَهَا لَكَ سَكَناً وَأُنْساً فَتَعْلَمَ أَنَّ ذَلِكَ

واما حق رعیت بر سلطان آنست که نسبت بآنها عدالت کنی و بر ایشان چون پدر مهربان باشی و لغزشهایشان راندیده بگیری و در عقوبتشان عجله مکنی وبر قوتی که خدا بتوبرآنها داده خدا را سپاس گویی .

واما حق شاگردان ورعیت علمی توآنست که بدانی خداوند ترا در علومی‌که بتو داده و ازخزائن دانشی که بروی توگشوده قیم‌آنها ساخته که اگر در تعلیم مردم نیکوعمل کنی و تکبر و بزرگمنشی و اذیت ایشان روا نداری خداوند برفضل خود نسبت بتو بیفزاید ، واگرعلم خودازآنها بازگیری یا اگر از تو دانش طلبند تکبرورزی بر خداست که علم وارزش و رونق ترا بازستاند و مقامت را از آنها ساقط گرداند .

واما حق زن و همسر ، آنست که بدانی که خداونداورا وسیلهٔ

نِعْمَةٌ مِنَ اللهِ عَلَيْكَ فَتُكْرِمُهَا وَتَرْفُقُ بِهَا، وَإِنْ كَانَ حَقُّكَ عَلَيْهَا أَوْجَبَ فَإِنَّ لَهَا عَلَيْكَ أَنْ تَرْحَمَهَا لِأَنَّهَا أَسِيرُكَ وَتُطْعِمَهَا وَتَسْقِيَهَا وَتَكْسُوَهَا وَإِذَا جَهِلَتْ عَفَوْتَ عَنْهَا.

وَأَمَّا حَقُّ مَمْلُوكِكَ: فَأَنْ تَعْلَمَ أَنَّهُ خَلْقُ رَبِّكَ وَابْنُ أَبِيكَ وَأُمِّكَ وَمِنْ لَحْمِكَ وَدَمِكَ لَمْ تَمْلِكْهُ لِأَنَّكَ صَنَعْتَهُ دُونَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَلَا خَلَقْتَ شَيْئاً مِنْ جَوَارِحِهِ وَلَا أَخْرَجْتَ لَهُ رِزْقاً وَلَكِنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ كَفَاكَ ذَلِكَ ثُمَّ سَخَّرَهُ لَكَ وَائْتَمَنَكَ عَلَيْهِ وَاسْتَوْدَعَكَ إِيَّاهُ لِيَحْفَظَ لَكَ مَا تَأْتِيهِ مِنْ خَيْرٍ إِلَيْهِ فَأَحْسِنْ إِلَيْهِ كَمَا أَحْسَنَ اللهُ إِلَيْكَ وَإِنْ كَرِهْتَهُ اسْتَبْدَلْتَهُ وَلَا تُعَذِّبْ خَلْقَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ.

وَأَمَّا حَقُّ أُمِّكَ: فَأَنْ تَعْلَمَ أَنَّهَا حَمَلَتْكَ حَيْثُ لَا يَحْتَمِلُ أَحَدٌ أَحَداً وَأَعْطَتْكَ مِنْ ثَمَرَةِ قَلْبِهَا مَا لَا يُعْطِي أَحَدٌ أَحَداً وَوَقَتْكَ بِجَمِيعِ جَوَارِحِهَا وَلَمْ تُبَالِ أَنْ تَجُوعَ وَتُطْعِمَكَ

آرامش وانس تو قرار داده و او نعمتی است از خدا برای تو بنا براین احترامش کنی وبا او برفق و مدارا عمل نمایی ، و اگر چه حق تو بر او بیشتر وواجبتر است ولی حق او اینست که بر او مهربان باشی که اسیر تست و لباس و غذایش را فراهم آری واگر نادانی کرد اورا عفو کنی.

و اما حق غلام تو آنست که بدانی که او بنده خدا و با تو از یک پدر و مادر (آدم وحوّا) است و ازآنرو مالك او نیستی که اورا ساخته باشی وبا رزقی برایش خلق کرده باشی بلکه خداوند اورا برای تو آورده وسخّر تو گردانید ، و تورا امین بر او ساخت واورا بتو ودیعه داد تا نیکی هائیکه باو میکنی برای تو ذخیره گرداند ، پس چنانکه خدا با تو نیکی میکند تو با او نیکی کن ، واگر از او ناراحتی عوضش کن ، ولی این مخلوق خدا را عذاب مکن ولا قوة الا بالله.

و اما حق مادر تو آنست که بدانی ترا نه ماه بشکم کشید وازمیوهٔ دلش بتو خورانید که هیچکس چنین کاری نکرده وبا همهٔ جوارح خود ترا پرورید و برای اطعام تو از گرسنگی خود باك نداشت وترا سیرآب کرد و خود

وَتَعْطَشُ وَتُسْقِيكَ وَتَعْرَى وَتَكْسُوكَ وَتَضْحَى وَتُظِلُّكَ وَتَهْجُرُ النَّوْمَ لِأَجْلِكَ وَوَقَتْكَ الْحَرَّ وَالْبَرْدَ لِتَكُونَ لَهَا وَإِنَّكَ لَا تُطِيقُ شُكْرَهَا إِلَّا بِعَوْنِ اللهِ وَتَوْفِيقِهِ .

وَأَمَّا حَقُّ أَبِيكَ : فَأَنْ تَعْلَمَ أَنَّهُ أَصْلُكَ وَأَنَّهُ لَوْلَاهُ لَمْ تَكُنْ ، فَمَهْمَا رَأَيْتَ فِي نَفْسِكَ مَا يُعْجِبُكَ فَاعْلَمْ أَنَّ أَبَاكَ أَصْلُ النِّعْمَةِ عَلَيْكَ فِيهِ فَاحْمَدِ اللهَ وَاشْكُرْهُ عَلَى قَدْرِ ذَلِكَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ .

وَأَمَّا حَقُّ وَلَدِكَ : فَأَنْ تَعْلَمَ أَنَّهُ مِنْكَ وَمُضَافٌ إِلَيْكَ فِي عَاجِلِ الدُّنْيَا بِخَيْرِهِ وَشَرِّهِ وَأَنَّكَ مَسْؤُولٌ عَمَّا وَلِيتَهُ بِهِ مِنْ حُسْنِ الْأَدَبِ وَالدَّلَالَةِ عَلَى رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْمَعُونَةِ لَهُ عَلَى طَاعَتِهِ فَاعْمَلْ فِي أَمْرِهِ عَمَلَ مَنْ يَعْلَمُ أَنَّهُ مُثَابٌ عَلَى الْإِحْسَانِ إِلَيْهِ ، مُعَاقَبٌ عَلَى الْإِسَاءَةِ إِلَيْهِ .

وَأَمَّا حَقُّ أَخِيكَ : فَأَنْ تَعْلَمَ أَنَّهُ يَدُكَ وَعِزُّكَ وَقُوَّتُكَ فَلَا تَتَّخِذْهُ سِلَاحاً عَلَى مَعْصِيَةِ اللهِ وَلَا عُدَّةً لِلظُّلْمِ بِخَلْقِ اللهِ وَلَا تَدَعْ نُصْرَتَهُ عَلَى عَدُوِّهِ وَالنَّصِيحَةَ لَهُ فَإِنْ أَطَاعَ اللهَ وَإِلَّا فَلْيَكُنِ اللهُ أَكْرَمَ عَلَيْكَ مِنْهُ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ .

تشنگی کشید — وترا پوشانید. وبخاطر تو از خواب شیرین گذشت و در سرما وگرما ترا پرورید تا برای او باشی وتو قدرت سپاس اورا نداری مگر بیاری خدا و توفیق او.

و اما حق پدر آنست که بدانی او اصل و ریشهٔ تست که اگر نبود تو نبودی و هرگاه در خود مادهٔ عجیبی دیدی بدانکه پدر چنین اصل آن نعمت بوده و خدارا حمد واورا شکر کن ولاقوة الا بالله.

و اما حق فرزند آنست که بدانی که او از وجود تو ومنسوب بتوست ودر دنیا در خیر وشر خود مضاف بتست و تو در تربیت او از حسن ادب وتوجه به خدا و یاری بر طاعت او مسئولی ، ومانند کسی در تربیت او بکوش که میداند در احسانهای باو شریك ومثاب است ودر بدیهای باو عقاب خواهد شد.

و اما حق برادر آنست که بدانی اوقدرت باز و وعزت تست واورا وسیلهٔ معصیت خدا وکمك به ظلم قرار مده ودر یاری علیه دشمنش وخیر خواهی او کوتاهی مکن درصورتیکه از خدا اطاعت میکند وگرنه خدارا از او بزرگتر بشمار ولاقوة الا بالله.

وَأَمّا حَقُّ مَوْلاكَ الْمُنْعِمِ عَلَيْكَ: فَأَنْ تَعْلَمَ أَنَّهُ أَنْفَقَ فِيكَ مالَهُ وَأَخْرَجَكَ مِنْ ذُلِّ الرِّقِّ وَوَحْشَتِهِ إِلى عِزِّ الْحُرِّيَّةِ وَأُنْسِها فَأَطْلَقَكَ مِنْ أَسْرِ الْمَلَكَةِ وَفَكَّ عَنْكَ قَيْدَ الْعُبُودِيَّةِ وَأَخْرَجَكَ مِنَ السِّجْنِ وَمَلَّكَكَ نَفْسَكَ وَفَرَّغَكَ لِعِبادَةِ رَبِّكَ وَتَعْلَمَ أَنَّهُ أَوْلَى الْخَلْقِ بِكَ فِي حَياتِكَ وَمَوْتِكَ وَأَنَّ نُصْرَتَهُ عَلَيْكَ واجِبَةٌ بِنَفْسِكَ وَما احْتاجَ إِلَيْهِ مِنْكَ وَلا قُوَّةَ إِلّا بِاللهِ.

وَأَمّا حَقُّ مَوْلاكَ الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ: فَأَنْ تَعْلَمَ أَنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ جَعَلَ عِتْقَكَ لَهُ وَسِيلَةً إِلَيْهِ وَحِجاباً لَكَ مِنَ النّارِ وَأَنَّ ثَوابَكَ فِي الْعاجِلِ مِيراثُهُ إِذا لَمْ يَكُنْ لَهُ رَحِمٌ مُكافاةً بِما أَنْفَقْتَ مِنْ مالِكَ، وَفِي الْآجِلِ الْجَنَّةُ.

و اما حق مولای تو که ترا آزاد کرده آنست که بدانی او از مال خود خرج تو میکند واز ذلت و وحشت بردگی به عزت آزادی درآورد و ترا از اسارت بردگی آزاد کرد و ترا از زندانی رهانید و مالك نفس خودت گردانید وبرای عبادت خدا فارغ البالت کرد ، و بدانیکه او در زندگی و مرگ تو از همه کس بر تو احق واولی تراست ویاری او بجان وهرچه بتو نیاز دارد بر تو واجب است ولاقوة الا بالله.

و اما حق بنده ای که آزاد کرده ای اینست که بدانی خداوند آزادی اورا وسیلهء نجات از جهنم قرار داده و پاداش آن در دنیا آنست که اگر خویشی نداشته باشد تو میراث او خواهی برد در برابر مالی که برای آزادی او صرف کردی ودر آخرت بهشت میباشد.

و اما حق کسیکه بتو خیری کند آنست که اورا شکر کنی و خوبیش را به یاد داشته باشی و درباره اش بخیر سخن گویی و بخلوص برایش دعا کنی که در اینصورت اورا در پنهان و آشکار تشکر کرده ای و اگر روزی قدرت پیدا کردی خوبیهایش را جبران کنی.

اما حق مؤذن آنست که بدانی او ترا بیاد خدا می اندازد و به

وَأَمَّا حَقُّ ذِي الْمَعْرُوفِ عَلَيْكَ: فَأَنْ تَشْكُرَهُ وَتَذْكُرَ مَعْرُوفَهُ وَتَكْسِبَهُ الْمَقَالَةَ الْحَسَنَةَ وَتُخْلِصَ لَهُ الدُّعَاءَ فِيمَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ، فَإِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ كُنْتَ قَدْ شَكَرْتَهُ سِرّاً وَعَلَانِيَةً وَإِنْ قَدَرْتَ عَلَى مُكَافَأَتِهِ يَوْماً كَافَيْتَهُ.

وَأَمَّا حَقُّ الْمُؤَذِّنِ: فَأَنْ تَعْلَمَ أَنَّهُ مُذَكِّرٌ لَكَ رَبَّكَ عَزَّ وَجَلَّ وَدَاعٍ لَكَ إِلَى حَظِّكَ وَعَوْنُكَ عَلَى قَضَاءِ فَرْضِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْكَ فَاشْكُرْهُ عَلَى ذَلِكَ شُكْرَكَ لِلْمُحْسِنِ إِلَيْكَ.

وَأَمَّا حَقُّ إِمَامِكَ فِي الصَّلَاةِ: فَأَنْ تَعْلَمَ أَنَّهُ تَقَلَّدَ السِّفَارَةَ فِيمَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ رَبِّكَ عَزَّ وَجَلَّ وَتَكَلَّمَ عَنْكَ وَلَمْ تَتَكَلَّمْ عَنْهُ وَدَعَا لَكَ وَلَمْ تَدْعُ لَهُ وَكَفَاكَ هَوْلَ الْمَقَامِ بَيْنَ يَدَيِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ، فَإِنْ كَانَ نَقْصٌ كَانَ بِهِ دُونَكَ وَإِنْ كَانَ تَمَاماً كُنْتَ شَرِيكَهُ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ عَلَيْكَ فَضْلٌ، وَحَفِظَ نَفْسَكَ بِنَفْسِهِ وَصَلَاتَكَ بِصَلَاتِهِ فَتَشْكُرَ لَهُ عَلَى قَدْرِ ذَلِكَ.

وَأَمَّا حَقُّ جَلِيسِكَ: فَأَنْ تُلِينَ لَهُ جَانِبَكَ وَتُنْصِفَهُ فِي مُجَارَاةِ اللَّفْظِ وَلَا تَقُومَ مِنْ

انجام بهره اخروی می خواند و بانجام واجب الهی کمك می کند اورامانند کسی که بتو احسان کرده شکر کن .

واما حق امام جماعت بر تو اینست که بدانی که او سفارت بین تو و خداوند عزّوجل را بگردن گرفته و از طرف تو سخن می گوید وبرای تودعا می نماید و هول مقام در پیشگاه خدارا ازگردن تو برمیدارد که اگر نماز نقصی داشته باشد مربوط باو میشود نه تو و اگر کامل باشد تو شریك او می باشی واو برای آن پاداش بیشتری ندارد وخودرا وسیله حفظ تو و سپر بلا گردان تو قرار داده است پس بهمین اندازه از اوشاکرباش .

واما حق همنشین تو اینست که با او بنرمی رفتار کنی ودررد وبدل کردن سخن باوی انصاف رارعایت نمایی وجز بااجازه او از مجلس بر نخیزی وهرکس کنار تو بنشیند اجازه داشته باشد که بی اذن تو برخیزد ولغزش هایش را فراموش کنی وخیرات اورا بخاطر داری وجز حرف خیر باو نگویی .

مجلسك إلا بإذنه ومن يجلس إليك يجوز له القيام عنك بغير إذنك، وتنسى زلاته وتحفظ خيراته ولا تسمعه إلا خيراً.

وأما حق جارك: فحفظه غائباً وإكرامه شاهداً ونصرته إذا كان مظلوماً ولا تتبع له عورة، فإن علمت عليه سوءاً سترته عليه وإن علمت أنه يقبل نصيحتك نصحته فيما بينك وبينه ولا تسلمه عند شديدة وتقيل عثرته وتغفر ذنبه وتعاشره معاشرة كريمة ولا قوة إلا بالله.

وأما حق الصاحب: فأن تصحبه بالتفضل والإنصاف وتكرمه كما يكرمك ولا تدعه يسبق إلى مكرمة فإن سبق كافأته وتوده كما يودك وتزجره عما يهم به من معصية الله. وكن عليه رحمة ولا تكن عليه عذاباً ولا قوة إلا بالله.

وأما حق الشريك: فإن غاب كفيته وإن حضر رعيته ولا تحكم دون حكمه ولا تعمل برأيك دون مناظرته وتحفظ عليه من ماله ولا تخونه فيما عز أو هان من أمره فإن يد الله عز وجل مع الشريكين ما لم يتخاونا ولا قوة إلا بالله.

امّا حق همسايهٔ تو آنست که در پشت سرش آبرويش را نبرى ودر حضورش محترمش بدارى واگر مورد ستم قرار گرفت ياريش كنى ودركارهاى شخصى و پنهانى او جستجو مكنى واگر از او چيز نا شايسته اى سراغ دارى آن را پرده پوشى كنى واگر ميدانى كه نصيحت ترا مى پذيرد در تنهائى اورا نصيحت كنى . ودر موقع پيش آمد سختى او را رها مكنى ،وازلغزشش بگذرى . ومحترمانه با او معاشرت داشته باشى ولا قـوة الا بالله .

واما حق رفيق و همراه تو آنست كه با تفضّل و انصاف با او رفتار كنى و او را گرامى بدارى همانطور كه او ترا محترم ميدارد . ونگذارى كه در كار خوب و احسانى بر تو پيشى گيرد . واگر گرفت آن را جبران كنى ، و او را دوست بدارى چنانكه ترا دوست ميدارد .واز انجام معصيت خدا بازش بدارى .و براى او رحمت باشى نه عذاب ورنج و لا قوة الا بالله .

وَأَمَّا حَقُّ مالِكَ: فَأَنْ لا تَأْخُذَهُ إِلَّا مِنْ حِلِّهِ وَلا تُنْفِقَهُ إِلَّا في وَجْهِهِ وَلا تُؤْثِرَ عَلى نَفْسِكَ مَنْ لا يَحْمَدُكَ فَاعْمَلْ فيهِ بِطاعَةِ رَبِّكَ وَلا تَبْخَلْ بِهِ فَتَبُوءَ بِالْحَسْرَةِ وَالنَّدامَةِ مَعَ التَّبِعَةِ وَلا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ.

وَأَمّا حَقُّ غَرِيمِكَ الَّذي يُطالِبُكَ: فَإِنْ كُنْتَ مُوسِراً أَعْطَيْتَهُ وَإِنْ كُنْتَ مُعْسِراً أَرْضَيْتَهُ بِحُسْنِ الْقَوْلِ وَرَدَدْتَهُ عَنْ نَفْسِكَ رَدّاً لَطيفاً.

وَحَقُّ الْخَليطِ: أَنْ لا تَغُرَّهُ وَلا تَغُشَّهُ وَلا تَخْدَعَهُ وَتَتَّقِيَ اللهَ تَبارَكَ وَتَعالى في أَمْرِهِ.

وَحَقُّ الْخَصْمِ الْمُدَّعي عَلَيْكَ، فَإِنْ كانَ ما يَدَّعي عَلَيْكَ حَقّاً كُنْتَ شاهِدَهُ عَلى نَفْسِكَ وَلا تَظْلِمْهُ وَأَوْفَيْتَهُ حَقَّهُ، وَإِنْ كانَ ما يَدَّعي عَلَيْكَ باطِلاً رَفَقْتَ بِهِ وَلا تَأْتِ في أَمْرِهِ غَيْرَ الرِّفْقِ وَلا تُسْخِطْ رَبَّكَ في أَمْرِهِ وَلا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ.

امـا حقّ شريك آنست كه اگر غيبت كرد از او كفـايـت كنى واگـر حاضر بـود رعايت حالش رابنمايى ،وبدون مشورت اوحكمى نكنى و مستبد برأى نباشى ،وبدون مشورت او براى خود كار نكنى ،ودرهيچ كارخرد وكلان او بسوى خيانت روامدارى ،كه‌شركاء مادام كه بهم خيانت نكنند دست خدا باآنهاست ،ولاقوة الا بالله .

و امّاحق مال توبرتو آنست كه جز ازراه حلال كسب نكنى ،و جـز در راه صحيح ومناسب خرج و مصرف ننمايى ،وكسانى راكه‌براين مال ترامدح نمى گويند برخود ترجيح مدهى(يعنى مال رابجاى اينكه براى آخرت خود انفاق كنى براى ورثه مگذار كه بعد ازمرگ توهرگز ازتو مدح وتشكر نمى كنند كه براى آنها مال نهاده اى) ،وبوسيله آن خدارا اطاعت كن ،ودرمصرف مال راه بخل پيش‌مگير كه حسرت وندامت برى باوزرو وبال آن كه بگـردن دارى ولاقوة الا بالله .

وَحَقُّ خَصْمِكَ الَّذِي تَدَّعِي عَلَيْهِ، فَإِنْ كُنْتَ مُحِقّاً فِي دَعْوَاكَ أَجْمَلْتَ مُعَامَلَتَهُ وَلَا تَجْحَدْ حَقَّهُ، وَإِنْ كُنْتَ مُبْطِلاً فِي دَعْوَاكَ اتَّقَيْتَ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ وَتُبْتَ إِلَيْهِ وَتَرَكْتَ الدَّعْوَى.
وَحَقُّ الْمُسْتَشِيرِ: إِنْ عَلِمْتَ لَهُ رَأْياً حَسَناً أَشَرْتَ عَلَيْهِ وَإِنْ لَمْ تَعْلَمْ أَرْشَدْتَهُ إِلَى مَنْ يَعْلَمُ.
وَحَقُّ الْمُشِيرِ عَلَيْكَ: أَنْ لَا تَتَّهِمَهُ فِيمَا لَا يُوَافِقُكَ مِنْ رَأْيِهِ وَإِنْ وَافَقَكَ حَمِدْتَ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ.
وَحَقُّ الْمُسْتَنْصِحِ: أَنْ تُؤَدِّيَ إِلَيْهِ النَّصِيحَةَ، وَلْيَكُنْ مَذْهَبُكَ الرَّحْمَةَ وَالرِّفْقَ بِهِ.

و اما حق طلبکار تو که ازتو مطالبه میکند اگر میتوانی طلب اورا بده واگر درتنگی وعسرت هستی باسخن نرم وملایم اورا راضی کن و با لطف و خوشی اورا بازگردان.

وحق معاشر وخلیط آنست که اورا گول نزنی وبااوغش روامداری و درکار اوخدارا درنظر بگیری.

وحق کسیکه باتومخاصمه دارد ومدعی توست اگر درادعای خودراست میگوید خودت علیه خود شاهد اوباش وبا اوستم روامدار وحقش راکاملا ادا کن و اگر دروغ میگوید با مدارا باورفتار کن و خدارابخشم میاوروولاقوة الابالله

وحق خصم تو (که بااومخاصمه داری)آنست کهاگرحق باتوست بخوبی باوی معامله کنی وحقش را انکار نکنی، و اگر ادعای توعلیه اوباطل است از خدا بترسی وتوبه کنی و از ادعای خود بازگردی.

وحق مشورت کننده باتو انست که اگر رأی خوبی برایش درنظرداری آن رابازگویی و گرنه اورا بآدم آگاه وخبیری راهنمایی کنی.

وحق طرفی که بااومشورت میکنی انست کهاگر رأی اوبارأی توموافق نبود، اورا متهم نکنی واگر بارأی توموافق باشد خدارا حمد گویی.

وحق خواهنده نصیحت ازتو آنست که حق نصیحت رادرباره اش ادا کنی، و بامهرو مدارا باوی عمل نمایی.

وَحَقُّ النَّاصِحِ: أَنْ تُلِينَ لَهُ جَنَاحَكَ وَتُصْغِيَ إِلَيْهِ بِسَمْعِكَ فَإِنْ أَتَى بِالصَّوَابِ حَمِدْتَ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ، وَإِنْ لَمْ يُوَفَّقْ رَحِمْتَهُ وَلَمْ تَتَّهِمْهُ وَعَلِمْتَ أَنَّهُ أَخْطَأَ وَلَمْ تُؤَاخِذْهُ بِذَلِكَ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مُسْتَحِقّاً لِلتُّهَمَةِ فَلَا تَعْبَأْ بِشَيْءٍ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى حَالٍ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ.

وَحَقُّ الْكَبِيرِ: تَوْقِيرُهُ لِسِنِّهِ وَإِجْلَالُهُ لِتَقَدُّمِهِ إِلَى الْإِسْلَامِ قَبْلَكَ وَتَرْكُ مُقَابَلَتِهِ عِنْدَ الْخِصَامِ وَلَا تَسْبِقْهُ إِلَى طَرِيقٍ وَلَا تَتَقَدَّمْهُ وَلَا تَسْتَجْهِلْهُ وَإِنْ جَهِلَ عَلَيْكَ احْتَمَلْتَهُ وَأَكْرَمْتَهُ لِحَقِّ الْإِسْلَامِ وَحُرْمَتِهِ.

وَحَقُّ الصَّغِيرِ: رَحْمَتُهُ فِي تَعْلِيمِهِ وَالْعَفْوُ عَنْهُ وَالسَّتْرُ عَلَيْهِ وَالرِّفْقُ بِهِ وَالْمَعُونَةُ لَهُ.

وَحَقُّ السَّائِلِ: إِعْطَاؤُهُ عَلَى قَدْرِ حَاجَتِهِ.

وَحَقُّ الْمَسْئُولِ: أَنَّهُ إِنْ أَعْطَى فَاقْبَلْ مِنْهُ الشُّكْرَ وَالْمَعْرِفَةَ بِفَضْلِهِ وَإِنْ مَنَعَ فَاقْبَلْ عُذْرَهُ.

وحق نصیحت کننده توانینست که باوی تواضع کنی وبگفته هایش گوش فرادهی، و اگر سخن بصواب گفت خدارا شکر کنی واگر نه اورامتهم ندانی و مؤاخذه نکنی البته درصورتی که بدانی اشتباه کرده مگر آنکه مستحق تهمت ومؤاخذه باشد ،بهر حال باین اشتباه او اهمیت مده ولا قوة الا بالله.

وحق بزرگتر آنست که اورابواسطه بزرگتر بودنش احترام کنی که اسلام او زودتر از اسلام توبوده ودر وقت مخاصمه باوی رو برو نشوی، وجلوی او راه نروی، واگر باتندی باتو رفتار کند توباوی تندی مکنی بلکه تندی اورابخاطر حرمت اسلام تحمل کنی.

وحق کوچکتر آنست که درآموزش باو راه مهر و رحمت پیش گیری، وازو بگذری، وپرده پوشی نمایی، و بااو رفق ومدارا کنی و یاریش نمایی.

وحق سائل اینست که بقدر نیازی که دارد باو احسان کنی.

وحق آنکه ازاو چیزی میطلبی اینست که اگر خواسته ات رادادسپاسش گویی وحق احسانش رابشناسی واگر نداد عذرش رابپذیری.

وَحَقُّ مَنْ سَرَّكَ بِشَيْءٍ لِلّٰهِ تَعالىٰ : أَنْ تَحْمَدَ اللّٰهَ عَزَّ وَجَلَّ أَوَّلاً ثُمَّ تَشْكُرَهُ.

وَحَقُّ مَنْ ساءَكَ : أَنْ تَعْفُوَ عَنْهُ وَإِنْ عَلِمْتَ أَنَّ الْعَفْوَ يَضُرُّ إِنْتَصَرْتَ ، قالَ اللّٰهُ تَبارَكَ وَتَعالىٰ : « وَلَمَنْ إِنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولٰئِكَ ما عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ » .

وَحَقُّ أَهْلِ مِلَّتِكَ : إِضْمارُ السَّلامَةِ لَهُمْ وَالرَّحْمَةِ بِهِمْ وَالرِّفْقُ بِمُسِيئِهِمْ وَتَأَلُّفُهُمْ وَاسْتِصْلاحُهُمْ وَشُكْرُ مُحْسِنِهِمْ وَكَفُّ الْأَذىٰ عَنْهُمْ وَأَنْ تُحِبَّ لَهُمْ ما تُحِبُّهُ لِنَفْسِكَ وَتَكْرَهُ لَهُمْ ما تَكْرَهُهُ لِنَفْسِكَ وَأَنْ يَكُونَ شُيُوخُهُمْ بِمَنْزِلَةِ أَبِيكَ وَشَبابُهُمْ بِمَنْزِلَةِ أَخِيكَ وَعَجائِزُهُمْ بِمَنْزِلَةِ أُمِّكَ وَالصِّغارُ بِمَنْزِلَةِ أَوْلادِكَ .

وَحَقُّ أَهْلِ الذِّمَّةِ : أَنْ تَقْبَلَ مِنْهُمْ ما قَبِلَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْهُمْ وَلا تَظْلِمَهُمْ ما وَفَوْا لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ بِعَهْدِهِ .

وحق کسی که ترابرای خدا بچیزی خشنود سازد اینست که اوّل خدارا حمد کنی و سپس ازاوتشکر نمایی .

وحق کسی که بتو بدی کند اینست که اوراعفو نمایی واگربدانی که عفو اوزیان انگیز است انتقام گیری وداد خود بستانی که خداوند متعال می فرماید : (هرکه ستم شود وسپس انتقام گیرد براو باکی نیست ـ شوری ۳۹)

وحق هم کیشهای توآنست که سلامت آنهارا بخواهی وباآنها مهر و رحمت داشته باشی وبا بدانشان مداراکنی ، وباآنها الفت گیری وبراهشان آری . وخوبانشان راسپاس گویی وآنهارا اذیت نکنی وهرچه راکه برای خود دوست داری برای آنهانیز بخواهی وهرچه راکه برای خود مکروه میداری برای آنها نیز نخواهی وبزرگتر های آنهاراچون پدرخود بشمری وجوانهای ایشان رابرادرخود بدانی وبیوه زنانشان راچون مادر خود بحساب آوری و کوچکترهارا همانند فرزندان خود بدانی .

وحق کفار ذمی آنست که هرچه راخداوند ازایشان پذیرفته بپذیری و مادام که بعهد خود باخدا وفاکنند به ایشان ستم نکنی .

۱۸ الفَصْلُ الثَّانِي

۱۲ ﴿ فِي ذِكْرِ جُمَلٍ مِنْ مَنَاهِي النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ﴾

عَنِ الصَّادِقِ ، عَنْ أَبِيهِ ، عَنْ آبَائِهِ ، عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ قَالَ : نَهَى رَسُولُ اللهِ ﷺ عَنِ الْأَكْلِ عَلَى الْجَنَابَةِ ، وَقَالَ : إِنَّهُ يُورِثُ الْفَقْرَ .

وَنَهَى عَنْ تَقْلِيمِ الْأَظْفَارِ بِالْأَسْنَانِ . وَعَنِ السِّوَاكِ فِي الْحَمَّامِ . وَالتَّنَخُّعِ فِي الْمَسَاجِدِ .

وَنَهَى عَنْ أَكْلِ سُؤْرِ الْفَأْرِ .

وَقَالَ ﷺ : لَا تَجْعَلُوا الْمَسَاجِدَ طُرُقاً حَتَّى تُصَلُّوا فِيهَا رَكْعَتَيْنِ .

وَنَهَى أَنْ يَبُولَ أَحَدٌ تَحْتَ شَجَرَةٍ مُثْمِرَةٍ أَوْ عَلَى قَارِعَةِ الطَّرِيقِ .

وَنَهَى أَنْ يَأْكُلَ الْإِنْسَانُ بِشِمَالِهِ . وَأَنْ يَأْكُلَ وَهُوَ مُتَّكِئٌ .

وَنَهَى أَنْ تُجَصَّصَ الْمَقَابِرُ ، وَيُصَلَّى فِيهَا .

((فصل دوم))

(قسمتی ازمنهیات رسول اکرم "ص")

امام صادق از آباء خود ازامیر مؤمنان (ع) روایت میکند که رسول اکرم (ص) نهی فرمود ازچیز خوردن درحال جنابت و فرمود که این کار فقر میآورد .

ازجویدن ناخن ، ومسواک کردن درحمام وانداختن خلط دهان در مسجدو ازنوشیدن پس‌مانده موش نهی فرمود .

و فرمود که مسجد را راه عبور قرار مدهید مگرآنکه درآن دو رکعت نماز گزارید .

و نهی فرمود ازبول کردن زیر درخت میوه دار ودروسط جاده .

و نهی فرمود ازغذاخوردن بادست چپ ویا درحال تکیه دادن .

و نهی فرمود ازگچکاری مقبره ها ونماز بین قبرها .

وَقالَ ﷺ : إِذَا اغْتَسَلَ أَحَدُكُمْ فِي فَضَاءٍ مِنَ الْأَرْضِ فَلْيُحَاذِرْ عَلَى عَوْرَتِهِ وَلَا يَشْرِبَنَّ أَحَدُكُمُ الْمَاءَ مِنْ مُجَاوِرِ عُرْوَةِ الْإِنَاءِ ، فَإِنَّهُ مُجْتَمَعُ الْوَسَخِ .

وَنَهَى أَنْ يَبُولَ أَحَدُكُمْ فِي الْمَاءِ الرَّاكِدِ ، فَإِنَّهُ مِنْهُ يَكُونُ ذِهَابُ الْعَقْلِ .

وَنَهَى أَنْ يَمْشِيَ الرَّجُلُ فِي فَرْدِ نَعْلٍ أَوْ يَنْتَعِلَ وَهُوَ قَائِمٌ .

وَنَهَى أَنْ يَبُولَ الرَّجُلُ وَفَرْجُهُ بَادٍ لِلشَّمْسِ أَوْ الْقَمَرِ .

وَقالَ ﷺ : إِذَا دَخَلْتُمُ الْغَائِطَ فَتَجَنَّبُوا الْقِبْلَةَ .

وَنَهَى عَنِ الرَّنَّةِ عِنْدَ الْمُصِيبَةِ .

وَنَهَى عَنِ النِّيَاحَةِ وَالْإِسْتِمَاعِ إِلَيْهَا .

وَنَهَى عَنْ إِتِّبَاعِ النِّسَاءِ الْجَنَائِزَ .

وَنَهَى أَنْ يُمْحَى شَيْءٌ مِنْ كِتَابِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ بِالْبُزَاقِ أَوْ يُكْتَبَ بِهِ .

وَنَهَى أَنْ يَكْذِبَ الرَّجُلُ فِي رُؤْيَاهُ مُتَعَمِّداً ، وَقالَ : يُكَلِّفُهُ اللهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنْ يَعْقِدَ شَعِيرَةً وَمَا هُوَ بِعَاقِدِهَا .

و فرمود :اگر خواهی درفضای بازغسل کنی عورت خود رابپوش و از کنار دستگیره ظرف آب مخور که چرك ها درآنجا جمع شده است .

و نهی فرمود ازبول کردن درآب راکد ، که یك ضررش اینست که عقل را ازبین می برد .

و نهی فرمود که با یك لنگه کفش راه بروی ویاایستاده کفش بپوشی .

و نهی فرمود که کسی بول کند درحالی که عورتش روبه خورشید یا ماه باشد .

و فرمود :چون بمستراح میروید روبه قبله ننشینید .

ونهی فرمود که بهنگام مصیبت فریاد کنید .

وازنوحه‌گری وگوش به نوحه دادن نهی فرمود .

و زنان رااز تشییع جنازه منع فرمود .

و ازپاك کردن کلمه ای ازقرآن باآب دهان یا نوشتن قرآن بوسیله‌آن نهی فرمود .

وَنَهى عَنِ التَّصاوِيرِ ، وَقالَ : مَنْ صَوَّرَ صُورَةً كَلَّفَهُ اللهُ يَوْمَ الْقِيامَةِ أَنْ يَنْفُخَ فِيها الرُّوحَ وَلَيْسَ بِنافِخٍ .

وَنَهى أَنْ يُحْرَقَ شَيْءٌ مِنَ الْحَيَوانِ بِالنّارِ .

وَنَهى عَنْ سَبِّ الدِّيكِ ، وَقالَ : إِنَّهُ يُوقِظُ لِلصَّلاةِ .

وَنَهى أَنْ يَدْخُلَ الرَّجُلُ في سَوْمِ أَخيهِ الْمُسْلِمِ .

وَنَهى أَنْ يُكْثَرَ الْكَلامُ عِنْدَ الْمُجامَعَةِ ، قالَ : وَيَكُونُ مِنْهُ خَرَسُ الْوَلَدِ .

وَقالَ ﷺ : لا تُبَيِّتُوا الْقُمامَةَ في بُيُوتِكُمْ ، فَإِنَّها مَقْعَدُ الشَّيْطانِ .

وَقالَ ﷺ : لا يَبِيتَنَّ أَحَدُكُمْ وَيَدُهُ غَمِرَةٌ ، فَإِنْ فَعَلَ فَأَصابَهُ لَمَمُ الشَّيْطانِ فَلا يَلُومَنَّ إِلاّ نَفْسَهُ .

وَنَهى أَنْ يَسْتَنْجِيَ الرَّجُلُ بِالرَّوْثِ وَالرِّمَّةِ .

و نهی فرمود که آدمی خواب دروغین بسازد ، که خداوند درقیامت او را دستور میدهد که باید جورا گره بزنی که هرگز نمی تواند .

و نهی فرمود ازکشیدن صورت که هرکه چنین کند خداوند درقیامت موظفش میدارد که بآن روح بدمد که نمیتواند .

و نهی فرمود ازسوزانیدن حیوانی بآتش .

و نهی فرمود ازناسزاگفتن به خروس که خروس مردم رابرای نمازبیدار می کند .

و نهی فرمود ازوارد شدن درمعامله مسلمان .

و نهی فرمود اززیاد سخن گفتن درهنگام آمیزش که فرزند لال شود .

و فرمود : که آشغالدان راشب درخانه نگذارید که جایگاه شیطان است .

و فرمود : کسی شب بادست آلوده نخوابد که اگر چنین کند واز شیطان باو زیانی رسد کسی جز خودرا ملامت نکند .

و باسرگین واستخوان استنجاء نکند .

وَنَهى أَنْ تَخْرُجَ الْمَرْأَةُ مِنْ بَيْتِها بِغَيْرِ إِذْنِ زَوْجِها ، فَإِنْ خَرَجَتْ لَعَنَها كُلُّ مَلَكٍ فِي السَّماءِ وَكُلُّ شَيْءٍ تَمُرُّ عَلَيْهِ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ حَتّى تَرْجِعَ إِلى بَيْتِها .

وَنَهى أَنْ تَتَزَيَّنَ لِغَيْرِ زَوْجِها ، فَإِنْ فَعَلَتْ كانَ حَقّاً عَلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يُحْرِقَها بِالنّارِ .

وَنَهى أَنْ تَتَكَلَّمَ الْمَرْأَةُ عِنْدَ غَيْرِ زَوْجِها وَغَيْرِ ذِي مَحْرَمٍ مِنْها أَكْثَرَ مِنْ خَمْسِ كَلِماتٍ مِمّا لا بُدَّ لَها مِنْهُ .

وَنَهى أَنْ تُباشِرَ الْمَرْأَةُ الْمَرْأَةَ لَيْسَ بَيْنَهُما ثَوْبٌ .

وَنَهى أَنْ تُحَدِّثَ الْمَرْأَةُ الْمَرْأَةَ بِما تَخْلُو بِهِ مَعَ زَوْجِها .

وَنَهى أَنْ يُجامِعَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ وَعَلى ظَهْرِ طَرِيقٍ عامٍّ ، فَمَنْ فَعَلَ ذلِكَ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللهِ وَالْمَلائِكَةِ وَالنّاسِ أَجْمَعِينَ .

و نهی فرمود که زن بی اجازه شوهر ازخانه بیرون رود ، واگربرود همه ملائکه آسمانها وهر جن وانسی که این زن براو بگذرد لعنتش کنند تا وقتی که بخانه بازگردد .

و نهی فرمود که زن برای غیرشوهرش زینت کند واگر کند برخدا حق است که اورا به آتش بسوزاند .

و نهی فرمود که زن در نزد غیر شوهرش ونامحرم بیش ازپنج کلمه آنهم ضروری حرف بزند .

و نهی فرمود که زنی بازنی بهم بچسبند مگر آنکه پارچه‌ای بین آنها باشد .

و نهی فرمود که زنی آنچه راکه درخلوت با شوهرش دارد بزنی دیگر بگویند .

و نهی فرمود که مرد با همسرش روبقبله ودرکنار جادّه عمومی آمیزش کند و هرکه چنین کند لعنت ملائکه وهمه مردم براو باد .

وَنَهىٰ أَنْ يقولَ الرَّجُلُ لِلرَّجُلِ : زَوِّجْنِي أُخْتَكَ حَتّىٰ أُزَوِّجَكَ أُخْتِي .

وَنَهىٰ عَنْ إِتْيانِ الْعَرّافِ ، قالَ : وَمَنْ أَتاهُ وَصَدَّقَهُ فَقَدْ بَرِئَ مِمّا أَنْزَلَ اللهُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ .

وَنَهىٰ عَنِ اللَّعِبِ بِالنَّرْدِ وَالشِّطْرَنْجِ وَالْكُوبَةِ وَالْعَرْطَبَةِ - وَهِيَ الْعُودُ وَالطُّنْبُورُ .

وَنَهىٰ عَنِ الْغِيبَةِ وَالْاِسْتِماعِ إِلَيْها .

وَنَهىٰ عَنِ النَّمِيمَةِ وَالْاِسْتِماعِ إِلَيْها ، وَقالَ : لا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتّاتٌ يَعْنِي نَمّامٌ .

وَنَهىٰ عَنْ إِجابَةِ الْفاسِقِينَ إِلىٰ طَعامِهِمْ .

وَنَهىٰ عَنِ الْيَمِينِ الْكاذِبَةِ ، وَقالَ : إِنَّها تَتْرُكُ الدِّيارَ بَلاقِعَ . وَقالَ : مَنْ حَلَفَ بِيَمِينٍ كاذِبَةٍ صَبْراً لِيَقْطَعَ بِها مالَ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَقِيَ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضْبانُ إِلّا أَنْ يَتُوبَ وَيَرْجِعَ .

وَنَهىٰ عَنِ الْجُلُوسِ عَلىٰ مائِدَةٍ يُشْرَبُ عَلَيْها الْخَمْرُ .

وَنَهىٰ أَنْ يَدْخُلَ الرَّجُلُ حَلِيلَتَهُ إِلَى الْحَمّامِ .

و نهی فرمود از بازی شطرنج و نرد و عود وطنبور ومطلق آلات لهو .

و از غیبت کردن وشنیدن غیبت نهی فرمود .

و نهی فرمود : از سخن چینی کردن وشنیدن آن ، وفرمود هیچ سخن چین هرگز به بهشت نرود .

و نهی فرمود که به سفره مهمانی فاسقان بروی .

و نهی فرمود : ازقسم دروغ که خانه ها را ویران میکند ، وفرمود هرکه قسم دروغ بخورد که بوسیله آن مال مسلمانی ببرد خدا را خشمگین ملاقات خواهد کرد مگرآنکه توبه نماید .

و نهی فرمود ازنشستن بر سفره ای که برآن شراب خورده شود .

ونهی فرمود که مرد زنش را بحمام بفرستد .

وَقَالَ ﷺ : لا يَدْخُلَنَّ أَحَدُكُمُ الحَمَّامَ إِلَّا بِمِئْزَرٍ .
وَنَهَى عَنِ المُحَادَثَةِ الَّتِي تَدْعُو إِلَى غَيْرِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ .
وَنَهَى عَنْ تَصْفِيقِ الوَجْهِ .
وَنَهَى عَنِ الشُّرْبِ فِي آنِيَةِ الذَّهَبِ وَالفِضَّةِ .
وَنَهَى عَنْ لُبْسِ الحَرِيرِ وَالدِّيبَاجِ وَالقَزِّ لِلرِّجَالِ ، فَأَمَّا لِلنِّسَاءِ فَلا بَأْسَ .
وَنَهَى أَنْ تُبَاعَ الثِّمَارُ حَتَّى تَزْهُوَ يَعْنِي تَصْفَرَّ أَوْ تَحْمَرَّ .
وَنَهَى عَنِ المُحَاقَلَةِ يَعْنِي بَيْعَ التَّمْرِ بِالرُّطَبِ وَالزَّبِيبِ بِالعِنَبِ وَمَا أَشْبَهَ ذَلِكَ .
وَنَهَى عَنْ بَيْعِ النَّرْدِ وَأَنْ تُشْتَرَى الخَمْرُ وَأَنْ تُسْقَى الخَمْرُ . وَقَالَ ﷺ : لَعَنَ اللهُ الخَمْرَ وَغَارِسَهَا وَعَاصِرَهَا وَشَارِبَهَا وَسَاقِيَهَا وَبَائِعَهَا وَمُشْتَرِيَهَا وَآكِلَ ثَمَنِهَا وَحَامِلَهَا وَالمَحْمُولَةَ إِلَيْهِ . وَقَالَ : مَنْ شَرِبَهَا لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْماً ، فَإِنْ مَاتَ وَفِي بَطْنِهِ شَيْءٌ مِنْ ذَلِكَ كَانَ حَقّاً عَلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يَسْقِيَهُ مِنْ طِينَةِ الخَبَالِ وَهُوَ صَدِيدُ أَهْلِ النَّارِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْ فُرُوجِ الزُّنَاةِ فَيَجْتَمِعُ ذَلِكَ فِي قُدُورِ جَهَنَّمَ فَيَشْرَبُهُ أَهْلُ النَّارِ فَيَصْهَرُ بِهِ

و فرمود :بی لنگ به حمام مروید .

و نهی فرمود ازسخن گفتن به چیزهائیکه به غیرخدا دعوت میکند .

و نهی فرمود ازسیلی به صورت زدن .

و نهی فرمود ازنوشیدن باکاسه طلا ونقره .

و نهی فرمود ازپوشش حریر ودیبا و ابریشم برای مردان ،ولی برای زنان حرام نیست .

و نهی فرمود :ازفروختن میوه قبل ازرسیدن (زرد وسرخ شدن)آن .

و نهی فرمود :کهخرمای نارس رابانجیر های رسیده،وکشمش را با انگور عوض کردن ونظایر اینها (که ممکنست شبهربا پیش آید ویاربا بشود) .

و نهی فرمود ازفروختن نرد ،وخرید شراب ویانوشیدن آن ،وفرمود خداوند لعنت کرده است شراب را،وآنکس که درختش راکشت کند،وانگورش رابفشرد وکسی کهآن رابنوشد ، و ساقی آن شود ، و فروشنده ومشتری آنرا

مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ .

وَنَهَى عَنْ أَكْلِ الرِّبَا وَشَهَادَةِ الزُّورِ وَكِتَابَةِ الرِّبَا ، وَقَالَ : إِنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ لَعَنَ آكِلَ الرِّبَا وَمُوكِلَهُ وَكَاتِبَهُ وَشَاهِدَيْهِ .

وَنَهَى عَنْ بَيْعٍ وَسَلَفٍ .

وَنَهَى عَنْ بَيْعَتَيْنِ فِي بَيْعٍ .

وَنَهَى عَنْ بَيْعِ مَا لَيْسَ عِنْدَكَ .

وَنَهَى عَنْ بَيْعِ مَا لَمْ يُضْمَنْ .

وَنَهَى عَنْ مُصَافَحَةِ الذِّمِّيِّ .

وَنَهَى أَنْ يُنْشَدَ الشِّعْرُ وَتُنْشَدَ الضَّالَّةُ فِي الْمَسْجِدِ .

وکسی راکه ثمن آنرا مصرف کند وآنکس که آنرا حمل کند وآنکه برای اوحمل شود وفرمود هرکه شراب بنوشد تا پنج روز نمازش قبول نشود واگر بمیرد که قطره ای شراب درشکمش باشد برخدا حق است که ازکثافات وچرك مردم وسموم جهنم باو بخوراند وآن عبارت است ازچرك مردم دوزخ و عورت زنان زناکار دوزخ که در دیگهای جهنم جمع میشود وجهنمیان آن را میخورند وهمه امعاء وپوستهایشان میگدازد .

وازربا وشهادت دروغ ونوشتن ربا نهی کرد ، وفرمود :خداوند خورندهٔ ربا وکاتب وشاهدآنرا نیز لعن کرده .

وازبیع سلف نهی کرد (که جنس نسیه است) .

واز دو بیع دریك بیع نهی کرد .

واز فروختن چیزیکه دراختیار تو نیست نهی کرد .

ونهی فرمود : ازفروش چیزی که ضمان نشده وقابل تحویل دادن نیست .

وَنَهى أَنْ يُسَلَّ السَّيْفُ فِي الْمَسْجِدِ .
وَنَهى عَنْ ضَرْبِ وُجُوهِ الْبَهَائِمِ .
وَنَهى أَنْ يَنْظُرَ الرَّجُلُ إِلى عَوْرَةِ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ، وَقَالَ : مَنْ تَأَمَّلَ عَوْرَةَ أَخِيهِ لَعَنَهُ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ .
وَنَهى الْمَرْأَةَ أَنْ تَنْظُرَ إِلى عَوْرَةِ الْمَرْأَةِ .
وَنَهى أَنْ يَنْفُخَ فِي طَعَامٍ أَوْ شَرَابٍ أَوْ يَنْفُخَ فِي مَوْضِعِ السُّجُودِ .
وَنَهى أَنْ يُصَلِّيَ الرَّجُلُ فِي الْمَقَابِرِ وَالطُّرُقِ وَالْأَرْحِيَةِ وَالْأَوْدِيَةِ وَمَرَابِطِ الْإِبِلِ وَعَلى ظَهْرِ الْكَعْبَةِ .
وَنَهى عَنْ قَتْلِ النَّحْلِ .
وَنَهى عَنِ الْوَسْمِ فِي وُجُوهِ الْبَهَائِمِ .

واز مصافحه با ذمّی نهی کرده .

و نهی کرد ازخواندن شعر وبرای گمشده جار زدن در مسجد .

و نهی فرمود از برهنه کردن شمشیر در مسجد .

و نهی فرمود اززدن بصورت حیوانات .

و نهی فرمود از نگاه بعورت مسلمان ، و فرمود هرکه باتأمّل به عورت مسلمان بنگرد ۷۰ هزار ملك لعنتش کنند .

و زن را از نگاه بعورت زن دیگر نهی فرمود .

و نهی فرمود از فوت کردن ودمیدن درغذا و آب وجای سجده .

و نهی فرمود از نماز دربین قبرها و شاهراه وبیابانها وعبورگاه شتران و پشت بام کعبه .

واز کشتن زنبورعسل نهی کرد .

و نهی فرمود که درصورت حیوانات علامت وداغ نهند .

وَنَهى أَنْ يَحْلِفَ الرَّجُلُ بِغَيْرِ اللهِ، وَقَالَ: مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللهِ فَلَيْسَ مِنَ اللهِ فِي شَيْءٍ.

وَنَهى أَنْ يَحْلِفَ الرَّجُلُ بِسُورَةٍ مِنْ كِتَابِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَقَالَ: مَنْ حَلَفَ بِسُورَةٍ مِنْ كِتَابِ اللهِ فَعَلَيْهِ بِكُلِّ آيَةٍ مِنْهَا كَفَّارَةُ يَمِينٍ، فَمَنْ شَاءَ بَرَّ وَمَنْ شَاءَ فَجَرَ.

وَنَهى أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ لِلرَّجُلِ: لَا، وَحَيَاتِكَ وَحَيَاةِ فُلَانٍ.

وَنَهى أَنْ يَقْعُدَ الرَّجُلُ فِي الْمَسْجِدِ وَهُوَ جُنُبٌ.

وَنَهى عَنِ التَّعَرِّي بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ.

وَنَهى عَنِ الْحِجَامَةِ يَوْمَ الْأَرْبِعَاءِ وَالْجُمُعَةِ.

وَنَهى عَنِ الْكَلَامِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَمَنْ فَعَلَ ذٰلِكَ لَغَا وَمَنْ لَغَا فَلَا جُمُعَةَ لَهُ.

وَنَهى عَنِ التَّخَتُّمِ بِخَاتَمِ صُفْرٍ أَوْ حَدِيدٍ.

وَنَهى أَنْ يَنْقُشَ [صُورَةَ] شَيْءٍ مِنَ الْحَيَوَانِ عَلَى الْخَاتَمِ.

ونهی فرمود که انسان بغیر خدا قسم بخورد که قسم شرعی نمیباشد وتعهدی نمیآورد.

ونهی فرمود که کسی بسوره ای از قرآن قسم بخورد که هرکه چنین قسم خورد بهرآیه ای کفاره قسم بعهده اش آید.

ونهی فرمود که کسی قسم بخورد بجان تو وبجان فلان ...

واز نشستن جنب در مسجد نهی فرمود.

واز برهنگی درشب وروزنهی فرمود.

واز حجامت درچهارشنبه وجمعه نهی فرمود.

ودر روز جمعه موقعی که امام جماعت خطبه می خواند از سخن گفتن نهی فرمود که هرکه دراین وقت سخن بگوید کار لغو انجام داده و لغو کننده از فیض جمعه محروم است.

واز انگشتر آهن وزرد رنگ نهی فرمود.

واز نقش کردن صورت حیوان بر انگشتر نهی فرمود.

وَنَهى عَنِ الصَّلاةِ عِنْدَ طُلُوعِ الشَّمْسِ حَتّى تَرْتَفِعَ قَدْرَ رُمْحٍ وَعِنْدَ غُرُوبِها وَعِنْدَ اِسْتِوائِها.
وَنَهى عَنْ صَوْمِ سِتَّةِ أيّامٍ : يَوْمَ الْفِطْرِ وَيَوْمَ الشَّكِّ وَيَوْمَ النَّحْرِ وَأيّامِ التَّشْرِيقِ .
وَنَهى أنْ يُشْرَبَ الْماءُ كَرْعاً كَما تَشْرِبُ الْبَهائِمُ ، وَقالَ : اِشْرَبُوا بِأيْدِيكُمْ فَإنَّها أفْضَلُ أوانِيكُمْ .
وَنَهى عَنِ التَّزاقِ فِي الْبِئْرِ الَّتي يُشْرَبُ مِنْها .
وَنَهى أنْ يُسْتَعْمَلَ أجِيرٌ حَتّى يَعْلَمَ ما أُجْرَتُهُ .

وَنَهى عَنِ الْهِجْرانِ ، فَمَنْ كانَ لا بُدَّ فاعِلاً فَلا يَهْجُرْ أخاهُ أكْثَرَ مِنْ ثَلاثَةِ أيّامٍ ، فَمَنْ كانَ مُهاجِراً لِأخِيهِ أكْثَرَ مِنْ ذلِكَ كانَتِ النّارُ أوْلى بِهِ .

و پس از طلوع شمس تا بالا رفتن خورشید بقدر یك نیزه ونیز به هنگام غروب خورشید ودر موقع استواء خورشید از خواندن نماز نهی فرمود .

و از روزه ٔ ۶ روزه : روزفطر و روزشك وروزعید قربان وسه روز ایام تشریق(۱۱ و۱۲ و ۱۳ ذیحجه) نهی فرمود .

و از آب نوشیدن با دهان از چشمه مثل چهارپایان نهی فرمود و فرمود با کفها یا ظرف آب بنوشید که بهتراست .

و از انداختن آب دهان در چاه آشامیدنی نهی فرمود .

و از بکار گرفتن اجیر قبل از طی کردن اجرت او نهی فرمود .

و از قهر کردن با رفیق نهی فرمود واگر بنا چار قهر کردی بیش از سه روز طول نکشد ، که هرکه بیش از سه روز از برادر (مسلمان) خود فاصله گیرد ویا او قهر باشد آتش باو سزاوار تر است .

وَنَهى عَنْ بَيْعِ الذَّهَبِ بِالذَّهَبِ وَزِيادَةً إِلاَّ وَزْناً بِوَزْنٍ .

وَنَهى عَنِ المَدْحِ ، وَقالَ : احْثُوا فِي وُجُوهِ المَدّاحِينَ التُّرابَ .

وَقالَ ﷺ : مَنْ تَوَلَّى خُصُومَةَ ظالِمٍ أَوْ أَعانَ عَلَيْها ثُمَّ نَزَلَ بِهِ مَلَكُ الْمَوْتِ قالَ لَهُ : أَبْشِرْ بِلَعْنَةِ اللهِ وَنارِ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ .

وَقالَ ﷺ : مَنْ مَدَحَ سُلْطاناً جائِراً وَاخْتَفَّ بِهِ وَتَضَعْضَعَ لَهُ طَمَعاً فِيهِ كانَ قَرِينَهُ فِي النّارِ ، وَقالَ : قالَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ : « وَلا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النّارُ » .

وَقالَ ﷺ : مَنْ وَلِيَ جائِراً عَلى جَوْرِهِ كانَ قَرِينَ هامانَ فِي جَهَنَّمَ ، وَمَنْ بَنى بُنْياناً رِياءً وَسُمْعَةً حَمَلَهُ يَوْمَ الْقِيامَةِ مِنَ الْأَرْضِ السّابِعَةِ وَهُوَ نارٌ تَشْتَعِلُ ثُمَّ يُطَوَّقُ بِهِ فِي عُنُقِهِ وَيُلْقى فِي النّارِ فَلا يَحْبِسُهُ شَيْءٌ مِنْها دُونَ قَعْرِها إِلاَّ أَنْ يَتُوبَ . قِيلَ : يا رَسُولَ اللهِ كَيْفَ يَبْنِي رِياءً وَسُمْعَةً ؟ قالَ : يَبْنِي فَضْلاً عَلى ما يَكْفِيهِ اسْتِطالَةً مِنْهُ عَلى جِيرانِهِ وَمُباهاةً لِإِخْوانِهِ .

وَقالَ ﷺ : مَنْ ظَلَمَ أَجِيراً أَجْرَهُ أَحْبَطَ اللهُ عَمَلَهُ وَحَرَّمَ عَلَيْهِ رِيحَ الْجَنَّةِ ، وَإِنَّ

واز فروختن طلا به طلا ی بیشتر نهی فرمود (که ربا است) .

واز مداحی دیگران نهی فرمود وفرمود درچهرهٔ ستایشگران خاك بیفشانید .

وفرمود : اگر کسی برای ظالمی مخاصمه کند ویا بظالمی کمك کند وعزرائیل برای قبض روحش براو فرود آید باو گوید ، ترا بشارت باد به لعنت خدا وآتش دوزخ که بد سرنوشتی است .

وفرمود : هرکه سلطان ظالمی رامدح گوید ویا بواسطهٔ طمع برای اوخضوع وکرنش کند درآتش قرین او باشد .

وفرمود : خداوند میفرماید : به ظالمین میل وانس پیدا مکنید که آتش شما را فرا گیرد (هود ۱۱۵) .

وفرمود : هرکه ستمکاری را بر ستمش همراهی کند (ویادوست بدارد)

رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ خَمْسِمِائَةِ عَامٍ . وَمَنْ خَانَ جَارَهُ فِي شِبْرٍ مِنَ الْأَرْضِ جَعَلَهُ اللهُ طَوْقاً فِي عُنُقِهِ مِنْ تُخُومِ الْأَرَضِينَ السَّبْعِ حَتَّى يَلْقَى اللهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُطَوَّقاً بِهِ إِلَّا أَنْ يَتُوبَ وَيَرْجِعَ .

أَلَا وَمَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ ثُمَّ نَسِيَهُ لَقِيَ اللهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَغْلُولاً وَيُسَلِّطُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْهِ بِكُلِّ آيَةٍ حَيَّةً تَكُونُ قَرِينَتَهُ فِي النَّارِ إِلَّا أَنْ يَغْفِرَ لَهُ .

وَقَالَ ﷺ : مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ ثُمَّ شَرِبَ عَلَيْهِ حَرَاماً أَوْ آثَرَ عَلَيْهِ حُبَّ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا اِسْتَوْجَبَ عَلَيْهِ سَخَطَ اللهِ إِلَّا أَنْ يَتُوبَ . أَلَا إِنَّهُ وَإِنْ مَاتَ عَلَى غَيْرِ تَوْبَةٍ حَاجَّهُ

در دوزخ قرین هامان (وزیر فرعون) خواهد بود و هرکه از روی ریاء و خود نمایی کاخی بپاکند ، درآخرت آنرا چون آتشی شعله ورگشته به دوش می کشد و بعد چون حلقه ای بگردنش می افتد و بهمانحال بآتش وقعر دوزخ می رود ، مگر آنکه در دنیا توبه کند ، پرسیدند یارسول الله چگونه از روی ریاء و خود نمایی بنا می شود ؟ فرمود افزون از نیاز خود بخاطر تکبر بر همسایگان و مباحات ببرادران مسلمان خود بسازد

و فرمود :هرکه اجرت کارگر را بستم ندهد خداوند عمل اورا فاسد گرداند و بوی بهشت را براو حرام سازد که با اینکه بوی آن ازپانصد سال راه بمشام میرسد ، و هرکه با غصب یکوجب زمین به همسایه اش خیانت روا دارد خداوند آن را برگردنش حلقه کند که درقیامت بهمان حال خدارا ملاقات کند ، مگر اینکه توبه کند .

بدانید هرکس که قرآن بیاموزد آن را و فراموش کند ، خداوند را درقیامت ملاقات کند درحالی که دستش بگردن بسته شده باشد و خداوند بهرآیه ای ماری براو مسلط کند که درآتش قرین اوباشد مگر آنکه آمرزیده شود .

و فرمود : هرکه قرآن بخواند ، بعد حرام بنوشد ویا دنیا و زیور

الْقُرْآنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَلَا يُزَايِلُهُ إِلَّا مَدْحُوضاً .

أَلَا وَمَنْ زَنَى بِامْرَأَةٍ مُسْلِمَةٍ أَوْ يَهُودِيَّةٍ أَوْ نَصْرَانِيَّةٍ أَوْ مَجُوسِيَّةٍ حُرَّةً أَوْ أَمَةً ثُمَّ لَمْ يَتُبْ مِنْهُ وَمَاتَ مُصِرّاً عَلَيْهِ فَتَحَ اللهُ لَهُ فِي قَبْرِهِ ثَلَاثَمِائَةِ بَابٍ تَخْرُجُ مِنْهُ حَيَّاتٌ وَعَقَارِبُ وَثُعْبَانُ النَّارِ يُعَذَّبُ بِهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ، فَإِذَا بُعِثَ مِنْ قَبْرِهِ تَأَذَّى النَّاسُ مِنْ نَتْنِ رِيحِهِ فَيُعْرَفُ بِذَلِكَ وَبِمَا كَانَ يَعْمَلُ فِي دَارِ الدُّنْيَا حَتَّى يُؤْمَرَ بِهِ إِلَى النَّارِ .

أَلَا وَإِنَّ اللهَ حَرَّمَ الْحَرَامَ وَحَدَّ الْحُدُودَ فَمَا أَحَدٌ أَغْيَرَ مِنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ ، وَمِنْ غَيْرَتِهِ حَرَّمَ الْفَوَاحِشَ .

وَنَهَى أَنْ يَطَّلِعَ الرَّجُلُ فِي بَيْتِ جَارِهِ ، وَقَالَ ﷺ : مَنْ نَظَرَ إِلَى عَوْرَةِ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ أَوْ عَوْرَةِ غَيْرِ أَهْلِهِ مُتَعَمِّداً أَدْخَلَهُ اللهُ مَعَ الْمُنَافِقِينَ الَّذِينَ كَانُوا يَبْحَثُونَ عَنْ عَوْرَاتِ النَّاسِ وَلَمْ يَخْرُجْ مِنَ الدُّنْيَا حَتَّى يَفْضَحَهُ اللهُ إِلَّا أَنْ يَتُوبَ .

دنیارا برآن برگزینند ، مستوجب خشم خدا گردد مگر آنکه توبه نماید ، واگر بی توجه بمیرد قرآن در قیامت با او مخاصمه کند و اورا محکوم سازد .

بدانید هرکه با زنی مسلمان یا یهودی یا نصرانی و یا مجوسی زنـــا کند و توبه ننماید ، و در حالیکه بزنا مایل ومصراست بمیـــرد خداوند سیصد در بقبرش بگشاید که از هرکدام مارها وعقربها ی آتش بر او هجوم برند وعذابش کنند تا قیامت ، و چون در قیامت از قبرش بیرون آید مـــردم از بـوی گند بدنش بتعب و رنج آیند که همه اورابشناسند تاوقتیکه فرمان رسد که بدوزخش برند .

بدانید که خداوند حرامها وحدودی معیّن کرده و هیچکس از خدا غیورتر نیست و بواسطه غیرتش فواحش را حرام فرموده .

ونهی فرمود که انسان بخانه همسایه سر بکشد ، و فرمود : هـر که

وَقَالَ عليه السلام : مَنْ لَمْ يَرْضَ بِمَا قَسَمَ اللهُ لَهُ مِنَ الرِّزْقِ وَبَثَّ شَكْوَاهُ وَلَمْ يَصْبِرْ وَلَمْ يَحْتَسِبْ لَمْ تُرْفَعْ لَهُ حَسَنَةٌ وَيَلْقَى اللهَ عَزَّ وَجَلَّ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضْبَانُ إِلَّا أَنْ يَتُوبَ.

وَنَهَى أَنْ يَخْتَالَ الرَّجُلُ فِي مِشْيَتِهِ ، وَقَالَ عليه السلام : مَنْ لَبِسَ ثَوْباً فَاخْتَالَ فِيهِ خَسَفَ اللهُ بِهِ مِنْ شَفِيرِ جَهَنَّمَ وَكَانَ قَرِينَ قَارُونَ لِأَنَّهُ أَوَّلُ مَنِ اخْتَالَ فَخَسَفَ اللهُ بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ ، وَمَنِ اخْتَالَ فَقَدْ نَازَعَ اللهَ فِي جَبَرُوتِهِ.

وَقَالَ عليه السلام : مَنْ ظَلَمَ امْرَأَةً مَهْرَهَا فَهُوَ عِنْدَ اللهِ زَانٍ ، يَقُولُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ : «عَبْدِي زَوَّجْتُكَ أَمَتِي عَلَى عَهْدِي فَلَمْ تُوفِ بِعَهْدِي وَظَلَمْتَ أَمَتِي » ، فَيُؤْخَذُ مِنْ حَسَنَاتِهِ فَيُدْفَعُ إِلَيْهَا بِقَدْرِ حَقِّهَا ، فَإِذَا لَمْ يَبْقَ لَهُ حَسَنَةٌ أُمِرَ بِهِ إِلَى النَّارِ بِنَكْثِهِ الْعَهْدَ

بعورت برادر مسلمان یا عورت غیر همسر خود بنگرد خداوند اورا با منافقین که به جستجوی اسرار عورتهای حرام بودند بآتش برد ، وازدنیا نرود مگر آنکه توبه نماید.

وفرمود : هرکه به روزی وقسمت الهی راضی نباشد و شکایت کند و صبر پیشه نکند ، هیچ حسنه ای ازاو بالا نرود ، وخدارا خشمگین ملاقات کند مگرآنکه توبه نماید.

و نهی کرد که انسان باتکبر راه رود وفرمود : هرکه لباسی بپوشد وبدان فخر فروشی کند ، خداوند اورا بدوزخ فروبرد ، ودرآنجا قرین قارون باشد ، که او اول متکبری بود که خداوند او وخانه اش را بزمین فرو برد ، وهرکه تکبر کند با عظمت حق بمنازعه برخاسته.

وفرمود : هرکه مهر همسرش را ندهد در نزد خدا زانی بشمار است ، وخداوند درقیامت باو خطاب کند : که ای بنده من بنده ام رابه تو تزویج کردم به قراری که نهاده ام ، توبقرار من عمل نکردی وباوستم نمودی پس بقدر حق همسرش از حسنات وی بگیرند وبه همسرش دهند ، واگر دیگر حسنه ای برایش نماند اورا بواسطه شکستن عهد خود بآتش کشند

قَالَ تَعَالَى: «وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولاً».

وَنَهَى: عَنْ كِتْمَانِ الشَّهَادَةِ، وَقَالَ ﷺ: مَنْ كَتَمَهَا أَطْعَمَهُ اللهُ لَحْمَهُ عَلَى رُؤُوسِ الْخَلائِقِ وَهُوَ قَوْلُ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ: «وَلاَ تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ».

وَقَالَ ﷺ: مَنْ آذَى جَارَهُ حَرَّمَ اللهُ عَلَيْهِ رِيحَ الْجَنَّةِ «وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ». وَمَنْ ضَيَّعَ حَقَّ جَارِهِ فَلَيْسَ مِنَّا، وَمَا زَالَ جِبْرِيلُ ؑ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُوَرِّثُهُ. وَمَا زَالَ يُوصِينِي بِالْمَمَالِيكِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيَجْعَلُ لَهُمْ وَقْتاً إِذَا بَلَغُوا ذَلِكَ الْوَقْتَ عَتَقُوا. وَمَا زَالَ يُوصِينِي بِالسِّوَاكِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيَجْعَلُهُ فَرِيضَةً وَمَا زَالَ يُوصِينِي بِقِيَامِ اللَّيْلِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّ خِيَارَ أُمَّتِي لَنْ يَنَامُوا.

که خداوند فرمود: (بعهد خود وفاکنید که درباره عهد بازخواست خواهید شد) .

واز کتمان شهادت نهی فرمود ، وفرمود : هرکه شهادت راکتمان ودر مورد لازم از دادن شهادت خودداری نماید خداوند گوشت او رادر برابر مردم بخوردش دهد واین گفته خداوند است : (شهادت راپنهان مکنید که هرکس چنین کند دل خودرا تیره ساخته ــ بقره ۲۷۳) .

وفرمود : هرکه همسایه اش رااذیت کند خداوند بوی بهشت رابر اوحرام سازد وجای او دوزخ است که بد جایی است) وفرمود :هرکه حق همسایه را ضایع گرداند ازمانیست . وجبرئیل همواره درباره همسایگان بمن سفارش میکرد که گمان بردم همسایه ارث میبرد . وهمواره درباره بردگان بمن سفارش میکرد که گمان بردم وقتی رامعین خواهد کرد که آزاد می شوند . وهمواره به مسواك سفارش کرد که گمان کردم واجب خواهد شد . وهمواره به نماز شب سفارش می کرد که گمان بردم که نیکان امت من شبها نخواهند خوابید .

أَلا وَمَنِ اسْتَخَفَّ بِفَقِيرٍ مُسْلِمٍ فَقَدِ اسْتَخَفَّ بِحَقِّ اللهِ وَاللهُ يَسْتَخِفُّ بِهِ يَوْمَ الْقِيامَةِ إِلَّا أَنْ يَتُوبَ. وَقالَ ﷺ: مَنْ أَكْرَمَ فَقِيراً مُسْلِماً لَقِيَ اللهَ يَوْمَ الْقِيامَةِ وَهُوَ عَنْهُ راضٍ.

وَقالَ ﷺ: مَنْ عَرَضَتْ لَهُ فاحِشَةٌ أَوْ شَهْوَةٌ فَاجْتَنَبَها مِنْ مَخافَةِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ حَرَّمَ اللهُ عَلَيْهِ النّارَ وَآمَنَهُ مِنَ الْفَزَعِ الْأَكْبَرِ وَأَنْجَزَ لَهُ ما وَعَدَهُ فِي كِتابِهِ فِي قَوْلِهِ تَبارَكَ وَتَعالى: «وَلِمَنْ خافَ مَقامَ رَبِّهِ جَنَّتانِ».

أَلا وَمَنْ عَرَضَتْ لَهُ دُنْيا وَآخِرَةٌ فَاخْتارَ الدُّنْيا عَلَى الْآخِرَةِ لَقِيَ اللهَ يَوْمَ الْقِيامَةِ وَلَيْسَتْ لَهُ حَسَنَةٌ يَتَّقِي بِهَا النّارَ، وَمَنِ اخْتارَ الْآخِرَةَ وَتَرَكَ الدُّنْيا رَضِيَ اللهُ عَنْهُ وَغَفَرَ لَهُ مَساوِيَ عَمَلِهِ. وَمَنْ مَلَأَ عَيْنَهُ مِنْ حَرامٍ مَلَأَ اللهُ عَيْنَهُ يَوْمَ الْقِيامَةِ مِنَ النّارِ إِلَّا أَنْ يَتُوبَ وَيَرْجِعَ.

بدانید: هرکه فقیر مسلمانی راتحقیر کند حق خودرا تحقیر کرده و خداوند اورا درقیامت تحقیر خواهد نمود، مگر آنکه توبه کند. وفرمود: هرکه فقیر مسلمانی راگرامی بدارد درقیامت خدارا باخشنودی وی ملاقات نماید.

وفرمود: هرکه برایش گناه وشهوتی پیش آید وبرای ترس از خدا از آن دوری کند خداوند آتش رابراو حرام سازد، وازرنج قیامت حفظش کند، وبه آنچه که درقرآن وعده داده درباره اش وفاکند کهفرمود (برای کسیکه از خدا بترسد دو بهشت خواهد بود ــ الرحمن ۴۶).

بدانید هرکه برسر دوراهی دنیا وآخرت قرار گیرد ودنیارا برگزیند درقیامت حسنه ای نخواهد داشت که بوسیلهٔ آن از دوزخ نجات یابد وهرکه آخرت را برگزیند ودنیارا رها کند، خداوند ازاوراضی شود بدیهایش را بیامرزد، وهرکه چشمانش را ازحرام پرکند خداوند در قیامت چشمانش راازآتش پر نماید، مگر آنکه توبه کند.

وَقالَ ﷺ : مَنْ صافَحَ امْرَأَةً تَحْرُمُ عَلَيْهِ فَقَدْ باءَ بِسَخَطِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ . وَمَنِ الْتَزَمَ امْرَأَةً حَراماً قُرِنَ فِي سِلْسِلَةٍ مِنْ نارٍ مَعَ شَيْطانٍ فَيُقْذَفانِ فِي النّارِ .

وَمَنْ غَشَّ مُسْلِماً فِي شِراءٍ أَوْ بَيْعٍ فَلَيْسَ مِنّا وَيُحْشَرُ يَوْمَ الْقِيامَةِ مَعَ الْيَهُودِ لِأَنَّهُمْ أَغَشُّ الْخَلْقِ لِلْمُسْلِمِينَ .

وَنَهى رَسُولُ اللهِ ﷺ أَنْ يَمْنَعَ أَحَدٌ الْماعُونَ جارَهُ ، وَقالَ ﷺ : مَنْ مَنَعَ الْماعُونَ جارَهُ مَنَعَهُ اللهُ خَيْرَهُ يَوْمَ الْقِيامَةِ وَوَكَلَهُ إِلى نَفْسِهِ فَما أَسْوَأَ حالَهُ .

وَقالَ ﷺ : أَيُّما امْرَأَةٍ آذَتْ زَوْجَها بِلِسانِها لَمْ يَقْبَلِ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْها صَرْفاً وَلا عَدْلاً وَلا حَسَنَةً مِنْ عَمَلِها حَتّى تُرْضِيَهُ وَإِنْ صامَتْ نَهارَها وَقامَتْ لَيْلَها وَأَعْتَقَتْ

و فرمود : هرکه بزن نامحرم دست دهد خشم خداوند عزّ و جلّ را خریده و هرکه بحرام بازنی همبستر شود با شیطانی بزنجیری آتشین کشیده شود و هردو بآتش درافتند .

وهرکه درخرید و فروش با مسلمانی غش بکار برد از ما نیست و در قیامت بایهود محشور شود زیرا یهود نسبت بمسلمانان از همهٔ خلائق نیرنگبازترند و بد اندیش ترند .

و پیغمبر (ص) نهی فرمود که کسی از همسایه اش از دست وعاریت دادن اثاث خانه خودداری کند وفرمود: هرکه ازعاریه دادن اثاث خود بهمسایه خود داری کند خداوند درقیامت اورا ازخیرات خود محروم گرداند و بخودش واگزارش نماید ، وای وای که چه حال بدی خواهد داشت .

و فرمود : هرزنی که شوهرش را بزبان بیازارد خداوند هیچ عمل و حسنه ای از او قبول نکند تا شوهر را راضی سازد ، اگرچه شب ها نماز گزارد وروز ها روزه گیرد و بنده آزاد کند ، ودر راه خدا جهادها کند . و اول کسی خواهد بود که بآتش رود و همچنین اگر مرد بزن خود ظلم کند بدانید: هرکس بصورت مسلمانی سیلی زند خداوند درقیامت

الرِّقَابَ وَحَمَلَتْ عَلَى جِيَادِ الْخَيْلِ فِي سَبِيلِ اللهِ وَكُنْتُ فِي أَوَّلِ مَنْ يَرِدُ النَّارَ . وَكَذَٰلِكَ الرَّجُلُ إِذَا كَانَ لَهَا ظَالِماً .

أَلَا وَمَنْ لَطَمَ خَدَّ مُسْلِمٍ أَوْ وَجْهَهُ بَدَّدَ اللهُ عِظَامَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَحُشِرَ مَغْلُولاً حَتَّى يَدْخُلَ جَهَنَّمَ إِلَّا أَنْ يَتُوبَ .

أَلَا وَمَنْ بَاتَ وَفِي قَلْبِهِ غِشٌّ لِأَخِيهِ الْمُسْلِمِ بَاتَ فِي سَخَطِ اللهِ وَأَصْبَحَ كَذَٰلِكَ حَتَّى يَتُوبَ .

وَنَهَى عَنِ الْغِيبَةِ ، وَقَالَ ﷺ : مَنِ اغْتَابَ امْرَءً مُسْلِماً بَطَلَ صَوْمُهُ وَنَقَضَ وُضُوءَهُ وَجَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَفُوحُ مِنْ فِيهِ رَائِحَةٌ أَنْتَنُ مِنَ الْجِيفَةِ يَتَأَذَّى بِهِ أَهْلُ الْمَوْقِفِ ، فَإِنْ مَاتَ قَبْلَ أَنْ يَتُوبَ مَاتَ مُسْتَحِلاً لِمَا حَرَّمَ اللهُ .

وَقَالَ ﷺ : مَنْ كَظَمَ غَيْظاً وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى إِنْفَاذِهِ وَحَلُمَ عَنْهُ أَعْطَاهُ اللهُ أَجْرَ شَهِيدٍ ،

استخوانهایش را درهم کوبد ، دست بسته محشورش کند تا به جهنم رود مگرآنکه توبه نماید .

بدانید: هرکه شب کند در حالیکه در دلش چیزی وغشی از مسلمانی باشد ، درخشم خدا شب را بسر آورد ، ونیز درخشم خدا وارد صبح شود مگرآنکه توبه نماید .

وپیغمبر اکرم (ص) نیز ازغیبت نهی فرمود ، وفرمود هرکه مسلمانی را غیبت کند ، روزه اش و وضویش باطل شود ودر قیامت از دهانش گندی بیرون می آید که اهل محشر را برنج افکند ، واگر بدون توبه بمیرد می میرد درحالیکه حرام خدارا حلال شمرده .

وفرمود : هرکه خشم خود را فرو خورد درصورتیکه می تواند آنرا بکار برد ، خداوند اجر شهیدی باوعنایت کند .

أَلَا وَمَنْ تَطَوَّلَ عَلَى أَخِيهِ فِي غِيبَةٍ سَمِعَهَا فِيهِ فِي مَجْلِسٍ فَرَدَّهَا عَنْهُ رَدَّ اللهُ عَنْهُ أَلْفَ بَابٍ مِنَ الشَّرِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، فَإِنْ هُوَ لَمْ يَرُدَّهَا وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى رَدِّهَا كَانَ عَلَيْهِ كَوِزْرِ مَنِ اغْتَابَهُ سَبْعِينَ مَرَّةً .

وَنَهَى رَسُولُ اللهِ ﷺ عَنِ الْخِيَانَةِ ، وَقَالَ : مَنْ خَانَ أَمَانَةً فِي الدُّنْيَا وَلَمْ يَرُدَّهَا إِلَى أَهْلِهَا ثُمَّ أَدْرَكَهُ الْمَوْتُ مَاتَ عَلَى غَيْرِ مِلَّتِي وَيَلْقَى اللهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضْبَانُ .

وَقَالَ ﷺ : مَنْ شَهِدَ شَهَادَةَ زُورٍ عَلَى أَحَدٍ مِنَ النَّاسِ عُلِّقَ بِلِسَانِهِ مَعَ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ .

أَلَا وَمَنِ اشْتَرَى مَا أُخِذَ خِيَانَةً وَهُوَ يَعْلَمُ فَهُوَ كَالَّذِي خَانَهَ . وَمَنْ حَبَسَ عَنْ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ شَيْئاً مِنْ حَقِّهِ حَرَّمَ اللهُ عَلَيْهِ بَرَكَةَ الرِّزْقِ إِلَّا أَنْ يَتُوبَ .

هرکه بر برادر مسلمان خود منتّی نهد یا بین وسیله که در مجلسی از غیبت او جلوگیرد و یا از او دفاع کند خداوند هزار در شرّ را در دنیا وآخرت بروی او ببندد . واگر با اینکه میتواند از او دفاع نکند گناه هفتاد غیبت برگردن او خواهد بود .

و نهی فرمود از خیانت وفرمود : هرکه در دنیا با مانتی خیانت کند وآنرا بصاحبش باز نگرداند و بمیرد بغیر ملت اسلام مرده وخدا را خشمگین ملاقات کند .

و فرمود : هرکه علیه کسی شهادت دروغی دهد با منافقان در درك اسفل جهنم آویزان گردد بدانید، هرکه مالی را که بخیانت گرفته شده بخرد مثل همان خائن است و هرکه حق مسلمانی را نگهدارد و حبس کند خداوند برکت از روزی او بردارد مگرآنکه توبه نماید .

أَلا وَمَنْ سَمِعَ فاحِشَةً فَأَفْشاها فَهُوَ كَالَّذِي أَتى بِها .
وَمَنْ إِحْتاجَ إِلَيْهِ أَخُوهُ الْمُسْلِمُ فِي قَرْضٍ وَهُوَ يَقْدِرُ عَلَيْهِ فَلَمْ يَفْعَلْ حَرَّمَ اللهُ عَلَيْهِ رِيحَ الْجَنَّةِ .
أَلا وَمَنْ صَبَرَ عَلى خُلُقِ امْرَأَةٍ سَيِّئَةِ الْخُلُقِ وَاحْتَسَبَ ذٰلِكَ عِنْدَ اللهِ أَعْطاهُ اللهُ ثَوابَ الشّاكِرِينَ .
أَلا وَأَيُّمَا امْرَأَةٍ لَمْ تَرْفُقْ بِزَوْجِها وَحَمَلَتْهُ عَلى ما لا يَقْدِرُ عَلَيْهِ وَما لا يُطِيقُ لَمْ يَقْبَلِ اللهُ مِنْها حَسَنَةً وَتَلْقَى اللهَ وَهُوَ عَلَيْها غَضْبانُ .
أَلا وَمَنْ أَكْرَمَ أَخاهُ الْمُسْلِمَ فَإِنَّما يُكْرِمُ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ .
وَنَهى صلى الله عليه وآله أَنْ يَؤُمَّ الرَّجُلُ قَوْماً إِلّا بِإِذْنِهِمْ ، وَقالَ : مَنْ أَمَّ قَوْماً بِإِذْنِهِمْ وَهُمْ بِهِ راضُونَ فَاقْتَصَدَ بِهِمْ فِي حُضُورِهِ وَأَحْسَنَ صَلاتَهُ بِقِيامِهِ وَقِراءَتِهِ وَرُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ

بدانید : هرکه کارزشتی را بشنود وآنرا افشاء کند کسی راماند که خود مرتکب آن گشته وهرکه مسلمانی بوی محتاج شود که قرض گیرد واو بتواندوقرض ندهد خداوند بوی بهشت رابراوحرام میکند .

وهرکه با اخلاق همسر وزن بد خوی خود بسازد وآنرا بحساب خدابگذارد خداوند ثواب شاکران بوی دهد .

وبدانید :هرکس باشوهرخود مدارا نکند واورا برچیزیکه توانائی ندارد مجبورگرداند خداوند هیچ حسنه ای از او قبول نفرماید وبسا غضب اورا ملاقات کند .

بدانید : هرکه برادر مسلمان راگرامی بدارد خداوند متعال را گرامی داشته است .

ونهی فرمود که شخصی بی اجازه ورغبت مردم برآنهاپیش‌نمازی کند ، وفرمود هرکه برجمعی بارضای آنهاپیشنمازی کندوخود نیز باینکار راضی باشد ونماز معتدل بخواند وقیامت وقرائت ورکوع وسجده‌اش را

فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ الْقَوْمِ وَلَا يَنْقُصُ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئاً .

وَقَالَ عليه السلام : مَنْ مَشَىٰ إِلَىٰ ذِي قَرَابَةٍ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ لِيَصِلَ رَحِمَهُ أَعْطَاهُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ أَجْرَ مِائَةِ شَهِيدٍ وَلَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ أَرْبَعُونَ أَلْفَ حَسَنَةٍ وَمَحَا عَنْهُ أَرْبَعُونَ أَلْفَ سَيِّئَةٍ وَرَفَعَ لَهُ مِنَ الدَّرَجَاتِ مِثْلَ ذَٰلِكَ وَكَانَ كَأَنَّمَا عَبَدَ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ مِائَةَ سَنَةٍ صَابِراً مُحْتَسِباً .

وَمَنْ كَفَىٰ ضَرِيراً حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَمَشَىٰ لَهُ فِيهَا حَتَّىٰ يَقْضِيَ اللهُ لَهُ حَاجَتَهُ أَعْطَاهُ اللهُ بَرَاءَةً مِنَ النِّفَاقِ وَبَرَاءَةً مِنَ النَّارِ وَقَضَىٰ لَهُ سَبْعِينَ حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَلَا يَزَالُ يَخُوضُ فِي رَحْمَةِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ حَتَّىٰ يَرْجِعَ .

وَمَنْ مَرِضَ يَوْماً وَلَيْلَةً فَلَمْ يَشْكُ إِلَىٰ عُوَّادِهِ بَعَثَهُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ خَلِيلِهِ إِبْرَاهِيمَ عليه السلام حَتَّىٰ يَجُوزَ الصِّرَاطَ كَالْبَرْقِ اللَّامِعِ .

نیکو انجام دهد باندازه اجر آنها باو پاداش داده شود و از اجر او چیزی کاسته نگردد .

و فرمود : هرکه خود یا با مالش بپیش قوم و خویشی برود که صله رحم کند خداوند اجر صد شهید باو عنایت کند و بهر قدمی چهل هزار حسنه باو داده شود و چهل هزار سیئه از نامه عمل او محو گردد . و بهمین مقدار درجات او بالا رود و چنان است که خداوند عزّوجل را صد سال با حالت صبر عبادت کرده باشد .

و هرکه یکی از حوائج دنیای بینوا و مریضی را بعهده گیرد و برای آن اقدام نماید تا آنرا بانجام رساند ، خداوند دوری از نفاق و آتش را برایش بنویسد و هفتاد حاجت دنیای اورا برآورد و تاوقتی که از انجام آن فارغ شود در رحمت خدا غوطه ور خواهد بود .

و هرکه یك شبانه روز مریض باشد و به عیادت کنندگان شکایت نکند خداوند در قیامت اورا با خلیل خود ابراهیم محشور گرداند تا اینکه چون برق لامع بر صراط بگذرد .

وَمَنْ سَعىٰ لِمَرِيضٍ فِي حاجَةٍ قَضاها أَوْ لَمْ يَقْضِها خَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ فَقالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصارِ : بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يا رَسُولَ اللهِ فَإِنْ كانَ الْمَرِيضُ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ أَفَلا يَكُونُ ذٰلِكَ أَعْظَمَ أَجْراً إِذا سَعىٰ فِي حاجَةِ أَهْلِ بَيْتِهِ ؟ قالَ : نَعَمْ .

أَلا وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرَبِ الدُّنْيا فَرَّجَ اللهُ عَنْهُ اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ كُرْبَةً مِنْ كُرَبِ الْآخِرَةِ وَاثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ كُرْبَةً مِنْ كُرَبِ الدُّنْيا أَهْوَنُها الْمَغْصُ .

وَمَنْ يَمْطُلْ عَلىٰ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ وَهُوَ يَقْدِرُ عَلىٰ أَداءِ حَقِّهِ فَعَلَيْهِ خَطِيئَةُ عَشّارٍ .

أَلا وَمَنْ عَلَّقَ سَوْطاً بَيْنَ يَدَيْ سُلْطانٍ جائِرٍ جَعَلَ اللهُ ذٰلِكَ السَّوْطَ يَوْمَ الْقِيامَةِ ثُعْباناً مِنَ النّارِ طُولُهُ سَبْعُونَ ذِراعاً يُسَلِّطُهُ اللهُ عَلَيْهِ فِي نارِ جَهَنَّمَ وَمَأْواهُ النّارُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ .

و هرکس برای کار مریضی بکوشد ورفت وآمد کند چه آن کار انجام شود وچه نشود مثل روزیکه از مادر زاده شده از گناهان پاك گردد یکی از انصار پرسید : یارسول الله پدر ومادرم فدایت اگر مریض از اهل بیت او باشد اجرکار او بیشتر نیست ؟ فرمود : چرا .

بدانید،هرکه رنج واندوهی از دنیارا از دوش مؤمنی بردارد خداوند ۷۲ رنج واندوه آخرت را از او برطرف گرداند و۷۲ اندوه از دنیارا نیز از او برطرف نماید که آسانترین آنها درد شکم است .

وهرکس حقّ صاحب حقّی را از بین ببرد درحالیکه میتواند آنرا اداء کند گناه باج بگیرها وعشّار رادارد .

وبدانید : هرکس دربرابر وبرای سلطان ظالمی تازیانه ای بدست گیرد خداوند آنرا درقیامت بصورت ماری آفریند که درجهنم براو مسلط شود وجای وی درآتش است که بد جائی است .

وَمَنِ اصْطَنَعَ إِلَى أَخِيهِ مَعْرُوفاً فَامْتَنَّ بِهِ عَلَيْهِ أَحْبَطَ اللهُ عَمَلَهُ وَثَبَّتَ وِزْرَهُ وَلَمْ يَشْكُرْ لَهُ سَعْيَهُ، ثُمَّ قَالَ ﷺ: يَقُولُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ: حَرَّمْتُ الْجَنَّةَ عَلَى الْمَنَّانِ وَالْبَخِيلِ وَالْقَتَّاتِ وَهُوَ النَّمَّامُ.

أَلَا وَمَنْ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَلَهُ بِوَزْنِ كُلِّ دِرْهَمٍ مِثْلُ جَبَلِ أُحُدٍ مِنْ نَعِيمِ الْجَنَّةِ. وَمَنْ مَشَى بِصَدَقَةٍ إِلَى مُحْتَاجٍ كَانَ لَهُ كَأَجْرِ صَاحِبِهَا مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْرِهِ شَيْءٌ.

وَمَنْ صَلَّى عَلَى مَيِّتٍ صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ وَغَفَرَ اللهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، فَإِنْ أَقَامَ حَتَّى يُدْفَنَ وَيُحْثَى عَلَيْهِ التُّرَابُ كَانَ لَهُ بِكُلِّ قَدَمٍ نَقَلَهَا قِيرَاطٌ مِنَ الْأَجْرِ. وَالْقِيرَاطُ مِثْلُ جَبَلِ أُحُدٍ.

أَلَا وَمَنْ ذَرَفَتْ عَيْنَاهُ مِنْ خَشْيَةِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ كَانَ لَهُ بِكُلِّ قَطْرَةٍ قَطَرَتْ مِنْ دُمُوعِهِ قَصْرٌ فِي الْجَنَّةِ مُكَلَّلٌ بِالدُّرِّ وَالْجَوْهَرِ، فِيهِ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ.

و هرکه برای مسلمانی کار خیری انجام دهد وبا ینکار براومنت نهد خداوند عمل اورا از بین ببرد ووزر آن را براو باقی نگهدارد و کوشش او را مورد تشکر قرار ندهد ، و فرمود که خداوند عزّ و جل می فرماید: خداوند بهشت را بـر منّـت گزار و بخیل وسخن چین حرام فرموده.

بدانید: هرکه صدقه ای دهد در برابر هردرهمی باندازهٔ کوهاحد از نعمتهای بهشت خواهد بود ، و هرکه برای محتاجی صدقه ای ببرد باندازهٔ دهندهٔ صدقه ثواب برای او خواهد بود ، بی آنکه اجر صاحبش کاسته شود .

و هرکه بر مرده ای نماز بخواند هفتاد هزار ملك براو درود فرستند وخداوند گناهان گذشته اش را ببخشد ، واگر صبر کند تادفن کرده وبر اوخاك ریخته شود بهر قدمی قیراطی اجراو خواهد بود وقیراط بـه اندازه کوه احد است .

بدانید: هرکه از ترس خدا اشك بریزد بهر قطره ای دربهشت کاخی مزین به دُر وگوهر برای او خواهد بود ، که درآن نعمتهایی است کـه

أَلا وَمَنْ مَشى إِلى مَسْجِدٍ يَطْلُبُ فيهِ الْجَماعَةَ كانَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ سَبْعُونَ أَلْفَ حَسَنَةٍ وَمَحا عَنْهُ سَبْعِينَ أَلْفَ سَيِّئَةٍ وَيُرْفَعُ لَهُ مِنَ الدَّرَجاتِ مِثْلُ ذٰلِكَ ، وَإِنْ ماتَ وَهُوَ عَلى ذٰلِكَ وَكَّلَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ سَبْعِينَ أَلْفَ مَلَكٍ يَعُودُونَهُ في قَبْرِهِ وَيُؤْنِسُونَهُ في وَحْدَتِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ حَتّى يُبْعَثَ .

أَلا وَمَنْ أَذَّنَ مُحْتَسِباً يُريدُ بِذٰلِكَ وَجْهَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ أَعْطاهُ اللهُ ثَوابَ أَرْبَعِينَ أَلْفَ شَهيدٍ وَأَرْبَعِينَ أَلْفَ صِدّيقٍ وَيَدْخُلُ في شَفاعَتِهِ أَرْبَعِينَ أَلْفَ مُسيءٍ مِنْ أُمَّتي إِلى الْجَنَّةِ .

أَلا وَإِنَّ الْمُؤَذِّنَ إِذا قالَ : « أَشْهَدُ أَنْ لا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ » صَلّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ [illegible] وَاسْتَغْفَرُوا لَهُ وَكانَ يَوْمَ الْقِيامَةِ في ظِلِّ الْعَرْشِ حَتّى يَفْرُغَ اللهُ مِنْ حِسابِ الْخَلائِقِ ، وَعِنْدَ قَوْلِهِ : « أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللهِ » يَسْتَغْفِرُ لَهُ أَرْبَعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ .

وَمَنْ حافَظَ عَلَى الصَّفِّ الْأَوَّلِ وَالتَّكْبيرَةِ الْأُولى لا يُؤْذي مُسْلِماً أَعْطاهُ اللهُ مِنَ الْأَجْرِ ما يُعْطِي الْمُؤَذِّنينَ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ .

چشمی ندیده وگوشی نشنیده و به قلبی خطور نکرده .

بدانید ، هرکه به طرف مسجدی برود که در آن جماعت بخو[illegible] بهر قدمی ۷۰ هزار حسنه نوشته شود و ۷۰ هزار گناه از او محو گردد ، و به همین مقدار درجه برای او بالا رود ، و اگر بر این حال بمیرد ، خداوند متعال ۷۰ هزار فرشته برا[illegible] مونس او باشند وتاقیامت برا[illegible]

بدانید : هرکه برای خدا [illegible] ۴۰ هزار شهید و چهل هزار صدّیق باو عطا کند و چهل هزار گناهکار از امت من با شفاعت او به بهشت روند .

و بدانید : وقتی مؤذن می گوید : اشهدان لااله الاالله ـ هفتاد هزار ملك برای اوطلب رحمت میکنند وبرای او استغفار میکنند ودر قیامت [illegible] سایه عرش خدا باشد تا خداوند از حساب خلایق فارغ گردد ، وو قت گفتن (اشهدان محمداً رسول الله) / ۴۰ هزار ملك برای او استغ[illegible] نمایند .

أَلَا مَنْ وَتَوَلَّى عِرَافَةَ قَوْمٍ أُتِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَدَاهُ مَغْلُولَتَانِ إِلَى عُنُقِهِ، فَإِنْ قَامَ فِيهِمْ بِأَمْرِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ أَطْلَقَهُ اللهُ وَإِنْ كَانَ ظَالِمًا هَوَى بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ.

وَقَالَ عليه السلام: لَا تُحَقِّرُوا شَيْئًا مِنَ الشَّرِّ وَإِنْ صَغُرَ فِي أَعْيُنِكُمْ وَلَا تَسْتَكْثِرُوا شَيْئًا مِنَ الذُّنُوبِ وَإِنْ كَبُرَ فِي أَعْيُنِكُمْ، فَإِنَّهُ لَا كَبِيرَ مَعَ الْاِسْتِغْفَارِ وَلَا صَغِيرَ مَعَ الْإِصْرَارِ.

قَالَ شُعَيْبُ بْنُ وَاقِدٍ: [وَقَدْ] سَأَلْتُ الْحُسَيْنَ بْنَ زَيْدٍ عَنْ طُولِ هٰذَا الْحَدِيثِ؟ فَقَالَ: حَدَّثَنِي جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَنَّهُ جَمَعَ هٰذَا الْحَدِيثَ مِنَ الْكِتَابِ الَّذِي هُوَ إِمْلَاءُ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَخَطُّ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عليه السلام.

و هرکه سعی کند که همواره در صف اول جماعت بایستد واولین اقتداکننده باشد درصورتیکه مسلمانی اذیت نشود خداوند اجر همهٔ اذان گویان دنیا وآخرت را باوعنایت کند .

بدانید: هرکه ریاست و رهبری مردمی رابعهده گیرد روز قیامت او را می آورند درحالیکه دستهایش بگردن بسته است ، اگر دربین ایشان بدستور الهی عمل کرده باشد خداوند متعال اورا آزاد گرداند واگرستم عمل نموده باشد سرازیر دوزخ شود که بد جایگاهی است .

و فرمود: هیچ اندازه از شرّرا کوچك مشمرید گرچه درنظرتان کوچك نماید و هیچ مقدار از گناهان را بزرگ مشمارید اگرچه در چشم‌شما بزرگ باشد ، زیرا اگر استغفار کنید کبیره ای نباشد و اگر اصرار ورزید و ادامه دهید صغیره ای وجود ندارد .

شعیب بن واقد گوید: ازحسین‌بن‌زید دربارهٔ طول این حدیث سؤال کردم ؟ وی گفت این حدیث را حضرت صادق برای من بیان کرد وفرمود که از کتابی که به املاء رسول خدا وخط علی بن ابیطالب(ع) است جمع شده .

اَلْفَصْلُ الثَّالِثُ

﴿ في وَصِيَّةِ النَّبِي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لِعَلِيّ عليه السلام ﴾

عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ، عَنْ أَبِيْهِ ، عَنْ جَدِّهِ ، عَنْ عَلِيّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عَنِ النَّبِي صلى الله عليه وآله أَنَّهُ قَالَ: يَا عَلِيُّ أُوصِيكَ بِوَصِيَّةٍ فَاحْفَظْهَا فَلَنْ تَزَالَ بِخَيْرٍ مَا حَفِظْتَ وَصِيَّتِي.

يَا عَلِيُّ : مَنْ كَظَمَ غَيْظاً وَهُوَ يَقْدِرُ عَلَى إِمْضَائِهِ أَعْقَبَهُ اللهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْناً وَإِيْمَاناً يَجِدُ طَعْمَهُ .

يَا عَلِيُّ : مَنْ لَمْ يُحْسِنْ وَصِيَّتَهُ عِنْدَ مَوْتِهِ كَانَ نَقْصاً فِي مُرُوَّتِهِ وَلَمْ يَمْلِكِ الشَّفَاعَةَ .

يَا عَلِيُّ : أَفْضَلُ الْجِهَادِ مَنْ أَصْبَحَ لَا يَهُمُّ بِظُلْمِ أَحَدٍ .

يَا عَلِيُّ : مَنْ خَافَ النَّاسُ لِسَانَهُ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ .

(فصـــل ســـوم)

(وصیت نبی اکرم (ص) بعلی (ع))

امام ششم (ع) ... از نبی اکرم (ص) روایت کرده است که حضرت به علی (ع) فرمود : ترا وصیتی میکنم آنرا خوب رعایت کن زیرا تا آنگاه که برآن مواظبت کنی در خیر و سعادت خواهی بود .

ای علی : هرکه خشمش را فرو خورد درحالیکه میتواند آنرا بکار برد خداوند باو ایمانی دهد که طعمش کام اورا شیرین سازد و هم از عذاب قیامت اورا امان بخشد .

یا علی هرکه وقت مرگ وصیت خوب وکامل نکند در مروّت او نقصانی وجود دارد و به شفاعت نایل نشود .

یا علی بالاترین جهاد آنست که چون صبح سر از بالین برداری بفکر ستم کردن مباشی .

یا علی هرکه مردم از زبانش ترسیده باشند اهل دوزخ است .

یا علی بدترین مردم کسی است که مردم از ترس وبیم ضرر او بوی احترام کنند .

يا عَلِيُّ : شَرُّ النَّاسِ مَنْ أَكْرَمَهُ النَّاسُ اِتِّقاءَ شَرِّهِ .

يا عَلِيُّ شَرُّ النَّاسِ مَنْ باعَ آخِرَتَهُ بِدُنياهُ وَشَرٌّ مِنْ ذلِكَ مَنْ باعَ آخِرَتَهُ بِدُنيا غَيْرِهِ .

يا عَلِيُّ : مَنْ لَمْ يَقْبَلِ الْعُذْرَ مِنْ مُتَنَصِّلٍ صادِقاً كانَ أَوْ كاذِباً لَمْ يَنَلْ شَفاعَتي .

يا عَلِيُّ : إِنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ أَحَبَّ الْكِذْبَ فِي الصَّلاحِ وَأَبْغَضَ الصِّدْقَ فِي الْفَسادِ .

يا عَلِيُّ : مَنْ تَرَكَ الْخَمْرَ لِغَيْرِ اللهِ سَقاهُ اللهُ مِنَ الرَّحيقِ الْمَخْتُومِ ، فَقالَ عَلِيٌّ عليه‌السلام : لِغَيْرِ اللهِ ؟! قالَ : نَعَمْ ، وَاللهِ مَنْ تَرَكَها صِيانَةً لِنَفْسِهِ يَشْكُرُهُ اللهُ عَلى ذلِكَ .

يا عَلِيُّ : شارِبُ الْخَمْرِ كَعابِدِ وَثَنٍ ، يا عَلِيُّ شارِبُ الْخَمْرِ لا يَقْبَلُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ صَلاتَهُ أَرْبَعينَ يَوْماً ، فَإِنْ ماتَ فِي الْأَرْبَعينَ ماتَ كافِراً .

یا علی بدترین مردم کسی است که آخرتش را بدنیا بفروشد وبدتراز او کسی است که آخرتش را بدنیای دیگری بفروشد .

یا علی هرکه عذر عذرخواهنده وعذرآورنده ای را نپذیرد (چه آن صاحب عذر راستگو باشد یا دروغگو) به شفاعت من نایل نخواهد شد .

یا علی خداوند عزّوجل دروغ گفتن برای اصلاح بین مسلمین را دوست دارد وراستگوئی برای افساد را دشمن دارد .

یا علی هرکه شراب را برای غیرخدا (بهداشت مثلا ...) ننوشد خداوند اورا از رحیق سربمهر(آب بهشتی دست نخورده) بیاشامد علی (ع) پرسید یا رسول الله برای غیرخدا ؟ فرمود : آری بخدا هرکه آن را برای حفظ و بهداشت خود ننوشد خداوند اورا بر این عمل سپاس گوید .

یا علی شرابخوار مانند بت پرست است ، یا علی خداوند نماز شرابخوار را تا ۴۰ روز نپذیرد ، واگر در این ۴۰ روز بمیرد کافرا ...

يا عليّ : كلّ مسكرٍ حرامٌ وما أسكر كثيره فالجرعة منه حرامٌ .
يا عليّ : جُعلت الذنوب كلّها في بيتٍ وجُعل مفتاحها شرب الخمر .
يا عليّ : يأتي على شارب الخمر ساعةٌ لا يعرف فيها ربّه عزّ وجلّ .
يا عليّ : إنّ إزالة الجبال الرواسي أهون من إزالة ملكٍ مؤجّلٍ لم تنقض أيّامه .
يا عليّ : من لم تنتفع بدينه ودنياه فلا خير لك في مجالسته ، ومن لم يوجب لك فلا توجب له ولا كرامة .

يا عليّ : ينبغي أن يكون في المؤمن ثمان خصالٍ : وقارٌ عند الهزاهز ، وصبرٌ عند البلاء ، وشكرٌ عند الرخاء ، وقنوعٌ بما رزقه الله عزّ وجلّ ، ولا يظلم الأعداء ، ولا يتحامل على الأصدقاء ، بدنه منه في تعبٍ ، والناس منه في راحةٍ .

يا علی هرمسکری حرام است وهرچه زیاد آن مستی آرد حتی یک جرعهٔ آن حرام است .

یا علی همهٔ گناهان درخانه ای است که کلید آن شراب است .

یا علی برای شرابخوار ساعتی میرسد که خدارا نمی شناسد .

یاعلی از بیخ برآوردن کوههای بلند آسانتر است از نابود کردن سلطنتی که اجلش سر نیامده .

یا علی هرکه ازمعاشرت با او سود دینی یا دنیائی بـه تـو نرسـد در معاشرت با او خیری نیست وهرکه حق ترا اداء نکند برای او احترام وحقی قائل مباش .

یا علی مؤمن باید هشت خصلت داشته باشد بهنگام حوادث سخت با وقار واستوار ، ودر وقت بلاشکیبا ، وبموقع راحتی شکرگزار باشد ، و بروزی خدا قانع گردد ، وبر دشمنان ستم روا ندارد ، وبر دوستان تحمیل نکند ، وخود را برای راحت دیگران بر نج افکند .

يا عليُّ : أربعة لا تُردُّ لهم دعوة : إمامٌ عادلٌ ، ووالدٌ لولده ، والرّجل يدعو لأخيه بظهر الغيب ، والمظلوم يقول الله عزّ وجلّ : وعزّتي وجلالي لأنتصرنّ لك ولو بعد حين .

يا عليُّ : ثمانية إن أُهينوا فلا يلوموا إلا أنفسهم : الذاهب إلى مائدة لم يُدعَ إليها ، والمتأمّر على ربّ البيت ، وطالب الخير من أعدائه ، وطالب الفضل من اللئام ، والداخل بين اثنين في سرّ لم يُدخلاه فيه ، والمستخفّ بالسلطان ، والجالس في مجلس ليس له بأهل ، والمقبل بالحديث على من لا يسمع منه .

يا عليُّ : حرّم الله الجنّة على كلّ فاحش بذيء لا يبالي ما قال ولا ما قيل له .

يا عليُّ : طوبى لمن طال عمره وحسن عمله .

يا علي چهار نفرند که دعایشان هرگز رد نشود ، امام عادل ، پدر برای فرزند ، ومؤمن برای برادر مؤمن در پشت سر او ، ومظلوم ، که خداوند میفرماید بعزّت و جلالم قسم ترا یاری خواهم کرد ولو پس از مدّت تنهائی طولانی .

ای علی هشت نفرند که اگر توهین شوند ، جز خویشتن را ملامت نکنند : آنکس که بی دعوت بسفره ای نشیند ، آنکه بر صاحبخانه امر ونهی فراوان کند ، آنکه از دشمنان چشم نیکی داشته باشد وآنکه از لئیمان انتظار نیکی واحسان ببرد ، وکسیکه در اسرار دو نفر که اورا درآن شریک نکرده‌اند دخالت کند ، وآنکه سلطان را استخفاف کند وآنکه درمجلسی وجائی نشیند که اهلیت آنرا ندارد ، وآنکه باکسی حرف بزند که بوی گوش نمیدهد .

یا علی خداوند بهشت رابرآدم بد زبان موذی که ازآنچه درباره مردم میگوید و میشنود باك نداشته باشد حرام کرده است .

یا علی خوشا بحال آنکس که عمرش دراز وعملش نیك باشد .

يا عَلِيُّ: لا تَمْزَحْ فَيَذْهَبَ بَهاؤُكَ، وَلا تَكْذِبْ فَيَذْهَبَ نُورُكَ. وَإِيّاكَ وَخَصْلَتَيْنِ: الضَّجَرِ وَالْكَسَلِ، فَإِنَّكَ إِنْ ضَجِرْتَ لَمْ تَصْبِرْ عَلى حَقٍّ وَإِنْ كَسِلْتَ لَمْ تُؤَدِّ حَقّاً.

يا عَلِيُّ: لِكُلِّ ذَنْبٍ تَوْبَةٌ إِلّا سُوءَ الْخُلُقِ، فَإِنَّ صاحِبَهُ كُلَّما خَرَجَ مِنْ ذَنْبٍ دَخَلَ في ذَنْبٍ.

يا عَلِيُّ: أَرْبَعَةٌ أَسْرَعُ شَيْءٍ عُقُوبَةً: رَجُلٌ أَحْسَنْتَ إِلَيْهِ فَكافاكَ بِالْإِحْسانِ إِساءَةً وَرَجُلٌ لا تَبْغِي عَلَيْهِ وَهُوَ يَبْغِي عَلَيْكَ، وَرَجُلٌ عاهَدْتَهُ عَلى أَمْرٍ فَوَفَيْتَ لَهُ وَغَدَرَ بِكَ، وَرَجُلٌ وَصَلَ قَرابَتَهُ فَقَطَعُوهُ.

يا عَلِيُّ: مَنِ اسْتَوْلى عَلَيْهِ الضَّجَرُ رَحَلَتْ عَنْهُ الرّاحَةُ.

يا عَلِيُّ: إِثْنَتا عَشَرَةَ خَصْلَةً يَنْبَغِي لِلرَّجُلِ الْمُسْلِمِ أَنْ يَتَعَلَّمَها عَلَى الْمائِدَةِ: أَرْبَعٌ مِنْها

يا علی ، مزاح نکن‌که وقارت از بین میرود ، ودروغ مگوکه نورانیّت تو زایل می گردد واز دوچیز گریزان باش ، تنبلی و بیحالی که اگر تنبل باشی حق هیچکس را اداء نکنی و اگر بی تابی نمایی بر هیچ حقی صبوری نتوانی .

یا علی هرگناهی راامکان توبه است مگر بدخویی را که بد اخلاق از هرگناهی که برهد به گناه دیگر در افتد .

یا علی چهار کس به زودی گرفتار عقوبت شوند : آنکس که به او نیکی کنی و نیکی ترا بدی پاداش دهد وکسی که باو بدی نکنی و اوبتو ستم روا دارد ، وکسیکه با او معاهده‌ای برقرار کنی و تو به عهد خود بپایی و او باتو خیانت نماید ، ومردی که با او صله رحم کنند و او قطع رحم نماید .

یا علی هرکه بی تابی بر او مستولی شود راحت از او رخت بربندد .

یاعلی ۱۲ خصلت است که مؤمن ، باید برای‌سر سفره فرابگیرد :

فَرِيضَةٌ وَأَرْبَعٌ مِنْهَا سُنَّةٌ وَأَرْبَعٌ مِنْهَا أَدَبٌ ، فَأَمَّا الْفَرِيضَةُ فَالْمَعْرِفَةُ بِمَا يَأْكُلُ وَالتَّسْمِيَةُ وَالشُّكْرُ وَالرِّضَا . وَأَمَّا السُّنَّةُ فَالْجُلُوسُ عَلَى الرِّجْلِ الْيُسْرَى وَالْأَكْلُ بِثَلَاثِ أَصَابِعَ وَأَنْ يَأْكُلَ مِمَّا يَلِيهِ وَمَصُّ الْأَصَابِعِ . وَأَمَّا الْأَدَبُ فَتَصْغِيرُ اللُّقْمَةِ وَالْمَضْغُ الشَّدِيدُ وَقِلَّةُ النَّظَرِ فِي وُجُوهِ النَّاسِ وَغَسْلُ الْيَدَيْنِ .

يَا عَلِيُّ : خَلَقَ اللهُ الْجَنَّةَ مِنْ لَبِنَتَيْنِ : لَبِنَةٌ مِنْ ذَهَبٍ وَلَبِنَةٌ مِنْ فِضَّةٍ وَجَعَلَ حِيطَانَهَا الْيَاقُوتَ وَسَقْفَهَا الزَّبَرْجَدَ وَحَصَاءَهَا اللُّؤْلُؤَ وَتُرَابَهَا الزَّعْفَرَانَ وَالْمِسْكَ الْأَذْفَرَ ، ثُمَّ قَالَ لَهَا : تَكَلَّمِي ، فَقَالَتْ : لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ قَدْ سَعِدَ مَنْ يَدْخُلُنِي ، فَقَالَ اللهُ جَلَّ جَلَالُهُ : « وَعِزَّتِي وَجَلَالِي لَا يَدْخُلُهَا مُدْمِنُ خَمْرٍ وَلَا نَمَّامٌ وَلَا دَيُّوثٌ وَلَا شُرْطِيٌّ وَلَا مُخَنَّثٌ وَلَا نَبَّاشٌ وَلَا عَشَّارٌ وَلَا قَاطِعُ رَحِمٍ وَلَا قَدَرِيٌّ » .

چهار تای آن واجب و چهار مستحب و چهار ادب است ، اما آنها که واجب است اینست: که بدانی چه میخوری (از نظر حرام وحلال و بودن نعمت حق) ، وبسم الله گفتن ، و شکر گفتن و خشنود وراضی بودن ، و آنها که سنّت و مستحب است ، بر پای چپ تکیه کردن (بطرف چپ نشستن) با سه انگشت غذا خوردن ، و از جلوی خود غذا خوردن و انگشتان را لیسیدن ، و اما آنهاکه از ادب است : کوچك گرفتن لقمه ، و بسیار جویدن و به دهان مردم کم نظر کردن ودستها را شستن .

یاعلی خداوند بهشت را از دو خشت آفریده خشتی طلا و خشتی نقره و دیوار هایش از یاقوت و سقفش از زبرجد ، وریگهایش لؤلؤ وخاکش مشك و زعفران می باشد ، بعد باو فرمود بامن سخن بگو : گفت (لا اله الا الله الحیّ القیوم ، هرکه بر من وارد شود سعادتمند است) خداوند جل وجلا له فرمود : (قسم بعزّت و جلالم که هیچ شرابخوارو سخن‌چینی و دیوّثی (مرد بی غیرتی که از تماس همسر وناموسش با نامحرمان وظاهر

يَا عَلِيُّ : كَفَرَ بِاللهِ الْعَظِيمِ مِنْ هٰذِهِ الْأُمَّةِ عَشَرَةٌ : اَلْقَتَّاتُ وَالسَّاحِرُ وَالدَّيُّوثُ وَنَاكِحُ الْمَرْأَةِ حَرَاماً فِي دُبُرِهَا وَنَاكِحُ الْبَهِيمَةِ وَمَنْ نَكَحَ ذَاتَ مَحْرَمٍ وَالسَّاعِي فِي الْفِتْنَةِ وَبَائِعُ السِّلَاحِ مِنْ أَهْلِ الْحَرْبِ وَمَانِعُ الزَّكَاةِ وَمَنْ وَجَدَ سِعَةً فَمَاتَ وَلَمْ يَحُجَّ .

يَا عَلِيُّ : لَا وَلِيمَةَ إِلَّا فِي خَمْسٍ : فِي عُرْسٍ أَوْ خُرْسٍ أَوْ عِذَارٍ أَوْ وِكَارٍ أَوْ رِكَازٍ فَالْعُرْسُ التَّزْوِيجُ . وَالْخُرْسُ النِّفَاسُ بِالْوَلَدِ . وَالْعِذَارُ الْخِتَانُ . وَالْوِكَارُ فِي شِرَاءِ الدَّارِ . وَالرِّكَازُ الرَّجُلُ يَقْدِمُ مِنْ مَكَّةَ .

يَا عَلِيُّ : لَا يَنْبَغِي لِلْعَاقِلِ أَنْ يَكُونَ ظَاعِناً إِلَّا فِي ثَلَاثٍ : مَرَمَّةٍ لِمَعَاشٍ ، أَوْ تَزَوُّدٍ لِمَعَادٍ ، أَوْ لَذَّةٍ فِي غَيْرِ مُحَرَّمٍ .

يَا عَلِيُّ : ثَلَاثَةٌ مِنْ مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ : أَنْ تَعْفُوَ عَمَّنْ ظَلَمَكَ ، وَتَصِلَ

شدن او در برابر آنان باکی ندارد) وکارمند ویاور ظالمان ، ولواط دهنده و نبش‌کننده قبور وعشار و قطع رحم کننده و قدری (قائل به قدر[1]) ، وارد بهشت نشود .

یاعلی ده گروه از این امت به خداوند بزرگ کافرند : آدمکش ساحر ، دیوث ، آنکه به حرام بازنی ازعقب درآمیزد ، آنکه باحیوان درآمیزد ، وآنکس که بامحرم خود زنا کند ، سخن چین فتنه انگیز ، کسی که به دشمنانی که درحال جنگ با اسلامند اسلحه فروشد وآنکه زکوة ندهد ، وهرکس که حج براو واجب شود وحج نرود .

یا علی جز برای پنج چیز ولیمه نباشد : عروسی ، تولد فرزند ختنه ، وخرید یا ساختن خانه وبازگشت از مکه .

یا علی : شایسته نیست که عاقل جزدریکی از سه حال عمر گزارد : تحصیل روزی وضرورات زندگی ، توشه گیری برای معاد ، ولذت غیر حرام .

یا علی سه چیز از سجایا و اخلاق عالی انسانی است دردنیا وآخرت :

مَنْ قَطَعَكَ ، وَتَحْلُمَ عَمَّنْ جَهِلَ عَلَيْكَ .

يَا عَلِيُّ : بَادِرْ بِأَرْبَعٍ قَبْلَ أَرْبَعٍ : شَبَابَكَ قَبْلَ هَرَمِكَ ، وَصِحَّتَكَ قَبْلَ سُقْمِكَ ، وَغِنَاكَ قَبْلَ فَقْرِكَ ، وَحَيَاتَكَ قَبْلَ مَوْتِكَ .

يَا عَلِيُّ : كَرِهَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ لِأُمَّتِي الْعَبَثَ فِي الصَّلَاةِ ، وَالْمَنَّ فِي الصَّدَقَةِ ، وَإِتْيَانَ الْمَسَاجِدِ جُنُباً ، وَالضَّحِكَ بَيْنَ الْقُبُورِ ، وَالتَّطَلُّعَ فِي الدُّورِ ، وَالنَّظَرَ إِلَى فَرْجِ النِّسَاءِ ، لِأَنَّهُ يُورِثُ الْعَمَى . وَكَرِهَ الْكَلَامَ عِنْدَ الْجِمَاعِ ، لِأَنَّهُ يُورِثُ الْخَرَسَ . وَكَرِهَ النَّوْمَ بَيْنَ الْعِشَاءَيْنِ ، لِأَنَّهُ يَحْرِمُ الرِّزْقَ . وَكَرِهَ الْغُسْلَ تَحْتَ السَّمَاءِ إِلَّا بِمِئْزَرٍ . وَكَرِهَ دُخُولَ الْأَنْهَارِ إِلَّا بِمِئْزَرٍ ، فَإِنَّ فِيهَا سُكَّاناً مِنَ الْمَلَائِكَةِ . وَكَرِهَ دُخُولَ الْحَمَّامِ إِلَّا بِمِئْزَرٍ . وَكَرِهَ الْكَلَامَ

عفو کردن از آنکه بتو ستم کند ، وصله رحم باکسی که باتو قطع رحم کرده ، حلم نسبت به کسیکه باتو به نادانی رفتار نماید .

یا علی قبل از چهار چیز از چهار چیز بهره گیر : از جوانی قبل از پیری ، از سلامت قبل از مرض ، از غنا پیش از فقر ، از زندگی قبل از مرگ .

یا علی خدای متعال برای امت من چهار چیز را مکروه میدارد : در نماز بخود وررفتن و بازی کردن ، برای صدقه منت گزاردن ، جنب بمسجد رفتن ، در قبرستان خندیدن ، و بخانه مردم سر کشیدن ، و به عورت زنان (بهنگام آمیزش) نگریستن که موجب کوری فرزند شود ، ودر وقت جماع حرف زدن که جنین لال گردد ، و بین نماز مغرب وعشاء خوابیدن که در روزی را بروی آدمی می بندد و زیر آسمان بدون لنگ غسل کردن ، و بی لنگ به نهرها درآمدن ، و بی لنگ بحمام رفتن ، ودر نماز صبح

---

۱ ــ قدری تقریباً همان جبری است که انسان را در گناه مجبور میداند .

بَيْنَ الْأَذانِ وَالْإِقامَةِ في صَلاةِ الْغَداةِ . وَكَرِهَ رُكُوبَ الْبَحْرِ في وَقْتِ هَيَجانِهِ . وَكَرِهَ النَّوْمَ فَوْقَ سَطْحٍ لَيْسَ بِمُحَجَّرٍ ، وَقالَ ﷺ : مَنْ نامَ عَلى سَطْحٍ غَيْرِ مُحَجَّرٍ فَقَدْ بَرِئَتْ مِنْهُ الذِّمَّةُ . وَكَرِهَ أَنْ يَنامَ الرَّجُلُ في بَيْتٍ وَحْدَهُ . وَكَرِهَ أَنْ يَغْشِيَ الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حائِضٌ ، فَإِنْ فَعَلَ وَخَرَجَ الْوَلَدُ مَجْذُوماً أَوْ بِهِ بَرَصٌ فَلا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ . وَكَرِهَ أَنْ يُكَلِّمَ الرَّجُلُ مَجْذُوماً إِلَّا أَنْ يَكُونَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ قَدْرُ ذِراعٍ ، وَقالَ ﷺ : فِرَّ مِنَ الْمَجْذُومِ فِرارَكَ مِنَ الْأَسَدِ . وَكَرِهَ أَنْ يَأْتِيَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ وَقَدِ احْتَلَمَ حَتَّى يَغْتَسِلَ مِنَ الْاِحْتِلامِ ، فَإِنْ فَعَلَ ذٰلِكَ وَخَرَجَ الْوَلَدُ مَجْنُوناً فَلا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ . وَكَرِهَ الْبَوْلَ عَلى شَطِّ نَهْرٍ جارٍ . وَكَرِهَ أَنْ يُحْدِثَ الرَّجُلُ تَحْتَ شَجَرَةٍ أَوْ نَخْلَةٍ قَدْ أَثْمَرَتْ . وَكَرِهَ أَنْ يَنْتَعِلَ الرَّجُلُ وَهُوَ قائِمٌ . وَكَرِهَ أَنْ يَدْخُلَ الرَّجُلُ بَيْتاً مُظْلِماً إِلَّا مَعَ السِّراجِ .

يا عَلِيُّ ، آفَةُ الْحَسَبِ الْاِفْتِخارُ .

يا عَلِيُّ : مَنْ خافَ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ أَخافَ مِنْهُ كُلَّ شَيْءٍ ، وَمَنْ لَمْ يَخَفِ اللهَ أَخافَهُ اللهُ

بین اذان و اقامه حرف زدن ، ودر وقت تلاطم دریا به کشتی نشستن ، و بر پشت بام بی حفاظ (بدون نرده و دیوار) خوابیدن که خون چنین کسی گردن خود اوست ، ومرد دراطاق تنها خوابیدن ، وبازن درحال حیض آمیزش کردن ، که اگر درحیض آمیزش کند وفرزندش جذامی یا پیس متولد شود جز خود را ملامت نکند ، وبا مجذوم جز از فاصله یک زرع حرف نزند ، وفرمود : ازجذامی بگریز چنانکه از شیرمی گریزی ، و پس از احتلام و قبل ازغسل بازن نزدیکی کردن ، که اگر چنین کند و فرزندی دیوانه متولد شود جز خودرا ملامت نکند وبر کنار نهر جاری بول کردن ، وزیر درخت میوه دار مدفوع گذاردن ، وایستاده نعلین پوشیدن وبه خانه تاریك بی چراغ درآمدن .

یا علی آفت سجایای خوب بخود بالیدن است .

یا علی هرکه از خدای عزّوجل بترسد همه چیز از هیبت او ترسان باشند وهرکه از خدا نترسد خداوند اورا از هرچیزی به هراس اندازد .

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ.

يا عَلِيُّ: ثَمانِيَةٌ لا تُقْبَلُ مِنْهُمُ الصَّلاةُ: الْعَبْدُ الآبِقُ حَتّى يَرْجِعَ إِلى مَوْلاهُ، وَالنّاشِزَةُ وَزَوْجُها عَلَيْها ساخِطٌ، وَمانِعُ الزَّكاةِ، وَتارِكُ الْوُضُوءِ، وَالْجارِيَةُ الْمُدْرِكَةُ تُصَلّي بِغَيْرِ خِمارٍ، وَإِمامُ قَوْمٍ يُصَلّي بِهِمْ وَهُمْ لَهُ كارِهُونَ، وَالسَّكْرانُ، وَالزَّبِينُ وَهُوَ الَّذي يُدافِعُ الْبَوْلَ وَالْغائِطَ.

يا عَلِيُّ: أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فيهِ بَنَى اللهُ لَهُ بَيْتاً فِي الْجَنَّةِ: مَنْ آوَى الْيَتيمَ، وَرَحِمَ الضَّعيفَ، وَأَشْفَقَ عَلى والِدَيْهِ، وَرَفَقَ بِمَمْلُوكِهِ.

يا عَلِيُّ: ثَلاثٌ مَنْ لَقِيَ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ بِهِنَّ فَهُوَ مِنْ أَفْضَلِ النّاسِ: مَنْ أَتَى اللهَ بِما افْتَرَضَ عَلَيْهِ فَهُوَ مِنْ أَعْبَدِ النّاسِ، وَمَنْ وَرَعَ عَنْ مَحارِمِ اللهِ فَهُوَ مِنْ أَوْرَعِ النّاسِ، وَمَنْ قَنِعَ بِما رَزَقَهُ اللهُ فَهُوَ مِنْ أَغْنَى النّاسِ.

یا علی هشت نفرند که نماز وروزه ایشان مقبول نباشد: بندهٔ فراری تا آنگاه که بسوی مولایش بازگردد، و زنی که از شوهر نا فرمانی کند، و همسر بر او خشمگین باشد، وآنکه زکوة ندهد، وآنکس که وضووشستنش را ترک کند، و دختر بالغی که بی مقنعه نماز گزارد، و پیش نمازی که برای مردمی پیش نمازی کند که از او کراهت دارند وآدم مست، وآنکه بول و مدفوع را بزور نگهدارد وبوقت لازم آنها را دفع نکند.

یا علی چهار چیز است که هرکس واجد آنها باشد خداوند خانه ای در بهشت برایش خواهد ساخت: کسیکه یتیمی را پذیرائی کند وبزرگ نماید، وبر ناتوانی ترحم نماید، وبه پدر ومادر خود مهربان و دلسوز باشد، ونسبت به مملوک وزیردست رعایت و مداراکند.

یا علی سه چیز است که هرکه باداشتن آنها خدا را ملاقات کند (بمیرد) از بهترین مردمان است: آنکس که باانجام واجبات الهی به اوامر او وفاکند ازعابدترین مردم است، وهرکس که از محرمات وگناهان بپرهیزد از پارساترین مردم است، وهرکه بآنچه خدا ونصیب روزیش دهد قانع گردد از بی نیازترین مردم است.

يا عليُّ : ثلاثٌ لا يُطيقها أحدٌ من هـذه الأمة : المواساةُ للأخ في ماله ، وإنصافُ الناس من نفسه ، وذكرُ الله على كلِّ حال ، وليس هو « سبحانَ الله والحمدُ لله ولا إله إلّا الله والله أكبر » ، ولكن إذا ورد على ما يحرم عليه خاف الله عزّ وجلّ عنده وتركه.

يا عليُّ : ثلاثةٌ إن أنصفتَهم ظلموك : السفلة ، وأهلُك ، وخادمُك . وثلاثةٌ لا ينتصفون من ثلاثة : حرٌّ من عبد ، وعالمٌ من جاهل ، وقويٌّ من ضعيف .

يا عليُّ : سبعةٌ من كُنَّ فيه فقد استكمل حقيقةَ الإيمان وأبوابُ الجنة مفتّحةٌ له : من أسبغ وضوءه ، وأحسن صلاته ، وأدّى زكاة ماله ، وكفّ غضبه ، وسجن لسانه ، واستغفر لذنبه ، وأدّى النصيحة لأهل بيته .

يا علی سه چیز است که هیچکس از این امت طاقت آن را ندارد : برادر مؤمن را در مال خود بر خویش ترجیح دهد ، و دربارهٔ مردم خود انصاف را مراعات کند ، و خدا را در هرحال بیاد داشته باشد ، و یاد خدا این نیست که بگوید : (سبحان الله ...) بلکه آنست که بهنگام پیش آمدن گناه و حرامی از خداوند عز وجل بترسد وازآن بپرهیزد .

یا علی سه نفرند که اگر با آنها انصاف رفتار کنی بتو ستم کنند: آدم پست و زن تو ، وخدمتگزار ، و سه تن دربارهٔ سه تن رعایت انصاف نمی کنند : آزاد به برده ، دانا به نادان ، قوی به ضعیف .

یا علی هفت چیز است که در هرکس باشد حقیقت ایمان در او بکمال وجود دارد و درهای بهشت برویش گشاده است : کسی که وضویش را کامل بگیرد ونماز را خوب اداء کند ، وزکوة مالش راپبردازد و خشم خود نگهدارد ، و زبانش راحفظ نماید ، وبرگناهش استغفار کند ، وحق خیر خواهی و نصیحت را دربارهٔ اهل خانه اش ادا نماید .

يا عليّ : لعن الله ثلاثة : آكل زاده وحده ، وراكب الفلاة وحده ، والنائم في بيت وحده .

يا عليّ : ثلاثة يتخوف منهن الجنون : التغوط بين القبور ، والمشي في خف واحد ، والرجل ينام وحده .

يا عليّ : ثلاث يحسن فيهن الكذب : المكيدة في الحرب ، وعدتك زوجتك ، والإصلاح بين الناس . وثلاثة مجالستهم تميت القلب : مجالسة الأنذال ، ومجالسة الأغنياء ، والحديث مع النساء .

يا عليّ : ثلاث من حقائق الإيمان : الإنفاق مع الإعسار ، وإنصافك الناس من نفسك ، وبذل العلم للمتعلم .

يا عليّ : ثلاث من لم تكن فيه لم يتم عمله : ورع يحجزه عن معاصي الله عزّ وجلّ ، وخلق يداري به الناس ، وحلم يرد به جهل الجاهل .

يا عليّ : ثلاث فرحات للمؤمن في الدنيا : لقاء الإخوان ، وتفطير الصائم ، والتهجد من آخر الليل .

يا عليّ : أنهاك عن ثلاث خصال : الحسد والحرص والكبر .

يا علی خداوند سه کس را لعن کرده : کسیکه توشه اش را تنها بخورد ، ودر بیابان تنها سفر کند ، و در خانه تنها بخوابد .

یا علی سه چیز است که بیم آن می رود که جنون آرند : میان قبرستان مدفوع گذاردن ، وبا یك لنگ کفش راه رفتن ، و مردکه در اطاق تنها بخوابد .

یا علی سه چیز است که دروغ در آنها پسندیده است : حیله در جنگ ، و وعده دادن به زوجه و همسر ، واصلاح بین مردم ، و سه کس است که همنشینی آنها دل را بمیراند : مردم پست ودون صفت، ثروتمندان سخن گفتن با زنان .

يا عليّ: أربعُ خصالٍ من الشقاء: جمودُ العين، وقسوةُ القلب، وبعدُ الأمل، وحبُّ البقاء.

يا عليّ: ثلاثُ درجاتٍ وثلاثُ كفاراتٍ وثلاثُ مهلكاتٍ وثلاثُ منجياتٍ. فأمّا الدرجاتُ فإسباغُ الوضوءِ في السبرات، وانتظارُ الصلاةِ بعد الصلاة، والمشيُ بالليلِ والنهارِ إلى الجماعات. وأمّا الكفاراتُ فإفشاءُ السلامِ وإطعامُ الطعامِ والتهجّدُ بالليلِ والناسُ نيام. وأمّا المهلكاتُ فشحٌّ مطاعٌ وهوىً متّبعٌ وإعجابُ المرءِ بنفسِه. وأمّا المنجياتُ فخوفُ اللهِ في السرِّ، والعلانيةِ والقصدُ في الغنى والفقرِ، وكلمةُ العدلِ في الرضا والسخط.

يا عليّ: لا رضاعَ بعدَ فطامٍ ولا يُتمَ بعدَ احتلام.

يا عليّ: سِرْ سنتين برّ والديك، سِرْ سنةً صِلْ رحمك، سِرْ ميلاً عُدْ مريضاً.

یاعلی سه چیزاست که ازحقیقت ایمانست: در تنگدستی انفاق کردن ودرباره خود با مردم بانصاف حکم و رفتار کردن، و به متعلّم و دانش پژوه بخشش نمودن.

یا علی سه چیز است که هرکس آنها رانداشته باشد عملش کامل نیست: پارسایی که اورا ازارتکاب محارم وگناهان نگهدارد، واخلاقی که بامردم مدارا کند، وحلمی که به نادانکاری جاهل کنار آید.

یا علی سه چیز وسیله سرور مؤمن است در دنیا: دیدار برادران مؤمن، افطار دادن بروزه دار، وعبادت ونمازآخرشب.

یا علی ترا از سه چیز برحذر میدارم: حسد وحرص وکبر.

یا علی چهار خصلت از شقاوت است: خشکی خشم، قساوت قلب، آرزوی دراز، علاقه به ماندن در دنیا.

یا علی سه چیز برای مؤمن درجات (بلند است) وسه چیزکفاره های (گناه) است، وسه چیز هلاک کننده است وسه چیز نجات دهنده:

سِرْ مِيلَيْنِ شَيِّعْ جِنازَةً. سِرْ ثَلاثَةَ أَمْيالٍ أَجِبْ دَعْوَةً. سِرْ أَرْبَعَةَ أَمْيالٍ زُرْ أَخاً فِي اللهِ. سِرْ خَمْسَةَ أَمْيالٍ أَغِثِ الْمَلْهُوفَ. سِرْ سِتَّةَ أَمْيالٍ انْصُرِ الْمَظْلُومَ، وَعَلَيْكَ بِالاسْتِغْفارِ.

يا عَلِيُّ: لِلْمُؤْمِنِ ثَلاثُ عَلاماتٍ: الصَّلاةُ وَالزَّكاةُ وَالصِّيامُ. وَلِلْمُتَكَلِّفِ ثَلاثُ

اما درجات: در هوای سرد وبامداد وضوء کامل گرفتن و بعداز هرنماز با نتظار نماز بعدی بودن و صبح و شب نماز را بجماعت خواندن، امّا کفّارات: سلام بلند وفصیح کردن ،واطعام نمودن ، و شب هنگام که مردم درخوابند به عبادت برخاستن ، واما هلاك کننده ها: بخلی که عملی شود ، وهوس وتمایل نفسانی که دنبال گردد ، مغرور وازخود راضی بودن ، واما نجات دهندگان: ازخداوند درآشکارونهان‌ترسیدن ودرحالت غنی وفقر میانه روی را رعایت نمودن ، ودرخوشی وناخوشی ودرحال خشم حق گفتن.

یا علی کودك که از شیر گرفته شد دیگر شیر داده نمی شود ،وکودك پس از بلوغ یتیم نمی باشد.

یا علی: برای نیکی بوالدین دو سال راه بپیمایی و برای صله رحم یك سال راه پیمایی شایسته است ، وبرای عیادت بیمار یك میل و برای تشییع جنازه دو میل وبرای اجابت دعوت موءمن سه میل وبرای زیارت موءمن چهار میل و برای دستگیری گرفتار پنج میل و برای یاری مظلوم ۶ میل راه پیمایی کن وبر تو باد به استغفار.

یا علی: موءمن سه علامت دارد: اداء نماز وگرفتن روزه، و پرداختن زکوة ومتکلّف (آنکس که با تصنع زندگی میکند نه طبیعی و ساده) را سه علامتست: درحضور تو تملق گوید ، ودرغیاب ونبود تو غیبت کند ، ودر مصیبتها شماتت کند ، وظالم را سه علامتست: بر زبر

عَلَامَاتٍ : يَتَمَلَّقُ إِذَا حَضَرَ ، وَيَغْتَابُ إِذَا غَابَ ، وَيَشْمَتُ بِالْمُصِيبَةِ . وَلِلظَّالِمِ ثَلَاثُ عَلَامَاتٍ : يَقْهَرُ مَنْ دُونَهُ بِالْغَلَبَةِ ، وَمَنْ فَوْقَهُ بِالْمَعْصِيَةِ ، وَيُظَاهِرُ الظَّلَمَةَ . وَلِلْمُرَائِي ثَلَاثُ عَلَامَاتٍ : يَنْشَطُ إِذَا كَانَ عِنْدَ النَّاسِ ، وَيَكْسَلُ إِذَا كَانَ وَحْدَهُ ، وَيُحِبُّ أَنْ يُحْمَدَ فِي جَمِيعِ أُمُورِهِ . وَلِلْمُنَافِقِ ثَلَاثُ عَلَامَاتٍ : إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ ، وَإِذَا وَعَدَ خَلَفَ ، وَإِذَا اؤْتُمِنَ خَانَ .

يَا عَلِيُّ : تِسْعَةُ أَشْيَاءَ تُورِثُ النِّسْيَانَ : أَكْلُ التُّفَّاحِ الْحَامِضِ ، وَأَكْلُ الْكُزْبُرَةِ ، وَالْجُبْنِ ، وَسُؤْرُ الْفَأْرِ ، وَقِرَاءَةُ كِتَابَةِ الْقُبُورِ ، وَالْمَشْيُ بَيْنَ امْرَأَتَيْنِ ، وَطَرْحُ الْقَمْلَةِ ، وَالْحِجَامَةُ فِي النُّقْرَةِ ، وَالْبَوْلُ فِي الْمَاءِ الرَّاكِدِ .

يَا عَلِيُّ : الْعَيْشُ فِي ثَلَاثَةٍ : دَارٌ قَوْرَاءُ ، وَجَارِيَةٌ حَسْنَاءُ ، وَفَرَسٌ قَبَّاءُ .

يَا عَلِيُّ : وَاللهِ لَوْ أَنَّ الْمُتَوَاضِعَ فِي قَعْرِ بِئْرٍ لَبَعَثَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيْهِ رِيحاً تَرْفَعُهُ فَوْقَ الْأَخْيَارِ فِي دَوْلَةِ الْأَشْرَارِ .

دست بازور پیروزی جوید ، وبا زیر دست به عصیان و مخالفت و باستمکاران یاری و همکاری نماید ، وظاهر ساز را سه علامت است : در پیش مردم اظهار فعالیت و کوشش کند ودر خلوت تنبل باشد ، ودوست دارد که در هرکاری ستایش گردد ، ومنافق را سه علامت است : در سخنانش دروغ آمیزد ، و به وعده هایش عمل نکند ، ودر امانت خیانت روادارد .

یا علی نه چیز فراموشی آرد : سیب ترش خوردن ، گشنیز ، وپنیر ، و پس‌مانده موش خوردن ، و سنگ نبشته قبرها را خواندن ، و بین دو زن راه رفتن ، و شپش را رها ساختن ، ودر گودی پس گردن حجامت نمودن ، ودرآب راکد بول کردن .

یا علی زندگی در سه چیز است : خانه وسیع ، زن زیبا ، سواری راهوار .

یا علی : فروتن اگر ته چاهی باشد خداوند بادی بفرستد که اورا درزمان دوست اشرار برفرق نیکان بالا برد .

يا عليّ : مَن انتمى إلى غير مواليه فعليه لعنة الله، ومن منع أجيراً أجره فعليه لعنة الله، ومن أحدث حدثاً أو آوى محدثاً فعليه لعنة الله، فقيل: يا رسول الله وما ذلك الحدث؟ قال : القتل .

يا عليّ : المؤمن من أمنه المسلمون على أموالهم ودمائهم، والمسلم من سلم المسلمون من يده ولسانه . والمهاجر من هجر السيئات .

يا عليّ : أوثق عرى الإيمان الحبّ في الله والبغض في الله .

يا عليّ : من أطاع امرأته أكبّه الله على وجهه في النار ، فقال عليّ عليه السلام : وما تلك الطاعة ؟ قال صلى الله عليه وآله : يأذن لها في الذهاب إلى الحمّامات والعرسات والنائحات ولبس الثياب الرقاق .

یا علی هرغلامی خود را غیر مولای خود نسبت دهد لعنت خدا بر او باد ، و هرکه اجرت کارگر را ندهد لعنت بر او باد ، و هرکه فتنه ای پدید آورد یا فتنه انگیزی را پناه دهد لعنت خدا بر او باد ، پرسیدند یا رسول الله مراد از این حادثه چیست ؟ فرمود : قتل .

یا علی مؤمن کسی است که مال و خون مسلمانان از گزند وی در امان باشد ، و مسلمان کسی است که مسلمانان از دست و زبانش در امان باشند و مهاجر کسی است که از گناهان هجرت کند .

یا علی محکمترین دستاویزهای دین دوستی در راه خدا و دشمنی در راه خداست .

یاعلی : هرکه از زنش اطاعت کند خداوند اورا برو بدوزخ افکند علی (ع) پرسید مراد چگونه اطاعتی است ؟ فرمود : اجازه دهد که همسرش به حمامهای عمومی و عروسیها برود و لباس بدن نما بپوشد .

يا عليّ: إنّ الله تبارك وتعالى قد أذهب بالإسلام نخوة الجاهليّة وتفاخرهم بآبائهم ألا إنّ النّاس من آدم وآدم من تراب، وأكرمهم عند الله أتقاهم.

يا عليّ: من السّحت ثمن الميتة، وثمن الكلب، وثمن الخمر، ومهر الزّانية، والرّشوة في الحكم، وأجر الكاهن.

يا عليّ: من تعلّم علماً ليماري به السّفهاء أو يجادل به العلماء أو ليدعو النّاس إلى نفسه فهو من أهل النّار.

يا عليّ: إذا مات العبد قال النّاس: ما خلّف، وقالت الملائكة: ما قدّم.

يا عليّ: الدّنيا سجن المؤمن وجنّة الكافر.

يا علی: خداوند متعال بوسیلهٔ اسلام نخوت جاهلیّت و فخر فروشی به آباء و نیاکان را از میان برداشت، بدانکه مردم همگی از آدمند وآدم از خاك، وگرامیترین آنها نزد خدا پاکترین آنهاست.

یا علی از چیزهای حرام عبارتست: بهاء فروش مردار وسگ وشراب واجرت زنای زن زناکار، رشوه ای که قاضی در حکم می گیرد، واجرت ساحری است.

یا علی: هرکه علمی را برای آن یاد گیرد که با ابلهان جدال کند، یا با دانشمندان بجدال برخیزد، یا مردم را بخویش دعوت کند از اهل آتش است.

یا علی: چون بنده ای بمیرد مردم گویند چه مقدار ثروت نهاده وملائکه گویند چه مقدار پیش فرستاده.

یا علی دنیا زندان مؤمن وبهشت کافر است.

یا علی: مرگ ناگهانی برای مؤمن وسیلهٔ راحت وبرای کافر حسرت

يا عَلِيُّ : مَوْتُ الْفُجَاءَةِ رَاحَةٌ لِلْمُؤْمِنِ وَحَسْرَةٌ لِلْكَافِرِ .

يا عَلِيُّ : أَوْحَى اللهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِلَى الدُّنْيَا أَخْدِمِي مَنْ خَدَمَنِي ، وَأَتْعِبِي مَنْ خَدَمَكِ .

يا عَلِيُّ : إِنَّ الدُّنْيَا لَوْ عَدَلَتْ عِنْدَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ لَمَا سَقَى الْكَافِرَ مِنْهَا شَرْبَةً مِنْ مَاءٍ .

يا عَلِيُّ : مَا أَحَدٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ إِلَّا وَهُوَ يَتَمَنَّى يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنَّهُ لَمْ يُعْطَ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا قُوتَهُ .

يا عَلِيُّ : شَرُّ النَّاسِ مَنِ اتَّهَمَ اللهَ فِي قَضَائِهِ .

يا عَلِيُّ : أَنِينُ الْمُؤْمِنِ الْمَرِيضِ تَسْبِيحٌ ، وَصِيَاحُهُ تَهْلِيلٌ ، وَنَوْمُهُ عَلَى الْفِرَاشِ عِبَادَةٌ ، وَتَقَلُّبُهُ مِنْ جَنْبٍ إِلَى جَنْبٍ جِهَادٌ فِي سَبِيلِ اللهِ ، فَإِنْ عُوفِيَ يَمْشِي فِي النَّاسِ وَمَا عَلَيْهِ ذَنْبٌ .

است .

یا علی خداوند متعال بدنیا وحی کرد که هرکس‌مرا خدمت کند خدمتگزاریش کن و هرکه ترا خدمت کند به گرفتاری و رنجش افکن .

یا علی اگر دنیا بال پشه ای می ارزید خداوند به کافری شربتی از آب گوارا نمی داد .

یا علی : همه اولین وآخرین در قیامت آرزو می کنند که کاش بیش از مقدار قوت نمی داشتند .

یاعلی‌بدترین‌مردم‌کسی‌است‌که‌درقضاوت خدارامتهم‌داند .

یا علی ناله مؤمن بیمار چون تسبیح است ، وفریادش تهلیل و خوابش در بستر بیماری عبادت ، وپهلو به پهلو شدنش جهاد ، واگر شفا یابد بی گناه بمیان مردم آید .

يا عليّ : لو أهدي إليّ كراع لقبلته ، ولو دعيت إلى ذراع لأجبت .

يا عليّ : ليس على النساء جمعة ولا جماعة ، ولا أذان ولا إقامة ، ولا عيادة مريض ولا اتباع جنازة ، ولا هرولة بين الصفا والمروة ، ولا استلام الحجر ، ولا حلق ، ولا تولي القضاء ، ولا أن تستشار ، ولا تذبح إلا عند الضرورة ، ولا تجهر بالتلبية ، ولا تقيم عند قبر ، ولا تسمع الخطبة ، ولا تتولى التزويج ، ولا تخرج من بيت زوجها إلا بإذنه فإن خرجت بغير إذنه لعنها الله وجبرئيل وميكائيل ، ولا تعطي من بيت زوجها شيئاً إلا بإذنه ، ولا تبيت وزوجها عليها ساخط وإن كان ظالماً لها .

يا عليّ : الإسلام عريان ولباسه الحياء ، وزينته الوفاء ، ومروته العمل الصالح ، وعماده الورع ، ولكل شيء أساس وأساس الإسلام حبنا أهل البيت .

يا عليّ : سوء الخلق شؤم ، وطاعة المرأة ندامة .

يا علي اگر پاچهٔ گوسفندی بمن اهداء شد قبول کنم ، واگر به ذراع ورانی ، دعوت شوم اجابت خواهم کرد .

یا علی برای زنان نماز جماعت وجمعه ، واذان واقامه نیست ، و عیادت بیمار ، وتشییع جنازه ، وهروله بین صفا و مروه واستلام حجر ، و سر تراشیدن ، وقاضی شدن نمی باشد ، ومورد مشورت قرار نگیرند ، وجز به ضرورت ذبح نکند ، وتلبیه بلند نگوید و بر قبری نایستد ، و به خطبهٔ عقد گوش ندهد ، واختیار دار تزویج نباشد ، واز خانه شوهر جز با اجازهٔ وی خارج نگردد وگرنه خدا وجبرئیل ومیکائیل اورا لعنت کنند وجز با اجازهٔ شوهر از خانهٔ او چیزی انفاق نکند و شب را باخشم شوهر بروز نیارد .

یا علی اسلام آدمی برهنه را ماند که پوشش او شرم وزیورا و وفاء ومروت او عمل صالح وتکیه گاه وستونش پارسائی است وهر چیزی را پایه واساسی است واساس اسلام حب باهل بیت است .

یا علی بد خلقی شوم است واطاعت زن پشیمانی .

يا عليُّ : إنْ كانَ الشُّؤمُ في شيءٍ فَفي لِسانِ المَرأةِ .
يا عليُّ : نَجا المُخِفّونَ ، وَهَلَكَ المُثقَلونَ .
يا عليُّ : مَنْ كَذِبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّداً فَلْيَتَبَوَّأ مَقْعَدَهُ مِنَ النّارِ .
يا عليُّ : ثَلاثَةٌ يَزِدْنَ في الحِفْظِ وَيَذْهَبْنَ البَلْغَمَ : اللُّبانُ وَالسِّواكُ وَقِراءَةُ القُرآنِ .
يا عليُّ : السِّواكُ مِنَ السُّنَّةِ وَمُطَهِّرَةٌ لِلْفَمِ وَيَجْلُو البَصَرَ ، وَيُرْضِي الرَّحمٰنَ ، وَيُبَيِّضُ الأَسْنانَ ، وَيَذْهَبُ بِالبَخَرِ ، وَيَشُدُّ اللِّثَةَ ، وَيُشَهِّي الطَّعامَ وَيَذْهَبُ بِالبَلْغَمِ ، وَيَزِيدُ في الحِفْظِ ، وَيُضاعِفُ الحَسَناتِ ، وَيَفْرَحُ بِهِ المَلائِكَةُ .
يا عليُّ : النَّوْمُ أَرْبَعَةٌ : نَوْمُ الأَنْبِياءِ عَلى أَقْفِيَتِهِمْ ، وَنَوْمُ المُؤْمِنينَ عَلى أَيْمانِهِمْ ، وَنَوْمُ الكُفّارِ وَالمُنافِقينَ عَلى أَيْسارِهِمْ ، وَنَوْمُ الشَّياطينِ عَلى وُجُوهِهِمْ .

یا علی اگر در چیزی شومی وجود داشته باشد در زبان زنان است .

یا علی سبکباران نجات یابند و سنگین باران هلاک گردند .

یا علی هرکه عمداً بر من دروغ ببندد جایگاهش دوزخ است .

یا علی سه چیز حافظه را زیاد می کند و بلغم را می برد ، کندر مسواک ، قرائت قرآن .

یا علی مسواک سنّت و پاکیزه کنندهٔ دهان است ، وچشم را روشنی می بخشد و خدا را خشنود میسازد و دندانها را سفید و بوی دهان را می برد و لثه را محکم می گرداند و اشتها می آورد ، و بلغم را می بـرد و حسنات را دو چندان می کند ، و ملائکه را مسرور میگرداند .

یا علی خواب به چهار گونه است پیامبران بر پشت می خوابند و مؤمنان بدست راست وکافران بدست چپ وشیطان‌ها برو میخوابند .

يا علي: ما بعث الله عزّ وجلّ نبيّاً إلّا وجعل ذرّيّته من صلبه، وجعل ذرّيّتي من صلبك، ولولاك ما كانت لي ذرّيّة.

يا علي: أربعة من قواصم الظهر: إمام يعصي الله عزّ وجلّ ويطاع أمره، وزوجة يحفظها زوجها وهي تخونه، وفقر لا يجد صاحبه مداوياً، وجار سوء في دار المقام.

يا علي: إنّ عبد المطّلب سنّ في الجاهليّة خمس سنن أجراها الله عزّ وجلّ له في الإسلام: حرّم نساء الآباء على الأبناء، فأنزل الله عزّ وجلّ: «ولا تنكحوا ما نكح آباؤكم من النساء». ووجد كنزاً فأخرج منه الخمس وتصدّق به، فأنزل الله عزّ وجلّ: «واعلموا أنّما غنمتم من شيء فأنّ لله خمسه» الآية. ولمّا حفر زمزم سمّاها سقاية الحاج، فأنزل الله تبارك وتعالى: «أجعلتم سقاية الحاجّ وعمارة المسجد الحرام كمن آمن بالله واليوم الآخر» الآية. وسنّ في القتل مائة من الإبل، فأجرى الله عزّ وجلّ ذلك في

يا علی خداوند پیامبری نفرستاد مگر آنکه نسل اورا از صلب خوداو قرار داد و نسل مرا از صلب تو قرار داد واگر تو نبودی برای من نسلی وجود نداشت .

یا علی چهار چیز کمر شکن است : پیشوایی که عصیان حق کند واطاعت شود ، و زنی که همسرش اورا نگهبانی کند ، واو بوی خیانت نماید ، و فقر وبینوائیکه صاحب آن را ، علاج آن را نداشته باشد وهمسایه بد .

یا علی عبد المطّلب درجاهلیت پنج سنّت نهاد که خداوند آنها را در اسلام جاری بداشت : زنان پدران را برفرزندان حرام کرد ، خداوند آیه فرستاد که (بازنانی که پدران شما نکاح کرده اندازدواج مکنید) ، وگنجی یافت و خمس آنرا صدقه داد ، خداوند فرمود :(بدانید که هرغنیمت و سودی که بدست آرید خمس آن مال خداست ...) وچون زمزم راحفر کرد آنرا آبشخور حاجیان قرار داد ، وخداوند فرمود :(آیا

الإِسْلامِ . وَلَمْ يَكُنْ لِلطَّوافِ عَدَدٌ عِنْدَ قُرَيْشٍ فَسَنَّ لَهُمْ عَبْدُ الْمُطَّلِبِ سَبْعَةَ أَشْواطٍ ، فَأَجْرَى اللهُ عَزَّ وَجَلَّ ذلِكَ فِي الإِسْلامِ .

يا عَلِيُّ : إِنَّ عَبْدَ الْمُطَّلِبِ كانَ لا يَسْتَقْسِمُ بِالأَزْلامِ ، وَلا يَعْبُدُ الأَصْنامَ ، وَلا يَأْكُلُ ما ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَيَقُولُ : أَنا عَلى دِينِ أَبِي إِبْراهِيمَ عليه السلام .

يا عَلِيُّ : أَعْجَبُ النّاسِ إِيماناً وَأَعْظَمُهُمْ يَقِيناً قَوْمٌ يَكُونُونَ فِي آخِرِ الزَّمانِ لَمْ يَلْحَقُوا النَّبِيَّ وَحُجِبَ عَنْهُمُ الْحُجَّةُ فَآمَنُوا بِسَوادٍ عَلى بَياضٍ .

يا عَلِيُّ : ثَلاثٌ يُقَسِّينَ الْقَلْبَ : إِسْتِماعُ اللَّهْوِ ، وَطَلَبُ الصَّيْدِ ، وَإِتْيانُ بابِ السُّلْطانِ .

آبدادن حجاج و ساختن مسجدالحرام را مانند کسانی میدانید که ایمان بخدا وآخرت دارند و ...) و برای قتل نفس صد شتر کفاره قرار داد ، و خداوند آن را در اسلام نیز جاری ساخت ، و قریش برای طواف عددی قائل نبودند وعبدالمطلب آن را به هفت دور محدود کرد و خداوند آنرا در اسلام قبول نمود .

یا علی : عبدالمطلب به بتها و ازلام قرعه نمیزد ، وبت نمی‌پرستید و ذبیحه بر نصب (سنگهایی که قریش در بتخانه برای قربانی نصب کرده بودند) نمی خورد ، ومی‌فرمود من بر دین ابراهیم می باشم .

یا علی عجیب ترین مردم از نظر ایمان و بالاترین آنها در یقین آنها هستند که در آخر الزمان می آیند وپیامبری را نمی بینند و امام از دیدهایشان پنهان است و از نوشته های(ی قرآن و حدیث)ایمان میآورند.

یا علی سه چیز دل را قساوت میدهد ، گوش دادن به لهو ،وبه شکار رفتن ، و به دربار سلطان شتافتن .

يَا عَلِيُّ: لَا تُصَلِّ فِي جِلْدِ مَا لَا تَشْرَبُ لَبَنَهُ وَلَا تَأْكُلُ لَحْمَهُ. وَلَا تُصَلِّ فِي ذَاتِ الْجَيْشِ وَلَا فِي ذَاتِ الصَّلَاصِلِ وَلَا فِي ضَجْنَانٍ.

يَا عَلِيُّ: كُلْ مِنَ الْبَيْضِ مَا اخْتَلَفَ طَرَفَاهُ. وَمِنَ السَّمَكِ مَا كَانَ لَهُ قُشُورٌ. وَمِنَ الطَّيْرِ مَا دَفَّ، وَاتْرُكْ مِنْهُ مَا صَفَّ. وَكُلْ مِنْ طَيْرِ الْمَاءِ مَا كَانَتْ لَهُ قَانِصَةٌ أَوْ صِيصِيَةٌ.

يَا عَلِيُّ: كُلُّ ذِي نَابٍ مِنَ السِّبَاعِ وَمِخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ فَحَرَامٌ أَكْلُهُ.

يَا عَلِيُّ: لَا تَقْطَعْ فِي ثَمَرٍ وَلَا كَثَرٍ.

يَا عَلِيُّ: لَيْسَ عَلَى زَانٍ عُقْرٌ. وَلَا حَدٌّ فِي التَّعْرِيضِ. وَلَا شَفَاعَةَ فِي حَدٍّ. وَلَا يَمِينَ فِي قَطِيعَةِ رَحِمٍ. وَلَا يَمِينَ لِوَلَدٍ مَعَ وَالِدِهِ، وَلَا لِامْرَأَةٍ مَعَ زَوْجِهَا، وَلَا لِلْعَبْدِ مَعَ مَوْلَاهُ. وَلَا صُمْتَ يَوْمٍ إِلَى اللَّيْلِ. وَلَا وِصَالَ فِي صِيَامٍ وَلَا تَعَرُّبَ بَعْدَ هِجْرَةٍ.

یا علی از مشکی که از پوست حیوانی ساخته شده که گوشت وشیرش حرام است آب نتوان خورد ...

یا علی از تخم پرندگان آنچه دو طرفش یکسان نیست واز ماهی آنها که فلس دارند، واز مرغان آنهاکه بوقت پریدن بال میزنند بخور وآنها را که بال را صاف نگه میدارند مخور واز مرغان دریا آنهارا که سنگدان وانگشت به عقب پا دارند حلال است بخور.

یا علی هردرنده ای که دندانهای تیز در جلو (نیش‌دار) وهر پرنده ای که پنجه هایش برگشته وشکاری است حرام می باشد.

یا علی برای خرما و شاخهٔ آن دست راببر.

یا علی زن زناکاررا مهر واجرتی نیست، وچون برکسی حدّ لازم شود شفاعت او قبول نباشد وقسم بر قطع رحم شرعی نمیباشد وصورت نمیگیرد وفرزند بی اجازهٔ پدر، وزن بی اجازهٔ شوهر، وبنده بی اجازهٔ مولی قسم(شرعی)نمی تواند بخورد وقسم او صورت شرعی پیدا نمی کند وسکوت تمام روز ووصل کردن روزه دو روز به یکدیگر جایز نیست وبازگشت بجاهلیت حرام است.

يا علي: لا يقتل والد بولده.

يا علي: لا يقبل الله عزّ وجلّ دعاء قلب ساه.

يا علي: نوم العالم أفضل من عبادة العابد الجاهل.

يا علي: ركعتان يصليهما العالم أفضل من ألف ركعة يصليها العابد.

يا علي: لا تصوم المرأة تطوعاً إلا بإذن زوجها. ولا يصوم العبد تطوعاً إلا بإذن مولاه. ولا يصوم الضيف تطوعاً إلا بإذن صاحبه.

يا علي: صوم يوم الفطر وصوم يوم الأضحى حرام. وصوم الوصال حرام. وصوم الصمت حرام. وصوم نذر المعصية حرام. وصوم الدهر حرام.

يا علي: في الزنا ست خصال: ثلاث منها في الدنيا وثلاث منها في الآخرة. فأما التي في الدنيا فيذهب بالبهاء، ويعجل الفناء، ويقطع الرزق. وأما التي في

يا علي پدر بواسطه‌ٔ قتل فرزند کشته نمی‌شود.

یا علی خداوند دعایی را که از روی غفلت و بی حضور قلب بر خیزد نپذیرد.

یا علی خواب عالم بهتر است از عبادت عابد نادان.

یا علی دو رکعت نماز عالم بهتر است از هزار رکعت نماز عابد.

یا علی زن نباید روزه مستحبی بگیرد مگر با اجازه‌ٔ شوهر، وبنده بی اجازه‌ٔ مولی و مهمان بی اجازه‌ٔ میزبان نباید روزه بدارد.

یا علی روزه‌ٔ عید فطر و قربان حرام است و صوم وصال (متصل کردن روزه‌ها را بهم بی افطار شب) حرام است وروزه‌ٔ صمت (همراه باسکوت) و روزه ایکه برای گناه نذر شده باشد وروزه‌ٔ تمام سال حرام است.

یا علی برای زنا شش خصلت است: سه در دنیا و سه درآخرت اما سه خصلت دنیا اینست که طراوت چهره را می برد و مرگ زودرس میآورد وروزی را قطع میکند، و اما آنسه که درآخرت است بدی حساب، وخشم آفریدگار و ابدی بودن در دوزخ.

الآخرة قسوة الحساب وسخط الرحمن والخلود في النار .

يا علي : الربا سبعون جزءاً أيسره مثل أن ينكح الرجل أمه في بيت الله الحرام .

يا علي : درهم ربا أعظم عند الله من سبعين زنية كلها بذات محرم في بيت الله الحرام .

يا علي : من منع قيراطاً من زكاة ماله فليس بمؤمن ولا مسلم ولا كرامة له .

يا علي : تارك الزكاة يسأل الرجعة الى الدنيا ، وذلك قول الله عز وجل : « حتى إذا جاء أحدهم الموت قال رب ارجعون » الآية .

يا علي : تارك الحج وهو يستطيع كافر ، قال الله تبارك وتعالى : « ولله على الناس حج البيت من استطاع اليه سبيلا ، ومن كفر فإن الله غني عن العالمين » .

يا علي : من سوف بالحج حتى يموت بعثه الله يوم القيامة يهودياً أو نصرانياً .

یاعلی گناه یک درهم ربا از هفتاد زنا با محرم خود در بیت الحرام بالاتر است .

یا علی هرکه یک قیراط (نزدیک یک گرم) از زکوة مالش را ندهد مؤمن و مسلمان نیست و احترامی (در اسلام) ندارد .

یا علی تارک زکوة وقت مرگ درخواست آرزوی بازگشت بدنیا میکند بدلیل قول خداوند (چون مرگ یکی از ایشان فرارسد گوید خدایا مرا برگردان بدنیا ...) .

یا علی هرکه مستطیع باشد وحج نگزارد کافر است که خداوند متعال گوید : (برای خدا برگردن مردم حج واجب است هرکه قدرت دارد راه مکه را در پیش گیرد و هرکه به آن کافر شود خدا از همه جهانیان بی نیاز می باشد) .

یا علی هرکه حج را بتأخیر افکند تا بمیرد در قیامت خداوند یهود یا نصرانی محشورش کند .

يا عليّ : الصَّدَقَةُ تَرُدُّ الْقَضاءَ الَّذي قَدْ أُبْرِمَ إِبْراماً .
يا عَليّ : صِلَةُ الرَّحِمِ تَزيدُ فِي الْعُمْرِ .
يا عليّ : اِفْتَتِحِ الطَّعامَ بِالْمِلْحِ وَاخْتَتِمْهُ بِالْمِلْحِ ، فَإِنَّ فيهِ شِفاءً مِنِ اثْنَيْنِ وَسَبْعينَ داءٍ .
يا عليّ : لَوْ قَدِمْتُ الْمَقامَ الْمَحْمُودَ لَشَفَعْتُ في أَبي وَاُمّي وَعَمّي ، وَأَخٍ كانَ لي فِي الْجاهِلِيَّةِ .
يا عليّ : أَنَا ابْنُ الذَّبيحَيْنِ ، أَنَا دَعْوَةُ أَبي إِبْراهيمَ عليه السلام .
يا عَليّ : أَحْسَنُ الْعَقْلِ ما اكْتُسِبَ بِهِ الْجَنَّةُ وَطُلِبَ بِهِ رِضَا الرَّحْمنِ .
يا عَليّ : إِنَّ أَوَّلَ خَلْقٍ خَلَقَهُ اللّهُ عَزَّ وَجَلَّ الْعَقْلُ ، فَقالَ لَهُ : أَقْبِلْ فَأَقْبَلَ ، ثُمَّ قالَ لَهُ : أَدْبِرْ فَأَدْبَرَ ، فَقالَ : وَعِزَّتي وَجَلالي ما خَلَقْتُ خَلْقاً هُوَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْكَ ، بِكَ آخُذُ وَبِكَ أُعْطي وَبِكَ أُثيبُ وَبِكَ أُعاقِبُ .

یا علی ربا ، هفتاد جزء است که کمترین آنها مثل زنای با مادر میباشد در مسجد الحرام .

یا علی صدقه قضاء حتمی را بر میگرداند .

یا علی صله رحم بر عمر می افزاید .

یا علی غذا را بنمك شروع وختم کن که نگهدار از ۷۲ بیماری است .

یا علی چون بمقام محمود برسم پدر و مادر وعمویم و رفیقی راکه در جاهلیّت داشتم شفاعت خواهم کرد .

یا علی من فرزند دو ذبیح هستم (اسماعیل وعبد الله) .

یا علی بهترین عقلها آنست که بوسیله آن بهشت و خشنودی پروردگار بدست آید .

یا علی اولین چیزی را که خداوند خلق فرمود عقل است ، بعد به عقل فرمود نزدیك آی ، عقل نزدیك آمد و فرمود : دور شو ، دورشد فرمود بعزّت وجلالم مخلوقی محبوبتر از تو نیافریده ام بوسیله تو عقاب میکنم وبخشش می نمایم و ثواب می دهم .

يا عليُّ : لا صدقةَ وذو رحمٍ محتاجٌ .

يا عليُّ : درهمٌ في الخضابِ أفضلُ من ألفِ درهمٍ ينفقُ في سبيلِ اللهِ تعالى ، وفيه أربعَ عشرَ خصلةً : يطردُ الريحَ من الأذنينِ ويجلو البصرَ ويلينُ الخياشيمَ ويطيبُ النكهةَ ويشدُّ اللثةَ ويذهبُ بالضنانِ ويقلُّ وسوسةَ الشيطانِ ويفرحُ به الملائكةُ ويستبشرُ به المؤمنُ ويغيظُ به الكافرُ ، وهو زينةٌ وطيبٌ ، ويستحيي منه منكرٌ ونكيرٌ ، وهو براءةٌ له في قبرِه .

يا عليُّ : لا خيرَ في قولٍ إلّا مع الفعلِ ولا في نظرٍ إلّا مع الخبرةِ ولا في المالِ إلّا مع الجودِ ولا في الصدقِ إلّا مع الوفاءِ ولا في العفةِ إلّا مع الورعِ ولا في الصدقةِ إلّا مع النيةِ ولا في الحياةِ إلّا مع الصحةِ ولا في الوطنِ إلّا مع الأمنِ والسرورِ .

يا علی با داشتن رحم فقیر صدقه دادن بغیر روا نیست .

یا علی یك درهم برای خضاب خرج کردن از هزار درهم انفاق برای خدای متعال برتر است و در خضاب ۱۴ خصلت است : باد را از گوشها می برد ، چشم را روشنی می بخشد ، بینی را نرم و باز میکند ، دهان را خوشبو و لثه را محکم می نماید ، وبوی زننده تن را بر طرف می نماید ووسوسه شیطان را تقلیل می بخشد ، وفرشتگان را شاد می سازد ومؤمن رابشارت میدهد و کافر راخشمگین می سازد ، وبعلاوه وسیله زینت انسانی است و موجب برائت خضاب کننده در قبر می باشد .

یا علی در سخن گفتن سودی نباشد مگر با عمل و در نگاه کردنها خیری نباشد مگر آنکه عبرت و آگاهی آرد و در ثروت خیری نیست مگر با احسان بخشش ودر سخن راست خیری نیست مگر با وفا کردن بآن ، ودر عفت و خویشتن داری خیری نیست مگر آنکه از روی پارسایی باشد وصدقه فایده و ثوابی ندارد مگر با قصد قربت و در حیا خیری نیست مگر باصحت و در وطنی خیر نباشد مگر با امنیت و راحت .

يا عَلِيّ : حَرَّمَ اللهُ مِنَ الشَّاةِ سَبْعَةَ أَشْيَاءٍ: الدَّمَ وَالْمَذَاكِيرَ وَالْمَثَانَةَ وَالنُّخَاعَ وَالْغُدَدَ وَالطِّحَالَ وَالْمَرَارَةَ .

يا عَلِيّ : لا تُمَاكِسْ فِي أَرْبَعَةِ أَشْيَاءٍ: فِي شِرَاءِ الْأُضْحِيَةِ وَالْكَفَنِ وَالنَّسَمَةِ وَالْكِرَاءِ إِلَىٰ مَكَّةَ .

يا عَلِيّ : أَلا أُخْبِرُكُمْ بِأَشْبَهِكُمْ بِي خُلُقاً ؟ قَالَ : بَلَىٰ يَا رَسُولَ اللهِ ، قَالَ : أَحْسَنُكُمْ خُلُقاً وَأَعْظَمُكُمْ حِلْماً وَأَبَرُّكُمْ بِقَرَابَتِهِ وَأَشَدُّكُمْ مِنْ نَفْسِهِ إِنْصَافاً .

يا عَلِيّ : أَمَانٌ لِأُمَّتِي مِنَ الْغَرَقِ إِذَا هُمْ رَكِبُوا السُّفُنَ يَقْرَؤُوا : « بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَمَا قَدَرُوا اللهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعاً قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ » « بِاسْمِ اللهِ مَجْرِيهَا وَمُرْسِيهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ » .

يا عَلِيّ : أَمَانٌ لِأُمَّتِي مِنَ الْسَّرَقِ : « قُلِ ادْعُوا اللهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيّاً مَا تَدْعُوا فَلَهُ

یا علی از گوسفند هفت چیز حرام است : (خون ـ آلت جنسی مثانه، نخاع ، غدّه‌ها ، طحال ، زهره) .

یا علی در چهار چیز نباید سخت گیری و کنسی کرد : قربانی ، کفن برای غلام و کنیز و خرج سفر مکه .

یا علی میخواهی شبیه ترین شما را بخودم معرفی کنم ؟ عرضه داشت آری یا رسول الله فرمود خوشخو ترین و برد بارترین و به خویشان نیکی کننده ترین وبا انصاف ترین شما شبیه ترین شماست بمن .

یا علی این دعا موجب ایمنی امت من است آنرا در وقت سوارشدن کشتی بخوانید (بسم الله الرحمن الرحیم وماقدروا الله حق قدره و الارض جمیعاً قبضته یوم القیامة والسموات مطویات بیمینه سبحانه وتعالی عما یشرکون) (بسم الله مجریها و مرسیها ان ربی لغفوررحیم) .

یاعلی : این دعا موجب ایمنی از دزد است برای امتم :(بگو

الأسماء الحسنى » إلى آخر السورة .

يا علي : أمان لامتي من الهدم : « إن الله يمسك السموات والأرض أن تزولا ولئن زالتا إن أمسكهما من أحد من بعده إنه كان حليماً غفوراً » .

يا علي : أمان لامتي من الهم : « لا حول ولا قوة إلا بالله ، لا ملجأ ولا منجى من الله إلا إليه » .

يا علي : أمان لامتي من الحرق : « إن وليي الله الذي نزل الكتاب وهو يتولى الصالحين » ، « وما قدروا الله حق قدره » الآية .

يا علي : من خاف السباع فليقرأ : « لقد جاءكم رسول من أنفسكم » إلى آخر السورة .

چه الله و چه الرحمن بگویید هرکدام را بخوانید اسماء حسنای الهی است تا آخر سوره اسراء / ۱۱۰) .

یا علی این آیه موجب امان امت من است از ویرانی :(خداوند آسمانها و زمین را از سقوط نگه میدارد ، و اگر سقوط کنند هیچکس جز او قدرت نگه داریشان را ندارد که او حلیم وآمرزنده است) .

یا علی این دعا موجب امان امت است از اندوه :(لاحول ولاقوة الابالله .پناه و نجاتی از خدا جز بسوی او نیست) .

یا علی این ذکر وسیله ایمنی از آتش سوزی است (ولی من خدائی است که قرآن را فرستاده و سرپرست صالحان است) (وماقدروا الله حق قدره ــ زمر / ۶۷ ...) ..

یا علی در جائی که بیم درنده میرود بخوان :(رسولی از شما برایتان آمده ...ــ توبه / ۱۲۹و ۱۳۰) .

یا علی هرکه مرکبش چموشی کند درگوش راستش بخواند :(آنکه درآسمانها و زمین است خواه و ناخواه تسلیم امرخداست و بسوی او باز

يا عليّ : من إستصعب عليه دابّته فليقرأ في أذنها اليمنى : « وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوٰاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعاً وَكَرْهاً وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ » .

يا عليّ : من خاف ساحراً أو شيطاناً فليقرأ : « إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰاتِ وَالْأَرْضَ » الآية .

يا عليّ : من كان في بطنه ماء أصفر فليكتب على بطنه آية الكرسي ويشربه ، فإنّه يبرأ بإذن الله تعالى .

يا عليّ : حقّ الولد على والده أن يحسّن اسمه وأدبه ويضعه موضعاً صالحاً . وحقّ الوالد على ولده أن لا يسمّيه باسمه ، ولا يمشي بين يديه ، ولا يجلس أمامه ، ولا يدخل معه الحمّام .

يا عليّ : ثلاثة من الوسواس : أكل الطين ، وتقليم الأظفار بالأسنان ، وأكل اللحية .

يا عليّ : لعن الله والدين حملا ولدهما على عقوقهما .

يا عليّ : يلزم الوالدين من ولدهما ما يلزم الولد لهما من عقوقهما .

يا عليّ : رحم الله والدين حملا ولدهما على برّهما .

می گردید ـ آل عمران ۷۷) .

یا علی هرکه از ساحر یا شیطانی می ترسد بخواند : (پروردگارتان خدائی است که آسمانها و زمین را آفرید ... یونس ۳) .

یا علی هرکه شکمش آب زرد آورد بر شکم خود (آیة الکرسی) را بنویسد و آنرا بشوید و بیاشامد که باذن حق شفا یابد .

یا علی حق فرزند بر پدر اینست که اسم نیکو بر او نهد و اورا تربیت نماید و از خاندان صالح برایش همسر گیرد . وحق پدر بر فرزند اینست که اورا بنام صدا نکند ، وجلوتر از او راه نرود وجلوی او ننشیند ، وبا او بحمام نرود .

یا علی سه چیز از وسواس بشمار آید : گل خوردن ، ناخن به دندان جویدن ، وریش را بدندان گرفتن .

يا عليُّ : مَنْ أَحْزَنَ والِدَيْهِ فَقَدْ عَقَّهُما .
يا عليُّ : مَنِ اغْتِيبَ عِنْدَهُ أَخوهُ المُسْلِمُ واسْتَطاعَ نَصْرَهُ فَلَمْ يَنْصُرْهُ خَذَلَهُ اللهُ في الدُّنْيا والآخِرَةِ .
يا عليُّ : مَنْ كَفَى يَتيماً في نَفَقَتِهِ بِمالِهِ حَتّى يَسْتَغْنِيَ وَجَبَتْ لَهُ الجَنَّةُ البَتَّةَ .
يا عليُّ : مَنْ مَسَحَ يَدَهُ عَلى رَأْسِ يَتيمٍ تَرَحُّماً لَهُ أَعْطاهُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ بِكُلِّ شَعْرَةٍ نُوراً يَوْمَ القِيامَةِ .
يا عليُّ : لا فَقْرَ أَشَدُّ مِنَ الجَهْلِ ، وَلا مالَ أَعْوَدُ مِنَ العَقْلِ ، وَلا وَحْدَةَ أَوْحَشُ مِنَ العُجْبِ ، وَلا عَقْلَ كَالتَّدْبيرِ ، وَلا وَرَعَ كَالكَفِّ عَنْ مَحارِمِ اللهِ وَعَمّا لا يَليقُ ، وَلا

يا على ، خداوند والدينى راكه فرزند خودرا وادارندكه عاق آنها شود لعن فرموده .

يا على ، آنچه در فرزند موجب عاق والدين ميشود درباره والدين نيز همان مقرّر است .

يا على ، خدا رحمت كند والدينى را كه موجباتى فراهم آرنـد كـه فرزندشان بايشان نيكى كند .

يا على ، هركه والدينش را اندوهگين سازد عاق است .

يا على ، هركه در نزد او غيبت مسلمانى شود واوبتوانـد دفـاع نكند خداوند اورا در دنيا وآخرت خوار گرداند .

يا على هركه مخارج يتيمى را عهده دار شود ، تاوقتيكه بـالـغ و بى نياز شود حتماً بهشت براو واجبست .

يا على ،هركه از روى محبت دست بر سر يتيمى كشد خداونـد در قيامت بهرمويى از سر يتيم نورى بوى عطا كند .

يا على ،هيچ فقرى بد تر از جهل ، و هيچ ثروتى بالاتر از عقـل و هيچ تنهايى وحشتناكتر از عجب ، وهيچ عقلى چون تدبير وهيچ پارسايى

حسب كحسن الخلق، ولا عبادة مثل التفكر .

يا علي : آفة الحديث الكذب، وآفة العلم النسيان، وآفة العبادة الفترة، وآفة الجمال الخيلاء . وآفة الحلم الحسد .

يا علي : أربعة يذهبن ضياعاً : الأكل على الشبع والسراج في القمر والزرع في السبخة والصنيعة عند غير أهلها .

يا علي : من نسي الصلاة علي فقد أخطأ طريق الجنة .

يا علي : إياك ونقرة الغراب وفريسة الأسد .

يا علي : لئن أدخل يدي في فم التنين إلى المرفق أحب إلي من أن أسأل من لم يكن ثم كان .

يا علي : إن أعتى الناس على الله القاتل غير قاتله والضارب غير ضاربه .

مثل خویشتن داری از گناه و هیچ خوبی چون خوش‌اخلاقی . و هیچ عبادتی مثل تفکر نمی باشد .

یا علی آفت سخن گفتن دروغ و آفت علم فراموشی و آفت عبادت بیحالی و سستی و آفت جمال غرور و آفت حلم حسد است .

یا علی چهار چیز هدر است : غذا خوردن از روی سیری ، در روشنی خورشید چراغ افروختن ، و در شوره زار کشت کردن و بنااهل وقدر نا شناس نیکی نمودن .

یا علی، هرکه صلوات بر من را از خاطر برد راه بهشت را اشتباه نماید .

یا علی بپرهیز از اینکه مثل کلاغ از هرجا بخوری و مانند شیر درنده خو باشی .

یا علی اگر دستم را تا مرفق در کام اژدها فرو برم برایم محبوبتر است که از نو خواسته چیزی بخواهم .

یا علی ، ستمکارترین مردم نزد خدا کسی است که غیر قاتل را

يَا عَلِيُّ : مَنْ تَوَلَّى غَيْرَ مَوَالِيهِ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ .

يَا عَلِيُّ : تَخَتَّمْ بِالْيَمِينِ، فَإِنَّهَا فَضِيلَةٌ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ لِلْمُقَرَّبِينَ ، فَقَالَ عليه السلام : بِمَ أَتَخَتَّمُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ صلى الله عليه وآله : بِالْعَقِيقِ الْأَحْمَرِ ، فَإِنَّهُ أَوَّلُ جَبَلٍ أَقَرَّ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِالْوَحْدَانِيَّةِ وَلِي بِالنُّبُوَّةِ وَلَكَ بِالْوَصِيَّةِ وَلِوُلْدِكَ بِالْإِمَامَةِ وَلِشِيعَتِكَ بِالْجَنَّةِ وَلِأَعْدَائِكَ بِالنَّارِ .

يَا عَلِيُّ : إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَشْرَفَ عَلَى الدُّنْيَا فَاخْتَارَنِي مِنْهَا عَلَى رِجَالِ الْعَالَمِينَ ، ثُمَّ اطَّلَعَ ثَانِيَةً فَاخْتَارَكَ عَلَى رِجَالِ الْعَالَمِينَ ، ثُمَّ اطَّلَعَ ثَالِثَةً فَاخْتَارَ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ عَلَى رِجَالِ الْعَالَمِينَ ، ثُمَّ اطَّلَعَ الرَّابِعَةَ فَاخْتَارَ فَاطِمَةَ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ .

يَا عَلِيُّ : إِنِّي رَأَيْتُ اسْمَكَ مَقْرُونًا بِاسْمِي فِي أَرْبَعَةِ مَوَاطِنَ فَآنَسْتُ بِالنَّظَرِ إِلَيْهِ .

بقتل بر ساند و کسی را بی گناه بزند •

یا علی ، هرکه غلام غیر خود را به غلا می خود در آرد ، به آنچه خدا فرستاده کافر شده است •

یا علی : انگشتر بدست راست کن که اینکار فضل الهی است بر مقربین ، پرسید :چه نگینی بدست کنم ؟ فرمود عقیق سرخ که آن اول معدنی است که به وحدانیت خدا ایمان آورده و بنبوت من و امامت تو وفرزندان تو گردیده و به بهشتی بودن شیعیان و دوزخی بودن دشمنانت معترف گشته(۱)

یا علی خداوند بدنیا نظری افکند و از آن مرا بر مردان جهان برگزید ، ودیگر بار نظری افکند وترا برگزید و سه باره نظر نمود و امامان از نسل ترا برگزیدوبارچهارم نظرافکند و فاطمه را بر زنان جهان برگزید•

یا علی نام ترا در چهار جا کنار نام خود دیدم : شب معراج بر صخره بیت المقدس خواندم :(لا اله الاالله محمد رسول خداست

إني لما بلغت بيت المقدس في معراجي إلى السماء وجدت على صخرتها « لا إله إلا الله ، محمد رسول الله أيدته بوزيره ونصرته بوزيره » ، فقلت لجبرئيل : من وزيري ؟ فقال : علي بن أبي طالب عليه السلام . فلما انتهيت إلى سدرة المنتهى وجدت مكتوباً عليها : « إني أنا الله لا إله إلا أنا وحدي ، محمد صفوتي من خلقي أيدته بوزيره ونصرته بوزيره » ، فقلت لجبرئيل : من وزيري ؟ فقال : علي بن أبي طالب عليه السلام . فلما جاوزت السدرة انتهيت إلى عرش رب العالمين فوجدت مكتوباً على قوائمه : « أنا الله لا إله إلا أنا وحدي ، محمد حبيبي أيدته بوزيره ونصرته بوزيره » .

يا علي : إن الله تعالى أعطاني فيك سبع خصال : أنت أول من ينشق عنه القبر معي ، وأنت أول من يقف على الصراط معي ، وأنت أول من يكسى إذا كسيت

محمد را بوزيرش ياری دادم) از جبرئيل پرسيدم وزير من كيست ؟ گفت علی (ع) ، وبر سدرة المنتهی ديدم نوشته : (من الله هستم كه جز من خدايی نيست ومحمد برگزيده من در خلق است واورا به وزيرش نصرت دادم ، از جبرئيل پرسيدم وزيرم كيست ؟ گفت علی (ع) چون از سدره گذشتم و به عرش حق رسيدم بر پايه های آن نوشته يافتم كه (من خدای يكتايم كه جز من خدايی نيست ، ومحمد (ص) دوست من است واورا بوزيرش نصرت كردم) .

يا علی بواسطه تو خدا بمن هفت چيز داد : تو اول كسی هستی كه با من از قبر درآيی ، واول كسی كه بر صراط بمن ملحق شوی ، واول كسی كه با من لباس پوشانده شوی ، واول كسی كه با من زنده شوی ، ودر عليين با من از رحيق سربمهر كه مهرازمشك دارد بنوشی .

بعد پيغمبر (ص) به سلمان فرمود : يا سلمان در موقع بيماری

۱ـ شرح در مراد اين حديث در جلد اول در فصل ۵ از باب پنج گذشت

وَتُحَلّى إِذَا حُبِيتُ ، وَأَنْتَ أَوَّلُ مَنْ يَسْكُنُ مَعِي فِي الْعِلِّيِّينَ ، وَأَنْتَ أَوَّلُ مَنْ يَشْرَبُ مَعِي مِنَ الرَّحِيقِ الْمَخْتُومِ الَّذِي خِتَامُهُ مِسْكٌ .

ثُمَّ قَالَ ﷺ لِسَلْمَانَ الْفَارِسِي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ :

يَا سَلْمَانُ: إِنَّ لَكَ فِي عِلَّتِكَ إِذَا اعْتَلَلْتَ ثَلَاثَ خِصَالٍ: أَنْتَ مِنَ اللهِ تَعَالَى بِذِكْرٍ وَدُعَاؤُكَ فِيهَا مُسْتَجَابٌ ، وَلَا تَدَعُ الْعِلَّةُ عَلَيْكَ ذَنْباً إِلَّا حَطَّتْهُ عَنْكَ ، مَتَّعَكَ اللهُ بِالْعَافِيَةِ إِلَى انْقِضَاءِ أَجَلِكَ .

ثُمَّ قَالَ ﷺ لِأَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ :

يَا أَبَا ذَرٍّ : إِيَّاكَ وَالسُّؤَالَ ، فَإِنَّهُ ذُلٌّ حَاضِرٌ وَفَقْرٌ تَتَعَجَّلُهُ وَفِيهِ حِسَابٌ طَوِيلٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ .

يَا أَبَا ذَرٍّ : تَعِيشُ وَحْدَكَ ، وَتَمُوتُ وَحْدَكَ ، وَتَدْخُلُ الْجَنَّةَ وَحْدَكَ ، يَسْعَدُ بِكَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْعِرَاقِ يَتَوَلَّوْنَ غُسْلَكَ وَكَفْنَكَ وَدَفْنَكَ .

يَا أَبَا ذَرٍّ : لَا تَسْأَلْ بِكَفِّكَ شَيْئاً وَإِنْ أَتَاكَ شَيْءٌ فَاقْبَلْهُ .

ثُمَّ قَالَ ﷺ لِأَصْحَابِهِ :

أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِشِرَارِكُمْ ؟ قَالُوا : بَلَى يَا رَسُولَ اللهِ ، قَالَ : الْمَشَّاؤُونَ بِالنَّمِيمَةِ ، الْمُفَرِّقُونَ بَيْنَ الْأَحِبَّةِ ، الْبَاغُونَ لِلْبُرَاءِ الْعَيْبَ .

سه چیز خواهی داشت : مورد توجه حق خواهی بود ، دعایت مستجاب خواهد شد ، و هیچ گناهی بر تو باقی نخواهد ماند وتاوقت مرگ خداوندترا (در دین) سلامت بدارد .

بعد به ابی ذر فرمود : یا ابا ذر ، از گدایی بپرهیز که موجب خواری وفقراست که بسوی آن می‌شتابی ، و در قیامت حساب آن طولانی خواهد بود یااباذر ، تو تنهازندگی خواهی کرد ، وتنها خواهی مرد وتنها به بهشت خواهی رفت وجمعی از مردم عراق به غسل وکفن ودفن تو سعادت یابند .

بعد باصحاب فرمود :

اَلْفَصْلُ الرّابِعُ

﴿فِي مَوْعِظَةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لِابْنِ مَسْعُودٍ﴾

عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ : دَخَلْتُ أَنَا وَخَمْسَةُ رَهْطٍ مِنْ أَصْحَابِنَا يَوْماً عَلى رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وآله وَقَدْ أَصَابَتْنَا مَجَاعَةٌ شَدِيدَةٌ وَلَمْ يَكُنْ رِزْقُنَا مُنْذُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ إِلَّا الْمَاءُ وَاللَّبَنُ وَوَرَقُ الشَّجَرِ ، فَقُلْنَا : يَا رَسُولَ اللهِ إِلى مَتى نَحْنُ عَلى هٰذِهِ الْمَجَاعَةِ الشَّدِيدَةِ ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صلى الله عليه وآله : لَا تَزَالُونَ فِيهَا مَا عِشْتُمْ فَأَحْدِثُوا لِلّٰهِ شُكْراً ، فَإِنِّي قَرَأْتُ كِتَابَ اللهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيَّ وَعَلى مَنْ كَانَ قَبْلِي فَمَا وَجَدْتُ مَنْ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا الصَّابِرُونَ .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : قَالَ اللهُ تَعَالى : « إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ » .

می خواهید بدترین شما را معرفی کنم ؟ گفتند : آری یارسول الله فرمود : سخن چینانی که بین دوستان جدایی می‌افکنند وبرای پاکان عیب می جویند .

(فصل چهارم)

(موعظهٔ رسول اکرم (ص) به ابن مسعود)

عبدالله بن مسعود گوید : روزی با پنج تن از اصحاب بر نبی اکرم (ص) وارد شدیم ودرآنوقت به چنان قحطی شدیدی گرفتار بودیم که جز آب وبرگ درختان چیزی بدستمان نمی رسید ، عرضه داشتیم یارسول‌الله تاکی‌بایدگرفتار این قحطی شدید باشیم ؟ حضرت فرمود : تازنده‌ایم ، پیوسته خدا را شکر گویید که من کتب آسمانی را که بر من وانبیاء پیش ازمن‌نازل گشته است خوانده ام ودرآنها نیافته‌ام که جز شکیبایان کسی به بهشت رود .

یاابن مسعود : خداوند میفرماید : (اجر صابران بیحساب است)

«اولئك يُجزون الغرفة بما صبروا». «إني جزيتهم اليوم بما صبروا أنهم هم الفائزون».

يا ابن مسعود: قال الله تعالى: «إنما يوفى الصابرون أجرهم بغير حساب» «اولئك يُجزون الغرفة بما صبروا». «إني جزيتهم اليوم بما صبروا وأنهم هم الفائزون».

يا ابن مسعود: قول الله تعالى: «وجزاهم بما صبروا جنة وحريراً» «اولئك يؤتون أجرهم مرتين بما صبروا». يقول الله تعالى: «أم حسبتم أن تدخلوا الجنة ولما يأتكم مثل الذين خلوا من قبلكم مستهم البأساء والضراء». «ولنبلونكم بشيء من الخوف والجوع ونقص من الأموال والأنفس والثمرات وبشر الصابرين». قلنا: يا رسول الله فمن الصابرون؟ قال صلى الله عليه وآله: الذين يصبرون على طاعة الله واجتنبوا معصيته الذين

(آنها کاخهای بهشتی رادربرابرصبرخود پاداش میگیرند) و(من امروز آنها را دربرابر صبر شان مزدی دهم که آنها سعادتمندند) ·

یاابن مسعود گفته* پروردگار متعال :(و پاداش آنها دربرابر صبر شان بهشت وحریر است)، (آنها بواسطه* صبر دو بار اجرمی‌برند) و میفرماید : (گمان می کنید که به بهشت خواهید رفت درحالیکه نمونه* مشکلات امتهای پیشین بشما نرسیده،که سختیها و رنجهای جانکاهی به ایشان رسید)،(و شما را به یکی از این امور : ترس ، گرسنگی ،کمبود مال وفرزند وآذوقه ، امتحان خواهم کرد پس به مردم صابر بشارت ده ») پرسیدم یا رسول الله صابران کیانند ؟ فرمود کسانیکه براطاعت حق شکیبایی می کنندو ازگناه او می پرهیزند ، آنها که مال حلال کسب میکنند وباقتصاد ومیانه روی خرج می کنند ، و زیادی از مخارج خودرا انفاق می کنند ، ورستگار وصالح می شوند ·

پسر مسعود : بر آنها است خشوع ووقار وآرامش و تفکر ونرمی و عدل وعبرت گیری ، وتدبیر ، تقوی ، احسان ، و دوستی ودشمنی برای خدا ، واداء امانت ، وعدل درحکم ، واقامه* شهادت ویاری

كَسَبُوا طَيِّباً وَأَنْفَقُوا قَصْداً وَقَدَّمُوا فَضْلاً فَأَفْلَحُوا وَأَصْلَحُوا .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ: عَلَيْهِمُ الْخُشُوعُ وَالْوَقَارُ وَالسَّكِينَةُ وَالتَّفَكُّرُ وَاللِّينُ وَالْعَدْلُ وَالتَّعْلِيمُ وَالْاِعْتِبَارُ وَالتَّدْبِيرُ وَالتَّقْوَى وَالْإِحْسَانُ وَالتَّحَرُّجُ وَالْحُبُّ فِي اللهِ وَالْبُغْضُ فِي اللهِ وَأَدَاءُ الْأَمَانَةِ وَالْعَدْلُ فِي الْحِكْمَةِ وَإِقَامَةُ الشَّهَادَةِ وَمُعَاوَنَةُ أَهْلِ الْحَقِّ [عَلَى الْمُسِيءِ] وَالْعَفْوُ عَمَّنْ ظَلَمَ .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : إِذَا ابْتُلُوا صَبَرُوا ، وَإِذَا أُعْطُوا شَكَرُوا ، وَإِذَا حَكَمُوا عَدَلُوا ، وَإِذَا قَالُوا صَدَقُوا ، وَإِذَا عَاهَدُوا وَفَوْا ، وَإِذَا أَسَاؤُوا اسْتَغْفَرُوا ، وَإِذَا أَحْسَنُوا اسْتَبْشَرُوا « وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَاماً » ، « وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَاماً » ، « وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّداً وَقِيَاماً » ، « وَيَقُولُونَ لِلنَّاسِ حُسْناً » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ هُمُ الْفَائِزُونَ .

اهل حق وگذشت از کسیکه بآنها بدی کند •

پسر مسعود : چون مبتلی شوند صبر کنند ، و چون عطا شوند شکر کنند ، وچون حکم کنند راه عدل پویند ، در سخن راستگو ودر وعده با وفا باشند ، اگر بدی و لغزشی از آنها سر زند استغفار کنند و اگر کار نیکی انجام دهند شادمان گردند ، (وچون مورد تند خوئی جاهلان قرار گیرند درعوض سلام کنند ، وچون به کار لغو وبیهودگی گذر کنند با بی اعتنایی بزرگواری رد شوند) و شب برای آفریدگار خود به نماز ایستند و به سجده افتند •

پسر مسعود : قسم بخدا که آنان رستگارند •

یاابن‌مسعود : هرکه راخداوند برای پذیرش اسلام شرح صدر دهد بر نوری الهی باشد ، که نور چون دردل افتد پیوسته گسترش و وسعت گیرد ، گفتند : یا رسول الله این نورعلامتی دارد ؟ فرمود :آری پشت

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : فَمَنْ شَرَحَ اللهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ ، فَإِنَّ النُّورَ إِذَا وَقَعَ فِي الْقَلْبِ انْشَرَحَ وَانْفَسَحَ ، فَقِيلَ : يَا رَسُولَ اللهِ فَهَلْ لِذَلِكَ مِنْ عَلَامَةٍ ؟ فَقَالَ : نَعَمْ ، اَلتَّجَافِي عَنْ دَارِ الْغُرُورِ ، وَالْإِنَابَةُ إِلَى دَارِ الْخُلُودِ ، وَالْإِسْتِعْدَادُ لِلْمَوْتِ قَبْلَ نُزُولِهِ فَمَنْ زَهَدَ فِي الدُّنْيَا قَصَرَ أَمَلُهُ فِيهَا وَتَرَكَهَا لِأَهْلِهَا .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : قَوْلُ اللهِ تَعَالَى : « لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلاً » يَعْنِي أَيُّكُمْ أَزْهَدُ فِي الدُّنْيَا إِنَّهَا دَارُ الْغُرُورِ وَدَارُ مَنْ لَا دَارَ لَهُ وَلَهَا يَجْمَعُ مَنْ لَا عَقْلَ لَهُ . إِنَّ أَحْمَقَ النَّاسِ مَنْ طَلَبَ الدُّنْيَا ، قَالَ اللهُ تَعَالَى : « إِعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرّاً ثُمَّ يَكُونُ حُطَاماً وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ » . وَقَالَ تَعَالَى : « وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيّاً » يَعْنِي

کردن بدنیای فریبنده و رو آوردن به جهان ابدی و پاینده ، وآمادگی برای مرگ قبل از رسیدن آن ، وآنکه نسبت بدنیا بی میل وزاهد شود آرزو هایش کوتاه شود ودنیا را باهلش واگذارد .

یا ابن مسعود : مراد از گفتهٔ حقتعالی : (لیبلوکم ایکم احسن عملا) یعنی شما را بیازماید که کدام در دنیا زاهد تر وبآن بی رغبت ترید که دنیا خانهٔ فریب است و خانه کسیکه خانه ندارد و ثروت دنیارا جمع می کند کسیکه عقل ندارد ، احمقترین مردم آنکس است که بدنبال دنیا بیفتد ، خداوند متعال فرماید : (بدانید که زندگی دنیا عبارت است از بازی وبیهودگی ، وخود آرائی وفخر فروشی وافزون طلبی درثروت وفرزند مانند بارانی که ببارد وسبزه حاصل از آن کافران را به شگفت آرد ولی چیزی نپاید که همه زرد وپژمرده گردد ، واز بین برود ، ودرآخرت عذاب شدیدش باقی ماند) وفرمود : (یحیی را درکودکی حکم وفرمان دادیم) یعنی زهد بخشیدیم ، وبموسی فرمود : (هیچ زینت کننده ای

الزُّهد في الدُّنيا . وقالَ تعالى لموسى عليه‌السلام : « يا موسى لن يتزيَّن المتزيِّنون بزينةٍ أزين في عيني من الزُّهد . يا موسى إذا رأيت الفقر مقبلاً فقل : مرحباً بشعار الصّالحين . وإذا رأيت الغنى مقبلاً فقل : ذنبٌ عجّلت عقوبته » .

يا ابن مسعود : انظر قول الله تعالى : « ولولا أن يكون النّاس أمّةً واحدةً لجعلنا لمن يكفر بالرّحمن لبيوتهم سقفاً من فضّةٍ ومعارج عليها يظهرون ، ولبيوتهم أبواباً وسرراً عليها يتّكئون ، وزخرفاً وإن كلّ ذلك لمّا متاع الحياة الدّنيا والآخرة عند ربّك للمتّقين » . وقوله : « من كان يريد العاجلة عجّلنا له فيها ما نشاء لمن نريد ثمّ جعلنا له جهنّم يصلاها مذموماً مدحوراً ، ومن أراد الآخرة وسعى لها سعيها وهو مؤمنٌ فأولئك كان سعيهم مشكوراً » .

يا ابن مسعود : من اشتاق إلى الجنّة سارع إلى الخيرات . ومن خاف النّار ترك

درنظر من به زینتی بهتر از زهد ، خود را نیاراسته ، یا موسی چون بینی که فقر رو بتو آرد بگو : آفرین به پوشش مردم صالح ، و چون ثروت را بینی که رو بتو کند بگو : گناهی کرده ام و این عقوبت آن است .

پسر مسعود : بگفتهٔ حقتعالی بنگر : (اگر همهٔ مردم یك صنف بودند برای خانه مردم کافر سقفها از نقره و بجواهر آراسته قرار میدادم ، و برای خانه هاشان درهای متعدد وتکیه‌گاهها و تخت ها و زیورها می گذاردم که‌همهٔ اینها متاع دنیا است و آخرت نزد خدا وبرای متقیان است) ، و گفته خدا : (هرکه دنیا را بخواهد بآنکس که مصلحت بدانیم بقدر مصلحت خود باو میدهیم ولی برای او دوزخی می گذاریم که اودرحالیکه مذمت ورانده میشود فرو گیرد ، و هرکه آخرت طلبد وبرای آن بکوشد وباایمان باشد سعی او مورد سپاس ما خواهد بود) .

پسر مسعود : مشتاق بهشت به نیکیها می شتابد ، وترسان از دوزخ شهوات و هوسها را رها می کند ، و منتظر مرگ از لذتها روی بر

الشَّهوات، وَمَنْ ترقَّبَ المَوْتَ أَعرضَ عن اللذَّاتِ. وَمَنْ زَهَدَ في الدُّنيا هانَتْ عليهِ المُصيباتِ.

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : إِقرأ قَوْلَ اللهِ تعالى : « زُيِّنَ للنَّاسِ حُبُّ الشَّهوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِيْنَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ » الآية .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : إِنَّ اللهَ اصْطَفَى مُوسَى بِالْكَلَامِ وَالْمُنَاجَاةِ حَتَّى كَانَ يُرى خضرة البقلِ في بَطْنِهِ مِنْ هزالِهِ وما سَأَلَ مُوسَى عليه السلام حِينَ تَوَلَّى إِلى الظِّلِّ إِلَّا طَعَامَاً يَأْكُلُهُ مِنَ الْجُوعِ.

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ: إِنْ شِئْتَ نَبَّأْتُكَ بِأَمْرِ نوح [نَبيِّ اللهِ] عليه السلام إِنَّهُ عَاشَ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمسِينَ عَاماً يَدْعُو إِلى اللهِ ، فَكَانَ إِذَا أَصْبَحَ قَالَ : لَا أُمسِي . وَإِذَا أَمْسَى قَالَ : لا أُصْبِحُ ، وَكَانَ لِبَاسُهُ الشَّعْرَ وَطَعَامُهُ الشَّعِيرَ. وَإِنْ شِئْتَ نَبَّأْتُكَ بِأَمْرِ دَاوُدَ عليه السلام خَلِيفَةِ اللهِ فِي الْأَرْضِ، كَانَ لِبَاسُهُ الشَّعرَ وَطَعَامُهُ الشَّعِيرَ. وَإِنْ شِئْتَ نَبَّأْتُكَ بِأَمْرِ سُلَيْمَانَ عليه السلام

می‌گرداند ، وبر زاهد در دنیا مصیبت ها ناچیز می باشد .

یاابن مسعود،گفته خدای متعال :(عشق به تمایلات :از زن وفرزند وزر و سیم و اسبان راهوار... تاآخرآیه) .

پسر مسعود: خداوند موسی را برای مکالمه و مناجات باخودبرگزید که از لاغری رنگ سبزیها از پشت شکمش بچشم می خورد ، وموسی وقتی دربشت شهر مدین به سایه دیوار پناه بردجز طعامی که سد جوع کند ازخدا نمی خواست .

پسر مسعود : اگر خواهی از نوح برای تو باز گویم : که۹۵۰سال مردم را بخدا می خواند ، وصبح امید به زندگی شب و شب امید دیدار صبح را نداشت . لباسش از مو، وغذایش جو بود . اگرخواهی ازداود بگویم که خلیفه خدادر زمین بود . جامه اش‌از مو وغذایش نان جو بود واگرخواهی از سلیمان حرف بزنم با آن سلطنت که داشت نان جو می خورد ، بمردم نان سفید گندمی می داد ، ودر شب دست خود را

مَعَ مَا كَانَ فِيهِ مِنَ الْمُلْكِ، كَانَ يَأْكُلُ الشَّعِيرَ وَيُطْعِمُ النَّاسَ الْحَوَارِيَّ (۱)، وَكَانَ لِبَاسُهُ الشَّعْرَ، وَكَانَ إِذَا جَنَّهُ اللَّيْلُ شَدَّ يَدَهُ إِلَى عُنُقِهِ فَلَا يَزَالُ قَائِماً يُصَلِّي حَتَّى يُصْبِحَ. وَإِنْ شِئْتَ نَبَّأْتُكَ بِأَمْرِ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ الرَّحْمٰنِ عليه السلام، كَانَ لِبَاسُهُ الصُّوفَ وَطَعَامُهُ الشَّعِيرَ. وَإِنْ شِئْتَ نَبَّأْتُكَ بِأَمْرِ يَحْيَى عليه السلام، كَانَ لِبَاسُهُ اللِّيفَ وَكَانَ يَأْكُلُ وَرَقَ الشَّجَرِ. وَإِنْ شِئْتَ نَبَّأْتُكَ بِأَمْرِ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ عليه السلام فَهُوَ الْعَجَبُ، كَانَ يَقُولُ: إِدَامِيَ الْجُوعُ وَشِعَارِيَ الْخَوْفُ وَلِبَاسِيَ الصُّوفُ وَدَابَّتِي رِجْلَايَ وَسِرَاجِي بِاللَّيْلِ الْقَمَرُ وَاصْطِلَائِي فِي الشِّتَاءِ مَشَارِقُ الشَّمْسِ وَفَاكِهَتِي وَرَيْحَانَتِي بُقُولُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ الْوُحُوشُ وَالْأَنْعَامُ، أَبِيتُ وَلَيْسَ لِي شَيْءٌ وَأُصْبِحُ وَلَيْسَ لِي شَيْءٌ وَلَيْسَ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ أَحَدٌ أَغْنَى مِنِّي.

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ: كُلُّ هٰذَا مِنْهُمْ يُبْغِضُونَ مَا أَبْغَضَ اللهُ وَيُصَغِّرُونَ مَا صَغَّرَ اللهُ وَيَزْهَدُونَ مَا أَزْهَدَ اللهُ وَقَدْ أَثْنَى اللهُ عَلَيْهِمْ فِي مُحْكَمِ كِتَابِهِ، فَقَالَ لِنُوحٍ عليه السلام: «إِنَّهُ كَانَ عَبْداً شَكُوراً». وَقَالَ لِإِبْرَاهِيمَ عليه السلام: «وَاتَّخَذَ اللهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلاً». وَقَالَ لِدَاوُدَ عليه السلام:

بگردن می بست و تا صبح به مناجات می ایستاد و ابراهیم خلیل لباسش پشمینهٔ خشن و غذایش نان جو بود، و یحیی لباسش از لیف خرما و خوراکش برگ درخت بود، و عیسی‌بن مریم که شگفت آور است، می‌گفت: خورشتم گرسنگی و بوششم خوف الهی و جامه ام پشم، و سواریم پاهایم چراغ شبانگاهم ماه و بخاری زمستانیم تابش خورشید و میوه ام سبزیهای زمین و خوراك حیوانات می باشد شب وروز می گذرانم و چیزی ندارم ودر عین حال بر روی زمین از من بی نیاز تر وجود ندارد.

پسر مسعود: اینها همه آنچه را که خدا دشمن داشت دشمن می داشتند و آنچه راکه خدا کوچك می شمردنا چیز می انگاشتند و نسبت بآنچه را که خدا دوست ندارد زهد و بی رغبتی نشان میدادند خداوند آنهارا در کتاب خود مدح گفته: در بارهٔ نوح گوید: (وی بندهٔ شاکری بود) ودر بارهٔ ابراهیم گوید: (خداوند ابراهیم راخلیل خود گرفت)

« انّا جعلناك خليفة في الأرض » وقال لموسى عليه السلام : « وكلّم الله موسى تكليماً » . وقال أيضاً لموسى عليه السلام : « وقرّبناه نجيّاً » . وقال ليحيى عليه السلام : « وآتيناه الحكم صبيّاً » . وقال لعيسى عليه السلام : « يا عيسى بن مريم اذكر نعمتي عليك وعلى والدتك إذ أيّدتك بروح القدس تكلّم النّاس في المهد وكهلاً » الى قوله « واذ تخلق من الطين كهيئة الطير بإذني » . وقال : « إنّهم كانوا يسارعون في الخيرات ويدعوننا رغباً ورهباً وكانوا لنا خاشعين » .

يا ابن مسعود : كلّ ذلك لما خوّفهم الله في كتابه من قوله : « وإنّ جهنّم لموعدهم أجمعين ، لها سبعة أبواب لكلّ باب منهم جزء مقسوم » . وقال تعالى : « وجيء بالنّبيّين والشّهداء وقضي بينهم بالحقّ وهم لا يظلمون » .

يا ابن مسعود : النّار لمن ركب محرّماً والجنّة لمن ترك الحلال ، فعليك بالزّهد فإنّ ذلك ممّا يباهي الله به الملائكة وبه يقبل الله عليك بوجهه ويصلّي عليك الجبّار .

دری گروهی بآن درآیند) و میفرماید :(و پیامبران و شهیدان رابیاورند و میانشان بحق حکم کنند و ستم نشوند) .

ودرباره داود گوید :(ترا در زمین خلیفه گردانیدیم) و درباره موسی گوید : (خدا با موسی مکالمه کرد) و نیز فرمود : (اورا برگزیده ومقرب ساختیم) ودرباره یحیی گوید (درکودکی بوی حکم وفرمان دادیم) ، ودر باره عیسی گوید :(ای عیسی نعمتی را که بتو ومادرت دادهام بیادآر آنگاه که ترا به روح القدس یاری کردم ، ودرگهواره با مردم حرف زدی تا آنجا که (ازگل باجازه من شکل مرغ میسازی و باو روح میدمی) خدا میفرماید :(اینان بسوی خوبیها شتاب می کردند و با دلی پربیم وامید مارا می خواندند و در برابرما خاشع بودند)

پسر مسعود : همه اینها برای آنست که خداوند آنهارابترساند که میفرماید :(جهنم میعادگاه همه کافران است و هفت در دارد واز هر

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : سَيَأْتِي مِنْ بَعْدِي أَقْوَامٌ يَأْكُلُونَ طَيِّبَاتِ الطَّعَامِ وَأَلْوَانَهَا وَيَرْكَبُونَ الدَّوَابَ وَيَتَزَيَّنُونَ بِزِينَةِ الْمَرْأَةِ لِزَوْجِهَا وَيَتَبَرَّجُونَ تَبَرُّجَ النِّسَاءِ ، وَزِيُّهُمْ مِثْلُ زِيِّ الْمُلُوكِ الْجَبَابِرَةِ ، هُمْ مُنَافِقُو هَـٰذِهِ الْأُمَّةِ فِي آخِرِ الزَّمَانِ ، شَارِبُو الْقَهَوَاتِ ، لَاعِبُونَ بِالْكِعَابِ ، رَاكِبُونَ الشَّهَوَاتِ ، تَارِكُونَ الْجَمَاعَاتِ ، رَاقِدُونَ عَنِ الْعَتَمَاتِ ، مُفَرِّطُونَ فِي الْغَدَوَاتِ ، يَقُولُ اللهُ تَعَالَىٰ : « فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيّاً » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : مَثَلُهُمْ مَثَلُ الدِّفْلَىٰ زَهْرَتُهَا حَسَنَةٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ ، كَلَامُهُمُ الْحِكْمَةُ

ای پسر مسعود : آتش برای کسی است که گناه کند ، و بهشت برای کسی است که حلال را ترك نماید بر تو باد به زهد که خداوند بوسیله آن بفرشتگان فخر میکند ، و بواسطهٔ آن باوجه خود بتو روی می نماید و برتو درود می فرستد .

پسر مسعود : پس از من مردمی می آیند که غذاهای لذیذ ورنگارنگ می خورند ، وبر مرکبهای راهوار می نشینند و خود را بزیورها ئیکه زنان خود را برای شوهر آرایش میکنند میآرایند و چون زنان خودنمایی وتفرّج میکنند وزّی وروش جبابره و قدرتمندان بخود می گیرند ، آنها منافقان این امت اسلامند ، در آخرالزمان، شراب می نوشند ، بانرد بازی می کنند ، بر مرکب هوسها سوارند ، نماز جماعت را رها می سازند از نماز شب ونمازهای شبانه درخوابند و در شبها در پی افراط در لذت و دنیا میدوند خداوند میفرماید : (پس از خود نسلی بجای نهادند که نماز را ضایع ساختند واز شهوات پیروی کردند و بزودی گمراهی وعذاب را دیدار کنند ـ مریم ۶۰) .

پسر مسعود : مثل اینها چون (خرزهره) است که رنگش زیباولی

وأعمالهم داء لا تقبل الدواء ، « أفلا يتدبرون القرآن أم على قلوب أقفالها » .

يا ابن مسعود : ما ينفع من يتنعم في الدنيا إذا أخلد في النار ، « يعلمون ظاهراً من الحياة الدنيـــا وهم عن الآخرة هم غافلون » ، يبنون الدور ويشيدون القصور ويزخرفون المساجد ، ليست همتهم إلا الدنيا عاكفون عليها معتمدون فيها ، آلهتهم بطونهم، قال الله تعالى: «وتتخذون مصانع لعلكم تخلدون ، وإذا بطشتم بطشتم جبارين ، فاتقوا الله وأطيعون » . وقال الله تعـالى : « أفرأيت من اتخذ إلهه هواه وأضله الله على علم وختم على سمعه وقلبه » إلى قوله : « أفلا تذكرون » وما هو إلا منافق ، جعل دينه هواه وإلهه بطنه ، كل ما اشتهى من الحلال والحرام لم يمتنع منه ، قال الله تعالى :

مزه اش تلخ است ، سخنانشان زیباست ، و اعمالشان بیماری شفـــاء ناپذیر می باشد (آیا در قرآن نمی اندیشند یا بر دلهاشان قفلهااست) .

یاابن مسعود : آنکس که در دنیا در لذت و نعمت است چه سـودی می برد وقتی در آتش ابدی دوزخ خواهد بود (فقط ظاهری از زندگی دنیا می دانند و از آخرت در غفلتند) خانه ها می سازند و کاخهـا بـــر افراشته می کنند و مسجد ها را بزیور می آرایند ، همتشـــان جز دنیانمیباشد خود را بر دنیا افکنده اند و بر آن تکیه کرده اند ، خدایشان شکمهایشان است ، خداوند میفرماید : (خانه هایی ساخته اید گویا در آنها ابـــد ی خواهید بود ، و چون جباران شکل و قیافه می گیرید و رفتار می کنید ،از خدا بترسید و از وی اطاعت کنید) و میفرماید : (آیامی بینی افرادی را که هوای خود را خدای خود قرار داده اند ؟ و خداوند باداشتن آگاهی گمراهشان ساخته و بر دل و گوششان مهر نهاده) تا آنجاکه : (آیامتذکر نمی شوید ؟) و این کس جز منافقی که هوا و هوسش دینش و شکمش خدایش است نمی باشد ، از هیچ چیز که بدان میل پیدا کند حلال یا حرام سرباز نمی زند ، خداوند میفرماید : (و بزندگی دنیا سخت دلخوش شدنـــد و

« وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : مَحَارِيبُهُمْ نِسَاؤُهُمْ ، وَشَرَفُهُمُ الدَّرَاهِمُ وَالدَّنَانِيرُ ، وَهِمَّتُهُمْ بُطُونُهُمْ ، أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْأَشْرَارِ ، الْفِتْنَةُ مِنْهُمْ وَإِلَيْهِمْ تَعُودُ .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : اقْرَأْ قَوْلَ اللهِ تَعَالَى : « أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ، ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ، مَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : أَجْسَادُهُمْ لَا تَشْبَعُ وَقُلُوبُهُمْ لَا تَخْشَعُ .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : الْإِسْلَامُ بَدَأَ غَرِيبًا وَسَيَعُودُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ ، فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ ، فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ الزَّمَانَ [مِمَّنْ يَظْهَرُ] مِنْ أَعْقَابِكُمْ فَلَا يُسَلِّمْ عَلَيْهِمْ فِي نَادِيهِمْ وَلَا يُشَيِّعْ جَنَائِزَهُمْ وَلَا يَعُودُ مَرْضَاهُمْ ، فَإِنَّهُمْ يَسْتَنُّونَ بِسُنَّتِكُمْ وَيُظْهِرُونَ بِدَعْوَاكُمْ وَيُخَالِفُونَ أَفْعَالَكُمْ فَيَمُوتُونَ عَلَى غَيْرِ مِلَّتِكُمْ ، أُولَئِكَ لَيْسُوا مِنِّي وَلَسْتُ مِنْهُمْ .

زندگي دنيا در جنب آخرت جز متاعي نا چيز نمي باشد) .

پسر مسعود : محراب آنها زنانشان و شرف آنها زر وسيم و همت ايشان شكمهايشان است ، آنها بدترين بدانند . وفتنه از ايشان برآيد وهم بديشان بازگردد .

پسر مسعود : اين آيه را بخوان : (آيا نمي بيني كه اگر سالهايي به آنها نازونعمت دهيم وبعد وعده اي كه بايشان داده ايم (دوزخ) بيايد ، لذايذي كه برده‌اند برايشان سودي نبخشد؟) .

پسر مسعود : بدنها شان سير و دلهاشان خاشع نگردد .

پسر مسعود : اسلام در آغاز غريب بود و در آينده نيز چون گذشته غريب خواهد شد ، پس بهشت و سعادت براي غريبان است ، پس هركه از نسل شما آن زمان را دريابد برآن مردم سلام نكند ، و بر جنازه‌هاشان حاضر نگردد و مريضانشان را عيادت ننمايد ، كه آنها بروش شما وبه

يا ابنَ مسعودٍ : لا تخافَنَّ أحداً غيرَ اللهِ ، فإنَّ اللهَ تعالى يقولُ : « أينَ ما تكونُوا يُدرِككُمُ الموتُ ولو كُنتُم في بروجٍ مشيَّدةٍ » . ويقولُ : « يومَ يقولُ المنافقونَ والمنافقاتُ للذينَ آمنوا انظرونا نقتبِسْ مِن نورِكُم — إلى قولِه — وبئسَ المصيرُ » .

يا ابنَ مسعودٍ : عليهم لعنةٌ منّي ومِن جميعِ المرسلينَ والملائكةِ المقرَّبينَ وعليهم غضبُ اللهِ وسوءُ الحسابِ في الدنيا والآخرةِ ، وقالَ اللهُ : « لُعِنَ الذينَ كفروا مِن بني إسرائيلَ — إلى قولِه — ولكنَّ كثيراً منهم فاسقونَ » .

يا ابنَ مسعودٍ : اولئكَ يظهرونَ الحرصَ الفاحشَ والحسدَ الظاهرَ ويقطعونَ الأرحامَ ويزهدونَ في الخيرِ ، وقد قالَ اللهُ تعالى : « والذينَ ينقضونَ عهدَ اللهِ مِن بعدِ

عقاید وبه گفته‌های شما تظاهر مینمایند ولی با کردارهایتان مخالفت میورزند وبر غیر از دین شما می میرند ، آنها از من نیستند ومن از آنها نیستم .

پسر مسعود : از هیچ کس جز از خدا مترس ، که خداوند متعال میفرماید : (هرجا باشید مرگ گریبان تان را خواهد گرفت ، اگر چه در برجهای محکم و سر بر افراشته باشید) و میفرماید : (روزیکه زن ومرد منافق بمؤمنان خواهند گفت ، بما مهلت دهید تا از نورتان بهره‌گیریم ... و سر نوشت بدی خواهند داشت ، حدید ۱۳و۱۴) .

پسر مسعود : بر ایشان است لعنت من و همهٔ انبیاء و ملائکهٔ مقرّب ، و بر ایشان است خشم خدا و بدی حساب در دنیا وآخرت ، و فرمود : (لعنت بر کسانی از بنی اسرائیل که کافر گشتند) ... تاآنجا که (ولی بسیاری از ایشان فاسقند) .

ای پسر مسعود : آنان حرص فراوان وحسد آشکار نشان میدهند و قطع رحم میکنند و بکارهای خوب بی میلند وخداوند میفرماید :(آنانکه عهد خدارا پس از محکم ساختن آن می شکنند ونسبت به کسانیکه خدا

مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ». وَقَالَ تَعَالَى: «مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَاةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَاراً».

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ: يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ الصَّابِرُ فِيهِ عَلَى دِينِهِ مِثْلُ الْقَابِضِ عَلَى الْجَمْرِ بِكَفِّهِ، فَإِنْ كَانَ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ ذِئْباً، وَإِلَّا أَكَلَتْهُ الذِّئَابُ.

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ: عُلَمَاؤُهُمْ وَفُقَهَاؤُهُمْ خَوَنَةٌ فَجَرَةٌ، أَلَا إِنَّهُمْ أَشْرَارُ خَلْقِ اللَّهِ، وَكَذَلِكَ أَتْبَاعُهُمْ وَمَنْ يَأْتِيهِمْ وَيَأْخُذُ مِنْهُمْ وَيُحِبُّهُمْ وَيُجَالِسُهُمْ وَيُشَاوِرُهُمْ أَشْرَارُ خَلْقِ اللَّهِ يُدْخِلُهُمْ نَارَ جَهَنَّمَ «صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ»، «وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى وُجُوهِهِمْ عُمْياً وَبُكْماً وَصُمّاً مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيراً»، «كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ

فرموده صله رحم کنند قطع رحم می کنند، و در زمین فساد راه می‌اندازند آنها کسانیند که لعنت و خانه ای نکبت بار بر ایشان خواهد بود) ومیفرماید (مثل کسانیکه تورات راگرفتند وبآن عمل نکردند چون الاغی است که کتابها بر دوش می کشد) .

پسر مسعود: زمانی خواهد آمد که: صبر کننده بر دین چون نگهدار آتش است در دست مگر کسی گرگ باشد وگرنه گرگها می خورندش.

پسرمسعود: علماوفقهاء آنها خائن وفاجرند (۱) آنها بدترین خلق خدایند، و همچنین پیروان ایشان و کسانی که بنزد ایشان می روند، و از ایشان (فتوی) می گیرند وبآنها محبّت می ورزند وبا آنها مجالست و مشورت می نمایند وآنها که اشرار خلق هستند ایشان را به دوزخ می کشانند (کر وکور ولالند و باز نخواهند گشت) (ودر قیامت کر وکور ولال محشور میگردند، جایشان دوزخ است که هرگاه شعله ای از آن فرونشیند بر شعله هایش می افزاییم) ، (هرگاه پوستهاشان بریان شود، پوستهایی

۱ــ حتماً مراد کسانی هستند که در کسوت فقیه وعالم دین حاشیه نشین مجلس قدرتمندان ودنیاپرستانند ولی در واقع فقه وتقوائی ندارند .

جُلُوداً غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا ٱلْعَذَابَ » ، « إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقاً وَهِيَ تَفُورُ ، تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ ٱلْغَيْظِ » ، « كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ ٱلْحَرِيقِ » ، « لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ » .

يَا ٱبْنَ مَسْعُودٍ : يَدَّعُونَ أَنَّهُمْ عَلَى دِينِي وَسُنَّتِي وَمِنْهَاجِي وَشَرَائِعِي إِنَّهُمْ مِنِّي بُرَآءُ وَأَنَا مِنْهُمْ بَرِيءٌ .

يَا ٱبْنَ مَسْعُودٍ : لَا تُجَالِسُوهُمْ فِي ٱلْمَلَإِ وَلَا تُبَايِعُوهُمْ فِي ٱلْأَسْوَاقِ ، وَلَا تَهْدُوهُمْ إِلَى ٱلطَّرِيقِ ، وَلَا تَسْقُوهُمُ ٱلْمَاءَ ، قَالَ ٱللهُ تَعَالَى : « مَنْ كَانَ يُرِيدُ ٱلْحَيٰوةَ ٱلدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ » يَقُولُ ٱللهُ تَعَالَى : « وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ ٱلدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي ٱلْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ » ، يَا ٱبْنَ مَسْعُودٍ : مَا بَلْوَى أُمَّتِي بَيْنَهُمُ ٱلْعَدَاوَةَ وَٱلْبَغْضَاءَ وَٱلْجِدَالَ أُولٰئِكَ أَذِلَّاءُ هٰذِهِ ٱلْأُمَّةِ فِي دُنْيَاهُمْ . وَٱلَّذِي بَعَثَنِي بِٱلْحَقِّ لَيَخْسِفَنَّ ٱللهُ

دیگر بجایش برویانیم تا عذاب را بچشند) (چون بدوزخ درافتند صدای شعله های آتش را بشنوند که برهم می غلطد .) (هرگاه خواهند که از دوزخ بدرآیند بدان درافکنده شوند وبآنها گفته میشود که عذاب آتش را بچشید) (درآنجا برای ایشان شعله ها و بازدمها است که آنها نمی شنوند) .

پسر مسعود : آنها ادعا می کنند که بردین وروش واحکام من هستند وحال آنکه از من بیزارند ومن هم از آنها بیزارم .

پسر مسعود : در ملاء وآشکار با ایشان منشین ، ودربازارها با آنها معامله مکن ، وراه را نشانشان مده ، وآب بآنها میاشام،خداوند میفرماید :(هرکه زندگی وزیور دنیا بخواهد اعمالش رادردنیاپاداش می دهیم ودرآنجا ضرری نمی برند) ومیفرماید :(هرکه دانه دنیا میخواهد می دهیمش ودرآخرت نصیبی نخواهد داشت) .

پسر مسعود : جمعی از امت من بیایند که: عداوت ودشمنی

بيهم ويمسخهم قردة وخنازير . قال : فبكى رسول الله ﷺ وبكينا لبكائه وقلنا : يا رسول الله ما يبكيك ؟ فقال : رحمة للأشقياء ، يقول الله تعالى : « ولو ترى إذ فزعوا فلا فوت وأخذوا من مكان قريب » . يعني العلماء والفقهاء .

يا ابن مسعود : من تعلم العلم يريد به الدنيا وآثر عليه حب الدنيا وزينتها استوجب سخط الله عليه وكان في الدرك الأسفل من النار مع اليهود والنصارى الذين نبذوا كتاب الله تعالى ، قال الله تعالى : « فلما جاءهم ما عرفوا كفروا به فلعنة الله على الكافرين » .

يا ابن مسعود : من تعلم القرآن للدنيا وزينتها حرم الله عليه الجنة .

وجدال در میان ایشان بر خیزد که در دنیا گمراه کننده این امت میباشند ، قسم بخدائیکه مرا بحق پیغمبر گردانید خداوند آنهارا بزمین فروبرد و بوزینه وخنزیر شان گرداند ، گوید : پیغمبر (ص) بگریه افتاد و ما

از گریه اش بگریه افتادیم ، پرسیدیم یارسول الله (ص) چرا می گریید ؟ فرمود : دلم بر بیچارگان و اشقیاء میسوزد که خداوند میفرماید :آنهنگام که ناله وفریاد شان رابشنوی وفرار نتوانند بلکه دستگیرشوند. (۱) ومراد آیه علماء وفقها می باشند .

پسر مسعود : هرکه علم را برای دنیا آموزد ، ومهردنیا وزیورهای آنرا برعلم برتری دهد و برگزیند مستوجب خشم خداوند است وبایهود ونصاری که کتاب خدا پشت سر نهادند در طبقه پائین ترین قسمتهای دوزخ بماند که خداوند فرماید چون آنچه را که میشناختند وخبرداشتند بر ایشان آمد بدان کافر شدند پس لعنت خدابرمردم کافر. (۲)

پسر مسعود : هرکه قرآن را برای دنیا وزیور های آن آموزد خداوند بهشت را بر او حرام گرداند .

پسر مسعود : هرکه بیاموزد وعمل نکند خداوند ش در قیامت کور

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ: مَنْ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ وَلَمْ تَعْمَلْ بِمَا فِيهِ حَشَرَهُ اللهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى . وَمَنْ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ رِئَاءً وَسُمْعَةً يُرِيدُ بِهِ الدُّنْيَا نَزَعَ اللهُ بَرَكَتَهُ وَضَيَّقَ عَلَيْهِ مَعِيشَتَهُ وَوَكَّلَهُ اللهُ إِلَى نَفْسِهِ ، وَمَنْ وَكَّلَهُ اللهُ إِلَى نَفْسِهِ فَقَدْ هَلَكَ ، قَالَ اللهُ تَعَالَى : « فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلاً صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ: فَلْيَكُنْ جُلَسَاؤُكَ الْأَبْرَارَ وَإِخْوَانُكَ الْأَتْقِيَاءَ وَالزُّهَّادَ، لِأَنَّ اللهَ تَعَالَى قَالَ فِي كِتَابِهِ : « الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ: إِعْلَمْ أَنَّهُمْ يَرَوْنَ الْمَعْرُوفَ مُنْكَراً وَالْمُنْكَرَ مَعْرُوفاً فَفِي ذَلِكَ يَطْبَعُ اللهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يَكُونُ فِيهِمُ الشَّاهِدُ بِالْحَقِّ وَلَا الْقَوَّامُونَ بِالْقِسْطِ ، قَالَ اللهُ تَعَالَى : « كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ » .

محشور سازد . وهرکه دانش را برای ریاء وبدست آوری دنیا فراگیرد ، خداوند برکت آنرا از وی بگیرد وروزی را براو تنگ سازد . واورابخود واگزارد ، و هرکه را که خدا بخودش واگزارد هلاک گردد که خدا وند میفرماید هرکه لقاء و دیدار خدارا خواهد باید عمل صالح کند وکسی را درعبادت خداوند شریک نگیرد .

پسر مسعود : باید همنشینان تو خوبان باشند وبرادران تو پاکان ومردم زاهد که خداوند میفرماید : دوستان این دنیا درآن جهان باهم دشمنانند مگر متقیان ــ زخرف / ۶۷) .

پسر مسعود : بدانکه آنها خوب را بد وبدرا خوب میدانندواز اینرو خداوند بر دلهاشان مهر نهد ودرمیان آنها کسی که بحق شهادت دهد و یا عدالت را بپادارد نخواهد بود که خداوند میفرماید : بپا دارندهٔ عدل باشید وبرای خدا گواهی دهید گرچه بضرر شماویاوالدین واقوام شما باشد ــ نساء / ۱۳۴) .

۱ــ سبا / ۵ ۲ــ بقره ۸۹

يا ابْنَ مَسْعُودٍ : يَتَفاضَلُونَ بِأَحْسابِهِمْ وَأَمْوالِهِمْ ، يَقُولُ اللهُ تَعالى : « وَما لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزى ، إِلَّا ابْتِغاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلى ، وَلَسَوْفَ يَرْضى » .

يا ابْنَ مَسْعُودٍ : عَلَيْكَ بِخَشْيَةِ اللهِ تَعالى وَأَداءِ الْفَرائِضِ ، فَإِنَّهُ يَقُولُ : « هُوَ أَهْلُ التَّقْوى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ » . وَيَقُولُ : « رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ » .

يا ابْنَ مَسْعُودٍ : دَعْ عَنْكَ ما لا يَعْنِيكَ وَعَلَيْكَ بِما يُغْنِيكَ ، فَإِنَّ اللهَ تَعالى يَقُولُ : « لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ » .

يا ابْنَ مَسْعُودٍ : إِيَّاكَ أَنْ تَدَعَ طاعَةَ اللهِ وَتَقْصِدَ مَعْصِيَتَهُ شَفَقَةً عَلى أَهْلِكَ ، لِأَنَّ اللهَ تَعالى يَقُولُ : « يا أَيُّهَا النّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْماً لا يَجْزِي والِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلا مَوْلُودٌ هُوَ جازٍ عَنْ والِدِهِ شَيْئاً إِنَّ وَعْدَ اللهِ حَقٌّ فَلا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَياةُ الدُّنْيا وَلا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللهِ الْغَرُورُ » .

يا ابْنَ مَسْعُودٍ : احْذَرِ الدُّنْيا وَلَذّاتِها وَشَهَواتِها وَزِينَتَها وَأَكْلَ الْحَرامِ وَالذَّهَبَ

پسر مسعود : آنان بمال ومقام بر همبرتری جویند خداوند میفرماید : (هیچ بنده ای را نزد حق پاداشی نیست مگر آنکه برای رضای خدای بزرگ کار کند که این کس بزودی خشنود خواهد شد ــ والليل ۱۹ ــ ۲۰ ــ ۲۱) .

پسر مسعود : برتو باد ترس از خدا ، واداء واجبات که خداوند میفرماید : (او طرفدار تقوی و آمرزش است ــ المدثر ۵۵) و میفرماید : (خدا از آنها راضی و آنها از وی راضی شدند واین مقام برای کسانی است که تقوی داشته باشند واز خدا بترسند ــ البينة ۸) .

پسر مسعود : آنچه را فایده ندارد واگزار کن وبدنبال چیزی برو که ترا سود بخشد که خداوند میفرماید : هرمردی رادر آن روز (روز قیامت) برای خود کارو گرفتاری است که اورا بخویش مشغول میدارد ــ عبس ۳۷) .

پسر مسعود : بپرهیز که بخاطر اهل خود (خوانواده و بستگان خود) اطاعت خدارا رها کنی و به معصیتش روی آری که خدا میفرماید : (ای مردم از خدا بترسید و ازروزی بترسید که نه پدری بجای پسر پاداش ،

والفضّة والرّكب والنّساء، فإنّه سبحانه يقول: «زُيّن للنّاس حبّ الشّهوات من النّساء والبنين والقناطير المقنطرة من الذّهب والفضّة والخيل المسوّمة والأنعام والحرث ذلك متاع الحياة الدّنيا والله عنده حسن المآب، قل أؤنبّئكم بخير من ذلكم للّذين اتّقوا عند ربّهم جنّات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها وأزواج مطهّرة ورضوان من الله والله بصير بالعباد».

يا ابن مسعود: لا تغترّنّ بالله ولا تغترّنّ بصلاحك وعلمك وعملك وبرّك وعبادتك.

يا ابن مسعود: إذا تلوت كتاب الله تعالى فأتيت على آية فيها أمر ونهي فردّدها نظراً واعتباراً فيها ولا تسه عن ذلك، فإنّ نهيه يدلّ على ترك المعاصي وأمره يدلّ

بیند و نه فرزندی عوض از پدر جزا داده شود که وعده خدا حق است و زندگی دنیا شما را نفریبد، و خود را برحمت خدا بفریبید ـ لقمان ۳۳).

پسر مسعود: از دنیا و لذایذ وشهوات وزیورهای آن وحرام خوری و زر وسیم و مرکب و زن برحذر باش که میفرماید: (عشق شهوات از زن و فرزند وزر وسیم ومرکبهای راهوار ودام و زراعت در چشم جلوه گراست ولی اینها متاع دنیا است و سر انجام سعادتمندی و عاقبت‌خیر فقط نزد خدا است، بگو: میخواهید شما را به بهتر از این که برای مردم متقی‌است خبر دهم: بهشتهایی با نهرهای جاری و ابدی و جاوید و همسران پاکیزه ورضای پروردگار، و خداوند نسبت به بندگان خود بینا است آل عمران ۱۲ـ ۱۳).

پسر مسعود: به خیال مغفرت خدا و خوبی وعمل ونیکیها وعبادات مغرور نشوی.

پسر مسعود: چون قرآن میخوانی وقتی به آیه ای رسی‌که در آن امر و نهی است نظر خویش را بآن برگردان و بدیده عبرت در آن تامّل

عَلَى عَمَلِ الْبِرِّ وَالصَّلَاحِ ، فَإِنَّ اللهَ تَعَالَى يَقُولُ : « فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : لَا تُحَقِّرَنَّ ذَنْباً وَلَا تُصَغِّرَنَّهُ وَاجْتَنِبِ الْكَبَائِرَ ، فَإِنَّ الْعَبْدَ إِذَا نَظَرَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى ذُنُوبِهِ دَمَعَتْ عَيْنَاهُ قَيْحاً وَدَماً ، يَقُولُ اللهُ تَعَالَى : « يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَراً وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَداً بَعِيداً » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : إِذَا قِيلَ لَكَ : اتَّقِ اللهَ فَلَا تَغْضَبْ ، فَإِنَّهُ يَقُولُ : « وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : قَصِّرْ أَمَلَكَ ، فَإِذَا أَصْبَحْتَ فَقُلْ : « إِنِّي لَا أُمْسِي » ، وَإِذَا أَمْسَيْتَ فَقُلْ : « إِنِّي لَا أُصْبِحُ » . وَاعْزِمْ عَلَى مُفَارَقَةِ الدُّنْيَا وَأَحِبَّ لِقَاءَ اللهِ وَلَا تَكْرَهْ لِقَاءَهُ ،

نما ، و آنرا بدست فراموشی مسپار ، که نهی قرآن ترا بر ترك گناه و امر آن ترا بـه خوبی و نیکی میخواند که خداوند میفرماید : (چه‌گونه خواهید بود وقتی شما را در روزی که درآمدن آن تردیدی نیست گرد آرم وهـر کس بآنچه کسب کرده پاداشی کامل گیرد و مردم ستم نشوند ـ آل عمران ۲۴) .

پسر مسعود : هیچ گناهی راکوچك مشمار و از گناهان کبیره کناره کن ، که بنده چون در قیامت به گناهانش بنگرد از چشمانش خون وچرك بجای اشك فرو ریزد ، خداوند میفرماید : (روزیکه هرکس هرچه کرده از بد و خوب در برابر چشم خود حاضر ببیند و آرزو دارد که بین او وزشتیهایش مسافتی بس دراز باشد ـ آل عمران ۲۸) .

پسر مسعود : وقتی بتو گویند از خدا بترس ، خشمگین مشو، کـه میفرماید : (چون بکافر گویی ازخدا بترس عزّت و نخوت اورا فرا گیـرد پس دوزخ برای اوکافی است ــ بقره ۲۰۲) .

پسر مسعود : آرزوهارا کوتاه کن ، و چون صبح شود بگو من امروز را بشب نخواهم آورد ، وچون شب شود بگو فردا زنده نخواهم بود ، وبر

فَإِنَّ اللهَ يُحِبُّ لِقَاءَ مَنْ يُحِبُّ لِقَاءَهُ وَيَكْرَهُ لِقَاءَ مَنْ يَكْرَهُ لِقَاءَهُ.

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ: لَا تَغْرِسِ الْأَشْجَارَ وَلَا تُجْرِ الْأَنْهَارَ وَلَا تُزَخْرِفِ الْبُنْيَانَ وَلَا تَتَّخِذِ الْحِيطَانَ وَالْبُسْتَانَ، فَإِنَّ اللهَ تَعَالَى يَقُولُ: «أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ».

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ: وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ لَيَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَسْتَحِلُّونَ الْخَمْرَ وَيُسَمُّونَهُ النَّبِيذَ، عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ أَنَا مِنْهُمْ بَرِيءٌ وَهُمْ مِنِّي بُرَآءُ.

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ: الزَّانِي بِأُمِّهِ أَهْوَنُ عِنْدَ اللهِ مِمَّنْ يُدْخِلُ فِي مَالِهِ مِنَ الرِّبَا مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ، وَمَنْ شَرِبَ الْمُسْكِرَ قَلِيلاً كَانَ أَوْ كَثِيراً فَهُوَ أَشَدُّ عِنْدَ اللهِ مِنْ آكِلِ الرِّبَا، لِأَنَّهُ مِفْتَاحُ كُلِّ شَرٍّ.

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ: أُولَئِكَ يَظْلِمُونَ الْأَبْرَارَ وَيُصَدِّقُونَ الْفُجَّارَ [وَالْفَسَقَةَ]، الْحَقُّ

مفارقت دنیا تصمیم و اراده داشته باش ودل به لقاء حق ببند که خداوند دیدار مشتاقان لقاء خودرا دوست دارد واز لقاء کسانیکه دیدارش را مکروه میدارند بدش می آید.

پسر مسعود: همواره بدنبال کاخها و قناتها و باغ وبستانها مباش که خداوند میفرماید: (حرص و زیاده طلبی شمارا سرگردان نمود - سوره تکاثر).

پسر مسعود: قسم بخداوندیکه مرابحق فرستاده زمانی خواهد آمد که مردم شراب راحلال شمرند، وآن را نبیذ نام نهند (۱)، لعنت خدا و ملائکه و مردم برآنها باد که من از آنها بیزارم وآنها نیز از من بر کنارند.

پسر مسعود: آنکه با مادر زناکند گناهش کمتر است از آنکه بقدر خردلی ربا داخل مالش شود، و هرکه شراب بنوشد کم یا زیاد نزد خدا از ربا خوار بدتر میباشد که شراب مفتاح همه شرور میباشد.

پسر مسعود: آنان به نیکان ستم می کنند و فاجران وبدکاران

عِنْدَهُمْ بَاطِلٌ وَالْبَاطِلُ عِنْدَهُمْ حَقٌّ هذا كلّه لِلدُّنيا وَهُمْ يَعْلَمُونَ أَنَّهُم عَلى غَيْرِ الْحَقِّ وَلكِنْ زُيِّنَ لَهُمُ الشَّيْطانُ أَعْمالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لا يَهْتَدُونَ « رَضُوا بِالْحَياةِ الدُّنْيا وَاطْمَأَنُّوا بِها وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آياتِنا غافِلُونَ اولئِكَ مَأْواهُمُ النّارُ بِما كانُوا يَكْسِبُونَ » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : قالَ تَعالى : « وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطاناً فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ، وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ، حَتّى إِذا جاءَنا قالَ يا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ » .

را تصدیق نمایند ، حق در نظرشان باطل و باطل حق خواهد بود وهمه اینها برای دنیا است که خود می دانند بر غیرحق می روند ولکن شیطان کارهاشان را درنظرهاشان زیبا جلوه داده و در نتیجه ازراه حق بازشان داشته و هرگز هدایت نخواهند یافت بزندگی دنیا دلخوش وقانع گشتند وبه آن آرامش و اطمینان یافتند آنانکه ازآیات ما غافل گشتند وجا یگاهشان دوزخ است بآنچه عمل کرده اند وکسب نموده اند .

پسر مسعود : خدای متعال می فرماید : (هرکه از یاد خداوند رحمن غافل گردد شیطانی را براو مسلط می گردانیم که همواره قرین او خواهد بود ، که اینان مردم را از راه باز میدارند و گمان می برند که هدایت یافته اند ، تا وقتی که امر ما (اجل آنها) در رسد آنگاه بانگ برآرند که کاش بین من وتو (شیطان) از شرق تا غرب فاصله بود ــ زخرف آیه ۳۵و۳۶ و۳۷) .

۱ــ سنیان نبیذ راحلال می شمرند ودر کتب معتبرعامه و سنی ها آمده که عمر نبیذ می نوشید تا مست می شد ...

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : إِنَّهُمْ لَيَعِيبُونَ عَلَى مَنْ يَقْتَدِي بِسُنَّتِي وَفَرَائِضِ اللهِ ، قَالَ اللهُ تَعَالَى : « فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيّاً حَتَّى أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ، إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : إِحْذَرْ سُكْرَ الْخَطِيئَةِ ، فَإِنَّ لِلْخَطِيئَةِ سُكْراً كَسُكْرِ الشَّرَابِ بَلْ هِيَ أَشَدُّ سُكْراً مِنْهُ ، يَقُولُ اللهُ تَعَالَى : « صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ » . وَيَقُولُ : إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلاً ، وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيداً جُرُزاً » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : الدُّنْيَا مَلْعُونَةٌ ، مَلْعُونٌ مَنْ فِيهَا وَمَلْعُونٌ مَنْ طَلَبَهَا وَأَحَبَّهَا وَنَصَبَ لَهَا ، وَتَصْدِيقُ ذَلِكَ فِي كِتَابِ اللهِ تَعَالَى : « كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ، وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ » . وَقَوْلُهُ تَعَالَى : « كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : إِذَا عَمِلْتَ عَمَلاً فَاعْمَلْهُ لِلّٰهِ خَالِصاً ، لِأَنَّهُ لَا يَقْبَلُ مِنْ عِبَادِهِ الْأَعْمَالَ

پسر مسعود : اینگونه افراد بر کسانیکه از فرائض الهی و سنّت من پیروی میکنند عیب می گیرند : خداوند میفرماید : (آنان را به باد مسخره گرفتید تا یاد مرا از خاطر شما بردند و بایشان پوزخند تمسخرآمیز زدید ، من امروز بایشان برای شکیبائیشان در برابر مسخره های شما پاداش داده ام (بهشت را) که اکنون رستگارند ـ مؤمنون ۱۱۲ و ۱۱۳) .

پسر مسعود : از مستی گناه بپرهیز که گناه را نشئه ای است چون نشئهٔ شراب بلکه شدیدتر که خدای متعال میفرماید : (مردم تبه‌کار) کرو لال و کورند و هرگز (بسوی حق) باز نمی گردند ـ بقره ۱۷ و می فرماید : (ما آنچه بر زمین است زینت و زیور قرار دادیم تا مردم را بیازماییم که‌کدام کارهاشان نیکوتر است و ما آنچه را که برزمین است تا بود و با خاک یکسان خواهیم ساخت ـ کهف ۶ و ۷) .

پسر مسعود : دنیا ملعون است و ملعون است هرچه در اوست

إلّا ما كان له خالصاً ، فإنّه يقول: « وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجزى ، إلّا ابْتِغاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ، وَلَسَوْفَ يَرْضَى » .

يا ابْنَ مَسْعُودٍ : دَعْ نَعِيمَ الدُّنيا وَأَكْلَها وَحَلاوَتَها وَحارَّها وَبارِدَها وَلَيِّنَها وَطَيِّبَها وَالْزِمْ نَفْسَكَ الصَّبْرَ عَنْها ، فَإِنَّكَ مَسْؤُولٌ عَنْ هـذا كُلِّهِ ، قالَ اللهُ تَعالى : « ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ » .

يا ابْنَ مَسْعُودٍ : لا تُلْهِيَنَّكَ الدُّنْيا وَشَهَواتُها ، فَإِنَّ اللهَ تَعالى يَقُولُ : « أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّما خَلَقْناكُمْ عَبَثاً وَأَنَّكُمْ إِلَيْنا لا تُرْجَعُونَ » .

يا ابْنَ مَسْعُودٍ : إِذا عَمِلْتَ عَمَلاً مِنَ الْبِرِّ وَأَنْتَ تُرِيدُ بِذلِكَ غَيْرَ اللهِ فَلا تَرْجُ بِذلِكَ مِنْهُ ثَواباً ، فَإِنَّهُ يَقُولُ : « فَلا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيامَةِ وَزْناً » .

وملعون است هرکه بآن عشق بورزد و طالب آن باشد و آنرا هدف نهائی خود قرار دهد و گواه این مطلب آیهٔ قرآن است که میفرماید : (هرچه بـر زمین است فنا پذیرد و فقط جلال وعظمت پروردگار تو باقی خواهـد ماند ــ الرحمن ۲۶و ۲۷) و میفرماید : (هرچیزی جز خداوند فناپذیرد قصص/ ۸۸) .

پسر مسعود : هرچه عمل میکنی آنرا بطور خالص برای خدا انجام ده ، که خداوند از بنده ها قبول نمی کند مگر اعمالی را کـه بـرای او خالص باشد که میفرماید : (نزد خدا برای هیچکس نعمتی پاداش‌پذیر نیست مگر آنچه که برای ذات اقدس‌پروردگار متعال باشد کـه بـه زودی خشنود خواهد شد ــ اللیل ۱۹و ۲۰ و۲۱) .

پسر مسعود : نعمتهای دنیا و شیرینیها و سرد وگرم و چرب ونرم آن را رها کن وخودرا بـر اجتنـاب از آنها عادت ده ، که از همهٔ آنها سؤال و بازخواست خواهی شد که خداوند متعال میفرماید : (در آن روز از نعمتها بازخواست خواهید شد) .

يَا ٱبْنَ مَسْعُودٍ : إِذَا مَدَحَكَ النَّاسُ فَقَالُوا: إِنَّكَ تَصُومُ النَّهَارَ وَتَقُومُ ٱللَّيْلَ وَأَنْتَ عَلَى غَيْرِ ذَٰلِكَ فَلَا تَفْرَحْ بِذَٰلِكَ ، فَإِنَّ اللهَ تَعَالَى يَقُولُ: « لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ ٱلْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ » .

يَا ٱبْنَ مَسْعُودٍ : أَكْثِرْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَٱلْبِرِّ ، فَإِنَّ ٱلْمُحْسِنَ وَٱلْمُسِيءَ يَنْدَمَانِ، يَقُولُ ٱلْمُحْسِنُ : يَا لَيْتَنِي ٱزْدَدْتُ مِنَ ٱلْحَسَنَاتِ، وَيَقُولُ ٱلْمُسِيءُ : قَصَّرْتُ ، وَتَصْدِيقُ ذَٰلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى : « وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ ٱللَّوَّامَةِ » .

پسر مسعود : دنيا و هوسها وشهوتها يش ترا با زيچه خود نسازد واز آخرت فراموشی ندهد كه خداوند متعال ميفرمايد : (آيا گمان می بريد كه ما شما را بی فايده وعبث آفريده ايم و شما بسوی ما باز نخواهيد گشت؟ ــ مؤمنون ۱۱۵) .

پسر مسعود : چون عمل خيری را برای غير رضای حق انجام دهی از خداوند پاداش چشم مداركه ميفرمايد : (ما برای آنها درقيامت ارزشی قائل نخواهيم بود) .

پسر مسعود : چون مردم ترا مدح گويند كه تو نماز شب خوان و روزه داری درحاليكه تو چنين نيستی خوشحال مشوكه خداوند ميفرمايد : (گمان مبر كسانی كه بكارهای خود بطور غرور آميزی خوشحال می شوند و دوست دارند كه بكارهای ناكرده مدح شوند آنها ازعذاب خداوند نجات می يابند كه برای ايشان عذابی دردناك خواهد بود ــ آل عمران ۱۸۵) .

پسر مسعود : اعمال صالح ونيك بسيار انجام ده كه نيكوكار وبدكار هردو درقيامت پشيمانی خواهند خورد كه اولی گويد كاش بر نيكيهايم می افزودم ودومی گويد كاش كمتر بدی می كردم و گواه اين سخن در قرآن مجيد است : (قسم بر نفس لوآمه ووجدان ملامت كننده ــ قيامة ۲) .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ: لَا تُقَدِّمِ الذَّنْبَ وَلَا تُؤَخِّرِ التَّوْبَةَ وَلٰكِنْ قَدِّمِ التَّوْبَةَ وَأَخِّرِ الذَّنْبَ فَإِنَّ اللهَ تَعَالَى يَقُولُ فِي كِتَابِهِ: «بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ».

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ: إِيَّاكَ أَنْ تَسُنَّ سُنَّةً بِدْعَةٍ، فَإِنَّ الْعَبْدَ إِذَا سَنَّ سُنَّةً سَيِّئَةً لَحِقَهُ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا، قَالَ اللهُ تَعَالَى: «وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ». وَقَالَ سُبْحَانَهُ: «يُنَبَّؤُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ».

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ: لَا تَرْكَنْ إِلَى الدُّنْيَا وَلَا تَطْمَئِنَّ إِلَيْهَا فَسَتُفَارِقُهَا عَنْ قَلِيلٍ، فَإِنَّ اللهَ تَعَالَى يَقُولُ: «فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ».

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ: تَذَكَّرِ الْقُرُونَ الْمَاضِيَةَ وَالْمُلُوكَ الْجَبَابِرَةَ الَّذِينَ مَضَوْا، فَإِنَّ اللهَ يَقُولُ: «وَعَاداً وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُوناً بَيْنَ ذٰلِكَ كَثِيراً».

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ: إِيَّاكَ وَالذَّنْبَ سِرّاً وَعَلَانِيَةً، صَغِيراً وَكَبِيراً، فَإِنَّ اللهَ تَعَالَى

پسر مسعود: به گناه بسوی گناه مشتاب ودر ارتکاب آن عجله مکن وتوبه را عقب مینداز، بلکه به توبه با عجله اقدام نما وگناه را بـه عقـب انداز که خداوند میفرماید: (انسان میخواهد که رو به گناه رود ــ قیامت ۵).

پسر مسعود: به دنیا تکیه مکن ودل مبند وبآن خاطر جمع ومطمئن مباش، که خیلی زود از آن جدا خواهی گشت که خداوند متعال میفرماید (آنان را (کفار وآل فرعون) از باغها و چشمه سارها بیرون بردیـم واز کشتزارها و نخلها وبا غستانهای خرماجدا نمودیم ــ مضمون آیـات ۲۴ و۲۵ سورهٔ دخان).

پسر مسعود: قرنهای پیشین و سلاطین نیرومند وجبار را کـه مرده اند بیادآر، که خداوند میفرماید: (وعاد و ثمودواصحاب رس و قرنهایی میان آنها ــ فرقان ۳۸).

پسر مسعود: از گناه علنی و پنهانی و کوچك و بزرگ بپرهیز کـه

حيثما كنت يراك و « هو معكم أينما كنتم » .

يا ابن مسعود : إتق الله في السر والعلانية والبر والبحر والليل والنهار ، فإنه يقول : « ما يكون من نجوى ثلاثة إلا هو رابعهم ولا خمسة إلا هو سادسهم ولا أدنى من ذلك ولا أكثر إلا هو معهم أينما كانوا » .

يا ابن مسعود : إتخذ الشيطان عدواً ، فإن الله تعالى يقول : « إن الشيطان لكم عدو فاتخذوه عدواً » . ويقول عن إبليس : « ثم لآتينهم من بين أيديهم ومن خلفهم وعن أيمانهم وعن شمائلهم ولا تجد أكثرهم شاكرين » . ويقول : « فالحق والحق أقول لأملأن جهنم منك وممن تبعك منهم أجمعين » .

يا ابن مسعود : لا تأكل الحرام ولا تلبس الحرام ولا تأخذ من الحرام ولا تعص الله ، لأن الله تعالى يقول لإبليس : « واستفزز من استطعت منهم بصوتك وأجلب عليهم

خداوند متعال در هرجا كه باشى ترامى بيند (واوبـا شماست هرجا كـه باشيد) .

پسر مسعود : ازخدا بترس در نهان وآشكار ودر خشكى ودريـا وشب وروز كه ميفرمايد :(هيچ سه نـفـرى نجوى نكنند مگر آنكه خـدا چهار مين آنـهاست وهيچ پنج نفرى نجوى نكنند مگر اينكه خداوند ششم آنـهاست ونه هيچ كمتر و بيشتر مگر اينكه خدا با آنـهاست درهرجـا كـه باشند ــ مجادله ٨) .

پسر مسعود : شيطان رادشمن بدار كه خداى متعال ميفرمايـد : (شيطان دشمن شماست اورا دشمن بداريد ــ فاطر ۶) واز قول ابليس ميگويد كه وى به پيشگاه خداوند گفت :(از جلو واز پشت سر وازراسـت و چپ براى گمراهى بنى آدم مى شتابم كه بيشتر شان شاكر خدانخواهنـد بود ــ الاعراف ۱۶) وخداوند به وى پاسخ ميدهد كه :(بحق ميگويـم كه دوزخ را ازتو(ابليس) و پيروانت پر خواهم كرد ــ ص۸۵) .

پسر مسعود : حرام مخور وحرام مپوش و گناه مكن كه خداى متعال

بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُوراً »،
وقال : « فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : خَفِ اللَّهَ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ : « وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ » . وَلَا تُؤْثِرَنَّ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ بِاللَّذَّاتِ وَالشَّهَوَاتِ ، فَإِنَّهُ تَعَالَى يَقُولُ فِي كِتَابِهِ : « فَأَمَّا مَنْ طَغَى ، وَآثَرَ الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا، فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى » يعني الدُّنْيَا الْمَلْعُونَةَ وَالْمَلْعُونَ مَا فِيهَا إِلَّا مَا كَانَ لِلَّهِ .

به ابلیس میفرماید :(هرچه توانی از فرزندان آدم را با بانگ و نوای خود بفریب و بر انگیز و با لشکر پیاده و سواره خود بر ایشان بتاز ودراموال و اولادشان شریك شو، و وعده های فریبا بایشان ده که شیطان جز وعده غرور آمیز و دروغین نمی دهد ـ اسراء ۶۴) و فرمود :(ای انسانها زندگی دنیا شمارا نفریبد وغرور بیجا برحمت خدا شما را گول نزند ـ لقمان ۳۳) ·

پسر مسعود : در نهان وآشکارا از خدا بترس که میفرماید : (برای کسانیکه از جلال وعظمت خداوند خویش میترسند دوباغ بهشت است ـ الرحمن ۴۶) ولذتها و شهوتهای دنیا را برآخرت برمگزین که میفرماید :(واما آنکس که طغیان ورزد وزندگی دنیا را برگزیند ، جایگاهش دوزخ است ، والنازعات ۳۷ الی ۳۹) یعنی دنیا وآنچه دراو است ملعون است مگر آنقدار که برای خدا باشد ·

پسر مسعود : درمال وباامانتی که بتو می سپرند هرگز خیانت روا مدار که می فرماید :(خداوند شما را فرمان میدهد که امانتها را به صاحبانش برگردانید ـ نساء ۵۸) ·

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : لَا تَخُونَنَّ أَحَداً فِي مَالٍ يَضَعُهُ عِنْدَكَ أَوْ أَمَانَةٍ ائْتَمَنَكَ عَلَيْهَا ، فَإِنَّ اللهَ تَعَالَى يَقُولُ : « إِنَّ اللهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : لَا تَتَكَلَّمْ بِالْعِلْمِ إِلَّا بِشَيْءٍ سَمِعْتَهُ وَرَأَيْتَهُ ، فَإِنَّ اللهَ تَعَالَى يَقُولُ : « وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولاً » . وَقَالَ : « سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْئَلُونَ » . وَقَالَ : « وَإِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ، مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ » . وَقَالَ : « وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : لَا تَهْتَمَّ لِلرِّزْقِ ، فَإِنَّ اللهَ تَعَالَى يَقُولُ : « وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللهِ رِزْقُهَا » . وَقَالَ : « وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ » . وَقَالَ : « وَإِنْ

پسر مسعود : با جزم و یقین مگو مگر چیزی را که دیده یا شنیده‌ای که میفرماید : (چیزی را که بآن علم نداری مگو که گوش و چشم و دل همگی مورد بازخواست خواهند بود ــ اسراء ۳۶) .

و میفرماید : (شهادتهای ایشان نوشته خواهد شد و مورد بازخواست قرار خواهند گرفت ــ زخرف ۱۸) و می فرماید : (وقتی مردم با هم ملاقات کنند ، و از راست و چپ آدمی بنشینند ، هیچ سخنی‌مگوید مگر آنکه‌رقیب وعتید آن را ضبط کنند ــ ق ۱۶ ــ ۱۷) و میفرماید : (ما از رگ گردن بانسان نزدیکتریم ــ ق ۱۱) .

پسر مسعود : غم روزی مخور که میفرماید : (هیچ جنبنده ای بر زمین نیست مگر آنکه روزیش با خداست ــ هود ۶) و میفرماید : (روزی شما و آنچه را که بشما وعده داده میشود در آسمان است ــ والذاریات ۲۲) و میفرماید : (اگر خداوند رنجی برایتان پیش آرد جز او کس نتواند آنرا برطرف نماید ، و اگر خیری برایتان پدید آرد او بر هرچیزی تواناست ــ انعام ۱۷) .

پسر مسعود : قسم بخدایی که مرا برانگیخت آنکس که دنیا را رها

يَمْسَسْكَ اللهُ بِضُرٍّ فَلا كاشِفَ لَهُ إِلاّ هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

يا ابْنَ مَسْعُودٍ: وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ [نَبِيّاً] إِنَّ مَنْ يَدَعُ الدُّنْيا وَيُقْبِلُ عَلى تِجارَةِ الآخِرَةِ، فَإِنَّ اللهَ تَعالى يَتَّجِرُ لَهُ مِنْ وَرائِهِ، قالَ اللهُ تَعالى: «رِجالٌ لا تُلْهِيهِمْ تِجارَةٌ وَلا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللهِ وَإِقامِ الصَّلاةِ وَإِيتاءِ الزَّكاةِ يَخافُونَ يَوْماً تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالأَبْصارُ».

فَقالَ ابْنُ مَسْعُودٍ: بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يا رَسُولَ اللهِ كَيْفَ لِي بِتِجارَةِ الآخِرَةِ؟ فَقالَ ﷺ: لا تُرِيحَنَّ لِسانَكَ عَنْ ذِكْرِ اللهِ، وَذلِكَ أَنْ تَقُولَ: «سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ للهِ وَلا إِلهَ إِلاّ اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ» فَهذِهِ التِّجارَةُ الْمُرْبِحَةُ. وَقالَ اللهُ تَعالى: «يَرْجُونَ تِجارَةً لَنْ تَبُورَ، لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ».

يا ابْنَ مَسْعُودٍ: كُلُّ ما أَبْصَرْتَهُ بِعَيْنِكَ وَاسْتَحْلاهُ قَلْبُكَ فَاجْعَلْهُ للهِ فَذلِكَ تِجارَةُ الآخِرَةِ، لأَنَّ اللهَ يَقُولُ: «ما عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَما عِنْدَ اللهِ باقٍ».

يا ابْنَ مَسْعُودٍ: إِذا تَكَلَّمْتَ بِلا إِلهَ إِلاّ اللهُ وَلَمْ تَعْرِفْ حَقَّها فَإِنَّهُ مَرْدُودٌ عَلَيْكَ.

کند و تجارت آخرت را در پیش گیرد خداوند برای او تجارت نماید که میفرماید: (مردانیکه تجارت و بیع از یاد خدا و نماز و زکوة غافلشان نسازد و از روزی که دلها می تپد و چشم ها مضطربانه دوزند (قیامت) می ترسند ــ نور ۳۷).

ابن مسعود گفت یا رسول الله پدر و مادرم فدایت چه گونه به تجارت آخرت روی آرم؟.

فرمود: زبانت را از یاد خدا آسوده مگذار باین ترتیب که همواره بگو: (سبحان الله و الحمد لله و لااله الاالله و الله اکبر) که این تجارتی پر سود است و خدای متعال میفرماید: (تجارتی را می جویند که فنا پذیر نباشد تا خداوند پاداشهایشان را کامل و از خود بر آن بیفزاید ــ فاطر ۲۹ و ۳۰).

پسر مسعود: بکوش تا هرچه که با چشم ببینی و در قلب بگذرانی

وَلَا يَزَالُ يَقُولُ : لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ إِلَّا أَنْ يَرُدَّ غَضَبَ اللهِ عَنِ الْعِبَادِ حَتَّىٰ إِذَا لَمْ يَنَالُوا مَا يَنْقُصُ مِنْ دِينِهِمْ بَعْدَ إِذْ سَلِمَتْ دُنْيَاهُمْ ، يَقُولُ اللهُ تَعَالَىٰ : « إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : أَحِبَّ الصَّالِحِينَ ، فَإِنَّ الْمَرْءَ مَعَ مَنْ أَحَبَّ ، فَإِنْ لَمْ تَقْدِرْ عَلَىٰ أَعْمَالِ الْبِرِّ فَأَحِبَّ الْعُلَمَاءَ ، فَإِنَّهُ يَقُولُ : « وَمَنْ يُطِعِ اللهَ وَالرَّسُولَ فَأُولٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولٰئِكَ رَفِيقاً » .

برای خدا باشد که این تجارت اخروی است که خداوند میفرماید:(هر چه نزد شماست پایان پذیرد وآنچه نزد خداست باقی بماند ــ نحل ۹۸) .

پسر مسعود : چون ذکر لااله الاالله گویی وحق آنرا نشناسی آن ذکر بخودت باز میگردد (ومقبول خدا نشود)و همواره لااله الاالله بگوید مگرخشم خدارا از بندگان برگرداند تا ازآخرتشان چیزی کم نشود ، و دنیاشان نیز سالم بماند که می فرماید :(کلام های طیّب وپاك بسوی حق بالا رود وعمل صالح آن را برتر ووالاتر برد ــ فاطر / ۱۱) .

پسر مسعود : صالحان را دوست بدار که انسان باآنچه دوست دارد محشور خواهد بود ،واگر برانجام کارهای نیك قدرت نداری

علماء را دوست بدار که خداوند میفرماید :(هرکه خدا ورسول اورادوست بدارد با انبیاء وصدیقین شهیدان وصالحان که خداوند آنان را از احسان ونعمتهای خود برخوردارفرموده خواهد بود وآنان نیکو رفیقانی هستند ــ نساء ۶۹) .

يا ابْنَ مَسْعُودٍ : إيّاكَ أنْ تُشْرِكَ بِاللهِ طَرْفَةَ عَيْنٍ وَإنْ نُشِرْتَ بِالْمِنْشَارِ أوْ قُطِعْتَ أوْ صُلِبْتَ أوْ أُحْرِقْتَ بِالنَّارِ ، يَقُولُ اللهُ تَعالىٰ : « وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللهِ وَرُسُلِهِ اُولٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَداءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ » .

يا ابْنَ مَسْعُودٍ : إصْبِرْ مَعَ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللهَ وَيُسَبِّحُونَهُ وَيُهَلِّلُونَهُ وَيَحْمَدُونَهُ وَيَعْمَلُونَ بِطاعَتِهِ وَيَدْعُونَهُ بُكْرَةً وَعَشِيّاً ، فَإنَّ اللهَ تَعالىٰ يَقُولُ : « وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَداةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلا تَعْدُ عَيْناكَ عَنْهُمْ » .

يا ابْنَ مَسْعُودٍ : لا تَخْتَرْ عَلىٰ ذِكْرِ اللهِ شَيْئاً ، فَإنَّ اللهَ يَقُولُ : « وَلَذِكْرُ اللهِ أكْبَرُ » ، وَيَقُولُ : « فَاذْكُرُونِي أذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلا تَكْفُرُونِ » . وَيَقُولُ : « وَإذا سَألَكَ عِبادِي عَنِّي فَإنِّي قَرِيبٌ اُجِيبُ دَعْوَةَ الدّاعِ إذا دَعانِ » وَيَقُولُ : « ادْعُونِي أسْتَجِبْ لَكُمْ » .

پسر مسعود : بپرهيز که يك آن براى خدا شريك قائل شوى اگرچه ترا با مقراض ريز ريز کنند يا بدار بياويزند يا بآتش بسوزانند که خداوند فرمايد : (کسانيکه بخدا و انبياء او ايمان آرند صديق و شهيد ميباشند و نزد پروردگار خواهند بود ــ حديد ۱۸) .

پسر مسعود : با کسانيکه همواره بياد خدا هستند و اورا تسبيح و تهليل وحمد مى گويند و بر طبق دستوراو عمل مى نمايند ، وصبح وشام اورا مى خوانند معاشر باش که خداوند ميفرمايد : (همواره با کسانيکه صبح و شام آفريدگارشان را ميخوانند وفقط رضا و خشنودى اورا ميطلبند مصاحبت داشته باش و چشم از ايشان برمدار ــ کهف ۲۷) .

پسر مسعود : هيچ چيزرا بر ذکر خدا برمگزين که خداوند ميفرمايد (ذکرخدا بزرگترين چيزها است ــ عنکبوت ۴۴) وميفرمايد : (مرا ياد کنيدتاشمارا ياد کنم ومرا سپاس بگوييد وکفران نکنيد ــ بقره ۱۵۲) . وميفرمايد : (چون بندگان درباره من از تو سؤال کنند بگو که من نزديکم و دعوت دعا کنندگان را اجابت مى کنم ــ بقره ۱۹۶) وميفرمايد : (مرا بخوانيد تا شما را اجابت کنم ــ مؤمن ۶۰) .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : عَلَيْكَ بِالسَّكِينَةِ وَالْوَقَارِ وَكُنْ سَهْلاً لَيِّناً عَفِيفاً مُسْلِماً تَقِيّاً نَقِيّاً بَارّاً طَاهِراً مُطَهَّراً صَادِقاً خَالِصاً سَلِيماً صَحِيحاً لَبِيباً صَالِحاً صَبُوراً شَكُوراً مُؤْمِناً وَرِعاً عَابِداً زَاهِداً رَحِيماً عَالِماً فَقِيهاً، يَقُولُ اللهُ تَعَالَى: «إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ». «وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْناً وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَاماً، وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّداً وَقِيَاماً»، «وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْناً»، «وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَاماً»، [وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمّاً وَعُمْيَاناً]، «وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَاماً، أُولٰئِكَ

پسر مسعود : آرامش دل و وقار داشته باش و سهل گیر و نرمخو و عفیف و پارسا و نیکوکار و راستگو و خالص و سالم و عاقل و شکیبا و شاکر و مؤمن و پاکدامن و عابد و زاهد و دلسوز و دانا و فهیم باش که خدا وند

میفرماید : (ابراهیم بردبار بود و بدرگاه حق بسیار زاری وانابه داشت ـ هود ۷۷) (و بندگان خدا کسانیند که با تواضع بر زمین راه می روند و چون جاهل بایشان از روی جهالت و بطرز جاهلانه رفتار کند در پاسخ وی سلام کنند و سخن به نیکی گویند و شبها را در پیشگاه آفریدگار شان بسجده و قیام مشغول شوند ـ فرقان ۶۴ و ۶۵) (و با مردم جز به نیکی سخن نگویند ـ بقره ۸۲) (مؤمنان وقتی گذارشان به کار لغو و بیهوده افتد بحالت بی ـ اعتنایی از آن می گذرند . و کسانیکه میگویند :پروردگارا فرزندان و همسرانی که موجب روشنی چشم ما باشند بما عنایت کن و ما را رهبر متقیان قرار ده . اینا نند که کا خهای بهشتی را در برابر صبر و شکیبایی بپاداش میگیرند و با درود و سلام رو برو خواهند شد و در بهشت جاوید خواهند بود که جایگاهی عالی و نیکو است ـ فرقان ۷۲ ـ ۷۶) .

يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَاماً، خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرّاً وَمُقَاماً».

وَقَالَ اللهُ تَعَالَىٰ: «قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ، الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ، وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ، وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ، وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ، إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ، فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ، وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ، وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ، أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ، الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ». وَقَالَ اللهُ تَعَالَىٰ: «أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ». وَقَالَ: «إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ» إِلَىٰ قَوْلِهِ: «أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقّاً لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ».

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ: لَا تَحْمِلَنَّكَ الشَّفَقَةُ عَلَىٰ أَهْلِكَ وَوَلَدِكَ عَلَى الدُّخُولِ فِي الْمَعَاصِي

وخداوند متعال میفرماید: (مؤمنان رستگارند آنانکه در نمازشان خاشعند، وآنانکه از لغو رو گردانند، وکسانیکه زکوة (خمس و صدقه) را می پردازند، وکسانیکه دامن وعورت خودرا ازغیر همسرانشان (یعنی از زنا) حفظ می کنند ... وکسانیکه امانتها وعهدهای خود را می پایند، وکسانیکه بر اوقات و شرایط نماز مواظبت میکنند، ایناننـد که وارثان فردوس و بهشت میباشند و در آن جاوید خواهند بود ـ مؤمنون ۱ ـ ۱۲) ومیفرماید: (اینها در بهشتها گرامی خواهند بود ـ معارج ۳۵) و میفرماید: (مؤمنان کسانی هستند که چون نام خدا برده شود دلهایشان بترسد وبتپد ... اینان بحق مؤمنند و در نزد خدا درجاتی بلند دارند، و مغفرت و رزق عالی خدا برای آنها خواهد بود ـ انفال ۲ ـ ۶).

پسر مسعود: مهر زن و فرزند ترا به گناه وحرام نیالاید و نکشاند که خداوند میفرماید: (روز قیامت فرزند ومال سودی نبخشد مگر کسانی

وَالظُّلمِ، فَإِنَّ اللهَ تَعالى يَقولُ : « يَوْمَ لا يَنْفَعُ مالٌ وَلا بَنُونَ، إلاّ مَنْ أَتَى اللهَ بِقَلْبٍ سَليمٍ » .
وَعَلَيْكَ بِذِكْرِ اللهِ وَالْعَمَلِ الصّالِحِ ، فَإِنَّ اللهَ تَعالى يَقولُ : « وَالْباقِياتُ الصّالِحاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَواباً وَخَيْرٌ أَمَلاً » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : لا تَكونَنَّ مِمَّنْ يَهْدِي النّاسَ إلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُهُمْ بِالْخَيْرِ وَهُوَ غافِلٌ عَنْهُ ، يَقولُ اللهُ تَعالى : « أَتَأْمُرونَ النّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : عَلَيْكَ بِحِفْظِ لِسانِكَ ، فَإِنَّ اللهَ تَعالى يَقولُ : « اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلى أَفْواهِهِمْ وَتُكَلِّمُنا أَيْديهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِما كانُوا يَكْسِبُونَ » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : عَلَيْكَ بِإِصْلاحِ السَّريرَةِ ، فَإِنَّ اللهَ تَعالى يَقولُ : « يَوْمَ تُبْلَى السَّرائِرُ فَما لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلا ناصِرٍ » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : إِحْذَرْ يَوْماً تُنْشَرُ فيهِ الصَّحائِفُ وَتَظْهَرُ فيهِ الْفَضائِحُ ، فَإِنَّهُ تَعالى

را که با دل سالم آیند ــ شعراء ۸۸ و ۸۹) .

وبر تو باد به ذکر خدا وعمل صالح ، که میفرماید :(و بـاقیـات صالحات ثوابی بهتر و آرزویی برتر است ــ کهف ۴۴) .

پسر مسعود : از آنان مباش که مردم را بخیر و خوبـی دعـوت و راهنمایی می کنند و خود از آن غافل می باشند که خداوند میفرمایـد : (آیا مردم را به نیکی می خوانید و خود را فراموش می کنید ــ بقـره ۴۱) .

پسر مسعود : زبانترا مواظبت کن که خداوند میفرماید : (در قیامت بردهنهـاشان مهر میزنیم و دست ها باما حرف می زنند و پاهابکارهای بدشان شهادت میدهند ــ یس ۶۵) .

پسر مسعود : بکوش تا باطنت را اصلاح کنی که میفرماید:(روز قیامت باطن ها آشکار شود وقدرتی و یاوری برای آنها نباشد ــ طارق ۹ و ۱۰) .

پسر مسعود : از آنروزیکه نامهٔ اعمال باز گردد وبدست صاحبانش

يَقُولُ : «وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئاً وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ».

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : اِخْشَ اللهَ بِالْغَيْبِ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ، وَيَقُولُ اللهُ تَعَالَى: «مَنْ خَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ، ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ».

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : أَنْصِفِ النَّاسَ مِنْ نَفْسِكَ وَانْصَحِ الْأُمَّةَ وَارْحَمْهُمْ، فَإِذَا كُنْتَ كَذٰلِكَ وَغَضِبَ اللهُ عَلَى أَهْلِ بَلْدَةٍ أَنْتَ فِيهَا وَأَرَادَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ نَظَرَ إِلَيْكَ فَرَحِمَهُمْ بِكَ، يَقُولُ اللهُ تَعَالَى : «وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ».

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : إِيَّاكَ أَنْ تُظْهِرَ مِنْ نَفْسِكَ الْخُشُوعَ وَالتَّوَاضُعَ لِلْآدَمِيِّينَ وَأَنْتَ فِيمَا

داده شود و زشتیها آشکار گردد و در تشویش وترس باشد که خداوند میفرماید : (در قیامت میزانهای عدل را نصب میکنیم و به هیچکس ستمی نخواهد شد که اگر ذرّه ای عمل داشته باشند آنرا حاضر کنیم و ما برای حساب کافی می باشیم ــ انبیاء ۴۸) .

پسر مسعود : در نهان از خدا بترس چنانکه اورا می بینی که اگر تو اورا نمی بینی او ترا می بیند و میفرماید : (یکسانیکه در نهان ازخدا می ترسند و با دل توبه کرده و مطیع بیایند گفته میشود :بسلامت وارد بهشت شوید که این زندگی جاویداست ــ ق ۳۲ ، ۳۲) .

پسر مسعود : با مردم با انصاف عمل کن ، وخیر خواه آنان باش و بر آنان رحمت آر که اگر چنین باشی خدا بمردم شهری که تو در آن هستی اگر خشم گیرد و بخواهد بر آنها عذاب فرستد ، بر تو رحمت آرد ، و به خاطر تو بر آنها نیز رحمت آرد که میفرماید :(خداوند مردم شهرودهی را هلاك نكند که اهل آن مصلح باشند ــ هود ۱۱۹) .

پسر مسعود : بترس که برای مردم اظهار خضوع و فروتنی کنی و

بَيْنَكَ وَبَيْنَ رَبِّكَ مُصِرٌّ عَلَى الْمَعَاصِي وَالذُّنُوبِ ، يَقُولُ اللهُ تَعَالَى : « يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ: لا تَكُنْ مِمَّنْ يُشَدِّدُ عَلَى النَّاسِ وَيُخَفِّفُ عَنْ نَفْسِهِ ، يَقُولُ اللهُ تَعَالَى: « لِمَ تَقُولُونَ مَا لا تَفْعَلُونَ » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ: إِذَا عَمِلْتَ عَمَلاً فَاعْمَلْ بِعِلْمٍ وَعَقْلٍ ، وَإِيَّاكَ وَأَنْ تَعْمَلَ عَمَلاً بِغَيْرِ تَدَبُّرٍ وَعِلْمٍ ، فَإِنَّهُ جَلَّ جَلالُهُ يَقُولُ: « وَلا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا » .

يَا ابْنَ مَسْعُودٍ : عَلَيْكَ بِالصِّدْقِ وَلا تُخْرِجَنَّ مِنْ فِيكَ كِذْبَةً أَبَداً وَأَنْصِفِ النَّاسَ

نسبت بخدا سرکشی کنی وبر گناهان اصرار ورزی که میفرماید :(خداوند چشمان خیانتکار و اسرار نهفته در دلها را میداند ــ مؤمن ۱۰) .

پسر مسعود : از آنها مباش که بر مردم سختگیر و خود راحت طلب باشد که خداوند میفرماید :(چرا چیزهایی را می گویید که عمل نمیکنید ــ صف ۲) .

پسر مسعود : هرکاری راکه میکنی از روی عقل ودانش کن ،وازعمل بدون علم و تدبیر بپرهیز که خداوند میفرماید :(چون پیرزنی که نخهارا پس از رشتن دوباره پنبه میکند نباشید ــ نحل ۹۴) .

پسر مسعود : بر تو باد براستگویی ،وهرگز دروغی از دهانت در نیاید ، وبا مردم بانصاف رفتار نما ، و نیکی پیشه کن ، ومردم رابا حسان بخوان ، وصله رحم کن ، وبامردم مکر مکن ، و به عهد خود وفا نما که میفرماید :(خداوند شما را به عدل واحسان و رسیدگی به خویشان امر میکند واز زشتیها و منکر و تجاوز نهی می نماید و شما را پند می دهد تا پند گیرید ــ نحل ۹۲) .

مِنْ نَفْسِكَ وَأَحْسِنْ ، وَادْعُ النَّاسَ إِلَى الْإِحْسَانِ ، وَصِلْ رَحِمَكَ ، وَلا تَمْكُرْ بِالنَّاسِ ، وَأَوْفِ النَّاسَ بِمَا عَاهَدْتَهُمْ ، فَإِنَّ اللهَ تَعَالَى يَقُولُ : « إِنَّ اللهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ » .

الْفَصْلُ الْخَامِسُ

﴿ فِي وَصِيَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لِأَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ﴾

يَقُولُ مَوْلَايَ أَبِي طَوَّلَ اللهُ عُمْرَهُ الْفَضْلُ بْنُ الْحَسَنِ : هَذِهِ الْأَوْرَاقُ مِنْ وَصِيَّةِ رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وآله لِأَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ - رَضِيَ اللهُ عَنْهُ - الَّتِي أَخْبَرَنِي بِهَا الشَّيْخُ الْمُفِيدُ أَبُو الْوَفَاءِ عَبْدُ الْجَبَّارِ بْنُ عَبْدِ اللهِ الْمُقْرِيءِ الرَّازِيُّ وَالشَّيْخُ الْأَجَلُّ الْحَسَنُ بْنُ الْحُسَيْنِ بْنِ الْحَسَنِ أَبِي جَعْفَرٍ مُحَمَّدِ بْنِ بَابَوَيْهِ - رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا - بِإِجَازَةٍ قَالا : أَمْلَى عَلَيْنَا الشَّيْخُ الْأَجَلُّ أَبُو جَعْفَرٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ الطُّوسِيُّ - قُدِّسَ سِرُّهُ - وَأَخْبَرَنِي بِذَلِكَ الشَّيْخُ الْعَالِمُ الْحُسَيْنُ بْنُ الْفَتْحِ الْوَاعِظُ الْجُرْجَانِيُّ فِي مَشْهَدِ الرِّضَا عليه السلام ، قَالَ : أَخْبَرَنَا الشَّيْخُ الْإِمَامُ أَبُو عَلِيٍّ الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الطُّوسِيُّ ، قَالَ : حَدَّثَنِي أَبِي الشَّيْخُ أَبُو جَعْفَرٍ - قُدِّسَ سِرُّهُ - ، قَالَ : أَخْبَرَنَا جَمَاعَةٌ عَنْ أَبِي الْمُفَضَّلِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُطَّلِبِ الشَّيْبَانِيِّ ، قَالَ : حَدَّثَنَا أَبُو الْحُسَيْنِ رَجَاءُ بْنُ يَحْيَى الْعَبَرْتَائِيُّ الْكَاتِبُ سَنَةَ أَرْبَعَ عَشَرَ وَثَلَاثَمِائَةٍ وَفِيهَا مَاتَ ، قَالَ : حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ بْنِ شَمُّونٍ ، قَالَ : حَدَّثَنِي عَبْدُ اللهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْأَصَمُّ ، عَنِ الْفُضَيْلِ بْنِ يَسَارٍ ، عَنْ وَهْبِ بْنِ عَبْدِ اللهِ الْهُنَائِيِّ ، قَالَ حَدَّثَنِي أَبُو حَرْبِ بْنُ أَبِي الْأَسْوَدِ الدُّؤَلِيُّ ، عَنْ أَبِي الْأَسْوَدِ قَالَ : قَدِمْتُ الرَّبَذَةَ فَدَخَلْتُ عَلَى أَبِي ذَرٍّ جُنْدَبِ ابْنِ جُنَادَةَ - رَضِيَ اللهُ عَنْهُ - فَحَدَّثَنِي أَبُو ذَرٍّ قَالَ : دَخَلْتُ ذَاتَ يَوْمٍ فِي صَدْرِ نَهَارِهِ عَلَى رَسُولِ اللهِ صلى الله عليه وآله فِي مَسْجِدِهِ فَلَمْ أَرَ فِي الْمَسْجِدِ أَحَداً مِنَ النَّاسِ إِلَّا رَسُولَ اللهِ صلى الله عليه وآله وَعَلِيٌّ عليه السلام إِلَى جَانِبِهِ جَالِسٌ فَاغْتَنَمْتُ خَلْوَةَ الْمَسْجِدِ فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللهِ بِأَبِي أَنْتَ

(فصـل پنجـــــم)

(وصـيت رسول اكرم (ص) بهابى ذر رضى الله عنه)

از فضيل‌بن يسار ... از ابو الاسود الدئلى، ابوالاسود گويد : به ربذه برابى ذر (رض) وارد شدم ، ابو ذر برايم حديث كرد كه روزى

وَأُمّي أَوْصِني بِوَصِيَّةٍ يَنْفَعُني اللهُ بِها ؟ فَقالَ : نَعَمْ وَأَكْرِمْ بِكَ يا أَبا ذَرٍ إِنَّكَ مِنّا أَهلَ البَيْتِ وَإِنّي مُوصيكَ بِوَصِيَّةٍ فَاحْفَظْها ، فَإِنَّها جامِعَةٌ لِطُرُقِ الْخَيْرِ وَسُبُلِهِ ، فَإِنَّكَ إِنْ حَفِظْتَها كانَ لَكَ بِها كِفْلانِ .

يا أَبا ذَرٍ : اعْبُدِ اللهَ كَأَنَّكَ تَراهُ فَإِنْ كُنْتَ لا تَراهُ فَإِنَّهُ يَراكَ . وَاعْلَمْ أَنَّ أَوَّلَ

اول وقت در مسجد بر رسول اکرم (ص) وارد شدم که هیچکس جز رسول اکرم وعلی (ع) که در کنار او نشسته بود در مسجد دیده نمیشد ، از خلوت مسجد استفاده کردم وعرضه داشتم : یا رسول الله پدر ومادرم فدایت ممکنست مرا وصیتی سودمند فرمایید فرمود : ای ابی ذر که تو در نزد ما محترم و از اهل بیتی ، و من اینك ترا وصیتی میکنم نگهبان آن باش که این وصیت جامع همهٔ راههای خیر و سعادت است و اگر آن را بکار بندی کفیل تو خواهد بود .

ای اباذر : خدارا چنان پرستش کن که اورا می بینی واگر تو اورا نمی بینی اوترا می بیند ، بدانکه قدم اول عبادت و بندگی آفریدگار شناسایی اوست ، وخداوند اول است قبل از همه چیز که هیچ چیزپیش از اونبوده وفرداست که دوم برای او تمیباشد و باقی است که آخری برای اوتصور نمیرود ، بوجود آرندهٔ آسمانها و زمین وآنچه درآنهاست میباشد واوخداوند لطیف وخبیر است وبر همهٔ کارها تواناست ، بعد ایمان به من و اقرار باینکه خداوند متعال مرا بر همهٔ مردم جهان بشیر و نذیر و دعوت کننده بسوی خدا و چراغی نور بخش فرستاده ، بعداهلبیت مرا(که خداوند هرنوع آلودگی(گناه واخلاق و لغزش واشتباه)راازایشان برده) دوست بدار .

بدان ای اباذر که خداوند اهلبیت مرادر میان امت من چون کشتی

عِبادُ اللهِ المَعْرِفَةُ بِهِ فَهُوَ الأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ فَلا شَيْءَ قَبْلَهُ، وَالفَرْدُ فَلا ثانِيَ لَهُ، وَالباقِي لا إِلى غايَةٍ، فاطِرُ السَّماواتِ وَالأَرْضِ وَما فِيهِما وَما بَيْنَهُما مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ اللهُ اللَّطِيفُ الخَبِيرُ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، ثُمَّ الإِيمانُ بِي وَالإِقْرارُ بِأَنَّ اللهَ تَعالى أَرْسَلَنِي إِلى كافَّةِ النّاسِ بَشِيراً وَنَذِيراً وَداعِياً إِلى اللهِ بِإِذْنِهِ وَسِراجاً مُنِيراً، ثُمَّ حُبُّ أَهْلِ بَيْتِي الَّذِينَ أَذْهَبَ اللهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيراً.

وَاعْلَمْ يا أَبا ذَرٍّ: إِنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ جَعَلَ أَهْلَ بَيْتِي فِي أُمَّتِي كَسَفِينَةِ نُوحٍ مَنْ رَكِبَها نَجا وَمَنْ رَغِبَ عَنْها غَرِقَ، وَمِثْلَ بابِ حِطَّةٍ فِي بَنِي إِسْرائِيلَ مَنْ دَخَلَها كانَ آمِناً.

يا أَبا ذَرٍّ: إِحْفَظْ ما أُوصِيكَ بِهِ تَكُنْ سَعِيداً فِي الدُّنْيا وَالآخِرَةِ.

يا أَبا ذَرٍّ: نِعْمَتانِ مَغْبُونٌ فِيهِما كَثِيرٌ مِنَ النّاسِ: الصِّحَّةُ وَالفَراغُ.

يا أَبا ذَرٍّ: إِغْتَنِمْ خَمْساً قَبْلَ خَمْسٍ: شَبابَكَ قَبْلَ هَرَمِكَ، وَصِحَّتَكَ قَبْلَ سُقْمِكَ، وَغِناكَ قَبْلَ فَقْرِكَ، وَفَراغَكَ قَبْلَ شُغْلِكَ، وَحَياتَكَ قَبْلَ مَوْتِكَ.

يا أَبا ذَرٍّ: إِيّاكَ وَالتَّسْوِيفَ بِعَمَلِكَ فَإِنَّكَ بِيَوْمِكَ وَلَسْتَ بِما بَعْدَهُ، فَإِنْ يَكُنْ

نوح قرار داده که هرکه سوار آن شد نجات یافت و هرکس بآن پشت کرد غرق و هلاك گشت ومثل باب حطّهٔ بنی اسرائیل است که هرکس داخل آن شد در امان بماند .

ای اباذر وصیّت مرا حفظ و عمل کن تا در دنیا وآخرت سعادتمند باشی .

ای اباذر دونعمت است که بسیاری از مردم درآن مغبون میشوند: سلامت وفراغت .

ای اباذر پنج چیز را قبل از پنج چیز مغتنم شمار : جوانی خود را قبل از پیری و سلامت را قبل از بیماری و ثروت را قبل از نداری وفراغت را قبل از گرفتاری وزندگی را پیش از مرگ .

ای اباذر مواظب باشی که درعمل امروز وفردا نکنی وکار امروز

غَدٌ لَكَ فَكُنْ فِي الْغَدِ كَمَا كُنْتَ فِي الْيَوْمِ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ غَداً لَمْ تَنْدَمْ عَلَى مَا فَرَّطْتَ فِي الْيَوْمِ.

يَا أَبَا ذَرٍّ: كَمْ مِنْ مُسْتَقْبِلٍ يَوْماً لَا يَسْتَكْمِلُهُ، وَمُنْتَظِرٍ غَداً لَا يَبْلُغُهُ.

يَا أَبَا ذَرٍّ: لَوْ نَظَرْتَ إِلَى الْأَجَلِ وَمَسِيرِهِ لَأَبْغَضْتَ الْأَمَلَ وَغُرُورَهُ.

يَا أَبَا ذَرٍّ: كُنْ كَأَنَّكَ فِي الدُّنْيَا غَرِيبٌ أَوْ كَعَابِرِ سَبِيلٍ، وَعُدَّ نَفْسَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ.

يَا أَبَا ذَرٍّ إِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تُحَدِّثْ نَفْسَكَ بِالْمَسَاءِ، وَإِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تُحَدِّثْ نَفْسَكَ بِالصَّبَاحِ، وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ قَبْلَ سُقْمِكَ، وَمِنْ حَيَاتِكَ قَبْلَ مَوْتِكَ، فَإِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا اسْمُكَ غَداً.

يَا أَبَا ذَرٍّ: إِيَّاكَ أَنْ تُدْرِكَكَ الصَّرْعَةُ عِنْدَ الْعَثْرَةِ، فَلَا تُقَالُ الْعَثْرَةُ، وَلَا تُمَكَّنُ مِنَ الرَّجْعَةِ، وَلَا يَحْمَدُكَ مَنْ خَلَّفْتَ بِمَا تَرَكْتَ، وَلَا يَعْذِرُكَ مَنْ تَقْدَمُ عَلَيْهِ بِمَا اشْتَغَلْتَ بِهِ،

بفردا نیفکنی که اکنون تو مال امروزی و فردا مال تو نیست واگر فردا زنده باشی فردا نیز مثل امروز وظیفه وبرنامه وعملی‌خواهی داشت واگر زنده نباشی پشیمانی نخوری که چرا امروز را از دست دادی.

ای اباذر چه بسیار کسانیکه امروز خودرا به شب نیاوردند وچه بسیار افرادیکه با نتظار فردا بودند وبآن نرسیدند.

ای اباذر: اگر باجل و مسیر آن بنگری از آرزوها وفریبندگی آنها متنفرگردی.

ای اباذر: در دنیا چون غریبان یا رهگذران باش وخود را همواره از خفتگان در گور بدان.

ای اباذر: چون صبح کردی بفکر شب مباش وچون وارد شب شدی بیاد صبح مباش ودر سلامت خود پیش از بیماری و از حیات خود قبل ازمرگ بهره گیر، که نمیدانی نام تو فردا در کجا (دفتر مرده ها یا زنده ها) نوشته خواهد بود.

يَا أَبَا ذَرٍّ : كُنْ عَلَى عُمْرِكَ أَشَحَّ مِنْكَ عَلَى دِرْهَمِكَ وَدِينَارِكَ .
يَا أَبَا ذَرٍّ : هَلْ يَنْتَظِرُ أَحَدُكُمْ إِلَّا غِنًى مُطْغِياً أَوْ فَقْراً مُنْسِياً أَوْ مَرَضاً مُفْسِداً أَوْ هَرَماً مُقْعِداً أَوْ مَوْتاً مُجْهِزاً ، أَوِ الدَّجَّالَ ، فَإِنَّهُ شَرُّ غَائِبٍ يُنْتَظَرُ ، أَوِ السَّاعَةَ وَالسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمَرُّ . إِنَّ شَرَّ النَّاسِ مَنْزِلَةً عِنْدَ اللهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَالِمٌ لَا يَنْتَفِعُ بِعِلْمِهِ . وَمَنْ طَلَبَ عِلْماً لِيَصْرِفَ بِهِ وُجُوهَ النَّاسِ إِلَيْهِ لَمْ يَجِدْ رِيحَ الْجَنَّةِ .
يَا أَبَا ذَرٍّ : مَنِ ابْتَغَى الْعِلْمَ لِيَخْدَعَ بِهِ النَّاسَ لَمْ يَجِدْ رِيحَ الْجَنَّةِ .
يَا أَبَا ذَرٍّ : إِذَا سُئِلْتَ عَنْ عِلْمٍ لَا تَعْلَمُهُ فَقُلْ: لَا أَعْلَمُهُ، تَنْجُ مِنْ تَبِعَتِهِ، وَلَا تُفْتِ

ای اباذر : بپرهیز که مرگ بهنگام غفلت (از عقبی و اشتغال بدنیا) گریبانت را نگیرد ، که دیگر راه بازگشت بدنیا و جبران فرصت فوت شده را نخواهی داشت ، ووارثان تو بر اموالی که نهاده ای ترا مدح نگویند ، و خدا که بر او وارد میشوی ترا با شتغال بدنیا معذور ندارد .

ای اباذر بر عمر خود بخیل تر باش تا بزر و سیم خود .

ای اباذر هیچیک از شما در دنیا نمی تواند انتظار داشته باشد مگر ثروتی طغیان آور ، یا فقری فراموشی بخش (که یاد انسان را از خاطر مردم ببرد) یا مرض و یران کنندهٔ تن یا پیری وزمین گیری یا مرگی آماده یا دجّال که شرّی بنهانی است و مورد انتظار است یا آن ساعت و آن ساعت زیرک تر و گذرنده تر است ، همانا بدترین مردم در قیامت عالمی است که از علمش بهره نگیرد ، و هرکه علم را برای جلب خاطر و نظر مردم طلب کند بسوی بهشت راه نیابد .

ای اباذر هرکه علم را برای فریب مردم تحصیل کند بوی بهشت را استشمام نکند .

ای اباذر چون چیزی از تو بپرسند که ندانی بگو : نمیدانم تا از

بِمَا لَا عِلْمَ لَكَ بِهِ، تَنْجُ مِنْ عَذَابِ اللهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ .

يَا أَبَا ذَرٍّ: يَطَّلِعُ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ عَلَى قَوْمٍ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَيَقُولُونَ: مَا أَدْخَلَكُمُ النَّارَ وَقَدْ دَخَلْنَا الْجَنَّةَ بِتَأْدِيبِكُمْ وَتَعْلِيمِكُمْ، فَيَقُولُونَ: إِنَّا كُنَّا نَأْمُرُ بِالْخَيْرِ وَلَا نَفْعَلُهُ.

يَا أَبَا ذَرٍّ: إِنَّ حُقُوقَ اللهِ جَلَّ ثَنَاؤُهُ أَعْظَمُ مِنْ أَنْ يَقُومَ بِهَا الْعِبَادُ، وَإِنَّ نِعَمَ اللهِ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ يُحْصِيَهَا الْعِبَادُ، وَلَكِنْ أَمْسُوا وَأَصْبِحُوا تَائِبِينَ.

يَا أَبَا ذَرٍّ: إِنَّكَ فِي مَمَرِّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فِي آجَالٍ مَنْقُوصَةٍ وَأَعْمَالٍ مَحْفُوظَةٍ وَالْمَوْتُ يَأْتِي بَغْتَةً. وَمَنْ يَزْرَعْ خَيْراً يُوشِكُ أَنْ يَحْصِدَ خَيْراً، وَمَنْ يَزْرَعْ شَرّاً يُوشِكُ أَنْ يَحْصِدَ نَدَامَةً، وَلِكُلِّ زَارِعٍ مِثْلُ مَا زَرَعَ، لَا يَسْبِقُ بَطِيءٌ بِحَظِّهِ وَلَا يُدْرِكُ حَرِيصٌ مَا لَمْ يُقَدَّرْ

عواقب آن آسوده باشی و بآنچه ندانی فتوی مده تا ازعذاب قیامت برهی .

ای اباذر ، جمعی از بهشتیان بر دوزخیان درآیند و از آنها بپرسند چرا شما جهنمی شدید که ما از تعلیم و تربیت شما به بهشت درآمدیم ؟ جواب دهند : ما بخوبی ها امر می کردیم و خود خوبی نمیکردیم .

ای اباذر حقوق خداوند متعال بیش از آنست که بندگان بتوانند حق همه آنها را اداء کنند ، و نعمتهای او بیش از آنست که بندگان شماره توانند کرد ، ولی صبح و شام در حال توبه باشید .

ای اباذر تو در سیر گذشت شب وروز ودر کمین اجلهای ناگهانی می باشی واعمال تو همه محفوظ خواهد ماند و مرگ ناگهان میرسد ، و هرکه تخم خیرات بکارد خیر درو میکند و هرکه تخم فساد و بدی کشت کند محصول ندامت بر چیند ، و هرکشت کننده ای همان درود که کشته است آن مکند رویك لحظه پیشی نگیرد ، و آدم حریص بآنچه مقدر او نیست دست

لَهُ وَمَنْ أُعْطِيَ خَيْراً فَاللهُ أَعْطَاهُ وَمَنْ وُقِيَ شَرّاً فَاللهُ وَقَاهُ.

يَا أَبَا ذَرٍّ: الْمُتَّقُونَ سَادَةٌ، وَالْفُقَهَاءُ قَادَةٌ، وَمُجَالَسَتُهُمُ الزِّيَادَةُ. إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيَرَى ذَنْبَهُ كَأَنَّهُ صَخْرَةٌ يَخَافُ أَنْ تَقَعَ عَلَيْهِ، وَإِنَّ الْكَافِرَ يَرَى ذَنْبَهُ كَأَنَّهُ ذُبَابٌ مَرَّ عَلَى أَنْفِهِ.

يَا أَبَا ذَرٍّ: إِنَّ اللهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِذَا أَرَادَ بِعَبْدٍ خَيْراً جَعَلَ ذُنُوبَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ [مُمَثَّلَةً وَالْإِثْمَ عَلَيْهِ ثَقِيلاً وَبِيلاً]، وَإِذَا أَرَادَ بِعَبْدٍ شَرّاً أَنْسَاهُ ذُنُوبَهُ.

يَا أَبَا ذَرٍّ: لَا تَنْظُرْ إِلَى صِغَرِ الْخَطِيئَةِ وَلَكِنِ انْظُرْ إِلَى مَنْ عَصَيْتَهُ.

يَا أَبَا ذَرٍّ: إِنَّ الْمُؤْمِنَ أَشَدُّ ارْتِكَاضاً مِنَ الْخَطِيئَةِ مِنَ الْعُصْفُورِ حِينَ يُقْذَفُ بِهِ فِي شَرَكِهِ.

يَا أَبَا ذَرٍّ: مَنْ وَافَقَ قَوْلُهُ فِعْلَهُ فَذَاكَ الَّذِي أَصَابَ حَظَّهُ. وَمَنْ خَالَفَ قَوْلُهُ فِعْلَهُ فَإِنَّمَا يُوبِقُ نَفْسَهُ.

يَا أَبَا ذَرٍّ: إِنَّ الرَّجُلَ لَيُحْرَمُ رِزْقَهُ بِالذَّنْبِ يُصِيبُهُ.

يَا أَبَا ذَرٍّ: دَعْ مَا لَسْتَ مِنْهُ فِي شَيْءٍ. فَلَا تَنْطِقْ بِمَا لَا يَعْنِيكَ. وَاخْزُنْ لِسَانَكَ

نیابد ، و هرکه بخیری رسد که خدا باو داده ازشرّی محفوظ ماند وخدایش از آن نگه داشته .

ای اباذر متقیان آقایند ، و فقیهان امام و رهبر مردمانند ومجالست باایشان‌موجب افزون شدن(دانش)است ، مؤمن گناه خودرا چون سنگی بزرک بر بالای سرخود می بیند که هرلحظه ممکنست بر فرق سرش افتد و کافر گناهش را چون صدای بال مگسی بندارد که از جلوی گوشش گذشته باشد .

ای اباذر چون خداوند متعال‌خیر بنده ای را بخواهد گناهانش‌را برابر دیدگانش قرار میدهد و اگر بدی بنده ای را بخواهد گناهانش‌راا ز یادش‌میبرد .

ای اباذر به خردی گناه منگر و لکن عظمت خدایی را که عصیانش کرده ای توجه کن .

ای اباذر مؤمن بر گناهی که کرده از گنجشکی که گرفتارقفس شده

لا تحزن ورقك .

يا أبا ذر : إنّ الله جلّ ثناؤه ليدخل قوماً الجنّة فيعطيهم حتى يملّوا وفوقهم قوم في الدرجات العلى ، فإذا نظروا إليهم عرفوهم فيقولون : ربّنا إخواننا كنّا معهم في الدنيا فبم فضّلتهم علينا ؟ فيقال : هيهات هيهات إنّهم كانوا يجوعون حين تشبعون ويظمؤون حين تروون ويقومون حين تنامون ويشخصون حين تخفضون .

يا أبا ذر : جعل الله جلّ ثناؤه قرّة عيني في الصّلاة ، وحبّب إليّ الصّلاة كا

(وبرای آزادی تقلا میکند) مضطربتر و پر هیجان تراست .

ای اباذر هرکه عملش با گفته اش یکی باشد نصیب و بهره خویش‌را بر گیرد و هرکه عملش خلاف سخنش باشد بـه خـود ستم روا داشته .

ای اباذر، انسان بواسطه گناهی که میکند از روزی محروم میگردد .

ای اباذر کاری را که بتو هیچ ارتباطی ندارد رهاکن وجز بآنچه ترا سود بخشد سخن مگو، وزبانت را نگه دار چنانکه زر و سیمت راحفاظت می کنی .

ای اباذر : خـداوند متعـال گروهـی را بـه بهشت می برد وچندانکه ملال یابند با یشان عطامی کند ، وقومی دیگر در درجات بالاتر فوق آنها منزل میگیرند ، دسته اول وقتی ایشان را می بینند میشناسند و می گویند : خداوندا اینها دوستان ما بودند که در دنیا با هم بودیم چرا آنها را در مقامی برتر نشاندی ؟ جواب آیدکه : آنها در وقتی که شما سیر بودید گرسنه وروزه دار بودند ، و در شب که چشمان شما در خواب خوش بود آنها به(عبادت) بیدار بودند .

ای اباذر: خداوند روشنی چشم مرا در نماز قرار داده و نماز راچنان محبوب من ساخته که غذای لذیذ را برای گرسنه وآب گوارا را در کام تشنـه و

حُبِّبَ إِلَى الجَائِعِ الطَّعَامُ ، وَإِلَى الظَّمْآنِ المَاءُ . وَإِنَّ الجَائِعَ إِذَا أَكَلَ شَبِعَ وَإِنَّ الظَّمْآنَ إِذَا شَرِبَ رَوِيَ ، وَأَنَا لا أَشْبَعُ مِنَ الصَّلَاةِ .

يَا أَبَا ذَر : أَيُّمَا رَجُلٍ تَطَوَّعَ فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ اثْنَتَي عَشْرَةَ رَكْعَةً سِوَى المَكْتُوبَةِ كَانَ لَهُ حَقّاً وَاجِباً بَيْتٌ فِي الجَنَّةِ .

يَا أَبَا ذَر : إِنَّكَ مَا دُمْتَ فِي الصَّلَاةِ فَإِنَّكَ تَقْرَعُ بَابَ المَلِكِ الجَبَّارِ ، وَمَنْ يُكْثِرْ قَرْعَ بَابِ المَلِكِ يُفْتَحْ لَهُ .

يَا أَبَا ذَر : مَا مِنْ مُؤْمِنٍ يَقُومُ مُصَلِّياً إِلَّا تَنَاثَرَ عَلَيْهِ البِرُّ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ العَرْشِ وَوُكِّلَ بِهِ مَلَكٌ يُنَادِي : يَا ابْنَ آدَمَ لَوْ تَعْلَمُ مَا لَكَ فِي الصَّلَاةِ وَمَنْ تُنَاجِي مَا انْفَتَلْتَ .

يَا أَبَا ذَر : طُوبَى لِأَصْحَابِ الأَلْوِيَةِ يَوْمَ القِيَامَةِ يَحْمِلُونَهَا فَيَسْبِقُونَ النَّاسَ إِلَى الجَنَّةِ ، أَلَا : هُمُ السَّابِقُونَ إِلَى المَسَاجِدِ بِالأَسْحَارِ وَغَيْرِ الأَسْحَارِ .

يَا أَبَا ذَر : الصَّلَاةُ عِمَادُ الدِّينِ وَاللِّسَانُ أَكْبَرُ ، وَالصَّدَقَةُ تَمْحُو الخَطِيئَةَ وَاللِّسَانَ

گرسنه از غذا سیر شود ولی من از نماز هرگز سیر نمی شوم .

ای اباذر هرکه در شبانه روز غیر از نماز های واجب ۱۲ رکعت نماز مستحب گزارد خانه ای در بهشت حق واجب اوست .

ای اباذر تو مادام که مشغول نماز می باشی درب پادشاه جبار و پیروزی را می کوبی و هرکس باب سلطانی را بکوبد سرانجام برویش باز گردد .

ای اباذر هیچ مؤمنی بنماز نایستد مگر آنکه خوبی ها و اجرها بین او تا عرش پراکنده شود ، و فرشته ای بر او گماشته شود که بگوید : ای پسر آدم اگر بدانی که چه اجری برای تست از طرف آنکه با او مناجات می کنی در نماز هرگز از نماز رو نگردانی .

ای اباذر ، خوشابحال پرچمداران در قیامت که آنرا بر داشته بر مردم بسوی بهشت پیشی میگیرند ، آنها کسانیند که در سحر و غیر سحر به مساجد می شتابند .

ای اباذر نماز ستون دین و زبان بزرگتر است ، و صدقه خطا را

أَكْبَرُ ، وَالصَّوْمُ جُنَّةٌ مِنَ النَّارِ وَاللِّسَانُ أَكْبَرُ ، وَالْجِهَادُ نَبَاهَةٌ وَاللِّسَانُ أَكْبَرُ .

يَا أَبَا ذَرٍّ : الدَّرَجَةُ فِي الْجَنَّةِ فَوْقَ الدَّرَجَةِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ، وَإِنَّ الْعَبْدَ لَيَرْفَعُ بَصَرَهُ فَيَلْمَعُ لَهُ نُورٌ يَكَادُ يَخْطِفُ بَصَرَهُ فَيَفْزَعُ لِذَلِكَ فَيَقُولُ : مَا هَذَا ؟ فَيُقَالُ : هَذَا نُورُ أَخِيكَ ، فَيَقُولُ : أَخِي فُلَانٌ كُنَّا نَعْمَلُ جَمِيعاً فِي الدُّنْيَا وَقَدْ فُضِّلَ عَلَيَّ هَكَذَا ، فَيُقَالُ لَهُ : إِنَّهُ كَانَ أَفْضَلَ مِنْكَ عَمَلاً ، ثُمَّ يُجْعَلُ فِي قَلْبِهِ الرِّضَا حَتَّى يَرْضَى .

يَا أَبَا ذَرٍّ : الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ وَمَا أَصْبَحَ فِيهَا مُؤْمِنٌ إِلَّا حَزِيناً ، فَكَيْفَ لَا يَحْزَنُ الْمُؤْمِنُ وَقَدْ أَوْعَدَهُ اللهُ جَلَّ ثَنَاؤُهُ إِنَّهُ وَارِدُ جَهَنَّمَ وَلَمْ يَعِدْهُ أَنَّهُ صَادِرٌ عَنْهَا وَلَيَلْقَيَنَّ أَمْرَاضاً وَمُصِيبَاتٍ وَأُمُوراً تَغِيظُهُ وَلَيُظْلَمَنَّ فَلَا يَنْتَصِرُ ، يَبْتَغِي ثَوَاباً مِنَ اللهِ تَعَالَى فَلَا يَزَالُ حَزِيناً حَتَّى يُفَارِقَهَا ، فَإِذَا فَارَقَهَا أَفْضَى إِلَى الرَّاحَةِ وَالْكَرَامَةِ .

می شوید ، و زبان بزرگتر است ، و روزه سپر از آتش است و زبان بزرگتر است و جهاد بزرگی و شرف است و زبان بزرگتر است .

ای اباذر هر درجه بالاتر بهشت نسبت بدرجهٔ پائین‌تر بـه اندازه بلندی اسمان برتری دارد و گاه بنده ای سر بآسمان بر میدارد نوری بـر او میزند که چشمش را خیره میکند در اینوقت بفغان آید که این نـور چیست ؟ پاسخ شنود که این نور برادر مؤمن تست ، پس‌گله آغازکند که خداوندا در دنیا باهم عمل می نمودیم - وچرا مقام او اینچنین بـر مـن فزونی دارد ، جوابش دهند که عمل او از تو برتر و بهتر بود ، بعد به دل وی رضایت داده شود که بمقام خود خشنود باشد .

ای اباذر دنیا زندان مؤمن و بهشت کافر است و هیچ مؤمنی در دنیا صبح نکند مگر آنکه حزین باشد وچرا حزین نباشد که خداوند بـوی بیم داده است که حتماً بدوزخ درخواهد آمد ولی وعدهٔ بیرون شدن از دوزخ حتمی نیست و در دنیا دچار گرفتاریها و مصیبتها و رنجهـای جانکاه‌می شود و ستم می بیند و کمک نمیشود و دل به ثواب خدا بستـه و

يا أبا ذر : ما عُبِدَ اللهُ عزَّ وجلَّ على مثلِ طولِ الحُزنِ .

يا أبا ذر : مَن أوتيَ مِنَ العِلمِ ما لا يُبكيهِ لَحقيقٌ أن يكونَ قد أوتيَ عِلماً لا ينفعه ، إنّ الله نعتَ العُلماءَ فقالَ عزَّ وجلَّ : «إنَّ الذينَ أوتوا العِلمَ مِن قبلِهِ إذا يُتلى عليهم يَخِرّونَ للأذقانِ سُجّداً ويقولونَ سُبحانَ ربِّنا إن كانَ وعدُ ربِّنا لمفعولاً ، ويَخِرّونَ للأذقانِ يبكونَ ويزيدُهُم خُشوعاً » .

يا أبا ذر : مَن استطاعَ أن يبكيَ فليبكِ ، ومَن لم يستطِع فليُشعِر قلبَهُ الحُزنَ وليتباكَ ، إنَّ القلبَ القاسيَ بعيدٌ مِنَ اللهِ تعالى ولكن لا يشعرون .

يا أبا ذر : يقولُ اللهُ تعالى : لا أجمعُ على عبدٍ خوفَينِ ولا أجمعُ له أمنَينِ ، فإذا

همواره محزونست تا از دنيا جدا شود وآنگاه است كه براحت ومقام ارجمند نايل آيد .

اى اباذر خداوند به هيچ عبادتى كه بالاتر از حزن طولانى باشد بندگى نشده .

يا اباذر هركه را علمى داده شده كه اورا بگريه نيارد حقيقتاً بـه او دانشى بى سود داده شده ، كه خداوند علماء را چنين مدح ميكند :(آنانكه پيش از آن دانش داده شده اند چون(قرآن وكلمات حق) بر آنهـا خوانده شود به سجده مى افتند وبينى بخاك مى سايند وميگويند:خداى ما منزه است كه وعده او انجام پذير است ، وبه سجده افتند وبگريند وبر خشوعشان افزوده گردد ــ اسراء ــ ۱۰۸و ۱۰۹) .

يا اباذر ،هركه مى تواند گريه كند بگريد وهركه نمى تواند گريه كند در دل همواره محزون باشد وحالت گريه برخود گيرد ، كه آدم سنگدل از خداى متعال دور است ولى نمى فهمند .

اى اباذر خداوند ميفرمايد : براى يك بنده دوبيم وخوف راجمع

أمِنَني في الدّنيا أخَفْتُهُ يومَ القيامة وإذا خافَني في الدّنيا آمنْتُهُ يومَ القيامة .

يا أبا ذر : لو أنَّ رَجُلاً كانَ لَهُ كَعَمَلِ سَبْعينَ نَبِيّاً لاحْتَقَرَهُ وَخَشِيَ أن لا يَنْجُوَ مِنْ شَرِّ يومِ القيامة .

يا أبا ذر : إنَّ العَبْدَ لَيُعْرَضُ عَلَيهِ ذُنُوبُهُ يومَ القيامة فيَمُنُّ ذَنْبَ ذُنُوبِهِ فيقولُ : أما إنّي كُنْتُ خائِفاً مُشْفِقاً فيُغْفَرُ لَهُ .

يا أبا ذر : إنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ الحَسَنَةَ فَيَتَّكِلُ عَلَيْها وَيَعْمَلُ المُحَقَّراتِ حَتّى يأتِيَ اللهَ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضْبانُ . وإنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ السَّيِّئَةَ فَيَفْرَقُ مِنْها يأتي آمِناً يومَ القيامة .

بودم و در نتیجه همین سخن بخشوده می گردد .

یا اباذر مردیکه بکارهای خوب خودش تکیه و خاطر جمعی دارد و بنظر خود گناهان صغیره و کوچکی انجام میدهد و آنهارا (تادم مرگ رها نمی کند) در روز قیامت خداوند بر او خشمگین خواهد بود و مرد دیگریکه گناه مرتکب می شود ولی بعداً آنهارا ترک نماید در قیامت در امان خواهد بود .

نمیکنم و نیز ویرا در امن وراحت نمی بخشم اگر در دنیا از خوف من در امان و فارغ باشد در قیامت گرفتار بیمش سازم و اگر در دنیا از من بترسد از خوف در قیامت در امانش بدارم .

یا اباذر اگر کسی به قدر هفتاد پیغمبر عمل (صالح) دارد باید آنها را بچیزی نشمرد . و همواره در اضطراب باشد که نکند در قیامت نجات نیابد .

یا اباذر بنده گناهکاری را در قیامت می آورند و گناهانش را در برابر دیده اش می نهند ، می گوید من در دنیا همواره بر این گناه خود ترسان

يَا أَبَا ذَر : إِنَّ الْعَبْدَ لَيُذْنِبُ الذَّنْبَ فَيَدْخُلُ بِهِ الْجَنَّةَ ، فَقُلْتُ : وَكَيْفَ ذَلِكَ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللهِ ؟ قَالَ : يَكُونُ ذَلِكَ الذَّنْبُ نُصْبَ عَيْنَيْهِ تَائِباً مِنْهُ فَاراً إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ حَتَّى يَدْخُلَ الْجَنَّةَ .

يَا أَبَا ذَر : الْكَيِّسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ ، وَالْعَاجِزُ مَنِ اتَّبَعَ نَفْسَهُ وَهَوَاهَا وَتَمَنَّى عَلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ الْأَمَانِيَّ .

يَا أَبَا ذَر : إِنَّ أَوَّلَ شَيْءٍ يُرْفَعُ مِنْ هَـذِهِ الْأُمَّةِ : الْأَمَانَةُ وَالْخُشُوعُ حَتَّى لَا تَكَادُ تَرَى خَاشِعاً .

يَا أَبَا ذَر : وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ الدُّنْيَا كَانَتْ تَعْدِلُ عِنْدَ اللهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ أَوْ ذُبَابٍ مَا سَقَى الْكَافِرَ مِنْهَا شَرْبَةً مِنْ مَاءٍ .

يَا أَبَا ذَر : إِنَّ الدُّنْيَا مَلْعُونَةٌ مَلْعُونٌ مَا فِيهَا إِلَّا مَا ابْتُغِيَ بِهِ وَجْهُ اللهِ . وَمَا مِنْ شَيْءٍ أَبْغَضُ إِلَى اللهِ تَعَالَى مِنَ الدُّنْيَا خَلَقَهَا ثُمَّ عَرَضَهَا فَلَمْ يَنْظُرْ إِلَيْهَا وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهَا حَتَّى

ای اباذر ، گاه بنده ای گناه می کند وبهشت می رود ، پرسیدم چگونه یا رسول الله ؟ فرمود : گناهش همواره دربرابر چشمش می باشد وازآن توبه میکند وبسوی حق باز میگردد تا به بهشت میرود .

ای اباذر : زیرك کسی است که نفس‌را پست گرداند وبرای پس‌از مرگ کوشش کند ، وعاجز کسی است که ازهوای نفس پیروی کند وازخدا آرزوها طلبد .

ای اباذر : اول چیزیکه ازاین امت برداشته شود ، امانت وخشوع است چنانکه خاشعی‌بچشم نخورد .

ای اباذر : قسم بآنکس که جانم بدست اوست ، اگردنیا بقدر بال مگسی نزد خدا قیمت داشت به کافری شربت آب گوارایی نمیداد .

ای اباذر : دنیا وآنچـــه در آن است ملعون خداست مگرآنچه را که بوسیلهٔ آن رضای خدا بدست آید وبرای خدا باشد ، ونـزد خدا

تقوم الساعة . وما من شيء أحبّ إلى الله من الإيمان به وترك ما أمر بتركه .

يا أبا ذر : إنّ الله تبارك وتعالى أوحى إلى أخي عيسى عليه السلام : يا عيسى : لا تحبّ الدنيا فإنّي لست اُحبّها وأحبب الآخرة ، فإنّما هي دار المعاد .

يا أبا ذر : إنّ جبرئيل عليه السلام أتاني بخزائن الدنيا على بغلة شهباء فقال لي : يا محمّد : هذه خزائن الدنيا ولا تنقصك من حظّك عند ربّك ، فقلت : حبيبي جبرئيل لا حاجة لي بها ، إذا شبعت شكرت ربّي وإذا جعت سألته .

يا أبا ذر : إذا أراد الله عزّ وجلّ بعبدٍ خيراً فقّهه في الدين وزهّده في الدنيا وبصّره بعيوب نفسه .

هیچ چیز دشمن تر از دنیا نمی باشد ، چون آنرا آفرید وازآن روی‌گردانید وبآن نظر و توجهی نفرمود و تا قیامت نیز نخواهد کرد ، و هیچ چیز نزد خدا از ایمان و ترك چیزهایی راكه ترك آنرا خواسته است محبوبتر نمی باشد .

یا اباذر خداوند متعال به برادرم عیسی وحی کرد : یا عیسی دنیا را دوست مدار که من آنرا دوست ندارم و دل به آخرت ببند که خانه بازگشت تو است (وابدی میباشد) .

یااباذر : جبرئیل همه گنجینه های دنیا را برپشت استری برای من آورد ، وبمن گفت که این خزینه های دنیا است ، وقبول آن‌ازثواب ومقام تو در نزد خداوند نخواهد کاست گفتم : حبیب من جبرئیل : من باینها نیازی ندارم که چون‌سیر باشم خدارا شکر میگویم و چون گرسنه شوم ازاوغذا می طلبم .

یا اباذر : چون خداوند خواهد به بنده ای نیکی کند وخیر و سعادت را نصیب او گرداند بوی‌بصیرت در دین و زهد در دنیاوآگاهی به‌عیوب خویش عطاكند .

يَا أَبَا ذَرٍ : مَا زَهِدَ عَبْدٌ فِي الدُّنْيَا إِلَّا أَنْبَتَ اللهُ الْحِكْمَةَ فِي قَلْبِهِ وَأَنْطَقَ بِهَا لِسَانَهُ وَبَصَّرَهُ بِعُيُوبِ الدُّنْيَا وَدَائِهَا وَدَوَائِهَا وَأَخْرَجَهُ مِنْهَا سَالِماً إِلَى دَارِ السَّلَامِ .

يَا أَبَا ذَرٍ : إِذَا رَأَيْتَ أَخَاكَ قَدْ زَهِدَ فِي الدُّنْيَا فَاسْتَمِعْ مِنْهُ فَإِنَّهُ يُلَقِّنُ الْحِكْمَةَ ، فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللهِ : مَنْ أَزْهَدُ النَّاسِ ؟ فَقَالَ : مَنْ لَمْ يَنْسَ الْمَقَابِرَ وَالْبِلَى وَتَرَكَ فَضْلَ زِينَةِ الدُّنْيَا وَآثَرَ مَا يَبْقَى عَلَى مَا يَفْنَى وَلَمْ يَعُدَّ غَداً مِنْ أَيَّامِهِ وَعَدَّ نَفْسَهُ فِي الْمَوْتَى .

يَا أَبَا ذَرٍ : إِنَّ اللهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لَمْ يُوحِ إِلَيَّ أَنْ أَجْمَعَ الْمَالَ [إِلَى الْمَالِ] وَلَكِنْ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ .

يا اباذر: هيچ بنده ای در دنیا زاهد نباشد مگر آنکه خداوند درخت حکمت را در دلش بنشاند و زبانش را به حکمت گویاکند و اورا به عیوب و بیماریهای دنیا وآرمانهای آن آگاه سازد و اورا بسلامت ازدنیا بیرون برد و به بهشت برساند .

یا اباذر: چون برادر مسلمان رادیدی که نسبت بدنیا بی رغبست و زاهد است حرف اورا گوش ده که بتو حکمت می آموزد . گفتم: یارسول الله(ص) ، زاهدترین مردم کیست ؟ فرمود : آنکس که قبر و پوسیدگی تن درخاك رافراموش‌نکند و زینت های دنیا و اضافه بر ضرورت را رهاکند ، و جهان باقی ابدی را بردنیای فانی برگزیند ، و فردا را ازعمر خود بـه حساب نیاورد ، و هرآن چنان پندارد که خواهد مرد و به سرمنزل‌مردگان خواهد رفت .

ای اباذر: خداوند متعال بمن وحی‌نفرموده‌که‌مال‌گردآورم ولکن وحـی فرموده که خداوند خودرا تسبیح گوی و ازساجدین باش ، چندان خدا را عبادت کن تا بمقام یقین نایل آیی .

يا أبا ذر : إني ألبس الغليظ وأجلس على الأرض وألعق أصابعي وأركب الحمار بغير سرج وأردف خلفي ، فمن رغب عن سنتي فليس مني .

يا أبا ذر : حب المال والشرف أذهب لدين الرجل من ذئبين ضاريين في زرب الغنم فأغارا فيها حتى أصبحا فماذا أبقيا منها ؟ قال : قلت : يا رسول الله الخائفون الخاضعون المتواضعون الذاكرون الله كثيراً ، أهم يسبقون الناس إلى الجنة ؟ فقال : لا ، ولكن فقراء المسلمين ، فإنهم يأتون يتخطون رقاب الناس ، فيقول لهم خزنة الجنة كما أنتم حتى تحاسبوا ، فيقولون : بم نحاسب ؟ فوالله ما ملكنا فنجور ونعدل ولا أفيض علينا فنقبض ونبسط ولكن عبدنا ربنا حتى دعانا فأجبنا .

يا أبا ذر : إن الدنيا مشغلة للقلوب والأبدان وإن الله تبارك وتعالى سائلنا عما نعمنا في حلاله فكيف بما أنعمنا في حرامه ؟

يا أبا ذر : إني قد دعوت الله جل ثناؤه أن يجعل رزق من يحبني كفافاً وأن

ای اباذر : من جامهٔ خشن می پوشم وبر خاك می نشینم وانگشتهایم را پس ازغذا می مکم و بر الاغ برهنه سوار می شوم و مردم را بر ترك خود می نشانم (که اینها همه علامت تواضع است ، هرکس از روش مسن رو گرداند از من نیست.

یا اباذر : عشق بمال و مقام از دو گرگ خونخواریکه به آغل گوسفندان زنندو تا صبح از آنها بدرند برای دین انسان خطر ناکتر است .بنگر که پس ازاین واقعه ای از گلهٔ گوسفند چه خواهد ماند . پرسیدم : یارسول الله (ص) ، مردم خاضع و فروتن که زودتر از دیگران به بهشت می روند کسانی هستند که بیشتر بیاد خدا می باشند ؟ فرمود : نه بلکه فقـــراء مسلمین ، که پای بر دوش مردم میگذارند (وبسوی بهشت می رونـد) خازنان و نگهبانان بهشت بآنها می گویند که بمانید تا حساب پس دهید جواب میدهند که چه حسابی پس دهیم که بخدا نـه قدرت ومنصبی داشتیم که عدل وياستم روا داریم و نه مال فراوانی که بخل یااسراف بکار بریم و

يُعطِيَ مَنْ يُبغِضُنِي كَثْرَةَ المَالِ وَالوَلَدِ .

يَا أَبَا ذَر : طُوبَى لِلزَّاهِدِينَ فِي الدُّنيَا الرَّاغِبِينَ فِي الآخِرَةِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا أَرْضَ اللهِ بِسَاطاً وَتُرَابَهَا فِرَاشاً وَمَاءَهَا طِيباً وَاتَّخَذُوا كِتَابَ اللهِ شِعَاراً وَدُعَاءَهُ دِثَاراً ، يَقْرِضُونَ الدُّنيَا قَرْضاً .

يَا أَبَا ذَر : حَرْثُ الآخِرَةِ العَمَلُ الصَّالِحُ . وَحَرْثُ الدُّنيَا المَالُ وَالبَنُونَ .

يَا أَبَا ذَر : إِنَّ رَبِّي أَخبَرَنِي ، فَقَالَ : وَعِزَّتِي وَجَلَالِي مَا أَدْرَكَ العَابِدُونَ دَرْكَ البُكَاءِ وَإِنِّي لَأَبْنِي لَهُمْ فِي الرَّفِيقِ الأَعْلَى قَصْراً لَا يُشْرِكُهُمْ فِيهِ أَحَدٌ . قَالَ : قُلْتُ : يَا

لكن خدارا عبادت مى كرديم و دعوت اورا اجابت نموديم ·

يا اباذر: دنيا دلها و بدنها را بخود مشغول ميدارد و خداوند از نعمتهاى حلال مارا بازپرسى مى كند تا چه رسد بحرام ·

يا اباذر: از خداوند خواسته ام كه رزق دوستان مرا بقدر كفاف قرار دهد و بدشمنانم مال و فرزند بسيار ببخشد ·

يا اباذر: خوشا بحال زاهدان در دنيا و راغبان به‌آخرت، آنانكه زمين را نشيمن و خاك را بستر و آبرا نوشابهٔ خود ساختند ، و كتاب خدا را شعار و دعا را دثار خود قرار دادند و دنيا را از خود قيچى كردند و خود را از دنيا جدا ساختند ·

يا اباذر: كشت براى آخرت عمل صالح است و كشت دنيا مال و فرزند·

يا اباذر: خداوند بمن خبر داد ، كه قسم بعزّت و جلالم كه عابدان اجر و مقام گريه را در نيافته اند كه من در اعلاى بهشت برايشان كاخى خواهم ساخت كه هيچكس را در آن شريك ايشان قرار نمى دهم ، پرسيدم يا رسول الله (ص) بزرگترين خلق كيست ؟ فرمود : آنكس كه بيشتر بياد مرگ باشد و خود را بهتر براى آن آماده سازد ·

رَسُولَ اللهِ : أَيُّ الْمُؤْمِنِينَ أَكْيَسُ ؟ قَالَ : أَكْثَرُهُمْ لِلْمَوْتِ ذِكْراً وَأَحْسَنُهُمْ لَهُ اِسْتِعْدَاداً .

يَا أَبَا ذَرٍّ : إِذَا دَخَلَ النُّورُ الْقَلْبَ اِنْفَسَحَ الْقَلْبُ وَاتَّسَعَ ، قُلْتُ : فَمَا عَلَامَةُ ذٰلِكَ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللهِ ؟ قَالَ ﷺ : اَلْإِنَابَةُ إِلَى دَارِ الْخُلُودِ وَالتَّجَافِي عَنْ دَارِ الْغُرُورِ وَالْاِسْتِعْدَادُ لِلْمَوْتِ قَبْلَ نُزُولِهِ .

يَا أَبَا ذَرٍّ : اِتَّقِ اللهَ وَلَا تُرِ النَّاسَ أَنَّكَ تَخْشَى اللهَ فَيُكْرِمُوكَ وَقَلْبُكَ فَاجِرٌ .

يَا أَبَا ذَرٍّ : لِيَكُنْ لَكَ فِي كُلِّ شَيْءٍ نِيَّةٌ صَالِحَةٌ حَتَّى فِي النَّوْمِ وَالْأَكْلِ .

يَا أَبَا ذَرٍّ : لِيَعْظُمْ جَلَالُ اللهِ فِي صَدْرِكَ ، فَلَا تَذْكُرْهُ كَمَا يَذْكُرُهُ الْجَاهِلُ عِنْدَ الْكَلْبِ : « اَللّٰهُمَّ اخْزِهِ » وَعِنْدَ الْخِنْزِيرِ : « اَللّٰهُمَّ اخْزِهِ » .

يَا أَبَا ذَرٍّ : إِنَّ لِلّٰهِ مَلَائِكَةً قِيَاماً مِنْ خِيفَةِ اللهِ مَا رَفَعُوا رُؤُوسَهُمْ حَتَّى يُنْفَخَ فِي

یا اباذر: چون نور الهی بدل راه یابد دل را وسعت بخشد گفتم علامت آن نور چیست ؟ فرمود : توجه بجهان ابدی ، وکناره گیری از دنیای فریبا ، وآمادگی برای مرگ قبل از رسیدن آن .

یا اباذر: ازخدا بترس ولی برای اینکه مردم ترا گرامی دارند تظاهر بخدا پرستی مکن درحالیکه دلت فاسد باشد .

یا اباذر: بکوش که در هرکار نیت صالح داشته باشی حتی در خورد و خواب خود .

ای اباذر: خدارا در دل خود بزرگ بدان ، نه آنچنانکه نادانی خدارا درنظر می گیرد چون گرفتار سگی شود بیاد او می افتد و می گوید خدایا این رااز من بران .

یا اباذر: خدارا فرشتگانی است که از خوف او همیشه در حال قیامند و تا نفخ صور سر بر نمیدارند و همی گویند : پاك و منزهی وما آنطور که شایسته مقام تست ترا می پرستیم .

الصُّورِ النَّفخَةَ الْآخِرَةَ فَيَقُولُونَ جَمِيعاً : سُبْحَانَكَ [رَبَّنَا] وَبِحَمْدِكَ مَا عَبَدْنَاكَ كَمَا يَنْبَغِي لَكَ أَنْ تُعْبَدَ .

يَا أَبَا ذَرٍّ : لَوْ كَانَ لِرَجُلٍ عَمَلُ سَبْعِينَ نَبِيّاً لَاسْتَقَلَّ عَمَلَهُ مِنْ شِدَّةِ مَا يَرَى يَوْمَئِذٍ ، وَلَوْ أَنَّ دَلْواً مِنْ غِسْلِينٍ صُبَّ فِي مَطْلَعِ الشَّمْسِ لَغَلَتْ مِنْهُ جَمَاجِمُ مَنْ فِي مَغْرِبِهَا ، وَلَوْ زَفَرَتْ جَهَنَّمُ زَفْرَةً لَمْ يَبْقَ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ إِلَّا خَرَّ جَاثِياً عَلَى رُكْبَتَيْهِ يَقُولُ : رَبِّ [ارْحَمْ] نَفْسِي حَتَّى يَنْسَى إِبْرَاهِيمُ إِسْحَاقَ وَيَقُولُ : يَا رَبِّ أَنَا خَلِيلُكَ إِبْرَاهِيمُ فَلَا تَنْسَنِي .

يَا أَبَا ذَرٍّ : لَوْ أَنَّ امْرَأَةً مِنْ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ اطَّلَعَتْ مِنْ سَمَاءِ الدُّنْيَا فِي لَيْلَةٍ ظَلْمَاءَ لَأَضَاءَتْ الْأَرْضَ أَفْضَلَ مِمَّا يُضِيئُهَا الْقَمَرُ لَيْلَةَ الْبَدْرِ ، وَلَوَجَدَ رِيحَ نَشْرِهَا جَمِيعُ أَهْلِ الْأَرْضِ . وَلَوْ أَنَّ ثَوْباً مِنْ ثِيَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ نُشِرَ الْيَوْمَ فِي الدُّنْيَا لَصَعِقَ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْهِ وَمَا حَمَلَتْهُ أَبْصَارُهُمْ .

یا اباذر : اگر کسی عمل ۷۰ پیغمبر را داشته باشد از هول قیامت عمل خود را ناچیز می بیند که اگر سطلی از آب جوشان دوزخ در شرق عالم ریخته شود ، مغز مغربیان بجوش آید ، و اگر دوزخ نفس برآرد هیچ ملك و رسولی نماند مگر آنکه بزانو درآید وبگوید : خداوندا بمن رحم کن و قیامت چنانست که ابراهیم اسحق را از یاد میبرد و می گوید : خداوندا من خلیل توام فراموشم مکن .

یا اباذر : اگر زنی از بهشت در شبی تیره سر از آسمان دنیا برآرد جهان را بهتر از ماه شب چهارده روشن کند ، و بوی خوشش به مشام همهٔ مردم زمین برسد ، و اگر جامه ای او بهشت بدنیا آید همه از دیدارش دل از دست بدهند ، و چشمان از دیدارش خیره گردد .

یا اباذر : در تشییع جنازه و بهنگام قرائت قرآن و در وقت جنگ و میدان جهاد خاموش بمان .

یا اباذر : چون بدنبال جنازه ای می روی عقلت مشغول تفکر و

يا أبا ذر إخفض صوتك عند الجنائز وعند القتال وعند القرآن .
يا أبا ذر : إذا تبعت جنازة فليكن عقلك فيها مشغولاً بالتفكر والخشوع واعلم أنك لاحق به .
يا أبا ذر : إعلم أن كل شيء إذا فسد فالملح دواؤه فإذا فسد الملح فليس له دواء . واعلم أن فيكم خلقين : الضحك من غير عجب ، والكسل من غير سهو .
يا أبا ذر : ركعتان مقتصدتان في التفكر خير من قيام ليلة والقلب ساه .
يا أبا ذر : الحق ثقيل مر والباطل خفيف حلو ، ورب شهوة ساعة توجب حزناً طويلاً .
يا أبا ذر : لا يفقه الرجل كل الفقه حتى يرى الناس في جنب الله أمثال الأباعر ثم يرجع إلى نفسه فيكون هو أحقر حاقر لها .
يا أبا ذر : لا تصيب حقيقة الإيمان حتى ترى الناس كلهم حمقى في دينهم وعقلاء في دنياهم .

خشوع باشد که تو هم باو ملحق خواهی شد .

یا اباذر : نمك نگهدار هرچیزی از فساد است ولی اگر نمك فاسد شود چاره ودوایی ندارد ، وبدانکه دو خوی در شماهست : خنده بی تعجب و بیجا ، و تنبلی بدون فراموشی .

یا اباذر : دو رکعت نماز مختصر وباتفکر بهتر است از يك شب نماز بدون حضور قلب .

یا اباذر : حق تلخ و سنگین است ، و باطل سبك وشیرین ، وچه بسا يك ساعت لذت و شهوت موجب اندوهی دراز شود .

یا اباذر : انسان (در دین خود) کاملا بینا وبصیر نگردد مگرآنکه مردم را در راه خدا وانجام وظیفه چون چهارپایان بداند و درعین حال چون بخود می نگرد ، بگوید من از همه کوچکترم .

ای اباذر : به حقیقت ایمان نرسی مگرآنکه همهٔ مردم را در دینشان

يا أبا ذر : حاسِبْ نفْسَكَ قبلَ أنْ تُحاسَبَ فَهُوَ أَهْوَنُ لِحِسابِكَ غداً، وَزِنْ نفْسَكَ قَبلَ أنْ تُوزَنَ ، وَتَجَهَّزْ لِلعَرْضِ الأكبرِ يَوْمَ تُعْرَضُ لا تَخْفَى مِنْكَ عَلَى اللهِ خافِيَةٌ.

يا أبا ذر : اسْتَحْيِ مِنَ اللهِ، فَإِنِّي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لا أَزالُ حِينَ أَذْهَبُ إِلَى الغائِطِ مُقَنِّعاً بِثَوْبِي أَسْتَحْيِي مِنَ المَلَكَيْنِ الَّذَيْنِ مَعِي .

يا أبا ذر : أَتُحِبُّ أَنْ تَدْخُلَ الجَنَّةَ ؟ قُلْتُ نَعَمْ ، فِداكَ أَبِي ، قالَ ﷺ : فَاقْصِرْ مِنَ الأمَلِ ، وَاجْعَلِ المَوْتَ نَصْبَ عَيْنَيْكَ ، وَاسْتَحْيِ مِنَ اللهِ حَقَّ الحَياءِ ، قالَ : قُلْتُ : يا رَسُولَ اللهِ ، كُلُّنا نَسْتَحْيِي مِنَ اللهِ ، قالَ : لَيْسَ ذَلِكَ الحَياءُ وَلَكِنَّ الحَياءَ مِنَ اللهِ أَنْ لا تَنْسَى المَقابِرَ وَالبِلَى ، وَتَحْفَظَ الجَوْفَ وَما وَعَى ، وَالرَّأْسَ وَما حَوَى . وَمَنْ أَرادَ كَرامَةَ الآخِرَةِ فَلْيَدَعْ زِينَةَ الدُّنْيا ، فَإِذا كُنْتَ كَذَلِكَ أَصَبْتَ وَلايَةَ اللهِ .

احمق ودر دنیاشان عاقل بدانی .

ای اباذر: پیش از آنکه بحسابت برسند خود را محاسبه کن ، که این محاسبه برای حساب فردایت بهتر است . و پیش از آنکه ترا بمیزان سنجش نهند خود را بسنج و خود را برای روز حساب بزرگ آماده کن روزیکه هیچ امر پنهانی بر خدا مستور نماند .

یا اباذر: از خدا شرم داشته باش ، که بخدا من هرگاه بمستراح میروم جامه بر سر می کشم و از دو فرشته ای که بامن هستند خجالت میکشم

یا اباذر: می خواهی به بهشت بروی ؟ گفتم : آری یا رسول الله پدرم فدایت ، فرمود : آرزوهایت را کم کن و مرگ را جلو و در برابر دیده بدار ، و آنطور که باید از خدا شرم داشته باش ، گفتم : یا رسول الله همگی ما از خدا میترسیم ، فرمود : آن شرم را نمی گویم ، ولکن حیاء از خدا اینست که مرگ را فراموش نکنی ، و شکم را (از حرام) نگهداری و فکر خود را (از بد اندیشی) حفظ کنی ، و هرکه مقام عالی آخرت را می خواهد باید زیور دنیا را رها کند ، که اگر چنین باشی به ولایت خدا نایل گشته ای

يا أبا ذر : يكفي من الدعاء مع البرّ ما يكفي الطعام من الملح .
يا أبا ذر : مثل الذي يدعو بغير عمل كمثل الذي يرمي بغير وتر .
يا أبا ذر : إنّ الله يصلح بصلاح العبد ولده وولد ولده ويحفظه في دويرته والدور حوله ما دام فيهم .
يا أبا ذر : إنّ ربّك عزّ وجلّ يباهي الملائكة بثلاثة نفر : رجل في أرض قفر فيؤذّن ثمّ يقيم ثمّ يصلّي ، فيقول ربّك للملائكة : انظروا إلى عبدي يصلّي ولا يراه أحد غيري ، فينزل سبعون ألف ملك يصلّون وراءه ويستغفرون له إلى الغد من ذلك اليوم . ورجل قام من الليل فصلّى وحده فسجد ونام وهو ساجد ، فيقول الله تعالى :

يا اباذر : دعابرای كارخوبی همانقدركافيست كه نمك برای طعام .

يا اباذر : مثل آنكس كه بدون عمل دعا می كند مثل كسی است كه بدون پيكان تير بيندازد .

يا اباذر : خداوند بواسطهٔ خوب بودن بنده ای كار فرزند ونوهٔ اورا باصلاح می آورد ، ومقام اورا دراطرافيان وهمسايگان تا زمانی كه با آنها است رعايت می نمايد .

يا اباذر : خداوند متعال از سه كس به ملائكه ميبالد : كسی كه در بيابان بی آب وعلفی اذان بگويد وبرخيزد ونماز بگزارد ، خداوند به ملائكه ميفرمايد : باين بندهٔ من بنگريد كه نماز می خواند وهيچكس جز من اورا نمی بيند ، و ۷۰ هزار فرشته نازل می شوند وپشت سراو نماز می خوانند وتا فردای آنروز برايش استغفار می كنند ، ومرديكه شب بر می خيزد وبه تنهايی نماز ميخواند ودر سجده خوابش می برد ، خداوند

انظُرُوا إِلیٰ عَبْدِي رُوحُهُ عِنْدِي وَجَسَدُهُ سَاجِدٌ . وَرَجُلٌ فِي زَحْفٍ فَرَّ أَصْحَابُهُ وَثَبَتَ هُوَ يُقَاتِلُ حَتَّىٰ يُقْتَلَ .

يَا أَبَا ذَرٍّ : مَا مِنْ رَجُلٍ يَجْعَلُ جَبْهَتَهُ فِي بُقْعَةٍ مِنْ بِقَاعِ الْأَرْضِ إِلَّا شَهِدَتْ لَهُ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ . وَمَا مِنْ مَنْزِلٍ يَنْزِلُهُ قَوْمٌ إِلَّا وَأَصْبَحَ ذٰلِكَ الْمَنْزِلُ يُصَلِّي عَلَيْهِمْ أَوْ يَلْعَنُهُمْ .

يَا أَبَا ذَرٍّ : مَا مِنْ صَبَاحٍ وَلَا رَوَاحٍ إِلَّا وَبِقَاعُ الْأَرْضِ يُنَادِي بَعْضُهَا بَعْضاً يَا جَارَةُ هَلْ مَرَّ بِكِ مَنْ ذَكَرَ اللّٰهَ تَعَالىٰ أَوْ عَبْدٌ وَضَعَ جَبْهَتَهُ عَلَيْكِ سَاجِداً لِلّٰهِ ؟ فَمِنْ قَائِلَةٍ : لَا ، وَمِنْ قَائِلَةٍ نَعَمْ ، فَإِذَا قَالَتْ : نَعَمْ اهْتَزَّتْ وَانْشَرَحَتْ وَتَرىٰ أَنَّ لَهَا الْفَضْلَ عَلىٰ جَارَتِهَا .

يَا أَبَا ذَرٍّ : إِنَّ اللّٰهَ جَلَّ ثَنَاؤُهُ لَمَّا خَلَقَ الْأَرْضَ وَخَلَقَ مَا فِيهَا مِنَ الشَّجَرِ لَمْ يَكُنْ فِي الْأَرْضِ شَجَرَةٌ يَأْتِيهَا بَنُو آدَمَ إِلَّا أَصَابُوا مِنْهَا مَنْفَعَةً فَلَمْ تَزَلِ الْأَرْضُ وَالشَّجَرُ كَذٰلِكَ

متعال میفرماید : به بنده ام بنگرید که روحش نزد منست وبدنش در سجده و مردیکه در میدان جهاد است همهٔ همراهانش فرار کرده اند واو میجنگد تا شهید گردد .

یا اباذر : هیچ بنده ای برای سجدهٔ من پیشانی بریکی از نقطه های زمین نمی نهد مگر آنکه آن زمین روز قیامت به سجدهٔ او شهادت میدهد وهیچ زمینی نیست که مردمی شب در آن فرود آیند مگر آنکه صبحگاه آن زمین برآنها درود یا لعنت فرستد .

ای اباذر : هیچ صبح و شامی نشود مگر آنکه نقاط زمین بیکدیگر گویند ای همسایهٔ من آیا کسی بیاد و ذکر خدا از روی تو گذشته باشد ؟ یا سجده کننده ای برای خدا پیشانی بر تو نهاده ؟ که قسمتهایی از آن جواب دهند آری و قسمتهایی گویند : نه ، و آن قسمت که جواب می دهد : آری به جنبش و شادی می آید که بر همسایه اش برتری یافته .

یا اباذر : خداوند متعال چون زمین و درختان را در آن آفرید هیچ درختی نبوده جز آنکه بنی آدم از آن سودی میبرده ، و زمین و درختان

حتى تكلم فجرة بني آدم بالكلمة العظيمة ، قولهم : « اتخذ الله ولداً » ، فلما قالوها اقشعرت الأرض وذهبت منفعة الأشجار .

يا أبا ذر : إن الأرض لتبكي على المؤمن إذا مات أربعين صباحاً .

يا أبا ذر : إذا كان العبد في أرض قيّ فتوضأ أو تيمم ثم أذن وأقام وصلى ، أمر الله عز وجل الملائكة فصفوا خلفه صفاً لا يرى طرفاه ، يركعون بركوعه ويسجدون بسجوده ويؤمّنون على دعائه .

يا أبا ذر : من أقام ولم يؤذن لم يصل معه إلا ملكاه اللذان معه .

يا أبا ذر : ما من شاب ترك الدنيا وأفنى شبابه في طاعة الله إلا أعطاه الله أجر اثنين وسبعين صديقاً .

همه بر همین منوال بوده اند تا آنکه مردم باین کلام کفرآمیز و زشت تکلم کردند که : (خداوند فرزند اختیار کرده) ، زمین از این سخن بلرزه آمد و منفعت بعضی از درختان از بین رفت .

یا اباذر: زمین بر مرگ مؤمن تا چهل روز می گرید .

یا ابا ذر: چون بنده ای که در زمین خشك و بی آب وعلفی باشد وضوء یا تیمم بسازد و اذان گوید وبنماز ایستد ، خداوند فرشتگان را فرماید که پشت سر او صفی چنان طولانی از نماز ببندند که دو طرفش نا پیدا باشد ، وبا رکوع او برکوع روند وبا سجدهٔ او سجده کنند وبر دعای او آمین گویند .

یا اباذر: هرکه اقامه گوید بدون اذان ، جز همان دو ملك موکل او با او نماز نخوانند .

یا اباذر: هیچ جوانی نیست که ترك دنیا گوید و جوانی خود را در اطاعت خدا بسر آرد مگر آنکه خداوند اجر ۷۲ پیغمبر(ص) باو عطا کند .

يا أبا ذر : الذاكر في الغافلين كالمقاتل في الفارين .
يا أبا ذر : الجليس الصالح خير من الوحدة ، والوحدة خير من جليس السوء . وإملاء الخير خير من السكوت ، والسكوت خير من إملاء الشر .
يا أبا ذر : لا تصاحب إلا مؤمناً . ولا يأكل طعامك إلا تقي . ولا تأكل طعام الفاسقين .
يا أبا ذر : أطعم طعامك من تحبه في الله . وكل طعام من يحبك في الله عز وجل .
يا أبا ذر : إن الله عز وجل عند لسان كل قائل ، فليتق الله امرؤ ولیعلم ما يقول .
يا أبا ذر : اترك فضول الكلام وحسبك من الكلام ما تبلغ به حاجتك .
يا أبا ذر : كفى بالمرء كذباً أن يحدث بكل ما يسمع .

یا اباذر : آنکس که میان جمعی غافل ذکر خدا گوید چون کسی است که در میان سربازان فراری به جهاد ادامه دهد .

ای اباذر : همنشین خوب بهتر از تنهایی است ، و تنهایی بهتر از همنشین بد است ، و سخن خوب گفتن بهتر از سکوت است و سکوت از سخن شر بهتر است .

یا اباذر : جز با مؤمن منشین ، و جز آدم متقی غذای ترا نخورد و غذای فاسقان را مخور .

یا اباذر : غذای خود را بکسی ده که برای خدا دوستش داری و غذای کسی را بخور که ترا برای خداوند متعال دوست دارد .

یا اباذر : خداوند نزد هرسخنگویی حاضر است ، و انسان باید از خدا بترسد و اورا در نظر گیرد و بداند که چه می گوید .

یا اباذر : زیادی سخن را رها کن وآن اندازه سخن که حاجت ترا انجام دهد و زندگی ترا اداره کند برای تو کافیست .

یا اباذر : برای انسان همین اندازه دروغ کافی است که هرچه

يَا أَبَا ذَرٍّ : مَا مِنْ شَيْءٍ أَحَقُّ بِطُولِ السِّجْنِ مِنَ اللِّسَانِ .
يَا أَبَا ذَرٍّ : إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ ، وَإِكْرَامَ حَمَلَةِ الْقُرْآنِ الْعَامِلِينَ ، وَإِكْرَامَ السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ .
يَا أَبَا ذَرٍّ : مَا عَمِلَ مَنْ لَمْ يَحْفَظْ لِسَانَهُ .
يَا أَبَا ذَرٍّ : لَا تَكُنْ عَيَّابًا وَلَا مَدَّاحًا وَلَا طَعَّانًا وَلَا مُمَارِيًا .
يَا أَبَا ذَرٍّ : لَا يَزَالُ الْعَبْدُ يَزْدَادُ مِنَ اللهِ بُعْدًا مَا سَاءَ خُلُقُهُ .
يَا أَبَا ذَرٍّ : الْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ ، وَكُلُّ خُطْوَةٍ تَخْطُوهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ .
يَا أَبَا ذَرٍّ : مَنْ أَجَابَ دَاعِيَ اللهِ وَأَحْسَنَ عِمَارَةَ مَسَاجِدِ اللهِ كَانَ ثَوَابُهُ مِنَ اللهِ الْجَنَّةَ .
فَقُلْتُ : بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللهِ كَيْفَ يُعْمَرُ مَسَاجِدُ اللهِ ؟ قَالَ : لَا يُرْفَعُ فِيهَا

میشنود بزبان آرد .

یا اباذر: هیچ چیز برای زندانی نگهداشتن بهتر اززبان نیست.

یا اباذر: یکی از بزرگداشتهای خدا احترام به پیر مرد مسلمان است ، واحترام بکسانیکه بقرآن عالم وبدان عاملند ، واحترام بسلطان عادل .

یااباذر: کسی که زبانش رانگه ندارد ، عملی انجام نداده .

یا اباذر: عیبجوی خلق ومدیحه گو وطعنه زن وظاهرسازمباش

یا اباذر: بنده مادام که اخلاقش بد است مرتباً ازخدا دور می گردد .

یا اباذر: کلمهٔ طیبّه صدقه است ، وهرقدمی که بطرف نماز بر می داری صدقه است .

یا اباذر: هرکه ندای دعوت کنندهٔ خدا (مؤذن)را جواب گوید (وبنماز شتابد) ومساجد را نیکوآباد کند پاداش عمل او بهشت است گفتم : پدرومادرم فدایت یا رسول الله چگونه مساجد را آباد کند؟ فرمود

الأصواتِ وَلا يُخاضُ فِيها بِالباطِلِ وَلا يُشتَرى فِيها وَلا يُباعُ، فاترُكِ اللَّغوَ ما دُمتَ فِيها، فَإن لَم تَفعَل فَلا تَلومَنَّ يَومَ القِيامَةِ إلّا نَفسَكَ.

يا أبا ذر: إنَّ اللهَ تَعالى يُعطِيكَ ما دُمتَ جالِساً فِي المَسجِدِ بِكُلِّ نَفَسٍ تَنَفَّستَ فِيهِ دَرَجَةً فِي الجَنَّةِ، وَتُصَلِّي عَلَيكَ المَلائِكَةُ، وَيُكتَبُ لَكَ بِكُلِّ نَفَسٍ تَنَفَّستَ فِيهِ عَشرُ حَسَناتٍ وَيُمحى عَنكَ عَشرُ سَيِّئاتٍ.

يا أبا ذر: أتَعلَمُ في أيِّ شَيءٍ اُنزِلَت هذِهِ الآيَةُ «اِصبِرُوا وَصابِرُوا وَرابِطُوا وَاتَّقُوا اللهَ لَعَلَّكُم تُفلِحُونَ»؟ قُلتُ: لا أدري فِداكَ أبي وَاُمّي، قالَ: في اِنتِظارِ الصَّلاةِ خَلفَ الصَّلاةِ.

يا أبا ذر: إسباغُ الوُضُوءِ فِي المَكارِهِ مِنَ الكَفّاراتِ. وَكَثرَةُ الاِختِلافِ الَى المَساجِدِ فَذلِكُمُ الرِّباطُ.

صدا درآن بلند نکند ، ودر باطل فرو نرود ، و در آن خرید و فروش ننماید وتا در مسجد است لغو را ترک گوید ، واگر نکند در قیامت جز خود را ملامت ننماید.

یا اباذر: تا در مسجد نشسته ای خداوند بهر نفسی درجه‌ای در بهشت بتو عنایت می کند ، و ملائکه با تو بنماز می ایستند ، و به هر نفسی ده حسنه برایت می نویسد و ده گناه از نامه ات محو می سازد.

ای ابی ذر: میدانی که این آیه در چه باره آمده ؟ (شکیبایی پیشه کنید واز خدا بترسید ، خدارا در نظر داشته باشید تا رستگار شوید — آل عمران ۲۰۰).

گفتم: نه یا رسول الله (ص) پدر و مادرم فدایت ، فرمود : پس از نمازی با نتظار نماز دیگر نشستن.

یا اباذر: وضوء کامل و خوب گرفتن در هوای سرد از کفّارات است ، و بسیار به مساجد رفتن جهاد می باشد.

يا أبا ذر : يقول الله تبارك وتعالى : إنّ أحبّ العباد إليّ المتحابّون من أجلي ، المتعلقة قلوبهم بالمساجد والمستغفرون بالأسحار ، أولئك إذا أردت بأهل الأرض عقوبة ذكرتهم فصرفت العقوبة عنهم .

يا أبا ذر : كلّ جلوس في المسجد لغو إلّا ثلاث : قراءة مصلّ ، أو ذكر الله ، أو سائل عن علم .

يا أبا ذر : كن بالعمل بالتقوى أشدّ اهتماماً منك بالعمل ، فإنّه لا يقلّ عمل بالتقوى وكيف يقلّ عمل يتقبّل ، يقول الله عزّ وجلّ : « إنّما يتقبّل الله من المتقين » .

يا أبا ذر : لا يكون الرجل من المتقين حتى يحاسب نفسه أشدّ من محاسبة الشريك شريكه ، فيعلم من أين مطعمه ومن أين مشربه ومن أين ملبسه ، أمن حلّ أم من حرام .

يا اباذر : خداوند متعال میفرماید : محبوبترین بندگان نزد من کسی است که بخاطر من با مردم دوستی نماید ، ودلش به مساجد بسته باشد ، ونیمه های شب باستغفار برخیزد ، اینانند که چون خواهم به مردم زمین عقوبتی فرستم بیاد آنها عقوبت را از ایشان می گردانم .

یا اباذر : هرنشستنی در مسجد بیهوده است مگر برای سه چیز : نماز خواندن ، ذکر خدا ، فراگیری دانش .

یا اباذر : به عمل با تقوی بیشتر همت داشته باش تا بعمل (تنها) که عمل با تقوی کاسته نشود و چگونه عمل مقبول کاسته گردد ، وحال آنکه خداوند متعال میفرماید : (فقط خداوند عمل متقیان رامی پذیرد ، مائده ۳۰) .

یا اباذر : انسان متقی نخواهد بود مگرآنکه از خویشتن حساب کشد دقیقتر از حساب کشیدن شریکی از شریك خود ، تا بداند که لباس و غذا و نوشابه اش از چه ممرّی است ، ازحرام یا حلال .

يا أبا ذر : من لم يبال من أين يكتسب المال لم يبال الله عز وجل من أين أدخله النار.
يا أبا ذر : من سره أن يكون أكرم الناس فليتق الله عز وجل.
يا أبا ذر : إن أحبكم الى الله جل ثناؤه أكثركم ذكراً له . وأكرمكم عند الله عز وجل أتقاكم له . وأنجاكم من عذاب الله أشدكم له خوفاً .
يا أبا ذر : إن المتقين الذين يتقون من الشيء الذي لا يتقى منه ، خوفاً من الدخول في الشبهة .
يا أبا ذر : من أطاع الله عز وجل فقد ذكر الله وإن قلت صلاته وصيامه وتلاوته للقرآن .
يا أبا ذر : ملاك الدين الورع ورأسه الطاعة .
يا أبا ذر : كن ورعاً تكن أعبد الناس ، وخير دينكم الورع .

يا اباذر : هرکه خواهد گرامی ترین مردم باشد تقوی پیشه کند .

یا اباذر : هرکه در کسب ثروت بی باک باشد وازهرجا (حلال یا حرام) که رسد اباندکند خداوند نیز باک نخواهد داشت که ازکدام در بدوزخش اندازد .

یا اباذر : محبوبترین شما نزد خدا کسی است که بیشتر به یاد خدا باشد وگرامی ترین شما نزد خداوند متقی ترین شما ست . و نجات یابنده ترین شما ازعذاب خدا خائف ترین شما ست از خدا .

یااباذر : متقیان کسانیند که از چیزهائیکه ازآنها پرهیزلازم نیست پرهیز کنند که به شبهه ها گرفتار نشوند .

ای اباذر : هرکه خدارا اطاعت کند ذکر اورا گفته اگر چه نمازو روزه و قرائت قرآن او کم باشد .

یا اباذر : ملاک دین ورع و پارسایی است و سر دین اطاعت است .

یا اباذر : پارسا باش که عابد ترین مردم خواهی بود . وبهترین چیز در دین ورع است .

يا أبا ذر : فضلُ العلمِ خيرٌ من فضلِ العبادةِ ، واعلمْ أنكم لو صلّيتم حتى تكونوا كالحنايا وصمتم حتى تكونوا كالأوتار ما ينفعكم ذلك إلّا بورع .

يا أبا ذر : إنّ أهلَ الورعِ والزهدِ في الدنيا هم أولياءُ اللهِ تعالى حقاً .

يا أبا ذر : من لم يأتِ يومَ القيامةِ بثلاثٍ فقد خسر . قلتُ : وما الثلاثُ ، فداكَ أبي وأمي ؟ قال : ورعٌ يحجزهُ عمّا حرّم اللهُ عزّ وجلّ عليه ، وحلمٌ يردُّ به جهلَ السفهاءِ ، وخلقٌ يداري به الناسَ .

يا أبا ذر : إنْ سرّكَ أنْ تكونَ أقوى الناسِ فتوكّلْ على اللهِ عزّ وجلّ . وإنْ سرّكَ أنْ تكونَ أكرمَ الناسِ فاتّقِ اللهَ . وإنْ سرّكَ أنْ تكونَ أغنى الناسِ فكنْ بما في يدِ اللهِ عزّ وجلّ أوثقَ منكَ بما في يديكَ .

يا أبا ذر : لو أنّ الناسَ كلّهم أخذوا بهذهِ الآيةِ لكفتهم : « وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجاً وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بالِغُ أَمْرِهِ » .

یا اباذر : فضیلت علم از عبادت بیشتر است ، وبدانکه اگرچندان نماز گزارید که خمیده شوید ، وآنقدر روزه بگیرید که چون نی لاغر شوید این اعمال سودی نبخشد مگر آنکه با ورع و پارسایی همراه باشد .

یااباذر : مردم پارسا و زاهد در دنیا الحق از اولیاء الله هستند

یا اباذر : هرکه در قیامت بدون سه چیز بیاید زیانکاراست برسیدم آنها چیست ؟ فرمود : ورع و پارسایی که اورا از گناهان حفظ کند ، و حلمی که در برابر نادانکاری سفیهان اورا نگه دارد ، واخلاقی کهبوسیلهٔ آن با مردم مدارا نماید .

ای اباذر : اگر خواهی که قوی ترین مردم باشی برخدای متعال تکیه و توکل کن ، واگرخواهی که گرامیترین مردم باشی از خدابترس ، و اگر دوست داری که غنی ترین مردم باشی بآنچه نزد خداست امیدوارتر باش از آنچه در اختیار و در دست تست .

یا اباذر : اگر همهٔ مردم باین آیه عمل کنند خداوند همهٔ آنها را

يا أبا ذر : يقول الله جل ثناؤه : وعزتي وجلالي لا يؤثر عبدي هواي على هواه إلا جعلت غناه في نفسه وهمومه في آخرته وضمنت السموات والأرض رزقه وكففت عنه ضيعته وكنت له من وراء تجارة كل تاجر .

يا أبا ذر : لو أن ابن آدم فر من رزقه كما يفر من الموت لأدركه كما يدركه الموت .

يا أبا ذر : ألا أعلمك كلمات ينفعك الله عز وجل بهن ؟ قلت : بلى يا رسول الله ، قال : احفظ الله يحفظك ، احفظ الله تجده أمامك . تعرف إلى الله في الرخاء يعرفك في الشدة . وإذا سألت فاسأل الله عز وجل . وإذا استعنت فاستعن بالله ، فقد

كفايت كند :(هركه تقوى پيشه كند خداوند گشايشى براو پديد آرد وازجاى بيگمان باو روزى رساند وهركه بخدا توكل كند خداوند براى او كافى است كه خدا هدف وخواسته خود را بانجام مى رساند ــ طلاق ۲ و ۳) .

يا اباذر : خداى متعال گويد : بعزت وجلالم هيچ بنده اى خواسته مرا برخواهش خود مقدم نميدارد مگرآنكه بى نيازيش رادر وجودش قرار ميدهم وهمتش را متوجه آخرت ميگردانم وآسمانها وزمين روزيش را بعهده گيرند وتنگى روزى اورا برطرف گردانم ، ومن براى او برتر از تجارت هرتاجرى باشم .

يا اباذر : اگر فرزند آدم از روزى گريزد چنانكه از مرگ ميگريزد روزى همانند مرگ بى ترديد باو خواهد رسيد .

يا اباذر : ميخواهى كلماتى بتو بياموزم كه خداوند بآنها ترا سود دهد ؟ گفتم آرى يا رسول الله (ص) ، فرمود : خدارا بپا تا خدا ترا بپايد ، خدا را چنان بپا كه گويى اورا دربرابر خود مى بينى درراحتى درفكر خدا باش تا درسختى او بياد تو باشد ، وچون حاجتى دارى

جَرى القلمُ بما هُوَ كائنٌ إلى يَوْمِ القيامةِ ، فلَوْ أنّ الخلقَ كلّهم جَهدوا أنْ يَنفعوكَ بشيءٍ لم يُكْتَبْ لكَ ما قَدروا عليه ، وَلَوْ جَهدوا أنْ يَضرّوكَ بشيءٍ لم يكتبه اللهُ عليكَ ما قَدروا عليه . فإنِ استطعتَ أنْ تَعملَ للهِ عزّ وجلّ بالرِّضا في اليقينِ فافعلْ ، وإنْ لَمْ تستطعْ فإنّ في الصّبرِ على ما تكرهُ خيراً كثيراً . وإنّ النّصرَ مع الصّبرِ ، والفرجَ مع الكَربِ ، وإنّ مع العُسرِ يُسراً .

يا أبا ذرّ : استغنِ بغنى اللهِ يُغنِكَ اللهُ ، فقلتُ : وما هُوَ يا رسولَ اللهِ؟ قال ﷺ : غداءُ يومٍ وعشاءُ ليلةٍ ، فمن قنعَ بما رزقهُ اللهُ فهو أغنى الناسِ .

يا أبا ذرّ : إنّ اللهَ عزّ وجلّ يقولُ : إنّي لستُ كلامَ الحكيمِ أتقبّلُ ولكن همّهُ وهواهُ ، فإنْ كانَ همّهُ وهواهُ فيما أحبّ وأرضى جعلتُ صمتَهُ حمداً لي وذكراً [ووقاراً] وإنْ لم يتكلّم .

ازخدا بخواه وچون یاری میجوئی ازخدا بجوی ، که قلم آنچه را که تا قیامت شدنی است نوشته است . واگر همه مردم بکوشند تا نفعی بتو رسانند که خدا مقدر نکرده نخواهند توانست . واگر بکوشند که ضرری بتو وارد آرند که خداوند مقدر ننموده نخواهند توانست واگر می توانی که با رضا و یقین برای خدای عزّ وجل عمل کنی البته بکن . واگرنتوانی بدانکه در شکیبایی بر ناگواریها سود نهفته است ، وپیروزی در صبر است وگشایش با سختی هاست وبدنبال هر سختی را حتی است .

یا اباذر : به غنای خدا بی نیازی بجوی تا خدا ترا بی نیاز کند گفتم آن چیست یا رسول الله ؟ فرمود :ناهار روز و شام شب که هرکس به روزی خدا قانع باشد ازهمه مردم غنی تراست .

یا اباذر : خدای متعال فرماید : من از حکیم حرف قبول نمیکنم ولی به همت وهدف او می نگرم اگر میل و همّ او در چیزی است که من راضی وخشنود باشم . سکوت اورا ثواب حمد میدهم .

يَا أَبَا ذَرٍ : إِنَّ اللهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لَا يَنْظُرُ إِلَى صُوَرِكُمْ وَلَا إِلَى أَمْوَالِكُمْ وَأَقْوَالِكُمْ وَلٰكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ.

يَا أَبَا ذَرٍ : اَلتَّقْوَى هٰهُنَا التَّقْوَى هٰهُنَا ، وَأَشَارَ إِلَى صَدْرِهِ.

يَا أَبَا ذَرٍ : أَرْبَعٌ لَا يُصِيبُهُنَّ إِلَّا مُؤْمِنٌ : الصَّمْتُ وَهُوَ أَوَّلُ الْعِبَادَةِ ، وَالتَّوَاضُعُ لِلّٰهِ سُبْحَانَهُ ، وَذِكْرُ اللهِ تَعَالَى فِي كُلِّ حَالٍ وَقِلَّةُ الشَّيْءِ يَعْنِي قِلَّةَ الْمَالِ.

يَا أَبَا ذَرٍ : هُمَّ بِالْحَسَنَةِ وَإِنْ لَمْ تَعْمَلْهَا لِكَيْلَا تُكْتَبَ مِنَ الْغَافِلِينَ.

يَا أَبَا ذَرٍ : مَنْ مَلَكَ مَا بَيْنَ فَخِذَيْهِ وَبَيْنَ لَحْيَيْهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ ، قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللهِ وَإِنَّا لَنُؤَاخَذُ بِمَا تَنْطِقُ بِهِ أَلْسِنَتُنَا ؟ قَالَ : يَا أَبَا ذَرٍ وَهَلْ يُكِبُّ النَّاسَ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ فِي النَّارِ إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ ، إِنَّكَ لَا تَزَالُ سَالِمًا مَا سَكَتَّ فَإِذَا تَكَلَّمْتَ كُتِبَ اللهُ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ.

یا اباذر : خداوند متعال به چهره ها و اموال شما نگاه نمی کند بلکه به دلها و اعمال شما مینگرد .

یا اباذر : تقوی در اینجاست (حضرت اشاره به سینه فرمود) .

یا اباذر : چهار چیز است که غیر از مؤمن بآن نمی رسد : سکوت که اول عبادت است ، فروتنی برای خدای سبحان ، ودر هرحال بیاد خدای متعال بودن ، وکمی ثروت .

یا اباذر : همواره در فکر انجام حسنه باش اگر چه بانجام آن نرسی تا ازغافلان نوشته نشوی .

یا اباذر : هرکه اختیار دامن (شهوت جنسی) ودهانش را داشته باشد به بهشت خواهد رفت ، گفتم یا رسول الله ما به گفته ها یمان مؤاخذه خواهیم شد ؟ فرمود : یا اباذر : مگر چیزی جز کشته های زبان مردم را بصورت بجهنم می اندازد ؟ که تا خاموش هستی در سلامتی وچون زبان به حرف بگشایی چیزی به نفع یا ضرر تو نوشته میشود .

یا اباذر : گاه کسی در مجلسی کلمه ای می گوید که مجلسیان را

يَا أَبَا ذَرٍ : إِنَّ الرَّجُلَ يَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ فِي الْمَجْلِسِ لِيُضْحِكَهُمْ بِهَا فَيَهْوِي فِي جَهَنَّمَ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ .

يَا أَبَا ذَرٍ : وَيْلٌ لِلَّذِي يُحَدِّثُ وَيَكْذِبُ لِيُضْحِكَ بِهِ الْقَوْمَ وَيْلٌ لَهُ وَيْلٌ لَهُ وَيْلٌ لَهُ .

يَا أَبَا ذَرٍ : مَنْ صَمَتَ نَجَا ، فَعَلَيْكَ بِالصِّدْقِ وَلَا تُخْرِجَنَّ مِنْ فِيكَ كِذْباً أَبَداً .

قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللهِ فَمَا تَوْبَةُ الرَّجُلِ الَّذِي كَذَبَ مُتَعَمِّداً ؟ قَالَ : الْاِسْتِغْفَارُ وَالصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ تَغْسِلُ ذَلِكَ .

يَا أَبَا ذَرٍ : إِيَّاكَ وَالْغِيبَةَ ، فَإِنَّ الْغِيبَةَ أَشَدُّ مِنَ الزِّنَا ، قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللهِ وَلِمَ ذَلِكَ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي ؟ قَالَ : لِأَنَّ الرَّجُلَ يَزْنِي وَيَتُوبُ إِلَى اللهِ فَيَتُوبُ اللهُ عَلَيْهِ ، وَالْغِيبَةُ لَا تُغْفَرُ حَتَّى يَغْفِرَهَا صَاحِبُهَا .

يَا أَبَا ذَرٍ : سِبَابُ الْمُؤْمِنِ فُسُوقٌ ، وَقِتَالُهُ كُفْرٌ ، وَأَكْلُ لَحْمِهِ مِنْ مَعَاصِي اللهِ ،

بخندانند وبواسطه همان بقدر زمين تا آسمان بسوي جهنم سقوط مى كند .

يا اباذر: واى بر كسى كه سخنهاى دروغ ميگويد تا مردم رابخندانند واى بر او واى براو واى براو .

يا اباذر: هركه سكوت كند نجات يابد ، بر تو باد براستگويى ، و هرگز كلمه اى دروغ از دهانت بيرون نشود . گفتم يا رسول الله (ص) آنكس كه عمداً دروغى گفته توبه اش چيست ؟ فرمود : استغفار و نماز پنجگانه گناه آنرا مى شويد .

يا اباذر: از غيبت بپرهيز ، كه غيبت از زنا بدتر است . گفتم چرا يا رسول الله (ص) پدر ومادرم فدايت ؟ فرمود : زيراكسيكه زنا ميكند وتوبه مى نمايد خداوند اورا ميبخشد ولى غيبت بخشوده نشود تاكسى كه غيبت او شده راضى گردد .

يا اباذر: دشنام به مؤمن فسق است . وزدو خورد و جنگ بااو كفر است . وخوردن گوشتش از گناهان است . واحترام مال او مثل

وَحُرْمَةُ مَالِهِ كَحُرْمَةِ دَمِهِ . قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللهِ وَمَا الْغِيبَةُ ؟ قَالَ : ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ ، قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللهِ فَإِنْ كَانَ فِيهِ ذَاكَ الَّذِي يُذْكَرُ بِهِ ؟ قَالَ : اِعْلَمْ إِنَّكَ إِذَا ذَكَرْتَهُ بِمَا هُوَ فِيهِ فَقَدِ اغْتَبْتَهُ وَإِذَا ذَكَرْتَهُ بِمَا لَيْسَ فِيهِ فَقَدْ بَهَتَّهُ .

يَا أَبَا ذَرٍّ : مَنْ ذَبَّ عَنْ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ الْغِيبَةَ كَانَ حَقّاً عَلَى اللهِ أَنْ يُعْتِقَهُ مِنَ النَّارِ .

يَا أَبَا ذَرٍّ : مَنِ اغْتِيبَ عِنْدَهُ أَخُوهُ الْمُسْلِمُ وَهُوَ يَسْتَطِيعُ نَصْرَهُ فَنَصَرَهُ نَصَرَهُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، فَإِنْ خَذَلَهُ وَهُوَ يَسْتَطِيعُ نَصْرَهُ خَذَلَهُ اللهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ .

يَا أَبَا ذَرٍّ : لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَّاتٌ ، قُلْتُ : وَمَا الْقَتَّاتُ ؟ قَالَ : النَّمَّامُ .

يَا أَبَا ذَرٍّ : صَاحِبُ النَّمِيمَةِ لَا يَسْتَرِيحُ مِنْ عَذَابِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي الْآخِرَةِ .

يَا أَبَا ذَرٍّ : مَنْ كَانَ ذَا وَجْهَيْنِ وَلِسَانَيْنِ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ ذُو لِسَانَيْنِ فِي النَّارِ .

احترام خون اوست . گفتم : یارسول الله (ص) غیبت چیست ؟ فرمود پشت سر برادر مسلمانت چیزی بگویی که بدش بیاید . گفتم : اگر چه آن چیز در او باشد ؟ فرمود : اگر آنچه را که در اوست بگویی غیبت است واگر آنچه در او نیست بگویی تهمت زده ای .

یا اباذر : هرکه از غیبت برادر مسلمانی جلوگیرد وازاو دفاع کند ، بر خداوند عزّوجل حق است که از آتش نگهش دارد .

یا اباذر : هرکه پیش او غیبت مسلمانی شود وبتواند اورا یاری کند خدای عزّوجل اورا در دنیا وآخرت مدد نماید . واگر بتواند واورا یاری نکند وازاو دفاع ننماید خداوند در دنیا وآخرت اورا خوار وبی یاور گزارد .

یا اباذر : سخن چین به بهشت نمیرود .

یا اباذر : سخن چین در آخرت ازعذاب الهی در امان نخواهد بود .

يا أبا ذر : المجالس بالأمانة وإفشاء سر أخيك خيانة فاجتنب ذلك واجتنب مجلس العثرة .

يا أبا ذر : تعرض أعمال أهل الدنيا على الله من الجمعة الى الجمعة في يوم الاثنين والخميس فيستغفر لكل عبد مؤمن إلا عبداً كانت بينه وبين أخيه شحناء ، فيقال : اتركوا عمل هذين حتى يصطلحا .

يا أبا ذر : إياك وهجران أخيك ، فإن العمل لا يتقبل مع الهجران .

يا أبا ذر : أنهاك عن الهجران ، وإن كنت لا بد فاعلا فلا تهجره فوق ثلاثة أيام

يا اباذر : هرکه در دنیا دوزبان و دورو (منافق) باشد در جهنم نیز دوزبانه باشد .

یا اباذر : آنچه در مجالس می گذرد امانت است ، وعلنی کردن سر مسلمان خیانت می باشد .

یا اباذر : در هرهفته روزهای دوشنبه و پنجشنبه اعمال مردم دنیا بخدا عرضه می گردد و برای هرمؤمنی استغفار میشود مگر برای بنده ایکه بین او و برادر مسلمانش کینه باشد ، و دستور میرسد که عمل این دو تن را رها کنید تا با هم صلح کنند .

یااباذر : بپرهیز که ازبرادر مسلمان کناره و قطع رابطه کنی که اعمال تو قبول نخواهد شد .

یااباذر : ترا از کناره گیری از برادر مؤمن برحذر می دارم واگر با وی قهر کردی بیش از سه روز طول نکشد که اگر کسی در اینحال

[كلاً] ، فَمَنْ مَاتَ فِيهَا مُهَاجِراً لِأَخِيهِ كَانَتِ النَّارُ أَوْلَى بِهِ.
يَا أَبَا ذَرٍ : مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَتَمَثَّلَ لَهُ الرِّجَالُ قِيَاماً فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ.
يَا أَبَا ذَرٍ : مَنْ مَاتَ وَفِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبْرٍ لَمْ يَجِدْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ إِلَّا أَنْ يَتُوبَ قَبْلَ ذٰلِكَ . فَقَالَ رَجُلٌ : يَا رَسُولَ اللهِ إِنِّي لَيُعْجِبُنِي الْجَمَالُ حَتَّى وَدَدْتُ أَنَّ عِلَاقَةَ سَوْطِي وَقِبَالَ نَعْلِي حَسَنٌ فَهَلْ يُرْهَبُ عَلَيَّ ذٰلِكَ ؟ قَالَ : كَيْفَ تَجِدُ قَلْبَكَ ؟ قَالَ : أَجِدُهُ عَارِفاً لِلْحَقِّ مُطْمَئِنّاً إِلَيْهِ . قَالَ : لَيْسَ ذٰلِكَ بِالْكِبْرِ وَلٰكِنَّ الْكِبْرَ أَنْ تَتْرُكَ الْحَقَّ وَتَتَجَاوَزَهُ إِلَى غَيْرِهِ وَتَنْظُرَ إِلَى النَّاسِ وَلَا تَرَى إِنَّ أَحَداً عِرْضُهُ كَعِرْضِكَ وَلَا دَمُهُ كَدَمِكَ.
يَا أَبَا ذَرٍ : أَكْثَرُ مَنْ يَدْخُلُ النَّارَ الْمُسْتَكْبِرُونَ . فَقَالَ رَجُلٌ : وَهَلْ يَنْجُو مِنَ الْكِبْرِ أَحَدٌ يَا رَسُولَ اللهِ ؟ قَالَ : نَعَمْ ، مَنْ لَبِسَ الصُّوفَ وَرَكِبَ الْحِمَارَ وَحَلَبَ الشَّاةَ

بمیرد به آتش سزاوارتر است .

یا اباذر: هرکه دوست دارد مردم در برابرش بایستند جایگاه خود را در جهنم قرار داده .

یا اباذر: هرکه بمیرد با ذره‌ای تکبر بوی بهشت را نشنود مگر آنکه قبل از مرگ توبه کند مردی پرسید یا رسول الله من زیبایی وآراستگی را خیلی دوست دارم چنانکه میخواهم لباس و کمربند و کفشم قشنگ باشد آیا اشکال دارد ؟ فرمود : در دل چگونه ای ؟ گفت : دلم بحق عارف است وآرامش دارد ، فرمود : این کبر نیست ، ولی کبر آن است که حق را رها کنی و روی بغیر حق آری ، وچون مردم را ببینی گمان بری که مال وآبروی هیچکس باندازهٔ مال و آبروی تو ارزنده نیست .

یا اباذر: بیشتر کسانی که بدوزخ میروند متکبرانند ، مردی‌پرسید یارسول الله ممکنست کسی کاملا ازکبر پاك شود ؟ فرمود : آری هرکه جامه خشن بی ارزشی بپوشد وبرالاغ نشیند ، وگوسفند بدوشد وبا فقرا مجالست کند . (۱)

وَجالِسِ الْمَساكِينَ .

يا أَبا ذَرٍّ : مَنْ حَمَلَ بِضاعَتَهُ فَقَدْ بَرِئَ مِنَ الْكِبْرِ يَعْنِي ما يَشْتَرِي مِنَ السُّوقِ .

يا أَبا ذَرٍّ : مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ خُيَلاءَ لَمْ يَنْظُرِ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيامَةِ .

يا أَبا ذَرٍّ : أُزْرَةُ الْمُؤْمِنِ إِلَى أَنْصافِ ساقَيْهِ وَلا جُناحَ عَلَيْهِ فِيما بَيْنَهُ وَبَيْنَ كَعْبَيْهِ .

يا أَبا ذَرٍّ : مَنْ رَقَعَ ذَيْلَهُ وَخَصَفَ نَعْلَهُ وَعَفَّرَ وَجْهَهُ فَقَدْ بَرِئَ مِنَ الْكِبْرِ .

يا أَبا ذَرٍّ : مَنْ كانَ لَهُ قَمِيصانِ فَلْيَلْبَسْ أَحَدَهُما وَلْيُلْبِسِ الْآخَرَ أَخاهُ .

يا أَبا ذَرٍّ : سَيَكُونُ ناسٌ مِنْ أُمَّتِي يُولَدُونَ فِي النَّعِيمِ وَيُغْذَوْنَ بِهِ ، هِمَّتُهُمْ أَلْوانُ الطَّعامِ وَالشَّرابِ وَيُمْدَحُونَ بِالْقَوْلِ أُولٰئِكَ شِرارُ أُمَّتِي .

يا أَبا ذَرٍّ : مَنْ تَرَكَ لُبْسَ الْجَمالِ وَهُوَ يَقْدِرُ عَلَيْهِ تَواضُعاً لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي غَيْرِ

يا اباذر : هرکه وسایل خانه را خود بدوش‌کشد از کبرراحت شود

یااباذر : هرکه از کبر و نخوت جامه اش بزمین کشیده شود خداوند متعال درقیامت باو نظر نکند .

یا اباذر : شلوار مؤمن باید تانصفه ساق باشد وتاغوزك پا نیز اشکال ندارد .

یا اباذر : هرکه‌دامنش رابالابرد ،(۲) وکفش‌خودرا وصله زند ،و صورت بخاك نهد از کبر برهد .

یا اباذر : انکه دو جامه دارد یکی را خود بپوشد ودیگری رابه رفیقش دهد .

یااباذر : مردمی درامت من بیایند ودرناز ونعمت زاییده و بزرگ شوند وهمشان خور وخواب باشد وچرب زبانی کنند ، آنها بدترین‌امت منند .

یااباذر : هرکه‌پوشیدن لباس‌زیبا قدرت داشته باشد وبرای

۱ــ مرادحضرت (ص) اینست که کارهائیکه‌تکبررا از بین میبردانجام دهدکه درآنوقت آن کارها اینگونه چیزها بوده است .(۲) درجاهلیت مردم ←

مَنْقَصَةٍ وَأَذَلَّ نَفْسَهُ فِي غَيْرِ مَسْكَنَةٍ وَأَنْفَقَ مَا جَمَعَهُ فِي غَيْرِ مَعْصِيَةٍ وَرَحِمَ أَهْلَ الذِّلِّ وَالْمَسْكَنَةِ وَخَالَطَ أَهْلَ الْفِقْهِ وَالْحِكْمَةِ ، طُوبَى لِمَنْ صَلُحَتْ سَرِيرَتُهُ وَحَسُنَتْ عَلَانِيَتُهُ وَعَزَلَ عَنِ النَّاسِ شَرَّهُ ، طُوبَى لِمَنْ عَمِلَ بِعِلْمِهِ وَأَنْفَقَ الْفَضْلَ مِنْ مَالِهِ وَأَمْسَكَ الْفَضْلَ مِنْ قَوْلِهِ .

يَا أَبَا ذَرٍّ : الْبَسِ الْخَشِنَ مِنَ اللِّبَاسِ ، وَالصَّفِيقَ مِنَ الثِّيَابِ لِئَلَّا يَجِدَ الْفَخْرُ فِيكَ مَسْلَكاً .

يَا أَبَا ذَرٍّ : يَكُونُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ قَوْمٌ يَلْبَسُونَ الصُّوفَ فِي صَيْفِهِمْ وَشِتَائِهِمْ ، يَرَوْنَ أَنَّ لَهُمُ الْفَضْلَ بِذَلِكَ عَلَى غَيْرِهِمْ أُولَئِكَ تَلْعَنُهُمْ مَلَائِكَةُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ .

يَا أَبَا ذَرٍّ : أَلَا أُخْبِرُكَ بِأَهْلِ الْجَنَّةِ ؟ قُلْتُ : بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ، قَالَ ﷺ : كُلُّ أَشْعَثَ أَغْبَرَ ذِي طِمْرَيْنِ لَا يُؤْبَهُ لَهُ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لَأَبَرَّهُ .

فروتنی در پیشگاه حق آن را تبه شد در صورتیکه برای آبروو حیثیت او مضر نباشد وخود را بی آنکه مسکنت داشته باشد خوار بدارد ، ومالش را در غیر معصیت خرج و انفاق نماید و به بیچارگان و مسکینان کمک کند و با اهل علم و حکمت مجالست نماید ، خوش بحال آنکه باطنش صالح و ظاهرش نیکو باشد و مردم از شر او در امان بمانند ، خوش بحال آنکه بعلم خود عمل کند و اضافه مال و درآمدش را انفاق نماید ، و اضافه بر ضرورت سخن نگوید .

یا اباذر : آیا لباس خشن وجامهٔ کهنه برای آن نیست که خود خواهی و فخر فروشی بتو راه نیابد ؟

یا اباذر : درآخرالزمان مردمی میآیند که در زمستان و تابستان لباس پشمی می پوشند و این را وسیلهٔ برتری خود بر دگران می دانند ، که ملائکهٔ زمین و آسمانها آنها را لعنت خواهند کرد .

یا اباذر : می خواهی از بهشتیان بتو خبر دهم ؟ گفتم آری یا رسول

ــه متکبرو اشراف لباس بسیار بلندی می پوشیدند که دامن آن بزمین سائیده میشد .

قَالَ أَبُو ذَرٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ : وَدَخَلْتُ يَوْماً عَلَى رَسُولِ اللهِ ﷺ وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ جَالِسٌ وَحْدَهُ فَاغْتَنَمْتُ خَلْوَتَهُ ، فَقَالَ ﷺ : يَا أَبَا ذَرٍ : إِنَّ لِلْمَسْجِدِ تَحِيَّةً ، قُلْتُ : وَمَا تَحِيَّتُهُ يَا رَسُولَ اللهِ ؟ قَالَ : رَكْعَتَانِ تَرْكَعُهُمَا .

ثُمَّ الْتَفَتَ إِلَيَّ فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللهِ أَمَرْتَنِي بِالصَّلَاةِ ، فَمَا الصَّلَاةُ ؟ قَالَ ﷺ : الصَّلَاةُ خَيْرٌ مَوْضُوعٌ فَمَنْ شَاءَ أَقَلَّ وَمَنْ شَاءَ أَكْثَرَ .

قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللهِ أَيُّ الْأَعْمَالِ أَحَبُّ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ ؟ قَالَ ﷺ : الْإِيمَانُ بِاللهِ ، ثُمَّ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِهِ .

قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللهِ أَيُّ الْمُؤْمِنِينَ أَكْمَلُ إِيمَاناً ؟ قَالَ ﷺ : أَحْسَنُهُمْ خُلُقاً .

الله (ص) ، فرمود : ژولیده غبار آلودیکه دو جامهٔ کهنه دارد که مورد توجه و شناسایی مردم نباشد ، که اگر این کس خدای را قسم دهد خداوند جوابش دهد .

ابوذر (رض) گوید ، روزی بر رسول اکرم (ص) وارد شدم که تنها در مسجد نشسته بود ، من از تنهایی حضرت استفاده کردم ،فرمود : اباذر : برای مسجد تحیّت است گفتم چگونه است ؟ فرمود : دو رکعت نماز .

بعد رو بمن کرد ، من عرض کردم : یا رسول الله مرا به نماز می خوانی ، نماز چیست ؟ فرمود : نماز بهترین چیز است هرکه خواهد بسیار و هرکه خواهد کم بخواند .

گفتم : یا رسول الله (ص) : چه عملی نزد خداوند عزّوجل از همه محبوبتر است ؟ فرمود ایمان بخدا و جهاد در راه او .

گفتم : ایمان کدام کس کاملتر است ؟ فرمود : هرکه اخلاقش بهتر است .

قُلْتُ : وَأَيُّ الْمُؤْمِنِينَ أَفْضَلُ ؟ قَالَ ﷺ : مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ .
قُلْتُ : وَأَيُّ الْهِجْرَةِ أَفْضَلُ ؟ قَالَ ﷺ : مَنْ هَجَرَ السُّوءَ .
قُلْتُ : وَأَيُّ اللَّيْلِ أَفْضَلُ ؟ قَالَ ﷺ : جَوْفُ اللَّيْلِ الْغَابِرِ .
قُلْتُ : فَأَيُّ الصَّلَاةِ أَفْضَلُ ؟ قَالَ ﷺ : طُولُ الْقُنُوتِ .
قُلْتُ : فَأَيُّ الصَّوْمِ أَفْضَلُ ؟ قَالَ ﷺ : فَرْضٌ مُجْزِيٌّ وَعِنْدَ اللهِ أَضْعَافُ ذَلِكَ .
قُلْتُ : فَأَيُّ الصَّدَقَةِ أَفْضَلُ ؟ قَالَ ﷺ : جُهْدٌ مِنْ مُقِلٍّ إِلَى فَقِيرٍ فِي سِرٍّ .
قُلْتُ : وَأَيُّ الزَّكَاةِ أَفْضَلُ ؟ قَالَ ﷺ : أَغْلَاهَا ثَمَناً وَأَنْفَسُهَا عِنْدَ أَهْلِهَا .
قُلْتُ : وَأَيُّ الْجِهَادِ أَفْضَلُ ؟ قَالَ ﷺ : مَا عُقِرَ فِيهِ جَوَادُهُ وَاهْرِيقَ دَمُهُ .
قُلْتُ : وَأَيُّ آيَةٍ أَنْزَلَهَا اللهُ عَلَيْكَ أَعْظَمُ ؟ قَالَ ﷺ : آيَةُ الْكُرْسِيِّ .

گفتم : کدام مؤمن برتر است ؟ فرمود آنکه مسلمین از دست وزبانش در امان باشند .

گفتم : کدام هجرت بهتر است ؟ فرمود : از بدی هجرت کردن .
گفتم : کدام شب بهتر است ؟ فرمود : نیمه امشب (که در اختیار تست) .

گفتم : کدام نماز بهتر است ؟ فرمود : نماز با قنوت طولانی .
گفتم : کدام روزه بهتر است ؟ فرمود : روزهٔ واجب و در نزد خدا چند برابر پاداش است .

گفتم : کدام صدقه بهتر است ؟ فرمود : از آدم کم مال در پنهانی .
گفتم : کدام زکوة بهتر است ؟ فرمود : آنچیزیکه در تنزد اهل خبره اش گرانترین وعالیترین وبهترین باشد .
گفتم کدام جهاد بهتر است ؟ فرمود : جهادیکه خون مؤمن ریخته شود واسبش پی گردد .
گفتم : کدامیك از آیه های قرآن بزرگتر است ؟ فرمود: آیة الکرسی .

قال : قلت : يا رسول الله فما كانت صحف إبراهيم عليه السلام ؟ قال : كانت أمثالا كلها : « أيها الملك المسلط المبتلى إني لم أبعثك لتجمع الدنيا بعضها على بعض ولكني بعثتك لترد عني دعوة المظلوم ، فإني لا أردها وإن كانت من كافر أو فاجر فجوره على نفسه » . وكان فيها أمثال : « وعلى العاقل ما لم يكن مغلوبا على عقله أن يكون له ثلاث ساعات : ساعة يناجي فيها ربه ، وساعة يفكر فيها في صنع الله تعالى ، وساعة يحاسب فيها نفسه فيما قدم وأخر ، وساعة يخلو فيها بحاجته من الحلال من المطعم والمشرب . وعلى العاقل أن يكون طاعنا إلا في ثلاث : تزود لمعاد ، أو مرمة لمعاش ، أو لذة في غير محرم . وعلى العاقل أن يكون بصيرا بزمانه ، مقبلا على شأنه ، حافظا للسانه . ومن حسب كلامه من عمله قل كلامه إلا فيما يعنيه » .

گفتم صحف ابراهیم چیست ؟ فرمود همه اش مثل بود از این قبیل (ای شاه مقتدر گرفتار من ترا نفرستاده ت که مال دنیارا برهم انباشته کنی بلکه فرستاده ت تا دعای مظلوم را از من بگردانی که من دعای مظلوم را رد نمی کنم اگرچه از کافر یا فاجر باشد).

ودر آن امثالی بود : (عاقلی که عقلش مغلوب نشده باشد وقت را سه قسمت میکند : قسمتی برای مناجات باخدا ، و ساعتی برای تفکر در آفریده های الهی ، وقسمتی وساعتیکه حساب خویشتن‌را نسبت باعمالی‌که انجام داده برسد ، وقسمتی که نیاز های حلال خویش از خور و خواب بپردازد ، وعاقل باید جز در یکی از سه حال نباشد : یااندوختن توشه آخرت ، یا کسب روزی ، یا لذت غیر حرام ، وعاقل باید بوضع زمانه بصیر باشد وبه کار خود پردازد ، وزبان خویش نگهدارد ، وهر که سخنان خود را از اعمال خود بداند جز در موارد لازم کم حرف میزند).

قُلْتُ : يا رَسُولَ اللهِ فَما كانَتْ صُحُفُ مُوسى عليه السلام ؟ قالَ صلى الله عليه وآله : كانَتْ عِبَراً كُلُّها : « عَجِبْتُ لِمَنْ أَيْقَنَ بِالنّارِ ثُمَّ ضَحِكَ ، عَجِبْتُ لِمَنْ أَيْقَنَ بِالمَوْتِ كَيْفَ يَفْرَحُ ، عَجِبْتُ لِمَنْ أَبْصَرَ الدُّنْيا وَتَقَلُّبَها بِأَهْلِها حالاً بَعْدَ حالٍ ثُمَّ هُوَ يَطْمَئِنُّ إِلَيْها ، عَجِبْتُ لِمَنْ أَيْقَنَ بِالحِسابِ غَداً ثُمَّ لَمْ يَعْمَلْ » .

قُلْتُ : يا رَسُولَ اللهِ فَهَلْ فِي الدُّنْيا شَيْءٌ مِمّا كانَ فِي صُحُفِ إِبْراهِيمَ وَمُوسى عَلَيْهِما السَّلامُ مِمّا أَنْزَلَهُ اللهُ عَلَيْكَ ؟ قالَ صلى الله عليه وآله : إِقْرَأْ يا أَبا ذَرٍّ : « قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكّى ، وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلّى ، بَلْ تُؤْثِرُونَ الحَياةَ الدُّنْيا ، وَالآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقى ، إِنَّ هذا – يَعْنِي ذِكْرَ هذِهِ الأَرْبَعِ الآياتِ – لَفِي الصُّحُفِ الأُولى ، صُحُفِ إِبْراهِيمَ وَمُوسى » .

قُلْتُ : يا رَسُولَ اللهِ أَوْصِنِي ؟ قالَ : أُوصِيكَ بِتَقْوَى اللهِ ، فَإِنَّهُ رَأْسُ أَمْرِكَ كُلِّهِ .

گفتم : یارسول الله (ص) : صحف موسی در چه باره بود ؟ فرمود : همه اش عبرت بود : (عجب از کسی که به جهنم یقین دارد چگونه می خندد ، عجب از کسی که بمرگ یقین دارد چگونه خوشحال می شود ، شگفتا از آنکه بدنیا و دگرگونیها و تحوّلاتش خبر دارد ، وبآن دل میبندد و مطمئن میشود ، شگفتا از کسی که بحساب فردا ایمان دارد وعمل نمی کند) .

پرسیدم : یا رسول الله (ص) آیا در دنیا چیزی از آنچه در صحف ابراهیم و موسی بود باقی مانده بر آنچه بشمافرستاده شده؟ فرمود : بخوان (: رستگار است کسی که خودرا تزکیه کند ، و نام خدارا بیادآرد ونماز گزارد ، بلکه زندگی دنیارا برگزیدند که آخرت بهتر و باقی است ، همانا این (چهارآیه) در صحف ابراهیم و موسی بود) .

گفتم : یارسول الله مرا وصیّتی کن ، فرمود : ترا به تقوی سفارش می کنم که در رأس همه کارهای تست .

قُلْتُ : يا رَسُولَ اللهِ زِدْنِي ؟ قالَ ﷺ : عَلَيْكَ بِتِلاوَةِ القُرآنِ وَذِكْرِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ ، فَإِنَّهُ ذِكْرٌ لَكَ فِي السَّماءِ وَنُورٌ فِي الأَرْضِ .

قُلْتُ : يا رَسُولَ اللهِ زِدْنِي ؟ قالَ ﷺ : عَلَيْكَ بِالجِهادِ ، فَإِنَّهُ رَهْبانِيَّةُ أُمَّتِي .

قُلْتُ : يا رَسُولَ اللهِ زِدْنِي؟ قالَ ﷺ : عَلَيْكَ بِالصَّمْتِ إِلّا مِنْ خَيْرٍ ، فَإِنَّهُ مَطْرَدَةٌ لِلشَّيْطانِ عَنْكَ وَعَوْنٌ لَكَ عَلى أُمُورِ دِينِكَ .

قُلْتُ : يا رَسُولَ اللهِ زِدْنِي ؟ قالَ ﷺ : إِيّاكَ وَكَثْرَةَ الضَّحِكِ ، فَإِنَّهُ يُمِيتُ القَلْبَ وَيَذْهَبُ بِنُورِ الوَجْهِ .

قُلْتُ : يا رَسُولَ اللهِ زِدْنِي ؟ قالَ ﷺ : انْظُرْ إِلى مَنْ هُوَ تَحْتَكَ وَلا تَنْظُرْ إِلى مَنْ هُوَ فَوْقَكَ ، فَإِنَّهُ أَجْدَرُ أَنْ لا تَزْدَرِي نِعْمَةَ اللهِ عَلَيْكَ .

گفتم : یا رسول الله (ص) : بیشتر بفرمایید : فرمود : بر تو باد به تلاوت قرآن وذکر خداوند عزّوجل که تلاوت قرآن برای تو در آسمان ذکر ودر زمین نور خواهد بود .

گفتم : یا رسول الله (ص) بیشتر بفرمایید ، فرمود : بر تو باد به جهاد که جهاد رهبانیّت امّت من است .

گفتم : یا رسول الله بیشتر ؟ فرمود : بر تو باد که جز از خوبی سکوت کنی ، که اینکار شیطان را از تو براند ودر کارهای دینت یاریت نماید .

گفتم : یا رسول الله بیشتر ؟ فرمود : از خنده بسیار بپرهیز که دل را می میراند ، و روشنی چهره (آبرو) رامیبرد .

گفتم : یارسول الله (ص) : بیشتر ؟ فرمود : به پائین تر از خود نگاه کن و به بالاتر از خود نظر مکن ، که اینکار وسیله بهتری است برای آنکه نعمتهای خدارا برخود کم ندانی .

قُلْتُ: يا رَسُولَ اللهِ زِدْنِي؟ قالَ ﷺ: صِلْ قَرابَتَكَ وَإِنْ قَطَعُوكَ. وَأَحِبَّ الْمَساكِينَ وَأَكْثِرْ مُجالَسَتَهُمْ.

قُلْتُ: يا رَسُولَ اللهِ زِدْنِي؟ قالَ ﷺ: قُلِ الْحَقَّ وَإِنْ كانَ مُرّاً.

قُلْتُ: يا رَسُولَ اللهِ زِدْنِي؟ قالَ ﷺ: لا تَخَفْ فِي اللهِ لَوْمَةَ لائِمٍ.

قُلْتُ: يا رَسُولَ اللهِ زِدْنِي؟ قالَ ﷺ: يا أَبا ذَرٍّ لِيَرُدَّكَ عَنِ النّاسِ ما تَعْرِفُ مِنْ نَفْسِكَ وَلا تَجِدْ عَلَيْهِمْ فِيما تَأْتِي، فَكَفى بِالرَّجُلِ عَيْباً أَنْ يَعْرِفَ مِنَ النّاسِ ما يَجْهَلُ مِنْ نَفْسِهِ وَيَجِدَ عَلَيْهِمْ فِيما يَأْتِي. قالَ: ثُمَّ ضَرَبَ عَلى صَدْرِي وَقالَ: يا أَبا ذَرٍّ: لا عَقْلَ كَالتَّدْبِيرِ، وَلا وَرَعَ كَالْكَفِّ عَنِ الْمَحارِمِ، وَلا حَسَبَ كَحُسْنِ الْخُلُقِ.

گفتم: یارسول الله (ص) بیشتر، فرمود: با خویشان صله کن گرچه از تو ببرند، و مسکینان را دوست بدار و با ایشان مجالست کن.

گفتم: یارسول الله (ص) بیشتر؟ فرمود: حق بگو گرچه تلـخ باشد.

گفتم: یا رسول الله (ص) بیشتر؟ فرمود: در راه خدا از ملامت مردم مترس.

گفتم: بیشتر، فرمود: عیوب خودت ترا از عیبجویی مردم بازدارد و آنچه میکنی بر آنها عیب مگیر و همین عیب برای آدمی کافی است که در مردم عیبهایی را ببیند که در خود نمی بیند بعد دست به سینه ام نهاد و فرمود: عقلی چون تدبیر و پارسایی چون خودداری از گناه و حسبی چون خوشخویی وجود ندارد.

﴿ الْفَصْلُ السَّادِسُ : فِي اخْتِيَارَاتِ الْأَيَّامِ ﴾

عَنِ الصَّادِقِ عليه السلام : أَوَّلُ يَوْمٍ مِنَ الشَّهْرِ سَعْدٌ يَصْلُحُ لِلِقَاءِ الْأُمَرَاءِ وَطَلَبِ الْحَوَائِجِ وَالشِّرَاءِ وَالْبَيْعِ وَالزِّرَاعَةِ وَالسَّفَرِ . الثَّانِي مِنْهُ يَصْلُحُ لِلسَّفَرِ وَطَلَبِ الْحَوَائِجِ . الثَّالِثُ مِنْهُ رَدِيءٌ لَا يَصْلُحُ لِشَيْءٍ جُمْلَةً . الرَّابِعُ مِنْهُ صَالِحٌ لِلتَّزْوِيجِ وَيُكْرَهُ السَّفَرُ فِيهِ . الْخَامِسُ مِنْهُ رَدِيءٌ نَحْسٌ . السَّادِسُ مِنْهُ مُبَارَكٌ يَصْلُحُ لِلتَّزْوِيجِ وَطَلَبِ الْحَوَائِجِ . السَّابِعُ مِنْهُ مُبَارَكٌ مُخْتَارٌ يَصْلُحُ لِكُلِّ مَا يُرَادُ وَيُسْعَى فِيهِ . الثَّامِنُ مِنْهُ يَصْلُحُ لِكُلِّ حَاجَةٍ سِوَى السَّفَرِ ، فَإِنَّهُ يُكْرَهُ فِيهِ . التَّاسِعُ مِنْهُ مُبَارَكٌ يَصْلُحُ لِكُلِّ مَا يُرِيدُهُ الْإِنْسَانُ ، وَمَنْ سَافَرَ فِيهِ رُزِقَ مَالاً وَيَرَى فِي سَفَرِهِ كُلَّ خَيْرٍ . الْعَاشِرُ صَالِحٌ لِكُلِّ حَاجَةٍ سِوَى الدُّخُولِ عَلَى السُّلْطَانِ . وَمَنْ فَرَّ فِيهِ مِنَ السُّلْطَانِ أُخِذَ . وَمَنْ ضَلَّتْ لَهُ ضَالَّةٌ وَجَدَهَا . وَهُوَ جَيِّدٌ لِلشِّرَاءِ وَالْبَيْعِ . وَمَنْ مَرِضَ فِيهِ بَرِئَ . الْحَادِي عَشَرَ يَصْلُحُ لِلشِّرَاءِ وَالْبَيْعِ وَلِجَمِيعِ

(فصل ششم)

(در اختيارات روزها)

از امام ششم (ع) : روز اول ماه نيكو است براى ديدار امراء وطلب حوائج وخريد و فروش و زراعت و سفر، روز دوم براى سفر و طلب حوائج خوب است ، روز سوم ماه خوب نيست و براى هيچ كارى شايسته نمى باشد ، روز چهارم براى ازدواج و طلب حاجتها است ، روز پنجم نحس است ، روز ششم ، مبارك است براى تزويج و طلب كارها ، روزهفتم مبارك است وبراى هركار شايسته ، روز هشتم ، براى هرحاجتى جزسفر خوب است ، روز نهم ، مبارك است وبراى هركارى خوب است واگر مسافرت كنى مالى بچنگ آرى وخير بينى ، روز دهم براى هركارى جز رفتن پيش سلطان ، كه هركه دراينروز از سلطان گريزد ، گرفتار آيد

الحوائج والسفر ما خلا الدخول على السلطان. وإنّ التواري فيه يصلح. الثاني عشر يوم صالح مبارك، فاطلبوا فيه حوائجكم واسعوا لها، فإنّها تقضى. الثالث عشر يوم نحس مستمر فاتقوا فيه جميع الأعمال. الرابع عشر جيّد للحوائج ولكل عمل. الخامس عشر صالح لكل حاجة تريدها، فاطلبوا فيه حوائجكم، فإنّها تقضى. السادس عشر رديّ مذموم لكل شيء. السابع عشر صالح مختار، فاطلبوا فيه ما شئتم، وتزوّجوا وبيعوا واشتروا وازرعوا وابنوا وادخلوا على السلطان في حوائجكم فإنّها تقضى. الثامن عشر مختار صالح للسفر وطلب الحوائج ومن خاصم فيه عدوّه خصمه وغلبه وظفر به بقدرة الله. التاسع عشر مختار صالح لكل عمل، ومن ولد فيه يكون مباركاً. العشرون جيّد مختار للحوائج والسفر والبناء والغرس والعرس والدخول على السلطان يوم مبارك بمشيّة الله. الحادي والعشرون يوم نحس مستمر. الثاني والعشرون مختار صالح للشراء والبيع ولقاء السلطان والسفر والصدقة. الثالث والعشرون مختار جيّد خاصة للتزويج والتجارات كلّها والدخول على السلطان. الرابع والعشرون يوم

وهركه گمشده ای دارد پیدا شود روز دوازدهم روز خوب ومبارکی است بدنبال کارها بروید وبکوشید که انجام شود ، روز سیزدهم نحس است واز هرکار بپرهیز ، روز ۱۴ برای هرکار نیکو است ، روز ۱۵ برای هرکار خوب است بدنبال کارها بروید روز ۱۶ بد ومذموم است برای هرکار روز ۱۷ خوب است وبدنبال هرکار بروید ، ازدواج وخرید وفروش وکشت وساختمان انجام دهید . روز ۱۸ برای سفر وحاجات خوب است واگردراین روز با دشمن به مخاصمه پردازد بیاری خدا پیروزگردد ، روز ۱۹ برای هرکار خوب است وهرکه دراین روز متولد شود مبارك است ، روز ۲۰ روزمبارکی است وبرای کارها وعروسی وساختمان وسفرخوب است ، روز ۲۱ روز نحس است ، روز ۲۲ روز خوبی است وبرای خرید وفروش وسفر وصدقه مناسب است ، روز ۲۳ روز نیکویی است مخصوص ازدواج وتجارت است ، روز ۲۴ روز نحس وشومی است ، روز ۲۵ پست ومذموم است که از همه چیزباید

نحسٌ مشئومٌ. الخامس والعشرون رديءٌ مذمومٌ يحذر فيه من كلّ شيءٍ. السادس والعشرون صالحٌ لكلّ حاجةٍ سوى التزويج والسفر. وعليكم بالصدقة فيه، فإنّكم تنتفعون به. السابع والعشرون جيّدٌ مختارٌ للحوائج ولكلّ ما يُراد ولقاء السلطان. الثامن والعشرون ممزوجٌ. التاسع والعشرون مختارٌ جيّدٌ لكلّ حاجةٍ ما خلا الكاتب، فإنّه يكره له ذلك. ولا أرى له أن يسعى في حاجةٍ إن قدر على ذلك. ومن مرض فيه برئ سريعاً. ومن سافر فيه أصاب مالاً كثيراً. ومن أبق فيه رجع. الثلاثون مختارٌ جيّدٌ لكلّ شيءٍ ولكلّ حاجةٍ من شراءٍ وبيعٍ وزرعٍ وتزويجٍ. ومن مرض فيه برئ سريعاً. ومن وُلد فيه يكون حليماً مباركاً ويرتفع أمره ويكون صادق اللسان صاحب وفاءٍ.

اجتناب کرد، روز۲۶ برای همهٔ کارها بجز ازدواج و سفر خوب است ودر اینروز حتماً صدقه را فراموش نکنید تا از آن روز بهره برید . روز۲۷ خوب و مناسب است برای هرکاری، روز۲۸ ممدوح است، روز۲۹ خوب است برای هرکاری وبرای کاتب خوب نیست وروزمکروهی است ، واگر می تواند به دنبال حاجتی نرود ، وهرکه در این روز مریض شود ، زود شفا یابد ، و هرکه سفر کند مال بسیار بدست آرد وبنده فراری باز گردد ،روز۳۰ـ خوب است برای هرچیز و هرحاجتی ، از خرید و فروش وکشت وازدواج و مریض در این روز بزودی شفا یابد ، و مولود در این روز حلیم ومبارک باشد وکارش بالا گیرد ، وراستگو وباوفا گردد .

(دعا بعد از هر نماز برای اینکه اگر در یکی از روزها یی که)
(گفته شد خوب نیست بدنبال حوائج رفتن مجبور شوی)
(که بدنبال حوائج خود روی ، واین از دعاهای فرج)
(است .)

﴿ ما يقال اذا اضطر الانسان الى التوجه في احد الايام ﴾
﴿ التي نهى عن السعي فيها في دبر كل فريضة وهو من ادعية الفرج ﴾

« لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ أَفْرِجُ بِهَا كُلَّ كُرْبَةٍ ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ أُحِلُّ بِهَا كُلَّ عُقْدَةٍ . لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ أَجْلُو بِهَا كُلَّ ظُلْمَةٍ . لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ أَفْتَحُ بِهَا كُلَّ بَابٍ . لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ أَسْتَعِينُ بِهَا عَلَى كُلِّ شِدَّةٍ وَمُصِيبَةٍ . لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ أَسْتَعِينُ بِهَا عَلَى كُلِّ أَمْرٍ يَنْزِلُ بِي . لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ أَعْتَصِمُ بِهَا مِنْ كُلِّ مَحْذُورٍ أُحَاذِرُهُ . لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ أَسْتَوْجِبُ بِهَا الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَالرِّضَا مِنَ اللهِ . لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ تَفَرَّقَ أَعْدَاءُ اللهِ وَغَلَبَتْ حُجَّةُ اللهِ وَبَقِيَ وَجْهُ اللهِ . لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ ، اللَّهُمَّ رَبَّ الْأَرْوَاحِ الْفَانِيَةِ وَرَبَّ الْأَجْسَادِ الْبَالِيَةِ وَرَبَّ الشُّعُورِ

لاحول ولاقوة الا بالله ، بیاری خدا هر رنجی را گشایش میدهم لا حول ولاقوة الا بالله ، گره هر مشکلی را بیاری او می گشایم ، لاحول ولاقوة الا بالله ، هر تیرگی و ظلمتی را بکمك او بر طرف میکنم ، هیچ حول وقوه ای نیست جز از خدا که بیاری او همه درها را می گشایم ، هیچ حول وقوه ای نیست مگر از خدا که در هر شدت مصیبتی از او یاری میجویم هیچ حول وقوه ای نیست مگر از خدا که در هر پیش آمدی که برمن وارد میشود ازاو مدد میخواهم ،هیچ حول وقوه ای نیست مگر از خدا که در هر محذوری از او محافظت وعصمت می طلبم ، هیچ حول وقوه ای نیست مگر از خدا که بدان عفو وعافیت و خشنودی خدا را سزاوار میشوم ، هیچ حول وقوه ای نیست مگر از خدا ، دشمنان خدا پراکنده شوند ، وحجت خدا پیروز گردد ، وخداوند باقی است ، هیچ حول وقوه ای نیست مگر از خدا ای خداوند آفریدگار ارواح فانی و اجساد فرسوده شدنی و پروردگار عقلهای ساقط شونده و تحلیل رونده ، وخداوند پوستهای کنده شونده ،

الْمُتَمَزِّقَةِ وَرَبَّ الْجُلُودِ الْمُمَزَّقَةِ وَرَبَّ الْعِظَامِ النَّخِرَةِ وَرَبَّ السَّاعَةِ الْقَائِمَةِ أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَافْعَلْ بِي كَذَا بِخَفِيِّ لُطْفِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ آمِينَ آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ .

﴿ الْفَصْلُ السَّابِعُ : فِي خَاتِمَةِ الْكِتَابِ ﴾

وَلَمَّا افْتَتَحْتُ هٰذَا الْكِتَابَ بِخُطْبَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ تَبَرُّكاً بِهَا وَلِأَنَّهَا حَاوِيَةٌ لِجَامِعِ الْآدَابِ وَالْأَخْلَاقِ أَرَدْتُ أَنْ أَخْتِمَ بِخُطْبَتِهِ الْمَوْسُومَةِ بِسِمَاتِ الْمُؤْمِنِينَ الْمَرْمُوقَةِ بِصِفَاتِ الْمُتَّقِينَ إِذْ هُوَ خَيْرُ إِمَامٍ لِلْمُؤْمِنِينَ وَأَنْجَعُ مَوْعِظَةٍ لِلْمُتَّقِينَ . فَاخْتَتَمْتُ بِذٰلِكَ الْكِتَابَ فَصَارَ خِتَامُهُ مِسْكٌ .

رُوِيَ أَنَّ صَاحِباً لَهُ يُقَالُ لَهُ هَمَّامٌ كَانَ رَجُلاً عَابِداً ، فَقَالَ لَهُ : يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ صِفْ لِيَ الْمُتَّقِينَ حَتَّى كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَيْهِمْ ؟ فَتَثَاقَلَ عَلِيٌّ عليه‌السلام عَنْ جَوَابِهِ ثُمَّ قَالَ : يَا هَمَّامُ

وخدای آفریننده استخوانهای از هم گسلنده وخدای آورنده ساعت بپسا شونده (قیامت)، ای پروردگار مسئلت دارم که بر محمد و آل او درود فرستی و برای من این حاجت را برآوری بلطف خفی و پوشیده ات ای دارای جلالت و بزرگی . آمین رب العالمین .

(فصل هفتم)

(خاتمه کتاب)

وچون کتاب را به خطبهٔ امیرالمؤمنین (ع) افتتاح کردم برای تبرك و هم برای اینکه جامع همهٔ آداب است مایلم که آن بخطبه‌ای بنام (سمات المؤمنین ــ علامت های مؤمنان) که در شرح صفات متقیان است و این خطبه بهترین رهبر است برای رهبری شنوندگان وعالیترین وکاملترین موعظه است برای متقیان وخاتمهٔ کتاب باذکر این خطبه مشك معطر گردد

یکی از اصحاب امیر مؤمنان (ع) بنام همّام که مردی عابد بود به حضرت عرضه داشت که متقیان را برایم چنان توصیف کن که گویا آنان

إِتَّقِ اللهَ وَأَحْسِنْ فَإِنَّ اللهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ، فَلَمْ يَقْنَعْ هَمَّامٌ بِذَلِكَ الْقَوْلِ حَتَّى عَزَمَ عَلَيْهِ، قَالَ: فَحَمِدَ اللهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ وَصَلَّى عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ثُمَّ قَالَ:
أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ اللهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى خَلَقَ الْخَلْقَ حِينَ خَلَقَهُمْ غَنِيّاً عَنْ طَاعَتِهِمْ، آمِناً مِنْ مَعْصِيَتِهِمْ، لِأَنَّهُ لَا تَضُرُّهُ مَعْصِيَةُ مَنْ عَصَاهُ وَلَا تَنْفَعُهُ طَاعَةُ مَنْ أَطَاعَهُ. فَقَسَمَ بَيْنَهُمْ مَعَايِشَهُمْ، وَوَضَعَهُمْ مِنَ الدُّنْيَا مَوَاضِعَهُمْ. فَالْمُتَّقُونَ فِيهَا هُمْ أَهْلُ الْفَضَائِلِ. مَنْطِقُهُمُ الصَّوَابُ، وَمَلْبَسُهُمُ الْاِقْتِصَادُ، وَمَشْيُهُمُ التَّوَاضُعُ. غَضُّوا أَبْصَارَهُمْ عَمَّا حَرَّمَ اللهُ عَلَيْهِمْ، وَقَصَرُوا أَسْمَاعَهُمْ عَلَى الْعِلْمِ النَّافِعِ لَهُمْ، نَزَلَتْ أَنْفُسُهُمْ مِنْهُمْ فِي الْبَلَاءِ كَالَّتِي نَزَلَتْ فِي الرَّخَاءِ. لَوْلَا الْأَجَلُ الَّذِي كَتَبَ اللهُ عَلَيْهِمْ لَمْ تَسْتَقِرَّ أَرْوَاحُهُمْ فِي أَجْسَادِهِمْ شَوْقاً إِلَى الثَّوَابِ، وَخَوْفاً مِنَ الْعِقَابِ. عَظُمَ الْخَالِقُ فِي أَنْفُسِهِمْ وَصَغُرَ مَا دُونَهُ فِي أَعْيُنِهِمْ، فَهُمْ وَالْجَنَّةُ كَمَنْ قَدْ رَآهَا، فَهُمْ فِيهَا مُتَنَعِّمُونَ، وَهُمْ وَالنَّارُ كَمَنْ قَدْ رَآهَا، فَهُمْ فِيهَا مُعَذَّبُونَ.

را می بینم ، علی (ع) درجواب او تأمل سنگینی بخرج داد ، بعد فرمود : ای همام ازخدا بترس و نیکوکاری کن که خدا با متقیان ونیکوکاران است ، همام باینقدار جواب قانع نشد تا اینکه امام تصمیم گرفت وچنین آغاز کرد : حمد خدا و ثنای او بگفت ودرود بر پیغمبر(ص) فرستاد،بعد فرمود :

اما بعد ، خداوند سبحان خلق را بیافرید و بهنگام خلقت ایشان ازاطاعتشان بی نیاز و ازگناهشان درامان بود ، که گناه گناهکار به او زیانی نرساند وطاعت اطاعت کننده ، باو نفعی نبخشد پس روزیهاشان رابینشان تقسیم نمود وجایگاه زندگیشان را در دنیا آماده ساخت ،واز ایشان تنها متقیانند که اهل فضیلتند ، گفتارشان صواب وراست ، و جامه شان میانه روی ورفتارشان فروتنی است (وصفات آنها چنین است) : چشمهای خود را ازحرام خدا می بندند وگوشهارا فقط به

قلوبهم محزونة ، وشرورهم مأمونة ، وأجسادهم نحيفة ، وحاجاتهم خفيفة ، وأنفسهم عفيفة ، ومعونتهم في الإسلام عظيمة . صبروا أياما قصيرة فأعقبتهم راحة طويلة وتجارة مربحة يسّرها لهم ربّ كريم . أرادتهم الدنيا ولم يريدوها ، وطلبتهم فأعجزوها ، وأسرتهم ففدوا أنفسهم منها . أما الليل فصافّون أقدامهم تالين لأجزاء القرآن يرتلونها ترتيلا ، يحزّنون به أنفسهم ويستبشرون به دواء دائهم . فإذا مرّوا بآية فيها تشويق ركنوا إليها طمعا وتطلّعت نفوسهم إليها شوقا وظنّوا أنها نصب أعينهم ، وإذا مرّوا بآية فيها تخويف أصغوا إليها مسامع قلوبهم وظنّوا أنّ زفير جهنم وشهيقها في أصول

علم سودمند بحالشان فرا میدهند ، چون جانهاشان گرفتار بــــلا شود ، حالشان مثل کسی است که درخوشی وراحتی باشد . اگر نبود اجلی که خداوند برایشان مقدر کرده جانهاشان در پیکرشان آرام وباقی نمیماند از شوقی که به ثواب وترسی که ازعقاب الهی دارند ، خدا در دلشان بزرگ و دیگر چیزها و کسها در نظرشان کوچك است . آنها نسبت به بهشت چون کسانیند که بهشت را می بینند و در آن بنــاز و نعمــت مشغولند ، و نسبت بدوزخ چون آنهایند که آنرا مشاهده میکنند و در آن گرفتار عذابند ، دلهاشان محزون ، وشرهاشان از مردم بدور . و بدنهاشان لاغر ونیازهاشان اندك ، وجانهاشان عفیف و پساری و سودشان برای اسلام بس بزرگ است . روزهایی اندك را صبر میکنند ، و بدنبال آن راحتی همیشگی وطولانی بدست می آورند ، واین تجارتی سود بخش است که خداوند کریم برایشان پیش آورده دنیا بسویشــا ن می آید وآنها بدان توجه نمی کنند ، ودنیا آنها را می جوید و میطلبد ولی آنها اورا از دست یافتن بخود عاجز میکردانند . و میخواهد آنها را اسیر گیرد ولی خود را از چنگال او نجات می بخشند . اما شب بدوزانو نشسته ومشغول خواندن قرآنند . وشمرده (وباتوجه) میخوانند ، واز آن اندوهناك میشوند ودارو ی درد هاشان را پیدا میکنند ، وچون به

آذانِهِمْ ، فَهُمْ حانُونَ عَلى أَوْساطِهِمْ ، يُمَجِّدُونَ جَبّاراً عَظِيماً ، مُفْتَرِشُونَ لِجِباهِهِمْ وَأَكُفِّهِمْ وَرُكَبِهِمْ وَأَطْرافِ أَقْدامِهِمْ ، يَطْلُبُونَ إِلَى اللّهِ فِي فَكاكِ رِقابِهِمْ . وَأَمّا النَّهارَ فَحُلَماءُ عُلَماءُ أَبْرارٌ أَتْقِياءُ . قَدْ بَراهُمُ الْخَوْفُ بَرْيَ الْقِداحِ يَنْظُرُ إِلَيْهِمُ النّاظِرُ فَيَحْسَبُهُمْ مَرْضى وَما بِالْقَوْمِ مِنْ مَرَضٍ ، وَيَقُولُ : قَدْ خُولِطُوا ! وَلَقَدْ خالَطَهُمْ أَمْرٌ عَظِيمٌ . لا يَرْضَوْنَ مِنْ أَعْمالِهِمُ الْقَلِيلَ وَلا يَسْتَكْثِرُونَ الْكَثِيرَ . فَهُمْ لِأَنْفُسِهِمْ مُتَّهِمُونَ . وَمِنْ أَعْمالِهِمْ مُشْفِقُونَ . إِذا زُكِّيَ أَحَدٌ مِنْهُمْ خافَ مِمّا يُقالُ لَهُ فَيَقُولُ : أَنَا أَعْلَمُ بِنَفْسِي مِنْ غَيْرِي وَرَبِّي أَعْلَمُ بِنَفْسِي مِنِّي . « اَللّهُمَّ لا تُؤاخِذْنِي بِما يَقُولُونَ وَاجْعَلْنِي أَفْضَلَ مِمّا يَظُنُّونَ

آیه ای بگذرند که در آن تشویق است بآن اطمینان و آرامش پیدا میکنند وطمع می بندند و جانهاشان از شوق تلطف بآن پر میکشاید وآنها را نصعبه عین خود میدانند ، وچون بآیه ای برسند که در آن ترس و بیم است گوش دل بدان فرا میدهند و زفیر و شهیق جهنم را دربیخ گوش خود میدانند ، ازکمرا بر کوع) خمشده وخدای جبـّـار عظیم را تمجید میکنند و پیشانیها ودستها و زانوها بر زمین می گزارند (به سجده میروند) ، و ازخدا نجات خود را از عذاب میخواهند ۰

اما روز : بردبار ، دانشمند ، نیکو ، متقی میباشند ، ترس از خدا آنها را چون پیکان لاغر ساخته وبیننده چون اورا می بیند بیمار پندارد ولی بیمار نیستند ومیگوید : که درعقلش خللی آمده ولیامـری بزرگ عقل اورا پر خلل ساخته ، ازاعمال اندك خشنود نیستند وبسیار آن را زیاد نمیشمارند ، وخود را همواره متهم میشمارند ، وازاعمال خود ترسانند ، هرگاه تزکیه وتعریف شوند ترس وجود شان را فروگیـرد میگوید : من خود را از دیگران بهتر می شناسم وخدامرا بهتر می شناسد (خداوندا مرا بآنچه میگویند مؤاخذه مکن ، واز آنچه مردم می پندارند

وَاغْفِرْ لِي مَا لَا يَعْلَمُونَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ وَسَتَّارُ الْعُيُوبِ.

فَمِنْ عَلَامَةِ أَحَدِهِمْ أَنَّكَ تَرَىٰ لَهُ قُوَّةً فِي دِينٍ وَحَزْماً فِي لِينٍ وَإِيمَاناً فِي يَقِينٍ وَحِرْصاً فِي عِلْمٍ وَعِلْماً فِي حِلْمٍ وَقَصْداً فِي غِنًى وَخُشُوعاً فِي عِبَادَةٍ وَتَجَمُّلاً فِي فَاقَةٍ وَصَبْراً فِي شِدَّةٍ وَطَلَباً فِي حَلَالٍ وَنَشَاطاً فِي هُدًى وَتَحَرُّجاً عَنْ طَمَعٍ . يَعْمَلُ الْأَعْمَالَ الصَّالِحَةَ وَهُوَ عَلَىٰ وَجَلٍ . يُمْسِي وَهَمُّهُ الشُّكْرُ وَيُصْبِحُ وَهَمُّهُ الذِّكْرُ . يَبِيتُ حَذِراً وَيُصْبِحُ فَرِحاً ، حَذِراً لِمَا حُذِّرَ مِنَ الْغَفْلَةِ ، وَفَرِحاً بِمَا أَصَابَ مِنَ الْفَضْلِ وَالرَّحْمَةِ . وَإِنِ اسْتَصْعَبَتْ عَلَيْهِ نَفْسُهُ فِيمَا تَكْرَهُ لَمْ يُعْطِهَا سُؤْلَهَا فِيمَا تُحِبُّ . قُرَّةُ عَيْنِهِ فِيمَا لَا يَزُولُ ، وَزَهَادَتُهُ فِيمَا لَا يَبْقَىٰ ، يَمْزُجُ الْحِلْمَ بِالْعِلْمِ ، وَالْقَوْلَ بِالْعَمَلِ . تَرَاهُ قَرِيباً أَمَلُهُ ، قَلِيلاً زَلَلُهُ ، خَاشِعاً قَلْبُهُ ، قَانِعَةً نَفْسُهُ ،

بهتر قرار ده و آنچه را که اینها از من نمیدانند ببخش که تو بر غیبها عالمی وعیبها را پرده پوشی) .

از علامتهای ایشان اینست که : در آنها می بینی که در دینش نیرومندی و در نرمخوئیش احتیاط ودوراندیشی و در یقینش ایمان ، و نسبت به علمش حرص وآزمندی ، ودر حال غنی میانه روی و در عبادتش خشوع ودر فقر و نداریش خوبی ، ودر شدت و سختی بردباری وطلب حلال و نشاط در هدایت ، ودوری از طمع و جود دارد ، اعمال صالح انجام میدهند ولی در ترس وبیمند ، شب که میشود همتشان شکراست وصبح که میآید همتشان ذکراست ، شب میکنند باحذر وصبح میکنند با فرح و خوشحالی حذر از آنچه که موجب غفلت است ، وخوشحالی از فضل و رحمتی که نصیبشان گشته ، اگر نفس در انجام کاریکه بکامش تلخ است چموشی کند ، او نیز از دادن آنچه نفس دوست دارد اباکند نور چشمش در نعمتهای زوال ناپذیر آخرت است ، وزهدش نسبت به ثواب دنیای فنا پذیر حلم را به علم ، وگفته را به عمل درآمیزد ، آرزویش کوتاه ، لغزشش کم ، دلش لرزان نفسش قانع ، خورد نشانداش

مَنْزُوراً أَكْلُهُ ، سَهْلاً أَمْرُهُ ، حَرِيزاً دِينُهُ ، مَيِّتَةً شَهْوَتُهُ ، مَكْظُوماً غَيْظُهُ ، قَلِيلاً شَرُّهُ ، كَثِيراً ذِكْرُهُ ، صَادِقاً قَوْلُهُ . الْخَيْرُ مِنْهُ مَأْمُولٌ ، وَالشَّرُّ مِنْهُ مَأْمُونٌ . إِنْ كَانَ فِي الْغَافِلِينَ كُتِبَ فِي الذَّاكِرِينَ . وَإِنْ كَانَ فِي الذَّاكِرِينَ لَمْ يُكْتَبْ مِنَ الْغَافِلِينَ . يَعْفُو عَمَّنْ ظَلَمَهُ . وَيُعْطِي مَنْ حَرَمَهُ . وَيَصِلُ مَنْ قَطَعَهُ . بَعِيداً فُحْشُهُ . لَيِّناً قَوْلُهُ . غَائِباً مُنْكَرُهُ . حَاضِراً مَعْرُوفُهُ . مُقْبِلاً خَيْرُهُ . مُدْبِراً شَرُّهُ . فِي الزَّلَازِلِ وَقُورٌ . وَفِي الْمَكَارِهِ صَبُورٌ . وَفِي الرَّخَاءِ شَكُورٌ . لَا يَحِيفُ عَلَى مَنْ يُبْغِضُ . وَلَا يَأْثَمُ فِيمَنْ يُحِبُّ . وَلَا يَدَّعِي مَا لَيْسَ لَهُ وَلَا يَجْحَدُ حَقّاً هُوَ عَلَيْهِ . يَعْتَرِفُ بِالْحَقِّ قَبْلَ أَنْ يُشْهَدَ عَلَيْهِ . لَا يُضِيعُ مَا اسْتُحْفِظَ . وَلَا يَنْسَى مَا ذُكِّرَ . وَلَا يُنَابِزُ بِالْأَلْقَابِ . وَلَا يُضَارُّ بِالْجَارِ . وَلَا يَشْمَتُ بِالْمَصَائِبِ

کارش آسان ، دینش محفوظ ، شهوتش مرده ، خشمش نگهنداری شده ، شرّش اندک ، ذکرش بسیار ، قولش راست میباشد ، بخیرش امید است و از شرّش امن ، اگر در غافلان باشد در ذاکران نوشته شود واگر در ذاکران باشد از غافلان نوشته نشود (ذکرش ازروی غفلت ،، و غفلتش از ذکر همراه با ذکر است) ازآنکس که باو ستم کند درگذرد ، و به کسی که اورا محروم نموده عطا کند وبارحمی که ازاو بریده صله کند ، و ازفحش ودشنام دور ، گفتارش نرم ، منکر وبدیش غایب ، وخوبیش حاضر خیرش روی آور ، شرّش رونده است .

در شدايد آرام وباوقار ، ودر ناملايمات شكيبا ، در راحتی شاكر است ، بر كسيكه خشمگين است تجاوزوخلاف حق رفتار نكند ، وبراى خاطر آنكه رادوست دارد گناه مرتكب نگردد ، مدّعی چیزی که ازاو نیست نشود ، وحقّی را که بضرر اوست انکار نکند ، پیش ازآنکه علیه او شهادت دهند خود به حق اعتراف میکند ، وآنچه را که باید نگهبانی کند ضایع نمیسازد ، وآنچه را که باوتذکر داده میشود فراموش نمیکند وبه القاب زشت کسی راکسی راطعنه نمیزند وبه همسایه اذیت نمی رساند

مُتَزَنِّماً إِلَى الصَّلَوَاتِ مُؤَدِّياً لِلْأَمَانَاتِ. بَطِيئاً عَنِ الْمُنْكَرَاتِ. يَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ. لَا يَدْخُلُ فِي الْبَاطِلِ وَلَا يَخْرُجُ مِنَ الْحَقِّ. إِنْ صَمَتَ لَمْ يَغُمَّهُ صَمْتُهُ. وَإِنْ نَطَقَ لَمْ يَقُلْ خَطَأً. وَإِنْ ضَحِكَ لَمْ يَعْلُ صَوْتُهُ قَانِعٌ بِالَّذِي هُوَ لَهُ. لَا يَجْمَحُ بِهِ الْغَيْظُ وَلَا يَغْلِبُهُ الْهَوَى وَلَا يَقْهَرُهُ الشُّحُّ. يُخَالِطُ النَّاسَ لِيَعْلَمَ. وَيَصْمُتُ لِيَسْلَمَ. وَيَسْأَلُ لِيَفْهَمَ. وَيَتَّجِرُ لِيَغْنَمَ. وَلَا يَعْمَلُ الْخَيْرَ لِيَفْخَرَ بِهِ. وَلَا يَتَكَلَّمُ بِهِ لِيَتَجَبَّرَ بِهِ عَلَى مَنْ سِوَاهُ. وَإِنْ بُغِيَ عَلَيْهِ صَبَرَ حَتَّى يَكُونَ اللهُ هُوَ الَّذِي يَنْتَقِمُ لَهُ. نَفْسُهُ مِنْهُ فِي عَنَاءٍ. وَالنَّاسُ مِنْهُ فِي رَاحَةٍ أَتْعَبَ نَفْسَهُ لِآخِرَتِهِ، وَأَرَاحَ النَّاسَ مِنْ نَفْسِهِ. بُعْدُهُ عَمَّنْ تَبَاعَدَ عَنْهُ زُهْدٌ وَنَزَاهَةٌ. وَدُنُوُّهُ مِمَّنْ دَنَا مِنْهُ لِينٌ وَرَحْمَةٌ. لَيْسَ تَبَاعُدُهُ تَكَبُّراً وَعَظَمَةً، وَلَا دُنُوُّهُ لِمَكْرٍ وَلَا خَدِيعَةٍ.

قَالَ: فَصَعِقَ هَمَّامٌ صَعْقَةً كَانَتْ نَفْسُهُ فِيهَا. فَقَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عليه السلام: أَمَا وَاللهِ

ومردم را برمصیبت شماتت نمیکند، بنمازها شتاب میکند، وامانتها را ادا میکند، ودر ارتکاب منکرات کند است. امر بمعروف و نهی از منکر می نماید، در باطل وارد نمیشود و از مسیر حق خارج نمیگردد. اگر ساکت بنشیند سکوت او را غمگین نسازد، و اگر سخن بگوید حظ او اندك نگردد، واگر بخندد صدایش بخنده بلند نشود، سکوت می گزیند تا سالم بماند ومیپرسد تا بفهمد، تجارت میکند تا سود برد، خوبی را برای فخر فروشی انجام نمیدهد، و برای تسلّط و تبحّر بردیگران سخن نمیگوید، اگر باو ستمی رود صبر میکند، تا خدا انتقامش را بگیرد، خود را برنج افکند تا مردم از او در آسایش باشند، جان و نفس از او در رنج است، ومردم از او در آسایشند، خود را برای آخرت بزحمت اندازد، ومردم از او در راحتند، دوری ش از کسانیکه از آنها دوری میکند از راه زهد وپاکی است و نزدیك شدنش بمردم از راه نرمی و مهربانی است، دوری گزیدنش از تکبر و بزرگمنشی نیست و نزدیك گشتنش برای نیرنگ و خدعه نمیباشد.

راوی گوید: همّام ناله وبانگی برآورد که جانش با آن ناله بدر

لَقَدْ كُنْتُ أَخافُها عَلَيْهِ. ثُمَّ قالَ: هٰكَذا تَصْنَعُ الْمَواعِظُ الْبالِغَةُ بِأَهْلِها. فَقالَ لَهُ قائِلٌ: فَما بالُكَ أَنْتَ يا أَميرَ الْمُؤْمِنينَ؟ فَقالَ عليه‌السلام: وَيْحَكَ إِنَّ لِكُلِّ أَجَلٍ وَقْتاً لَنْ يَعْدُوَهُ وَسَبَباً لا يَتَجاوَزُهُ. فَمَهْلاً لا تَعُدْ لِمِثْلِها، فَإِنَّما نَفَثَ الشَّيْطانُ عَلىٰ لِسانِكَ.

هٰذا آخِرُ ما أَرَدْنا أَنْ نَجْمَعَهُ مِنَ السِّيَرِ النَّبَوِيَّةِ وَالْآدابِ الْمَرْوِيَّةِ وَقَدْ وَفَيْنا بِما شَرَطْناهُ نَسْأَلُ اللهَ أَنْ يُوَفِّقَنا لِلْعَمَلِ بِذٰلِكَ خالِصاً لِوَجْهِهِ وَمُوجِباً لِرِضْوانِهِ وَمَغْفِرَتِهِ وَمُوصِلاً إِلىٰ جَنّاتِهِ وَكَرامَتِهِ عَنِّهِ وَجُودِهِ وَما تَوْفيقي إِلاَّ بِاللهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنيبُ.

رفت . امیر المؤمنین (ع) فرمود : بخدا قسم من از همین امر درباره‌ٔ او میترسیدم ، بعد فرمود : موعظه های رسا وکامل ، بااهل چنین میکند کسی بحضرت عرض کرد پس چرا گفتی (که سبب مرگ اوشود) امام (ع)، فرمود : وای برتو هراجلی وقت معیّن داردکه از آن نمی گذرد، وسببی دارد که از آن تجاوز نمی نماید ، مواظب باش که دیگر اینگونه حرفها نزنی ، وبدانکه شیطان این سخن را برزبانت آورد .

واین آخرین چیزی است که ازحالات وصفات نبی اکرم وآداب روایت شده نقل کردیم ، وبه شرط خود وفانمودیم واز خدای سبحان میخواهیم که مارا توفیق عنایت کند که با اخلاص به آنها عمل نماییم ، و موجبات خشنودی و مغفرت، و وسیله‌ٔ رسیدن به بهشت وکرامت اوباشد بمن وجود و فضل ورحمت او و توفیق من جز ازخداوند نباشد باو توکل می کنم و باو بازگشت می نمایم .

مترجم گوید : سپاس خداوند را که توفیقی بزرگ باین بنده عنایت کرد تااین کتاب پرارج را که یکی از بهترین وسودبخش ترین کتابهای اخلاقی وحاوی ارزنده ترین آثار اهلبیت عصمت می باشد به پارسی ترجمه کنم و ترجمه آن را بپایان بردم ، امیدوارم که خداوند آن را وسیله‌ٔ تربیت وتأدیب مردان وزنان مسلمان وبرنامه‌ٔ زندگی مردم باایمان قرار دهد و

مراهم در راه پیاده کردن این برنامه های عالی آسمانی توفیق عنایت کند از خدا یاری می طلبم وبر اوتوکل می نمایم ، و خوشبختانه خاتمهٔ اینکار مصادف با بزرگترین اعیاد اسلامی عید سعید غدیر بود ومن این مطلب را بفال نیک میگیرم ، ودرود بر پیروان حق وهدایت ٠

عید سعید غدیر سال ۱۳۹۶

ونوزدهم آذرماه — ۱۳۵۵

تهران — سید ابراهیم میرباقری

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی